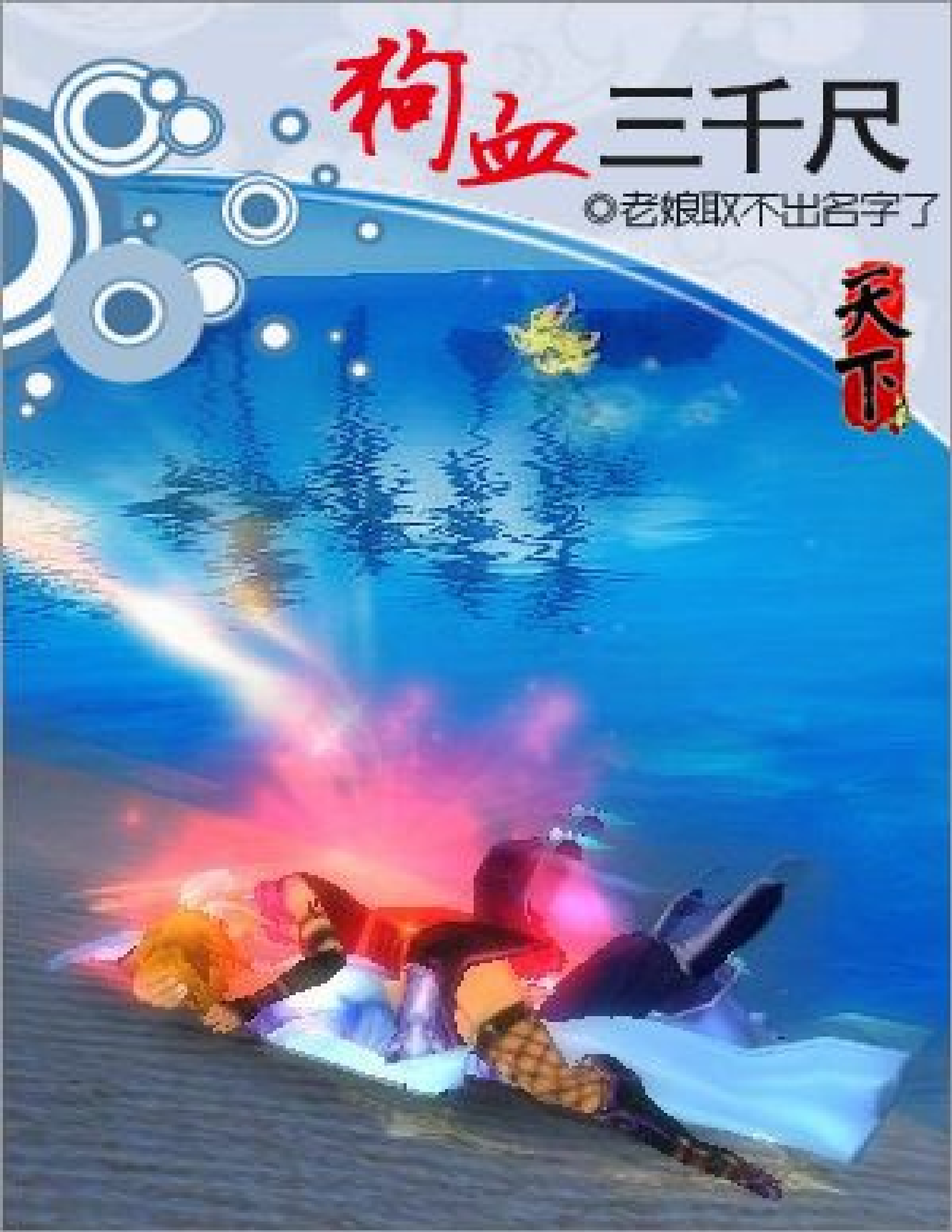

狗血三千尺

◎老娘取不出名字了

天下

Máu Chó Ba ngàn Thước

Tác giả: **Lão Nương Không Nói Tên**

Thể loại: **Võng du, đô thị, ngôn tình**

Converter: **ngocquynh520**

Chuyển Ngữ: **Lik**

Nguồn: **<https://liknaz.wordpress.com/>**

Ebook: **Mèo Samy**

Nguồn Ebook: **STENT Forum**

Văn Án

Này chính là máu chó vô số, thiên lôi hạ phàm.

Tụ tập vô số Tiểu Tam môn sự kiện, bệnh máu trắng sự kiện, sát giới sự kiện, cầu bao nuôi sự kiện ~~

Khi chơi cần thận trọng.

Tung hoành tứ hải, đùa giỡn bát đại môn phái

Thiên Vũ uy vũ, nhất thống giang sơn cho nàng ~~

PS: đây là tác giả một lần cuối cùng viết thiên hạ nhị Vồng Du văn, ít nhất là mình xác lấy thiên hạ nhị Vồng Du văn, cho nên hẳn là gặp được nhìn đến sở hữu máu chó tập hợp, thật là máu chó văn, khi nhảy hố muốn cần phải cẩn thận và cẩn thận.

Mục Lục

Văn Án

Chương 1: Thiên Ngoại Phi Tiên

Chương 2: Trăm Phương Ngàn Kế

Chương 3: Tình cảm trên mạng

Chương 4: Diễn đàn phong vân

Chương 5: Lưu Quang Mộng Cảnh

Chương 6: Ngồi Nghe Tiếng Gió

Chương 7: Ngâm máu phun người

Chương 8: Một Đôi Trời Sinh

Chương 9: Sóng Lớn Chưa Bình

Chương 10: Sóng Lớn Lại Lên

Chương 11: Nơi đầu ngọn gió

Chương 12: Một đôi bích nhân

Chương 13: Hồ Lô Oa

Chương 14: Máu me đầm đìa

Chương 15: Băng thiên tuyết địa.

Chương 16: Mưa gió lại đến
Chương 17: Dạ Dạ Hoan Ca
Chương 18: Hành hạ Thanh Nhiên đến chết
Chương 19: Máu chó trắng cấp
Chương 20: Đồ đệ Quỷ Mị
Chương 21: Giận dữ
Chương 22: Hát hay múa giỏi
Chương 23: Nuôi dưỡng
Chương 24: Bước ngoặt
Chương 25: Võ nghệ cao cường
Chương 26: Chân tướng
Chương 27: Đônêmon
Chương 28: Bang chiến
Chương 29: Tế Thiên Đài
Chương 30: Đồng minh
Chương 31: Ngự phu thuật
Chương 32: Hỗn loạn
Chương 33: Cướp đồ
Chương 34: Chiến tranh lạnh.
Chương 35: Một Đoàn Dây Rối
Chương 36: Hỗn loạn trắng cấp
Chương 37: Chiến tranh lạnh trắng cấp
Chương 38: Hết tắc lại thông
Chương 39: Tình yêu đánh không lại sự vất vả
Chương 40: Kết hôn
Chương 41: Hợp Sever
Chương 42: Mai phục
Chương 43: Khổ bức nam chính

[Chương 44: Sau khi hợp sever](#)

[Chương 45: Hồn chiến](#)

[Chương 46: Bạn học thân mã](#)

[Chương 47: Thất vọng](#)

[Chương 48: Kiêu ngạo](#)

[Chương 49: Chuyện thường ngày trong trò chơi](#)

[Chương 50: Thì ra người có tình trong thiên hạ đều là anh em ruột thất lạc nhiều năm.](#)

[Chương 51: Tà Ảnh bigsize](#)

[Chương 52: Thật ra gặp mặt cũng rất bình thường](#)

[Chương 53: Kiểu hình tính cách](#)

[Chương 54: Ân tình](#)

[Chương 55: Máu chó](#)

[Chương 56: Tranh chấp](#)

[Chương 57: Mâu thuẫn](#)

[Chương 58: Phát triển](#)

[Chương 59: Cùng nhau](#)

[Chương 60: Thần tốc](#)

[Chương 61: Bi Kịch 【1】](#)

[Chương 61: Bi Kịch 【2】](#)

[Chương 61: Bi kịch 【3】](#)

[Chương 62: Quà sinh nhật](#)

[Chương 63: Ngọt Ngào](#)

[Chương 64: Sâu Xa](#)

[Chương 65: Bạn Cũ](#)

[Chương 67: Nhàm Chán](#)

[Chương 67: Tình địch](#)

[Chương 68: Vì Em Yêu Anh](#)

Chương 69: Kết thúc 1

Chương 70: Kết thúc 2

Chương 71: Kết thúc 3

Phiên ngoại 1

Phiên ngoại: Luyện cấp

Phiên ngoại: Thu thủy cộng trường thiên nhất sắc.

Chương 1: Thiên Ngoại Phi Tiên

Tô Lạc vì chuẩn bị thi nên quyết định rút dây mạng tập trung ôn thi, một tháng không lên trò chơi.

trò chơi cập nhật hơn nửa giờ, khi vào khung hình đăng kí thì thấy khung cảnh đã chuyển từ rừng phong diệp gió thổi khẽ lay đã chuyển thành một dòng sông băng, hình ảnh này khiến Tô Lạc nhất thời có cảm giác vật đổi sao dời, rất tang thương a.....

Nhưng sau khi login cô kinh ngạc...

A? Tài khoản bị trộm?

Di? Làm sao có thể?

Trộm acc(*) không phải là rửa trắng acc sao? Tại sao acc nàng từ một tiểu cô nương mặc áo xanh chuyển thành màu đỏ? Một thân đồ cường hóa thăng cấp lại còn khảm thạch, trên dưới thân thể sáng long lanh một tầng kim.

() acc = account = tài khoản*

A? tại sao lại có thể như thế này?

A! Một thân sáo trang cấp 60 lại biến thành bộ đồ Lam cấp 70, trang sức cũng biến thành Tam Đại Vũ *(chỉ có thể dùng RMB mới có thể đổi thành trang sức màu vàng)*, cây châm Hàn Thiết của Thanh Nhiên cũng đổi thành thần khí Thiên Âm, lại còn cường hóa cấp cao nhất Gặp quỷ a!!!

Trước đây, trang bị của cô căn bản không hơn ai, hiện tại, nhìn bảng xếp hạng trang bị, Hạ Lãnh Nguyệt lại xếp trong top 5 Bảng Tâm phách, Tô La shock!!

Cuối cùng, cô mở hệ liệt bạn tốt ra, thấy bên trong gần như trống rỗng ——

Toàn bộ hệ liệt chỉ có một người, đang online, 75 cấp Thiên Vũ, Vũ Biến. tên này quen quen ... Di!? Đây không phải là người trước đây đối địch với Nhị Thế sao?

Đúng lúc này, Thiên Vũ gửi thư tín tới” **“Nương tử, đã online?”**

Tô Lạc kinh hãi.

Nương tử cái em gái nguoi, tướng công ta là Thanh Nhiên dịu dàng như nước, nguoi là kẻ đối địch với Nhị Thế còn vô sỉ gọi cô là nương tử, dám tùy

tiện phá hư danh dự của cô?

Hừ!

Tô Lạc tức giận mở chữ Hỷ cạnh đầu, sau đó hoàn toàn ngây người.

Hôm nay cô vào trò chơi bởi vì hôm nay là ngày kỉ niệm 100 ngày kết hôn với Thanh Nhiên .

Nhưng giờ khắc này nhìn tờ giấy hôn thú trên màn hình, nhìn hai cái tên gần nhau: Hạ Lãnh Nguyệt, Vũ Nhiên kết hôn ngày thứ ba.

Tại sao lại như vậy?

Đúng lúc này, hệ thống nổi lên một tin tức suýt nữa thiểm mù mắt Tô Lạc.

[Hệ thống] Tân hôn đại lễ: Tân nương Đường Thiển Thiển nhìn tân lang Thanh Nhiên nói: về sau ta và chàng, vĩnh viễn sánh vai đi trong thiên địa.

[Hệ thống] Tân hôn đại lễ: Tân lang Thanh Nhiên nhìn tân nương Đường Thiển Thiển nói: ta sẽ hảo hảo quý trọng nàng sẽ mãi đôi với nàng một lòng, già trẻ không xa rời

[Hệ thống] Chúc mừng chú rể Thanh Nhiên cùng tân nương Đường Thiển Thiển trở thành đôi vợ chồng thứ 210, chúc tân hôn vui vẻ.

Phản ứng đầu tiên của Tô Lạc là: **“Kháo! Lão nương bị tam rồi!”**

Ngay sau đó trên màn hình, kênh **[Thế giới]** xuất hiện rất nhiều lời chúc phúc, càng làm cho Tô Lạc có một loại cảm giác vô lực.

Bên trong rõ ràng có rất nhiều người nàng coi là bằng hữu thân thiết, ví dụ như sư đệ Phi Liên.

[Thế giới] Phi Liên: chúc mừng Thanh Nhiên cùng Đường Đường hỉ kết liên y, muốn hồng bao, muốn hồng bao thật to!

[Thế giới] Túy Hoa Âm: [hình minh họa dũng mãnh]! Thanh Nhiên động phòng cấp lực nga!

Ghe tởm ! Tô Lạc phát điên rồi! Mở túi đồ ra xem còn bao nhiêu vàng, xem có đủ mua loa thế giới không, kết quả là lại bị con số bên trong làm cô hoảng sợ thiếu chút nữa từ trên ghế nhảy dựng lên! Được rồi, ba ngàn kim tuy không coi là nhiều, nhưng cô trong túi chưa bao giờ vượt qua 100 kim a! Cô vẫn là rung động một phen. . . Lại nói cô trước đây vẫn hay nhét đầy đồ trong túi, toàn là thảo a bông a vải a các loại tài liệu các loại phù thượng vàng hạ cám

không đáng giá một đồng, hiện tại đã bị sửa lại sạch sẽ, hiện nay trong túi chỉ có ba thứ, một tổ [**hiệu lệnh thiên hạ**] khác với loa thể giới bình thường mà cái này là cần RMB mới mua được, là trước kia nàng rất ít sử dụng đồ xa xỉ nhưng bây giờ sau một tổ [**hiệu lệnh thiên hạ**] là 10 cái [**Lôi Âm Minh Toán**].

Chúa a~ Thần a~ trang bị của cô trước kia là đồ trắng, trang bị khó khăn lắm mới khám được 8 thạch, cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua [**Lôi Âm Minh Toán**] loại thạch cao cấp như vậy nha. Hiện tại lại còn có những 10 cái, chính là ba trăm nhân dân tệ a!

Không đỡ được! Minh không phải là thượng sai số chứ! Tô Lạc ngửa mặt lên trời thở dài, nhìn trên màn hình nhân vật tên là Hạ Lãnh Nguyệt, môn phái Băng Tâm kinh nghi bất định, chứng thực là ba chữ Hạ Lãnh Nguyệt không sai một từ, World II không thể trùng tên, không thể a! Lại trang bị ra, toàn thân trên dưới không có một điểm quen thuộc, vòng tai chiến trường của cô đâu? Vòng cò Thiềm Thừ Cổ Ngọc mà cô làm nhiệm vụ đâu rồi? Còn cả bộ sáo trang xinh đẹp của cô đâu?

Wa! Ngay cả ngoại trang phục cũng từ bộ váy dài dịu dàng đổi thành bộ dạ hành màu đen tất chân khêu gợi! Tô Lạc cô bó tay hoàn toàn rồi! Bất quá khi vụ chi cấp, những điều này là thứ yếu, nếu trong túi có thiên hạ hiệu lệnh, cô cũng không ngại dùng a~ Trời cho mà~

[**Thế giới**] **Hạ Lãnh Nguyệt: tại sao lại như vậy?**

Kênh thể giới hiện có rất nhiều người nói cho nên rất nhanh sau đó lời của Tô Lạc đã bị đẩy xuống, cô không quan tâm có những ai nhìn, quan trọng nhất là Thanh Nhiên có ... nhìn thấy không, đang chuẩn bị phát thêm một cái thì phát hiện có người M(*) nàng.

(*) *M = mật = nói chuyện riêng*

[**người xa lạ**] **Hoa Vô Khuyết: tiện nhân, cô còn muốn thế nào? Hôm nay Thanh Nhiên kết hôn, nếu cô còn có chút lương tâm, thì đừng có quấy rối, trở về với kho tàu lông chim của cô tiếp tục ân ái đi, đừng TM đi ra mắt mặt xấu hổ!**

Hoa Vô Khuyết là bạn tốt của Thanh Nhiên, Tô Lạc cũng từng thân thiết gọi hân là Hoa hòa thượng, nay lại nói chuyện với nhau như vậy, làm cho Tô Lạc bất minh sở dĩ, đành phải M lại.

Người nói với Hoa Vô Khuyết: Chuyện gì xảy ra? Em vừa trở về liền thấy Thanh Nhiên kết hôn, cái gì kho tàu lông chim?

Trong trường hợp đó đá chìm đáy biển, vô liêu tin tức, Tô Lạc có cảm giác thực ra Hoa hòa thượng không biết nên không trả lời mà là khinh thường không thêm quan tâm nàng.

Nàng yên lặng suy nghĩ chuyện này rốt cuộc là vì sao thì phát hiện nói chuyện riêng lại vang lên.

< bạn tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Như thế nào, nhìn thấy chồng trước kết hôn, trong lòng không thoải mái?

F*** ! Tô Lạc hận không thể đập đầu vào màn hình, tôi chỉ mới gả cho Thanh Nhiên, cái gì mà chồng trước chồng sau, hấn chính là tướng công của tôi, cho tới bây giờ cũng vậy, vẫn vậy! Người TM đến tột cùng là từ xó nào chui ra a!

Thanh Nhiên, nhớ tới Thanh Nhiên, Tô Lạc lại thấy bối rối. Tuy rằng hấn là Vân Lộc, trang bị cũng không phải tốt nhất, nhưng hấn luôn săn sóc cô, cả ngày ở cạnh cô, khi vào chiến trường, tuy cô có thể tăng máu, nhưng vẫn là hấn bảo hộ cô, đem địch nhân hôn mê sau đó kêu cô chạy mau, hoặc là dẫn cô đi trong đám người bình tĩnh tự nhiên thu đầu người, Thanh Nhiên tốt như vậy mà chỉ mới 1 tháng đã thích người khác a?

Huống chi người đó lại là tiểu sư muội của cô, Đường Thiển Thiển.

Đột nhiên một đạo tình thiên phích lịch đánh xuống người Tô Lạc.

Đúng rồi! Lần trước cô cùng mọi người ở trong bang nói muốn tập trung ôn thi, trong một tháng sẽ không login, Đường Thiển Thiển nói chuyện riêng với cô nói muốn mượn acc của cô chơi một chút, bằng không khi hạ bản thiếu acc Băng Tâm tăng máu, Tô Lạc cũng đáp ứng, bởi vì dù sao mọi người trong bang rất thân thiết, Đường Thiển Thiển cũng quen biết hơn nửa năm, hơn nữa acc của cô trang bị cũng không tốt lắm cũng không dùng thẻ bảo vệ gì nên trực tiếp trong trò chơi đưa cho nàng, hay là, trong một tháng này Đường Thiển Thiển dùng acc của mình làm trò gì?

Woa, Tô Lạc cảm thấy mũi cô đột nhiên nhạy như mũi chó, ngửi được mùi của âm mưu đen tối~ ối~ ối~ ah~

Chương 2: Trăm Phương Ngàn Kể

Tô Lạc cảm thấy chuyện này cần phải làm cho rõ ràng. Vì thế đầu tiên, cô sáng khoái hỏi thăm sức khỏe một người trong cuộc, Đường Thiển Thiển, bất quá nói chuyện riêng Đường Thiển Thiển tin tức đá chìm đáy biển, tân nương chuẩn bị kết hôn thực sung sướng, đại khái không rảnh quan tâm cô, được rồi, cô thở sâu, chuẩn bị mặt ngữ Thanh Nhiên . Thanh Nhiên, Thanh Nhiên, hai chữ này ở đầu lưỡi đảo quanh, ôn nhu như vậy triền miên, làm sao lại đột nhiên muốn đi cưới người khác a?

Người nói với Thanh Nhiên: Chuyện gì đang xảy ra? Vì sao em một tháng không lên tuyến lại xảy ra chuyện này?

Tô Lạc nghĩ không ra, tuy rằng cảm thấy nói như vậy rất có phong cách của một vị oán phụ vô cùng bi phần vô cùng oán niệm nhưng vấn đề là không biết nên nói thế nào a... khụ khụ

Thanh Nhiên rất lâu không có động tĩnh gì, lâu đến mức acc của Tô Lạc là nữ Băng Tâm một người đứng nơi người đến kẻ đi – điếm di chuyển ở Cửa Lê thành, chợt có cảm giác rất thê lương, lâu đến mức Tô Lạc nghĩ rằng, tân lang tân hôn sớm đã nắm tay vị tân nương tử ở thần bí phong cảnh nào đó ở địa đồ, lưu luyến quên về, không nhớ rõ từng có một người như vậy, cũng thích cùng hân cùng nhau, đem dấu chân đạp lên từng góc trên địa đồ.

[người xa lạ] Thanh Nhiên nói với bạn: anh kết hôn, em cũng hạnh phúc nhé.

Tô Lạc rồi đột nhiên cảm thấy vô cùng ủy khuất, cái cảm giác bị thương lúc này toàn bộ đều biến thành mây bay, giờ phút này nàng hận không thể chỉ vào mũi Thanh Nhiên mà nói, người kết hôn, ta hạnh phúc cái P a!

[người xa lạ] Thanh Nhiên nói với bạn: thứ em muốn anh không có, nhưng anh sẽ chúc phúc cho em.

Cái gì?

Tô Lạc lật bàn, thứ ta thích người đều có a! Nàng nhiệt huyết sôi trào muốn tìm Thanh Nhiên nói chuyện, lại bị một câu trên thiên hạ làm cho sững sờ.

[thiên hạ] Đường Thiển Thiển : lão công, quá khứ đều đã trôi qua, về sau chúng ta phải sống thật tốt. Có vài người vì trang bị vì kho tàu có thể

vứt bỏ hết thấy, loại người này không đáng chúng ta quý trọng, không đáng chúng ta khổ sở. Từ nay về sau, chúng ta phải hạnh phúc nga ~

Tô Lạc ngẩn người, nhìn mình acc kho tàu Băng Tâm, có một loại cảm giác ghê tởm như nuốt phải ruồi bọ. Sau đó ngón tay cô tung hoành, chuẩn bị vạch trần đây hết thấy chân tướng sự tình.

Người nói với Thanh Nhiên: Em một tháng không login, trước khi đi không phải đã nói với anh rồi sao? Em sắp thi! Tại sao mọi chuyện lại biến thành thế này, em cho Đường Thiển Thiển mượn acc, vì sao chúng ta lại ly hôn? Vì sao acc của em lại cùng Vũ Nhiên kết hôn? Vì sao anh cùng Đường Thiển Thiển kết hôn?

Tô Lạc một hơi hỏi rất nhiều câu vì sao? Trong trường hợp đó đợi một hồi lâu sau, mới thấy Thanh Nhiên trả lời một câu, hần nói, Hạ Hạ, người không nên lại gạt người

Tô Lạc điên người, tôi khi nào thì lừa người, cái gì gọi là lại gạt người rồi? Cô muốn biết chân tướng sự việc, đem từng người quen trước đây từng người thêm lại nhưng không ai đồng ý, cuối cùng, chỉ có tiểu sư đệ Phi Liên thêm cô làm bạn, Tô Lạc lệ chảy đầy mặt, hận không thể đem tiểu sư đệ cấp cung , có tình đứa bé kia ngữ khí bất thiện, mới mở miệng lại đả thương nàng.

Phi Liên nói với bạn: Cô lại muốn gì? Thiếu sóng gió sao!

Bạn nói với Phi Liên: Chúng ta hảo hảo nói chuyện chút, tôi một tháng không vào trò chơi, tại sao lại xảy ra những chuyện như thế này?

Phi Liên nói với bạn: P, cô lần trước nói không thể lên trò chơi, kết quả không phải vụng trộm đi thông dâm sao, cô cùng lão công đi chơi a, còn để ý chúng ta làm cái gì?

Bạn nói với Phi Liên: Không phải là tôi lên, acc của tôi cho Đường Thiển Thiển mượn, cậu có thể nói cho tôi biết rốt cục trong một tháng này chuyện gì xảy ra, tôi chết cũng muốn biết vì sao.

Phi Liên nói với bạn: Ghê tởm! Kẻ lừa đảo!

Ba

Tên Phi Liên trên danh sách bạn tốt tiêu thất, Tô Lạc ngửa mặt lên trời thở dài, ta R, thật không phải ta thượng , Đường Thiển Thiển, cô giỏi a! Rốt cuộc cô đã làm ra cái trò thần mã gì a?

Tô Lạc kêu trời, trời mất linh, chuẩn bị dùng YY giọng nói nói chuyện

phiếm kênh, đi náo loạn cho long trời lở đất, muốn làm rõ ràng Đường Thiển Thiển rốt cuộc dùng acc của nàng làm những thứ gì? Vì sao lại ly hôn, đã thế còn tái giá? Vì sao danh sách bạn tốt đều tiêu thất hết? Vì sao? Vì sao a?

Trong trường hợp này, cô đành lên YY, mà Tô Lạc lại phát hiện mình bị kênh kia cấm rồi! Cô trước kia chưa từng dùng kênh trước mặt nói chuyện với người khác, vậy mà lại BỊ CẤM RỒI!!!

Đường Thiển Thiển, rốt cuộc cô đã làm gì cái gì? Tô Lạc hận không thể đập nát bàn phím, xúc động là như thế nhưng cô cũng nhận ra một điều.

Cục diện bây giờ, Hạ Lãnh Nguyệt cùng Thanh Nhiên ly hôn, cùng một người là nổi danh lông chim trên Bài Hành Bảng kết hôn, sau đó có được một thân cực phẩm trang bị hồng quang, cầm Thiên Âm.

Đường Thiển Thiển cùng Thanh Nhiên kết hôn, hơn nữa sau khi Hạ Lãnh Nguyệt cùng Vũ Nhiên kết hôn.

Kết hợp lời chỉ trích của Hoa hòa thượng, thì có thể tổng kết khái quát ra là, Đường Thiển Thiển lên acc Băng Tâm của Hạ Lãnh Nguyệt, lợi dụng acc Băng Tâm của cô đi gây rối. Vì thế đang trong mắt mọi người, chính là Hạ Lãnh Nguyệt vì trang bị vì kho tàu nên bội tình bạc nghĩa với Thanh Nhiên, cùng kho tàu Vũ Nhiên kết hôn. Thanh Nhiên thương tâm muốn chết, lại gặp Đường Thiển Thiển nhu tình như nước ngày đêm làm bạn, vì thế lâu ngày thâm tình, nhẫn nại không được, mất đi mây lại, hai người rốt cục hỉ kết quả, liều liền càn.

Trong lúc Đường Thiển Thiển giả làm Hạ Lãnh Nguyệt đại khái bởi vì sao loạn thất bát tao nguyên nhân đặc tội với những hảo bằng hữu trước đây, khiến cho người người oán trách người người tức giận, vì thế làm cho hiện tại Tô Lạc “xịn” trở về, kêu trời trời mất linh, lên công đường cáo trạng cũng không có cửa! Ngay cả kênh nói chuyện cũng không thể vào được!

Nàng Tô Lạc chưa bao giờ ở YY kênh nói chuyện, cũng khó vì Đường Thiển Thiển tâm tư cẩn thận, ngay cả cái này cũng không buông tha.

Chơi trò chơi, người có cần như thế không?

Ừ, nàng cùng Thanh Nhiên cảm tình cũng chỉ giới hạn trong trò chơi, không giống những người khác trong trò chơi lão công lão bà bình thường trao đổi điện thoại thường xuyên cười hàn hỏi ấm, nhưng bởi vì ĐH năm 3 ngâm mình trong trò chơi thời gian rất nhiều, nàng cũng không thấy như vậy có cái gì không tốt, khi cô ở hắc đã ở, làm gì còn muốn trao đổi điện thoại mấy

chuyện thần mã kia làm gì? Nàng chính là thích Thanh Nhiên, thích nhân vật trong trò chơi, thích cách thao tác nhân vật của hắn, tạm thời còn chưa muốn đem tình cảm này đem ra sinh hoạt hằng ngày, đúng vậy, khi đó cô mơ hồ cảm thấy, nếu là lúc đó, khả năng không nghĩ sẽ có lúc đáng sợ như thế này, nhưng là vì sao, chỉ mới một tháng liền nghiêng trời lệch đất rồi?

Không đỡ được! Tô Lạc cảm giác mình giờ phút này hận không thể tóm được ai mà cắn, lúc trước chỉ cảm thấy Đường Thiên Thiên cái kia vân lộc tiểu sư muội đặc biệt niêm nhân, đặc biệt sùng bái Thanh Nhiên, hơn nữa nói ngọt đáng yêu, tính tình đơn thuần, hiện nay đến xem, đơn thuần cộng lòng tuyến, quả thực là độc dược, không đúng, quả thực là thần trí chi bút, người muốn tam liên tam, MD còn khiến cho như vậy kinh thiên động địa, nay nàng nghĩa chính nghiêm từ đường hoàng thượng vị, mà trái lại chính mình, hoàn toàn là thân bại danh liệt.

Vẫn là câu kia, chỉ là chơi trò chơi thôi, người có cần như thế không?

Trăm phương ngàn kế, thận trọng, cố gắng phát huy mọi ưu điểm, quả nhiên là cảnh giới cao nhất của chuyện tình ba người.

Không đúng, đây chính là chân tình trong truyền thuyết!

Tình yêu nha, người ta vì để có thể chiếm lấy liền không tiếc lãng phí tinh lực chế tạo một vở kịch đôi trắng thay đen, sau đó được nâng lên ở đền thờ nơi cao cao, làm cho Tô Lạc vô cùng tức giận, cũng không thể không lớn tiếng cảm khái, Đường Thiên Thiên, người trâu! Người là đóa hoa rực rỡ trong thế giới tiểu tam, tiểu tam thì giỏi sao, ta dựa vào!

Chương 3: Tình cảm trên mạng

Giờ này khắc này, kênh thế giới đã không còn ồn ào như lúc nãy, Tô Lạc đứng ở Cửa Lê thành, không ngừng bị người vây xem, không ngừng bị người nhìn trộm trang bị, đang lúc muốn mở miệng muốn mắng người, tay đột nhiên bấm nhầm mở ra kênh Băng Tâm môn phái, thấy rõ ràng những dòng cầu huyết bát quái, mà nhân vật chính trong bát quái, chính là cô.

[môn phái] **Cả Đời Chỉ Mong Được Vương Chú Ý:** ôi, Hạ đại công chúa nhìn thấy chồng trước kết hôn cũng sẽ không bình tĩnh nha, không phải là đi ăn vụng sao? Hay là muốn chơi trò tuy rằng thân thể của ta đã cho hấn nhưng tâm vẫn còn tại trên người người?

[môn phái] **Luyện Vũ:** Hạ Lãnh Nguyệt, hôm nay cô tam(*) người khác, ngày mai người khác tam cô!

() tam: trong tiểu tam, tức là người thứ ba trong chuyện tình cảm của hai người khác.*

Tô Lạc nổi giận, thì ra vị Linh Dục lão công này là do Đường Thiển Thiển đi làm tiểu tam nhà người ta rồi kéo về, trời ạ, cô đột nhiên rất muốn chết a, acc Băng Tâm này sợ là vạn người phỉ nhổ a....

[môn phái] **Cả Đời Chỉ Mong Được Vương Chú Ý:** Nghe nói kia thân trang bị là dùng thân đổi lấy, như vậy.

Lời này vừa nói ra, Tô Lạc hiểu được vì sao hiện tại có người thường xuyên nhìn trang bị của cô rồi, xem xét một chút Cả Đời Chỉ Mong Được Vương Chú Ý, chỉ là tiểu Băng Tâm hơn 50 cấp, Tô Lạc khóc mắt giật giật, hay đây cũng là nick khác của Đường Thiển Thiển?

Mặc kệ, cô, Tô Lạc không cần thiết phải quan tâm mấy vấn đề này! Lập tức mở ra Thế Giới kênh, bắt đầu trần thuật sự thật.

[Thế Giới] **Hạ Lãnh Nguyệt:** Tôi một tháng không có login, trước khi rời đi cũng cùng mọi người nói qua, sau đó trong bang Đường Thiển Thiển nói muốn mượn acc tôi đi chơi, tôi liền cho cô ấy mượn, trong một tháng qua, người lên acc tôi là Đường Thiển Thiển, với tôi không có quan hệ gì.

[Thế Giới] **Hạ Lãnh Nguyệt:** Tôi không biết đã có những chuyện gì

xảy ra, vừa lên tuyến liền nhìn đến Đường Thiển Thiển cùng Thanh Nhiên kết hôn, Đường Thiển Thiển, cô thật là lợi hại, đem tất cả bạn tốt của tôi xóa hết, che YY, thật sự là hảo thủ đoạn a.

[Thế Giới] Hạ Lãnh Nguyệt: Thì ra cô yêu lão công Thanh Nhiên của tôi như vậy, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, vì danh chính ngôn thuận thượng vị mà bày trò lớn như vậy, tôi thật sự là xem thường cô rồi.

..... Tô Lạc đầy ngập oán khí còn chưa phát tiết xong, đã bị một cái Thế Giới cắt ngang.

[Thế Giới] Hoa Vô Khuyết: Hạ Lãnh Nguyệt, lần trước cô lên Thế Giới nói acc bị trộm rồi, bây giờ lại đây nói xấu Tiểu Đường, cô cho chúng ta là kẻ ngốc sao? Cô muốn gì thì cứ nói?

[Thế Giới] Thanh Nhiên: Em nói người login là Đường Thiển Thiển, em có chứng cứ sao? Đừng có tùy tiện nói xấu cô ấy.

.....

Tô Lạc hết chỗ nói rồi. Cô làm gì có chứng cứ gì? Nói cho bọn hần biết chính mình một tháng trước đã rút dây mạng tập trung oon thi? Ai tin?

Đường Thiển Thiển, ngài đúng là Thần Tiểu Tam a.

< bạn tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Nương tử nào loạn đủ chưa?

Phi!

<Bạn nói với Vũ Nhiên>: người vào acc của tôi là Đường Thiển Thiển, Đường Thiển Thiển mới là nương tử của anh.

< bạn tốt > Vũ Nhiên: nha!

Tô Lạc gắp trở ngại, người đừng có bình tĩnh như thế được không, người nên đi điều tra chân tướng a, người là bị người ta lừa gạt a! ! ! Đây là tiết mục con báo và thái tử a a a a!

< bạn tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Mau lại chiến trường thêm máu cho tôi.

<Bạn nói với Vũ Nhiên nói>:

Tô Lạc thở sâu, tiếp tục đánh chữ.

Bạn nói với Vũ Nhiên: ta hôm nay mới lên tuyến, người lên acc ta là Đường Thiển Thiển, người kết hôn với người cũng là Đường Thiển Thiển,

gọi người lão công cũng vẫn là Đường Thiển Thiển.

< bạn tốt > Vũ Nhiên: Đi chiến trường.

Tv T Tô Lạc hoàn toàn bó tay, trên đời có thể có loại người như thế này sao!

Acc Băng Tâm của Tô Lạc đứng nghẹn họng ở Cửa Lê Thành, mới vừa rồi cô thử lên kênh địa phương thử nói chuyện, không ngờ lại bị GM cấm nói chuyện, bắt buộc dĩ đành đi Cửa Lê Thành công nam làm giải trừ cấm ngôn nhiệm vụ — Vô Ngôn. Tay hái cỏ, lòng phần hận, sao có thể như vậy a? Nói chuyện riêng với vài mấy vị bạn tốt cũng không thấy hồi âm, ước chừng là đã đem cô vào sổ đen, cô đột nhiên cảm thấy rất rất rất rất rất chán. Cô đặt chế độ auto cho acc ngồi ở cửa Nam Cửa Lê thành hái cỏ, suy nghĩ về những chuyện trước đây.

Kỳ thật bạn tốt của Tô Lạc cũng không nhiều, bởi vì ngay khi bắt đầu chơi đã gặp Thanh Nhiên, cùng nhau làm nhiệm vụ cùng nhau thăng cấp, hoàn toàn là như hình với bóng, vì thế bạn bè của hai người gần như là y hệt, sau lại cùng quen biết xây một bang phái, mọi người ở cùng một chỗ, cũng rất hạnh phúc. Cô vẫn nghĩ rằng, chơi trò chơi, như thế là quá đủ rồi ...

Bang phái, nói đến bang phái, Tô Lạc lúc này mới phát hiện ra rằng phía trên acc Băng Tâm không còn là bang phái lúc trước, ngay cả màu sắc lẫn nhan tự đều khác nhau một trời một vực mà giờ cô mới phát hiện ra. Mở bang phái ra xem, bang phái này tên gọi Bất Ly Bất Khí, bên trong trừ bỏ Băng Tâm Hạ Lãnh Nguyệt, cũng chỉ có Vũ Nhiên kia là quý danh, còn lại đều là một ít biệt hiệu, tổng cộng khoảng 20 người, bất ly bất khí, Tô Lạc hoàn toàn kinh hãi rồi, sau đó run rẩy bắt đầu ở trong bang đánh chữ ——

[Bang chủ] Hạ Lãnh Nguyệt: đây là thần mã sao?

Ặc, lại còn là Bang chủ, Tô Lạc khóe mắt co giật.

[Phó bang] Vũ Nhiên: Là em muốn xây bang, đây là nhà của chúng ta.

[Bang chủ] Hạ Lãnh Nguyệt: a phi, nổi da gà!

[Phó bang] Vũ Nhiên: Tự cô nói .

[Bang chủ] Hạ Lãnh Nguyệt: Đã nói tất cả không phải tôi, người lên acc tôi là Đường Thiển Thiển!

Tô Lạc cảm thấy giờ phút này cô cần nói rõ mọi chuyện, vì thế đem tất cả

sự tình nguyên nhân, quá trình và kết quả ở trong bang nói hết một mạch, chờ đợi tên Linh Dục thể hiện vai trò là người bị hại cùng nhau khởi nghĩa, chọc thủng da mặt có độ dày đến kinh ngạc của Đường Thiển Thiển cô nương, trả lại công đạo cho cô, trong trường hợp này, đợi cô lòng đầy căm phẫn nói xong, tên Linh Dục kia cũng chỉ là thần nhiên nói một câu, nếu như vậy thì Đường Thiển Thiển không biết người hôm nay sẽ trở về?

Tô Lạc sững sốt, thâm nghĩ cũng đúng.

【 Phó bang 】 Vũ Nhiên: Tôi buổi sáng đưa cho cô ta 3000G, cô ta nói luyện hóa bao tay, muốn hai cái Thiên Hạ Bổ Vũ. (*luyện hóa trang bị phải cần khôn đức*)

Tô Lạc gật đầu, trong hành trang quả thật có 3000G, tiểu tử đáng thương, bị gạt thật nhiều tiền.

【 Phó bang 】 Vũ Nhiên: Bây giờ chắc là còn chưa kịp dời đi, cô sửa mặt mã lại đi, miễn cho lại bị trộm.

【 Bang chủ 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Trộm liền trộm, tôi vốn là bạch y Băng Tâm không có gì đáng giá, hiện tại acc này biến thành thế này xem ra đều là do người chi ra, ha ha, tôi cái gì cũng không liên quan a ~

【 Phó bang 】 Vũ Nhiên: Trình diễn xong rồi thì có thể đem trang bị đã khảm thạch bán lấy tiền, sau đó chạy án a, cô một thân xú danh nhảy vào hoàng hà cũng rửa không sạch.

Oa, nhất châm kiến huyết a, .

Tô Lạc cảm thấy Vũ Nhiên nói rất có lý, vì thế lập tức sửa lại mặt mã, chờ làm xong xuôi tất cả mới bừng tỉnh đại ngộ.

【 Bang chủ 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi nói, việc anh quan tâm không phải là việc này đi, T T

【 Phó bang 】 Vũ Nhiên: Chuẩn bị đi chiến trường!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Chiến trường!

Tô Lạc bị thương, chiến trường em gái người a, chiến trường đại gia người, ta hôm nay bị máu chó lâm bồn, ta nào còn tâm tình hạ chiến trường a! Chiến trường a!

Vũ Nhiên kiên trì bên bờ nói chuyện riêng kêu gọi Tô Lạc đi chiến trường, Tô Lạc bị làm cho tâm tình luống cuống, điều khiển acc đến Tiên Âm Sơn

đứng hứng gió, tất cả mọi âm thanh đều bị gió cuốn đi, cuốn đi, cuốn đi hết a ...

Vì thế đợi cho đến khi bạn Băng Tâm xinh đẹp mỹ miều bị đánh cho xiêu chân vẹo lưng, cô mới hiểu ra một điều, a TMD, bị mở đồ!

Bởi vì lúc trước che giấu ngoại nhân, giờ phút này luống cuống bám vào F11, thấy rõ một tên Linh Dục cầm một cái cung như Thiên Tôn đại thánh (*Tôn Ngộ Không*) hạ phạm xoay tới xoay lui, một chiêu Dạ Lang đi qua xóa hơn nửa HP, TMD, Tô Lạc tức giận đập bàn, không đi chiến trường thêm máu cho người thì người đi mở đồ (*) giết người a? Nghĩ lão nương ta dễ khi dễ sao? Vì thế Tô Lạc bắt đầu vừa bổ huyết cho mình vừa chống lại công kích của Linh Dục, sau đó linh hoạt phiêu dật di chuyển, sau đó, ba

() mở đồ = mở chế độ đồ sát: gặp ai cũng đánh gặp ai cũng giết*

Dẫm trúng bẫy rồi, bị hôn mê, còn bị mất máu liên tục ——

Linh Dục chính là cái chức nghiệp đáng khinh! Chạy trốn thì nhanh như Xayda, còn có thể thả cạm bẫy! Tô Lạc lệ chảy đầy mặt.

Tô Lạc thao tác không tòi, vì thế ra sức phản kháng.

Trong trường hợp đó ôm lấy bàn phím, cô hận không thể chửi mẹ nó!

Oa oa, vị trí kỹ năng của cô toàn bộ đã bị đổi rồi, kỹ năng công kích vốn đặt ở phím 123 mà bây giờ toàn bộ xa như mây bay phía chân trời, mặc dù Tô Lạc tự xưng là ngón tay thon thon dài dài giờ cũng là “ngoài tầm với”, toàn bộ kỹ năng bài vị tất cả đều là tăng máu, mà điều đó có nghĩa là thua thảm hại, Tô Lạc đầm ngực dậm chân xong còn chưa kịp bóp cổ tay thở dài, cũng đã hoa lệ khóc thét một tiếng nằm sán, kết quả là, cô cứ như vậy bị vị phu quân trên danh nghĩa giết chết.

Không chỉ giết chết, nên Linh Dục còn ngồi xếp bằng trên xác chết của cô, tươi cười chân thành nói với cô rằng, “**A a, đi, chiến trường.**”

Vì thế, Tô Lạc thật sự rất muốn đập đầu vào màn hình mà chết a.

Nhưng mà cô vẫn là muốn vùng vẫy đôi chút, “**Tôi, tôi không phải là Đường Thiển Thiển, không đúng, tôi không phải là vợ của anh, Đường Thiển Thiển mới là vợ của anh, một tháng trước đều là Đường Thiển Thiển lên acc tôi, tôi.**”

Được rồi, cái này, ngay cả Tô Lạc mình cũng cảm giác mình tái nhợt vô lực rồi, ai tin a? Ai tin a? Tên Linh Dục này vì acc này mà tốn không biết bao

nhiều tiền, chẳng lẽ cô nói cô không phải là người đã lên acc lừa hấn trang bị thì hấn sẽ tin rồi? Phỏng chừng người khác càng muốn tin tưởng là cô lừa trang bị sau đó liền giả bộ mình không phải rồi làm bơ.

Tô Lạc buồn bực, nhưng là cô luyến tiếc Hạ Lãnh Nguyệt, luyến tiếc nữ Băng Tâm đã làm bạn với cô một khoảng thời gian rất dài, aiz.

[Trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Aiz, Anh bỏ vào acc này bao nhiêu tiền, tôi trả cho anh.

[Trước mặt] Vũ Nhiên: Không nhiều lắm, khoảng 5000 đồng.

Tô Lạc chỉ là một tiểu bạch, lúc trước vì muốn mua một bộ y phục mà mỗi ngày cố gắng chà Thiên châu, hái cỏ chặt cây kiếm tiền bắt chắp mưa gió, bây giờ bảo cô đưa trả 5000 đồng thì quả thật không có khả năng, vì thế cô lo lắng nói.

[Trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi tạm thời không có, từ từ trả anh được không?

[Trước mặt] Vũ Nhiên: Đi chiến trường!

A! Tốt, coi như bán mình làm công. Tô Lạc đã nghĩ như thế.

[Trước mặt] Vũ Nhiên: Nhanh lên, vừa rồi Đường Thiển Thiển cùng chồng trước cũng ở trong chiến trường.

Tô Lạc vốn uể oải nằm chết lập tức hưng phấn như uống phải máu gà, lập tức sống lại ở Tiên Âm Sơn thần thạch, giơ tay kêu gào, “**Đi a đi a, đi chiến trường!**”

[Trước mặt] Vũ Nhiên:

GM vui vẻ, đặc ý đầy trời, Thần Phật ở trên, Đường Thiển Thiển ở đối diện.

Tô Lạc tiến chiến trường liền mở chiến trường thành tích ra xem, phát hiện Đường Thiển Thiển cùng Thanh Nhiên đều ở phía địch, kết quả là trên người từng tề bào đều kêu rầm rĩ muốn chém chết nữ nhân âm hiểm kia, thời gian tập hợp vừa bắt đầu, ba, cô anh dừng nhảy vào trong Tuyết Trúc chiến trường.

Mọi người đều biết, Băng Tâm nổi danh chân ngắn, mà Vân Lư muội tử như tiên nhân hạ phàm, có thể đăng vân giá vũ, so với Băng Tâm muội tử tốc độ thì nhanh hơn rất nhiều, Tô Lạc điều khiển Hạ Lãnh Nguyệt ở {kênh đội ngũ} nghe Linh Dục kêu gào chạy tán loạn khắp nơi, bởi vì là kho tàu đại Băng Tâm, thuộc loại lô-cốt di động, rất khó đánh chết, vì thế người bình

thường cũng lười cùng cô PK, cô đối với người khác cũng không có hứng thú PK, cô rất là an toàn ở Tuyết Trúc trong trận đi tới đi lui, cho đến đến Linh Dục ở trong đội ngũ rống to, **“Chu Tước!”**

Vừa nhìn đến Đường Thiển Thiển bọn họ hướng về phía Bạch Hồ chạy đâu! Vì thế Tô Lạc giả vờ không thấy Linh Dục nói gì ..., cúi đầu đã chạy về phía Bạch Hồ. Thấy thế, Linh Dục càng thêm điên cuồng, giơ tay giơ chân kêu, **“Trả tiền!”**

A, Tô Lạc cảm thấy cô hôm nay dù có tức giận thế nào thì cũng thua hần. Nện bước chân ngấn hướng về phía Chu Tước mà chạy, Linh Dục một tia tàn máu chạy vội lại đây, mà theo sát sau hần chém hần không ngừng, rõ ràng chính là Thanh Nhiên cùng Đường Thiển Thiển, ủa, còn có một Hoang Hỏa.

Lệ rơi đầy mặt, rõ ràng nhìn đến Đường Thiển Thiển bọn họ hướng Bạch Hồ chạy, này đôi chân ngấn, còn chưa kịp chạy ra khỏi cửa thì người ta đã chạy được một vòng rồi, bị kịch a, bị kịch a!

Sưu, một cái Nghịch Chuyển. *(kỹ năng tăng máu cao cấp nhất)*

Ba, một cái Thanh Minh. *(chống lại các kỹ năng không cho tăng máu)*

Rắc, vì an toàn vô hậu hoạn, Tô Lạc còn mở cái Bát Môn! *(kỹ năng tăng máu lên gấp bốn lần)*

Linh Dục là bảng xếp hạng acc được chọn lựa hàng đầu, RMB ngoạn gia công kích không phải là đùa, mà pháp sư nổi danh dễ chết, vì thế Thanh Nhiên quang vinh hy sinh, sau đó Đường Thiển Thiển cũng rửa trắng, và rồi sau đó, Hoang Hỏa cương thân đi tới đi lui, cuối cùng bị Tô Lạc chặn lại, đánh giáp lá cà, Tô Lạc báo thù!

Cô đứng ở trong Tuyết Trúc thôn thức, hiện tại không có ta tăng máu cho người, người cũng không thể ở trong chiến trường chết nhanh như thế chứ, Thanh Nhiên~~

Vừa cảm thán xong, cô cảm thấy kỳ thật không phải Thanh Nhiên sai, nhưng mà Thanh Nhiên vì sao không có nghĩ qua vì sao một người lại đột nhiên biến hóa, rõ ràng trước khi đi nói với hần trong một tháng sẽ không lên, vì sao sẽ không hoài nghi, vì sao cứ như vậy thời gian ngắn ngủi tái hôn? Nói đến cùng, cũng là không tín nhiệm cô. Tô Lạc đứng ở chiến trường suy nghĩ, quên quan sát chung quanh, kết quả bị Thiên Phật đập trúng.

Má ơi, là hai cái Thiên Phật! Đây là quần công kỹ năng của pháp sư, một

chiều đã có thể đánh tan mấy ngàn máu, cố tình có thể đánh được N lần, hơn nữa làm cho người ta vẫn bị lâm vào trạng thái mê muội, phi thường biến thái.

Tô Lạc choáng váng nhìn thanh máu HP giảm liên tục của acc Băng Tâm, dĩ nhiên buông tha cho chống cự chuẩn bị trở về chuồng heo một lần nữa lại đến.

Đội diện có 4, 5 người, Linh Dục tốc độ rất nhanh, hơn nữa không có bị pháp sư cấp kỹ năng nện vào, hoàn toàn có thể chạy đi, nhưng là cư nhiên không chạy, theo cô trở về chuồng heo, cô đang có chút áy náy, kết quả Linh Dục {kênh đội ngũ} lý bắt đầu chửi bới cô.

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Tôi bây giờ tin người lên acc không là cô.

< đội ngũ > Hạ Lãnh Nguyệt: Thật sao? Thật sao? Vậy anh làm chứng cho tôi, giúp tôi báo thù đi!

< đội ngũ > Vũ Nhiên: thao tác không tốt chút nào!

Kháo, Tô Lạc phần nộ! Cô tốt xấu cũng coi như là người chơi bàn phím lưu loát, tự nhận là thao tác sắc bén, ít nhất so với Đường Thiên Thiên tốt hơn nhiều, bây giờ lại bị nói thế, làm sao có thể không tức giận a!

Vì thế cô muốn ném bẻ bàn phím, mà thôi không cần, đi theo sau Linh Dục chuyên tâm tăng máu cướp đầu người, một hồi lát sau đi theo dâm uy của Linh Dục đại nhân, cô nhặt được 5 cái đầu, hơn nữa có 3 cái đều là Đường Thiên Thiên, trong lòng rất thoải mái a.

Theo chiến trường đi ra, Tô Lạc có chút bát quái hỏi Linh Dục.

< đội ngũ > Hạ Lãnh Nguyệt: Nói mấy người này đó nhị thế tổ thật là chán ghét, động một chút là cấp trang bị cho đám con gái, mới khiến cho có nhiều cô gái chịu không nổi mê hoặc đều.

Tô Lạc tìm không thấy từ ngữ hình dung, nhìn mình đôi cánh màu lửa đỏ vô cùng chói mắt nằm sau lưng acc Băng Tâm của mình, lúc này cô thật không hiểu, tại sao có nhiều người chơi nam biết rõ những cô gái có thanh danh rất xấu nhưng vẫn đưa trang bị cho họ a? Lại còn tre già măng mọc nữa? Chuyện như thế cũng rất nhiều, chẳng lẽ cô rất có mị lực? Thí dụ như nói Đường Thiên Thiên, cô làm sao làm được? Một tháng qua dùng acc Băng Tâm của mình câu dẫn Linh Dục, lại ôm ấp Thanh Nhiên? Vì sao chứ?

< đội ngũ > Hạ Lãnh Nguyệt: *trùng mắt* các người sẽ không phải là chat nude thật chứ!

Linh Dục không lên tiếng, Tô Lạc cảm thấy cô đã đoán đúng, nhất thời cảm

thấy thế giới này vô cùng hắc ám, hận không thể tự đâm mù hai mắt.

< đội ngũ > Vũ Nhiên: nhìn qua trên webcam.

Được rồi, nhìn qua trên webcam, là một cô gái rất đẹp phải không? Cho nên Thanh Nhiên cũng mới nhanh như vậy cùng cô ta ở cùng một chỗ, mặc dù bởi vì âm mưu nguyên nhân, cũng không thể bài trừ lý do người ta xinh đẹp a!

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Tôi chỉ nhận thức Hạ Lãnh Nguyệt.

< đội ngũ > Hạ Lãnh Nguyệt: A?

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Cùng tôi kết hôn là Hạ Lãnh Nguyệt, về phần người mặc tầng này da là ai, này không trọng yếu.

Nha, Tô Lạc thôn thức, dù sao cũng chỉ là cái bình máu di động

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Cô đã nói cô không phải, vậy cô trả tiền.

< đội ngũ > Hạ Lãnh Nguyệt: Tạm thời không có nhiều tiền như vậy, cũng không thể từ từ trả sao?

Tô Lạc cắn chặt răng, thật sự là không có nha, nếu không thì cho hấn acc nà, một acc game đầu vào và đầu ra hoàn toàn khác biệt, acc này dù là kho tàng bị thì bán ra cũng chỉ được khoảng 3000 đồng, còn chưa nói thanh Thiên Âm chưa mở kia, là đệ tử ngoan ngoãn của Băng Tâm phái, cô biết, cho dù mỗi ngày uống cháo thay cơm, tiết kiệm nhe kẽ chân răng thì một tháng cũng không đủ tiền trả.

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Không có tiền? Thế thì đi chat nude đi (=3 =)

Phốc.

Tô Lạc tức giận, khát, ngươi là đồ hạ lưu ngươi là đồ biến thái, làm sao ngươi không chết đi a!

Đương nhiên, Tô Lạc sẽ không cùng Linh Dục chat, không chỉ là chat, mà là nude. Thậm chí cô còn chưa từng chat bao giờ, trong sự tức giận vô bờ bến, Tô Lạc logout . Nhưng là logout rồi nên làm sao a, trong lòng dù có phần hận cũng không có ích gì, nằm ở trên giường trần trọc suy nghĩ làm sao có thể vạch trần bộ mặt thật của Đường Thiên Thiên, kết quả, được rồi, cô ngủ quên.

Chương 4: Diễn đàn phong vân

Tô Lạc sáng sớm hôm sau login trò chơi, phát hiện trò chơi đang cập nhật không thể vào, lúc này mới nhớ ra hôm nay là thứ Tư, Server cần cập nhật, nếu vậy thì đi dạo diễn đàn một vòng cũng được, Tô Lạc nghĩ thế.

Kết quả khi cô tiện tay nhấp chuột vào Bát Quái thiếp ở Bảng Tâm đường thì tâm trạng vô cùng ... thất kinh!

Tiêu đề: Không biết xấu hổ không nên sống, mau xem một thể hệ “Nữ thần” vì trang bị vứt bỏ người yêu mà bán thân máu chó chuyên xưa.

Người viết: Xin hỏi nhân phẩm của người cũng chỉ giá trị một bộ Lam Thấm kho tàu sao?

Cái bài thiếp lý ý chính là nói, cô Hạ Lãnh Nguyệt đầu tiên là dụ dỗ Thanh Nhiên, làm cho Thanh Nhiên tâm tâm khổ khổ móc hầu bao, lấy ra Thiên châu bảo bối tạo ra một bộ Tiểu Bạch y, nhưng mà cô Hạ Lãnh Nguyệt có chí lớn, chỉ một bộ xiêm y làm sao có thể làm an ổn tâm cuồng nhiệt của cô, vì thế một bên giờ cờ hiệu nói muốn chuẩn bị thi không chơi, một bên lại đi thông đồng danh nhân trên Bài hành Bảng, khi bị phát hiện liền biện giải nói đem acc cho bạn chơi, kết quả rõ ràng là bản nhân thông đồng với một Linh Dục trên Bài Hành Bảng. Đợi đến lúc thời cơ chín muồi thì ngay lập tức đi ly hôn với vị phu quân đáng thương nghèo khổ. Cố tình Linh Dục kia lại có thanh mai trúc mã, kết quả là, Hạ Lãnh Nguyệt không chỉ có bội tình bạc nghĩa, còn làm tiểu Tam phá hoại hạnh phúc gia đình người khác.

Trọng yếu nhất là, thủ đoạn cô vô cùng cao minh, không chỉ có theo Linh Dục kia lừa Lam Thấm, còn mở Thiên Vực vũ khí, cầm tam đại vũ khí vòng tai, chắc chắn là cô đi chat sẽ v..v..v..v..v..v.. , nhân phẩm thấp kém!

Vô sỉ nhất là, trong lúc cô còn nguy trang bị trộm acc lừa bằng hữu tiền, còn giúp cái kia Linh Dục Bang giết bằng hữu, có thể nói là vì trang bị không biết xấu hổ không nên sống, không đáng được du tẩu trên đất hoang

Người viết ý tứ rõ ràng, bên cạnh đó còn có nhiều hình ảnh những câu chuyện phiếm chứa nhiều đoạn mưu đồ “của” cô dùng làm chứng, đọc xong bài post này ngay cả chính Tô Lạc đọc xong cũng hoài nghi mình có phải là bị bệnh tâm thần phân liệt hay không

Phi

Ba người thành cáo, tiếng người đáng sợ, Tô Lạc nhìn mấy tòa nhà trăm tầng ở phía xa, điên cuồng gào thét trong lòng.

Tô Lạc cố gắng bình tĩnh lại, tâm trạng vốn đang rất tức giận, nhưng cũng rất nhanh trở lại bình thường.

Dù sao cũng là cái trò chơi, ai làm việc này đúng thật quá rảnh mà !!!!

Thật ra thì người viết bài này cũng không tệ, chơi trò chơi mà cũng có thể làm cho giống như cung đấu, Tô Lạc cảm thấy cô có chút sùng bái cái kia Đường Thiển Thiển rồi, làm mấy chuyện đó xem ra cũng rất khoái cảm, dù sao, có thể thiết kế một cái đại cục, đem nhiều người như vậy chơi trong lòng bàn tay, khí thế cỡ nào quân lâm thiên hạ a, không phải sao?

Ở mặt sau bài thiếp mặt sau, người đăng bài còn vì “nhìn không được” trước sự khẩn cầu khẩn thiết(*) của quần chúng, vô cùng từ bi treo ảnh chân dung tự sướng của Hạ Lãnh Nguyệt, sau đó dẫn phát một loạt comment linh tinh, Tô Lạc nhìn những bức ảnh một cô gái mập mập đứng tạo dáng trên màn hình máy tính, mắt giật giật cảm lấy cái gương trên bàn, sau đó thở dài một hơi.

() khẩn thiết = khẩn cấp + tha thiết*

“Hoàn hảo, quả nhiên là không phải mình!”

Kỳ thật người đăng bài không có ngốc đến mức treo lên mấy bức ảnh sử dụng hóa Hạ Lãnh Nguyệt, bộ dáng cô gái này coi như còn có thể cho vào mắt, chính là tạo hình có thể nói Thiên Lô giáo chủ, Phù Dung muội tử.

Một comment tò mò, vì sao nữ nhân như vậy có thể hồ lộng người xoay quanh đâu? Vì sao này cả đám con trai đều tùy ý để cô ta lừa đâu?

Cuối cùng, chân tướng chỉ có một.

Ước chừng là sau khi xem ảnh còn có thể gặp người.

Nha, vì thế tất cả mọi người hiểu ra

Tô Lạc cũng hiểu ra, trước kia cô thích vây xem Bát Quái, nhưng trên thực tế, cũng không phải tất cả này nọ đều là thật sự, Internet không thể 100% là sự thật, tin tức dù có dẫn chứng đáng tin đến mấy cũng không nhất định chân thật, huống chi là trong trò chơi a?

Bình thường ở mấy bài post kiểu này sẽ có vài người “có tình có ý” đi ra nói chuyện thay “thân chủ”, bất quả chỉ là vài người thôi, đại ý là, Hạ Lãnh

Nguyệt cùng Linh Dục là thật tâm yêu nhau, chỉ cần thiết tình yêu nhau sẽ không tồn tại Tiểu Tam, huống chi Linh Dục cùng hấn thanh mai trúc mã lại không kết hôn, chính là thanh mai trúc mã chỉ theo ý mình . . . v.v.v.v.v. . .

Cứ như vậy, Tô Lạc ô danh càng lúc càng nặng, vì thế Tô Lạc bình tĩnh nâng trán, đây chắc chắn không phải nói giúp mà là thêm dầu vào lửa !!!

Trong trường hợp đó lật đến trang 520, chân chính nười “có tình” xuất hiện, Tô Lạc ngạc nhiên.

Người đó tên gọi Vũ Nhiên!

Hấn chỉ nói một câu, nhưng là dị thường cấp lực, nhắc lên một loạt vân phong vũ huyết!

Wũ Nhiên: Ta đã nhìn thấy lão bà ta qua webcam rồi, lão bà của ta không phải bộ dạng này! *hình động hôn môi* *hình minh họa nữ sinh đáng yêu* bộ mặt thanh thuần, rất đáng yêu.

Tô Lạc toàn thân máu đều vọt tới đỉnh đầu rồi, kháo, đây có phải chính là Đường Thiên Thiên không a?

Linh Dục nói xong, mặt sau liền “bếp nôi lửa lên”, các loại thảo luận thiên kì bách quái, có nghi ngờ, có vấn đáp nam chủ, có vỗ bàn tay kêu phẫn khích, có bung hạt dưa lạc bán trứng luộc nhâm nhi nước trà, có người hét to cầu chân tướng, đương nhiên, điều làm cho người chú ý nhất đó là:

Một cô nương nhìn thấy Linh Dục nói xong, sau đó yếu ớt hỏi, ta tại sao cảm thấy này muội tử thực quen mặt đâu?

Phải biết rằng mỗi Server kỳ thật đều có vài người như vậy.

Trong thế giới game online chứa nhiều ảnh chụp, này đương nhiên cũng chỉ là vì ưa thích cá nhân, Tô Lạc cảm thấy, cô chưa từng ghét chuyện này. Đường Thiên Thiên cơ quan tính toán tường tận, nhưng cũng cẩn thận mấy cũng có sai sót, thế giới game online có rất nhiều ảnh chụp photoshop, tuy rằng photoshop cùng webcam có điểm chênh lệch, trong trường hợp đó mặt mày còn chấp nhận.

Vì thế lại có một ít PS Đại Đế bắt đầu đối lập phân tích, cuối cùng ra kết luận, tám hình Linh Dục đưa ra cùng tám hình do Đường Thiên Thiên đưa ra, 90% khả năng là cùng một người!

Sau đó Linh Dục cũng rất kinh ngạc thốt lên 1 câu, chẳng lẽ vợ ta quả thật ra là Đường Thiên Thiên?

Chỉ vì một câu nói rất hồn nhiên như thế mà trong nháy mắt đã đem cả bài

post dán lên bảng bài post nóng nhất

Đọc xong bài post, Tô Lạc cảm thấy tâm trạng vô cùng vui vẻ.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người tin rằng bức ảnh Linh Dục đăng lên là hình ảnh Hạ Lãm Nguyệt hẳn nhìn qua webcam, thí dụ như nói Linh Dục cũng là đến làm bộ? Thí dụ như nói cái kia ID kỳ thật cũng không phải Linh Dục, mà là Hạ Lãm Nguyệt cố ý đăng kí ID, đến họa thủy đông dẫn nghe nhìn lẫn lộn, tùy tiện tìm truong Đường Thiển Thiển tần số nhìn chiếu đến vu tội người khác đâu? Lại thí dụ như mặc dù thật là Linh Dục, nhưng là Linh Dục bị Hạ Lãm Nguyệt mê hoặc không phân biệt thị phi, cố ý phối hợp cô đi hãm hại người khác?

Tất cả trường hợp đều được nêu lên không hề bỏ sót cái nào, Tô Lạc liếc mắt.

Trên diễn đàn không rõ chân tướng, quần chúng vây xem bình thường đều như gió, nhìn đến bát quái liền mờ mịt đi vào náo nhiệt, nếu không thì làm sao có thể nghĩ ra nhiều ví dụ như thần mã đến rửa sạch tội danh, cho nên, một trong số những người hăng hái kia, chắc chắn có một người của Đường Thiển Thiển.

Thời gian cứ như vậy trôi qua 3 giờ, trên diễn đàn có người nói, có thể vào trò chơi rồi, vì thế Tô Lạc tắt diễn đàn, quyết định login trò chơi.

Cái sự kiện này đã trở thành đề tài nóng nhất trong môn phái, bất quá khi đó cũng chỉ là hình thức, bây giờ cũng đã xuất hiện thái độ trung lập chỉ nhìn chứ không nói.

Ví dụ như là sư đệ Phi Liên cũng thêm cô lại làm bạn tốt, nói là hẳn thấy lo lắng cho cô, nói đoạn thời gian trước “cô” đã làm hẳn vô cùng tức giận, sau đó lại vứt bỏ Thanh Nhiên, vì trang bị bán đứng thân thể v.v.v .. làm cho hẳn cảm thấy rất phản cảm, nhưng gần đây hẳn có lên diễn đàn xem, vốn rất tức giận , nhưng khi nhìn đến bài post của Vũ Nhiên, cảm thấy có nghi hoặc, sau khi nghĩ lại, hẳn hi vọng Tô Lạc có thể giải thích cho hẳn nghe.

Nhớ lại ngày đó Tô Lạc muốn giải thích cho bọn họ, bọn họ hoặc là không để ý tới, hoặc là mắng cô, nay, cô cũng là không muốn giải thích nữa. Đây chẳng qua là trò chơi mà thôi.

Cái bi thương nhất trong trò chơi chính là, sẽ không ai tin tưởng bạn.

Tuy vấn đề xảy ra đã trở nên có chút nghiêm trọng, nhưng tới thời điểm này

cũng vẫn không hề có ai đứng ra vỗ ngực nói, ta tin tưởng Hạ Lãnh Nguyệt, khẳng định có cái gì hiểu lầm.

Không ai.

Cho nên, Tô Lạc không thất vọng, cô chỉ cảm thấy kỳ thật trò chơi Thiên Hạ II này, không có chút ý nghĩa nào.

Đối với Linh Dục mà nói, Tô Lạc dù sao bắt quá là cái bình tăng máu .

Đối với Tô Lạc mà nói, Thiên Hạ II dù sao bắt quá chỉ là một trò chơi online, không hơn.

Phía bên kia màn hình vi tính, ai biết được khuôn mặt, tính cách của người kia là như thế nào?

Chương 5: Lưu Quang Mộng Cảnh

Tô Lạc cảm thấy trên gáy cô hiện ra một vầng thần quang, đó là một loại cảm giác khám phá hồng trần nhìn xuống đất hoang vắng trầm thoát tục, khiến cô không khỏi lâng lâng trong đầu. Đúng lúc này Linh Dục mời Tô Lạc tiến đội, làm cô lập tức ngã xuống đáy cốc, thiếu nợ nhiều như vậy, muốn thăng thiên cũng không được a, nước mắt rơi a.

Tô Lạc đồng ý tổ đội sau đó phản xạ có điều kiện đi xin chiến trường, đã thấy Linh Dục ở trong đội ngũ hô to:

< đội ngũ > Vũ Nhiên: Lão bà mau tới Lưu Quang. Điềm vào đoàn.

Lưu Quang là sân giết người đặc biệt của Thiên Hạ II, áp dụng cho đủ loại quần chiến hỗn chiến, mặc kệ giết bao nhiêu người cũng chỉ bị {chữ đỏ} hai phút, là nơi các vị sát nhân cuồng yêu nhất, Tô Lạc trợn mắt, wa, hôm nay mặt trời mọc từ phía tây, không vào chiến trường mà lại vào Lưu Quang a!

Tô Lạc xin nhập đoàn, bỗng nhiên phát hiện đoàn đã đủ quân số, đều là acc trên 73 cấp, rất có sức chiến đấu. Lưu Quang hỗn chiến sao, thầy thuốc chính là một bình máu di động, đồng thời cũng là một cái bình thu hỏa a. Nói như vậy, nếu như dùng YY, dùng giọng nói chỉ huy chiến đấu thì khẳng định một trăm phần trăm đều hô to, giết chết Băng Tâm đối phương, tập trung cái kia Băng Tâm, đại pháo Dạ Lang, sát!!!!

Có thể tưởng tượng thế này, chúng ta ở bên này rống, đối phương bên kia hét giết chết Băng Tâm. Vì vậy, Tô Lạc truyền tông đi tới thần thạch, đợi thời gian bảo hộ vừa hết là lập tức mở Bát Môn đi ra, phát hiện mình bị thần mã đại pháo a Dạ Lang a thiên phạt bắn trúng, sau đó. . .

Woa, không có chết nha!

Quả nhiên kho tàu trang bị lam thâm có khác!

Tương địch đối thanh đi ra khỏi Lưu Quang sau, Tô Lạc chỉ còn lại có một chút máu, đồng thời không còn chút lam (*uh, mana? lâu ko chơi game quên hết ôi....*), muốn cho bản thân một cái Nghịch Chuyển cũng không đủ giá trị kỹ lực, bởi vì trong đám người trong đoàn này ngoại trừ Linh Dục ra thì cô

không quen ai, không chỉ có không quen, trước kia còn là kẻ địch. Vì vậy tự tìm một chỗ ngồi xuống, thì một con gấu trúc vui vẻ chạy tới, vèo một cái, đem acc Băng Tâm Hạ Lãnh Nguyệt của Tô Lạc đánh chết.

Gấu trúc cùng những người trong đoàn đều có ý đồ giống nhau, Vì vậy những người đứng xung quanh đều giống như mắt bị mù, sôi nổi tập trung đứng vây xem, còn công khai cổ vũ gấu trúc đâm nát thi thể Tô Lạc, làm cho Tô Lạc nổi trận lôi đình. Gấu trúc này là một nữ Băng Tâm, cấp 66, xem như là tiểu acc. Tô Lạc tâm tư vừa chuyển, đoán đây có lẽ là thanh mai trúc mã trong truyền thuyết của tên Linh Dục kia mà kênh môn phái nói, nếu không thì cũng hẳn là tỷ muội của vị thanh mai trúc mã cô nương kia, Tô Lạc muốn hỏi cho rõ ràng nhưng thấy trong đội ngũ nhiều người thờ ơ, nói chuyện riêng sao, quên đi, cô cũng lười giải thích.

Linh Dục trời sinh tính tình hiếu động, lúc trước nhảy đến trên đỉnh đền thờ Lưu Quang nghe đâu trình sát tình hình quân địch, bây giờ lại vô duyên vô cớ chạy ra phía trước, nếu hắn không phát hiện cô bị giết, nói nhiều như vậy cũng là không thể nghi ngờ, Vì vậy Tô Lạc cũng lười quản bọn họ thích làm cái gì thần mã yêu hận tình cừu ân oán hiểu lắm, quyết định cùng gấu trúc chết chum.

Cô sống lại đến Lưu Quang thần thạch, nhìn thấy con gấu trúc kia, phát hiện nó như trước tập trung đánh vào mình, Tô Lạc hiện tại vẫn không có lam, suy nghĩ một lát rồi thừa dịp thời gian bảo hộ, đến cửa hàng mua một thần long, sau đó trong nháy mắt quay về trạng thái mãn, nắm bắt tú hoa châm mà bắt đầu đi về phái gấu trúc, gấu trúc chắc là cũng rất kích động, hai người liền như thế mặt đối mặt xông qua, gấu trúc cho rằng mình rất mạnh, song cơn quay như điên như dại, thật ra loại gấu trúc này có Nguyên Hồn Châu lúc đầu rất mạnh, đến giai đoạn sau thật ra không có tác dụng gì, hơn nữa mới cấp 68, Tô Lạc nhưng là cấp 73 kho tàu, Thiên Âm trong tay, đâm chết gấu trúc, dư dả.

Vì vậy gấu trúc bạo, lộ ra 66 tiểu cô nương đáng vẻ điềm đậm, vì thế bạn Tô của chúng ta đã bị trách móc không biết thương hương tiếc ngọc, tiểu cô nương bị cô luân.

Lúc này ở kênh trước mặt có n người mắng lớn, đừng đánh đừng đánh, tai nạn chết người rồi, thỉnh thoảng còn có người thừa dịp loạn đâm vào Tô Lạc, vì thế Tô Lạc tức giận, đơn giản là giết cho hả giận, đem tiểu cô nương kia giết chết, sau đó cũng học cô ta, dẫm dẫm trên thi thể cô ta. Chờ tất cả làm xong, cô thôn thức, phiền muộn trong lòng, quả nhiên hay là muốn dùng giết người

để giải tỏa a, thảo nào nhiều người thích giết người như vậy. . . .

Lúc này, Linh Dục đã trở về.

[trước mặt] Vũ U: Anh Nhiên, cô ta phá hư gấu trúc anh tặng cho em rồi, còn giết em!

Tô Lạc cảm thấy Linh Dục đi một vòng, như là quan sát quần chúng vây xem xung quanh.

[trước mặt] Vũ U: bọn họ cũng có thể làm chứng, chính là Hạ Lãnh Nguyệt giết.

[nói chuyện riêng] Vũ Nhiên nói với bạn: Là cô giết?

Tô Lạc nhìn dòng chữ màu hồng nói chuyện riêng trước mắt, cảm thấy rất chói mắt, dứt khoát ngồi xuống, đặt mông ngồi xuống thi thể Vũ U, bộ dạng người là ta giết, người làm khó dễ được ta?

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe tiếng cung kéo vang lên, mũi tên rời cung, một cái Dạ Lang, vù một cái, xóa đi 11000 giá trị máu của một bạn Băng Tâm kho tàu nào đó, thanh máu trong nháy mắt đã giảm một nửa.

Thật ra trong tình hình này, Băng Tâm cùng Linh Dục đánh nhau là dựa vào độ tổn thương, giống Băng Tâm kho tàu lam thắm như thế, bắt đầu chỉ cần cho bản thân gia tăng máu là được, sau đó từ từ cùng Linh Dục ma sát, thắng bại năm năm. Còn lúc này, Tô Lạc quả thật rất rất rất mất hứng, trong lưu quang mộng cảnh tất cả bối cảnh đều là dày đặc khói thuốc súng, cát vàng đầy trời, đến hay đi cũng thấy đầu người, rất có thể đều là cười trên nỗi đau của người khác.

Lúc này Tiểu Băng Tâm kia bị đánh thì mọi người đều là hô dừng tay dừng tay, lúc trước khi cô chỉ có một tia máu bị Tiểu Băng Tâm giết cũng không ai nói một câu Tiểu Băng Tâm sai, mà cô dù chỉ còn chút máu cũng cố mà tăng lam tăng máu cho bọn họ chiến đấu, nói không có oán niệm là không thể nào.

Cô tới giúp đỡ là bởi vì cô thiếu nợ người ta, thế nhưng cô giúp đỡ mọi người là vì cảm thấy đây là acc của mình, tìm tiền trả cho hẳn là chắc chắn, nhưng TMD đây cũng không phải là cô đi lừa gạt mà có, thích giết thích chọc tôi cũng không để ý, ai sợ ai, lão tử lười hàu hạ người, cùng lắm thì người có tiền mỗi ngày lên Thế Giới mắng chửi, dù sao acc này thanh danh đủ thối rồi, Tô Lạc cắn răng, cô ở hiện thực nói thế nào thì cũng là gái ngoan, ít nhất cũng rất hiểu chuyện nghe lời, nhưng mỗi người đều có chỗ tối, cùng lắm thì mặc kệ người, lão tử có tiếng xấu, người làm gì được ta?

Tô Lạc nhìn thanh máu mình, nhắm mắt lại chờ chết, Linh Dục không phụ sự mong đợi của mọi người đem cô đánh ngã, kênh trước mặt Vũ U tiểu Băng Tâm hài lòng nhảy múa, Tô Lạc nhìn màn hình đen trắng, đột nhiên nghĩ, vì sao mình là một Băng Tâm, nếu như là một kho tàu đại Quỷ Mị, tự bạo chết nàng nha, nghĩ lại, nếu như một Quỷ Mị, ẩn thân cũng có thể bị thiên địch Linh Dục thấy, vậy không phải bị Linh Dục áp chế thảm hại hơn, hay là quên đi, thối thức a. . . .

Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà tại sao lại không phản kháng, nằm yên mặc cho người trêu chọc a?

Tô Lạc nhếch mép cười, sống lại đến thần thạch, giải trừ bảo hộ, hồng, vọt tới trước mặt Linh Dục và tiểu Băng Tâm, tại chỗ phóng đại độc. Bởi vì bản thân cũng không có bao nhiêu máu liền bị tiểu Băng Tâm chim khổng tước kia Phá Giáp một cái, đơn giản hai từ: chết tiếp.

Tiếp tục sống lại đến thần thạch, tập trung phóng tiểu độc tiểu Băng Tâm, Phá Giáp còn không có phóng ra, chết nữa.

Linh Dục có vẻ rất bất mãn, M Tô Lạc hỏi, người muốn làm gì, Tô Lạc nằm trên mặt đất hai phút, thấy đại độc CD xong rồi, kế tục sống lại, lại mở đại độc, bởi vì đang mở hình thức đồ sát nên độc chết một đám người, đương nhiên, hiện tại ai đều có hơn dưới 2W máu. Vì vậy chết vẫn không phải ai khác mà chính là Tô Lạc cô nương.

Linh Dục nổi giận, vốn là nói chuyện riêng cô, bây giờ cũng nhin không

được kênh trước mặt rống, **“Cô rớt cuộc muốn làm gì?”**

Không làm gì hết, buồn chán nên thế thôi, Tô Lạc nghĩ như vậy.

[trước mặt] Vũ U: Cô điên rồi à, bệnh thần kinh!

Tô Lạc vẫn mở hông, nhưng giết không được người, ngược lại bị quần chúng vây xem đăm đăm mấy phút, bởi vì cô cũng chưa tăng máu cho mình, cho nên một người công kích bình thường đăm một cái, cũng đủ để lấy cái mạng nhỏ của nàng, chờ chết chán chê rồi, cô sống lại đến rừng rậm Phượng Ngô ở Yến Khâu.

Ai, thật không muốn tự ngược a, chỉ là lúc này không hiểu sao cô cực kỳ thích tư thế xoay tròn khi nhân vật ngã xuống đất, cùng với hình ảnh đen trắng và tiếng kêu thảm thiết kia, còn có bầu trời màu xám, sự thô lương không chút ánh sáng kia

Chương 6: Ngồi Nghe Tiếng Gió

Địa điểm câu cá ở Phượng Ngô rừng rậm có một Di Kiếm 76 cấp đang ngồi, mặc trang phục kiếm gia, bạch y phiêu phiêu, rất có khí chất cầu tiên nhân. Sau đó, ừm không có cánh, bang phái chỉ một chữ “Manh”, Tô Lạc ở sever này lẫn lộn lâu như vậy chưa từng thấy qua người của bang này. Mặc dù chỗ giải sầu bị người chiếm, chỉ có điều cũng không thể nói là không sao cả, mặc dù hiện tại là tên đỏ nhưng Lưu Quang giết người cũng chỉ đỏ hai phút, huống chi cô còn chưa giết chết ai, với lại cô cũng không cho rằng một cái 76 Di Kiếm không cánh cầm cần câu có thể chém chết cô. Thế là cô quyết đoán chạy đến bên cạnh Di Kiếm bình tĩnh ngồi xuống, trong đất hoang này cô đã không có người quen, bây giờ ngồi cạnh một người xa lạ, so với ngồi cùng những người đã từng quen biết còn an toàn hơn rất nhiều.

Thật ra nơi này cũng không thể coi là cảnh đẹp người vui nhưng mà trước kia cùng Thanh Nhiên một chỗ, thích ở chỗ này câu cá, vô cùng thanh tĩnh, có tiếng nước chảy róc rách, thỉnh thoảng sẽ có một vài con quái {chữ đỏ} chủ động công kích lại cần hai cái, cô từng thừa dịp Thanh Nhiên đi WC, dẫn mấy con cộp đi lại đây, sau đó để chúng đem Thanh Nhiên một hơi cắn chết, sau đó cười lẫn lộn, bây giờ, những ngày như thế tuy không thể trở lại, tuy trong lòng có chút khó chịu nhưng tuyệt đối không còn cảm giác cảnh còn người mất nữa.

Nhưng vào lúc này, một cái tin tức hệ thống đi ra, làm cho Tô Lạc cảm thấy nhân phẩm của mình không tệ, vừa rồi, Di Kiếm này câu cá được lên truyền hình, hơn nữa đồ câu được cũng không tệ lắm, giá trị khoảng 400 kim, 2 cái cảnh giới khinh công 【phù kính】.

[trước mặt] Tô Lạc: oa, chia hoa hồng.

Di Kiếm bình tĩnh tiếp tục thả câu, hoàn toàn không để ý tới cô.

Tô Lạc cảm thấy không thú vị, chẳng lẽ bây giờ acc này trong suy nghĩ của mọi người trong đất hoang đã đến mức không thèm nhìn thấy sao? Nhưng là người nếu như ghen ghét rồi tự nhiên là sẽ bị coi thường, dù sao cũng như thế rồi, người đã không để ý tới ta, ta đây mở đồ đánh người xem người có chịu để ý không?

Vì vậy Tô Lạc thay đổi hình thức, quyết đoán tặng cho Di Kiếm một cái bất lực.

Di Kiếm câu cá bị cắt đứt, lúc này mới ở kênh trước mặt đánh một dấu chấm hỏi.

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: ?

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: a, vừa rồi dùng F11, không phát hiện bên cạnh có người.

[trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Anh cũng dám nhìn không thấy danh nhân đất hoang Hạ Lãnh Nguyệt!

Gần đây tên này xuất hiện tần suất khá cao, gần như ở kênh nào cũng có thể nhảy ra mấy chục lần trong một ngày, có thể nói cô là danh nhân số một trong đất hoang. Tô Lạc vô cùng nhà rồi, dứt khoát quyết định bắt đầu đùa giỡn cực phẩm.

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: A, xin chào.

...

Được rồi, cái bang này có lẽ là một cái kho hàng của bang lớn nào đó, thuộc loại câu cá móc bảo không nhìn thiên hạ không nhìn khu, như thế, không biết được độ nổi tiếng của Hạ Lãnh Nguyệt đại nhân. Vì vậy Tô Lạc bình nút ném không bẻ, tâm tình khó chịu, mấy ngày nay, không ai nói chuyện với cô, xin chào, hôm nay nhìn thấy hai chữ này, lại làm cho cô vốn đang cô đơn, trong chốc lát đã cảm thấy ấm áp.

Vì là một cô gái, không thể tránh khỏi bị bệnh công chúa.

[trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Này, Di Kiếm, cho tôi ôm chút.

Di Kiếm mang theo cần câu xoay người lại, đứng yên bất động, mà Tô Lạc lại đứng lên, nhào tới như sói ác vồ lấy thỏ con.

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió:.....

Hệ thống: Bạn dịu dàng ôm lấy Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Tô Lạc cho rằng Di Kiếm sẽ nhảy dựng lên nhưng lại bị hệ thống “âm thầm nhẩn nha” một câu mà giật mình.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió dịu dàng ôm bạn.

Xem đi, đất hoang chính là thú vị ở điểm này, nếu như bạn là Băng Tâm, đi tới đâu, bạn cũng đều có thể có điểm ngộ, Tô Lạc bĩu môi thở dài một tiếng.

Nhưng là dù vậy, hình ảnh hai người ôm nhau mà đứng, trời đất yên lặng, chỉ có bây giờ, Tô Lạc mới hiểu được, trong đất hoang này, còn có một tia ấm áp.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Một tôi tìm cô khắp nơi, còn dùng Thiên Nhân, hóa ra là ở chỗ này yêu đương vụng trộm!

T_T....

Tô Lạc thấy dòng chữ nhỏ màu hồng phấn, woa, nhưng mà sau khi kinh ngạc, cô lại cảm thấy buồn cười, vừa ôm Di Kiếm vừa quan sát xung quanh, tìm không thấy thân ảnh của Linh Dục, a, chẳng lẽ Linh Dục cũng có thể tàng hình?

<Bạn nói với Vũ Nhiên>: Người kết hôn với anh là Đường Thiển Thiển, tự anh cũng biết, cho nên tôi không phải yêu đương vụng trộm, lúc này tôi chỉ là một cô gái đáng thương bị vứt bỏ, chẳng lẽ cũng không cho phép tôi đi tìm chút an ủi sao.

Đánh xong câu này, Tô Lạc cũng theo trong bao lấy ra cần câu bắt đầu thả câu, chắc ngày hôm nay chết nhiều lắm, GM cũng buông tha cô, chỉ chốc lát sau, câu được một cái Lôi Âm Minh Toàn. Trong trường hợp đó cùng Di Kiếm bắt đồng, cô còn chưa kịp vỗ tay tung hô ông trời có mắt, đã bị pháp sư cho một cái Phong Thất. . .

Sát sát, quả nhiên là người sợ nổi danh như lợn sợ béo, vừa lên TV đã bị một tiểu đội luân, quả thật là rất rất rất coi trọng cô. Người giết cô là do Đường Thiển Thiển mang đội, không phải Thanh Nhiên, giết xong bọn họ lập tức lui binh, một lát sau biến mất sạch sẽ, rừng Phượng Ngô lại trở về với yên lặng, biến hóa duy nhất chính là vừa rồi một nữ lưu manh còn đang sống sờ sờ, hiện tại đã biến thành một xác chết màu xám.

Di Kiếm bên cạnh chưa bị ảnh hưởng đến, vừa rồi bị hấn cũng không có động tác gì, lúc này đi đến bên cạnh Tô Lạc, đôi cô sử dụng tụ hồn cố phách phù, Tô Lạc sau khi sống lại, tiếp tục buông câu, kết quả, 2 phút sau, lại câu được một cái Mặc Long Địch (*sáo*).

Cô rút mồ hôi. . .

Vì thế lần này người tới không chỉ có Đường Thiển Thiển, mà còn có Linh Dục và một đội nhân mã, hai nhóm người cùng lúc tới thân thạch khi chạm mặt lập tức đổ mắt, mặc kệ Tô Lạc danh nhân trên đất hoang mà nhào vào đánh nhau, Tô Lạc mắt giật giật, quyết định kéo Di Kiếm rời đi.

<Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió> : Mỹ nhân mỹ nhân, ở đây long xà lẫn lộn, không bằng ta xuôi dòng lên thượng nguồn, tìm nơi khác tiếp tục thả câu.

Tô Lạc nói xong lập tức trèo lên ngựa rời đi, quay đầu lại thoáng nhìn ra sau, Di Kiếm cũng đánh ngựa đuổi theo, lập tức mừng như điên, theo dòng suối trong rừng Phượng Ngô, chạy tới ngự đình viên.

Cô đứng ở trên thuyền trúc nhìn mặt hồ trong suốt, cá bơi thông thả, đang định buông câu, thì thấy kênh nói chuyện riêng lại lần nữa truyền đến tin tức.

<Vũ Nhiên nói với bạn>: Cô dám theo người bỏ trốn!

Phụt. . .

Tô Lạc phun nước.

Cô rất đau đầu nâng trán, sau đó thở sâu trả lời một vị Linh Dục nào đó đang động kinh.

<Bạn nói với Vũ Nhiên>: Tôi là người vô tội, tôi là người tự do, tôi là bị hãm hại, tôi hiện tại ngoại trừ thiếu nợ tiền của anh ra thì cũng không nợ gì khác, tôi chạy với ai, chạy tới Hỏa Tinh với anh đều không quan hệ.

<Vũ Nhiên nói với bạn>: Cho dù trái tim cô không ở chỗ tôi nhưng thân cô phải ở đây, là cô không tuân thủ nữ tắc!

<Bạn nói với Vũ Nhiên>: Phi, đi cầu hỉ thước tìm NPC ly hôn!

<Vũ Nhiên nói với bạn>: Ly hôn có thể, cưỡng chế 1000G, cô tự trả!

<Bạn nói với Vũ Nhiên>: Trong bao còn có 3000 kim.

<Vũ Nhiên nói với bạn>: Nhanh trả tiền lại cho gia, đó là tôi đưa cho Đường Thiển Thiển không phải đưa cho cô! Vô liêm sỉ!

<Bạn nói với Vũ Nhiên>:

Đại gia, lúc này người công nhận là cho Đường Thiển Thiển rồi a?

Tô Lạc tức giận đem Linh Dục cho vào danh sách đen, thế giới lập tức trở về với yên tĩnh

Sau đó cô theo bản năng mở bảng trang bị của Di Kiếm ra xem, lập tức bị dọa sợ.

Mù mắt mất rồi, cô thật sự chưa từng thấy quý danh 76 cấp còn dùng trang bị như thế này, một thân trung tâm bộ, cả người từ trên xuống dưới chỉ khảm vài viên đá, chú ý, là trung tâm bộ, còn chưa có chữ ngọc. Khi 65 cấp đi bản sao có thể đổi sang trang bị màu cam, trang bị trong Thiên Hạ II theo thứ tự đẳng cấp trắng, cam, xanh, , tím, vàng mặc dù màu cam ở chính giữa, nhưng trên thực tế còn tốt hơn trang bị màu tím, không cần dùng nhiều tiền, chỉ cần đi vài lần là có thể nhận được, Di Kiếm rõ ràng 76 cấp, có thể đi bản sao hỗn giang hồ, hần cái dạng này đúng là không khác gì nước tương a, làm sao đến được 76 cấp a, Tô Lạc thôn thức.

Vốn tưởng rằng Di Kiếm là ít nói, có vẻ như là một người chững chạc, ai ngờ vừa nhìn lại khiến người ta muốn chết a!

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Em nhìn trộm tôi, phải phụ trách!

Ầm ầm một tiếng, sấm sét dữ dội, Tô Lạc cảm thấy trên màn hình Băng Tâm cũng mơ hồ không rõ, giống như bị sét đánh phải, cô đứng nghiêng trong gió mà lệ rơi đầy mặt, chỉ cảm thấy nhân gian tang thương, mọi chuyện đều rất

bất ngờ.

[trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Acc tôi là câu cá lớn lên.

Nói xong, hắn thay đổi tước hiệu, chính là cái cần 25W câu cá danh vọng kia, một acc bình thường câu cá nhiều nhất cũng chỉ có 50 điểm danh vọng. Vì vậy, khi thấy tước hiệu này, Tô Lạc lập tức sùi bọt mép, người này đã câu bao nhiêu tôm bao nhiêu cua bao nhiêu tép để có được chừng ấy danh vọng a? Người này quả thật là thần thoại trong đất hoang.

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Sau này em dẫn tôi đi chiến trường đi, tôi muốn kiếm điểm đổi một bộ chiến trường mặc.

Tô Lạc trong lòng buồn bực, người một bộ trang bị kia đi chiến trường không phải là đi tặng thịt sao, lão nương ta cho dù Nghịch Chuyển 3W máu cũng là vô lực hồi thiên a!

[trước mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Chiến trường rất đáng sợ, ta câu cá đi, an toàn, còn có thể dựa vào bán con cua kiếm tiền.

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không cần phải sợ, em chỉ cần tăng máu cho tôi thôi, rất nhẹ nhàng.

Oa oa, lật bàn a, người thân trang bị kia có thể có bao nhiêu máu, khẳng định chỉ cần một chiêu tăng máu bình thường là có thể đầy rồi, nhưng vấn đề là cho dù ta tốc độ tăng máu rất mạnh nhưng người có chịu được không a?

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không thể sao? Aiz, đừng phũ phàng như vậy chứ?

[trước mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Câu cá cũng không phải là không thể được, chính là nếu như em lại lên TV lại bị người đến giết thì làm sao bây giờ? Nếu trang bị tốt thêm một chút thì có thể bảo vệ em rồi.

Ách. . . .

Đây là mị lực của kho tàu nữ bác sĩ sao? Không phải là đối với mình vừa thấy đã yêu chứ?

Tô Lạc mồ hôi đầm đìa.

Chỉ là, hiện tại cô không có bằng hữu, cũng không chuyện để làm, mang theo bình dầu này đi cũng không sao, nhưng là có một số việc nhất định phải nói rõ ràng.

Chương 7: Ngậm máu phun người

Tô Lạc mời Ngồi Nghe Tiếng Gió vào tổ đội.

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: tôi hiện tại thanh danh rất tồi.

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: * trợn mắt*

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: nói đúng ra là tôi vứt vợ bỏ con, bội tình bạc nghĩa, thủy tính dương hoa gạt người trang bị, v.v.v, nhưng, trên thực tế, tôi ở một tháng trước có một cuộc thi không thể online, bang có một em gái nói muốn mượn acc đi tăng máu, anh có tin không?

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Hơn nữa cô ta còn làm cho tôi thân bại danh liệt chính là muốn quang minh chính đại bắt cóc lão công tôi, nhằm, là chồng trước. Thật là khó mà tin được phải không?

Ngồi Nghe Tiếng Gió không trả lời, Tô Lạc tiếp tục trồng đậu trong đội ngũ, không ngừng đánh chữ.

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Trang bị trên người acc này đều là nhờ em gái kia gạt được, cũng chính là lão công đương nhiệm acc này làm cho, tôi sau khi online nói sẽ trả lại, nhưng tôi là học sinh, sẽ mất nhiều thời gian. Vì vậy, tiếng xấu này còn phải đeo trên lưng khoảng mấy tháng nữa.

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Nói tóm lại, hiện nay tôi có tiếng xấu có nợ nần áp thân, anh xác định còn muốn tôi phụ trách sao?

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió:

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: thử như vậy, kia tạm thời cho cô làm tình nhân của tôi cũng được.

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: [Cua Chân Dài], [Cua Vàng Nhỏ]' [Cua Mai Lớn], danh vọng đủ rồi tôi không cần bán nữa, bây giờ còn có rất nhiều trong túi.

Tô Lạc không hiểu, đây là định làm gì a? Làm tiệc cua?

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái chai, những thứ này là toàn bộ gia sản của tôi, cô tách ra ba cái thành một tổ bán với giá 1G, những người làm nhiệm vụ sư môn sẽ mua, tích tiểu thành đại cũng là tiền.

Cái chai(*), cái chai, em gái anh!

Mặc dù Tô Lạc tức giận nhưng lúc này, trong lòng cô rất xúc động, không cần phải nói ra.

Năm phút đồng hồ sau, Tô Lạc từ chối không được đành phải chấp nhận sự giúp đỡ của Di Kiếm. Thế là bao đồ vốn trống không của cô lập tức “tràn đầy sức sống”, dựa vào ý kiến của Di Kiếm, đem ba con cua chia ra một nhóm treo lên bày bán, tuy hơi phiền phức nhưng lại khiến cho Tô Lạc cười đến mức hai mắt đều cong lên, thật tốt a, nhặt được một cái tình nhân đáng yêu thế này, ôi chao, trong đất hoang này, còn có thể tìm được một người chơi câu cá tình khiết, ngây thơ lại còn ngốc thế này sao, đồng thoại a~

[Tổ Đội] Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió xem bói được 5 điểm, bình thường!

[Tổ Đội] Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió xem bói được 5 điểm, bình thường!

....

Cái gì RP thế này? Liên tục 5 điểm!

[Tổ Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: anh đang làm gì vậy?

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: xem bói, tôi quyết định trên 5 điểm đi câu cá kiếm tiền, dưới 5 điểm đi chiến trường.

Tô Lạc lại cười.

Đúng lúc này, sao băng bay qua, trời giáng thiên châu!

Tô Lạc xoay người lên ngựa, hét lớn, chúng ta đi nhặt thiên châu đi, sau đó đánh ngựa chạy đi, khi đi đến thần thạch, vừa quay đầu lại đã thấy Di Kiếm rất bình tĩnh nằm bẹp trên đất, sau đó một cái thiên tai tiêu yêu 70 cấp xuất hiện bên cạnh người anh ta, làm cho Tô Lạc rơi lệ đầy mặt.

[Tổ Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: này này, cái chai, có một thiên châu rơi bể chân tôi rồi!

Amen. . .

Nhặt thiên châu là cách phát tài nhanh nhất trong Thiên Hạ II, nhặt được thiên châu có thể đến chỗ NPC danh vọng thương nhân đổi nhật toàn, nguyệt toàn, và nâng cấp trang bị. Cho nên trời giáng thiên châu tương đương với trời rơi bánh mì, vì nhặt bánh nên thường xuyên phát sinh chuyện chảy máu giết người.

Bởi vì lúc này cô người ở ngự đình viên, mà trên đường có rất nhiều thiên châu rơi xuống, cho nên cô đánh ngựa chạy như điên, cuối cùng trên mặt đất thấy được một vật thể lấp lánh màu xanh, làm cho cô xúc động bay qua.

Đang định nhặt lấy thì bị mình bị tấn công, đúng theo nghĩa đen.

Ai nha, nhặt thiên châu tối nhất là che đậy người chơi, cô làm sao lại quên mất a?

Tô Lạc vội vàng nhấn F11, phát hiện người đâm cô là một em gái Băng Tâm 65 cấp. Cô nàng đang đứng ở vị trí thiên châu rơi xuống, nếu không phải vừa rồi F11 nhìn không thấy người, Tô Lạc cũng phát hiện không được viên

thiên châu này, nhưng mà thiên châu hôm nay là Thất Nhân, tức là 70 cấp trở lên mới có thể nhặt được, cho nên, em gái Băng Tâm 65 này đi nhặt là không có khả năng.

Rõ ràng là cô nàng là vì người khác nhìn trân châu, nhưng thiên châu là vật vô chủ trong đất hoang, ai nhanh tay người đó được Tô Lạc chưa từng mở đồ giết người, nhưng cô lại bị em gái Băng Tâm này đâm mấy cái thì quả thật là không cần phải nói thêm.

Nếu như cô nàng chịu cùng cô nói chuyện một chút, có lẽ Tô Lạc có thể sẽ bỏ qua hạt châu này, nhưng em gái này lại trực tiếp mở đồ thật sự là không có phẩm hạnh. Vì vậy Tô Lạc không quan tâm đến cô nàng, tiếp tục nhặt châu.

Lúc này, em gái Băng Tâm có vẻ là quyết tâm không bỏ qua nên hết quăng độc lại đi đâm mấy kiếm, mặc dù không mất bao nhiêu máu nhưng cũng liên tục cắt đứt cô nhặt châu. Người bình thường gặp phải tình huống như vậy thì đáng lẽ phải tránh sang một bên để khỏi bị giết nhưng em gái Băng Tâm lại cố chấp như vậy, giống như cùng cô có thù giết vợ cướp con, liếc nhìn qua bang phái của cô nàng, Oa, Tô Lạc hiểu ra một chút.

Oa, đúng là bang phái trước đây của cô.

Em gái Băng Tâm này tên là Nhược Tương Tích.

Tô Lạc khi còn ở trong Oa chưa từng nhìn thấy acc này, chắc là sau này nhập bang, bạn bè của Đường Thiển Thiển đều như nhau, nếu đã không biết tự lượng sức mình dưới độc thủ mà Tô Lạc tự nhận mình không phải là cái gì thánh mẫu, vì vậy rất vui vẻ tiễn cô nàng đi tây phương cực lạc.

Ngay khi em gái Băng Tâm bỏ mạng ngã xuống đất thì có hai bóng người chạy tới, Tô Lạc tập trung nhìn vào, đúng là Thanh Nhiên và Đường Thiển Thiển.

[Trước Mặt] Thanh Nhiên: tại sao lại giết người của bang tôi?

[Trước Mặt] Đường Thiển Thiển: cô có bản lĩnh thì giết tôi a, cô

đụng đến acc nhỏ bọn tôi làm gì?

Tô Lạc nhìn Thất Nhân trước mắt, hết sức sầu muộn, MD, chỉ là nhật thiên châu làm sao lại nhảy ra lắm chuyện như vậy chứ! Thanh Nhiên và Đường Thiển Thiển cũng mắt mù sao, cũng không phải {chữ đỏ}, rõ ràng là em gái Băng Tâm màu đỏ trước, bây giờ còn chạy tới chất vấn, đúng là não tàn. Nếu đã nhìn tôi không vừa mắt, trực tiếp mở đỏ không phải là xong sao, cần gì vẽ vờ nhiều chuyện như vậy a, nghĩ rồi lại nghĩ, vừa rồi Đường Thiển Thiển cũng mang đội tru giết cô, bây giờ ngồi trên lưng ngựa u oán chất vấn, chẳng lẽ là diễn kịch cho Thanh Nhiên xem?

Được rồi, hai vị thần tiên các người đã cao cao tại thượng như vậy, vậy để tiểu dân nhật thiên châu trước.

Sau khi Tô Lạc nhật xong thiên châu liền thân nhiên lên ngựa rời đi, phía sau cũng không có người đuổi theo, một đường vui sướng đi xuống, bởi vì mất quá nhiều thời gian nên những thiên châu khác đều đã thành của người khác, thật là ghen muốn chết a!

Khi đã đi xa một lúc lâu, cô thu được một tin tức nói chuyện riêng.

[người lạ] Thanh Nhiên nói với bạn: Hạ Hạ, nhãn nại là có hạn.

Tô Lạc nao nao, đúng vậy, cô thở dài.

Bị vu tội, bị hắt nước bẩn, bị ép trả một khoản nợ mà mình không vay, bị diễn đàn bôi đen, bị bôi đen nhân phẩm

Nhãn nại, là có hạn.

[Thế Giới] Nhược Tương Tích: Hạ Lãnh Nguyệt cô đoạt thiên châu giết acc nhỏ, buồn nôn!

[Thế Giới] Túy Hoa Âm: Ai nha, đều dựa vào cởi quần áo kho tàu rồi, hiện tại nhật thiên châu để làm chi? Muốn làm trắng hình ảnh, muốn giải thích mọi người rằng là nhật thiên châu để làm giàu?

[Thế Giới] Đường Thiển Thiển: Tích Tích là chúng ta liên lụy đến em rồi, Hạ Lãnh Nguyệt cô muốn gì thì cứ hướng về phía tôi, đừng viện cớ giết acc nhỏ bang chúng ta!

Thế Giới vừa ra, ai dám phong!

Tô Lạc nở nụ cười.

Ý tứ của cô nàng là cô nhìn Đường Thiển Thiển không vừa mắt, cho nên kiếm cớ giết acc nhỏ trong bang bọn họ. Nếu không thì người nhật thiên châu nhiều như vậy, cô lại chỉ giết người trong bang Oa?

Ôi chao, chiêu này hay thật.

Tô Lạc cười mà không nói, chỉ híp mắt nhìn màn hình, các người đã bắt nạt cũng đừng trách ta vô nghĩa.

Ban đầu vốn định toàn tâm toàn ý đi trả nợ, hiện tại, cuộc sống lại có thêm một mục tiêu mới, giết người đi lẻ của các người, có qua có lại mới toại lòng nhau a~

() cái chai: một cách nói khác của tình nhân hoặc là vợ (vì ở câu (10) đoạn phụ trách Tô Lạc có nói là 你确定还要我负责做咱的托油瓶?, dịch ra là “có muốn tôi phụ trách làm bình dầu không?”, đoạn này mình không hiểu bình dầu là cái gì nhưng về sau bạn Gió lại gọi Tô Lạc là cái chai ~ cái chai~ nên mình đoán thế)*

Chương 8: Một Đôi Trời Sinh

Chẳng qua là mục tiêu này muốn thực hiện thì hơi khó.

Khụ khụ, thứ nhất, Băng Tâm là nghề vú em, giết người không sắc bén, mà là thuộc dạng người bị giết, bình thường khi đánh nhau thì đều lên YY, mà mỗi khi lên YY thì sẽ có tiếp viện đến, vì thế kết quả là bạn Tô Lạc bị luân. Trải qua vô số lần bị luân, bạn Tô Lạc thở dài một tiếng, quyết định cố gắng kiếm tiền trả nợ, sau đó sẽ kiếm tiền mua một acc có thể giết người, ừm, Linh Dục có được không nhỉ? Công kích cao, tốc độ nhanh, giết không được thì chạy?

Đã có mục tiêu, thì có động lực.

Kiểm tiền kiếm tiền! Nắm tay lại, đủ loại kiếm tiền, Tô Lạc cảm thấy cô sắp điên rồi, ngay cả buổi tối đi ngủ nằm mơ cũng mơ thấy một đồng thiên châu nằm trên đất cho cô nhặt, đời người a, làm sao lại có thể bi thống đến mức này a. . . Sau rất nhiều ngày sau, hoạt động hằng ngày của Tô Lạc chính là sau khi login thì làm hết tất tần tật các nhiệm vụ sư môn cần tài liệu phù, mở N acc đi xoát nhật toàn xoát Đông Hải dư âm mở nguyệt toàn, mỗi ngày đúng giờ cướp cam lộ, cắm điểm thủ thiên châu, mở ra N acc làm kho hàng, chà cây xoát đá, quan sát xu hướng thị trường, tận dụng 3000G trong túi làm tiền vốn, thấp thu cao bán các loại vật phẩm, tóm lại, tất cả hoạt động có thể kiếm tiền, cô đều đi làm, vì thế bỏ học không ít tiết, thiếu điểm không ít môn, oán niệm dâng trào a, rồi những khi rảnh rỗi đều mang Ngồi Nghe Tiếng Gió đi chiến trường, không biết có phải là GM chơi xấu hay không mà mỗi lần vào chiến trường đều “được” hạ cánh trước mặt Linh Dục, bị Linh Dục đuổi theo không ngừng, bị chết đủ loại mất hồn.

Thôn thức a

Nhưng sau một tuần, cũng đủ để cô buôn bán lời hơn trăm kim, lại tiết kiệm tiền tận kẽ răng, cùng với thu nhập dựa vào bán cua, cũng đủ để cô leo

lên bảng tài phú mười người đứng đầu. Chẳng qua là trong tình huống đó, chiều gió của nước miếng lại thay đổi. Ví dụ như cái gì a, ngài một bộ đồ thẩm còn cùng ta cướp thiên châu? Yêu, kiếm tiền thế này không phải vì che đậy tai mắt đấy chứ? Làm sao lại hoàn lương rồi? Lừa người ta trang bị bây giờ lại bắt đầu nuôi tiểu bạch kiếm rồi?

Tô Lạc cười mà không nói, trên diễn đàn bài post về cô như cá nước ngọt gặp nước mặn, được admin ưu ái khóa lại, chỉ là trên diễn đàn thứ không thiếu nhất chính là bát quái, cho nên chân tướng vẫn còn chìm trong vô tận bát quái bị người đời lãng quên, mà trong trò chơi, cô chung quy là một cái dựa vào đàn ông mà thành kho tàu, là Băng Tâm phản diện giáo tài của đất hoang, hết đường chối cãi. Chỉ là cô tân tân khổ khổ mệt đến đau thắt lưng thương cột sống đến điểm giao dịch đưa cho Linh Dục 10000 kim, bị Linh Dục đủ loại kỳ thị không chịu lấy, cô tức giận, dứt khoát đi quốc khó bang Bất Ly Bất Khí mà Đường Thiên Thiên xây lúc trước, vốn nghĩ không có gì, ai ngờ Linh Dục lại nổi điên, đòi đi truy sát!

Khó hiểu nhất là, khụ khụ, người hấn truy sát lại là Di Kiếm Ngồi Nghe Tiếng Gió, làm cho Tô Lạc nghiêng răng nghiêng lợi, đành phải lại lần nữa chủ động nói chuyện riêng với hấn.

Bạn nói với Linh Dục: Anh có ý gì!

Linh Dục nói với bạn: Giết gian phu.

Bạn nói với Linh Dục: Gian phu em gái anh a, tôi đã trả 1000 đồng rồi, còn 4000 đồng kia sẽ trả sau.

Tô Lạc khi đánh dòng chữ này, cảm thấy có chút không ổn, sau đó sửa lại.

Bạn nói với Linh Dục: Chúng ta đi cầu hỉ thước ly hôn.

Nói xong Tô Lạc mời Linh Dục tiến đội, hấn cũng nhanh chóng đi vào đội, Tô Lạc trong lòng vui vẻ, thằng nhãi này cuối cùng cũng đồng ý rồi.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Trả hết nợ rồi hãy nói, trước mắt cô phải lấy

thân gán nợ!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Bảo cô đi theo tôi vào chiến trường, cô lại dám cùng tên kia đi, hần có gì tốt hơn tôi? Có được phong thái bằng tôi sao? Có thể bảo vệ cô như tôi sao?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Sặc.

Tô Lạc đối với Linh Dục hết ý kiến luôn, đang buồn bực thì phát hiện Linh Dục đang ở cùng một khu vực với cô, lại còn lên kênh khu vực nói chuyện.

[Khu Vực] Vũ Nhiên: ha ha ha ha, đở bảy phút.

Tô Lạc lập tức lo lắng, rời khỏi đội ngũ, nói chuyện riêng với Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Lại bị giết? Ở đâu?

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói: Không, chỉ mới chết một lần thôi.

Ngồi Nghe Tiếng Gió đang nói dối, Tô Lạc giận dữ, lập tức đi lên kênh khu vực nói chuyện.

[Khu Vực] Hạ Lãnh Nguyệt: Sét đánh chết anh!

Kết quả lời vừa phát ra, lập tức nhìn thấy một dòng chữ.

Hệ thống: Vũ Nhiên làm nhiều việc ác, bị thần lôi trời giáng đánh chết, thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu!

Oa, Tô Lạc ORZ rồi, GM đại nhân, ngài thật pro!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Oa, cô ngay cả GM cũng thông đồng rồi, rút cuộc cho tôi đeo bao nhiêu nón xanh hả, nói mau!

...

Tô Lạc không quan tâm đến bạn Linh Dục nón xanh, mở danh sách bạn tốt ra, thấy Di Kiếm đang đang Yên Khâu, vì vậy liền chuẩn bị đi tìm Di Kiếm xin lỗi hẳn, kết quả vừa đến Phượng Ngô rừng rậm, thấy Di Kiếm ôm đang ngồi buồn câu, một chút cảm giác bị thống vì được luân cũng không có, chỉ có điều, như thế càng khiến cho Tô Lạc càng cảm thấy áy náy, cô tiện tay mở trang bị của Di Kiếm, một tuần đi chiến trường cũng đã kiếm đủ danh vọng để đổi đồ nhưng hẳn vẫn không đổi, mà bộ đồ hệ thống thảm thương kia làm cho Tô Lạc có chút lo lắng, nghĩ hay là đi Kiếm Ngục đổi một bộ đồ màu tím cho hẳn, miễn cho hẳn quần áo không chỉnh tề, người gặp người luân.

Tô Lạc mời Di Kiếm vào đội.

< Tổ Đội > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Ủ.

Tô Lạc cảm thấy Di Kiếm có lời muốn nói với cô, vì thế sau một hồi lâu không thấy hẳn mở miệng, cô bắt đầu suy nghĩ, có phải là bị giết nhiều quá cho nên Di Kiếm muốn nói, Cái Chai, em sau này tự mình chơi đi, sau đó cùng cô phân rõ giới hạn cả đời không qua lại với nhau, trở về với cuộc sống phong thanh vân đạm trước đây ở đất hoang?

Tô Lạc có chút hồi hộp, bởi vì dù sao ở đất hoang này, người bạn duy nhất của cô chính là vị nhân gia câu cá làm giàu này. Mặc dù biết nhau không lâu nhưng hẳn chưa từng dùng thành kiến nhìn cô, hơn nữa còn tin cô, lại còn giúp đỡ cô rất nhiều.

< Tổ Đội > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Ủ.

< Tổ Đội > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Ủ.

< Tổ Đội > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai, mắt em làm sao vậy?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: A?

Chẳng lẽ chê mình chướng mắt, cảm thấy mình đứng ở chỗ này làm phiền đến hẳn? Tô Lạc rơi nước mắt.

< Tổ Đội > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai, vì sao em không tặng máu cho anh?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt:

Tô Lạc lúc này mới chú ý tới, Di Kiếm chỉ có nửa máu. Có lẽ lúc nãy bị giết trực tiếp sống lại đến Phượng Ngô rừng rậm ngồi câu cá, kết quả là không có một chút đạo đức nghề nghiệp nào, thấy người bệnh còn nửa máu cũng không quan tâm, không có chút tự giác nào, cuối cùng, người bệnh nhịn không được mở miệng nhắc nhở.

Tô Lạc ngượng ngùng đem máu của Di Kiếm rót đầy, sau đó bàn bạc mang Di Kiếm đi kiểm ngục kiểm trang bị. Ngồi Nghe Tiếng Gió không dị nghị, vì vậy hai người mở đoàn đội, sau đó ở trong đoàn đội hai mắt ngơ ngác nhìn nhau.

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: ách, em không có bạn tốt.

[đoàn đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: ách, thật ra anh cũng không có.

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: anh không đánh nhau không giết người làm sao ngay cả một người bạn cũng không có? Ít nhất cũng phải có một cái chứ?

[đoàn đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Anh không đánh nhau không giết người cũng không vào bản sao không làm nhiệm vụ. Câu cá cũng là F11.

Oa, thì ra ngài là đơn thương độc mã a.

Vì vậy hai người ở trong đoàn anh hùng tôi tôi hùng anh, cuối cùng rốt cục quyết định, Ngồi Nghe Tiếng Gió ở kênh khu vực kêu người vào bản sao, về phần vì sao là hấn gọi mà không phải Tô Lạc gọi, tất cả mọi người đều hiểu rõ.

Suu, có người tiến đoàn.

Hệ thống: Túy Ngưng gia nhập đoàn đội.

[đoàn đội] Túy Ngưng: Yêu, cầu nam cầu nữ, gọi người đi bản sao a.

Hệ thống: Đội trưởng đem Túy Ngưng mời ra đoàn đội.

[đoàn đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Em quen à?

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Không biết.

[đoàn đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Biết em à?

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt:...

Ách, Tô Lạc làm sao lại cảm thấy người này thật ra là đang cười trên nỗi đau của người khác đâu?

Hệ thống: Vũ Nhiên xin gia nhập vào đoàn đội.

Tô Lạc mắt đã mù, không thấy gì hết.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đừng giả vờ không thấy.

ORZ. . . Tô Lạc quần, đại gia ngài thật là hiểu ta. Linh Dục kiên trì không ngừng xin gia nhập, Tô Lạc không địch lại, cuối cùng đem hấn thả vào.

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Anh định làm gì?

[đoàn đội] Vũ Nhiên: Theo vợ đi bản sao a!

Phi, đã nói tôi không phải là vợ anh rồi!

[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Lão nương không phải vợ của ngươi!

[đoàn đội] Vũ Nhiên: Gia nói ngươi sao, tự mình đa tình!

Tô Lạc sững sốt.

Lúc này trong đoàn có ba người, cô, Di Kiếm cùng Linh Dục.

Vì vậy. . . .

Có lẽ lúc này Linh Dục cũng cảm thấy không đúng, bắt đầu kêu gào.

[đoàn đội] Vũ Nhiên: dựa vào, hô nửa giờ, trong đoàn lại chỉ có hai người các ngươi, ngay cả một em gái cũng không có, thật mất mặt!

**[đoàn đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Không mất mặt~~ *cờ trắng vậy vậy*
tôi không biết hai người là một đôi cơ đấy~~ ôi chao~~**

Chương 9: Sóng Lớn Chưa Bình

Sau đó Linh Dục vào đoàn, một cái Băng Tâm 75 cấp và một cái Pháp Sư 75 cấp. Tô Lạc cảm thấy hai cái tên này rất quen thuộc, hình như cũng là nhân vật lớn ở đất hoang thì phải, mắt thấy bọn họ đứng ở trong đoàn không ồn không nháo, Tô Lạc hớn hở lạy trời bái đất.

Đến khi đi vào bản sao, mới phát hiện năm người trong đoàn đội, cư nhiên có bốn cái đều là hồng.

Mà cái duy nhất không hồng, ngay cả trang bị cũng rất bình thường, một thân y phục rách nát vô cùng thâm thẳm, hoàn toàn là trên trời dưới đất khác nhau một trời một vực.

Cố tình là bạn Di Kiếm quần áo rách nát kia không có chút rứt rề nào, dẫm kiếm chạy đi kéo quái, ngay cả Linh Dục ngày thường dị thường phân khích cũng không thể cướp được sự nổi trội của anh ta, vì sao? Bởi vì anh ta vừa kéo được hai quái thì hồn phách đã bay lên trời rồi

Bên này Tô Lạc phóng ra một cái Nghịch Chuyển chưa được một nửa, mà Băng Tâm kia, có lẽ căn bản không ý thức được bạn Di Kiếm 76 kia lại yếu đuối đến mức này. . . T T.

Hệ thống: Dạ Chủ Tử đang nhìn lên bạn, bạn nhin không được sợ run người.

Thật ra Tô Lạc rất ghét bị người khác nhìn trang bị, nếu nhìn của cô, chắc hẳn cũng nhìn của Di Kiếm, không hiểu vì sao lúc này Tô Lạc có cảm giác muốn che chở cho con cái, nếu bọn họ có dũng khí chế giễu trang bị của Di Kiếm, thì cô, thì cô sẽ đá ra khỏi T rồi bắn ra khỏi bản sao, sau đó sẽ vụng trộm giết chết! Tô Lạc nghĩ vậy, nhưng mọi chuyện lại phát triển trái với sự tưởng tượng của cô, nữ bác sĩ kia chạy vài bước đến trước thi thể của Di Kiếm, rất chuyên nghiệp đưa hân kéo dậy, cũng nhanh chóng đưa Di Kiếm trở về

trạng thái tốt nhất.

Sau đó lại đứng dậy tiếp tục kéo quái, máu Di Kiếm rút rất nhanh nhưng Tô Lạc đau buồn nhận ra, chỉ số tinh thần của Băng Tâm kia rất cao, lượng máu tăng rất cao, tốc độ niệm chú cũng rất cao làm cho người ta ghen hòng trần trối, mặc dù Di Kiếm liên tục mất máu Băng Tâm kia càng ra sức tăng máu, chỉ là lời tuy như thế nhưng Linh Dục và cái kia Pháp Sư trên đường liên tục kêu tăng máu, thanh máu luôn luôn ở trong tình trạng nguy cấp, nhưng là Băng Tâm kia hình như chỉ quan tâm tới Di Kiếm, đối với bên cạnh coi như không thấy, đây rốt cuộc là vì sao? Vì sao vì sao vì sao?

.....

BOSS đầu tiên ngã xuống, đánh rơi một cái quần lót [Trung Tâm Ngọc Bải]. Nói ra thì thứ này tỉ lệ rơi ra là thấp nhất, cho nên Tô Lạc rất vui vẻ, là hết trong đoàn đội.

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Oa ha ha, xem ra ta trời sinh tay đỏ!

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Hừ!

Bình thường Ngồi Nghe Tiếng Gió nói rất nhiều nhưng hôm nay lại không rên một tiếng, chỉ một lòng đánh quái, nếu không phải có Linh Dục thường xuyên tranh cãi, Tô Lạc thật sự có cảm giác trong đoàn đội này chỉ có mình cô còn ngồi trước màn hình máy tính, mà hai người kia, Băng Tâm Dạ Chủ Tử và Pháp Sư Dạ Chủ Dạ một người chỉ tăng máu, một người chỉ đánh quái, năng suất rất cao nhưng lại đặc biệt im lặng, căn cứ vào trực giác của phụ nữ, Tô Lạc cảm thấy, giữa những người này có chuyện xưa.

Đến khi đánh xong BOSS thứ hai, bạn Băng Tâm Dạ Chủ Tử rốt cục nhin không được ở trong Đoàn Đội bắt đầu nói chuyện.

[Đoàn Đội] Dạ Chủ Tử: Mặc? Tô Lạc rất ngạc nhiên, thần mã xuất hiện?

[Đoàn Đội] Dạ Chủ Tử: Ngồi Nghe Tiếng Gió, anh là Dạ Chủ Mặc

đúng không?

. . . Tô Lạc ngẩn ra, cảm giác được tiếng xì xì của những dòng điện va chạm, hết sức căng thẳng!

[Đoàn Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không phải.

Phụ nữ luôn mang trong mình tính bất quái, Tô Lạc tự nhiên là không ngoại lệ. Chỉ là sau khi những lời này qua đi, đến khi bản sao kết thúc, trong kênh Đoàn Đội cũng không có ai lên tiếng, còn Linh Dục thì không ngừng M khiêu khích cô, cô muốn không nhìn nhưng là dòng chữ nhỏ màu hồng phấn kia thật sự là vô cùng chói mắt và xuất hiện với tần suất vô cùng nhanh như thế, làm cho cô muốn giả bộ nhìn không thấy cũng khó.

[Bạn Tốt] Vũ Nhiên nói với bạn: Vợ.

[Bạn Tốt] Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà.

[Bạn Tốt] Vũ Nhiên nói với bạn: Gọi cô đấy!

[Bạn Tốt] Vũ Nhiên nói với bạn: Lần trước giết cô là tôi không đúng, nhưng Vũ U chỉ hơi bốc đồng chút thôi, cô ức hiếp nó làm gì? Với lại tôi vốn định sau khi giết cô sẽ nằm yên cho cô xử lý, ai biết cô lại tính tình bướng bỉnh như vậy. . .

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cút!

La hét với Linh Dục xong, Tô Lạc đột nhiên cảm thấy mất hứng thú, nó cũng không phải lão bà chính thức của Linh Dục, lại càng không lại bởi vì anh ta bảo vệ một cô gái khác mà đau lòng, lúc trước mang thù cũng không sáng suốt, có vẻ như là mình già mồm cái lão, bây giờ còn cùng anh ta xé da mặt làm gì, việc khẩn cấp trước mắt là kiếm đủ tiền, trả hết nợ, sau đó ly hôn, rồi cả đời không qua lại, đương nhiên, nếu có thể ly hôn trước thì hay nhất.

Ra khỏi bản sao, Tô Lạc cười ngửa chạy tới thần thạch truyền tống đến Phượng Ngô rừng rậm câu cá, kết quả vừa làm xong, thì phát hiện Ngồi Nghe

Tiếng Gió đã đến trước một bước, chỉ là ngồi ở bên dòng suối, bóng lưng có vẻ như đang có tâm sự.

[Thế Giới] Dạ Chủ Tử: Dạ Chủ Mặc, em biết đó là anh, anh biến mất nhiều ngày như vậy, em mỗi lần nhìn thấy người có cấp bậc tương tự đều YJ hỏi, đều đã đi thăm dò, anh vì sao vẫn liên tục tránh em?

[Thế Giới] Dạ Chủ Tử: Sửa lại tên là có thể giả bộ như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra sao

[Thế Giới] Dạ Chủ Tử: anh bỏ bang bỏ huynh đệ bỏ em, là vì cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì người đàn bà trong đoàn kia sao?

Tô Lạc vốn đang hưng phấn xem bát quái, cảm thấy chuyện này có thể áp chế đi chuyện cô hồng hạnh xuất tường bán mình cầu hồng, chỉ là khi thấy dòng chữ đang nhảy ra trên Thế Giới, bụng thót một cái, dự cảm không tốt xuất hiện. . . .

Trong nháy mắt, ý nghĩ của Tô Lạc được chứng thực.

[Thế Giới] Dạ Chủ Dạ: Hạ Lãnh Nguyệt cô là đồ dê tiện, Hạ Lãnh Nguyệt cô là đồ dê tiện!

Lập tức, Băng Tâm môn phái lại lần nữa sôi trào!

Tôi dựa vào, không cần xui xẻo vậy chứ, Tô Lạc rơi lệ đầy mặt, xui xẻo muốn chết đi được! Chẳng lẽ ông trời muốn ép khô cô sao!

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Cái Chai. . .

Di Kiếm không trả lời, hửn là lại F11. Tô Lạc cảm thấy không thú vị, cũng không có tâm tình quấy đục dòng nước, tùy tiện đá một con quái ven đường, aiz, làm sao lại cứ liên tục bị quán người vào trong dòng xoáy bát quái vậy a, người khác là hoàng đế hộ thân, Tô Lạc mơ hồ cảm thấy mình gần đây chuyện gì cũng không thể thành, chẳng lẽ là bị máu chó bám người?

Cô nghĩ cần phải cùng Cái Chai bảo trì khoảng cách, về phần đồ dành thần mã tình yêu, thật sự là không nên xảy ra đang trên người cô. Quản anh ta gió táp mưa sa ngàn tầng sóng, giữ vững tinh thần, không thể vì người khác mà hành động mù quáng.

Khi Tô Lạc mở thần thạch ra, liếc nhìn kênh Trước Mặt nói một tiếng Cái Chai. Nhưng ai ngờ con trỏ lạc tay, điểm vào U Châu Nguyệt Ảnh Loan, chờ khi truyền tổng đồ xuất hiện, mới nhìn đến Cái Chai trả lời.

[Trước Mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tôi ở.

Thật ra anh có ở hay không cũng không quan hệ, phong cảnh ven đường, dù sao vẫn không dừng chân lại quá lâu. Ở đây đầu sóng ngọn gió, Tô Lạc tránh không kịp.

Xuất hiện ở Nguyệt Ảnh Loan không lâu, thì thấy Linh Dục như Tề Thiên đại thánh chân giẫm mây hồng bay tới, lập tức làm cho cô có cảm giác muốn đâm mù mắt mình, tự nhủ thậm chí gì cũng không thấy, nhưng phát hiện Linh Dục vẫn là ngửa ra kinh người.

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Cô hôm nay cư nhiên không cùng người tu hội, vì phu rất là khiếp sợ a!

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Phi!

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Ai nha, nói sai rồi.

Anh mà cũng biết nói sai rồi sao, Tô Lạc hừ lạnh một tiếng, trợn mắt xem thường một cái.

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Cô hôm nay cư nhiên không cùng người tu hội, vì phu rất là vui mừng a! Tôi muốn chết a!!!!

Chương 10: Sóng Lớn Lại Lên

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Vợ à, em đi đâu cũng đều có thể làm mưa làm gió, không hổ là người anh nhìn trúng.

Nhìn trúng em gái anh! Tô Lạc tức giận mắng to, người anh nhìn trúng là Đường Thiển Thiển, MD đã nói với anh bao nhiêu lần rồi, nghe không hiểu tiếng người à!

Kênh Trước Mặt rộng xong, Tô Lạc nhanh chóng tạo tư thế, lấy sự hiểu biết về bạn Linh Dục, lúc này, Linh Dục cần phải then quá thành giận, sau đó giống như Hậu Nghệ bắn mặt trời, triển khai Dạ Lang công kích cô. Nhưng mà sự thật lại làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: *mặt khóc* Vợ à, em thật đáng sợ, anh thật là đáng thương, người ta mắng em em cũng không để ý, thế mà em lại chỉ hung với mình anh. Ô ô ô ô ô ——

Tô Lạc triệt để bị sấm đánh gãy người rồi, may mà đại não kịp thời chuyển động, nếu không bây giờ trán cô đã bốc lên một đám khói xanh rồi. Nhưng mà bạn Linh Dục đối với việc giả bộ đáng yêu oan ức rất vui vẻ, tiếp tục lăn lộn tại chỗ.

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: *mặt đáng yêu* Vợ chỉ hung một mình anh, có nghĩa là em yêu anh nhất?

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi . . . TMD làm sao lại bị kịch thế này!

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Vợ à em còn có chuyện máu chó hơn bị thảm hơn sao?

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt:?

Đứng dưới ánh trăng chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, gần đây hàng loạt sự kiện làm cho Tô Lạc có cảm giác máu chó đầm đìa thiên ngoại phi tiên, chơi trò chơi có thể chơi đến mức lên đồng xuống ruộng thế này, cũng thật là quá xui xẻo rồi.

[Trước Mặt] Vũ Nhiên: Nói nghe chút cho vui!

“...”

Tô Lạc vô lực nôn khan, đau buồn trở về thần thạch, đặt mình trong Lưu Quang Mộng Cảnh. Đợi khi di chuyển xong xuôi, vừa vặn thấy võ đài trống trải cùng bầu trời xám xịt ở Lưu Quang, thì có một dòng chữ màu vàng rực rỡ xuất hiện ở kênh Thế Giới nhẹ nhàng đi ra, rất dễ nhìn thấy trong không gian u ám của Lưu Quang Mộng Cảnh.

[Thế Giới] Vũ Nhiên: chó điên ở đâu ra loạn cắn người, ta theo vợ ta vào bản sa để bồi dưỡng tình cảm sâu đậm, thuận tiện mang một cái toàn thân rách rưới cùng đi làm việc thiện, cô đừng có ở đây cắn người!

[Thế Giới] Vũ Nhiên: Dạ Chủ Dạ người là đồ dê tiện! Trả lại nguyên xi cho người cho em gái người cho cả nhà người cho toàn bộ gia tộc người cho cả bang người!

[Thế Giới] Vũ Nhiên: Dạ Chủ Dạ người là đồ dê tiện! Trả lại nguyên xi cho người cho em gái người cho cả nhà người cho toàn bộ gia tộc người cho cả bang người!

Phụt ——

Nhìn Linh Dục ở trên Thế Giới mắng người, Tô Lạc nhin không được nở nụ cười.

[Thế Giới] Lạc Lê Hoa: Dạ Chủ Dạ người là đồ dê tiện + 1

[Thế Giới] Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Dạ Chủ Dạ người là đồ dê tiện + 2

[Thế Giới] Tóc Đen Thành Tuyết: Dạ Chủ Dạ người là đồ dê tiện + 3

[Thế Giới thanh Hoàng Hôn Như Sương: Dạ Chủ Dạ người là đồ đệ tiện + 10086

.....

Những người này đều là ở trong bang của Linh Dực, Tô Lạc vốn bị người mắng chửi không chút lưu tình, trong nháy mắt có chút cảm động, nhưng một lát sau đều hồi phi yên diệt.

[Nói chuyện riêng] Vũ Nhiên nói với bạn: vợ à, số tiền dùng để nói chuyện trên Thế Giới tính vào số nợ của em nhé, thiếu 2000 kim nha, đừng quyet nợ đấy, búng bình ~

Tô Lạc lệ rơi đầy mặt, hận không thể đâm mù hai mắt!

Mất chó mù này, làm sao lại xúc động, cảm động em gái cô a, cảm động cả nhà cô a, cảm động cả gia tộc cô a, cảm động cả bang cô a!

Hệ thống: Vũ Nhiên mời bạn tiến vào đoàn, đồng ý hay không?

Thấy tin tức mời vào đoàn từ Hệ thống, Tô Lạc phản xạ có điều kiện muốn cự tuyệt, vì thế bạn Linh Dực tác động luôn luôn nhanh hơn cô, kênh nói chuyện riêng leng keng ling king, Linh Dực hét khàn cả giọng, ý chính là tôi giúp cô trút giận rồi cô còn không giúp tôi tăng máu? Mau đến Lưu Vân Độ!

Được rồi, Tô Lạc vào đoàn, thấy bên trong đầy người, trong đó phần lớn chính là những người vừa lên Thế Giới.

Tô Lạc vừa vào đoàn, thì thấy kênh Đoàn Đội bắt đầu nhảy chữ.

[Đoàn Đội] Hoàng Hôn: Chào chị dâu.

[Đoàn Đội] Tóc Đen Thành Tuyệt: Chào chị dâu

[Đoàn Đội] Hàn Sương: Chào chị dâu.

Không ngờ em gái Vũ U tiểu cây mơ của Linh Dục cũng làm một cái biểu tình le lười, hướng về phía Tô Lạc chào một tiếng. Tô Lạc thấy trả lời cũng không được mà không trả lời lại càng không được, suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng là trả lời một tiếng trong Đoàn Đội.

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Chào mọi người.

Sau đó Linh Dục ngửa ra kinh người, làm cho Tô Lạc lộn xộn trong gió

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Ai nha, vợ à, chào em.

Phi, vợ em gái anh!

[Đoàn Đội] Vua Nhà Giam: chị dâu mau tới đây, Vũ ca sắp héo rồi!

Tô Lạc truyền tổng đến Lưu Vân Độ, chỉ thấy khắp nơi đều có người, hiệu ứng kỹ năng lộng lẫy, Phong Thất Thiên Phật không ngừng, Linh Dục nửa lọ máu đuổi theo Băng Tâm lúc này ở trên Thế Giới, tư thế đúng là không chết không ngừng.

Lúc này lại có một đoàn người đi tới, mà đối phương có hơn 2 đoàn, vì vậy đoàn bên này bị chết thất thất bát bát, xác chết khắp nơi.

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Bọn họ nhiều người, vợ đừng tới đây.

[Đoàn Đội] Hàn Sương: Đi Tây Lãng Ứng thành tập hợp.

Thật ra khi Linh Dục nói chuyện Tô Lạc đã đi qua, khi mới truyền tổng đến vẫn còn thời gian bảo hộ có thể sử dụng truyền tổng rồi đi nhưng không hiểu sao khi nhìn thấy Linh Dục chỉ còn một chút máu, nào cô nhất thời thiếu máu, vô thức tặng cho Linh Dục một cái Nghịch Chuyển. Thời gian bảo hộ giải trừ, oa, hỏa lực đột kích, không hiểu được vì sao bao nhiêu người không đánh nhau mà tập trung nhè vào cô mà bắn, mà cô định làm một cái Bát Môn lại bị cắt ngang đánh ngã, thêm một chút máu, Linh Dục cũng sống lâu không lâu được thêm mấy giây, giây dựa đi về phía Tô Lạc được hai bước, trực tiếp biến thành

xác chết.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Bảo cô chạy không nghe à!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Không có.

T T. . . Anh bảo tôi chạy tôi bỏ chạy, đến lúc đó lại tới nói vợ à vợ thật nghe lời thì có mà chết à! Tô Lạc cảm thấy mình rất hiểu bạn Linh Dục, nhưng lại phát hiện, thế sự khó lường, vô sỉ là vô hạn.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Vợ à, không uống công anh liều mạng chạy tới, em xem em xem, xác chúng ta nằm cùng một chỗ.

Tô Lạc vừa nhìn, quả đúng là như thế, đỡ trán thở dài, anh còn dám nói là chết vì tình, lão nương đam không chết người!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: vợ à, ha ha ha, em bị anh đánh gục rồi! Chà đập rồi! Làm nhục rồi!

A

Tô Lạc nâng cờ trắng đầu hàng, Linh Dục đại nhân, ngài thắng rồi ngài thắng rồi ngài thắng thật rồi!

Hệ thống: Vũ Nhiên mời bạn gia nhập vào bang Nhà Giam Thời Đại Mới.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đi vào bang tăng máu.

Lúc này nếu như không vào bang, chắc chắn sau này không thể tiếp tục làm người lương thiện rồi, dù sao đánh nhau đều là mình gây ra, nếu như không vào, thì là không có thương thức rồi, tuy nói như thế, Tô Lạc vẫn nghĩ có cảm giác đau trứng vô cùng (*amen, Tô cô nương, cô nương là nữ chó không phải nam a, chú ý phong thái!*), giống như người ta đào hố sẵn ra đây nhưng cô lại ngơ ngơ ngẩn ngẩn nhảy xuống, tính kế thật tốt a, cô rất u buồn a.

Hệ thống: bạn gia nhập bang Nhà Giam Thời Đại Mới.

Sau khi vào bang lại có một hàng người đứng xếp thành hàng chào đón, trong đó có hai cái tên khiến cho cô đang uống nước lập tức phun hết lên màn hình.

[Nguyên Lão Bang] Hắc Chủ Quyền Quyền: Mau lên mau lên, mau lên YY, mau lên YY, toàn bộ mở Bang hình thức, Băng Tâm chú ý không được mở đỏ!

[Bang] Tôi Là Gạch Chéo: Lão công đoàn theo tôi!

[Bang] Hắc Chủ Cúc Hoa: Đem tôi điều đến đội 2, đem tôi điều đến đội 2.

[Bang] Tôi Là Quả Dưa Chuột: giống như trên

... . Tô Lạc im lặng, sau đó quyết định lên tiếng trong kênh Bang.

[Bang] Hạ Lãnh Nguyệt: Này, Linh Dục.

[Thượng Thư Bang] Vũ Nhiên: Thần mã? Gọi anh?

[Bang] Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi là chổi lông gà.

[Bang chúng]: T T ... ORZ~~~

Được rồi, Tô Lạc rất cảm ưất đám ngực đập bàn, tôi sai rồi, tha thứ cho tôi, không ngờ rằng vào đây lại gặp một đám động kinh, Bang này điên hết rồi, em gái a, em phải cố gắng giữ vững trong sạch, phải như hoa sen trong bùn mà chẳng hôi tang mùi bùn a, cố lên!

Vì thế khi hai đám người chuẩn bị truyền tống tốt đến Lưu Vân Độ, lại phát hiện lúc này người đã đi nhà đã trống, ngoại trừ mấy cái túi bị bỏ rơi đang nằm yên tại chỗ tuyên cáo trận quyết chiến vừa xảy ra, mà trong Bang có một bạn nguyên lão đang hô hào một cách vô nghĩa, và thần kinh cường đại của bạn

Linh Dực tỏ rõ tư duy của hấn rất rất không được bình thường.

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: A ha ha ha, ta dũng mãnh như thần không gì sánh được, đem tất cả dọa chạy hết!

[Đoàn Đội] Tôi Là Gạch Chéo: Em biết rõ anh muốn ở trước mặt chị dâu khoe khoang, em quyết tâm sẽ không vạch trần anh.

Tô Lạc quần, cậu đã vạch trần rồi . . .

[Đoàn Đội] Hắc Chủ Cúc Hoa: Tình cảm dâng trào mãnh liệt, tôi nên đi nơi nào đây tâm sự mới tỏ hết lòng mình đây~

[Đoàn Đội] Hàn Sương: Tìm dưa chuột.

Im lặng. . . .

Chương 11: Nơi đầu ngọn gió

Mặc dù không phải là đánh nhau nhưng bề mặt yên ả của môn phái lại nổi lên sóng lớn. Hạ Lãnh Nguyệt hiện tại có thể nói là nhân vật phong vân số một trong sever, lại lần nữa được vạn đèn chiếu sáng, bước lên vũ đài máu chó, nói lần đầu là bị hãm hại, thế thì lần này chính là ra cửa giẫm phải cứt chó, tai bay vạ gió a!

Tự nhiên có người sẽ lợi dụng sự kiện lần này hãm hại cô, đại ý chính là thân chính không sợ cái bóng, nếu không có làm chuyện trái với lương tâm, làm sao lại nhiều lần như thế, lần nào cũng là cô? Một người con gái nếu không biết giữ mình trong sạch thì đừng trách người ngoài đàm tiếu.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Vợ à, em đang lo lắng? Hay là đang hờn dỗi? Ôi chao, em cứ để ý đám đàn bà mất cân đối nội tiết kia làm gì?

Lúc này náo nhiệt nhất chính là Băng Tâm môn phái, Linh Dục làm sao biết bọn họ kia đang mắng cô? Tô Lạc có chút nghi ngờ, ngồi nghĩ, nói như vậy, Băng Tâm môn phái chỉ cần có máu chó, sẽ nhanh chóng truyền bá đến các môn phái khác và trong diễn đàn, Linh Dục biết cũng chẳng có gì lạ, không biết chuyện ngày hôm nay là ai đăng lên diễn đàn đây? Tô Lạc rất hiếu kỳ, định thu nhỏ màn hình đi vào diễn đàn xem náo nhiệt.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đừng mất hứng, đến, để vi phu ngược em một chút, vui vẻ vui vẻ.

Tô Lạc đại quần, anh có phải nói ngược không a. Ngài là muốn tôi vui vẻ hay là muốn mình vui vẻ a, cái đầu thoát tuyền của anh thật sự đến lúc phải đi bệnh viện khác rồi đây!!!

Tô Lạc nhìn một lát, cảm thấy những lời mắng chửi người kia cũng không có ý mới, định đóng cửa kênh môn phái, đột nhiên một người lên tiếng, làm cho cô hào hứng.

[môn phái] Thâm Thâm: May mà Vũ Nhiên kia vẫn còn đem cô ta làm bảo bối, các em nhỏ Bang Nhà Giam, nhìn nàng dâu của lão đại mấy người đi, vừa mới kiếm được kho tài mấy ngày xong lại vì bộ đồ chiến trường màu tím lại cùng tên con trai khác chạy.

[môn phái] Nhược Tương Tích: Dựa vào một người kiếm đồ trắng, rồi chạy theo một người xin đồ lam cánh đỏ, bước tiếp theo có phải là sẽ đổi lại thành một người đồ chiến trường cánh đỏ? A, nhầm nhầm, cánh đen chứ?

[môn phái] Thâm Thâm: Không, người ta hiện tại tiền bán mình bao dưỡng tiểu bạch kiếm rồi, gọi là gì ấy nhỉ? Ngồi Nghe Tiếng Gió?

Nhược Tương Tích là Băng Tâm lần trước nhật thiên châu bị nó giết chết, dựa vào trực giác phụ nữ, Tô Lạc cảm thấy Thâm Thâm cùng cô nàng kẻ xướng người hoạ, hẳn là acc nhỏ của Đường Thiển Thiển.

Hiện tại cô mặc kệ nói thế nào thì cũng sẽ không có ai tin tưởng, cảm lấy sơ hở của cô thêm mắm thêm muối không kiêng nể, vì vậy Tô Lạc rất buồn bực, làm sao có thể tiếp tục trơ mắt nhìn bọn họ kiêu ngạo như vậy được?

Hừ, đã thế bà đây đi tìm đại thần cầu bao nuôi, sau đó đánh cho mấy người kêu cha gọi mẹ! Tô Lạc hỏa cấp công tâm, định mở bảng xếp hạng trang bị ra nhìn một chút, xem tình trạng phân bố của Đại Thần hôm nay thế nào, vừa mở ra, đã bị người ở vị thứ nhất đâm mù mắt!

Hạng một, Ngồi Nghe Tiếng Gió, môn phái: Dịch Kiếm Thỉnh Vũ Các.

Tô Lạc vô thức mở trang bị của hắn ra xem, Thanh Dương bộ thuộc tính cực phẩm, toàn thân đều là 16 chui, vũ khí lại là mãn chui, nếu như nói acc Băng Tâm của Tô Lạc hiện tại toàn thân sáng long lanh một tầng kim, thế thì

acc Dịch Kiếm này, chính là được bao phủ trong vàng sáng bạch kim, một tầng rồi một tầng tiền màu hồng.

Lúc này, cô bỗng nhiên nhớ tới Dạ Chủ Mặc được nhắc tới trên Thế Giới là ai, là người duy nhất có thể miễn chui vũ khí, mặc dù khi đập miễn chui nó không login nhưng sau khi login thì người trong bang vẫn còn bàn tán, chẳng qua là Dạ Chủ Mặc không có thói hư tật xấu của người chơi RMB khác, xưa nay vô cùng điệu thấp, vì vậy Tô Lạc không nhớ tới, vì thế lúc này khi nhìn bảng xếp hạng, tâm trạng cô nổi lên cảm giác khác thường.

Đình một tiếng, nói chuyện riêng vang lên kéo lại lực chú ý của Tô Lạc.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: vợ à em hé răng hả hé răng hả!

. . . Tên Linh Dục này tốt xấu cũng là một trong những người đứng hàng đầu bảng xếp hạng, làm sao lại không có một chút phong phạm của đại thần a? Tô Lạc khóe miệng co giật.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cổ họng. . .

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: môn phái đều làm cho sôi sùng sục rồi, em cũng nên bày tỏ chút đi chứ, em còn không hé răng thì mặt mũi anh còn biết đặt ở đâu, mau đáp lại đi, không phải nợ sẽ tăng thêm 1000 kim.

Tô Lạc mới từ trong kinh ngạc hồi phục lại, nhìn lướt qua kênh môn phái. Sau khi Nhược Tương Tích và Thâm Thâm phát biểu, khoảng chừng chủ ý các nàng là muốn dẫn tới nhiều người ủng hộ, cũng không ngờ sẽ xuất hiện hai hàng ngũ, đem hai người phê bình đến thương tích đầy mình.

Một đội là nhằm vào vấn đề chiến trường và nón xanh, Tô Lạc nhìn một chút, phần lớn là Băng Tâm trong bang của Linh Dục. Trong đó sinh động nhất là một người tên Cánh Chim Màu Đen, acc của Linh Dục, đầu tiên là đem

Thâm Thâm và Nhược Tương Tích hung hăng quở trách chế giễu đồng thời ân cần thăm hỏi một phen.

Được rồi, bạn Cánh Chim Màu Đen này chắc chắn là một acc nhỏ của Linh Dục không thể nghi ngờ. Tô Lạc co giật, nếu như để cô thấy một acc nhỏ tên là Tôi Là Chối Lông Gà, cô lại bị phẫn mà chết mất. Tô Lạc tiếp tục kéo chuột đi xuống, thấy Linh Dục không âm ỉ không mắng, chỉ làm bộ dạng đáng yêu.

[môn phái] Cánh Chim Màu Đen: nếu như muốn đồ chiến trường, anh cũng sẽ bồi em xoát. Nếu như lão bà muốn cánh đen. . .

Thế nào? Bởi vì môn phái nói chuyện rất nhiều nên Tô Lạc kéo chuột thật nhanh, trong lòng cũng rất tò mò, nếu như cô muốn cánh đen, thế thì Linh Dục sẽ phát biểu động kinh thế nào.

Sự thật chứng minh, Linh Dục quả nhiên là dũng mãnh như thần không gì sánh được.

[môn phái] Cánh Chim Màu Đen: acc nhỏ môn phái lên tiếng có hạn chế thời gian thật đáng ghét. Nếu như vợ của anh muốn cánh đen, anh sẽ làm một Quỷ Mị cho em chơi *thẹn thùng*.

Phốc.

Được rồi, không thể không thừa nhận, Tô Lạc lại bị Linh Dục chọc cho dở khóc dở cười.

Trong trò chơi chỉ có hai loại cánh, nếu toàn thân trang bị tăng đến 8 chui thì có một đôi cánh nhỏ màu trắng, nếu như toàn thân trang bị tăng đến 13 chui sẽ có một đôi cánh lớn màu đỏ, về phần cánh đen, hiện nay đúng là không tồn tại, nhưng Quỷ Mị khi ẩn thân sẽ hiển thị một đôi cánh đen đem cả người bọc lại sau đó biến mất, vì vậy, Tô Lạc đắc bàn cười to, Linh Dục, người quả nhiên là tài hoa không ngớt!

Bên kia là mắng Thâm Thâm nói Ngồi Nghe Tiếng Gió là tiểu bạch kiểm, dù chưa nhắc đến cái khác nhưng đại ý dám nói xấu Ngồi Nghe Tiếng Gió, đợi bị giết đi!

Có người hiểu chuyện liên tưởng đến những lời trên Thế Giới, lại tra khám nhân vật Ngồi Nghe Tiếng Gió này, bất ngờ phát hiện người này hiện đang ngồi ở vị trí đầu bảng xếp hạng trang bị, vì vậy liền có người kêu to, thì ra Ngồi Nghe Tiếng Gió đúng là Dạ Chủ Mặc! Ngay sau đó lại thất chủ bất thiết, kết quả Đường Thiển Thiển bị mắng nửa ngày đã tìm ra được lối thoát.

[môn phái] Thâm Thâm: Nói không sai chứ, Hạ Lãnh Nguyệt đúng đèn lắm mõ, hiện tại không phải thông đồng lên Dịch Kiếm số một rồi? Chúng ta chưa hề biết gì, cô nàng đã bắt đầu ra tay rồi, thủ đoạn thật là cao minh a~ ta theo không nổi!

[môn phái] Nhược Tương Tích: Cái kia gọi là Vũ Nhiên, các tỷ tỷ ngồi chờ bi kịch của người~

Quanh đi quẩn lại, hướng gió bát quái đúng là chột nam chột bắc thổi nửa ngày, cuối cùng lại quay lại về điểm xuất phát. Tô Lạc điều khiển nữ Băng Tâm đứng ở bên vách núi Cực Uyên, đứng trong gió ngấm tuyết trắng, cảm thấy vô cùng khó chịu.

Linh Dục đột nhiên nói chuyện riêng với cô, không ngờ Dịch Kiếm mặc giẻ lau kia lại đúng là Dạ Chủ Mặc, hỏi Tô Lạc có nhận xét gì?

Tô Lạc chùi miệng, không chút do dự trả lời hẳn.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Buồn nôn chết tôi rồi.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Được rồi, tôi cũng vậy.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: * cười lớn* vợ à chúng ta thật là tâm hữu linh tê a!

Tô Lạc: “...”

Chương 12: Một đôi bích nhân

Tô Lạc nhìn dòng chữ Ngồi Nghe Tiếng Gió phát sáng trong danh sách bạn tốt, trong lòng cảm thấy vô cùng chán ghét. Khi cô đang cùng đường bí lối, còn tưởng rằng ông trời thương hại, tặng cho cô một người bạn tốt. Khi cô kiên trì kéo hấn ra chiến trường vào bản sao, hi vọng có thể đem trang bị trên người hấn trở nên dễ nhìn một chút, còn tưởng rằng hấn là một người chơi đơn thuần, không ngờ kết quả lại khó có thể chấp nhận như vậy!

Tô Lạc không tập trung chơi trò chơi, chạy quanh Tây Lăng Ứng thành vài vòng xong lại cảm thấy tâm trạng khó chịu, dứt khoát tắt trò chơi, định đi diễn đàn xem có ai mang chuyện trên thế giới và trong môn phái viết thành bài hay không. Tiếc là cuộc khẩu chiến ngày hôm nay lại nằm ở chuyện cô nhặt thiên châu giết Nhược Tương Tích mấy ngày trước.

Người viết bài tự nhiên là Nhược Tương Tích, sử dụng chiến thuật điềm đạm đáng yêu kể lại chuyện mình bị Hạ Lãnh Nguyệt giết cô cướp thiên châu một cách vô cùng thảm thiết như thế nào đó rồi sau đó yếu ớt hỏi, chẳng lẽ gần đây kho tàu (*= thiêu hồng, mỗi nhân vật khi trang bị cao cấp sẽ có một quang sáng màu hồng bao quanh đó ^^~*) đại Băng Tâm cũng muốn mở đồ cướp thiên châu sao? Đều là đồng môn, tại sao nhân phẩm lại có thể kém như vậy? Giết acc nhỏ cướp thiên châu?

Mở đồ? Tô Lạc nhin không được chửi bậy ra miệng, TMD (*TMD = con mẹ nó*) nói hươu nói vượn đôi trắng thay đen, rõ ràng là Nhược Tương Tích không biết tự lượng sức mình mở đồ trước, bây giờ lại dám nói như vậy, nếu như cô ngày hôm đó chụp ảnh lại thì tốt rồi, có thể chứng minh là cô nàng nói dối, nhưng mà ... MD (*MD = mẹ nó*), cô không nhớ, vì thế bạn hiền à, bây giờ coi như là hết đường chối cãi luôn!

Bây giờ Tô Lạc hiểu ra một đạo lý,, sau này chỉ cần là cùng đám người kia xảy ra chuyện thì tuyệt đối phải chụp ảnh lại lưu bằng chứng để ngừa bọn họ lại muốn bôi đen cô! Không phải là muốn cô bị người người phỉ nhổ xấu mặt không dám chơi sao? Tiếc là bọn cô nương đây ương bướng như cỏ dại, càng nhổ càng mọc, càng mọc càng tốt, mà tốt là xanh tốt vô cùng!

Kéo chuột xuống, có người đem tất cả những bài viết về Hạ Lãnh Nguyệt gom lại một đồng, sau đó bắt đầu kể lể những chuyện xảy ra như máu chó đầy đầu, các bạn quần chúng mãnh liệt yêu cầu đăng lên thế giới để mọi người cùng chiêm ngưỡng, và bạn í tự nhiên là thuận theo dân tâm, lúc này Hạ Lãnh Nguyệt trong mắt mọi người ở đây đã trở thành người nổi tiếng, vô số người tranh nhau tế bái, phong cô lên làm Hạ Tam Nương!

Tô Lạc hít sâu một hơi, vốn định tạm thời tránh đầu ngọn gió, ai ngờ chuyện hôm nay lại làm cho dây thần kinh “Nhẫn” cô nổ tung thành ngàn mảnh! MB, từ nay về sau, cô và đám người Đường Thiển Thiển tuyệt đối người chết ta sống quyết không đội trời chung!

Một bụng đầy oán khí, Tô Lạc uống ngay một cốc cà phê, hùng hổ online. Sau khi login thì cực kỳ phấn nộ dùng tiền đổi thành nguyên bảo mua một tổ **【 Thiên Nhân 】** có thể tra được vị trí của kẻ thù, đầu tiên tra xét vị trí của Nhược Tương Tích, Nhược Tương Tích lúc này đang ở Thạch Tượng thôn – Trung Nguyên, Tô Lạc cười ngửa truyền tông đi qua, thấy em gái Băng Tâm đang rất cần cù nhổ cỏ cuốc đất, đồng thời vừa nhổ cỏ vừa trong môn phái nói xấu cô, thật là nhàn nhã a!

Giết một tiểu Băng Tâm như thế tự nhiên là không quá khó, Tô Lạc xông qua trực tiếp mở đồ, ba giây sau đã đem cô nàng nằm bẹp trên mặt đất, Nhược Tương Tích chửi ầm lên ở kênh Trước Mặt, hô to cô có gan thì đừng chạy, Tô Lạc xì mũi coi thường, bọn cô nương ta không có gan thì sao nào, lúc này

không chạy chẳng lẽ chờ người đến à? Cô cũng không phải kẻ ngốc, một kích đi qua Tô Lạc lập tức di chuyển đến vị trí an toàn, {chữ đỏ} duy trì nửa giờ, cô nhìn cái đầu lâu nhỏ bên cạnh tên mình mà lòng thổn thức a!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Oa, cô giết người a!

Tô Lạc 囧, lau mồ hôi, chẳng lẽ người này đặt camera trên người mình sao, làm sao mà biết được vậy trời? Chẳng lẽ nói bây giờ hệ thống vợ chồng còn có công năng như vậy, có thể giám sát nhất cử nhất động của đối phương? Không thể nào!!!!

Không chờ Tô Lạc bình ổn trở lại, nói chuyện riêng của Linh Dục lại truyền đến.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Nhìn môn phái.

Trong kênh Môn phái Nhược Tương Tích đang khóc lóc kể lể, nói cô đang hái thuốc thì bị Hạ Lãnh Nguyệt mở đỏ giết, Băng Tâm môn phái tự nhiên là có rất nhiều chị em chính nghĩa, lập tức đều trách mắng Hạ Lãnh Nguyệt tàn ác vô nhân đạo.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Tôi quen rồi, môn phái nói gì đối với tôi cũng không có gì quan trọng.

Thật ra đám người thường xuyên nói chuyện trong môn phái, cả ngày một là vợ à hai là em ơi, ba là trêu ghẹo nhau, thỉnh thoảng tư tưởng thánh mẫu thăng hoa, cùng chung mối thù lòng đầy căm phẫn chỉ trích người khác, cho nên, Tô Lạc có khả năng đoán trước tình trạng nước miếng bay loạn bây giờ trong môn phái, dứt khoát tắt kênh, mặc kệ bọn họ lên án.

【 Thế Giới 】 Đường Thiển Thiển: Hạ Lãnh Nguyệt cô lại giết Tích Tích là có ý gì? Cô có gì thì cứ hướng về phía tôi mà tới, chỉ biết đi giết acc nhỏ, buồn nôn!

【 Thế Giới 】 Nhược Tương Tích: Hạ Lãnh Nguyệt cô là tiện nhân, cô có ngồi yên được không?

Không yên đây! Tô Lạc lặng lẽ trả lời, sau đó mỗi ngày login, chỉ cần có điều kiện thì đuổi giết cô, tuyệt đối không dừng, cho các người muốn ngừng mà không được!

【 Bang 】 Quả Dưa Chuột Màu Đen: Chị dâu, cầu mang theo

【 Bang 】 Tôi Là Hoa Cúc: Chúng tôi cũng muốn nổi tiếng!

【 Bang 】 Hàn Sương: Mỗi ngày đều lên Thế Giới mấy lần, quá siêu!

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Đương nhiên rồi, cũng không nhìn xem là vợ của ai!

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt:

【 Thế Giới 】 Đường Thiển Thiển: Hạ Lãnh Nguyệt cô có bản lĩnh thì đừng có đứng ở khu an toàn! Sau này thấy cô một lần giết cô một lần!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: A a a a, vợ à sau này hai ta cùng nhau vào sinh ra tử, anh sẽ bảo vệ em!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Nhàm chán!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đúng là chán thật, lẩn lộn, đúng là quá chán mà! Từ khi gặp vợ, cuộc sống của anh đã không còn nhàm chán nữa rồi, rất hạnh phúc a~

Sắc ——

Tô Lạc nghiêng răng, anh làm sao không chết đi a!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đúng thế, anh biết em chắc chắn vẫn còn muốn giết mấy người bọn họ đúng không, nhưng mà em chỉ có một người, một cái Băng Tâm chắc chắn không thể làm nên chuyện đúng không? Cho nên em cầu anh a, em cầu anh đi, em cầu anh, anh giúp em!

Tô Lạc: “...”

Thiên ngôn vạn ngữ, cũng không đủ để miêu tả tâm tình của Tô Lạc lúc này. Trong đầu cô đột nhiên hiện ra một tên con trai vẻ mặt bỉ ổi, trên người chỉ mang một tấm vải mỏng choàng qua vị trí quan trọng đang nhảy múa, hình tượng bạn Linh Dục trong lòng Tô Lạc cứ thế mà hình thành, lại còn vô cùng sinh động, làm cho người ta vừa nghĩ đến mặt đã lập tức đen như đáy nồi, thật là pro a. . .

Bạn nói với Vũ Nhiên: Trên trời có đức hiếu sinh, kẻ hèn bản tính lương thiện, dịu dàng yếu điệu, giết người gì đó, quá huyết tinh. Về sau tôi chỉ thả câu cá, trồng cây trồng hoa, ngày ngày soi mình trong hồ nước trong, ở trên đồng cỏ Yên Khâu ca hát cưới ngựa, như thế là đủ rồi.

Vũ Nhiên nói với bạn: . . .

Tô Lạc cười to, lúc này cô {chữ đỏ} còn 20 phút, đứng ở khu an toàn ngoài Tây Lăng Ung thành mà đại đao thủ vệ nhìn không thấy. Ngõ nhỏ Tây Lăng Ung thành là thánh địa của {chữ đỏ}, thứ nhất là khu an toàn, người chơi khác không thể ra tay giết người. Thứ hai là nơi này nằm ngoài tầm mắt của NPC Trung Nguyên thủ vệ sẽ không bị thủ vệ chém chết. Chỉ có điều, khi bang đối địch hãm hại nhau, cũng thấy không ít {chữ đỏ} cởi sạch quần áo đem Trung Nguyên thủ vệ dẫn tới trong ngõ nhỏ, làm cho tất cả những người {chữ đỏ} bị thủ vệ chém chết tươi.

Lúc này đám Đường Thiên Thiên cũng có một người cởi quần áo dụ dỗ thủ vệ, muốn đem Trung Nguyên thủ vệ dẫn tới giết cô, Tô Lạc giả vờ không tại tuyến, đứng yên không nhúc nhích. Có lẽ là mấy người này đều là người mới vào nghề, kỹ thuật không thành thạo, còn chưa kéo đến trong ngõ nhỏ đã bị thủ vệ một đao chém chết, có thể nói là làm bậy không thể sống. Kéo mãi rồi cũng mệt. bắt đầu đứng ở kênh Trước Mặt chửi người, lời lẽ thô bỉ, vừa nhanh vừa mạnh, làm cho Tô Lạc chưa kịp phản ứng lại cũng đã tức điên lên.

Nhắm mắt làm ngơ, nếu là chỉ mắng chửi người thôi thì cô rời khỏi ranh giới Trung Nguyên cũng không sao. Mở truyền tống thần thạch, nhìn những danh địa quen thuộc, Tô Lạc phản xạ có điều kiện truyền tới rừng Phượng Ngô, lúc này Dịch Kiếm cũng ngồi ở đó, Băng Tâm Dạ Chủ Tử đang bên cạnh người hấn nhảy múa, lửa đỏ nổi lên, một đôi bích nhân!

Chương 13: Hồ Lô Oa

Tô Lạc nhìn con chuột trong tay mình, thầm mắng cái tay chết tiệt, chạy đi đâu không chạy, cố tình lại chạy tới rừng Phượng Ngô! Vì vậy cô đứng ở mép thần thạch dừng lại vài giây rồi lại mở thần thạch tùy ý truyền tống, vốn là chỉ mất vài giây, hai người bên kia lại tình nồng ý mặn như thế, đáng lẽ là không thể nhận ra Tô Lạc xuất hiện trong tích tắc, vậy mà cô vừa bấm Ok xong, nhìn Minh Thúy hồ ở ngự đình viên đang định thở ngắn than dài, ai ngờ mấy cái nói chuyện riêng theo nhau mà đến.

< nói chuyện riêng > Dạ Chủ Tử nói với bạn: Tránh xa chồng tôi ra!

< nói chuyện riêng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

< nói chuyện riêng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tại sao lại chạy?

Băng Tâm Dạ Chủ Tử có lẽ là có bệnh hoang tưởng, cô ra cho rằng một người ngồi trên vị trí thứ 1 có tác dụng phụ là gì? Bất cứ lúc nào cũng sẽ có tiểu tam xuất ẩn xuất hiện, bắt cóc mất chồng mình? Tô Lạc lắc đầu, nhớ lại hồi đó cô đối với Thanh Nhiên căn bản không thêm quan tâm tới mấy vấn đề này, vừa nghĩ lại vừa muốn tát cho mình một cái, bởi vì không hề lo lắng Thanh Nhiên sẽ không nắm tay người khác cho nên kết quả là hôm nay hấn và Vân Lư sở dĩ kết thành vợ chồng cùng nhau trông nom việc nhà không phải sao, cho nên nói thế sự khó lường, trò chơi chỉ là hư cấu, cho dù là có tình cảm gì thì cũng chỉ là mây bay. Lại nói về chuyện này, một cái Thanh Nhiên nhỏ như thế còn có một em Vân Lư trăm phương ngàn kế muốn cướp đi, vậy Ngồi Nghe Tiếng Gió Đại Thần danh phù kỳ thực như vậy, tự nhiên là có nhiều em gái muốn đánh chủ ý rồi, bộ dạng giữ chồng như mạng của Dạ Chủ Tử cũng có thể nói là chuyện đương nhiên.

Vì vậy Tô Lạc vốn định lên tiếng mắng người, sau nghĩ lại, dựa vào nguyên tắc đồng tình, vẫn là nhịn thì hơn.

Về phần nói chuyện riêng của Ngồi Nghe Tiếng Gió, cô toàn bộ coi như không thấy, dù sao Ngồi Nghe Tiếng Gió tốt xấu cũng lừa cô lâu như vậy, thậm chí còn có thể nói là lừa bốn cô lâu như vậy, nói chuyện riêng vừa rồi cũng ra vẻ vân đạm phong khinh giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra, còn Cái Chai Cái Chai, Tô Lạc tổn hơi thừa lời, Cái Chai em gái anh! Tô Lạc tức giận bất bình, anh nói muốn làm bạn, gạt người cũng nhịn, tôi có thể thông cảm là anh có nỗi khổ tâm nhưng mà nếu anh đã bị vạch trần quay về cuộc sống trước đây, như vậy cũng nên nói rõ ràng chút, đã thế tôi còn bị vợ của anh hiểu lầm, chạy lên Thế Giới mắng thì anh cũng làm thính, có bạn bè nào như vậy sao?

So sánh với tên Linh Dục đại chủ nợ tuy rằng vô sỉ kia, nhưng cũng ra sức mắng người, mặc dù tên kia là vì chán quá không có gì làm. Nói đến Linh Dục, Tô Lạc theo bản năng xem xét kênh Bang một chút.

Bang Nhà Giam Thời Đại Mới vô cùng náo nhiệt, đủ loại ngôn ngữ, đủ loại gào thét, đủ loại đùa giỡn, đủ loại thô tục.

Trước đây khi Tô Lạc còn ở trong bang Bất Ly Bất Khí là một Bang bản sao, mỗi khi có người lên tiếng đều là gọi người đi bản sao, nhật ngọc, hi hi ha ha cũng có, nhưng lại không hề thô tục như thế này, quả thật là vừa thô tục lại hạ lưu, lo lắng sao. . . Làm cho người ta phát ngượng a!

Xem đi xem đi, bây giờ trong Bang còn đang người người hò hét a!

Làm công rồi làm công, login không làm công thì không thể có tiểu JJ.

Mà người đang kêu gào trong bang, Tô Lạc có chút ấn tượng, là một thân trang phục một đêm thất tịch, váy áo bay bay, thỉnh thoảng cũng có hợp tác đi bản sao, nhưng quyết không phải là một em gái Băng Tâm dịu dàng như nước.

Sau đó, một đám con gái giống trống khua chiêng thảo luận BL anime các loại tiêu chuẩn, đám con trai cũng không chịu yếu thế, khí thế ngất trời thảo luận nữ AV, cái kia Hàn Sương thần mã còn hỏi nếu như Vũ Đăng Lan(1) và Thương Tĩnh Không(2) cùng lúc rơi xuống nước thì mấy người sẽ cứu ai, một vấn đề ngớ ngẩn như thế mà một đám người vẫn còn thảo luận đến khí thế ngất trời, cái gì mà luận điểm luận cứ duy vật biện chứng đều lôi ra hết, thật là làm cho người ta không nói được lời nào. Tô Lạc nâng trán, đúng là tạo hoá trêu người, đám người không bình thường này có thể tụ họp lại với nhau quả thật là không dễ dàng a. . .

Trước đây nó mỗi ngày đều ở trong bang đùa giỡn lưu manh, sau đó tất cả đều kêu lên, Hạ Hạ cô đúng là sắc nữ a, bla bla bla, bây giờ cô cảm thấy cô căn bản không thể chen miệng vào, nếu mở miệng ra, chắc chắn là sẽ lập tức bị hạ gục, một kết quả rất không hay ho, cô vẫn luôn cho rằng mình là nữ vương công, chưa từng nghĩ rằng núi cao còn có núi cao hơn, hôm nay mới hiểu được, cô chỉ là tiểu thụ a!

Hơn nữa tốc độ nói chuyện nhanh như thế lại không hề làm ảnh hưởng tới nội dung của bọn họ, nói tới nói lui nói đánh nói đá, có thể từ một nỗi thất vọng nói đúng đề tài của mình, nam AV nữ BL, nước giếng không phạm nước sông, thỉnh thoảng còn liên hệ hai bên bổ sung chỗ thiếu, có thể nói là vô cùng hài hoà.

Vì vậy Tô Lạc rơi mồ hôi, trong bang viết một hàng chữ.

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Mồ hôi rơi a . . .

Một câu “Mồ hôi rơi a” lập tức chìm ngấm trong hàng chục ngàn chục vạn hoa bướm, Tô Lạc nghĩ có lẽ là không ai nhìn thấy, ai ngờ Linh Dục vẫn im lặng này giờ lại đột nhiên xông ra.

【 Thượng Thư Bang 】 Vũ Nhiên: Vợ à, em vẫn là chỉ nên nhìn mình anh thôi, trong sáng đáng yêu mặc cho quân gục.

Linh Dục lời vừa đi ra, hiệu quả lập tức ứng nghiệm, cả kênh Bang đang ồn ào lập tức yên tĩnh, trạng thái chân không được giữ trong vòng mười mấy giây, Tô Lạc cảm thấy trên đầu mình có một đám quạ đen đang bay lượn.

Sau khi yên lặng trong chốc lát, bạn Ta Là Gạch Chéo lần trước đã bình tĩnh vạch trần bộ mặt khoe khoang của Linh Dục lại lần nữa oà lên.

【 Bang 】 Ta Là Gạch Chéo: Vũ ca, em không phải muốn vạch trần chị. Chỉ là đường link lần trước anh cho em, em còn chưa vào đâu, anh cho em xin lại đi a, được không, được không?

Linh Dục lập tức thanh minh, P, thần mã đường link, lần trước là cho cậu xem hoạt hình Hồ Lô Oa thôi.

Mọi người trong bang phụ họa: Đúng vậy đúng vậy, chính là truyện một cô gái và bảy chàng trai thôi mà

Hạ Lãnh Nguyệt: “. . .”

Tiếp theo, bạn Ta Là Gạch Chéo vẫn còn rất oan ức giải thích trong bang.

【 Bang 】 Ta Là Gạch Chéo: Vũ ca, em thật sự không phải muốn vạch trần anh!

【 Bang 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Chồng à, chúng ta tin tưởng anh.

【 Thượng Thư Bang 】 Vũ Nhiên: Thảo! (*chữ đó =,.=*)

Hạ Lãnh Nguyệt: “. . .”

Còn có thể làm gì nữa đây? Tô Lạc mắt tròn trắng nhìn màn hình, ngoại trừ im lặng thì còn có thể làm gì?? Thế giới thật là điên rồ!

Lại nói tiếp, hiện tại Tô Lạc đang đứng trong ngự đình viện, bởi vì vẫn say sưa nhìn đấu võ mềm trong bang, kết quả là không chú ý xung quanh, kết quả là bị một cái Thiên Phật đánh trúng khi còn đang trong trạng thái đại ra, đến khi phản ứng lại thì đã ở trong trạng thái toàn thân bất động, không thể cử động cũng không thể di chuyển, mặc dù hiện tại cô có hơn 20000 máu nhưng cũng chịu không nổi bị một đám người vây công, chỉ chốc lát sau đã ôm hôn mặt đất.

Vì nhân vật đã chết cho nên F11 cũng bị xoá bỏ, một đám người {chữ đỏ} vây quanh thành vòng.

Tô Lạc uất ức, giết cô một cái Băng Tâm như vậy, có cần đến mức điều

động cả một phân đội sao? Thật là quá coi trọng cô rồi.

Trước mặt có Đường Thiển Thiển, Nhược Tương Tích, Hoa Vô Khuyết, Tam Khỏa Dược, đương nhiên còn có Thanh Nhiên, có Băng Tâm có Hoang Hỏa có Thiên Cơ, hoàn toàn có thể trực tiếp khiêu chiến các loại bản sao.

【 Trước Mặt 】 Đường Thiển Thiển: Tích Tích, chúng ta báo thù cho em!

【 Trước Mặt 】 Nhược Tương Tích: Cô đứng lên a! Cô đứng lên a!

Tô Lạc đột nhiên có cảm giác như sắp chết thật, cô nhớ tới loại tình cảnh này trong kịch truyền hình, chính là trước khi chết, mở to hai mắt nhìn chăm chăm vào kẻ thù, dùng ánh mắt hung ác nhất nhìn gắt gao bọn họ, một lần lại một lần, sau đó mở miệng nguyên rửa họ, “Ta dù thành quỷ cũng không buông tha cho ngươi!” Cuối cùng mãi đến khi tắt thở, cũng là chết không nhắm mắt, dùng đôi mắt giận dữ của mình khiến cho quân địch kinh sợ!

Tô Lạc cảm thấy mình bây giờ đúng là y hệt tình cảnh đó, mặc dù lúc này nhân vật của cô đã chết rồi.

【 Trước Mặt 】 Hoa Vô Khuyết: Đồ bỏ đi, rất thích chết sao?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Rất thích, ngươi cũng có thể cảm thụ một chút.

Mặc dù Tô Lạc trước khi chết không có chút giây dựa, nhưng khi nằm trên đất, cô vẫn ở trong bang do dự đánh một câu, ngự đình viên có {chữ đỏ}.

Cô không biết có ai thấy hay không, cho dù có người thấy thì có ai đến khờn, bởi vì thật ra tất cả mọi người đều không quen, hơn nữa vì chuyện lần trước với Vũ U, cô cảm thấy đám người này thật ra đối với cô cũng không phải rất thân thiện, mặc dù vui vẻ gọi chị dâu chị dâu, cho nên Tô Lạc sau khi nói một câu này cũng không có nhắc lại, nghĩ thâm cho dù có người đến thì có lẽ cũng là do Linh Dực dẫn đầu, nhân số cũng không nhiều lắm.

Cứ nghĩ vậy nằm khoảng nửa phút thì thấy một đám người chậm rãi đi tới, vì vậy Tô Lạc rất bình tĩnh trả lời Hoa Vô Khuyết, rất thích, mặt đất rất lạnh, cùng nhau nằm mới thích nha.

Những thành viên của Nhà Giam Thời Đại Mới không phụ sự mong đợi của mọi người, rất nhanh đem tiểu đội năm người nằm bẹp trên đất, đám Hoa Vô Khuyết cũng không trực tiếp sống lại, mà nằm trên mặt đất chửi lầy chửi đề, kết quả là đám Nhà Giam Thời Đại Mới cũng không giận, chỉ vòng tay nhau nhảy múa, còn có mấy người cùng nhau ngồi trên thi thể, còn có hai acc nữ tính đứng dâm loạn thi thể, năm người kia cuối cùng nhìn không được mà sống lại đến nơi khác, Tô Lạc thì được Băng Tâm trong bang kéo dậy.

Hệ thống: Vũ U sử dụng Thất Tinh Hoán Hồn với bạn, bạn có thể sống lại. Đồng ý hay không?

*(1)Vũ Đằng Lan: Nữ diễn viên AV của TQ thì phải *cau mày* không có ấn tượng nhiều về cô này*

*(2)Thương Tinh Không: người này chắc mọi người quen thuộc chứ? Gần đây cô ấy rất nổi ^^ Và cô ấy chính là Aoi *xoay xoay* nữ AV nổi tiếng ở Nhật được mời sang TQ làm người đại diện game ^^~*

Chương 14: Máu me đầm đìa

Lại nói về em gái Vũ U này, mấy ngày hôm trước còn hận không thể đem Tô Lạc cắn một cái chết tươi, hôm nay đột nhiên ngoan ngoãn hiểu chuyện như vậy, thật là làm cho người ta khó mà thích ứng.

Có điều Tô Lạc cũng không phải người không hiểu chuyện, nhanh chóng chọn đồng ý sống lại rồi cảm ơn một tiếng ở kênh Trước Mặt, Vũ U cũng rất khách khí trả lời lại, hai người người tới ta đi, suýt nữa kéo luôn chuyện chị em trong nhà của Vũ U lớn lên dài ngắn thế nào, cô nàng còn vừa nói chuyện vừa làm tư thế e thẹn làm cho Tô Lạc rất chi là 囧 囧, vừa trả lời lại vừa mơ hồ cảm thấy có điểm không hợp lý, về phần không hợp lý chỗ nào thì chịu, đành phải dặt khéo miệng nói chuyện phiếm với Vũ U.

Cho đến khi nhìn thấy bạn Vũ Nhiên vừa vui vẻ vung đao ngảy múa vừa khoe khoang bốn phía, ai nha, thế này mới tốt chứ, đừng có cả ngày đánh đánh giết giết như thế, hòa bình muôn năm a~, Tô Lạc mới tỉnh ngộ. Có lẽ là Linh Dục đều tẩy não những người này, hoặc là cưỡng bức dụ dỗ, để cho bọn họ và mình chung sống hòa bình, cho nên mới có khung cảnh như lúc này, chỉ là quan hệ của cô và Vũ U bây giờ, thấy thế nào thì cũng y hệt như là thê và thiếp, nhớ tới quan hệ tỷ tỷ muội muội của mình và Đường Thiên Thiên trước đây, Tô Lạc lập tức rùng mình, may mà bang Oa cũng tổ chức đội ngũ đến đây phản kích mới đem được cô trở về với thực tại.

Lần này Đường Thiên Thiên mang đến cả một đoàn đội.

Có lẽ là vì các em gái trong bang không chỉ bị giết hại một cách dã man và bỉ ổi mà còn bị dâm loạn thì thế nên một đám ân huệ lang câu đồng loạt xông

quan giận dữ vì hồng nhan, vì thế toàn thể mở chế độ đồ sát ra giết người, mà bên ta sức chiến đấu cũng vô cùng mạnh mẽ, vì vậy trong chốc lát chỉ thấy Thiên Phật Phong Thất bay tứ tán, Bát Môn Đại Độc một mảnh trời, đủ loại kỹ năng, đủ loại hiệu ứng màu sắc làm người người lóa mắt, mà hai bên vẫn còn chiến đấu rất dai dẳng.

Hoả tuyến kéo dài, cũng có vô số người trong khu bị Thiên Lô đánh xuống chết oan, Tô Lạc tăng máu cũng tăng rút gân, nhìn Linh Dục đang trong biển người nhặt đầu người, trong lòng sung sướng vô cùng, hơn nữa mỗi lần máu anh ta gần hết sẽ lập tức chạy đến gần Tô Lạc, đợi đầy máu rồi lại bắt đầu chạy đi, phối hợp vô cùng ăn ý.

Bên này hai bang đánh cho khí thế ngất trời, kênh Bang cũng nói chuyện khí thế ngất trời, rất nhiều người hô to quá đã, Tô Lạc cũng hăng hái đi lên, cũng không ngờ đám người kia lại mở đở trước. Cho nên bọn họ sẽ bị sét đánh, sẽ tốn rất nhiều tiền để đi sửa chữa trang bị, đồng thời còn {chữ đỏ} trong một khoảng thời gian rất lâu, cuối cùng thì họ cũng là người chịu thiệt nhiều nhất, vì thế đầu lĩnh hô dừng lại, sau đó tất cả mọi người cũng không đánh nữa, dứt khoát cởi quần áo ra hết, bắt đầu làm các động tác thô tục bỉ ổi, cuối cùng bị chết bảy tám phần, Nhược Tương Tích lại tiếng tục làm quân xung phong, nhảy lên kênh Khu vực vắng người.

【 Khu Vực 】 Nhược Tương Tích: Hạ Lãnh Nguyệt, cô là tiện nhân!

Tô Lạc nâng trán, khuê nữ a, sao nàng chỉ có mỗi câu này thôi vậy, có thể đổi lại câu nào mới mẻ chút không a? Người nói nhiều quá gia nghe chán rồi.

【 Khu Vực 】 Đường Thiển Thiển: đất hoang đệ nhất tiểu tam Hạ Tam Nương, trong bang mấy người được quan tâm chăm sóc thật là chu đá nha, các bạn nữ hãy cẩn thận, mấy người kia giúp cô ta như thế, không chừng đều có một chân đầu, đến lúc đó cũng đừng mà khóc vì bị tam a!

Cô nàng này mỗi khi nói chuyện đều không phải bình thường tiện a. Tô Lạc lửa giận công tâm, đáng tiếc lúc này Đường Thiên Thiên chỉ là một cái xác chết, cô muốn trả thù cũng không được, đang tức giận đi thăm hỏi tổ tiên mười tám đời nhà cô nàng, lại bị đám Linh Dực chọc vui vẻ.

【 Khu Vực 】 Vũ Nhiên: *con dâu nhỏ đau lòng* giẫm chân! Ai dám lên lút dụ dỗ vợ anh, nói nó đi ra đây cho anh xem!

【 Khu Vực 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Là ta câu dẫn, là ta câu dẫn! Hạ Hạ, tôi yêu em!

Quyền Quyền là con gái, Tô Lạc cảm thấy cô nàng này thật sự là dễ thương vô cùng, liền lên Khu Vực nói chuyện.

【 Khu Vực 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Thụ sủng nhược kinh.

Kênh Khu Vực nói chuyện có thời gian hạn chế, lúc này đám Đường Thiên Thiên chắc chắn rất muốn chửi người, khổ nỗi thời gian hạn chế mà ần ần đợi chờ, nhưng mà Linh Dực quân lại chịu không được hạn chế của Khu Vực, trực tiếp đi lên Thế Giới.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Dám câu dẫn vợ ông, nam cắt hết!

Quyền Quyền cô nương rất nhanh lên tiếp lời, lớn tiếng kêu gào, ha ha ha, ta là nữ.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Nữ thì dì cả một năm đến hai lần.

【 Trước Mặt 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Hai lần thì hai lần, đỡ nhiều việc.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Một lần đến nửa năm.

Mọi người đều cười như điên.

Nhưng mà lúc này lại có một câu trên Thế Giới bỗng nhiên nhảy ra, làm cho Tô Lạc có chút sùng sốt.

【 Thế Giới 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: . . .

Chỉ là không chờ Tô Lạc tự hỏi dấu chấm lửng của Ngồi Nghe Tiếng Gió có ý gì thì ở kênh Khu Vực Nhược Tương Tích và Đường Thiển Thiển lại bắt đầu nói chuyện rồi.

【 Khu Vực 】 Nhược Tương Tích: Vũ U đúng không, Hạ Lãnh Nguyệt đoạt chồng cô, cô còn có thể cùng cô ta chung sống hoà bình, thật đúng là đức mẹ Ma-ri-a chuyển thế a!

Tô Lạc u buồn, rồi đột nhiên cảm thấy chỉ số thông minh của Nhược Tương Tích cao không quá mười điểm, hơi cảm thấy cô nàng nói những lời này đều là do người khác truyền thụ, quả nhiên, kế tiếp Đường Thiển Thiển cũng bên xướng bên hoạ, hoàn toàn cho thấy hai người này đang hát đôi.

【 Khu Vực 】 Đường Thiển Thiển: tôi mới không có độ lượng lớn như vậy, nếu như cso ai dám mơ ước chồng tôi Thanh Nhiên, tôi chắc chắn sẽ làm cho cô ta nằm bẹp trong nhà an dưỡng!

Tô Lạc buồn nôn, Đường Thiển Thiển a, sức mạnh của tình yêu của cô thật lớn a! Sau đó cô nhìn thoáng qua Vũ U cách đó không xa, đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ, không biết nên nói cái gì mới tốt. Nhưng mà khi cô đang phiền muộn thì kênh Khu Vực lại sục sôi.

【 Khu Vực 】 Vũ Nhiên: Thanh Nhiên, ta mơ ước người! Cầu nằm nhà an dưỡng!

Tô Lạc:...

【 Khu Vực 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Thanh Nhiên, tôi mơ ước người! Cầu nằm nhà an dưỡng! +1

【 Khu Vực 】 Tôi Là Gạch Chéo: Thanh Nhiên, ta mơ ước người! Cầu nằm nhà an dưỡng! +2

【 Khu Vực 】 Hàn Sương: Thanh Nhiên, ta mơ ước muội! Cầu nằm

nhà an dưỡng! +3

...

Quá đã, aiz, đều là một đám đại lão gia, một đám đều dị thường hưng phấn, đều sôi nổi bày tỏ muốn hạ gục Thanh Nhiên, các hủ nữ trong bang trong nháy mắt hai mắt sáng lên, hăng hái ngẩng cao đầu bắt đầu thảo luận vấn đề quần công nhất thụ. Tô Lạc chống eo cười to, Thanh Nhiên, người cũng có ngày hôm nay a!

【 Khu Vực 】 Thanh Nhiên: Nhặt được một ả đàn bà dâm đảng có gì mà đặc ý!

Trong nháy mắt đó, Tô Lạc cười không được.

Tướng công mà cô đã từng thích như vậy, lại nói cô là một người đàn bà dâm đảng.

Nhìn hồ nước trong veo trong ngự đình viên phía xa, cây liễu rủ lướt, ký ức sâu trong đầu âm âm sụp sụp đổ, mà những mảnh nhỏ đó lại đủ làm cho trái tim người ta máu me đầm đìa.

Chương 15: Băng thiên tuyết địa.

Thi thể của Thanh Nhiên nằm trên mặt đất hóa thành một luồng sáng biến mất, Linh Dục chửi ầm lên, chửi người bỏ chạy phải không, chân trời góc biển ông đây đuổi giết người!

Một lát sau lại nghe anh ta khinh bỉ, a phi, vậy mà logout rồi. Sau đó người của bang Oa đều sống lại đến nơi khác, trong chốc lát màu trắng òa lên, một đoàn một đoàn vàng sáng màu trắng giống như hoa quyên trắng thuần, lúc tắt đi lại hoảng hốt như là nước mắt của ngôi sao.

Chết trong trò chơi là giả, mà tổn thương trong lòng nhưng là sự thật. Tô Lạc có chút khó chịu, im lặng truyền tống đến U Châu Tùng Cực Uyên treo máy.

Tùng Cực Uyên một dãy núi tuyết liền nhau, tuyết trắng tầng tầng lớp lớp, màu trắng mênh mông vô bờ làm cho người ta cảm thấy yên bình, mà bởi vì nhân viên nhà game có sở thích đặc thù, trang phục một của nhân vật trò chơi bao giờ cũng rất mát mẻ, dù a lộ ngực đủ loại, cho nên một nữ Băng Tâm thân hình nho nhỏ đứng ở trong trời băng đất tuyết, thì có một loại cảm giác đau buồn vô cùng lạnh nhạt, mà loại cảm giác lạnh lẽo khó thở này lại vừa đúng tâm tình của Tô Lạc lúc này.

Trên đỉnh một núi tuyết nào đó ở Tùng Cực Uyên, có một khối tuyết đọng bao phủ một mảnh đất phẳng, mà phần cuối của đất phẳng là một gốc cây cổ thụ cao ngất sinh trưởng ở bên vách núi, có một mảnh lá cây thật lớn bao trùm một góc tối nhỏ., đi vào đó, liền ngăn cách với bên ngoài.

Người đứng ở bên ngoài, chỉ thấy một mảnh lá cây, mà bên cạnh lá cây chính là vực sâu. Lại không biết ở dưới lá cây còn có một mảnh trời nhỏ có thể chứa một người, cuộn mình lại tự sưởi ấm cho bản thân.

Tô Lạc lúc này đúng là đang ngồi ở đây.

Thế giới tĩnh lặng, chuyện xưa ngọt ngào như ảo ảnh trong mơ, những lời thề hạnh phúc kia giống như bột xà phòng, chưa kịp chạm vào thì đã vỡ.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Chạy đâu rồi!

Tô Lạc không muốn trả lời, vì vậy giả vờ treo máy

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Giả chết là không có tiểu JJ.

Hừ, Tô Lạc xì mũi coi thường, cô vốn không có, sợ cái gì!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: A, nhầm, giả chết là có tiểu JJ.

TT.

Tô Lạc lại lần nữa bị sét đánh.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Đang ngây người.

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Ngây người cái gì, mau đi kiếm tiền trả nợ, cô còn còn thiếu tôi 4000 đồng!

Dựa vào, anh có biết gì là thương hương tiếc ngọc không hả!!!

Bạn nói với Vũ Nhiên: = = tôi cũng không phải là không trả!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Con lừa lông ngắn, mau đi làm việc đi, nếu không gia roi da hầu hạ cô lên trời.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Phi, anh mới là con lừa lông ngắn, nhầm rồi, anh không phải là con lừa, anh chính là con ngựa!

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Là lừa chết hay là ngựa chết, tự đến mà xem, tôi ở Yên Khâu, chờ cô đến xem a~~

Tô Lạc hít sâu một hơi, nghiền răng nghiền lợi, nếu như là trong hiện thực, chắc chắn rống một tiếng khí thể ngất trời.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cút!

Không thể không nói, bạn Linh Dục rất có tiềm chất giày vò người khác, Tô Lạc bản ý là tới nơi này thương xuân thu buồn, thở dài mấy tiếng buồn đau, bây giờ bị anh ta náo loạn một hồi, cảm xúc đau thương vừa đi ra lập tức bị dập tắt, chỉ còn lại một loại cảm giác dở khóc dở cười ㄟ ㄟ vô cùng, cô ngồi như thế một lát, đột nhiên cảm thấy tẻ nhạt không thú vị, còn không bằng đi bán sao kiếm tinh thạch kiếm tiền trả nợ!

Về phần Thanh Nhiên, chuyện cũ theo gió, cho dù một ngày nào đó cô tẩy sạch máu chó trở về với trong sạch, bóc trần bộ mặt thật đáng ghét của Đường Thiển Thiên, bọn họ cũng không thể quay về như xưa. Vì vậy, vì một câu chửi người của anh ta mà thương cảm, quả thật là không có ý nghĩa.

Nghĩ thông suốt, Tô Lạc vỗ mông đứng lên, chuẩn bị từ dưới lá cây chui ra.

Ở dưới lá cây kỳ thật cũng là một góc chết, chỉ có thể nhìn đến không gian nhỏ hẹp xung quanh mình, nhìn không thấy tình cảnh bên ngoài, vì vậy khi cô vừa mới ló đầu ra, thì sợ đến mức tay run lên, suýt nữa làm cho nhân vật mất không chế nhảy xuống vực.

Ngồi Nghe Tiếng Gió lẳng lẳng ngồi ở đó, cách chỗ Tô Lạc ngồi chỉ có một chiếc lá.

Tô Lạc đại quần, đứng tại chỗ vài giây rồi phát hiện Ngồi Nghe Tiếng Gió không nói gì cũng không có di chuyển, chẳng lẽ cũng là chọn này treo máy?

Ách ——

Không thể không nói, thật là trùng hợp a!

Tô Lạc che ngực, âm thầm nói, nhất định là trùng hợp, nhất định là trùng hợp, kết quả vừa mới lên ngựa chuẩn bị trốn, thì thấy kênh Trước Mặt lên tiếng.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái chai.

Trong tiểu thuyết cổ đại, mỗi khi một mỗ nam ở phía sau gọi tên của mỗ nữ, sau đó mỗ ngoái đầu nhìn lại cười, thiên kiều bá mị, trong chốc lát trời đất mất màu trời trắng ảm đạm, dung nhan rực rỡ của mỗ nữ chính là cảnh đẹp vĩnh hằng của thế gian. Mà rất nhiều năm về sau, mỗ nhớ lại kinh hồng thoáng nhìn lúc trước, trái tim vẫn nhộn nhạo như cũ.

Tô Lạc lúc này đã đi được một đoạn khá xa, nhìn hai chữ Cái chai trên kênh Trước Mặt, tâm tư loạn chuyển, nên trả lời hay là nên phớt lờ đây, nên quay đầu hay đi luôn a?

Trăm chuyển nghìn hồi, cuối cùng cô rất vui mừng bị người bắn một Đại Pháo rung trời chuyển đất.

Đại Pháo là kỹ năng công kích xa sắc bén nhất của Dịch Kiếm, vận khí tốt thì chết người, đánh người 7,8000 máu tuyệt đối không có vấn đề, vì vậy Tô Lạc thanh máu giảm đi rất nhanh, cô vốn đang xoắn xuýt có nên giả vờ không phát hiện hay không, nhưng hiện tại lại bị đánh một cái mà không hiểu ra sao, chẳng lẽ là vợ của anh ta ẩn thân đâu đây, đôi mắt mở to nhìn anh chàng và mình vạch rõ giới hạn, dùng giết người để chứng minh trong sạch?

Ặc, cái kia Dạ Chủ Tử không phải là Băng Tâm sao, Băng Tâm khi nào thì biết tàng hình rồi!

Vì vậy Tô Lạc liền quan sát xung quanh, cưỡi ngựa đi vòng, lại ngửa đầu nhìn trên đỉnh đầu không có vật bay không tên, lại cũng không nhìn thấy Dạ Chủ Tử, càng thêm buồn bực \.

Đang buồn bực thì Tô Lạc lại trúng một cái Quy Nguyên, vì vậy cô cuối cùng quát một tiếng quay đầu lại, anh làm cái gì vậy hả! Nếu như trong diễn

xuất nhân vật có thể biểu lộ tình cảm, thế thì cô khi quay đầu lại, về mặt chắc chắn là lông mày dựng ngược mắt đỏ bừng.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: T T. . . Tưởng em F11 (*che đậy người chơi*) không nhìn thấy anh a.

Gào, Tô Lạc xấu hổ, mặc dù cô vừa rồi quả thật có nghĩ đến việc giả bộ F11 không nhìn thấy, thế nhưng gia không phát hiện người thì mở đồ, có còn có thiên lý nữa không a! Kết quả Tô Lạc đang định giáo dục anh ta thì đột nhiên nhớ tới lần đầu tiên gặp mặt, bên cạnh dòng suối nhỏ ở rừng Phượng Ngô, chính cô cũng từng vì vậy mà mở đồ đánh người, cười mĩa hai tiếng, bắt đầu trả lời anh ta bằng kênh Trước Mặt.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Chuyện gì?

Bình tĩnh như thế ghen khuất như thế thực sự làm cho người ta khó chịu vô cùng, vì vậy cô vẫn rất không cam lòng giáo huấn một câu.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Quân tử động khẩu không động thủ.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: *trùng mắt*

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nha.

Giả bộ cái gì mạnh hả, ô ô nha, anh định đẻ trứng à! Tô Lạc một bụng oán khí, rất bất mãn xoay người lại khinh bỉ. Sau đó nhìn một đôi cánh đỏ rực ở sau lưng anh lại càng cảm thấy chói mắt, trực tiếp làm cho tính nhẫn nại của cô trở về với số 0, đang trong kênh Trước Mặt gào thét.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Để làm gì, có chuyện gì, không có việc gì tôi đi, thiên châu sắp xuống rồi.

Đi phía trước đi hai bước, thấy trong kênh Trước Mặt Ngồi Nghe Tiếng Gió không có đáp lời, lập tức thở ra một hơi, chạy đến điểm truyền tống.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Aiz. . .

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái chai a, thiên châu vừa mới rơi xuống xong!

A! Thần mã? Tô Lạc kinh hãi! Thiên châu chính là nguồn kinh tế quan trọng của cô, mất một lần nhất coi như là mất đi 30G, OMG, không cần a! Chắc chắn gạt người, nhưng mà chờ cô chưa từ bỏ ý định tra thông tin công cộng, huhu, đúng là đã rơi được 5 phút rồi, đừng nói thiên châu, bây giờ vỏ châu cũng không có!

Tô Lạc lập tức lệ rơi đầy mặt đầm ngực giậm chân, ai bảo người thương cảm, ai bảo người giả bộ, bây giờ thì chết chưa!

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Anh mang em đi bản sao.

Kết quả nói chưa dứt lời, lời này vừa ra, càng làm cho người ta lửa giận đạt được cực hạn, bùm một tiếng, bùm nổ!

Dựa vào, ai cần anh mang!

Đại nhân a, nếu như ngài không có việc gì thì vẫn là cùng vợ mình tình chàng ý thiếp đi, nếu như ngài nhàn đến mức đau rừng thì cũng nên có chút lương tâm thì nói lý do gì cho dễ nghe một chút, hết lần này tới lần khác lại cố tình muốn giả bộ cái gì cũng chưa từng xảy ra, còn mang ta, thế nào, nhớ tới chề cười xưa kia gia mang người? Có lẽ trước đây ăn nhờ ở đậu giả nghèo, bây giờ muốn vẫn hồi mặt mũi, thể hiện uy phong của đệ nhất Thiên Hạ II vương bát khí?

Tô Lạc phẫn nộ.

Bởi vì Ngồi Nghe Tiếng Gió mở màu đỏ đánh cô trước, cho nên hẳn hiện tại đúng là hình thức theo nghĩa hẹp, Ngồi Nghe Tiếng Gió là {chữ đỏ} có thể công kích, vì vậy dưới cơn thịnh nộ, cô hướng về phía anh ném đi đủ loại công kích, mà Ngồi Nghe Tiếng Gió không có đánh trả, dẫn đến đệ nhất Thiên Hạ II

Dịch Kiếm bị đập đổ trong gió lạnh ở Tùng Cực Uyên.

Mà còn là xoay người trong trời băng đất tuyết 360° rồi khóa thân mà chết.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nhìn em đánh mệt, anh cởi quần áo.

Tô Lạc: “...”

Chương 16: Mưa gió lại đến

Acc Băng Tâm kho tàu hiện tại của Tô Lạc cos thể nói là một vị y sư thuần túy, chính là cái loại bác sĩ vì tăng máu mà sinh, thuộc tính toàn bộ đều cộng hết, trang bị màu xanh, luyện hóa đến mức cao nhất, giám định toàn bộ tính năng, kích hoạt hạt châu cũng là gia tăng thuộc tính một chút, làm cho thuộc tính tăng thành ngựa con, nhưng tại sao lại toàn chỉ toàn là dùng để buff thể này!! Vì vậy hàng này cho dù là đang lỡ thuộc tính thì cũng có hơn 1500+.

Ông trời rất công bằng, khi bạn trở thành một cái máy tăng máu, thì hẳn sẽ lấy đi năng lực công kích của bạn, cho nên công kích của Tô Lạc, đối với Ngồi Nghe Tiếng Gió mặc trang bị cực phẩm mà nói chính là gãi ngứa . . .

Cho nên Tô Lạc bắt đầu buồn bực nhưng đột nhiên cô như thần thú nhập thể, hắc mã thoát cương, dũng mãnh phi thường, trong nháy mắt đã đẩy ngã Ngồi Nghe Tiếng Gió. Đang hào hứng ngẩng cao đầu, định thừa dịp gió xuân hùng dũng này đi giết Đường Thiên Thiên a thần mã, kết quả bị Ngồi Nghe Tiếng Gió một câu nói đánh gục.

Cởi quần áo rồi cởi quần áo rồi, Tô Lạc lệ rơi đầy mặt tự đâm mù hai mắt, mắt cô mù sao, người ta cởi quần áo rồi mà cũng không biết, lại còn vui sướng ngập trời, bị kích a! Lập tức uể oải đánh chữ. . . .

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Cởi quần áo lừa đảo là sai!

[Trước Mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Oh.

[Trước Mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Hình như {chữ đỏ} là tôi thì phải.

Tô Lạc:. . .

Tô Lạc lúc này có cảm giác rất mệt mỏi, chính là bạn rõ ràng rất muốn giết người nhưng lại bởi vì chức nghiệp không cho phép bạn làm vậy mà chỉ có thể

làm một cái phụ trợ, Băng Tâm tự nhiên là lợi hại, có một bác sĩ tốt tương đương với việc tính mạng được đảm bảo, hai người liên thủ, ở chiến trường đánh đâu thắng đó không gì cản nổi tuyệt đối không phải mơ, vì vậy giống như cô là một Băng Tâm tinh khiết tăng máu muốn lấy thực lực của mình ở trong địch quân làm cứu viện là không thể, việc giết người linh tinh về cơ bản có thể nói là ngớ ngẩn. Đây cũng là lý do mà lần trước thử đánh lên quân địch đã ngoại, nhưng cuối cùng lại từ bỏ với danh nghĩa quân tử báo thù mười năm không muộn rồi sau đó im lặng chạy đi kiếm tiền.

Bây giờ Tô Lạc cảm thấy acc Băng Tâm này căn bản là một sợi tơ, phải bám vào người khác mới có thể sống được, vì vậy khi Vân Lư đã từng cùng cô kết bạn đã đi xa, cô cười khổ, từ nay về sau, cô không muốn cuộc sống của mình phải dựa vào bất kì ai.

Tô Lạc một đường vắt óc suy nghĩ, cưỡi ngựa chạy đến điểm phi hành, điểm NPC phi hành đến bờ Thệ Thủy ngắm phong cảnh, để mặc bạn Dịch Kiếm đáng thương nằm cô đơn ở Tùng Cực Uyên, đúng như một câu nói, cho người gọi hư giọng cũng không ai thèm để ý đến người!

Trên đường phi hành, Tô Lạc rất hưng phấn, mở trang web ra đi vào Tàng Bảo Các, nhìn vào mục các acc hot giá cao mà âm thầm rơi nước mắt, sau đó lại im lặng YY cảnh tượng các acc này rơi vào tay mình, tru tân thiên hạ một kích tiêu diệt tiểu tam sau đó quyết đoán phi nước tiểu mà chạy trốn, đó là cỡ nào uy phong a! Sau khi bắn phá một vòng các acc đang trong Tàng Bảo Các, Tô Lạc suy nghĩ một chút về túi tiền của mình và đồng nợ mòn mỏi bên gáy mà không khỏi thở dài một cách đau buồn.

Nhưng một lát sau mắt cô lại lóe sáng, mở trang web 5173 ra. 5173 là một trang web giao dịch trò chơi, có rất nhiều sản phẩm liên quan đến game, đương nhiên cũng bao gồm cả Thiên hạ II, độ an toàn thì thấp hơn Tàng Bảo Các không ít, thường xuyên xảy ra những chuyện lừa đảo bán acc ở đây, cho nên đa số là thường mua acc ở Tàng Bảo Các hơn là ở 5173.

Tô Lạc nhập thông tin vào phần tìm kiếm, liếc mắt một cái, quả nhiên là cũng chỉ có vài người bán hàng, hơn nữa đều là trang bị nát, đa số đều là bán cấp bậc hoặc đem đi làm kho hàng hoặc bày bán linh tinh, cô thở dài, thật ra

cũng không phải thật muốn mua acc, chỉ là nhất thời bị đả kích quá sâu cho nên muốn tìm một acc mới, đột nhiên nó phát hiện trên 517X có một acc cấp 73.

Chỉ tiếc là một Thiên Cơ cấp 73. T_T

Thiên Cơ... Tô Lạc im lặng, Thiên Cơ là một chức nghiệp đánh không thể đánh, kháng không thể kháng, chức năng chỉ có một, đó là buff Long Trận (*toàn bộ thuộc tính tăng đến tình trạng mãi*) cho đồng đội, cho nên Tô Lạc muốn sắc bén phong tao giết người, mua Thiên Cơ là lựa chọn ngu ngốc nhất.

Nhưng mà Thiên Cơ này quá thấp, chỉ có 120 đồng . . .

Tô Lạc nhấn vào xem xét, phát hiện hình ảnh và trang bị của Thiên Cơ đều rất nhỏ, trang bị là sáo trang Chấn Đán của Thiên Cơ, chỉ tiếc là thiếu mất cái áo, ba con ngựa, kỹ năng đã học hết, danh vọng trong Thiên Bảo rất cao, danh vọng thầy trò cũng trên một vạn, những danh vọng này đều là vàng a, hơn nữa trong túi của người bán acc còn có Đông Hải Dư Vận (*có thể đổi lấy nguyệt chui*) và Ngọc Vô Hạ tài liệu cầm giao dịch, và quan trọng nhất là kỹ năng của acc là đào khoáng và rèn vũ khí, ở trong game sau khi đào khoáng bị hài hòa thì kỹ năng sinh hoạt đặc biệt khó luyện, cho nên acc này hai kỹ năng đều là 71 cấp, tài phú a!

Vì vậy tổng kết lại thì, mặc dù acc này toàn thân trang bị không có ngọc khảm nhưng có thể nhận ra là nó từng bị hủy khảm, lại tính toán tiếp, 120 đồng, như thế nào cũng đáng! Mặc dù là cô muốn tìm một acc về để đánh nhau, nhưng thôi thì mất một chút tiền bù lại sau, hơn nữa người bán còn đăng cả chứng minh thư, độ an toàn khá cao, vì thế, bạn Tô Lạc động lòng.

Nếu như có một acc Thiên Cơ, sau này đi chặt cây (*thực ra hán việt là xoát thụ chi, còn trung là 刷树枝, aiz, không chơi game nên chẳng biết nó là gì nữa, thôi thì chặt cây cho nó ... sinh hoạt ==!!!*) mở Long Trận ra cũng dễ dàng hơn chút, Tô Lạc nghĩ vậy, không vào hang cộp không bắt được cộp, trải qua rất nhiều lần cắn răng rất nhiều xoa tóc, cuối cùng cô đập chuột một cái rầm, click vào mua!

Vì vậy quyết đoán cho vào giỏ mua hàng, nhà cung cấp cũng lập tức liên lạc đến, Tô Lạc cười, vốn tưởng chủ acc Thiên Cơ này là một người đàn ông, không ngờ lại là người liên lạc lại tên là Hoan Ca, giới tính nữ, 20 tuổi. Mặc dù tư liệu không phải lúc nào cũng là thật nhưng người này quả thật là làm cho Tô Lạc rất kinh ngạc.

Đôi phương rất nhanh đồng ý, vì vậy Tô Lạc bắt đầu nói chuyện với cô nàng.

Tô Lạc: Xin chào, tôi là người mua acc.

Hoan Ca: xin chào.

Tô Lạc: Ừm, acc của bạn không phải là trộm đấy chứ. . .

Tô Lạc trong lòng yên lặng bổ sung, không phải thì làm sao mà bán rẻ như vậy a, mắt mù sao. Nếu như acc này là trộm thì nếu cô mua xong lại lâm vào truy sát thì quả thật là máu chó tầng tầng lớp lớp, làm người ta khóc ròng a.

Hoan Ca: Không phải, acc này là tôi luyện lớn, bạn muốn xem ảnh không? Còn có mấy bức ảnh khi còn mới luyện đây.

Cô nàng sau khi trả lời cũng rất vui vẻ gửi đến mấy bức ảnh, đều là ảnh chân dung, cấp thấp nhất là 11, cấp cao nhất là 73, vì vậy Tô Lạc yên tâm, chỉ lo cô nàng đổi ý, lập tức giao dịch.

Đến khi toàn bộ tư liệu sở hữu của acc đều đến trên tay mình rồi cô mới thở ra một hơi.

Vừa log in cả hai acc vừa có chút bát quái theo sát cô nàng nói chuyện phiếm.

Tô Lạc: Tại sao lại muốn bán acc?

Hoan Ca: Không muốn chơi nữa a!

Ách, cô cũng không bà tám đến mức chạy đi hỏi vì sao lại không muốn chơi nữa., vì vậy hai bên đề tài nói chuyện kết thúc, mà Tô Lạc cũng lao vào niềm hưng phấn lần đầu mua acc.

Sau khi đổ bộ, Tô Lạc phát hiện, nữ Thiên Cơ Hoan Ca, đem mình mai táng ở đáy biển bờ Thệ Thủy, bốn phía có rong biển và người cá, quần áo phát phối theo sóng, mà vũ khí nữ Thiên Cơ nắm trong tay , chính là vũ khí của Băng Tâm – Tủy Nội Châm.

Ánh sáng màu xanh mờ nhạt, màu xanh của nước biển, giống như nước mắt của người cá.

Được rồi, cô nàng Hoan Ca sau khi bán acc logout, đem trang phục mình mặc thành một Băng Tâm xinh đẹp yếu đuối. . .

Tô Lạc quần.

Thì ra mỗi một em gái dũng mãnh thật ra đều có một tấm lòng Bò Tát phổ độ chúng sinh.

Sau đó Tô Lạc đem acc đánh giá một lần, hoàn toàn là thật không có đồ giả trộn vào, Đông Hải Dư Vận có 45 cái, Ngọc Vô Hạ có 132 cái, con ngựa lớn nhất cấp 70, đủ để thay cho đi bộ, vì vậy cô thở phà phò từ đáy biển bò lên trên bờ, điều khiển Hoan Ca cưỡi ngựa chạy về phía điểm phi hành, kết quả khi nhấn vào điểm phi hành, Tô Lạc hoảng sợ ghìm ngựa, cẩn thận quan sát một lát sau đó vô cùng bị phần.

Acc Băng Tâm Hạ Lãnh Nguyệt của cô từ lúc nhấn vào điểm phi hành đến giờ thì hoàn toàn không để ý, bây giờ nhìn thấy nữ Băng Tâm nằm phơi thây trên đồng hoang cạnh điểm phi hành, làm cho nó sinh ra một luồng oán niệm sâu sắc, làm sao có thể bị thống như vậy, làm sao có thể như vậy a! Rốt cuộc là thần tiên phương nào đến bức hại một em gái mảnh mai tay trái gà không chặt như vậy a????

Điên mất thôi!

Chương 17: Dạ Dạ Hoan Ca

Đổi lại sang acc Băng Tâm, màn hình đen trắng, Hệ thống đại nhân đứng ở chính giữa rất trịnh trọng nói với cô, bạn đã chết, có lựa chọn sống lại hay không?

Hung thủ đúng như dự đoán, vẫn dám người Đường Thiên Thiên bọn họ, vì vậy Tô Lạc nhìn nữ Băng Tâm khổ bức của mình một chút, lại nhìn nữ Thiên Cơ vừa mới mua cưỡi ngựa ở bên cạnh một chút, trong lòng vô cùng thương cảm.

Quên đi, nhiệm vụ cấp bách hiện nay là phải đem Ngọc Vô Hạ làm thành cò-lê (*tài liệu vũ khí*) bán đi, sau đó Đông Hải Dư Vận đi lấy nguyệt chui a, tận lực khai thác mọi tiềm năng kiếm tiền của acc này, Tô Lạc vừa trở về acc Thiên Cơ, đang định mở điểm phi hành, đột nhiên vồ gáy, phi cái gì mà phi a, trực tiếp trở về thần thạch là được rồi.

Acc Thiên Cơ thần thạch được đặt ở Lưu Quang Mộng Cảnh, Lưu Quang Mộng Cảnh là nơi giết người không thấy xương, Tô Lạc cũng không ở lại, trực tiếp truyền tới khu kỹ năng, sau khi đào mấy khối khoáng thạch liền bắt đầu làm tài liệu. Rất nhanh đã làm được hai khối cò-lê, Tô Lạc đem đồ trực tiếp gửi cho acc Băng Tâm của mình, sau đó lại đi mấy vòng trong khu kỹ năng, nhìn NPC kho hàng của Hệ thống, theo thói quen bấm vào nhìn một cái.

Trong kho hàng vắng vẻ, nhưng ở trong góc, có một cây tình định tam sinh, còn có một cây 【 Tấn Lôi 】 !

Tấn Lôi! Tô Lạc chuyên chuột lên Tấn Lôi, bất ngờ phát hiện, chiếc Tấn Lôi này là hàng cực phẩm, mãi công mãi tột ngữ, còn có thể giao dịch! Còn chưa từng được dùng qua!

Tô Lạc con mắt bắt đầu đỏ lên.

Tấn Lôi là vũ khí pháp trượng của Pháp Sư 70 cấp, bởi vì cao niệm cao tặc ngữ, cho nên không ít Băng Tâm đi bán sao cũng vì muốn lấy được Tấn Lôi, điều này khiến cho nhu cầu dùng Tấn Lôi ở thị trường tăng cao, lại là vật phẩm tùy cơ của Thiên Hạ II, Tấn Lôi thuộc tính càng tốt càng khó cầu, vì vậy cây trượng trong kho hàng này, giá trong thị trường tuyệt đối không kém 1800 kim! 1800 kim, tương đương với 160 đồng RMB, Tô Lạc ngửa mặt lên trời cười ha hả, phát tài rồi!

Cô nhanh chóng đem vũ khí lấy ra định gửi đến acc Băng Tâm, chuột xẹt qua Tấn Lôi, lại lần nữa xuất hiện thuộc tính của vật phẩm, bởi vì lúc này chỉ chú ý nhìn thuộc tính và có thể giao dịch hay không nên lúc này Tô Lạc mới phát hiện, người chế tạo Tấn Lôi này đúng là Hoan Ca, bên dưới còn có ký tên —— Dạ Dạ Hoan Ca

Thời gian ký tên, là năm tháng trước.

Severs này vừa vặn cũng đã mở được một năm, Tấn Lôi cao cấp năm tháng trước, có lẽ là thiên kim khó cầu. Mà cây Tấn Lôi này lẳng lẳng nằm trong túi cô nàng năm tháng, Tô Lạc xoa cằm, có lẽ lại là một đoạn chuyện xưa.

Bên cạnh Tấn Lôi là Tình Định Tam Sinh, là đạo cụ cần thiết để đánh hôn, Tô Lạc suy nghĩ một chút lại bỏ sung một câu, nhưng lại là một cái chuyện xưa rất bí thống.

Tô Lạc đứng ở khu kỹ năng gọt giữa trong Cửu Lê thành suy nghĩ có nên đem vật chứng tang chứng này bán sạch hay không thì chợt nghe âm thanh âm thanh của Hệ thống.

Chính giữa màn hình xuất hiện hình cây cờ của tướng soái, Tô Lạc, cư nhiên là Bang mời! Không nhìn kỹ, cô tiện tay đồng ý, sau đó thấy Hệ thống nêu lên, bạn gia nhập Bang Dạ Mị.

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Hoan Hoan đã về rồi~

Phụt!

Tô Lạc hết hồn, sao lại là bang này a?

【 Bang 】 Dạ Chủ Lạc Tuyết: Hoan Ca, sư môn tớ cần hai cái bạc kim da, cậu làm giúp tớ với!

= = ách, vừa rồi làm cò-lê còn thừa chút tài liệu, thế là Tô Lạc thuận tay gửi cho người nọ.

【 Bang 】 Dạ Chủ Lạc Tuyết: Cảm ơn Hoan Ca, cậu tốt nhất.

【 Bang 】 Dạ Chủ Tử: Hoan Hoan cậu đem những trang bị tám chui kia nộp quốc khố để làm gì? Cậu lấy đâu ra đồ trang bị tám chui vậy? Cậu sẽ không định hủy acc đấy chứ?

【 Bang 】 Loli Có Ba Điểm Tốt: Hoan Ca tỷ tỷ còn đem em xoa khỏi Bàn Tốt, em rất đau lòng a = =

【 Bang 】 Dạ Chủ Lạc Tuyết: Của tớ cũng xóa rồi.

【 Bang 】 Dạ Chủ Mị: Tớ cũng vậy. . . .

Má ơi! Bạn Hoan Ca đem mình y phục lột sạch rồi nộp quốc khố, quá vĩ đại! Tô Lạc còn đang cảm thán thì thấy một loạt nhắc nhở của Hệ thống hiện ra.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ đem 【 Vòng Tay Ngọc Trắng 】 chỉ định cho bạn.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ đem 【 Thìa Mai Hoa 】 chỉ định cho bạn

**Hệ thống: Dạ Chủ Dạ đem 【 Trảm Không Kiếm 】 chỉ định cho bạn.
....**

Tất cả đều là trang bị tám chui, tổng cộng là 12 kiện.

Một kiện trang bị tám chui khoảng chừng 15 khối RMB, nói cách khác, quốc khố chỉ định cho cô khoảng 180 đồng gì đó. Tô Lạc vừa thấy tiền sáng mắt, trong lòng cũng có chút run rẩy.

Do dự mấy lần, cuối cùng cô quyết định lên tiếng nói chuyện trong kênh Bang.

【 Bang】 Hoan Ca: Acc này đã đổi chủ rồi. Mọi người trong bang lập tức đánh ra một loạt dấu chấm hỏi, vì vậy Tô Lạc dứt khoát giải thích cho bọn họ một chút.

【 Bang】 Hoan Ca: Tôi vừa mới mua acc này. Chuyện cũ trước kia đều là, cho nên mấy thứ này không phải là của tôi, nếu đã nộp quốc khố rồi thì mọi người hãy thu đi, đó là tâm ý của hấn.

Tô Lạc giọng điệu thâm ảo, thốt đến miệng còn phải nhổ ra, thật đau lòng a!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Đang giận?

A? Nào có giận đối gì đâu a, tôi là đang trần thuật sự thật có được không? Tô Lạc có chút xấu hổ, trò chơi này làm sao vậy, vì sao mỗi lần cô nói thật đều không ai tin nha?

A?

Dạ Chủ Dạ!

Nhìn tên này, Tô Lạc đột nhiên nhớ tới dòng ký tên kia, Dạ Dạ Hoan Ca, hơn nữa Tô Lạc có chút ấn tượng về Dạ Chủ Dạ, là một kho tàu Pháp Sư, cô mở danh sách bang ra nhìn một chút, quả thực đúng là Pháp Sư không thể nghi ngờ, nhưng mà Pháp Sư này đã có một cái vũ khí rất đắt là Thiên Lai Phạm Âm thảo nào Tấn Lôi của Hoan Ca không được tặng đi.

Hai người này, chắc chắn là có gian tình! Tô Lạc mở danh sách bạn tốt của acc Thiên Cơ ra, bên trong không có một bóng người, nhưng mà cô kéo xuống

một chút, bất ngờ phát hiện, người hữu duyên với cô chỉ có Dạ Chủ Dạ một người, tình nghĩa hơn 90. . .

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Nói chuyện.

☞!

Bạn nói với Dạ Chủ Dạ: Acc này là tôi mua.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Nói dối! 30 phút trước cậu đem đồ nộp quốc khố logout, bây giờ login thì biến thành mua acc rồi? Cậu mua acc của người khác rồi cho cậu làm chủ chứ gì? Hoan Ca, tôi hiểu rõ cậu mà. Cậu bỏ được nhiều bạn bè như vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Đừng náo loạn.

Tô Lạc lẩn lộn, tôi có nháo à, tôi thật sự rất muốn nháo cho mấy người xem đây!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Tử nói với bạn: Hoan Hoan làm sao vậy? Nếu có chuyện gì nói ra mọi người giúp cậu giải quyết a!

Bạn nói với Dạ Chủ Tử: Không phải người cũ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Tử nói với bạn: Có phải Dạ Dạ không bắt nạt cậu không, để tớ xử lý hần cho cậu!

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Dạ Dạ, Hoan Hoan đang giận dữ, anh mau đi dỗ cậu ấy đi.

【 Thượng Thư 】 Dạ Chủ Dạ: Không phải là ta đang giấu kinh sao!

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Anh mau ra đây, nếu không em sẽ lấy đan chà!

....

Tô Lạc lệ rơi đầy mặt.

Thần kinh nào cường đại giúp cô nắm bắt được vài vấn đề nhỏ rồi dung hợp lại thành một vấn đề lớn, phác họa trong đầu trau chuốt trong đầu, thành phaamt là một câu chuyện tình yêu vô cùng máu chó. Đó là Hoan Ca khổ luyện bnaj Dạ Dạ, vì vậy sự lạnh lùng của bạn Dạ Dạ khiến cho cô nàng đau khổ vô cùng, cuối cùng lại phát hiện người trong lòng bạn Dạ Dạ là Dạ Tử, được rồi, thêm một chút nữa, người bạn Dạ Tử yêu mến lại là Ngồi Nghe Tiếng Gió, tức là Dạ Mặc, Hoan Ca đau khổ chờ đợi rất lâu, phát hiện hẳn không quay đầu nhìn cô một lần, cuối cùng nản lòng thoái chí, bán acc vứt bỏ Thiên Hạ II. Nhưng mà khi cô bán acc lại không hề nói cho người nào, lẳng lặng táng thân ở trong đáy biển bờ Thệ Thủy, làm nơi chứng kiến kết cuộc của một đoạn tình say đắm như tranh.

Tô Lạc YY đến xuất thần, cho nên khi phục hồi lại tinh thần, trong bang đã gào thét như điên.

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Nhanh ra đây coi!

【 Bang 】 Dạ Chủ Lạc Tuyết: Hoan Ca tỷ tỷ đừng giận nữa mà.

【 Bang 】 Dạ Chủ Mị: Đúng vậy.

...

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Giấu kinh đơn giản như vậy tuyệt đối em dùng đan chà không thành vấn đề, ha ha!

【 Bang chủ 】 Dạ Chủ Tử: Em đem nhiệm vụ đồ Hoan Hoan giao cho anh, nhất định phải thay em hoàn thành viên mãn!

...

Hoan Hoan em gái cô a! Nghe mà như đang gọi con chó đâu! Lại nghĩ đến thực tế đang xảy ra, Tô Lạc liền nhìn Dạ Chủ Tử vô cùng không vừa mắt, cô đã thích Dạ Chủ Mặc, thì đừng có cả ngày kéo người Hoan Ca thích dắt vào bên miệng như thế, đều bức người ta đi, bây giờ còn giả bộ người tốt, buồn nôn! Nghĩ đến đây, Tô Lạc quyết định nhảy ra bênh vực kẻ yếu.

【 Bang 】 Hoan Ca: Đã nói là người cũ rồi, có thấy phiền hay không a!

【 Bang 】 Hoan Ca: Hai người cứ từ từ mà chà Giấu Kinh đi, nam nữ kết hợp không phiền lụy!

Hệ thống: bạn rời khỏi bang Dạ Mị.

Sau khi rời khỏi bang, Tô Lạc mới bóp cổ tay thở dài, dựa vào, vừa rời quên nói thêm một câu, cầu nam nữ a!

Chương 18: Hành hạ Thanh Nhiên đến chết

Sau khi ra khỏi Bang, Dạ Chủ Dạ phát tới một cái nói chuyện riêng.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca, hôm nay cậu làm sao vậy? Đừng quá đáng như vậy!

Tô Lạc vốn định tắt kênh nói chuyện riêng nhưng thấy thế cũng lười luôn, sau đó lại suy nghĩ một chút, trực tiếp bấm vào nút X. Acc Thiên Cơ này đúng là bị kịch, mặc dù thay đổi người nhưng Tô Lạc cảm thấy, cô có thể cảm nhận được tâm tình của Hoan Ca khi bán acc.

Cắt acc Băng Tâm, vẫn là hình ảnh đen trắng như cũ, trong tình huống này bên cạnh thi thể cô, xuất hiện một người bày quán bán cỏ khô, chính là Linh Dục. Tên quầy hàng là: Bán mình chôn vợ.

Tô Lạc không nói gì, ở kênh Trước Mặt bắt đầu đánh chữ.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt:

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: A! Xác chết vùng dậy rồi!

Anh mới xác chết vùng dậy! Cả nhà anh mới xác chết vùng dậy!

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tại sao anh lại ở đây?

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: * tròng mắt* bảo vệ cô! Miễn cho cô bị người dân loạn thi thể! Vì trong sạch của cô mà chiến!

ORZ. . . .

Nói xong, đồng cỏ khô của Vũ Nhiên bỗng chốc biến thành hình người đứng lên, chà xát dọc điều với thi thể của Hạ Lãnh Nguyệt, một lát sau màn

hình của Tô Lạc hiện lên nhắc nhở: Vũ Nhiên sử dụng Cố Hồn Tự Phách Phù cho bạn, có sống lại hay không?

Sau khi Tô Lạc sống lại tại chỗ, lại nhận được lời mời đoàn đội của Vũ Nhiên.

Hệ thống: Bạn gia nhập đoàn.

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Làm gì vậy?

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: Mang cô đi hành hạ Thanh Nhiên đến chết!

Ách, Thanh Nhiên không phải logout rồi sao? Lại lên rồi? Lúc trước bởi vì Thanh Nhiên nói cô là người đàn bà dâm dăng, cho nên Tô Lạc có chút khó chịu, nhưng sau đó nghĩ thông, coi như bị chó cắn một cái thôi, báo thù tự nhiên là có thể, chỉ có điều đám Thanh Nhiên bọn họ bây giờ ra ngoài đều là theo đoàn, thông thường đều là ba năm người cùng nhau lặc lư, lúc này trong đoàn chỉ có cô và Linh Dục hai người, không biết có đắc thủ được không a.

Đang suy nghĩ, Linh Dục rồi dùng phản hồi thần thạch biến thành bạch quang rồi khỏi, Tô Lạc cũng dùng phản hồi thần thạch trở lại Lưu Quang, vừa đi ra đang định truyền tống ra ngoài, thì thấy bên thần thạch xuất hiện dáng người xinh đẹp của Đường Thiển Thiển.

Đường Thiển Thiển có lẽ cũng mặc định thần thạch là Lưu Quang, lúc này cô nàng lượng máu chỉ có một điểm, chắc là đã chết lựa chọn sống lại ở điểm mặc định, Tô Lạc oán hận, chỉ tiếc sau khi sống lại có 30 giây bảo hộ, khiến cô không thể ra tay, vì thế chờ cô tập trung vào Đường Thiển Thiển thì bất ngờ phát hiện Đường Thiển Thiển cũng tập trung nhìn về phía mình.

Tô Lạc vui vẻ!

Cô lúc này cũng chết nhưng chưa kịp hồi máu cho mình, cho nên bây giờ cũng chỉ có nửa bình máu, mà cũng đang trong thời gian bảo hộ cho nên Đường Thiển Thiển cũng không có cách nào để ra tay, kẻ thù gặp mặt hết sức

đỏ mắt, Tô Lạc suy nghĩ một chút, tiện tay cấp cho bản thân một cái Thanh Minh.

Bên kia Đường Thiển Thiển vừa nhìn Hạ Lãnh Nguyệt giải trừ bảo hộ, lập tức như người đang buồn ngủ bị xối một chậu nước lạnh, lập tức lui lại về phía sau vài bước thì phát hiện mình bị trúng Hành Hòa Thất Tâm, tốc độ di chuyển và kỹ năng đều bị khống chế, kết quả là sau khi bị ném cho vài cái Đại Độc thì bạn Đường Thiển Thiển rất hoa lệ bị độc chết trên mặt đất.

Tô Lạc cười híp mắt, giết tiểu tam quả nhiên là sướng khoái vô cùng a!

< nói chuyện riêng > Bạn nói với Đường Thiển Thiển: Cảm ơn cô giúp tôi tìm trang bị a, bằng không thì bộ đồ trắng vừa mỏng vừa giòn kia làm sao chịu được mấy chiêu Phong Thất a Thiên Phạt a của cô nhỉ, đúng không!

Tô Lạc nhất thời sung sướng như điên, đứng chống eo cười, định bụng chỉ tay vào mặt cô nàng chế nhạo một phe. Đương nhiên, nếu như cô nàng cùng mình giằng co cãi vã rồi lộ ra chân tướng càng hay, sau đó viết một bài post lên diễn đàn bày tỏ oan ức càng hay hơn nữa!

< nói chuyện riêng > Đường Thiển Thiển nói với bạn: Không hiểu cô đang nói cái gì, bệnh tâm thần! Có gan đừng chạy!

.....

Được rồi! Tô Lạc có chút xấu hổ, Đường Thiển Thiển cho tới bây giờ vẫn chưa từng là đèn hết dầu, cô không thể lại đánh giá thấp chỉ số thông minh của cô nàng được, bằng không người chịu thiệt thì lại là mình!

Bạn nói với Đường Thiển Thiển: Người ta là tiểu cô nương nha, người ta rất là nhu nhược nha, ta đi, bye bye~

Sau khi nói xong, Tô Lạc quyết đoán truyền đi, vừa đến Tây Lăng Ung thành, đem đồ gửi tới ra, định mở một acc nhỏ bắt đầu bày quán thì thấy Hệ thống nhắc nhở vang lên.

Hệ thống: Bản sao Nhân Dịch Cư đã mở ra, mau mau tiến vào.

Ách ——

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Mở 14 thân cây thần mã?

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: Chà lương mã! Vợ à nhanh lên vào đây một chút!

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tự mình đi đi, tôi còn phải bày quán

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: Đến đây đến đây nha, bên trong 14 đại bản nhiều quái lợi hại như vậy, anh một người rất sợ hãi nha!!!!

Đập đầu vào màn hình chết đi cho tôi nhờ!!!!

Tô Lạc hận không thể lập tức thăng thiên, 14 vốn là bản sao đơn giản nhất trong Thiên Hạ II, 14 cấp là có thể đi vào, Vũ Nhiên bây giờ loại kho tàu 75 cấp này, quái trong 14 bản đánh hấn cũng không rơi máu, vậy mà không biết xấu hổ nói sợ hãi, làm sao da mặt con người lại có thể dày như vậy a!!!!

【 Đoàn 】 Vũ Nhiên: Thật nhiều quái đỏ nha (*quái đỏ = quái tự động đi theo đánh người*), nường tử mau đến bảo vệ ta!

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . .Tô Lạc thu thập đồ đạc đi qua, thấy Linh Dục đang ngồi trên lưng ngựa làm dáng, thấy cô đi vào còn đi vòng mấy cái, rồi nhảy chồm chồm tại chỗ, ra vẻ rất có tinh thần.

【 Đoàn Đội 】 Vũ Nhiên: Vợ à!

【 Đoàn Đội 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ! ! ! !

【 Đoàn Đội 】 Vũ Nhiên: ! ! ! ! ! ! Kéo quái ! ! ! ! !

. . . .

Tô Lạc kéo quái nhỏ xông về phía trước, đến khi NPC đầu tiên xuất hiện thì dừng lại, sau đó đem toàn bộ quái đánh chết trong nháy mắt, sau đó nhìn Linh Dục nhảy nhót, nhìn có vẻ giống như là một nàng dâu nhỏ bị sợ hãi, cũng không nói chuyện ở kênh Trước Mặt, cái gì vợ dững mẫn như thần, vợ ơi thật nhiều quái đỏ nha, oa thật nhiều lương mã nha, làm cho Tô Lạc cảm thấy, Linh Dục ngày hôm nay có phải tinh thần thất thường không, hay là bị bệnh bại liệt?

Trước đây hề nói không muốn qua thì hẳn chỉ đơn giản là mở đồ giết cô, hôm nay lại biến thành một tên não tàn, giả điên giả dại, làm cho người ta có cảm giác như . . . như bị trộm acc rồi.

Nội dung bản sao 14 hơi chậm, lời thoại rất nhiều, đợi được nhỏ BOSS đi ra, Tô Lạc mới bừng tỉnh đại ngộ cô đã thật lâu không đi vào bản sao này, đến mức cũng quên mất rằng, BOSS đầu tiên của 14 bản có tên là Thanh Nhiên.

Vì vậy, cái câu mà Linh Dục nói là mang cô đi hành hạ Thanh Nhiên là thể này, thấy NPC có hàng chữ màu đỏ Thanh Nhiên trên đầu, Tô Lạc rất chi là 囧 mà cười như điên.

Tiếp theo sau đó là Tô Lạc dưới sự dẫn dắt và chỉ huy của Linh Dục trừu thần phụ thể đem 14 bản sao đi 5 lần, sau đó Linh Dục rất là kích động than một câu, được rồi, hàng thật bây giờ đã logout rồi, ngày mai lại mang vợ đi đánh úp!

Vì vậy Tô Lạc cũng trừu thần phụ thể, rất là ngôn tình hỏi hẳn một câu, sao anh lại đột nhiên đối xử tốt với tôi như vậy?

Mà bởi vì Tô Lạc đã lui đoàn nên những lời này cũng rất vui mừng hiện ra rành rành ở kênh Trước Mặt. Chỉ có điều cô cũng không để ý, Linh Dục nhưng lại không hé răng, im lặng nửa ngày mới yếu ớt trả lời, ả nha, bởi vì vợ của anh rất đẹp nha!

Tô Lạc: “. . . “

Nhìn webcam với anh là Đường Thiển Thiển, thật sự là Đường Thiển Thiển! Nhưng lần này, cô không định điên cuồng hét lên như ngày trước, ngược lại lại cảm thấy rất đau buồn, chẳng lẽ bạn Linh Dục thật sự không có chút cảm giác rằng người đang mang cái xác Hạ Lãnh Nguyệt này đã không phải người trước sao? Chẳng lẽ anh ta không tin cô không phải người trước sao? Vì sao lại như vậy a?

Tô Lạc cảm thấy tư duy của Linh Dục rất khó lý giải, trước đây có lẽ là cảm thấy dù sao cũng là một cái tăng máu mà thôi, ai lên đều như nhau, anh ta nếu đã đầu tư tiền tài vào tự nhiên là yêu cầu một cái xứng chức vú em, về phần là ai thao tác cũng không quan trọng. Mà hôm nay, anh ta lại nói đối xử tốt với cô chẳng qua là vì cô đẹp, như vậy, người anh ta thấy tự nhiên là Đường Thiển Thiển, như vậy người trong lòng anh ta là Đường Thiển Thiển không thể nghi ngờ!

Tô Lạc đang mê hoặc, bỗng nhiên phát hiện Linh Dục lại bắt đầu nói chuyện.

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Em nhìn a, khuôn mặt của acc này, cảm đây, má ỏm, hoa văn quý dị, đáng người lạnh lợi đáng yêu, sóng lớn mãnh liệt, đều đúng sở thích của tôi a! Ha ha ha ha ha ha!

Tô Lạc: “...”

【 môn phái 】 Nhược Tương Tích: Vừa vặn nhìn thấy Hạ Tam Nương cùng đàn ông liếc mắt đưa tình! Vì sao anh lại đối xử tốt với tôi như vậy?

【 môn phái 】 Thâm Thâm: Bởi vì vợ của anh rất đẹp nha...

【 môn phái 】 Lạc Ly: Sắc, rất máu chó...

【 môn phái 】 Cá Chim: Rất lời nhân.

【 môn phái 】 Tôi Là Bảo Bảo Tò Mò: Thật sự là rất đẹp sao?

Tô Lạc nâng trán vừa rồi bọn họ nói chuyện ở kênh Trước Mặt, mấy lời này bọn họ đều thấy được có nghĩa là đang ở cách đây không xa, nhưng lúc này cửa 14 bản sao căn bản là không có người, càng đừng nói là Nhược Tương Tích và Đường Thiển Thiển hai cái cực phẩm kia, chẳng lẽ là trong mấy cái hơn 10 cấp này có acc nhỏ của các nàng?

Mà trước mặt hiện tại có ba acc, một người là 17 cấp nam Quỷ Mị, tên là Ngày Đỏ Trắng Sáng. Một người là 15 cấp Hoang Hỏa, tên là Nhất Dao Đoạn Tình, còn có một người là 16 cấp Thái Hư, tên là Mộng Sinh Hoa, cả ba acc đều không có bang.

Rốt cuộc là người nào đâu? Tô Lạc xoa cằm nghĩ.

Chương 19: Máu chó trắng cấp

Tô Lạc ở trong kênh Tổ Đội bày tỏ thắc mắc với Linh Dục, đang định cùng Linh Dục cùng nhau tham thảo xem phụ nữ thích làm acc nhỏ giới tính thế nào chức nghiệp thế nào thì phù hợp nhất, thì thấy Linh Dục ở trong Tổ Đội nói một câu làm cô không hiểu ra sao.

[Tổ Đội] Vũ Nhiên: Được rồi, đối phó.

[Đội Trưởng] Hạ Lãnh Nguyệt: Anh thấy ai là của mấy người kia? Là Mộng Sinh Hoa đi, tôi thấy chỉ có hai cô nàng kia mới nghĩ ra được cái tên yếu điệu như thế.

[Đội Trưởng] Vũ Nhiên: Thêm Bạn Tốt rồi.

[Tổ Đội] Vũ Nhiên: Chờ ngày mai đem bọn họ mang vào bản 30 cấp, sau đó tận diệt!

[Đội Trưởng] Hạ Lãnh Nguyệt: *trợn mắt*!

Trong trò chơi Thiên Hạ II, từ 30 bản trở xuống đều có bảo hộ đúng với acc nhỏ, không thể mở trạng thái đồ sát, cho nên trước mắt mặc dù Tô Lạc phát hiện ai là acc nhỏ cũng không giải quyết được vấn đề, bởi vì muốn chém cũng chém không được, thật là làm cho lòng người đau xót a!

[Tổ Đội] Vũ Nhiên: Đội trưởng! Tô Lạc nghe vậy, đem đội trưởng chuyển cho Linh Dục, vì vậy một phút sau, vèo vèo vèo ba cái, ba acc nhỏ đều bị anh ta nhét vào Tổ Đội.

...

Thế là Tô Lạc mở khung Tổ Đội ra, rất bình tĩnh xin ba acc này thêm Bạn

Tốt, em gái Hoang Hỏa và em gái Thái Hư rất nhanh đồng ý, còn bạn Quỷ Mị lại chậm nửa nhịp, Tô Lạc tiếp tục vuốt cằm, xem ra Quỷ Mị này có tính cách a.

[Đội Trưởng] Vũ Nhiên: Mang mọi người đi làm nhiệm vụ a, hô hô hô!

[Tổ Đội] Mộng Sinh Hoa: Cảm ơn anh, em muốn đi 14 bản.

[Tổ Đội] Nhất Dao Đoạn Tình: Tôi cũng muốn đi 14 bản.

= =! !

Tô Lạc đập bàn! 14 bản được 5 lần cô đều đi hết rồi ! ! ! !

Vì thế một phút sau, bạn Linh Dục rất bình tĩnh đưa bọn họ vào Đoàn Đội, sau đó bắt đầu ra lệnh trong Bang.

[Thượng Thư] Vũ Nhiên: Có ai không, mau đến giúp mang người vào 14 đại bản!

Một lát sau Hắc Chủ Quyền Quyền và Tôi Là Gạch Chéo hai vợ chồng bò vào trong đoàn, Linh Dục đem đội trưởng ném vào trên đầu Hắc Chủ Quyền Quyền, để cho bạn Quyền Quyền vào bản.

[Đoàn Trưởng] Hắc Chủ Quyền Quyền: Đáng ghét, Vũ ca đã không thích mang theo mà cứ hay giả bộ làm người tốt trước mặt chị dâu.

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Anh vẫn luôn là người tốt nha, có đúng không vợ? *lăn lăn* mang hết 5 lần rồi đi ra anh dẫn bọn họ đi 21 bản.

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: *trợn mắt*

[Đoàn Đội] Tôi Là Gạch Chéo: Ăn đoàn tổ đội!

Trong lúc vợ chồng Quyền Quyền Gạch Chéo mang đoàn đi 14 bản, Tô Lạc

lên acc nhỏ mở quán bán thạch và tiên lam bạc kim bản, ngay sau đó trong túi acc nhỏ của cô có thêm 1000 kim, nếu không phải toàn thân thiếu nợ, cô sẽ cảm thấy mình đã trở thành một quý bà giàu có! Vì sao ngày trước mình chưa bao giờ phát hiện rằng mình rất có khiếu buôn bán a? Khóc a!

Mà bên này sau khi mang hai lần bản sao, ba acc nhỏ bày ra đủ loại nguyên nhân rời đoàn logout, làm cho Tô Lạc nhất thời không có cách gì nhận ra rốt cuộc ai là acc nhỏ của các nàng, chỉ có thể nhìn ba cái đầu đen thui trong danh sách bạn tốt mà ngửa mặt lên trời thở dài, đồng thời cũng khiến cho lòng tin tận diệt của cô càng thêm củng cố.

Một lát sau, Tô Lạc tạm biệt bạn Linh Dục, quyết định đi đến chỗ cây Giám Bảo rồi logout.

Tô Lạc truyền tổng Giang Nam Lưu Vân Độ, sau đó theo đường nhỏ chạy vội bãi cát vàng ở Đông Hải, mặt trời lặn ánh chiều tà bao phủ cả bãi cát, giống như một tầng lãng sa màu đỏ rực, những dấu chân nhỏ lưu lại trên bờ cát, đi một bước một dấu chân lưu lại lùi một bước lại thêm một dấu chân, từ nơi nào đến, đi đến nơi nào, những dấu chân hỗn loạn đó ở trong cảnh sắc vô biên này cũng trở nên nhỏ bé như cát sỏi.

Tô Lạc nổi lên hứng thú, từ trên lưng ngựa đi xuống, nắm dây cương kéo ngựa đi về phía trước, sau đó nhìn thấy một góc cây tỏa ra ánh vàng rực rỡ ở phía xa, mà dưới cây lớn đó có hai người đang ôm nhau thân thiết.

Thật ra cây Giám Bảo khi nhìn qua thì có hình dạng khá giống hình trái tim, lúc này đây, dưới ánh sáng màu vàng, trên bãi cát biển trải dài, ôm nhau mà đứng, nhìn sóng biển vỗ vào bờ nhìn mây bay ở chân trời có thể coi là một việc vô cùng lãng mạn, nhưng mà sự xuất hiện của hai người này lại khiến cho Tô Lạc xúc động muốn ném bần.

Hai người kia là Dạ Chủ Tử và Dạ Chủ Dạ!

Trong lúc bọn họ ôm nhau mà đứng, trong đầu Tô Lạc xuất hiện hình ảnh Hoan Ca mai táng trong sóng biển ở bờ Thệ Thủy.

Mặc dù không biết gút mắt trước đây giữa bọn họ, nhưng mà lúc trước bài học kinh nghiệm nói chuyện riêng nói cô ta sẽ thay cô giáo huấn Dạ Chủ Dạ, rồi những lời trêu chọc trong Bang, có lẽ tất cả mọi người đều biết Hoan Ca thích Dạ Chủ Dạ, đồng thời Dạ Chủ Tử lại mang bộ dạng như bà chị cả, ra lời vội vàng giúp Dạ Chủ Dạ dạy bảo người vợ không nghe lời.

Lại thêm thái độ lạnh lùng và lời chất vấn khó hiểu của Dạ Chủ Dạ, có thể thấy được Hoan Ca cô nương đã từng sống như thế nào? Vì vậy cô nàng cuối cùng nhẫn nhịn không nổi, buồn bã đi, thành toàn sự mập mờ của bọn họ, cũng kết cuộc chính mình?

Tô Lạc lập tức nhiệt huyết sôi trào! Nổi giận thiêu đốt vạn vật!

Ngay khi cô đang định thay đổi trạng thái xông qua giáo huấn đôi trai gái chó kia thì đột nhiên lại lưỡng lự. Giờ này phút này cô cảm hận bản thân không phải một cái Quỷ Mị vô cùng, nếu như là một kho tàu Quỷ Mị cấp bậc cao thì cho dù là một đấu hai cũng có thể giải quyết hai cái Pháp Sư và Băng Tâm đang ôm nhau này, vì thế bây giờ, nhìn mình là một cái kho tàu Băng Tâm, một cái kho tàu Pháp Sư, Tô Lạc cảm thấy, nếu cô xông qua đảm bảo chết không kịp ngáp.

Đôi khi, có lẽ xắn tay áo một cái, chết thì chết ai sợ ai, chơi trò chơi, cần gì phải oan ức bản thân!

Nhưng mà nếu lúc này Tô Lạc xông qua, kết quả chắc chắn là chính cô tự gieo mình xuống vực, vì vậy cho dù mục đích không thể đạt được thì tuyệt đối không thể để cho đối phương dễ chịu, như vậy không thể nghi ngờ là làm sâu sắc oán niệm của bản thân, mà kẻ địch lại càng thêm ung dung tự tại.

Tô Lạc cắn răng, hít sâu một hơi, cuối cùng mở danh sách bạn tốt ra, sau đó nói chuyện riêng với Ngõi Nghe Tiếng Gió Ngõi.

Bạn nói với Ngõi Nghe Tiếng Gió: Dạ Chủ Tử là vợ anh đúng không?

Bạn nói với Ngõi Nghe Tiếng Gió: Mau đến Lưu Vân Độ!

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: ?

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Bắt kẻ thông dân!

Như vậy có lẽ sẽ làm Ngồi Nghe Tiếng Gió hơi chột dạ, ngồi yên lặng tự an ủi bản thân.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió mời bạn gia nhập Tổ Đội.

Hệ thống: Bạn gia nhập Tổ Đội của Ngồi Nghe Tiếng Gió.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: bờ biển Đông Hải.

< Đội Trưởng > Ngồi Nghe Tiếng Gió:

Một lát sau, Ngồi Nghe Tiếng Gió ngồi trên thảm bay quốc sắc thiên hương đi tới, lúc này, Dạ Chủ Tử và Dạ Chủ Dạ vẫn còn ôm nhau đứng một chỗ, làm cho Tô Lạc vừa phẫn nộ vừa thở phào nhẹ nhõm.

Trong tình huống này Ngồi Nghe Tiếng Gió cũng không có dấu hiệu muốn xông lên giận dữ tiến tới hỏi tội, chỉ nằm xuống bên cạnh Tô Lạc vẫn không nhúc nhích, làm cho cô có cảm giác co giật vì đau trứng, trong lòng không ngừng kêu gào, vợ anh cho anh đội mũ xanh kìa, anh còn ngồi đó làm cái gì? Lên a lên a, tôi tặng máu cho anh! ! !

Thế mà đến khi phía bên kia thay đổi tư thế ngồi xuống dựa sát vào nhau, bên này Ngồi Nghe Tiếng Gió cũng không có động tĩnh gì, Tô Lạc lệ rơi đầy mặt, sớm biết anh không đáng tin như thế, còn không bằng Linh Dục trong chiến trường, lấy bộ dạng dẫn đầu tiêu sái Linh Dục cùng với cô sắc bén hậu cần tiếp tế, 2 đối, phần thắng là vô cùng lớn!

< Đội Trưởng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tôi biết.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: A?

< Đội Trưởng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Trước kia tôi đổi tên đã ly hôn với cô ấy rồi.

< Đội Trưởng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Một người là anh em của tôi, một người là vợ tôi.

Tô Lạc có chút sững sốt, sau đó cô đột nhiên cảm thấy vị đại thần Dịch Kiếm toàn thân lóng lánh này thật ra cũng có rất nhiều chuyện có thể bát quái a! Tô Lạc tìm không được từ ngữ để an ủi Ngồi Nghe Tiếng Gió, đành phải đánh một hàng dấu chấm lửng trong Tổ Đội.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

< Đội Trưởng > Ngồi Nghe Tiếng Gió: Trò chơi thôi mà, tôi đã sớm không để ở trong lòng.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

Tô Lạc lại bắt đầu phát huy tưởng tượng vô tận của mình.

Có lẽ là Ngồi Nghe Tiếng Gió trước đây tức là Dạ Mặc phát hiện vợ mình và người anh em tốt thông gian, trong sự đau lòng mà cưỡng chế ly hôn đổi tên đổi họ thoát ản giang hồ, nguy trang thành một người cá nhà giàu cuộc sống nhàn tản, mãi đến khi một ngày nào đó bị vợ trước phát hiện rồi vạch trần thân phận, mà khi đó, vợ trước còn không biết việc xấu mình làm sớm đã bại lộ, còn hung hăng chất vấn, anh vì sao không nói một câu nào mà rời khỏi em, chẳng lẽ bởi vì tiểu tam ven đường? Tiểu tam đó, tự nhiên là nữ tính duy nhất cùng anh ta trong đoàn, Hạ Lãnh Nguyệt.

Tô Lạc hết chỗ nói, vụ này có phải là minh chứng tốt nhất cho câu, núi cao còn có núi cao hơn?

Đúng là siêu cấp máu chó trong máu chó a!

Chương 20: Đồ đệ Quý Mị

Tô Lạc cởi quần áo ra.

Thanh máu giảm mạnh còn 11000.

Sau đó cô mặc toàn bộ quần áo vào, vì vậy thanh máu lại biến thành 23000. Lúc này, cô đã đi vào trạng thái bán huyết, sau đó Tô Lạc nhanh nhẹn lên ngựa, thay đổi trạng thái Tổ Đội, xông lên trước mặt hai người kia mở một cái Đại Độc.

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt phát cuồng rồi!

Đại Độc là kỹ năng cuối cùng của Băng Tâm, chỉ có thể sử dụng khi nhân vật ở trạng thái bán huyết, cũng là kỹ năng quần công có độ tổn thương cao nhất trước mắt của Tô Lạc, mặc dù là Đại Độc đánh bất ngờ nhưng cũng chỉ khiến cho Pháp Sư giòn da mất nửa thanh máu, mà thanh máu của bạn thầy thuốc kia chỉ mất một tí xíu.

Hai người đang ôm nhau xem mặt trời lặn bị độc đứng lên, phá tan hình ảnh chương mắt kia, Tô Lạc cảm thấy, cô viên mãn rồi, cũng không quan tâm kết quả của chuyện vừa xảy ra, đơn giản là bị hai người chém trở mình nằm thi thoi, nhưng là người ai cũng muốn giãy dụa, cô đầu tiên là cho Dạ Tử một cái Thất Tâm Phong, sau đó thừa dịp Phong Thất đang phát tác, điều khí phóng ra một cái Bát Môn.

Đến khi Bát Môn kết thúc, cũng chính là lúc cô mệnh vẫn.

Đột nhiên vào đúng lúc này, cô nhìn thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió cuồng tính xông đến, sau ba chiêu đánh Dạ Chủ Tử chém trở mình nằm trên mặt đất, mà lúc này, Dạ Tử vẫn không nhúc nhích, có lẽ là bị kích động, một búng máu cũng chưa tăng, vì vậy Tô Lạc thừa thắng xông lên, đem Dạ Chủ Dạ giòn da

Pháp Sư cũng độc chết luôn. . . .

Mấy phút đồng hồ sau đó là một bầu không khí yên tĩnh quý dị.

Hai cỗ thi thể nằm trên bờ cát vẫn chưa sống lại, mà mặc kệ kênh Trước Mặt hay là kênh Khu Vực và thậm chí cả kênh Thế Giới cũng không có bất cứ động tĩnh gì, Tô Lạc tùy ý ngồi xuống cạnh thi thể, phát hiện Dạ Tử tập trung vào Ngồi Nghe Tiếng Gió, mà Dạ Dạ lại tập trung vào Dạ Tử.

Công tân(*) gió yên sóng lặng cũng không có nghĩa là bọn họ không nói chuyện với nhau, Tô Lạc tin tưởng, lúc này kênh nói chuyện riêng của bọn họ chắc chắn gió nổi mây phun, ngồi ngẩn ngơ trên bờ cát hồi lâu mà nghe không được tình cảm mãnh liệt cùng bất quái gì, Tô Lạc nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió một câu chúc ngủ ngon, sau đó cũng không làm gì thêm, trực tiếp xuống tuyến.

() Công tân: kênh trước mặt, kênh thế giới, kênh khu vực... nói chung là những kênh nói chuyện mà người ngoài cuộc có thể nhìn thấy.*

Ngày hôm sau login, ngay trong kênh Bang nghe được một tin tức khiến người người kinh ngạc.

Đại Băng Tâm Dạ Chủ Tử xóa acc rồi!

Cái gọi là xóa acc, chính là đem trang bị hoặc vũ khí trên 10 chui hủy đi, rồi tuyên cáo thiên hạ. Thật ra việc hủy chui là một chuyện rất đơn giản, chỉ cần đến chỗ NPC thương nhân xác định một cái là được, nhưng ba người xóa acc thì hai người sẽ lên Thế Giới nói mấy câu, tuyên bố trái tim mình đã bị tổn thương, lúc đó, toàn bộ sever đều biết có một người vì tình mà đau, sẽ thôn thức một chút, sau đó là người cứ đi và nước cứ trôi.

Tô Lạc mở bảng xếp hạng Băng Tâm, tên Dạ Chủ Tử đúng là đã biến mất, mà ngược lại, tên của cô, Hạ Lãnh Nguyệt lại tăng thêm một bậc, xếp vị trí thứ bảy. Mà lúc này, Linh Dục và Ngồi Nghe Tiếng Gió đều không online, Tô Lạc lắc lư đi khỏi cây Giám Bảo rồi mở thêm acc Thiên Cơ Hoan Ca.

Mà cô vừa đi trồng cây bên ngoài Cửa Lê cửa nam thì gặp phải bắt trắc.

Một đám người nửa sống nửa chết đang ở bên ngoài Cửu Lê cửa nam đã chiến, chờ sau khi Tô Lạc mở acc Băng Tâm đi dạo quán ở Tây Lăng thành xong quay về với acc Thiên Cơ thì em gái Hoan Ca đáng thương đã nằm đo đất rồi.

Mà lúc này có một người tên là Louis Mười Chín đang kênh Trước Mặt nói chuyện, **đang cần dịch, mọi người tránh xa một chút, cẩn thận bị ngộ thương bỏ mình!**

Tô Lạc tự nhận là không may chết một lần cũng không sao, chẳng qua là khi nhấn vào F11, phát hiện xung quanh bị ngộ thương bỏ mình đều là những acc nhỏ bày quán, mà chỉ có cô 73 cấp Thiên Cơ, nằm chết trong đám người này, thật đúng là quá 囧 囧 mà. Cô lựa chọn sống lại quay về thần thạch mặc định, lúc này cô mới phát hiện ra, thần thạch mặc định của em gái Thiên Cơ Hoan Ca này lại là Lưu Quang Mộng Cảnh của phần tử hiếu chiến.

Làm một em gái Thiên Cơ yêu chính nghĩa, chắc chắn sẽ không thích chết chóc, vì vậy Tô Lạc bắt đầu vong tình tưởng tượng, thần thạch mặc định của Hoan Ca ở Lưu Quang, chắc chắn là để cấp cho bạn Pháp Sư giòn da hiếu chiến nào đó, cung cấp cho anh ta một cái Long Trận an toàn mà thôi. Cũng giống như những ngày tháng đó, Nghịch Chuyển của Tô Lạc cũng chỉ dành cho một người như vậy.

Ta sợ người chết trước mặt ta, ta dùng tất cả những gì ta có vì người mà giải ưu tóa sầu.

Dù rằng người bình tĩnh hào hiệp, nhưng dù chỉ một thoáng xuất hiện cũng đủ làm ta kinh hoàng hoảng hốt. Không phải không thể buông được, chỉ là không hiểu nổi trái tim của bản thân, cuối cùng đổi lại chính là thương tổn. . . .

Mà trên đài đấu võ Lưu Quang Mộng Cảnh lại có một kho tàu Pháp Sư Dạ Chủ Dạ đang ngồi!

Tô Lạc ngẩn ra một lúc, đang định truyền đi, đột nhiên nghe đình một

tiếng, nói chuyện riêng vang lên, mà dòng chữ nhỏ màu hồng phấn này, làm cho Tô Lạc vốn đang nghiêng đầu 45° làm vẻ vô cùng đau buồn lập tức sinh ra xung động muốn gào thét đi Pháp Sư giẫm chết rồi tiên thi.

[người xa lạ] Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Hoan Ca, chúng ta kết hôn đi!

Kết cái đầu anh, đi mà kết hôn với em gái anh đi!

Trả lời Dạ Chủ Dạ chính là, kỹ năng chung cực của Thiên Cơ, Bao Hồ Hồng Hà! Dễ nhận thấy, Hoan Ca toàn thân không chui đôi với Dạ Dạ Pháp Sư kho tàu này thì công kích chẳng đáng nhắc tới, nhưng cũng khiến cho bạn Dạ Dạ vô cùng mê muội, ở kênh Trước Mặt đánh một dấu chấm hỏi siêu lớn.

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ:?

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca?

A, anh cảm thấy rằng chỉ cần anh cầu hôn, Hoan Ca sẽ đồng ý? Tiếc là anh không biết rằng sẽ không có một người con gái như vậy nữa, một cô gái trái phải làm bạn, Dạ Dạ Hoan Ca. . . .

Tô Lạc đem acc Hoan Ca chạy đến Yên Khâu tiếp tục trồng cây, acc Băng Tâm lại tiếp tục khảo sát thị trường ở các quán hàng, khi đang đang trong khu vực Cửu Lê Thái Thú đi dạo thì đột nhiên xuất hiện một câu nhắc nhở của Hệ thống, **Ngày Đó Minh Nguyệt mới vào giang hồ mồm mĩm đáng yêu, bạn có bằng lòng nhận hấn làm đồ đệ độc lòng giáo điều, dạy dỗ, giúp hấn có thể khỏe mạnh trưởng thành vì đất hoang kiến thiết nhân tài?**

Tô Lạc trước đây mang theo đồ đệ đều là acc nhỏ của mình, khó được bị Hệ thống dất hồng tuyến một lần, gần đây cô mỗi ngày gần như đều là ba mở, máy móc phụ hà quá lớn không ngừng kháng nghị, bây giờ lại có sư phụ đồ danh vọng đưa đến cửa, không nhận là không thể được.

Hệ thống: Bạn trở thành sư phụ của Ngày Đó Minh Nguyệt.

Tô Lạc thấy cái tên Ngày Đó Minh Nguyệt này hơi quen tai, mở danh sách

bạn tốt ra nhìn, tổng cộng là 5 bạn tốt, có một người online, đúng là Ngày Đó Minh Nguyệt, cũng chính là một trong ba acc nhỏ tối hôm qua, cũng là một trong những đối tượng bị hoài nghi.

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Đồ đệ?

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Xin chào, sư phụ.

Này, này, nếu là Đường Thiển Thiển, sẽ sáng khoái gọi một tiếng sư phụ như vậy sao? Tô Lạc suy nghĩ hẳn là sẽ không, nhưng mà ai mà biết được chứ, năm đó cô nàng có khả năng vui vẻ gọi tử tử, hôm nay gọi một tiếng sư phụ có lẽ là cũng không khó.

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Qua Cửa Lê thành khu vực thầy trò nhận nhiệm vụ.

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Vâng.

Hệ thống: Bạn mời Ngày Đó Minh Nguyệt gia nhập Tổ Đội

Sau khi lập Tổ đội, Tô Lạc chạy đến NPC thầy trò chờ đồ đệ mới nhận, kết quả chờ đến mức hoa mọc đầy đầu cũng không thấy người đến, lập tức ở trong Tổ Đội thúc giục.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Làm sao còn chưa tới?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Ngại quá, sư phụ, lập tức đến ngay đây.

Sau đó lại đợi vài phút, Tô Lạc mới nhìn thấy một Quỷ Mị cưỡi ngựa táo đồ chạy chạy đi vào tầm mắt, đi đến bên cạnh cô rồi lại bất động.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Nhận nhiệm vụ.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Ừm.

Tô Lạc cảm thấy phản ứng của Quỷ Mị khá chậm chạp, phải giục mấy lần mới di chuyển một chút, chẳng lẽ là bởi vì song mở? Cho nên tinh lực có hạn?

Quỷ Mị sau khi nhận nhiệm vụ xong, bắt đầu đi đánh quái, kết quả tuổi nhỏ lực bạc, mà Tô Lạc lại dùng ánh mắt bói lông quan sát cẩn thận thanh máu của đồ nhi, kết quả cuối cùng là, bạn Quỷ Mị đáng thương đã chết.

Tô Lạc lúc tỉnh lại vội vàng đi qua cứu cậu chàng, bất ngờ phát hiện cậu ta đã sống lại đi chỗ khác.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sur phụ, ngại quá, ngại đợi ta một chút.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

Tô Lạc mở bản đồ ra, nhưng lại không phát hiện Ngày Đó Minh Nguyệt sống lại đến nơi nào, cô co quắp mở nơi sinh của Quỷ Mị bất ngờ phát hiện đồ nhi của mình đang sừng sững đứng một bên thần thạch nơi sinh.

Tô Lạc lập tức lệ rơi đầy mặt!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Cậu là người mới?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Đúng vậy, sur phụ.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Cậu một đường qua đây không thấy được trên bản đồ có một viên đá màu xanh xanh sao?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Thấy được, sur phụ.

——!!!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Bấm vào bên phải thần thạch, như vậy sau này có thể trực tiếp truyền tống rồi.

Hệ thống: Vũ Nhiên xin gia nhập Tổ Đội.

Hệ thống: Vũ Nhiên gia nhập Tổ Đội.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: A a a! Người này là ai a! Cô nam quả nữ cùng tổ một đội, không biết xấu hổ a! Không đúng, nhỏ như vậy chẳng lẽ là con của ta? Cũng không đúng hả, đây rõ ràng là một cái Quỷ Mị làm sao giống ta a? Cô nói mau, rốt cuộc cô đã làm gì mà có một acc nhỏ thế này, là con của ai?

Phốc ——

Vì sao lại có cảm giác rất mất mặt như vậy a? Tô Lạc nhìn Linh Dục 75 cấp trong Tổ Đội, rồi đột nhiên sinh ra một loại cảm giác vô lực, trái tim dần dần vỡ ra, tôi không biết người này, tôi thật sự không biết người này a!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Đồ đệ.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Oh, đây không phải là acc nhỏ ngày hôm qua sao. Ừm, mau lên 30 cấp đi a.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: xin chào, sư nương.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: * tròng mắt* Oa, ta là nên khen người hay là nên chửi người đây a?

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: * gõ mõ* Lựa chọn quá khó khăn, vì vậy ta vẫn là giết người là tốt nhất.

...

Chương 21: Giận dữ

Đem nhiệm vụ thầy trò làm xong, bởi vì cảm thấy Quý Mị mặc dù hơi ngốc nhưng rất nghe lời cho nên Tô Lạc quyết định thu cậu chàng làm đồ đệ đích truyền, lúc này cậu chàng đã lên cấp 21, Tô Lạc mở đoàn, sau đó đem đội trưởng ném cho Linh Dục, kêu anh ta đi mở 21 bản.

Linh Dục tự nhiên là không vui lòng, cảm thấy mình một người đàn ông lại bị đàn bà sai sử làm xúc phạm đến lòng tự trọng của anh ta, thế là ở trong Đoàn Đội lẩn lộn la lối khóc lóc om sòm.

【 Đoàn Đội 】 Vũ Nhiên: Vì sao lại là tôi? Việc thô bỉ như vậy tôi không làm, tôi không đi!

Tô Lạc cho rằng Linh Dục có lẽ là một thiếu niên tuổi nhỏ tính tình lớn, kiêu ngạo khó chịu thô tục, nhưng bản tính cũng cũng không xấu, nếu như sau này điều, giáo cẩn thận trên con đường đi đến chính đạo thì sau này trưởng thành sẽ là một thanh niên tốt, cho nên cũng không so đo gì thêm, thở ra một hơi rồi đánh chữ.

【 Đoàn Đội 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Vậy đưa đội trưởng cho tôi.

Nhưng trong nháy mắt sau, lại truyền đến nhắc nhở của Hệ thống, 21 bản đã bóc, hãy mau tiến vào.

—— bó tay!

Tô Lạc thu thập qua đi vào bản, ở trong cửa bản sao đợi nửa ngày cũng không thấy tiểu Quý Mị đi vào, cuối cùng thấy cậu chàng yếu ớt đánh chữ trong Tổ Đội.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, làm sao đi vào?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Ngày hôm qua không phải đã vào

14 bản rồi sao? Quên rồi?

< Tổ Đội > Ngày Đố Minh Nguyệt: Ngày hôm qua đang đứng trước cửa thì đột nhiên tiến vào, con cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

(tha thứ cho mình, xưng hô của Tô Lạc và Minh Nguyệt là sư phụ và con ==!)

...

Hình như đã rất lâu rồi, cũng không có gặp phải người mới nào tinh khiết như thế này. Tô Lạc đột nhiên nhớ tới bản thân thật lâu trước đây, cũng không hiểu làm sao vào bản, sau đó đi theo Thanh Nhiên học, anh dạy cô lên YY, dạy cô làm sao tăng máu, làm sao xuống bản sao, làm sao luyện hóa trang bị, những ngày cùng nhau luyện cấp đó, những tình cảm nảy sinh khi đó, cứ tưởng rằng sẽ không thể phá vỡ, lại không ngờ chỉ mới vài ngày ngắn ngủi đã cảnh còn người mất, đúng là sự đời khó liệu.

Tô Lạc vẫn còn cảm thán, đến khi hoàn hồn mới phát hiện Linh Dục đang ở trong Đoàn Đội xù lông.

Linh Dục trong kênh Đoàn Đội đang tận tình khuyên bảo giáo dục Quỷ Mị nên làm sao tập hợp, làm sao vào bản sao, nhấn vào NPC nào, còn đi ra dẫn cậu chàng đi vào đi ra một chuyến, kết quả tiểu Quỷ Mị dây thần kinh phản ứng quá trì độn, vẫn lâm vào trạng thái mơ mơ màng màng, kết quả làm cho Linh Dục tức phát điên, cuối cùng gầm lên giận dữ, cậu lên YY cho lão tử, tôi dạy cậu thực hành!

Vì vậy lại giảng giải YY là gì lên thế nào, tiểu Quỷ Mị cuối cùng rất HAP - PY nói, em dowload được YY rồi, sư nương! Thế là Linh Dục triệt để phát khùng!

【 Đoàn Đội 】 Vũ Nhiên: Từ cô dạy đồ đệ mình đi, cô nói cho cậu ta, lên YY vào phòng 1X6800, mau lên!

【 Đoàn Đội 】 Hạ Lãnh Nguyệt: —— có cần thiết phải thế không a!

Đi 21 bản lại đến mức phải lên YY, Tô Lạc nhìn trời, làm sao lại có thể bị thống như vậy a!

Thấy Linh Dục lẩn lộn trong Đoàn Đội, Tô Lạc hít sâu một hơi, mở YY, sau đó đi vào phòng nhỏ, bên trong Linh Dục và tiểu đồ đệ đang ngoan ngoãn ngồi xồm, chờ cô đi vào, đột nhiên nghe thấy một tiếng rống giận.

Ách, giọng nói này, thật dễ nghe!

Vũ Nhiên: **“Đồ đệ của cô làm sao lại có thể ngu ngốc đến mức này a! Tự cô dạy đi!”**

Ngày Đó Minh Nguyệt: **“Ách, xin lỗi!”**

Ách, giọng nói của đồ nhi làm sao lại nghe mềm mềm, giống như giọng trẻ con lúc mười tuổi vậy, còn có chút giọng mũi. Tô Lạc lập tức mất phóng hồng quang, đem tiếng rống giận vừa rồi ra sau đầu, trong đầu chỉ có suy nghĩ làm sao đem tiểu đồ đệ nuôi lớn.

Mà lúc này tiểu Quỷ Mị trải qua trắc trở đã đi vào trong bản, vì vậy Tô Lạc cũng không có lên tiếng, ở trong Đoàn Đội đánh chữ.

【 Đoàn Đội 】 Hạ Lãnh Nguyệt: A, vào được rồi. Thông minh lắm, bây giờ lên ngựa đi theo là được rồi.

【 Đoàn Đội 】 Vũ Nhiên: đập bàn! Cậu làm sao lại vào được, đi ra ngoài rồi vào lại lần nữa!

【 Đoàn Đội 】 Ngày Đó Minh Nguyệt:.....

Tô Lạc: **“Đồ đệ, em xem chỗ bên phải trên bản đồ, một cái hình nguyên bảo, nhấn vào nhận gấp ba kinh nghiệm miễn phí đi!”**

Được rồi, Tô Lạc luôn đối xử thiên vị đối với những đứa trẻ dễ thương, vì vậy lúc này cô rất dịu dàng lên tiếng làm cho toàn bộ kênh YY yên lặng trong nháy mắt, một lát sau mới nghe được Linh Dục rất khó chịu lên tiếng, **“Bình thường nói chuyện như đánh rắm, hôm nay lại nói chuyện dịu dàng như nước, cô định đào hố bẫy người à!”**

【 Đoàn Đội 】 Hạ Lãnh Nguyệt:.. . . .

Có ngôn ngữ khai thông, những thao tác khác đơn giản hơn rất nhiều, 5 lần 21 bản sao rất nhanh được hoàn thành, rồi trực tiếp tiến vào qui trình kế tiếp, đi 24 bản sao, sau khi tất cả đều xong xuôi, tiểu đồ đệ hưng phấn rống to trong YY, a ha ha ha, em lên cấp 30 rồi, sư phụ!

Tô Lạc rất vui mừng, “Tốt lắm, tiếp tục nỗ lực a!”

Sau đó lại nghe khóc lóc, **“Sư phụ, con chết rồi!”** Tô Lạc quay đầu lại nhìn, thì thấy tiểu đồ đệ đáng thương đang nằm phoir thây ở cửa bản sao, mà tên Linh Dục lại biến thành màu đỏ, chuyện xảy ra không cần nói cũng biết.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Anh làm cái gì vậy!

Mặc dù đã quen với việc người này động một tí là mở đỏ, nhưng bây giờ tiểu đồ nhi vừa mới lên tới cấp 30 đã chịu thủ đoạn thâm độc, thật là quá đáng. Tô Lạc đem đồ đệ kéo lên rồi trấn an vài câu, sau đó bắt đầu bày tỏ sự phần nộ của mình.

< Tổ Đội Vũ Nhiên: Thà giết sai một nghìn, cũng không buông tha một người!

Hệ thống: Vũ Nhiên rời khỏi Tổ Đội.

—— xem ra bạn Linh Dục kiêu ngạo đang tức giận.

Mặc dù Tô Lạc cảm thấy tiêu đồ đệ không phải là acc nhỏ của mấy cô nàng kia, nhưng trên thế giới này cũng có cái gọi là “lỡ như”. Thật ra thì Linh Dục rất lười, bình thường không bao giờ đi bản sao, cả ngày chỉ ngâm mình trong chiến trường hoặc là ra dã ngoại giết người, hôm nay lại cùng cô đi bản sao lâu như vậy, phải nói là cực kỳ hiếm thấy, Tô Lạc nghĩ nghĩ một chút rồi nói chuyện riêng với Linh Dục.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Này, không phải nói anh một câu thôi sao, anh nói lại một câu không được à!

Hệ thống: Người chơi tạm thời không nhận mật ngữ.

Tô Lạc đại 囧, mở danh sách bạn tốt ra gửi thư cho anh chàng.

Bạn nói với Vũ Nhiên: T T còn che đậy tin tức.

Hệ thống: Vũ Nhiên tự động trả lời với bạn: Tôi đang tan nát cõi lòng, đang tìm tìm dây keo dính cao su siêu cấp, đừng làm phiền, bằng không lại tai nạn chết người.

Bạn nói với Vũ Nhiên: ORZ. . . .

Hệ thống: Vũ Nhiên tự động trả lời với bạn: Tôi đang tan nát cõi lòng, đang tìm tìm dây keo dính cao su siêu cấp, đừng làm phiền, bằng không lại tai nạn chết người.

. . . .

Tô Lạc thôn thức. Trên YY cũng không thấy Linh Dục đâu, ngồi nghe tiêu đồ đệ sợ hãi hỏi mình chết như thế nào, Tô Lạc cũng không thể nói thật, đành phải nói với cậu chàng rằng, đây là lễ trưởng thành của game, sau khi 30 cấp

thì có thể cảm thụ được huyết vũ tinh phong của đất hoang, chết là để sau này kiên cường sống sót.

Đồ đệ kinh ngạc đến mức một lúc lâu sau vẫn không nói nên lời, cuối cùng nói có việc cần làm nên logout, Tô Lạc cũng không giữ lại, mà lúc này Linh Dục che đậy tin tức, tự động trả lời, Tô Lạc xoa xoa mày, nhìn Thiên Hạ Hiệu Lệnh còn lại trong túi suy nghĩ, chẳng lẽ phải lên Thế Giới xin lỗi sao?

Trong lòng giãy dụa hồi lâu, cuối cùng bỏ qua, thuận theo tự nhiên là được rồi, nếu như lại chìm vào quá sâu, thường thường sẽ lại lần nữa đi vào ngõ cụt, cô hiện tại cũng không muốn ở quá gần Vũ Nhiên, nếu không thì một khi có thói quen ở bên sẽ không muốn xa rời, nói không chừng thì không bao lâu sau, sẽ lại oanh oanh liệt liệt nhận thêm mấy chậu máu chó.

Khóc a, Tô Lạc quay về với acc Thiên Cơ.

Mà lúc này, trên màn hình có một dấu chấm than nho nhỏ, nhấn vào xem, là chữ đỏ đầy màn hình.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ lấy giá 0 đồng gửi bán 【 Vòng Tay Ngọc Trắng 】 cho bạn.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ lấy giá 0 đồng gửi bán 【 Thìa Mai Hoa 】 cho bạn.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ lấy giá 0 đồng gửi bán 【 Trảm Không Kiếm 】 cho bạn.

...

Nói chuyện riêng < người xa lạ > Dạ Dạ nói với bạn: Lấy đi, không lấy tôi cho ngựa ăn.

Nói chuyện riêng < người xa lạ > Dạ Dạ nói với bạn: Đồ trên người của cậu đều đã tháo chui, chúng tôi không ai muốn dùng.

ORZ . . .

Nếu nói không cầm, anh ta thật sự đem cho ngựa ăn sao? Tô Lạc phời phới, sau đó hai tay chấp tay trước ngực cầu khẩn, vội vàng đem đồng trang bị 8 toàn từ gửi bán cầm xuống. Chẳng qua là bởi vì lương tâm khó an, cô vẫn lên nói một tiếng, thồn báo một câu cho người bán acc Hoan Ca.

Tô Lạc: Em gái, có người tên là Dạ Dạ gửi bán cho em n kiện trang bị 8 chui. Mặc dù đã nói là không phải người cũ nhưng anh ta không tin!

QQ của Hoan Ca không online, Tô Lạc trong lòng thoải mái, ít nhất là cô cũng đã báo cho cô nàng, không ngờ bên kia lại trả lời ngay lập tức .

Hoan Ca: Dạ Dạ? Có lẽ là anh ấy cho rằng tôi sẽ không bao giờ rời khỏi đất hoang.

Hoan Ca: Anh ấy còn nói gì nữa không?

Tô Lạc lập tức xoắn xuýt, cô có nên nói cho em gái này biết là Dạ Dạ từng cầu hôn cô không đây?

Chương 22: Hát hay múa giỏi

Tô Lạc: Ừm, Dạ Dạ còn cầu hôn nữa.

Hoan Ca: !!!!!

Tô Lạc: nhưng mà trước đó tôi nhìn thấy anh ta ôm Dạ Tử ngồi một chỗ, Ngồi Nghe Tiếng Gió cũng thấy được, có lẽ là bị phát hiện cho nên Dạ Tử phát Thế Giới nói xóa acc rồi đi, sau đó Dạ Dạ mới cầu hôn.

Tô Lạc: Đúng rồi, Ngồi Nghe Tiếng Gió là Dạ Mặc.

Phía bên kia vẫn im lặng, Tô Lạc trong lòng run rẩy, không lẽ cô nàng lại luẩn quẩn trong lòng đây chứ, biết rõ Dạ Dạ đã có tâm tư gì rồi thì cần gì phải tự mình treo cổ trên cây? Phải có cốt khí chút a, ai mà biết được tên Dạ Dạ kia lớn lên thế nào xấu xí hay ngu ngốc thế nào, tình yêu trên mạng a, tất cả đều là mây bay!

Tô Lạc: Tôi cảm thấy tên Dạ Dạ kia không phải người tốt.

Rõ ràng đem cô làm vật thay thế nha, nếu như cùng anh ta kết hôn, sau đó cuộc sống bảo vệ hạnh phúc nhiều gian nan, hơn nữa nói không chừng Dạ Tử hai ba ngày sau lại không nở bỏ đất hoang lại đau khổ nhờ những người bạn cũ phát Thế Giới quay về, lúc đó a, muốn khóc cũng khóc không được!

Người ngoài cuộc luôn có thể nhìn rõ nặng nhẹ, nhưng người bên ngoài lại không thể hiểu được tình cảm trong đó, cho dù lý trí biết là sai nhưng con người cũng giống như con thiêu thân lao đầu vào lửa vậy, chỉ có điều mỗi người quyền được lựa chọn, Tô Lạc suy nghĩ một chút, tiếp tục nói.

Tô Lạc: Ừm, nếu như bạn muốn cùng anh ta kết hôn, ừm, tôi có thể

đem acc trả lại cho bạn.

Thật ra thì acc Hoan Ca này đã được Tô Lạc đem đi buôn bán lấy lại cả vốn lẫn lãi rồi cjo nên đem acc trả lại cho Hoan Ca thì cô cũng không có gì tổn thất, đương nhiên, với tư cách là một vị thần giữ cửa, với tư cách là một người khá tham tiền, cô vẫn xót tay a.

Tô Lạc: Nhưng mà sau đó phải bán mình làm công mới được! Mỗi ngày đi hạ bản chà ngọc vân vân và vân vân. . .

Hoan Ca: Ặc!

Tô Lạc: Ách ~ được rồi, không giúp thì cũng không sao.

Hoan Ca: Bán thì cũng đã bán rồi, còn cầm lại làm gì.

Nói như vậy là sẽ không gả cho tên Dạ Dạ nào tàn kia nữa? Oh, Tô Lạc không khỏi vỗ tay khen ngợi, em gái này không sai, nên ngừng thì sẽ ngừng, không hề bị mấy hư cấu về tình cảm che mờ hai mắt, bề khổ vô biên quay đầu là bờ.

Tô Lạc: Oh~

Đợi một lúc lâu sau cũng không thấy trả lời lại, Tô Lạc nghĩ thầm Hoan Ca bây giờ chắc là không muốn nhắc đến Thiên Hạ II, không muốn có bất cứ liên quan gì đến trò chơi nữa, cũng không làm phiền cô thêm nữa, yên tâm thoải mái quay về với trò chơi.

Lại nói lúc này, acc Thiên Cơ ở trên thảo nguyên xanh biếc Yên Khâu treo acc, bầu trời xanh lam, bò dê chạy nhảy thành đàn, những con lợn nhỏ màu trắng lẫn lộn trong cỏ bunn rồi vầy vầy chân vui vẻ đuổi theo bướm bướm, lại thêm nhạc nền du dương, phong cảnh như tranh, rất hợp lòng người.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết cho mọi thứ là bên cạnh không có một

kho tàu Pháp Sư sát phong cảnh.

Acc Thiên Cơ đang treo acc, mà lúc này Dạ Chủ Dạ đang dùng biểu cảm ôm nhau chờ thời cơ, lúc này, đem vóc người xinh xắn của Hoan Ca ôm vào trong ngực, nhìn qua thì ở trong khung cảnh này cũng có thể nói là say lòng người. Nếu như là Hoan Ca trước đây, có lẽ là sẽ không giữ được lòng. Nhưng mà trong tình huống hiện tại, Tô Lạc không phải Hoan Ca, nhân vật Thiên Cơ này đã thay đổi từ đầu tới chân, ví dụ như là tình cảm yêu mến của Hoan Ca tàn lụi bán acc rồi đi, Tô Lạc, cũng từng như thế, bị đánh bị giết, bị lừa dối, nhưng cô sẽ không bởi vì người khác rời khỏi, trừ khi có một ngày, cô không muốn tiếp tục chơi tiếp, tính cách của hai người bọn họ khác xa nhau.

Đó là lí do mà Tô Lạc không nói gì, chỉ yên lặng mở túi lấy trang bị mặc vào, mặc thêm trang phục thời trang, quay về với em gái Thiên Cơ dũng mãnh hào phóng ban đầu, mà sau khi làm xong mọi việc, Tô Lạc quyết đoán mở một cái Long Trận. Long Trận của Thiên Cơ gia tăng rất nhiều thuộc tính, đồng thời nhân vật sẽ đột nhiên biến lớn, lúc này, thân thể thư sinh của bạn Pháp Sư Dạ Dạ bây giờ đã không lớn bằng dáng người của Hoan Ca, hai người vẫn ôm nhau, bây giờ lại nhìn nhẹ đang ôm bắp đùi lớn của người khổng lồ, khung cảnh hài hòa trong nháy mắt biến mất, khung cảnh này khiến cho người ta có xúc động muốn đắm chìm mắt mình.

Mà Dạ Dạ vẫn không nhúc nhích, Tô Lạc suy nghĩ một chút, cảm thấy khung cảnh này vốn từ ban đầu đã không hề hòa hợp, làm một cái biểu cảm ôm nhau xong rồi treo acc bỏ đi, có lẽ là muốn em gái Hoan Ca cảm động, nhưng lại không đủ kiên nhẫn chờ đợi, đúng là đáng giận a!

Được rồi, Tô Lạc đem trạng thái của Hoan Ca từ hòa bình chuyển sang môn phái, sau đó chụp gáy Dạ Dạ, trực tiếp phóng ra một cái tâm chấn.

Ngay sau đó quan ải đoạn mộng, ngựa sắt phong thu, võ sấn, vừa mới vỗ Dạ Dạ mất được nửa máy thì thấy Pháp Sư giật mình, xoay người một cái, sau đó bẹp môi vào mộng, đem Hoan Ca đánh ngủ, trên đầu còn nhảy ra dòng chữ ZZZZ...

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: ?

Chăm hỏi cái đầu anh a!

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: Anh biết trước đây là anh không đúng, em cứ đánh anh cho hết giận đi.

Sau đó Pháp Sư đột nhiên ngồi xuống, trên đầu toát ra một dòng chữ trắng nhỏ.

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: Em cứ giết đi, anh không hoàn thủ.

Phi! Tô Lạc nôn khan, anh bảo tôi ra tay thì tôi ra tay à? Ai bảo anh diễn kịch máu chó ở đây? Anh cho anh là Quỳnh Dao sao, còn ngược luyến tình thâm đâu!

Tô Lạc triệu hồi ngựa của Hoan Ca ra lên ngựa định đi, lại thấy kênh Trước Mặt lại nhảy ra thêm dòng chữ.

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ Hoan Ca Hoan Ca, chúng ta kết hôn đi!

Lại nữa! Tô Lạc nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó lại cười xót xa.

[Trước Mặt] Hoan Ca: Kết hôn? Tôi và anh?

[Trước Mặt] Ừm. Sau này anh sẽ đối xử tốt với em.

[Trước Mặt] Hoan Ca: tôi không thích anh.

[Trước Mặt] Hoan Ca: A, sai rồi, tôi chưa từng thích sanh và cũng sẽ không thích anh.

[Trước Mặt] Ừm, còn có biệt đừng thuận miệng nói lung tung, người

ta đã có người yêu rồi, bị anh ấy nghe được thì không tốt đâu.

Tô Lạc trong lòng hết sức phờ phới, nói mà không làm được gọi là thuận miệng thuận tay, trong đầu đột nhiên xuất hiện khuôn mặt của Dạ Dạ từ đỏ biến trắng lại từ trắng biến xanh, khiến cho cô có xúc động muốn đấm bàn cười lớn, trong tình huống này, da mặt dày của Dạ Dạ làm cô theo không kịp, đồng thời cũng hiểu được, Hoan Ca đã từng ngốc như thế nào mới có thể khiến cho thằng nhãi Dạ Dạ này mới tin chắc rằng cô sẽ không rời đi a!

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: Bướng bỉnh, *kính lúp* Anh biết là em đang còn giận anh, đừng náo loạn.

Tô Lạc triệt để ORZ ~ đầu rạp xuống đất, cũng bái a ~~

[Trước Mặt]: Tôi có từng nói rằng anh giống một cái bút chì không?

[Trước Mặt] Dạ Chủ Dạ: Em nói sẽ bảo vệ anh, ách, Pháp Sư rất yếu đuối a.

Yêu, vị huynh đài này người cho là bút chì có nghĩa là mảnh mai yếu đuối sao? Tô Lạc khoé mắt rất không được tự nhiên giật giật, đồng thời khoé miệng cũng gập khúc, hình thành một cái độ cong vênh lên.

[Trước Mặt] Hoan Ca: Bút chì a, còn là loại 2B a.

Sau khi nói xong, Tô Lạc cũng không muốn cùng anh ta nói nhảm, cười ngựa nhanh chóng đi về phía thần thạch truyền tống, không biết vẻ mặt của Dạ Dạ như thế nào a, chắc là như bị tảo bón a, cô từ trong tới ngoài, thể xác và tinh thần đều sáng khoái a, ha ha ha!

Được rồi, khi Tô Lạc mở ra sổ Thiên Cơ truyền tống đến Tây Lăng Ứng thành, đang chuẩn bị quay về acc Băng Tâm nhìn Linh Dực lúc này đang làm

gì thì một dòng chữ màu hồng nhạt xuất hiện, làm cô hơi bị chấn động.

[người xa lạ] Khinh Ca nói với bạn: Ách, tới nhận mình làm đồ đệ đi, mang mình đi 14 bản sao đi!

...

Hoan Ca, Khinh Ca ~

Đây chẳng lẽ là acc nhỏ của cô nàng kia? Tô Lạc mất hồn, sau đó lập tức trả lời.

Bạn nói với Khinh Ca: Hoan Ca?

Hệ thống: Khinh Ca xin thêm bạn làm Bạn Tốt, có đồng ý hay không?

Hệ thống: Khinh Ca mời bạn gia nhập Tổ Đội, có đồng ý hay không?

Tô Lạc chọn đồng ý, sau đó cùng Khinh Ca nói chuyện trong Tổ Đội.

< Đội Trưởng > Khinh Ca: Ừm, trở về xem một chút, xem một chút chút.

Tô Lạc nhìn ảnh bán thân nho nhỏ trong Tổ Đội, sau đó rất đau trứng mà than.

Khinh Ca hiện tại là cấp 13, chức nghiệp Băng Tâm, giới tính nam.

Được rồi, cô tái xuất giang hồ, có cần phải chơi Băng Tâm sao? Hay là? Cô vốn là một thằng con trai, bởi vì nam nam luyện luyện kinh thế hãi tục, cho nên Dạ Dạ mới cự tuyệt cô, đúng không đúng không, ông trời a. . .

< Tổ Đội > Hoan Ca: Acc nam! Còn là Băng Tâm! Nam Băng Tâm!

Tới nhảy một khúc cho gia xem nào!

Nam Băng Tâm trong Thiên Hạ II nhảy múa có thể nói là rất đáng sợ. lúc thì run tay run chân trái trái phải phải, cho dù nam Băng Tâm một thân quần áo tịnh lệ kim quang lóng lánh phong thía nhẹ nhàng như trích tiên nam tử, nhưng ở trong vũ đạo hệ thống cái gì thì hình tượng tráng lệ đều sẽ âm âm sụp đổ, trở thành một truyện cười từ đầu đến đuôi.

Em gái Khinh Ca, bạn múa một bài cho mình xem đi ~ = =

Chương 23: Nuôi dưỡng

Tô Lạc cảm thấy cô đã thật lâu không có tinh lực dồi dào ái tâm lan tràn như thế này đi 5 lần 14 bản sao, lại thêm 5 lần 21 bản sao, lại tiếp 5 lần 21 bản sao cao cấp nữa. . .

Mà acc Thiên Cơ toàn thân không chui rất không cấp lực, ở trong 21 cấp bản sao cao cấp suýt nữa bị quái cắn chết, có thể nói là vô cùng thâm hiểm, đến khi tất cả đi hết, cô thật sự là xương sống thắt lưng đau nhức móng chân móng tay chuột rút, thở ra ngã vào trên ghế không nhúc nhích, mà lúc này, cũng đã 11 giờ 20 phút đêm rồi.

Khinh Ca ở trong Tổ Đội cảm ơn cô, Tô Lạc lúc này mới xê dịch một chút, nhắc tay lên đâm đâm bàn phím.

< Đội Trưởng > Hoan Ca: Khách khí.

Sau đó em gái Khinh Ca cũng rất vui mừng đứng ở cửa 21 bản sao nhảy múa, Tô Lạc nhấn vào nam Băng Tâm của cô nàng, cũng nhảy lên múa theo, sau đó thuận thế quay về acc Băng Tâm, nghĩ đến việc hôm nay vì đi bản sao mà không thể chà ngọc được mà lòng đau như cắt, tiếc là thời gian không đợi người, 11 giờ 30 phút, trường học tắt đèn.

Vì thế khi cắt về acc Băng Tâm, ở trong Tây Lãng thành vừa mới thay đổi vị trí, thì có một tiếng đình nói chuyện riêng truyền tới.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Ở?

Thấy nói chuyện riêng rồi, đương nhiên sẽ trả lời lại, kết quả là, Tô Lạc lập tức thấy một đồng một đồng tin tức lập tức ùn ùn đi tới.

Vũ Nhiên nói với bạn: Lòng ta tan nát !

Vũ Nhiên nói với bạn: Này! Không nghe thấy à!

Vũ Nhiên nói với bạn: Mau đến chiến trường, gia bị người ta đánh, mau đến chiến trường tăng huyết cho gia!

Vũ Nhiên nói với bạn:

Vũ Nhiên nói với bạn: Tôi tha thứ cho cô rồi. * biểu cảm then thùng *

Vũ Nhiên nói với bạn: Cô xong rồi, tôi muốn tiền lãi! Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày thêm 500 kim tiền lãi.

Vũ Nhiên nói với bạn: Dựa vào! Gian phu!

Tô Lạc lật xem tin tức, bắt đầu cảm thấy Linh Dục kỳ quặc kỳ thật rất đáng yêu, nhưng khi nhìn thấy câu cuối cùng lại không hiểu sao cả, gì mà gian phu? Đầu đứa nhỏ này có vấn đề gì không a?

Bạn nói với Vũ Nhiên: Ngủ?

Hệ thống: Vũ Nhiên hiện tại không tiếp thụ nói chuyện riêng.

Được rồi, Tô Lạc đang định mở danh sách bạn tốt ra gửi đồ cho Linh Dục thì lại nhận được một tin tức.

[Người xa lạ] Đường Thiển Thiển nói với bạn: Có phải cô cảm thấy mình hiện tại rất hạnh phúc?

[Người xa lạ] Đường Thiển Thiển nói với bạn: Haha, bờ Thệ Thủy có trò hay có thể xem nha.

Tô Lạc quay lại danh sách bạn tốt, trên mặt Linh Dục biểu hiện vị trí là ở U Châu. Chìm nổi trong bão táp bát quái, không cần phải nghĩ cũng biết Đường Thiển Thiển muốn nói gì, đơn giản là ai cùng ai đó ở nơi xinh cảnh đẹp hên hò, về phần rốt cuộc là ai cùng ai, cùng cô Tô Lạc có quan hệ gì đâu?

Tô Lạc im lặng đi trong vùng đất hoang ở Tây Lăng thành, che đậy người chơi, chỉ nhìn đến những mái ngói tàn cùng vô số đồng cỏ khô, những mảnh đất bị yêu quái đánh chiếm trở nên hoang vu, không chớp mắt đi qua Trung Nguyên thủ vệ cầm đại đao, trong trời đất, chỉ có mình cô một người. Nhưng tâm tình thê lương còn chưa duy trì được mười giây, đã bị Hệ thống chọc thủng, Tô Lạc môi giật giật nhấn F11, thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió đứng bên cạnh cô, lại còn đang hướng về phía cô vẫy tay.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió vẫy tay với bạn.

[Trước Mặt] Hạ Lãnh Nguyệt: Anh cũng ở đây a!

[Trước Mặt] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tôi vẫn luôn ở đây.

A, chẳng lẽ Linh Dục nói gian phu chính là Ngồi Nghe Tiếng Gió? Dịch Kiếm sẽ không thừa dịp mình treo acc ở đây hôn nhẹ ôm một cái sau đó bị Linh Dục bắt quả tang, thế là thẹn quá thành giận? Tô Lạc rơi mồ hôi, sau đó lên ngựa, nhanh chóng truyền tống đến U Châu, đi thẳng đến bờ Thệ Thủy.

Chờ khi đến đầu bờ Thệ Thủy, lập tức thấy trên tảng đá ngầm giống như hòn đảo nhỏ trong biển, có hai người đang đứng đấy, nhìn mặt trời đỏ phía đường biên xa xa xa. . .

Một người là Vũ Nhiên một người là Vũ U.

Đúng như dự đoán, tình lý phải có.

Tô Lạc ngẩn ra một lát rồi lập tức một tiếng hét thảm bất ngờ truyền ra từ trong phòng ngủ, đón tiếp Tô Lạc chính là đủ loại đồ dùng rửa mặt bạn cùng phòng ném tới.

Dựa vào, cắt điện rồi, hu hu hu hu hu~~

Tắt máy tính rồi a ~~ Tô Lạc đấm ngực giậm chân lệ rơi đầy mặt lệ rơi đầy mặt.

Ngày thứ hai diễn đàn, Tô Lạc phát hiện cô lại lần nữa lại được trình diện, dẫn tới vô số người quan tâm chăm sóc.

Người post bài nhưng là người kể chuyện trong đất hoang, lần này lời tuy không nhiều nhưng cũng có những tấm ảnh minh họa kèm theo vô cùng hiệu quả, người kể chuyện này xem ra là cười toa kỳ phi hành nhẹ nhàng ở trong không trung rồi, nếu không làm sao không có đương sự nào phát hiện a.

Trên ảnh Vũ Nhiên và Vũ U kê vai đứng ở trên đá ngầm bờ Thệ Thủy, mà cách đó không xa có người có vật được dùng đường cong màu đỏ vòng vòng, ghi chú được viết lớn, còn đây là Hạ Lãnh Nguyệt.

Tô Lạc vô cùng 囧, cô chỉ mới đến đó mấy giây mà đã bị chụp hình rồi, người kể chuyện đất hoang đúng là đội chó săn chuyên nghiệp a. . .

Bởi ảnh chụp gợi ra những câu chuyện JQ vô cùng gấp dẫn, sau đó đặc biệt nhấn mạnh Hạ Lãnh Nguyệt tam Vũ U và Vũ Nhiên thành một đôi, hiện tại Vũ Nhiên cuối cùng triệt để tỉnh ngộ, cùng Vũ U nói lại tình xưa, mà cô Hạ Lãnh Nguyệt lại chỉ có thể đứng ở phía xa nhìn, hoảng hốt logout.

Cái gọi là tam cũng không thể kéo dài, bài post đại khái là như vậy, tự làm bậy, không thể sống a! Tô Lạc 囧 囧 xem hết bài post, đột nhiên nghĩ mình có phải là nên đem Thanh Nhiên quyền rũ thêm lần nữa không, sau đó lại viết bào, đánh trả Đường Thiển Thiển tam giới kỳ ba(*)?

() kỳ ba: đặc biệt nổi bật, ví dụ như một bong hoa đỏ giữa rừng hoa trắng á >”<*

Khụ khụ, ngựa tốt không nhai lại cỏ, từ khi Thanh Nhiên nói cô người đàn bà thâm đặng, Tô Lạc đối với Thanh Nhiên là vô cùng chán ghét, vì vậy bảo cô đi quyền rũ Thanh Nhiên, thật đúng là hạ thủ không được!

Bài post trên diễn đàn bởi vì độ JQ không cao, mặc dù có mấy người ổn định thỉnh thoảng ở trong đó comment nheng cũng khó thoát bị đại dương mênh mông Băng Tâm đường bao phủ, chờ khi Tô Lạc xem xong thì bài viết đã bị đẩy sang trang thứ hai, đương nhiên, cô cũng không có hứng thú comment, chỉ yên lặng song mở login.

Tiểu đồ đệ Ngày Đó Minh Nguyệt acc Băng Tâm đang online, Khinh Ca acc Thiên Cơ cũng online, hai người này cấp bậc ngang nhau, Ngày Đó Minh Nguyệt 33, Khinh Ca 31, Tô Lạc đánh giá một chút rồi quyết định cùng Khinh Ca cùng nhau làm nhiệm vụ thầy trò giúp cô nàng lên cấp 32, lại dẫn cả hai người bọn họ cùng đi bản sao Hoàng Tuyền kiếm kinh nghiệm, vì vậy trước dùng acc Thiên Cơ Hoan Ca mời em gái Khinh Ca vào đội, kết quả Hệ thống nêu lên Khinh Ca đã có đội rồi, chờ Tô Lạc xin vào đội, vừa thấy Hệ thống nhắc nhở, cô rất là co giật nâng tay lau mồ hôi.

Hệ thống: đội trưởng Ngày Đó Minh Nguyệt của Khinh Ca mời bạn vào tổ đội.

Hệ thống: Bạn gia nhập đội ngũ.

T T . . .

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: ? ?

< Tổ Đội > Khinh Ca: Còn thiếu một người.

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: Ừm.

< Tổ Đội Hoan Ca: . . .

< Tổ Đội > Khinh Ca: Sư phụ ngài tới rồi! Chúng ta cùng nhau làm nhiệm vụ đi.

< Tổ Đội > Hoan Ca: Làm nhiệm vụ thầy trò có thể lên 32 cấp, sau đó tìm người đi Hoàng Tuyền.

< Tổ Đội > Khinh Ca: Chắc chắn có thể lên cấp.

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: ? ?

< Tổ Đội > Khinh Ca: Được rồi, giao nhiệm vụ.

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: Ủ.

Tô Lạc cười xì ra tiếng, tiểu đồ đệ đáng yêu của cô làm sao đột nhiên trở nên chín chắn như vậy rồi nha, vào đội lâu như vậy chỉ thấy cậu chàng ngoại trừ dấu chấm hỏi ra thì đều là ừ ừm, y hệt như bị táo bón, vật nhỏ đáng yêu biến thành ông già cổ hủ, thật là buồn cười a, Tô Lạc sờ mũi, không biết nuôi dưỡng hai người này thành một đôi thì sẽ như thế nào đây? Hô hô hô hô. . .

Chương 24: Bước ngoặt

Tô Lạc muốn kéo hai cái acc nhỏ này đi 32 bản, tuyệt đối là không có khả năng. Vì vậy cô trước dùng acc Thiên Cơ mở đoàn đem hai acc nhỏ tổ vào trong đoàn, sau đó đem acc Băng Tâm của mình cũng kéo vào trong, sau đó để cho Khinh Ca và Ngày Đỏ Minh Nguyệt đi làm nhiệm vụ, còn mình thì song mở hai acc đến cửa Hoàng Tuyền ngồi xỏm gào thét, kêu gọi mọi người vào đoàn chà ngựa sờ bò.

[Đoàn Đội] Ngày Đỏ Minh Nguyệt: ? Sư phụ?

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Ừm.

[Đoàn Đội] Ngày Đỏ Minh Nguyệt: Sư phụ, buổi sáng tốt lành.

Ách, đồ đệ vẫn ngoan ngoãn hiểu chuyện trước sau như một a, chỉ là vừa rồi làm sao lại máy móc nặng nề như vậy nha? Khu Vực kêu gọi có hạn chế, mà lại còn rất lâu, hai acc của cô không ngừng gào thét, đến tận mấy phút đồng hồ sau, mới cos tin tức xin vào đoàn hiện ra.

Hệ thống: Vũ Nhiên xin gia nhập đoàn.

Ách, Linh Dực quân giận dữ, nhanh chóng đồng ý.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió xin vào đoàn.

Ách, siêu cấp đại thần, từ chối thì không tốt.

Hệ thống: Dạ Chủ Dạ xin vào đoàn.

A? Mặc dù Tô Lạc rất muốn cho anh ta vào làm công, sau đó không thêm tăng máu cho anh ta chết mấy lần, nhưng mà lúc này vẫn là quan tâm cảm thụ của em gái Khinh Ca thì hơn, vì vậy cô nói chuyện riêng với Khinh Ca.

Bạn nói với Khinh Ca: Dạ Dạ xin vào đoàn, đồng ý hay không?

Khinh Ca nói với bạn: Đồng ý.

Em gái, tại sao em không thềm do dự một chút a? Vội vã muốn nhìn thấy anh ta như vậy sao? Tô Lạc u ám.

Hệ thống: Dạ Dạ vào Đoàn Đội.

[Đoàn Đội] Ngày Đó Minh Nguyệt: Sự nường buổi sáng tốt lành.

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Dựa vào, sang một bên ngồi góc đi.

[Đoàn Đội] Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca.

[Đoàn Đội] Dạ Chủ Dạ: acc nhỏ Băng Tâm này là ai? Khinh Ca?

Tô Lạc đang định trả lời, thì thấy bạn học Khinh Ca đã tỏa sáng trong kênh Đoàn Đội rồi.

[Đoàn Đội] Khinh Ca: Ha ha ha, tôi là chồng nuôi từ nhỏ của Hoan Ca.

Phụt. . . .

Lúc này trong kênh Đoàn Đội không cần phải nói thêm, mấy phút đồng hồ sau lại đem mấy acc nhỏ nhồi vào Đoàn Đội, Tô Lạc khổ sách, đưa mọi người từ đoàn trở thành tổ đội, sau đó đi nhận nhiệm vụ, dặn dò các acc nhỏ tránh xa chiến sự một chút không nên xuống ngựa, đang muốn đi kéo quái thì thấy Linh Dục ở trong Tổ Đội nói chuyện.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Đưa đội trưởng cho tôi.

Mọi người đều biết, nếu có Thiên Cơ thì đội trưởng đều đưa cho Thiên Cơ, bởi vì Thiên Cơ trận có thể gia tăng thuộc tính cho tất cả các thành viên, mặc dù Tô Lạc khó hiểu nhưng vẫn đem đội trưởng cho anh ta, đang nghĩ không

biết anh ta đang định làm gì thì. . .

Hệ thống: Hoan Ca đem đội trưởng giao cho Vũ Nhiên, Vũ Nhiên trở thành đội trưởng.

Hệ thống: Vũ Nhiên đem Ngồi Nghe Tiếng Gió đá ra khỏi đội.

Hệ thống: Vũ Nhiên đem đội trưởng giao cho Hoan Ca, Hoan Ca trở thành đội trưởng.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Nhìn thấy anh ta khó chịu, anh ta không có tôi.

Tô Lạc đại quân, chẳng qua Ngồi Nghe Tiếng Gió không tỏ ra có gì bất mãn, mà Vũ Nhiên sau khi anh ta ra cũng trở nên vô cùng yên lặng, bầu không khí mặc dù quý dị nhưng coi như cũng là hài hòa, vì vậy Tô Lạc phát phát tay nói, bắt đầu thôi.

Bởi vì mọi người cấp bậc rất cao, lại thêm trang bị tốt, rất nhanh đi tới vị trí cuối cùng trong bản đồ – BOSS Hoàng Tuyền, BOSS này nhìn khá giống trâu, sau khi chết có khi sẽ rơi ra sáo trang cấp 60, chẳng qua sò đồ cũng là một môn nghệ thuật, trải qua nhiều năm không ngừng thực hành và trau dồi, dần dần đã trạng thái cố định.

[Đoàn Trưởng] Hoan Ca: Ai kéo?

[Đoàn Đội] Ngồi Nghe Tiếng Gió: Để tôi.

Nói xong, Ngồi Nghe Tiếng Gió nâng kiếm lên. Nhưng anh ta còn chưa di chuyển thì đã thấy Vũ Nhiên nhảy vào lên, thả một cái Dạ Lang. Mọi người trong đoàn đều kinh hãi, làm cái gì vậy nha, có thể kéo BOSS không a, không biết là không thể dùng kỹ năng sao.

Linh Dục rụt rè cười, “Ôi chao, trượt tay, tôi sai rồi.”

Bởi vì trong đoàn ngoại trừ Linh Dục, Ngồi Nghe Tiếng Gió, Hoan Ca, Dạ Chủ Dạ, Hạ Lãnh Nguyệt, những người khác đều là acc nhỏ, hơn nữa toàn bộ hành trình Tô Lạc đều đem trang bị phân cho bọn họ, lúc này bọn họ coi như là trong lòng có oán niệm cũng không thể phát tác, vì vậy sự kiện kéo quá dài chứ thể mà hạ màn.

Lần thứ hai khô sách, đến chỗ BOSS Hoàng Tuyền.

[Đoàn Đội] **Khinh Ca: Vợ à, xem anh tay đỏ, tìm đồ tốt cho em.**

[Đoàn Trưởng] **Hoan Ca: Thân thể nhỏ nhắn của anh ấy à, đi ra một bước Hoàng Tuyền chụp chết tươi.**

[Đoàn Đội] **Khinh Ca: Chết cũng trâu, thật sự!**

Nói xong Khinh Ca gào khóc cưỡi ngựa trắng, còn chưa lao ra đùa giỡn Hoàng Tuyền, thì thấy bạn Dạ Dạ rất là uy vũ thả một cái Thiên Phạt, đem BOSS đánh gần chết. . . .

Mọi người trong đoàn đều lệ rơi đầy mặt, Tô Lạc đau trứng muốn chết, mà lúc này, có lui đoàn. Tô Lạc lại lần nữa lên Khu Vực gọi người, lại thu được tin tức từ Hệ thống.

Hệ thống: Vũ U xin vào Tổ Đội, đồng ý hay không?

Ma đưa lối quỷ dẫn đường, Tô Lạc nhấn từ chối. Dù sao đội trưởng là Hoan Ca, từ chối cũng không phải là gì to tát.

[Nguyên Lão] **Vũ U: Anh Nhiên, anh đang làm gì vậy? Em muốn vào đội cùng chơi thì bị đội trưởng Hoan Ca của mọi người từ chối rồi, 55555555.....**

[Thượng Thư] **Vũ Nhiên: Chà ngựa sờ bò.**

[Nguyên Lão] **Vũ U: A! Chà ngựa cũng không gọi em! Em có con dê Mị Mị mới 34. (*mình đang nghĩ về bạn Mị mị này là thú sủng hay là acc*)**

nhỏ T__T theo QT là con dê . . .)

Mị mị mị, mị cái đầu cô . . .

Lúc này, Tô Lạc đã thêm hai người vào đủ vị trí. Cho nên lời xin vào đoàn của Vũ U đã bị cô hoàn toàn không nhìn.

[Nguyên Lão] Vũ U: Đội trưởng Hoan Ca của mọi người lại không thèm nhìn em!

[Thượng Thư Vũ Nhiên Vũ Nhiên: Đoàn đây, Quyền Quyền cũng tổ một đoàn đi 32 đi.

[Nguyên Lão] Hắc Chủ Quyền Quyền: Người ta muốn chà ngọc a, tôi nay được không?

[Bang chủ] Thệ Thủy Không Sóng: Để mình mang đi cho!

Mù mắt! Bang chủ đại nhân kinh hiện!

Tô Lạc ở trong Nhà Giam Thời Đại Mới ngày người mây ngày, lần trước đánh nhau tiếp xúc một chút, chỉ cảm thấy trong đám người này có mấy người hành động vô cùng siêu thoát thể tục, âm thầm suy nghĩ rốt cuộc bang chủ là người như thế nào, làm cho Tô Lạc cảm thấy người này thật là thần bí, mà hôm nay đột nhiên tỏa sáng, trung quy trung củ, không lưu manh cũng không du côn, tên cũng rất bình thường không đặc sắc, Tô Lạc rất thất lạc a ~

Tô Lạc một bên vừa thất lạc, một bên vừa đau trứng. Em gái Vũ U liên tục xin vào đoàn, cuối cùng, ở trong mưa bom bão đạn của cô nàng, Tô Lạc nhún đồng ý.

[Đoàn Đội] Vũ U: Làm gì mà liên tục từ chối không cho tôi vào!

[Đoàn Trưởng] Hoan Ca: Đủ người rồi.

[Đoàn Đội] Vũ U: Đây tôi cũng có thể đi vào nói chuyện phiếm nha!

[Nguyên Lão] Vũ U: Anh Vũ Nhiên đá một acc nhỏ raddi, trong đoàn nhiều acc nhỏ như vậy, mang nhiều như vậy làm gì, tát hoa a!

[Thượng Thư] Vũ Nhiên: Gõ mõ, buông tay, với lại anh cũng không phải đội trưởng. . .

Thật ra lúc này, trong đoàn chỉ có hai cái acc nhỏ, một cái là Khinh Ca, một cái là Ngày Đó Minh Nguyệt, đều là ái đồ của Tô Lạc, đá ai không được!

[Bang] Hạ Lãnh Nguyệt: Bọn họ đã vào bản rồi, không thể đá ra.

[Bang chủ] Thệ Thủy Không Sóng: Yếu ớt, vào đoàn.

Vù một cái, Vũ U rời khỏi đoàn.

Tô Lạc tưởng rằng đây chỉ là chút nhạc đệm, không ngờ lại là một quả bom nổ chậm, đem máu cho đất hoang càng thêm huyền lệ muôn màu.

Bản sao đi hết, Tô Lạc bị Linh Dục chiêu mộ đi chiến trường tăng máu, vì vậy cô đành phải thoát acc Thiên Cơ.

Bởi vì dùng phu thê đồng tâm hoàn nên mỗi lần chiến trường đều đến một chỗ, hai người phối hợp ăn ý, Linh Dục mặc dù chạy nhanh chạy xa nhưng cuối cùng vẫn quay về bên Tô Lạc xin máu cũng có thể nhanh chóng xử lý kẻ địch xung quanh khi Tô Lạc bị vây, hơn nữa cũng có thể lấy đầu người cách xa nghìn dặm, còn dựa vào điểm số mà đánh giá có nên cướp cò hay không, lại thêm đồng đội mạnh mẽ, bọn họ liên tục thắng mấy trận liên, rất nhanh, đến giữa trưa thì đã chiến thắng. Tô Lạc đem acc đứng ở cửa chiến trường, sau đó đi ra ngoài ăn cơm, kết quả chỉ mới nửa giờ đồng hồ, đã thấy acc có điểm khác thường.

Cô cho acc đi lại mấy vòng, sau đó mở F11 ra nhìn xung quanh. lập tức hiểu ra có gì khác thường.

Tên bang trên đầu cô đã biến mất.

Cô bị đuổi khỏi bang Nhà Giam Thời Đại Mới rồi.

Chương 25: Võ nghệ cao cường

...

Lật lại lịch sử nói chuyện trong Bang, Tô Lạc muốn biết rõ ràng nguyên nhân hậu quả sự tình, bất ngờ là trong này cũng không có một hai câu nào nói về việc này, cô chính là cứ thế bỗng nhiên bị một đá đập ra, không có bất cứ lý do gì.

Giữ vững bản tâm, không thể vì người khác mà tức giận rồi làm bậy.

Nói là nói vậy, nhưng cô vẫn ức chế a, vì vậy Tô Lạc chạy như bay NPC chiến trường, chuẩn bị chiến trường giết người cho hả giận! Kết quả vừa mới chạy đến trước mặt NPC, liền thu được thông báo của Hệ thống.

Hệ thống: Vũ Nhiên mời bạn tham gia Đoàn Đội.

Làm gì?

Sau khi vào đoàn, phát hiện trong đoàn có bảy tám người đang ở.

[Đoàn Trưởng] Vũ Nhiên: Nghe lời vợ.

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: ?

[Đoàn Đội] Hắc Chủ Quyền Quyền: Chị dâu, chúng ta muốn lập bang mới, hiện tại suy nghĩ mấy cái tên, Vũ ca nói nghe theo ý chị!

[Đoàn Đội] Tôi Là Hoa Cúc: Đúng a, tôi muốn lấy tên là Gió Thu Thổi Qua Hoa Cúc. Êm tai không?

Tô Lạc: “...”

[Đoàn Đội] Hắc Chủ Dưa Chuột: Mơ đi. Ngựa. . . Nhỏ. . . Đuôi. . . Bắt. . . Bướm Bướm~~~

Tô Lạc: “ORZ...”

[Đoàn Đội] Vũ Nhiên: Huyết nhiễm đất hoang.

Tô Lạc: “Tục!”

[Đoàn Đội] Tôi Là Gạch Chéo: Bán mình cầu bao dưỡng!

Tô Lạc: “Trùng mắt!”

Mấy người có thể bình thường chút không a!

Vũ Nhiên nói với bạn: Chọn huyết nhiễm đất hoang, nghe không, chúng ta tranh luận 20 phút vẫn chưa phân cao thấp, mới nói chờ cô trở về lại chọn, không chọn tôi ghi thêm nợ 500 kim!!! Nghe không không không không không!!!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Có phải anh đá tôi ra không? Rất vui vẻ phải không? Uống công tôi đau buồn một hồi.....

Vũ Nhiên nói với bạn: Dù sao cũng cũng phải lui, ai bảo dám đi trèo tường!

Bạn nói Vũ Nhiên: anh mới trèo tường, cả hà anh mới trèo tường! Hôm qua mới thấy anh cùng em gái Vũ U ở U Châu ngắm cảnh, lười mắng anh anh còn dám nói tôi, muốn chết! Tô Lạc tức giận bất bình, vì vậy ở trong Đoàn Đội đánh chửi.

[Đoàn Đội] Hạ Lãnh Nguyệt: Hồng hạnh xuất tường!

[Đoàn Đội] Mọi người: Không cần nha, chúng ta đều rất thủ nữ tắc a, tuyệt đối không trèo tường.

Mười phút sau, mọi người cuối cùng đạt thành nhất trí, lấy một cái tên trong hàng ngàn cái tên được nêu ra, đó là võ nghệ cao cường, mà Bang do Quyền Quyền đánh nhịp, không nhìn các bạn nam kháng nghị, trực tiếp đi đầu thú, phối hợp tinh tế như vậy, mới có thể lĩnh ngộ thâm ý trong đó.

Hệ thống: Hắc Chủ Quyền Quyền xin thành lập Bang võ nghệ cao cường, thành yêu anh hùng thiên hạ gia nhập, cùng chung chống lại yêu ma!

Sau khi lập bang cần 10 người hưởng ứng mới có thể chính thức thành lập, hiện tại trong Đoàn Đội có 6 người, sau khi mọi người hưởng ứng, Vũ Nhiên phân phó mọi người mở acc nhỏ, Tô Lạc lên nick Hoan Ca, cũng nhớ tới hai cái đồ đệ của mình, phân biệt nói chuyện riêng với bọn họ, Khinh Ca rất nhanh dẫn Ngày Đó Minh Nguyệt đến NPC Cửu Lê Thái Thú chuyên thành lập bang.

Hệ thống: bạn thành công hưởng ứng Bang võ nghệ cao cường.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Hoan Ca, 73 Thiên Cơ, acc của ai? Bạn của ai? Làm sao chạy tới hưởng ứng

[Bang Hạ Lãnh Nguyệt: Giơ tay, của tôi, bạn của tôi.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Uhm, chuẩn.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: A, lại có người hưởng ứng! Hệ thống: Bang võ nghệ cao cường cấp một thành công thành lập!

[Bang] Hắc Chủ Dưa Chuột: Rất nhanh nha, acc nhỏ của tôi vừa rồi lên cũng đã thành lập thành công rồi.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Đương nhiên, sức quyền rũ vô hạn mà.

[Bang] Vũ Nhiên: Hoan nghênh đến với bang võ nghệ cao cường. Ôi

chao, bạn Linh Dục lại có thể nói chuyện nghiêm chỉnh như vậy, quá ngạc nhiên!

[Bang] Vũ Nhiên: Vì vậy mọi người một người hãy mau nộp mấy trăm kim để xây dựng bang đi, ha ha ha ha!

Tô Lạc: “Coi như mình chưa nói gì....”

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Nhìn quốc khố trống rỗng tôi rất có áp lực, mọi người mau đi làm nhiệm vụ sư môn đi đi đi đi đi đi~~

[Bang] Tôi Là Hoa Cúc: Sớm biết thế nên đã lấy mấy thứ ở quốc khố bên kia sang, đạo cụ cao cấp luyện hóa khuôn đúc sáo trang 60 cấp, thật nhiều đều là trân bảo của chúng ta a, thở dài....

Hệ thống: Bang võ nghệ cao cường thăng cấp thành bang phái cấp hai.

Hệ thống: Bang võ nghệ cao cường thành công thăng cấp thành bang phái cấp ba.

Tô Lạc nhìn túi đồ của mình một chút, bên trong còn có hơn 1000 kim, mặc dù cô gần đây vất vả chảy ra nước, nhưng cũng hiểu được vào lúc này, có xung động rất nhiệt huyết, cô muốn đem tất cả gia sản ra cống hiến.

Mà dòng nhiệt huyết dẫn đến kết quả là, cô nộp cho quốc khố 500 kim. Đương nhiên, trong nháy mắt tiền nộp vào quốc khố, cô lại hối hận đến mức hận không thể tát mình một cái, nhìn trong túi còn sót lại hơn 500 kim, lệ rơi đầy mặt.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Gào khóc, chị dâu dũng mãnh, tôi quyết định rồi, vị trí Thượng Thư là của chị!

[Bang] Tôi Là Gạch Chéo: A! Mua quan! Hủ bại!

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Vẫy chào~~

[Bang] Hạ Lãnh Nguyệt: * xấu hổ* Thượng Thư gì gì đó đều là mây bay, có thể trả lại mình 499 kim không?

[Bang] mọi người: Phụt.....

[Bang] Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, sư nương.

[Bang] Ta Là Quả Dưa Chuột: Đứa nhỏ nhà ai nha, rất lễ phép!

Tô Lạc đang định trả lời đây là đồ đệ mình, thì thấy Linh Dục vù vù nhảy ra, đồ đệ lão tử! Mọi người đều thán, ôi chao, Tiểu Minh Nguyệt em làm sao tìm một cái Linh Dục vô dụng như vậy làm sư phụ a, Tô Lạc che miệng cười trộm, cô cuối cùng có nên nhảy ra vạch mặt Linh Dục không nha, thật ra anh ta không phải sư phụ, mà là sư nương?

Đồ nhi, con thật là quá mạnh quá đáng yêu

[Bang] Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, vì sao chữ trên đầu là màu xanh? Màu xanh dính ở trên đầu nhìn thế nào ấy?

Ách.... Kháng nghị không có hiệu lực, ngay cả Linh Dục bọn họ phản kháng đều bị người, huống chi tiểu Quỷ Mị béo mập như người? Tô Lạc nghĩ vậy, hơi hé miệng, quyết định nghiêm túc lắng nghe ý kiến của tiểu Quỷ Mị, sau đó dùng ngữ khí đàm phán câu thông.

[Bang chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Rất kỳ quái? Vậy em cảm thấy dùng chữ màu đỏ thì thế nào?

Bởi vì sửa ký hiệu bang phái cần 100 kim, cho nên sau khi ý kiến dùng chữ màu đỏ được đưa ra tiểu đồ đệ không rên một tiếng, có lẽ là bị kích thích rồi, vì vậy đề tài này không được bàn tiếp. Mọi người bắt đầu đội tổ chức thành đoàn thể, chuẩn bị qua bói toán quyết định chức quan trong bang, hai Thượng Thư, sáu Nguyên Lão. Bọn họ tổng cộng vừa vặn 10 người, trừ Bang chủ ra thì chỉ có một người bình thường, vì vậy, bình đầu dân chúng mới được quốc bảo a!

Tạm định Bang chủ là Hắc Chủ Quyền Quyền yêu cầu thông qua đấu vòng loại tiến hành bói toán.

Tô Lạc, Vũ Nhiên, Hoan Ca, Khinh Ca, Ngày Đó Minh Nguyệt tạo thành một đội. Trong năm người, Tô Lạc có hai acc, vì vậy cô trong lòng đã có dự tính, vù vù một cái nhấn ổng thẻ.!

Hệ thống: Ác giả ác báo, Hạ Lãnh Nguyệt bói toán cứu đẳng, cực hung

Ách ——

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Hừ!

Hệ thống: Ác giả ác báo, Vũ Nhiên bói toán ra cứu đẳng, cực hung!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên:.....

Đợi hồi lâu, cũng không thấy tiểu đồ đệ và Khinh Ca bói toán, Linh Dục vô cùng sốt ruột, bắt đầu đang trong Tổ Đội thúc giục, mà lúc này, Tô Lạc lại mất sắc chú ý tới chữ nhỏ ghi chép chiến đấu trong đội.

Hệ thống: Bạn cùng đội Khinh Ca của bạn đã chết.

Hệ thống: Bạn cùng đội Ngày Đó Minh Nguyệt của bạn đã chết.

@@@@!!!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Làm sao lại chết rồi? Nhiệm vụ đánh không lại sao? Tôi đến giúp.

Tô Lạc nhấn mở bản đồ, phát hiện Khinh Ca và Ngày Đó Minh Nguyệt đều ở Cửa Lê cửa nam, mà nơi đó hẳn là không có nhiệm vụ quái. Bởi vậy có thể thấy được, bọn họ là bị người ác ý giết

Hệ thống: Bạn cùng đội Ngày Đó Minh Nguyệt của bạn đã chết.

Hệ thống: Bạn cùng đội Kinh Ca của bạn đã chết

Chương 26: Chân tướng

Tô Lạc truyền tống đến cửa nam Cửu Lê, vừa vặn nhìn thấy tiểu đồ đệ kêu thăm một tiếng ngã xuống đất, mà Khinh Ca lại một tầng máu da bên cạnh thân thạch, có lẽ là vừa mới sống lại.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Ai làm?

Bởi vì Tô Lạc không phải hình thức hiệp nghĩa, không bị công kích nên cũng không biết được {chữ đỏ} là ai. Kết quả cô vừa mới đánh chữ trong Tổ Đội xong, thì thấy nhân vật trò chơi của mình run lên, trên đầu nhẹ nhàng xuất hiện dòng chữ -5800 máu.

Chiến đấu ghi lại: Bạn bị Dạ Lang của Phượng Huyết đánh trúng, tổn thương 5800.

Lúc này, tên trên đầu hung thủ đột nhiên biến thành màu đỏ, Linh Dục Phượng Huyết 73 cấp cầm cung tên trong tay, vừa lùi về sau vừa phóng bắn, thân hình đặc biệt dung tục. Với tư cách là một Băng Tâm, muốn đuổi kịp Linh Dục hoàn toàn hy vọng hảo huyền, Tô Lạc đem máu của mình rót đầy sau đó vòng quanh định tránh né bắn, kết quả người định không bằng trời định, vẫn bị trúng chiêu, hôn mê mấy giây, kết quả bị Phượng Huyết khoảng cách kéo càng lúc càng xa.

Dựa vào, chẳng lẽ lại bị người ta thả điều thả chết luôn sao?

Với tư cách là một Băng Tâm, dĩ ngoại gặp phải Linh Dục có thể nói là hoàn toàn bị thúc, coi như là đánh thắng được cũng đuổi không kịp, người ta muốn chạy, người làm sao mà ngăn được! Người nọ có lẽ là cảm thấy Tô Lạc khó đánh, một lát sau liền xoay người lên ngựa, mà Tô Lạc trơ mắt nhìn hung thủ giết người lên ngựa chạy đi, rất là đau trúng mà đám bàn phím, sau đó đang trong Tổ Đội phát tiết nổi lòng.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Linh Dục là thứ đáng ghét nhất trên đời, ghét muốn chết!!!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: [trừng mắt]!! Cô ghét bỏ tôi!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không nói anh! < Tổ Đội > Vũ Nhiên: Tôi

chỉ biết cô chỉ gà mắg chó!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: = =! !

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Chỉ hươu bảo ngựa !Chỉ phúc vì hôn!

< Tổ Đội > Khinh Ca: . . .

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Làm sao lại giết hai người vậy?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Không biết, sư phụ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Có mấy người biến thái thích giết acc nhỏ, hai người bị đánh làm sao không nói, còn sống lại làm gì?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Chúng ta hai người, anh ta một người.

Phụt. . .

Hai người không sai, cấp bậc của hai người cộng lại có thể bằng người ta sao? Tô Lạc nhin không được trợn trắng mắt một cái, sau đó rất là đau buồn thở dài, tiểu đồ đệ đúng là tay mới không biết trời cao đất rộng còn chưa tính, Khinh Ca làm sao cũng đi theo cậu chàng phát điên?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Khinh Ca nói người nọ giết chúng ta sẽ bị sét đánh, hơn nữa sẽ bị {chữ đỏ} không thể vào thành, cho nên chúng ta vẫn liên tục sống lại bị giết, có thể làm cho hắc đỏ càng lâu, bị sét đánh nhiều!

Ách. . .

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Yêu, rất có tiềm lực, nên bồi dưỡng.

Bồi dưỡng em gái anh!

Như thế là lừa đỏ, lừa đỏ đấy, có biết không? Sẽ bị xem thường! Đừng đem đồ đệ của tôi làm hư, Tô Lạc trong lòng gào thét, sau đó đang trong Tổ Đội bày tỏ kháng nghị, đáng lẽ hai người phải vui mừng, thì thấy Khinh Ca viết chữ.

< Tổ Đội > Khinh Ca: [nguyệt uy minh chui]!! Ha ha ha, vừa rồi cái kia Phượng Huyết bị sét đánh chết rơi đồ ra!

Sặc, đều rút ra nguyệt chui, chẳng trách muốn giết nhiều lần như vậy, trang bị của acc nhỏ không cần sửa, đã chết cũng không có gì thiệt hại, mà người nọ lại rút nguyệt chui, chắc chắn là tức ói máu

< Tổ Đội >: Phượng Huyết?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đúng vậy. Anh quen?

Tô Lạc thuận miệng vừa hỏi, mà Vũ Nhiên vẫn chưa trả lời, Ngày Đó Minh Nguyệt cùng Khinh Ca lại tay trong tay đi làm nhiệm vụ, trong Tổ Đội đột nhiên yên lặng, mấy phút sau, một dòng chữ màu vàng kênh Thế Giới nhẹ nhàng hiện ra.

[Thế Giới]Thệ Thủy Vô Ba: Vũ Nhiên, cậu vì một nữ nhân mà không quan tâm tình nghĩa huynh đệ, chúng ta đây cũng sẽ không sẽ đem cậu làm huynh đệ nữa.

Kênh Bang lập tức hiện lên một đồng dấu chấm hỏi chấm than, Tô Lạc cũng vô cùng tò mò ở trong Tổ Đội đánh một dấu hỏi.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: ?

Vì một nữ nhân? Sẽ không là nói mình chứ? Xảy ra chuyện gì nha, Tô Lạc không hiểu ra sao, nhưng lại không người vì cô giải thích nghi hoặc, kênh Bang cũng đột nhiên khôi phục bình tĩnh, trên màn hình là một đồng câu hỏi dấu hỏi chói mắt, vài phút sau, bị Hệ thống đổi mới.

< Bang > Hạ Lãnh Nguyệt: Tình huống gì vậy?

< Bang > Hạ Lãnh Nguyệt: ? ? ? ? ?

< Bang chủ > Hắc Chủ Quyền Quyền nói với bạn: lên YY, 8208820.

Tô Lạc hoả tốc lên YY, vừa mới bước vào kênh đã bị người kéo vào phòng, ngay sau đó liền nghe được YY có người đang tranh chấp.

“Cậu ta căn bản là không cần mấy người huynh đệ chúng ta nữa, tự mình ra ngoài lập bang mới, nhất thời không nghĩ ra mới đi giết acc nhỏ

bang mấy người cho hả giận, kết quả cậu còn giết cậu ta ba lần, bắt đầu cậu ta chưa từng đánh trả, có người làm anh em như cậu sao?” Người nói chuyện có khẩu âm vùng đông bắc, Tô Lạc nhìn cái tên lóe sáng, xem ra đây là vị bang chủ Thệ Thủy Vô Ba trên Thế Giới a. . . .

“Hôm nay anh tùy tiện đem chị dâu đá ra, có đem Vũ ca làm huynh đệ không?” Nghe thấy câu này, Tô Lạc đột nhiên chấn động, cô lúc trước quả thật là nghĩ rằng mình bị người ta đá ra ngoài, chẳng qua là về sau cùng đám Linh Dục hi hi ha ha, thuận miệng hỏi có phải Linh Dục đá cô ra cho hả giận không, cũng tin là bọn họ muốn đi ra lập bang, Linh Dục đem cô đá ra, nhưng bây giờ nghe thấy câu này, xem ra chuyện không phải như vậy, người đá cô là bang chủ a! Cho nên chuyện là, bang chủ đem cô trục xuất khỏi bang, sau đó Linh Dục mang theo một đám người đi ra, xây ngôi nhà mới?

Quyển Quyển Gạch Chéo Dưa Chuột Hoa Cúc một đám đều là quý danh, hơn nữa tất cả đều là kho tàu, trên bảng trang bị mặc dù không phải đứng đầu nhưng cũng là cao ngất phía trước, thoáng cái đều lui Bang, sức chiến đấu toàn thể của bang Nhà Giam Thời Đại Mới cũng bị ảnh hưởng lớn, cho nên, bọn họ trong lòng khó chịu, giết acc nhỏ cho hả giận? MD, nhân phẩm vô hạn a!

“Tất cả mọi người là huynh đệ một đường gian khổ nhiều năm, bởi vì một chút việc nhỏ liền lui bang, vậy có coi đây là nhà không?”

Tô Lạc oán thán, đầu anh bị lừa đá cũng là việc nhỏ!

Bên này vừa nói xong, chợt nghe một giọng nữ kích động vang lên, **“Chị dâu bị đá cũng là việc nhỏ a! Đuổi ra bang cũng là nhỏ nha! Không phải là xuống bản đây không có chỗ cho Vũ U sao, bao nhiêu tuổi rồi, có cần phải như thế không?”** Tô Lạc lao thẳng đi mở trang YY ra, liền nhìn thấy em gái vừa nói chuyện đúng là Quyển Quyển.

“Là tôi không tốt, thật ra đây cũng không phải là chuyện gì lớn, thật in lỗi.” Lúc này một giọng nữ mềm yếu vang lên, mang theo chút giọng mũi sợ hãi, tên lóe sáng trên YY là U Nhiên Nhập Mộng, lúc trước không để ý tới, bây giờ Tô Lạc mắt sáng rực, đây hẳn là em gái Băng Tâm yếu ớt Vũ U.

“Xuống bản gì gì đó, vốn là nên ưu tiên người trong bang, mang người trong bang thì sao? LÀM gì mà lảm chuyện lằng nhằng, đúng là đồ con

gái.” Người này là Phượng Huyết, tức là Linh Dục giết acc nhỏ. “Cậu giết tôi ba lần, có đem tôi làm huynh đệ nữa không?”

“Vậy cậu giết ái đồ của tôi nhiều lần như vậy, có đem tôi làm huynh đệ?”

Ôi chao, người lên tiếng tự nhiên là Vũ Nhiên! Ái đồ, ái đồ, người nào đó nói dối không chớp mắt, là ai một lòng một dạ muốn luân Tiểu Minh Nguyệt đây a.

Tô Lạc đang trong YY ngồi chồm hồm lâu như vậy, đến bây giờ mới nghe được giọng của Vũ Nhiên. Giọng nói này làm sao mềm mềm vậy a, như kiểu sống dở chết dở vậy.

“Không rên một tiếng đem vợ tôi đuổi ra khỏi bang, có tôi làm huynh đệ? Giết thì giết, đó cũng chỉ là việc nhỏ thôi.” Vũ Nhiên nói xong, YY lập tức rơi vào trạng thái im lặng trong chốc lát.

“Nếu đã như vậy, không có gì để nói nữa rồi!” Nói chuyện chính là bang chủ Thệ Thủy Vô Ba, mà lúc này U Nhiên Nhập Mộng YY hơi lóe một chút, lại chỉ nghe thấy Vũ Nhiên uể oải, **“Đi tốt, không tiến!”**

Thế là khoảng chừng mấy người kia tức nghẹn họng, vèo vèo nhảy ra khỏi kênh, mà lúc này bạn Linh Dục nào đó lại đang trong ngáp một cái, **“Ôi chao, cuối cùng cũng đi, buồn ngủ chết được! Ngủ muộn sẽ bị quăng thâm nha!”**

Tô Lạc: **“...”**

Dựa vào!

Trong chốc lát kênh YY lú lú bần bạc không ngừng, đề tài quanh đi quẩn lại, dĩ nhiên từ Quyền Quyền dẫn đầu, nhắc tới một đoạn chuyện cũ không thể không nói của Vũ Nhiên và Vũ U.

Hắc Chủ Quyền Quyền: **“Thệ Thủy Vô Ba thích Vũ U, được rồi, Vũ ca làm sao lại thanh mai trúc mã của ngài vậy? Còn tên tình lữ đâu?”**

Wũ Nhiên: **“Trên đời này tên giống nhau có rất nhiều, hướng chi tên giống nhau, tình lữ cái P.”**

Dưa Chuột: **“Đó chính là duyên phận!”**

Hắc Chủ Quyền Quyền: “Còn chào chị dâu, mỗi ngày nghe giọng của Vũ U, tôi đều nổi da gà!”

Tôi Là Gạch Chéo: “Vợ là ghen tị giọng nói của em không có ngọt như người ta!”

Hắc Chủ Quyền Quyền: “Cút!”

Vũ Nhiên: “Là rất phiền, thăng cấp vừa chậm thao tác lại càng chậm, phiền phức muốn chết. . . “

Hắc Chủ Quyền Quyền: “Anh căn bản là muốn một bình sữa khổng lồ đúng không?”

Tô Lạc làm sao biết được, Quyền Quyền đây là cô tình đem đề tài hướng về phía nào đó đâu? Mặc dù cảm thấy không có gì để nói, nhưng không thể không thừa nhận, cô nàng quả thật là đã kéo được sự chú ý của cô.

Vũ Nhiên: “Tự mình uống thuốc rất phiền phức, đeo một cái Băng Tâm bớt phiền hơn. Hạ Hạ thao tác không tệ, hơn nữa thích đi chiến trường, chính là đi chiến trường vẫn an phận làm công việc hậu cần tăng máu, không phải cùng Băng Tâm khác chỉ biết cướp cò hay cướp đầu người, một đóa hoa rực rỡ nơi chiến trường, tôi mơ ước nàng đã thật lâu. . .”

...

Hắc Chủ Quyền Quyền: “Cho nên anh đào góc tường nhà người ta?”

Mà lúc này, Tô Lạc mơ hồ nghe được giọng nói tổn hơi thừa lời của Linh Dục, **“Cô không hiểu được, lúc trước Pháp Sư kia mang theo cô ấy quét ngang chiến trường tôi đã rất chướng mắt a chướng mắt a. . .”**

Giọng nói im bặt, một lát sau Linh Dục lại lần nữa lên tiếng: **“Hạ Hạ tắt đèn rồi, tôi cũng đi ngủ đây.”**

Hắc Chủ Quyền Quyền: “Vũ ca ngủ ngon, chị dâu ngủ ngon! ”

Vũ Nhiên: “Cô ấy không ở YY!”

Dưa Chuột: “Phía dưới cái kia Phấn Mã Giáp Mị là ai?”

Tô Lạc xấu hổ, ở trong kênh Bang đánh chữ.

[Bang] Hạ Lãnh Nguyệt: Mị!

Hệ thống: Bạn Tốt Vũ Nhiên của bạn logout rồi.

Tô Lạc lau mồ hôi, còn 5 phút nữa sẽ ngắt điện, thế là cô cũng logout. . .

Chương 27: Đôrêmon

Ngày hôm sau khi login, Khinh Ca và Ngày Đó Minh Nguyệt đã dắt tay rảo bước tiến lên đại quan 50 rồi, một cái nam Quỷ Mị kết hợp một cái nam Băng Tâm, thờ phỉ phò làm nhiệm vụ đánh quái thú, phối hợp ăn ý công thụ toàn nghi (*công thụ một cách hoàn hảo, hắc hắc hắc >:">*), tự nhiên là dẫn tới sự hứng thú của các em gái trong Bang.

[Bang Chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Minh Nguyệt và Khinh Ca ai là thụ a?

[Thượng Thư] Tôi Là Gạch Chéo: Thừa lão bà đại nhân, nô cho rằng Băng Tâm là thụ, Quỷ Mị làm công!

Bạn Gạch Chéo không chút nào che giấu mình là một cái thê nô, thấy cậu chàng tự xưng làm nô, Tô Lạc lập tức rơi mồ hôi một cách rất là xấu hổ.

[Nguyên Lão] Tôi Là Hoa Cúc: P, từ xưa tới nay Quỷ Mị đều là thụ, người xem eo nhỏ bị chà đạp đến mức vụn vụn, hơn nữa Minh Nguyệt hiểu chuyện vâng lời như vậy, chắc chắn là thụ!

Nếu không phải biết rõ Khinh Ca là con gái, Tô Lạc chắc chắn cũng sẽ tham gia cuộc đại thảo luận ai công ai thụ, chỉ có điều Khinh Ca chơi là nhân yêu, hơn nữa không muốn để lộ thân phận của mình, cho nên Tô Lạc cũng sẽ không vạch trần cô nàng, chỉ là ở trong bang phát biểu một chút, coi như là lên tiếng kêu gọi.

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Chào buổi sáng! Yêu, lúc nào thì thành Nguyên Lão rồi, làm quan rồi nha~~

[Nguyên Lão] Ngày Đó Minh Nguyệt: Chào buổi sáng, sư phụ!

Yêu, ngay cả tiểu đồ đệ cũng làm quan a, Tô Lạc tò mò, rốt cuộc ai là đả
hoa tuyệt thế, duy nhất dân thường hoa lạc nhà ai? Nhân mở tin tức Bang, bất
ngờ nhìn thấy một dãy chức quan, mà dân thường duy nhất, đúng là còn cái tên
màu xám của Vũ Nhiên còn chưa login.

Im lặng.

Đồ đệ rất thông minh, cùng Băng Tâm Khinh Ca phối hợp cực kỳ ăn ý, vì
vậy Tô Lạc vui vẻ nhàn rỗi, kiên trì thực hiện đại kế kiếm tiền mỗi ngày, đoạn
thời gian trước rương ngày hội giá thấp thu mua hiện tại đã lên giá, Tô Lạc mở
acc Hoan Ca mở quán tiêu thụ, giá cả gấp đôi so với ngày mua, bên này quây
vừa mới dọn xong, thì thấy tin tức Hệ thống, sao băng mặt đất, trời giáng thiên
châu.

Gần đây Tô Lạc thường đến Mộng Nguyên Thành ấn dấu điểm nhật thiên
châu, đánh chạy như điên, sau khi ở trong bụi cỏ mọc ra được mấy khối thiên
châu, Tô Lạc tinh thần hăng hái, đi sâu vào bên trong, vì thế khi đang nhặt
châu, bất ngờ phát hiện, cô bị người mở đỏ. Tô Lạc nhật thiên châu tổng cộng
bị mở hai lần đỏ, mà hí kịch chính là, hai người kia đều là bang mà cô từng ở.

Bây giờ ra tay là 71 cấp Thái Hư Prague, Tô Lạc đối với người của Nhà
Giám Thời Đại Mới thật ra cũng không quen, bởi vì gốc không được bao lâu,
tiếp xúc đa phần đều là người của Võ Nghệ Cao Cường, người khác, gần như
không có giao tình, cho nên đối với Thái Hư này không có chút ấn tượng.

Chỉ có điều bọn họ nếu đã mở đỏ, chắc chắn là quản lý bang gợi ý hoặc là
ngầm đồng ý, 71 cấp tiểu Thái Hư mà thôi, Tô Lạc có thể kháng, lam lại nhiều,
Prague trộm gà không được lại mất nắm gạo, bị Tô Lạc đâm chết dưới đại thụ,
dù sao đất hoang này cũng đơn giản là người giết ta ta giết người, một chuyện
nhỏ không đáng nhắc tới, nhưng như vậy lại đưa đến cho Tô Lạc không ít rắc
rối. Prague liên tục nói chuyện riêng chửi cô. L

ời nói cực kỳ khó nghe, giống hệt đám lưu manh, “này nọ ồ í e” rồi “cái kia
ồ í e” Làm cho người ta chán ghét, đồng thời ở kênh Trước Mặt và Khu Vực
cũng liên tục xuất hiện công kích, Tô Lạc lòi vào sổ đen che đậy, nhưng làm
sao mà kết thúc được, người này cũng rất giàu, trực tiếp bò lên Thế Giới.

[Thế Giới] Prague: Thân ái Nguyệt Nguyệt của ta, đêm tình hôm đó thật là mãnh liệt, người phóng đảng rên rỉ, làm sao nhanh như vậy trở mặt rồi đâu?

Bang lập tức sôi trào.

[Bang Chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Oa, bát quái có máu chó.

[Nguyên Lão] Tôi Là Gạch Chéo: Prague? Cầu nữ chính tên đầy đủ

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Hạ Lãnh Nguyệt.

[Nguyên Lão] Tôi Là Hoa Cúc: trợn mắt

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Vừa rồi hắc mỗ đồ giết tôi bị tôi giết chết, vẫn liên tục M chửi.

[Bang Chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Mẹ nó, 2B!

[Thế Giới] Tôi Là Gạch Chéo: Prague, não tàn a, ăn phân lớn lên sao? Miệng tiện!

Ách. . .

Tô Lạc đại quần, thật ra cô thật sự không muốn phát Thế Giới chửi trả lại, cùng người trong bang nói, cũng chỉ là giải đáp bát quái, nếu cô biết, cũng nên chia sẻ đáp án với mọi người, người này miệng thối, cô không để ở trong lòng, nếu như người mắng lại hắc, hắc càng hăng say hơn.

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Cảm ơn, người như vậy không cần để ý, bệnh tâm thần!

[Thế Giới] Prague: A, Nguyệt Nguyệt, Gạch Chéo huynh là tân hoan của em? Có thể thỏa mãn em sao?

[Thế Giới] Vũ Nhiên: Prague, cha mày hồi xưa sao không ném mày đi cùng giấy vệ sinh luôn nhỉ?

Phụt. . .

Linh Dục login khi nào vậy trời, cô cũng không có chú ý, Tô Lạc thấy một câu đột nhiên xuất hiện trên Thế Giới, chìm đắm trong sắc thái truyền kỳ của giấy vệ sinh thật lâu không thể bình tĩnh ~

Quá pro!

[Nguyên Lão] Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, bọn họ đang mắng ngài?

[Thế Giới] Ngày Đó Minh Nguyệt: Không được nói xấu sư phụ ta!

Ách. . .

Một câu trên Thế Giới này, thật sự là giống hết tính cách của tiểu đồ đệ a.

[Thế Giới] Ngày Đó Minh Nguyệt: Prague, người chính là bút chì, còn là loại 2B! Phụt. . .

[Bang Chủ] Hắc Chủ Quyền Quyền: Oa, Tiểu Minh Nguyệt rất suất!

[Nguyên Lão] Ngày Đó Minh Nguyệt: Khinh Ca dạy.

[Nguyên Lão] Khinh Ca: (xấu hổ biểu cảm)

Em gái Khinh Ca, thì ra là người cũng không phải người dễ bắt nạt a, quả nhiên là xứng đôi với tiểu đồ đệ đàn độn của mình, ha ha ha ha, Tô Lạc cười cười, thuận tiện liếc mắt nhìn acc Thiên Cơ Hoan Ca đang bày quán, sau đó lập tức hỗn độn trong gió.

Dạ Chủ Dạ chân dẫm miên hoa đường (*kẹo đường*) đứng ở bên cạnh quầy

hàng của Hoan Ca, thỉnh thoảng lại xoay xoay mấy vòng cạnh cô, hoàn toàn đúng với từ vừa được dùng để hình dung trên Thế Giới, bút chì a~~

Tô Lạc đem màn hình acc Thiên Cơ thu lại nhỏ nhất, nói đi nói lại, tôi cái gì cũng không phát hiện, cái gì cũng không thấy . . .

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 2-31!

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 2-31! Hoa thảo phù!

[Bang] Vũ Nhiên: Nghe thấy không, 2-31! ! ! ! Quốc khổ ! ! ! ! MM654321!

2-31 có thể hiểu thế này, thật ra là chỉ quốc khổ nội dung, trang thứ hai dòng 31, quan viên của bang có thể cầm lấy tài vụ quốc khổ, chỉ có dân thường mới không có quyền hạn như vậy, Tô Lạc mắt thấy Linh Dục bắt đầu lẫn lộn chà chữ, lập tức luống cuống mở quốc khổ, lấy đồ đưa cho hắn.

. . .

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 2-10!

[Bang] Nguyên Lão Hạ Lãnh Nguyệt đưa khổ tình rượu chỉ định cho Vũ Nhiên.

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 1-11!

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 1-11!

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 1-11!

[Bang] Vũ Nhiên: Lão bà, 1-11!

. . .

Tô Lạc phát hiện, ngoại trừ mình, hình như không có ai khác làm quan bị

hắn chỉ định đưa đồ.

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Vội cái gì, đợi lát nữa, những người khác lấy giúp a.

[Bang chúng] Buông tay, chúng ta lại không là lão bà của hắn.

[Bang] Vũ Nhiên: Đúng vậy, bọn họ cũng không phải lão bà của ta.

Tô Lạc: "..."

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: Anh là cố ý không làm quan!

Anh là cố ý không làm quan sau đó không ngừng sai bảo tôi đúng không?

[Bang] Vũ Nhiên: Ôi chao, bị em phát hiện rồi.

[Bang Chủ] Hắc Chủ Quyển Quyển: Đúng nha, hôm qua Vũ ca nói muốn làm dân thường, nếu muốn lấy đồ thì gọi lão bà là được.

[Nguyên Lão] Tôi Là Hoa Cúc: Vũ ca nói chị dâu là sủng vật rất nghe lời của anh ấy.

[Nguyên Lão] Hạ Lãnh Nguyệt: !!! Linh Dục!

[Bang] Vũ Nhiên: Ôi chao, không phải vậy đâu, lão bà là mèo máy của anh.

Mèo máy em gái anh! Tô Lạc đau đớn không thôi. Cô đây là tạo cái gì nghiệt a!

Chương 28: Bang chiến

Bang Võ Nghệ Cao Cường lớn mạnh một cách khó hiểu.

Cái gọi là khó hiểu, tức là đột nhiên lại thu được một người xin bang, ba, một cái cấp bậc cao đưng phải đi vào, mặc dù Tô Lạc cùng bọn họ cũng không quen, nhưng nhìn tên, vẫn cảm thấy có chút quen thuộc, phần lớn là người cũ trong Nhà Giam, cũng có một số là thần điều hiệp vô câu vô thúc hành tẩu trong truyền thuyết đất hoang, vì vậy sau hai ngày, nhân số trong bang đã đạt được hơn 40 người, làm Tô Lạc rất là ngạc nhiên.

Bang chủ Quyền Quyền giống hệt như đốc công công trường, vậy rồi chỉ huy những người này ngắt cỏ ngắt cỏ, lấy quặng lấy quặng, xuống bản sao chà đủ loại phù nhiệm vụ sự môn, trong hai ngày này, cũng đem quốc khố vốn trống không lấp đầy, bởi vì nhân khẩu đông đúc, còn dẫn bọn họ đi dã ngoại đánh BOSS Thảo Vương Thảo Hậu một lần, ra hai bản vẽ thắng cấp treo hai dòng đầu trong quốc khố, mỹ kỳ danh viết, huy hoàng bắt đầu.

Đương nhiên, thịnh tức tất suy, hợp lâu tất phân, khu vực này cũng không tính là mới, người 70+ cũng sẽ không trống rỗng gia tăng, nhân khẩu của Võ Nghệ Cao Cường nhiều, tự nhiên, có bang suy bại, một trong số đó, là Nhà Giam Thời Đại Mới.

Buổi tối chủ nhật mỗi tuần một lần bang chiến, Võ Nghệ Cao Cường hiện tại thực lực thật ra có thể chiếm lĩnh một cái đài, nhưng hiện tại bọn họ vừa mới thành lập, tuy rằng bang chủ và Nguyên Lão ở trong kênh bang chà chữ kêu gào, xem ai không vừa mắt chúng ta tuyên chiến, nhưng thực tế là mọi người trong bang đa phần là thuộc về thành phần hưu nhân, phần tử hiếu chiến không nhiều, vì vậy chỉ báo danh bang chiến kiếm kinh nghiệm, cũng không tuyên bất cứ bang nào đối địch.

Tô Lạc mặc dù cùng Tiểu Oa của Thanh Nhiên và Đường Thiển Thiển coi như là có huyết hải thâm cừu, nhưng cô cũng không nghĩ đem việc này mở

rộng thành xung đột bang phái, cho nên thanh thảo mang theo hai acc nhỏ chà bản, hôm nay Tiểu Minh Nguyệt và Khinh Ca cũng đã 59 cấp, được các quý danh trong bang cường bức lợi dụ để cho bọn họ đề kinh nghiệm, mỗi ngày dẫn bọn hắn chà 59 bản cộ kinh nghiệm, khi bang chiến bắt đầu bọn họ đang đang trong 55 bản, sau khi bang chiến bắt đầu tất cả kênh bang đều biến thành Hệ thống chà chữ, ai ai ai tuyên ai ai ai, ai đánh chiến ở đài nào, ai thành công chiếm lĩnh đài nào, bởi vì lúc trước đã đạt thành nhất trí không tuyên bất cứ bang nào, cho nên Tô Lạc cũng không quan tâm kênh bang, sau khi đem hai acc nhỏ 55 bản xong đi ra, đứng ở cửa phó bản đem phù nhật được trong bao quần áo sắp xếp vào quốc khố.

Đang luống cuống tay chân, chợt thấy hình ảnh lóe lên, sau đó nhìn thấy Khinh Ca và Ngày Đỏ Minh Nguyệt lần lượt nằm đường, mà Tô Lạc chính cô, cũng bị dọa chóng mặt mấy giây, đến khi có thể động dậy, cô cho mình bỏ thêm một cái Nghịch Chuyển, quay đầu thì thấy ba {chữ đỏ}, trong đó có hai người là thành viên của Nhà Giam Thời Đại Mới, người còn lại là Pháp Sư Đường Thiển Thiển của Tiểu Oa.

Mẹ nó chứ! Tô Lạc rửa thầm, tôi không tìm mấy người, mấy người còn tới tìm tôi?

Đối phương một cái Thái Hư một cái Pháp Sư và một cái Băng Tâm, mặc cho Tô Lạc có ba đầu sáu tay thì cũng không chịu nổi hai người hệ không chế và một cái bác sĩ tăng máu, sau khi mở kỹ năng đặc biệt phòng hộ Thiên Phật của đánh nàng không đau, nhưng sau khi bị Thái Hư phù kinh quỷ thần vài cái, cũng mất kỹ lực giá trị, mắt thấy Pháp Sư bị đâm chỉ còn máu da lập tức được Đường Thiển Thiển vù một cái tăng đầy, mà bản thân thanh máu lại chỉ còn một chút, ngay cả lam tăng máu cũng không có, miễn cưỡng uống ngay một hơi thuốc lam, nhưng rồi vẫn tiếp tục bị ba người vây công.

Lúc này Khinh Ca và Ngày Đỏ Minh Nguyệt đã sống lại, mặc dù cũng là ba đôi ba, nhưng 59 acc nhỏ, một thân trang bị miễn cưỡng gộp thành một bộ, còn chưa đến gần đã bị đánh cho chỉ còn lại có một tia tàn huyết, mà dù vậy, một cái Nghịch Chuyển cuối cùng của Khinh Ca cũng đến trên người Tô Lạc, mặc dù chỉ được gần hơn 6000 máu, nhưng lại đủ cho cô đánh thêm một lát.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Cổ Hoàng Lăng! Có ba đầu người.

【 Bang 】 Một Cái Nhăn Mày Một Nụ Cười: Còn đang cướp thạch lâm đầu!

【 Nguyên Lão Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư nương, sư phụ bị vây công.

Tô Lạc: “...”

Cần phải báo cáo đầy đủ như vậy sao? Tô Lạc lệ rơi đầy mặt. Trong thời khắc mấu chốt lấy bang làm trọng, Vũ Nhiên là Linh Dực lớn duy nhất đương nhiên phải canh giữ ở trong đài, để ngừa Quỷ Mị đánh lén, hưởng chi, cho dù hấn tới, cũng là cái loại trên cao nhìn xuống chỉ cao khí ngang cười trên nỗi đau của người khác, còn không bằng không đến đâu!

Ngay khi Tô Lạc huyết tấn lam tuyết, đột nhiên phát hiện bên thanh máu của mình xuất hiện thêm một cái trạng thái, Bát Hoang của Di Kiếm, cùng với Thượng Thiện Nhược Thủy.

Bát Hoang là kỹ năng bảo mệnh, nói tóm lại tức là sau khi có Bát Hoang giống như máu gà đầy thân biến thành tiểu Kim cang, mà Thượng Thiện Nhược Thủy là kỹ năng hồi lam, lần này cho cô tranh thủ thời gian thở dốc, hơn nữa thời gian điều khí CD đã qua, Tô Lạc mở một cái điều khí tốc độ tăng 30%, chuẩn bị lùì đến bên thân thạch truyền tống rồi khỏi.

Khi lui lại phát hiện Cổ Hoàng Lăng sáng sủa cũng biến thành chiến trường rồi, hai cái bang phái động kinh cư nhiên ở chỗ này sống mái với nhau, vừa rồi ai cứu cô một mạng đã không kịp nhìn kỹ, đang định truyền đi thì chợt thấy thân thạch bên cạnh, Linh Dực giẫm Phong Hỏa Luân xuất hiện, trong đầu Tô Lạc lập tức có chút ổn định, mỗi người đều có tự tôn, Tô Lạc mặc dù không ngại nhưng cũng không thích bản thân chết ở trong tay tiểu tam, cảm giác này, thật là vừa buồn nôn lại vừa ghen khuất a –

Linh Dục công kích cao, ngay khi hấn xuất hiện Tô Lạc đã quay đầu lại cho em gái Băng Tâm một cái Phá Giáp bất lực, mặc dù hai người chưa câu thông, nhưng bạn Linh Dục rất ăn ý cho Băng Tâm em gái bắn một cái Dạ Lang, kết quả ~

T T! Tiểu Băng Tâm lập tức giây sát!

Không có Băng Tâm chiến đấu tự nhiên đơn giản, Pháp Sư và Thái Hư đều giòn như giấy, hơn nữa Tiểu Minh Nguyệt lén bỏ dao, hai ba giây sau vì tránh cho đối phương tới đến một đội lớn, Tô Lạc ở trong Tổ Đội đánh máy chữ, mang theo hai acc nhỏ truyền tống trở về khu vực an toàn, về phần Linh Dục, chân dài như thế tuyệt sẽ không ăn mệ, tùy hấn đi thôi!

Hệ thống: Vũ Nhiên xin gia nhập đội ngũ.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Tôi tốt bụng tới cứu cô, cô lại bỏ tôi mà đi!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: T T ~ anh thật là lợi hại.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư nương uy vũ!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Đương nhiên, không giống người nào đó, bị ba đồ bỏ đi vây quanh cũng thoát không được, ngốc muốn chết.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Xí. . .

Hệ thống: Vương hầu tương tương trữ khí phách gan dạ, Nguyên Lão Nhà Giam Thời Đại Mới Prague đem Bang Chủ Võ Nghệ Cao Cường Vũ Nhiên chém ngã ngựa, lập tức đất đá mù trời trời đất biến sắc!

【 Bang 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Tôi nói. Anh làm bang chủ cũng chết thật khó, làm sao lại được lên TV rồi, ha ha ha ha!

【 Nguyên Lão Bang 】 Ta Là Quả Dưa Chuột: khinh bỉ biểu cảm

【 Nguyên Lão Bang 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: khinh bỉ +1!

...

【 Bang 】 Một Cái Nhăn Mày Một Nụ Cười: khinh bỉ +10086 ——

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: (gõ biểu cảm), chính ở chỗ này? Lên truyền hình mấy lần rồi?

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Tôi đi Đỉnh Hồ đài rồi, quân lực lớn, cô nhanh qua đây tăng máu.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Ách!

Tô Lạc tâm huyết dâng trào, lật xem tin tức Hệ thống, muốn nhìn Linh Dục cả đêm bị giết mấy lần lên TV, ai ngờ lật người nửa ngày, cũng chỉ thấy được lần này, lập tức chà miệng, nhưng thật ra thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió cũng đã chết một lần, cái kia Cái Chai đã quay lại bang của chính hắn rồi đi, thỏ thức hả ~ câu cá thảng cấp, làm sao mình lúc đó lại tin được đâu, Tô Lạc lắc đầu, cuối cùng chỉ có thể lấy bản thân thuần khiết thiện lương tin tưởng chân thiện mỹ lai đổi lại một chút an ủi.

Đang định nhấn mở thần thạch truyền tống, Tô Lạc đột nhiên trong lòng khẽ động, lật xem tin tức chiến đấu, trên đường vừa đi vừa nhìn, bất ngờ phát hiện, trong lúc nguy cấp, cho cô Bát Hoang và Thượng Thiện Nhược Thủy của Dịch Kiếm, đúng là Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Chương 29: Tế Thiên Đài

Tình hình của bang chiến rất vi diệu, sau khi Võ Nghệ Cao Cường chiếm Đỉnh Hồ đài, Đường Thiển Thiển mang người của bang Oa đến công một lần, nhưng bởi vì vị trí phong thủy của Đỉnh Hồ đài một kẻ làm quan cả họ được nhờ, dễ thủ khó công, cho nên, đám người Đường Thiển Thiển còn chưa đi vào trong đài đã toàn diệt, mà đối thủ của bang cũng liên tục gây rối, vì thế việc bọn họ hết cách, cuối cùng đem toàn bộ sức chiến đấu tập trung vào Tế Thiên đài đã bị họ chiếm đóng ở Cửu Lê. Mà người của Nhà Giam Thời Đại Mới, có lẽ là bởi vì làm bang không thể làm quá tuyệt, cho nên mặc dù đang bang chiến hai bên nhân mã giao phong có hạn, nhưng chân chính thủ đài, bọn họ cũng không đến quấy rối, vì vậy, khi còn 20 phút nữa bang chiến mới kết thúc, một đám người Võ Nghệ Cao Cường vây quanh Đỉnh Hồ đài nằm dài, sau khi chạy tới nhảy đi chán chê, đều rống to buồn chán a!

Hiện tại Võ Nghệ Cao Cường có hơn hai đoàn người đang tham gia chiến đấu, một đám người trên YY liên tục oán trách nhân đầu trứng, cuối cùng đạt thành nhất trí, một đoàn đóng giữ Đỉnh Hồ, mà một đoàn khác thì đi Cửu Lê Bạch Thủy đài, quấy rối bang Oa.

Tô Lạc tự nhiên là nằm trong đoàn đi phá đám.

Một đám người truyền tống đến Bạch Thủy đài, đi thẳng đến đài, lúc này trên đường có lẽ tề vài người bang Oa và một vài người bên đối địch, mà một đoàn người của Võ Nghệ Cao Cường sang đây, liền giống như châu chấu quá cảnh, đem người của bang Oa tiêu diệt sạch sẽ, mà những người còn lại định lui về đài, lại bị một đám người truy đuổi, trên YY chỗ nào cũng nghe thấy tiếng gào thét, ví dụ **“Dựa vào, chờ lão tử một chút a, thịt đâu, thịt đâu? MD, tạp bản đồ chút là mất {chữ đỏ}, mấy người làm việc chậm chút coi? Ha ha, đầu người là của ta!”** Ví dụ là như vậy. Trái ngược với Võ Nghệ Cao Cường khí thế ngất trời, bang Oa lại khổ không nói nổi.

Lúc trước bọn họ còn có thể áp chế bang phái đối địch, bảo vệ đài không tính là việc khó, kết quả bởi rằng đàn châu châu Võ Nghệ Cao Cường này tham gia, làm cho tình hình chiến sự trong nháy mắt nghịch chuyển, bọn họ lúc này đáng lẽ chỉ cần đối đầu với Khuynh Thành, nhưng lúc này người của Khuynh Thành và người của Võ Nghệ Cao Cường, nhìn ra là đã ngoài ba đoàn người, trùng trùng điệp điệp vai sát vai, trực tiếp đánh cho Tô Lạc lệ rơi đầy mặt. Chẳng qua cô cũng không hi vọng có thể cướp đầu người, chỉ là đi theo phía sau Linh Dục, phối hợp ăn ý, tăng cường khả năng sinh tồn của Linh Dục, khiến cho bảng xếp hạng thay đổi, số lượng giết người tăng lên nhanh chóng, thẳng cho đến khi đứng số ba trong bảng bang chiến.

Rất nhanh, người của Võ Nghệ Cao Cường hùng hổ đánh vào Bạch Thủy đài, {chữ đỏ} nhanh chóng biến thành thi thể, trong khoảnh khắc, chỉ còn lại không đến mười người, mà lúc này, trên YY Linh Dục bắt đầu kêu gào, **“Lão bà, cái kia Thanh Nhiên là của em, Đường Thiển Thiển là của tôi!”**

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt:...

【 Bang 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Ôi chao, có JQ.

Tô Lạc thở dài, đây không phải là có JQ, đây là có nghĩa hòa thuận.

Mỗi người đều có yêu thích cướp đầu người, cho nên mục tiêu của mọi người chưa từng tập trung vào Thanh Nhiên và Đường Thiển Thiển, đã là rất cho mặt mũi rồi, hơn nữa, ở đây còn có người của bang Khuynh Thành, nếu như ra tay không đủ nhanh, hạ thủ chưa đủ ác, rất lãng phí người nhà với nhau một phen khách khí, nhưng mà Tô Lạc còn đang tìm kiếm mục tiêu Thanh Nhiên định tập trung thì đột nhiên nghe thấy Linh Dục bất mãn hừ, “Thế nào, luyến tiếc?”

Mà lúc này, Đường Thiển Thiển rồi bị anh ta một tên bắn chết rồi.

Cố tình lúc này, Thiên Phật của Pháp Sư đối phương cũng xướng xong, không hiểu có phải là Thanh Nhiên phát kỹ năng hay không, ném vào tổng đám người cũng đập bể không ít máu, ở phía trước Linh Dục mất càng nhiều máu, Tô Lạc lập tức tập trung vào Linh Dục rót đầy máu, mà lần chuyển mắt

này cũng làm cho cô nhìn thấy, mục tiêu tập trung của Linh Dục chính là Thanh Nhiên, mà lúc này Thanh Nhiên, đã chỉ còn gần nửa thanh máu.

Tô Lạc thuận tiện nhấn vào Thanh Nhiên, nghìn cân treo sợi tóc, dùng một kỹ năng thuần phát bắn ra, sau đó nhìn thấy hình ảnh nhân vật Thanh Nhiên trở nên xám trắng, kỹ năng kế tiếp còn chưa xướng xong, bởi vì nhân vật tử vong cho nên bị đánh gãy.

Thôn thức a ——

Tô Lạc lật xem ghi chép chiến đấu, định nhìn xem đầu người này có phải là cô cướp được không, nếu không phải, không biết tên Vũ Nhiên kia sẽ nói ngôn luận kinh người gì nữa, luyện tiếc? Hay là để cho Thanh Nhiên đứng ở trước mặt mình, giết anh ta tàn phá trang bị, trong trò chơi lẫn nhau gặp phải phản bội và chửi rủa, hình ảnh khi đó lại hóa thành lưỡi dao sắc bén, tuy rằng không hận đến mức muốn chết muốn sống làm cho bản thân giày vò, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không là thánh mẫu giả vờ thản nhiên rộng rãi, có thể giết thì tuyệt đối sẽ không nương tay.

“A a a, chị dâu lên TV rồi!”

Hệ thống: vương hầu tương tương trử có khí phách Nguyên Lão Võ Nghệ Cao Cường Hạ Lãnh Nguyệt giương cung cài tên, đem Bang Chủ Oa Thanh Nhiên chém ngã ngựa, trong chốc lát cát bay đá chạy, trời đất biến sắc!

Nhấn mở kênh công cộng nhìn thấy tin tức Hệ thống này, Tô Lạc lập tức thở phào nhẹ nhõm, cả người đều mở mày mở mặt.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cầm đại xoa cuồng tiếu, khả khả!

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Chết tốt, vậy khăn tay ~

Phốc. . .

【 Bang 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Đủ loại bày tỏ không nói gì.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Như Sương: Đủ loại bày tỏ đồng ý.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Thì ra ngài cũng là thê đi, thở dài.

Có lẽ là bang Oa bị đánh cho nghẹn khuất, trong khi bọn họ phát liều ngoan ngôn, 10 phút cuối cùng, bọn họ liên minh ba bang phái lần lượt tuyên chiến cũng phân người tiến công Đỉnh Hồ đài, Tóc Đen Thành Tuyết và Hoàng Hôn Như Sương trên YY báo cáo tình huống ở Đỉnh Hồ, đối phương có hai đoàn người, người thủ đài bọn họ toàn bộ bị giết, hơn nữa lúc này, Hệ thống bắn ra tin tức làm cho mọi người rùng mình.

Hệ thống: Đường Thiển Thiển của bang Oa đang tình lợc Đỉnh Hồ Tế Thiên đài.

Tế Thiên đài nếu như bị người chiếm lĩnh, như vậy yêu cầu một người của bang đối địch dùng sa tử tương kỳ tẩy trở về, mà lúc này cơ bản là chỉ còn 5 phút, ở trong khoảng thời gian này nếu như người tẩy đài bị giết chết thì hành động sẽ bị gián đoạn, cho dù rồi tẩy sạch 90% cũng là kiếm củi ba năm thiêu một giờ, vì thế, thông thường tẩy đài là Thiên Cơ máu dày phòng ngự cao. Mà Đường Thiển Thiển lại là một cái Pháp Sư da giòn, cô nàng làm như vậy, có lẽ khiêu khích

“Thấy được không, một đoàn toàn bộ truyền về, tập trung Đường Thiển Thiển, giây sát cô ta!” Khẩu khí Linh Dục trên YY bình thản, nhưng Tô Lạc cũng là máu nóng sôi trào, Bạch Thủy đài bọn họ vốn đến là tới đánh xì dầu quấy rối, hiện tại mọi người của Khuynh Thành ở trong, cũng coi như là cho bọn họ một cái nhân tình, hiện tại toàn bộ truyền về, giây sát Pháp Sư, hoàn toàn không coi là khó.

Ngay khi mọi người khí thế bừng bừng định quay về thì đột nhiên nghe trên YY có người ở nói, **“Không cần tới!”**

“Bị tẩy xong rồi? Không có khả năng a, mới ba phút nha!”

“Cắt đứt rồi! Cái kia Đường Thiển Thiển đã bị giây rồi!”

“Mấy người lợi hại như vậy? Không phải có hơn hai đoàn người thủ sao?”

Lúc này, đám Tô Lạc đã toàn bộ truyền về, đập vào mắt không phải là hơn hai đoàn người, mà là thi thể đầy đất. . .

Người của bang Dạ Mị cười tọa kỵ phi hành lượn vòng trên đầu, theo thời gian trôi qua, khẳng định không có khả năng tẩy xuống đài, lập tức rút quân không lưu lại câu nào.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Vừa rồi bang Dạ đến giúp chúng ta thủ, chẳng lẽ là muốn mượn sức chúng ta?

【 Bang 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Ta cảm thấy, đêm nay sau khi bang chiến, khu vực của chúng ta sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Quan ta vái P, lão bà, em xem tôi đứng vị trí số một trong bảng xếp hạng giết người, 103 đầu người, ha ha ha ha!

Tô Lạc nghe xong, mở tin tức bang chiến ra phát hiện Linh Dục thứ bậc phía trước, đồng thời chiến tích nổi bật, giết 103 cái không nói, chỉ chết một lần, ở trong bang chiến loại này lấy sức người làm đầu, sức chiến đấu cá nhân cũng khó chống lại tình huống bị người luân, cũng chỉ chết một lần, quả thật là nhân gian kỳ tích.

【 Nguyên Lão Bang 】 Ta Là Quả Dưa Chuột: Da vào, chỉ chết một lần, biến thái

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Đó là đương nhiên, bình sữa nhà ta rất mạnh!

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Hoa Cúc: Vâng, vâng, chị dâu sữa nhiều!

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: T T

Toàn bộ khu vực giết người bằng tự nhiên không có vị trí của Tô Lạc, mà nhân tin tức bang chiến, Tô Lạc cuối cùng mới tìm được tên mình, giết 1 chết 1, chỉ so với hai acc nhỏ tốt hơn một chút, Băng Tâm của Võ Nghệ Cao Cường thật ra cũng rất bạo lực, giết người cũng trên 5 cái, chiến tích của Tô Lạc, đúng là rùng mình, vì vậy cô bấu môi, ở trong bang oán giận một câu.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Toàn là tăng máu, đầu người cũng cướp không được, đau lòng.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Vậy ngày mai thành chiến lão bà đi giết người đi! 【 Tam Vĩ Hồ Tinh Nguyên Hồn Châu 】

Tô Lạc nhấn mở khối trên châu hồ ly, sau đó hít sâu một hơi, cực phẩm hồ ly a, chính là bộ pháo hình hạt châu, một cái kỹ năng bắn qua đám bapr chết một đám người, trốn ở phía sau đông người dùng kỹ năng nhiều hỏa cướp đầu người, tuyệt đối có thể tiến vào hàng đầu bảng xếp hạng, Tô Lạc hít vào một hơi, sau đó ở trong bang đánh chữ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi biến hồ ly rồi ai tăng máu cho anh?

Sau khi nói xong Tô Lạc lại âm thầm lắc đầu, cảm thấy bản thân làm kiêu, trong bang nhiều Băng Tâm như vậy, còn sợ không có người tăng máu cho anh ta?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: 【 Lệ Mị Hoa Yêu Nguyên Hồn Châu 】

Phốc. . .

Nếu như nói Hồ Ly Nguyên Hồn Châu cái kia là một cái bộ pháo di động

cường lực sát phạt thì vật này Hoa Yêu Nguyên Hồn Châu chính là bình máu di động, có thể vô hạn tăng máu, quả thật là siêu cấp đại vũ em.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Tôi không cần tăng máu, tôi cho em tăng máu a lão bà.

Đối thoại của hai người tự nhiên bị mọi người trong bang hiểu là liếc mắt đưa tình, bị mọi người khinh bỉ, chẳng qua là Linh Dực không thêm quan tâm, sau khi đem Hồ Ly Nguyên Hồn Châu chỉ định cho Tô Lạc lại linh quang chợt lóe.

Hệ thống: Bang Chủ Vũ Nhiên đem 【 Tam Vĩ Hồ Tinh Nguyên Hồn Châu 】 chỉ định cho Hạ Lãnh Nguyệt.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: đem Hạ Lãnh Nguyệt chỉ định cho Vũ Nhiên.

Thấy tin tức này, Tô Lạc đầu tiên là sửng sốt, một lát sau mới phản ứng lại, thật ra đây không phải Hệ thống tin tức lỗi, mà là thông qua kênh bang nói chuyện trực tiếp đánh ra, làm cho cô giật giật khóe miệng, cuối cùng cũng chỉ ở trong bang đánh một đoàn dấu chấm lửng.

Mà khúc nhạc đệm này, còn chưa bị người chú ý.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Khả khả ~

< nói chuyện riêng > Vũ Nhiên nói với bạn: Đã chỉ định cho tôi rồi, mang em đi đâm một lỗ.

Bạn nói với Vũ Nhiên: T T . . .

Hệ thống: Bang Chủ Vũ Nhiên quy ẩn, Hắc Chủ Quyền Quyền kế vị.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Lão bà, chỉ định 3-21!

Tô Lạc: “. . .”

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Lão bà, chỉ định rồi chỉ định rồi!

Tô Lạc cắn răng, quyết đoán không để ý tới, rõ ràng mình vừa rồi là bang chủ không cầm, cố tình phải chờ tới lúc sau khi quy ẩn mới kêu gào, quá đáng, có lẽ là Vũ Nhiên hôm nay cũng không người phản ứng, cuối cùng, anh ta bạo phát.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Thoát khỏi bang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Trợn mắt!

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Cái gì vậy?

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Trợn mắt!

Bang chúng: Trố mắt. . . .

Tô Lạc tay run lên, trong lòng cũng là đột nhiên hoảng loạn, vội vàng nói chuyện riêng Linh Dục.

Bạn nói với Vũ Nhiên: . . .

Vũ Nhiên nói với bạn: Hừ! Bạn nói với Vũ Nhiên: Tôi sai rồi – –

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Biết sai rồi là tốt.

Bang chúng: Dựa vào!

Mà lúc này, Tô Lạc thông qua quan sát mới phát hiện, lúc trước cái kia thoát khỏi bang phái cùng với tin tức chân chính của Hệ thống có điểm khác nhau. Rất hiển nhiên, tin tức thoát ly bang là do bạn Linh Dục tự mình viết chữ, mà không phải là thật sự, nhưng lại vô cùng giống nhau nhượng lấy giả đánh tráo làm cho tất cả mọi người đều bị lừa.

Vũ Nhiên nói với bạn: Bảo cô ngốc, cô còn không tin!

Bạn nói với Vũ Nhiên:...

Kết quả của sự kiện lần này, từ nay về sau, trong bang sẽ chẳng biết tại sao có thêm đủ loại tin tức.

Ví dụ như, Bang Chủ Hắc Chủ Quyền Quyền giải tán bang.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: đem Tóc Đen Thành Tuyết chỉ định cho Hoàng Hôn Như Sương

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: hướng về phía Ngày Đỏ Minh Nguyệt đề xuất khiêu chiến.

Mọi việc cứ như thế ùn ùn nhảy ra, mà người khởi xướng lại không ngừng kêu gào, mấy người làm sao chỉ biết bắt chước người khác vậy? Đây là bí mật nhỏ của ta và lão bà của ta a, a a a a

Tô Lạc: “...”

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: đem Vũ Nhiên trục xuất khỏi bang.

Chương 30: Đồng minh

Rất nhiều khi, chúng ta đều sẽ cảm thấy đây chẳng qua chỉ là một cái trò chơi mà thôi, làm sao ngờ rằng, trong trò chơi cũng có thể đấu tâm đấu sùng, vì một điểm quyền lợi mà tính toán lẫn nhau.

Trong ngày Bang chiến kết thúc, YY của bang Nghệ Cao Cường lại nghênh đón rất nhiều khách không mời.

Đầu tiên là người của Khuynh Thành bày tỏ cảm ơn, thuận tiện đưa ra cái gì đồng minh các loại vấn đề, bị bạn Quyển Quyển khách khí uyển chuyển cự tuyệt, sau đó lại là đám người Đường Thiển Thiển liên minh sang đây nói, nói không muốn đem ân oán cá nhân mở rộng, dĩ nhiên người tới chắc chắn không phải bang Oa, lần này khi nói chuyện Linh Dục nói rõ lập trường, cùng Thanh Nhiên và Đường Thiển Thiển của Oa thề không lưỡng lập, vì vậy đàm phán tan vỡ, chẳng qua là đôi phương cũng không nói gì, chỉ ha ha cười bày tỏ tiếc nuối.

Sau bọn họ lại là Khu Chiêm Thành – Bang Chủ của liên minh Quyết Chiến Thế Giới qua đây, mong muốn đạt được ủng hộ hỗ trợ thủ thành, mặc dù trả lời thuyết phục, nhưng Quyển Quyển cũng mơ hồ bày tỏ cách nhìn, ngày mai mới làm quyết định, đến khi ba mươi tám người cất bước, Tô Lạc cuối cùng cảm thấy lỗ tai đều nghe thành kén rồi, đang định bày tỏ trên YY rằng logout, chỉ nghe leng keng một tiếng, cô bị quản lý thành viên kéo đến phòng nhỏ dưới lầu.

Mà tình hình lúc này chính là, cô nam quả nữ sống chung một phòng.

Trong cảm nhận của Tô Lạc, Linh Dục luôn luôn không có tác phong của Đại Thần, về phần thành tích xem như một cái Đại Thần, rốt cuộc cần cái gì tác phong? Cô nghiêng đầu chống cằm suy nghĩ một chút, cảm thấy hẳn là phải im lặng ít nói có uy hiếp và cảm giác thần bí, đó là băng sơn Đại Thần, nếu không thì là phong độ nhẹ nhàng khiêm tốn lịch sự, đây là ôn nhã Đại

Thần, nếu không thì cũng là thao tác sắc bén ra tay hung ác, là tà ác hóa thân ma vương Đại Thần, mà nhìn chung Linh Dục, vừa vô sỉ vừa hạ lưu, vừa đê tiện vừa chết không biết xấu hổ, còn cho vay nặng lãi a vân vân, đúng là có tất cả các tính xấu của vai phụ trong tiểu thuyết, thật sự là đèn không thể chiếu sáng hết bàn.

Nhưng dù vậy, cùng một cái hạ lưu như vậy ở trong YY, Tô Lạc cũng hiểu được bản thân trống ngực dồn dập hơi thất thường, đột nhiên nhớ tới một câu hình dung rất 囧 là tim đập như nai con chạy loạn, ặc, gặp quỷ rồi.

“Nói chuyện!” Linh Dục cười híp mắt lên tiếng, Tô Lạc hít sâu một hơi, mở YY Vũ Nhiên viết chữ.

Tô Lạc: **Mạch hư.**

Lý do này mặc dù sứt sẹo nhưng cũng rất thực tế. Vũ Nhiên tự nhiên không có tâm tình cũng Tô Lạc đánh chữ nói chuyện phiếm, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, một lát sau còn chặc chặc nở nụ cười.

Vũ Nhiên: **“Địa chỉ!”**

Hả? Có ý gì? Tô Lạc không hiểu, đang khó hiểu thì lại nghe Linh Dục nói tiếp: **“Tôi mua mạch mới gửi cho cô, hai ngày là tới!”**

Khụ khụ, Tô Lạc giật giật khóe miệng, đem tai nghe nhìn nhìn, cuối cùng thở dài, cắm vào ổ, thế nhưng lúc này lại có chút lo lắng, nếu như anh ta cảm thấy mình khó nghe thì làm sao bây giờ? Làm sao cũng không mở miệng được? Tô Lạc liên tục ho khan mấy tiếng thanh thanh cổ họng, nhưng cũng run run không mở miệng được, cuối cùng mắt nhắm mắt mở, cắn răng, cuối cùng cố lấy dũng khí mở miệng nói, vì che giấu cảm xúc, cô dùng khẩu khí kiêu ngạo **“Để làm gì!”**

Thật ra mạch của Tô Lạc bị hư cũng không phải là nói dối, bởi vì ngày trước ném lung tung trên đất cho nên luồng điện trong mạch bị chập, khi nói chuyện có tiếng ào ào giống nhau tiếng nước chảy, kết quả là một câu để làm

gì, đưa tới bạn Linh Dục mãnh liệt đả kích,

“Lão bà, giọng của em không dễ nghe bằng tôi!”

Tô Lạc đập bàn, dựa vào, có cần không biết xấu hổ như vậy không a, cô hận nghiền răng, lần đầu tiên mở miệng nói liền bị phân biệt đối xử, thật là đả kích rất lớn.

“Hừ!” Anh cho rằng chỉ mình anh biết hừ lạnh sao, tôi cũng biết. Tô Lạc nghiền răng nghiền lợi, cũng hiểu được bản thân quá mức thất bại

“Đúng a, giọng như bác gái, còn có tiếng nước chảy ào ào.” Linh Dục làm như không nghe ra tiếng rống giận trong lồng ngực Tô Lạc, vẫn đổ dầu vào lửa nói.

Bác gái, bác gái em gái anh, tốt xấu lão tử năm đó cũng đạt giải công hiến co liên hoan ca hát trường, anh lại nói tôi là bác gái? Tô Lạc tức giận đập bàn tiếp, ném tai nghe đi, nhìn Linh Dục ở trong trò chơi nhảy tới nhảy đi trong Lưu Vân Độ, hận không thể dùng châm đâm chết hẳn. **“Địa chỉ!”**

Trong YY Linh Dục vẫn lải nhải, mà Tô Lạc ngay cả cắt đi ra ngoài cũng không muốn, trực tiếp đang kênh Trước Mặt đánh chữ.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Để làm gì?

Vũ Nhiên: **“Cái mạch hư kia nên đổi, tôi mua một cái gửi cho em a!”**

Gửi cả nhà anh!

Vũ Nhiên: **“Như vậy đi, em không phải vẫn còn nợ tôi 1000 khối sao, tính là cho em còn nợ 880, 120 kia cầm đi mua một cái mạch thế nào?”**

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cút!

Sĩ khả sát bất khả nhục, anh có hiểu không a! Tô Lạc hận không thể lấy

đầu đập bàn, cô vừa rồi làm sao lại bị ma quỷ ám ảnh, cùng Linh Dục một mình đứng ở trong YY lại có thể xấu hổ, một cái hạ lưu hóa nói cho cùng làm gì có điểm nào để tâm động, Tô Lạc dùng sức lắc đầu mạnh hai cái, lúc này mới thở một hơi thật dài.

Nói đến nợ tiền, Tô Lạc thở dài, song mở Hoan Ca định làm nhiệm vụ Bảo giám, sau đó móc chút đá gửi bán cho mấy người làm nhiệm vụ sư môn, hiện tại kinh tế đình trệ, lần trước thu một đồng đạo cụ thăng cấp luyện hóa thuộc tính nhiều, tưởng rằng về sau thăng cấp bộ bảo luyện hóa 75 sẽ được giá, ai ngờ đảo mắt một cái, game ra hoạt động đẩy ra một loạt rương hòm nhiều vô kể không nói, còn trực tiếp ở trong nguyên bảo thương thành đem đồ có giá trị 10 khối đổi thành 2 khối 5, vì vậy Tô Lạc hơn 30 tòn chân bị lỗ hơn 10 kim, cô lệ rơi đầy mặt đau lòng không thôi, cho nên hôm nay, cũng không dám đánh cuộc sinh ý nữa, chỉ dám hái cỏ đào khoáng, một lần hai ba kim từ từ tích lũy, mỗi ngày tính toán Bảo giám tiền, thu tới đa cũng chỉ 200 kim, thật sự là lo lắng a.

Bên này acc Hoan Ca chờ quảng thành thực chờ đến mức đang buồn chán, bỗng nhiên thu được một cái nói chuyện riêng, trực tiếp làm cho cô run rẩy khóe miệng, thiếu chút nữa cho rằng mình vẫn còn dùng acc Băng Tâm.

【 người xa lạ 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Ở?

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: ?

【 người xa lạ 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Tiểu Ca có thời gian không, tôi muốn nói chuyện một chút.

Khụ, không rảnh.

Hoan Ca acc này trước đây là của bang Dạ Mị, cùng Ngồi Nghe Tiếng Gió có quen biết cũng là bình thường, nhưng mà bây giờ đã thay đổi người có cái gì nói? Vì lúc trước Ngồi Nghe Tiếng Gió phóng ra Bát Hoang cứu mình, Tô Lạc suy nghĩ một chút, vẫn là uyển chuyển từ chối anh ta thì hơn.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: A, tôi đang đi phó bản, BOSS rồi.

【 người xa lạ 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn:...

【 người xa lạ 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Tôi đang đứng trước mặt.

Phúc. . .

Tô Lạc giật giật khóe mắt, cô ngày hôm nay uống nhầm thuốc thật rồi, liên tục bị đả kích lợi hại như vậy, run rẩy nhấn mở F11, bỗng nhiên nhìn thấy bên cạnh khối khoáng thạch mình khổ tâm chờ đợi có một Dịch Kiếm cánh đỏ đứng nhìn.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió vẫy vẫy tay với bạn.

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca: A. . . A. . .

Chương 31: Ngự phu thuật

Ngồi Nghe Tiếng Gió đơn giản chỉ là hỏi Hoan Ca có muốn quay về bang Dạ Mị không, Tô Lạc tự nhiên là từ chối, đang vất óc tìm từ biểu đạt sự tiếc hận của bản thân nhưng cảm thấy chỗ trú thân hiện tại không tệ cho nên không muốn trở lại thì thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió rất bình tĩnh phát phát tay

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cũng tốt.

Thế là cô liền xóa dòng chữ vừa mới viết ra, thấy không, nói không trở về bang, người ta liền bảo cũng tốt. Tô Lạc sờ sờ mũi, ngượng ngùng cười khan hai tiếng.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Người của Võ Nghệ Cao Cường không tệ.

Yêu, không ngờ Di Kiếm này cùng người của Võ Nghệ Cao Cường còn có giao tình nha.

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca: Ừm, tôi rất thích nơi đó.

Đương nhiên, đây là nói thật, mỗi ngày nhìn đoàn người đấu võ môm cũng là một chuyện thú vị.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nhà Giam Thời Đại Mới gia nhập liên minh Hạo Nguyệt Đương Không (*Trăng Sáng Trên Trời*).

Tô Lạc hơi sững sốt, liên minh Hạo Nguyệt Đương Không là liên minh trước đây của Oa, lúc trước còn YY nói chuyện, bây giờ Nhà Giam Thời Đại Mới cũng tham gia, 2 bang phái lớn cùng mình có cừ oán, hơn nữa lần trước không thể đàm hòa, chỉ sợ sẽ chính thức trở thành kẻ địch, nhưng những chuyện này Ngồi Nghe Tiếng Gió từ đâu nghe được? Lại nghĩ, nằm vùng a vân

vân tầng tầng lớp lớp, Ngồi Nghe Tiếng Gió có thể biết, cũng chẳng có gì lạ.

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca: Oh.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nếu như sau này có gì cần giúp đỡ, có thể gọi tụi này.

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca: Ừm.

Đúng lúc này khoáng thạch đã thu xong, Tô Lạc đem khoáng thạch móc xong, sau đó cười Tiểu Mã định chuẩn, nhưng Ngồi Nghe Tiếng Gió không có ý muốn rời đi, làm cho cô vô cùng buồn bực, suy nghĩ một chút rồi vồ vồ mông ngựa, rời đi.

Nhưng đi chưa được bao xa, Ngồi Nghe Tiếng Gió lại nói chuyện.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nói với người trong bang cậu bây giờ chú ý chút, bọn họ đang chuẩn bị mở hồng dã ngoại giết mọi người.

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca:? A?

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Nghi thức chào đón gia nhập liên minh, cùng nhau tiến công quân địch.

Sặc. . .

【 Trước Mặt 】 Hoan Ca: Cảm ơn.

Sau đó, Tô Lạc đem acc Hoan Ca chạy đến khu vực an toàn, rồi bắt đầu đánh chữ trong kênh bang.

【 Bang 】 Hoan Ca: Vừa rồi có người nói liên minh Hạo Nguyệt Dương Không muốn dã ngoại giết người bang chúng ta.

【 Bang Chủ Hắc Chủ Quyền Quyền: Chúng ta đã sớm biết.

Ách . . .

【 Nguyên Lão Bang 】 Ta Là Quả Dưa Chuột: Đã có người hi sinh rồi.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Hoa Cúc: Chị dâu, chị chết thảm quá!

Sấm sét âm âm!

Một tiếng chị dâu này làm cho cô khoe miệng run rẩy khẩn cấp cắt về acc Băng Tâm, bất ngờ phát hiện, acc Băng Tâm của mình đứng ở Yên Khâu, đã nằm thi trên đất, chuyện khi nào, cô lại không chú ý.

Kênh nói chuyện riêng hồng hồng hồng hồng một mảng lớn, phần lớn là bạn Linh Dục rỗng rỗng.

Vũ Nhiên nói với bạn: Làm sao lại chết rồi?

Vũ Nhiên nói với bạn: Mau sống lại đứng lên tăng máu cho tôi.

Vũ Nhiên nói với bạn: Chạy đi đâu rồi?

Vũ Nhiên nói với bạn: Tôi sai rồi, cô một chút cũng không đáng tin!

. . .

Bên này, Ngồi Nghe Tiếng Gió vừa mới nói bọn họ muốn mở hồng dã ngoại, trong trường hợp này, người bị độc thủ vậy mà lại chính là cô – Hạ Lãnh Nguyệt, có thể nói là bi thảm vô cùng. Tô Lạc hận không thể ngửa mặt lên trời kêu thảm, lão tử rốt cuộc có tài đức gì, đáng giá bị nhớ thương như vậy a, ông trời a!

Lúc này chiến trường đã phát triển thành hỗn chiến, bên ta một đoàn người, bên địch hơn hai đoàn người, thực lực chênh lệch làm cho Võ Nghệ Cao

Cường khổ không nói nổi, khắp nơi sống lại vùng lên vừa mới lao ra không xa đã bị loạn kiếm chém chết, so sánh với Tô Lạc nằm thi, có lẽ là người có số lượng tử vong ít nhất.

Mà lúc này, Tô Lạc cuối cùng nhớ tới đi lên YY xem tình hình. Lúc trước cô kéo chăn đơn ra phòng nhỏ, sau lại bởi vì tức giận đem mạch ném ngã, cho nên vẫn không có nghe YY có bất luận động tĩnh gì, bên này vừa mới nhảy lên kênh nghe, lập tức nghe thấy tiếng Quyển Quyển, dừng ở chỗ này đánh, chúng ta đi tập hợp trước.

“Không đánh nữa, đi tập hợp trước thống nhất rồi trở lại!”

Bọn họ nói rất có lý, lúc này hoàn toàn là bị ưu thế nhân số của đối phương hoàn toàn chèn ép, toàn bộ thế cục nghiêng về một bên, mà lúc này toàn bộ rừng rậm Phượng Ngô còn vây xem, trong đó còn có kẻ địch của Hạo Nguyệt Đường Không, Quyết Chiến Thiên Hạ liên minh, nhưng nhân số cũng chỉ có hai ba người, cũng đều ngồi trên lưng ngựa nhẹ nhàng trong không trung.

Trận chiến đêm nay, mục tiêu chủ yếu của Hạo Nguyệt Đường Không là Vô Nghệ Cao Cường, vì thế, không có đem mấy con tôm cá của Quyết Chiến Thiên Hạ để ở trong lòng.

“Chúng ta đi trước Đào Lý Hoa Lâm (*rừng hoa đào*) tập hợp rồi rửa sạch lại! Bọn họ nhiều người, nhưng lại không biết kết hợp, chúng ta phân ra các đội nhỏ giết từng người!”

Lúc này, người trong bang đã đi gần hết, Tô Lạc đang nằm thi tự nhiên là muốn đợi mọi người đi hết rồi mới sống lại, mà lúc này Linh Dục kêu rên một tiếng bị bắn thành con nhím ngã xuống đất, Tô Lạc cho rằng anh ta cũng sẽ sống lại rồi khỏi, không ngờ người này lại từ thân thạch của Phượng Ngô rừng rậm chạy lại đây.

“Vũ ca, trước tập hợp!”

“Mọi người đi trước đi!”

Trên YY Hắc Chủ Quyền Quyền có chút tức giận: **“Chịu chết làm gì?”**

Linh Dực chưa từng lên tiếng, vài giây sau, trong bang xuất hiện một dòng chữ.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Ai u, tôi cảm thấy sau khi tôi đi bọn họ sẽ đâm loạn thi thể lão bà của ta.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Sặc!

Mọi người trong bang vô cùng hắc tuyến, nhưng rất nhiều cô nương má đỏ môi hồng mắt lấp lánh, lớn tiếng khen thái độ làm người của Linh Dực, đều tỏ ý Vũ ca và chị dâu vợ chồng tình thâm, tiện sát mọi người rồi.

Cố tình lại có một giọng nói rất không hài hòa nhẹ nhàng đi ra.

“Vừa rồi Vũ ca hùng hùng hổ hổ, chẳng lẽ là thấy chị dâu xuất hiện nên cố tình nói vậy đi, hắc hắc!”

Nói chuyện chính là Tôi Là Gạch Chéo, vừa rồi bởi vì Linh Dực thâm tình bị Quyền Quyền đại nhân hung hăng giáo huấn một chầu, cho nên không sợ cường quyền ra sức vạch trần chân tướng sự thật.

“Ai u, đừng nói như vậy chứ!”

Linh Dực đại nhân, ngài nói chuyện đừng uyển chuyển vắn vẹo như thế được không?

Tô Lạc nổi da gà, cố tình cái tên không biết xấu hổ kia lại tiếp tục nói, **“Lão bà ngươi đã đến rồi a! Cho ngươi sinh cho ngươi tử còn cho ngươi nhạt xác! Định cảm tạ ta thế nào nha!”**

Lúc này thi thể hai người cách nhau không xa, kênh Trước Mặt tiếng mắng không ngừng, chỉ có điều Tô Lạc cũng không để ở trong lòng, mà bắt đầu cùng Linh Dực nói chuyện riêng.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh muốn tôi cảm ơn thế nào?

“Ừ? Tôi muốn nghĩ chút a!”

Một người đang nói, một người đánh chữ, ở trong kênh cộng đồng rất dễ dàng khiến cho những người khác sờ không tới ý nghĩ, nhưng hoàn hảo bây giờ là thời kì phi thường, tất cả mọi người đang nghiên cứu làm sao đánh nhau, cho nên đem chút nhạc đệm này triệt để không nhìn

“Nghĩ ra rồi!”

Chỉ nghe Linh Dục thét một tiếng kinh hãi, Tô Lạc trong lòng lập tức xuất hiện một cảm giác bất an mơ hồ.

Vũ Nhiên nói với bạn: Vậy chat sex (裸 \ 聊 => *lỏa chủ trò chuyện*) đi!

&#;\$%#*\$! May quá là đánh chữ, nếu không mặt già của lão tử mất hết, Tô Lạc không nói gì, trong chốc lát tức sùi bọt mép đè nút Alt, khí thế ngất trời quát một tiếng, **“Cút!”**

YY yên tĩnh trong khoảnh khắc, vài giây sau mới có người kinh nghi bất định hỏi, **“Vừa rồi là ai nói chuyện?”**

Tô Lạc mặt đỏ bừng, mặc dù biết đám người kia không thấy biểu tình của mình, vẫn không khỏi xấu hổ, thở dài một tiếng.

“Lão bà của tôi, thế nào, giọng êm tai đi, hắc hắc!”

Sắc ——

“Khụ khụ tẩu tử chị dâu a, tốt, êm tai!”

Mọi người đều không nói gì, mà lúc này, hình tượng thê nô vô hại cả người lẫn vật của Linh Dục bắt đầu đi sâu vào lòng người, mọi người đều khoe, cũng ít vị cô nương hướng về phía Tô Lạc hỏi thăm ngự phu thuật, phải biết rằng Vũ ca trước đây đều là hạ lưu vô sỉ đệ tiện không chút nào thương hương tiếc

ngọc, hôm nay lại coi chị dâu như mạng, rốt cuộc là điều giáo thế nào a?

Tô Lạc cười mà không nói, vô cùng bí hiểm, nhưng trong lòng như vó ngựa chạy lồng lộn trên bãi cỏ bãi cát bãi biển ... bãi bom, tên kia là phần heo ăn cạp a a a a a a a a a!!

Vũ Nhiên nói với bạn: Hey, chat, sex, đi!

Tôi X!

Cứ như thế lăn qua lăn lại một phen, đề tài nói chuyện phiếm lập tức chạy đến trời nam đất bắc, chuyện dã ngoại thu gặt cũng quên sạch quăng đến Nhật Bản, mãi đến khi của bất ngờ nhảy ;ên Thế Giới.

【 Thế Giới 】 Thanh Nhiên: Thế nào, Võ Nghệ Cao Cường, không dám tới?

Chương 32: Hồn loạn

Tô Lạc và Linh Dục đồng thời sống lại đến Hoa Đào Lâm.

Vốn là bọn họ tổ đoàn cùng đi một lượt, sau lại nghe Quyền Quyền nói quên đi, bây giờ mấy người kia là khí thể đang dâng trào, cần ai đó để áp chế cảm xúc mãnh liệt một phen, cố tình mọi chuyện lại không đúng như ý bọn họ, rượu trắng dương cũng uống rồi quần áo cũng cởi rồi, kết quả phát hiện cô nương nhà người ta cũng chạy mất luôn rồi.

Thế là mọi người nên làm gì thì làm cái đó, muốn tán tỉnh thì đi tán tỉnh, đi hạ bản thì hạ bản, nhớ chiến trường thì chiến trường, mặc kệ mấy người kia tiếp tục kêu gào.

Tô Lạc đi theo Linh Dục xin chiến trường, đi theo hần giống như ngựa hoang thoát cương chạy loạn khắp nơi, giết người như ma. Linh Dục không nói, ngay cả Tô Lạc cũng một người Đại Độc cướp được ba đầu người, đang trong kênh chiến trường liên tục lên TV ba lần.

Hệ thống: Bản lĩnh cao cường, Hạ Lãnh Nguyệt trong khoảng thời gian ngắn liên tục đánh chết hai người!

Hệ thống: Bản lĩnh cao cường, Hạ Lãnh Nguyệt liên tục đánh chết ba người!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cướp đầu của tôi, chết không hết tội.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Kỹ không bằng người, hạ lưu vô sỉ.

Sau khi mất người, Tô Lạc hơi xấu hổ. Nhớ mang máng trước đây rất lâu, cô vẫn còn là một cô gái dịu dàng thủy mị. Chơi trò chơi không cãi nhau không mắng chửi người, biết thân biết phận vui vẻ giúp người. Hôm nay bị Linh Dục giày vò đến mức mỗi ngày đều mở miệng mắng người, hoàn toàn theo một cô gái tốt biến thành bạo lực nữ, chẳng lẽ trong cơ thể cô thật ra chứa

đụng rất nhiều “Bạo lực”, ngay cả bản thân cũng chưa từng phát hiện, không nói nữa, cướp đầu người thế này, so với trước đây chỉ lo tăng máu vui vẻ hơn nhiều, bởi vì có ý nghĩ như vậy, trực tiếp dẫn đến Tô Lạc một lòng một dạ cướp đầu người, đáng thương Linh Dục bị người vây đánh, rõ ràng có thể sống tốt lại cứ thế bị người đập chết.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Làm gì thế, chuyên nghiệp một chút coi!

Tô Lạc hơi chột dạ, nhưng vẫn không chịu thua, cô cũng không phải máy tăng máu, chẳng lẽ chỉ tăng máu mới là chuyên ngành à!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không để ý, tôi cũng không phải máy tăng máu.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Không tăng máu thì cô định làm gì?

Ách. . .

Cô im lặng đột nhiên nhớ tới một câu nói trước đây, dù sao là tăng máu, ai lên mà chẳng được.

Giống hệt như là khi bạn suýt nữa động lòng với một người, lại phát hiện, anh ta thích chỉ là bạn có thể làm gì, không phải là bạn. Thật ra trong trò chơi này có rất nhiều tình cảm cũng là như thế, mặc dù nói nghề nghiệp của em gái Băng Tâm rất được các anh zai yêu mến, thế nhưng người nào sẽ hiểu rõ, bọn họ rốt cuộc là thích chính bạn hay chỉ là năng lực bác sĩ không thể thiếu của bạn.

Tô Lạc nhìn túi đồ của mình một chút, đại khái cũng khoảng hơn 1000 kim, trong acc nhỏ cũng khoảng từng này, 3000 khối RMB trước đây, bất quá chỉ sau hơn một tháng đã bị cô kiếm lại hai phần ba, hôm nay tính toán tài sản trong túi, cũng thiếu khoảng 700 khối mà thôi, Tô Lạc đột nhiên cảm thấy mình rất có thiên phú đầu cơ tích trữ, hơn một tháng đang trong trò chơi buôn bán lời mấy nghìn khối, chính mình cũng khó mà tin được, nhưng cũng chỉ mới một tháng bận rộn ngâm mình ở trong trò chơi, cả người cô cũng thay đổi một vòng rất lớn. Nhưng, hiện tại cô sắp được giải thoát rồi. Cuộc sống về sau

tự nhiên chỉ là ngắm phong cảnh câu cá, thảnh thơi mang tiêu đề.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Nghĩ cái gì, mau đuổi kịp.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Oh.

Thế là trận chiến trường này cuối cùng đánh cho Tô Lạc ăn không biết vị, đồ dẫn đi theo phía sau Linh Dục tăng máu, một cái kỹ năng công kích cũng không dùng, cứ như thế thất thần đến khi ra khỏi chiến trường, Linh Dục nhấn mìn Tô Lạc PK, bị cô trực tiếp không nhìn.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Tiếp.

Đề nghị lại hiện ra, Tô Lạc từ chối.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Tiếp tiếp tiếp.

Tô Lạc lại từ chối. Sau đó Linh Dục ở trong YY kéo quai hàm gọi, **“Hạ Lãnh Nguyệt, cô tiếp cho tôi!”**

Tô Lạc vẫn từ chối.

Lúc này Linh Dục đi vòng xung quanh cô, nếu như nơi này có thể mở đồ, anh ta chắc hẳn sớm đã ra tay đem cô chém chết.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Ê người nào đó, đến quyết chiến coi, không đến chính là con chó nhỏ! *lè lưỡi*

Sặc. . .

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Ai ai ai?

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Cô ta cô ta cô ta.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ta ta ta.

(☉o☉)...

Thế là, mọi người trong bang đều nhao nhao nhảy vào kênh bang ồn ào, mắng Linh Dục không biết xấu hổ, dám ở trước mặt bàn dân thiên hạ liếc mắt đưa tình, thật quá đáng.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Nếu anh thua thì thế nào?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: *gõ mõ* !!! Tôi cưỡi trần nhảy thoát y vũ trước mặt mọi người.

T T

Tô Lạc lập tức rục rịch.

Thật ra Băng Tâm đánh Linh Dục cũng không phải rất khó, mặc dù Linh Dục thích thả diều chạy khắp nơi, nhưng khi PK, nếu như anh ta chạy quá xa thì Hệ thống sẽ tự động phán thua, hơn nữa trang bị hiện tại của Tô Lạc cũng không tệ, trước đây đều là bị anh ta đánh bất ngờ không kịp phòng còn bây giờ nếu như đánh thật thì vẫn không thể nói rõ là ai thua ai thắng.

Tô Lạc đang định đồng ý, đột nhiên trên Thế Giới nhảy ra một câu, làm dờn đi sức chú ý của cô, cũng làm cho mọi người trong bang đều nhao nhao suy đoán rốt cuộc là có chuyện gì.

【 Thế Giới 】 Mộng Đoạn Kinh Hồn: Dạ Mị mấy người có ý gì? Thất Dạ liên minh muốn động thủ sao, sớm chỉ biết mấy người không phải dám hảo hảo, bang phái trung lập lập liên minh, vô nghĩa!

【 Thế Giới 】 Thanh Nhiên: Vừa lập xong liền đi giết người, này cũng gọi là bang phái trung lập, tự mình tát miệng mình!

Thất Dạ liên minh cho tới nay đều là liên minh bang phái trung lập, thật ra bất cứ một người nào không có khả năng tuyệt đối trung lập, nhưng Thất Dạ

liên minh này, thật đúng là nói được làm được. Trong ba liên minh, từ trước đến giờ Thất Dạ liên minh chỉ thủ đài nằm trong phần doanh địa trên núi ở Cửu Lê Tây Cương xa xôi, ba bang phái thay phiên đi giữ đài, chưa bao giờ tham dự tranh đấu giữa các bang phái khác, thậm chí còn giúp đỡ đánh thành chiến, cũng một đám người đi Quyết Chiến Thiên Hạ liên minh, một đám người đi Hạo Nguyệt Đương Không, đánh xong rồi lại tất cả đều về nhà ngồi chồm hồm, có thể nói là một đóa hoa tuyệt thế.

Vốn liên minh trung lập này được cho là kiểm chế hai đại liên minh đối địch, chỉ cần hơi nghiêng về một bên đều có thể tạo thành thế cục rung chuyển, nhưng lâu dài về sau, bọn họ đều an phận thủ thường, cho nên, những người đó cũng dần dần mở rộng tâm tư, chỉ là thỉnh thoảng chiêu an mấy lượt.

Đặc biệt là trong khoảng thời gian thủ lĩnh của Thất Dạ liên minh Bang Chủ Dạ Chủ Mặc thay tên đổi họ rời khỏi, lợi dụng tất cả mọi dịp để thọc gậy bánh xe, Dạ Chủ Tử đầu khổ chống đỡ, cũng vẫn bị móc đi không ít sức chiến đấu, mà nay, Ngồi Nghe Tiếng Gió trở về, không phải là có thể làm cho Thất Dạ liên minh lại quật khởi sao? Vĩnh dự trở thành một khối u ác tính uy hiếp Quyết Chiến Thiên Hạ và Hạo Nguyệt Đương Không.

【 Thế Giới 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Đúng thế, từ hôm nay trở đi, không trung lập nữa, đối nghịch Hạo Nguyệt Đương Không liên minh.

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Dạ: Kịch tình cuối cùng cũng bắt đầu rồi!

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Lạc: Vô cùng kịch tình a, Hura!

【 Thế Giới 】 Phách Thiên: Chúng ta cùng chung kẻ địch, ha ha ha!

Quyết Chiến Thiên Hạ nở nụ cười.

Hạo Nguyệt Đương Không bẻ trứng.

...

Thế Giới chà chữ không ngừng, mà trong bang cũng thảo luận khí thế ngất

trời. Vì sao liên minh trung lập một năm đột nhiên lại muốn tuyên chiến Hạo Nguyệt Dương Không?

Vì sao vì sao vì sao vì sao a?

Vì sao?

Tô Lạc không hiểu sao lại đột nhiên cảm thấy hơi sờn tóc gáy vậy nha, OMG. . .

Chương 33: Cướp đồ

Thất Dạ liên minh tuyên chiến Hạo Nguyệt Đương Không đưa tới kết quả cuối cùng là, Tô Lạc thành chiến biến hồ ly giết người mà ước mơ tăng máu tốt đẹp của Linh Dục cũng hóa thành bọt biển.

Cuối cùng, phía bang công cũng không có báo danh, thế là, người của Quyết Chiến Thiên Hạ lại được thủ Mộng Nguyên Thành một tuần. Mà lúc này, nước miếng bắt đầu tán loạn khắp bầu trời kênh Khu Vực, cái gì độc tài, cái này muốn chết, Thất Dạ phá hư cân bằng, hoặc là Võ Nghệ Cao Cường một đám 2B.

Quả hồng cũng chọn quả mềm mà niết, mặc dù Thất Dạ hướng về phía Hạo Nguyệt Đương Không tuyên chiến, đối tượng đánh trọng điểm của Hạo Nguyệt Đương Không vẫn là Võ Nghệ Cao Cường. Nhưng việc này đối với Tô Lạc ảnh hưởng cũng không lớn, cô quanh năm ngâm mình ở trong đủ loại phó bản to nhỏ, nếu không thì cũng là đứng trong khu vực an toàn đầu cơ trục lợi, Hạo Nguyệt Đương Không muốn hạ độc thủ cũng bất lực. Nhưng những người khác trong bang lại khác, bởi vì bang phái vừa mới thành lập không lâu, trải qua đủ loại dã ngoại bị giết, vẫn có những người chơi thuộc hưu nhân đảng yêu hòa bình không chịu nổi mà thoát ly.

Thời kì cường thịnh là hai đoàn người, đến nay chỉ còn lại một đoàn người, sức chiến đấu của cả bang giảm hơn phân nửa. Mặc kệ là ai nhìn bang mình không có người vào cũng cảm thấy vô cùng nóng ruột, Tô Lạc cũng không ngoại lệ, hơn nữa cô mơ hồ cảm thấy Hạo Nguyệt Đương Không nhắm vào Võ Nghệ Cao Cường là bởi vì mình, trong lòng càng áy náy, thế là chỉ cần có thời gian liền mở acc nhỏ đi hái thuốc đào khoáng chặt củi, một tổ một tổ đều là miễn phí ném vào quốc khố, bị giết cũng không lên tiếng, đứng lên tiếp tục hái đào chặt. Kể từ đó, trong trang thứ hai quốc khố đầy đủ loại tài liệu sư môn, làm cho huynh đệ tỷ muội trong bang đủ loại khen ngợi và nịnh bợ.

Mà đối lập với lo lắng của cô, những quan viên khác đều là thản nhiên, đi một chút vào một chút cũng không để ở trong lòng, giống như không có việc

gì xảy ra. Mãi đến khi Tô Lạc rút cục nhìn không được ở trong bang mở miệng.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: hai ngày này đi thật nhiều người,

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Ừm. Đừng có bình tĩnh như vậy được không a?

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Đúng nha, mấy em gái Băng Tâm mà em thật vất vả mới dụ dỗ được lại chịu không nổi bỏ lại em mà đi.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Đó là mị lực của cô còn chưa đủ, cô nhìn bà vợ Băng Tâm của anh mỗi ngày bị người dụ dỗ mà vẫn trước sau như một hết lòng hết sức.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . . Anh mới mỗi ngày bị dụ dỗ.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: *mặt nghiêm túc* lão bà, chuyện trên giường, không nên tuyên truyền, anh xấu hổ nha.

Tô Lạc gào thét: “Cút!”

Lấy tư cách đứng đầu một nhà Quyền Quyền cũng rất bình tĩnh, chỉ ở trong bang ngựa đầu bốn mươi lăm độ nhìn trời, sau đó ở trong YY dùng giọng nói dịu dàng như Lâm Đại Ngọc, yếu ớt thở dài.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Người tới ta sẽ không đi; người đi, ta sẽ xem như người chưa từng tới.

. . .

Một câu nói rất đơn giản, nhưng lại làm cho trái tim Tô Lạc hơi run lên. Mà vào lúc này, cô chỉ mở danh sách nhân viên trong bang ra, đem tên từng người đang online yên lặng nhớ trong lòng, đồng thời cũng dâng lên một loại tâm tư,

chính là cô muốn nhìn mọi người cho đến lúc cuối cùng.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Tôi quyết định, không đổi khu nữa, không đổi bang nữa, thủ tại chỗ này, chờ mọi người đi đến rồi, tôi không chơi nữa.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Cô mà không chơi, toàn bộ mọi người cũng không ở nữa.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Không thấy người ta đang u buồn sao, anh cái loại lưu manh không hiểu văn hóa thì đừng có đứng đó mà quấy rầy!

【 Bang 】 Vũ Nhiên: *mặt xấu hổ*

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Lão bà, anh sẽ luôn cùng em.

Thế là sau đó, các đôi trong bang đều đi ra điểm danh ân ái, đủ loại nói rõ, trái tim màu hồng phấn bay bay đầy trời, cho đến khi các bạn nam độc thân gào khóc thảm thiết, hận không thể lập tức kiếm được bà vợ nào đi kết hôn. Trong phút chốc, tất cả người của Võ Nghệ Cao Cường đều phấn khích giống như ăn xuân được.

Mà lúc này, Linh Dục đã ở trên YY lăn qua lăn lại, “Lão bà em yêu anh không?”

Tô Lạc: “Không thương!”

“Lão bà em yêu anh không?”

Tô Lạc: “Không thương!”

“Lão bà em yêu anh không?”

Tô Lạc: “Không thương!”

“Lão bà em yêu anh không?”

Tô Lạc: “Yêu. . .”

“A, Trời ạ! Nhìn kìa!”

Tô Lạc: “Hả?”

Tô Lạc vốn định nói là “yêu cái đầu anh a” Kết quả bị đánh xóa như vậy, cũng không nói hết câu, có chút kỳ quái hỏi, **“Nhìn cái gì?”**

“Nhìn cái đầu cô a!”

Tô Lạc: “. . .”

Tiểu nhạc đệm này rất nhanh bị vút ra sau đầu, bởi vì tiêu đề đề nói chuyện riêng với cô.

< Đồ Đề > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Sur phụ, ta, ta muốn hỏi ngài một câu.

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Nói.

< Đồ Đề > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Nhưng ta không biết nói thế nào bây giờ.

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Làm sao vậy?

< Đồ Đề > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Không có gì.

Đây là có ý gì, một chốc thì nói có việc một chốc lại nói không có, thật là đau đầu. Thế là mặc kệ Tô Lạc hỏi thế nào, tin tức gửi đi cũng là đá chìm đáy biển không chút hồi âm, lại gửi thêm mấy cái, cuối cùng bỏ cuộc, thậm nghĩ đứa nhỏ này có phải là đang trong kỳ phản nghịch hay không.

Bên này đang chặt củi đột nhiên xuất hiện một cái nói chuyện riêng.

< Đồ Đệ > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Đi mau! Đến khu vực an toàn!

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Làm sao?

Hồi lâu không thấy ai trả lời, mấy chữ đi khu an toàn này làm cho Tô Lạc đuôi lông mày hơi nháy, chắc là đứa nhỏ này đang bị đuổi giết, lập tức nhân nhập đội, tiếc là vẫn không có phản ứng, vì thế Tô Lạc nhân mở danh sách bạn tốt, kiểm tra vị trí của Ngày Đó Minh Nguyệt và Khinh Ca đều ở Ba Thục.

Bạn nói với Khinh Ca: Ở đâu? Khinh Ca nói với bạn: Ruộng Bát Quái.

Chờ đến khi Tô Lạc chạy tới ruộng Bát Quái, nhìn thấy mấy người đang vây bắt Ngày Đó Minh Nguyệt và Khinh Ca, hai người sau hai ba chiêu ngã xuống, sau đó trực tiếp sống lại trên thân thạch, máu nóng bốc đầu tiếp tục chạy qua.

【 Khu Vực 】 Nhược Tương Tích làm nhiều việc ác, cuối cùng bị trời giáng thần lôi đánh chết, thiên lý sáng tỏ, báo ứng xác đáng.

【 Khu Vực 】 Nhược Tương Tích: Võ Nghệ Cao Cường là đồ bỏ đi chuyên cướp trang bị!

Tô Lạc một cái Nghịch Chuyển đem máu Ngày Đó Minh Nguyệt tặng đây, sau đó mở hình thức bang ở trong đám người thả một cái Bát Môn, đối phương có 5 người bang Oa, cấp bậc không thấp, đặc biệt trong đó còn có một đại Thái Hư, không ngừng ném Phù Kinh Quỷ Thần, làm cho Tô Lạc đủ loại ôm đầu không nói, sau ba bốn chiêu lam đã bị dùng sạch sẽ. Thế là, rất tự nhiên đến lượt trên mặt đất.

Ba người nằm thi ở trong ruộng Bát Quái, tin tức Tô Lạc xin gia nhập đội lúc này mới được chấp nhận.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đã nói nhiều người đánh không lại bỏ

chạy hã, theo chân bọn họ đánh chết đi sống lại rất vui ah?

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: Bọn họ nói ta cướp trang bị, ta không có.

< Tổ Đội > Khinh Ca: Ôi chao, Tiểu Minh Nguyệt chịu không nổi oan ức a.

Thì ra đồ đệ lớn rồi, biết tự mình đi bản sao 23, đứa nhỏ này cảm thấy hạ bản luôn luôn công bằng, thế là đoàn luôn Băng Tâm Nhược Tương Tích của bang đối địch, kết quả BOSS Cùng Kỳ ấn dấu chết nhả ra bộ 60 cấp Băng Tâm – Tô Mặc Thủ Oản. Tự nhiên là sau đó, đồ đệ đem Tô Mặc Thủ Oản phân cho Khinh Ca, sau đó đưa ra giá thị trường chia cho mọi người, kết quả đầu, Nhược Tương Tích sống chết mặc kệ, nói nàng cấp bậc cao, tăng máu so với Khinh Ca nhiều, phải ưu tiên nàng, nếu như có mâu thuẫn trong đoàn thì cũng không có gì ghê gớm, nhưng cô nàng lại nói làm sao không nói gì lại phân cho người khác, vì thế không nghe theo không bỏ qua, một mực chắc chắn Ngày Đó Minh Nguyệt cướp trang bị của nàng.

Thế là sau khi cô nàng ra bản, đã gọi người của bang, đem bọn họ liên tục luân. Mà tiêu đồ đệ bị oan ức, ghen một hơi ác khí, bị đánh cũng không chạy, đầu nóng lên liên tục ở chỗ này sống lại đánh lên, Khinh Ca cũng theo hấn liên tục cắn mạnh, kết quả, người ta đều giết đỏ cả mắt rồi, hai người bọn họ không thua kém, chết đỏ mắt rồi.

【 Khu Vực 】 Nhược Tương Tích: Võ Nghệ Cao Cường là đồ bỏ đi cướp đồ lừa đảo! *mặt khinh bỉ*

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Được rồi! Sống lại đến chỗ khác đi.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Bướng bỉnh! *kính lúp*

Lúc này trên người hai người kia lóe lên bạch quang, có lẽ là đã sống lại, Tô Lạc đang định nâng cổ họng, kết quả là phát hiện, hai người này lại sống lại ở thần thạch ruộng Bát Quái, cmn!

Tô Lạc không biết làm thế nào sống lại, chỉ là lúc này bọn họ không có vội vã giải trừ bảo hộ, đứng ở nơi đó đánh chữ.

【 Khu Vực 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Tiền cũng đã chia rồi, cái gì mà gọi là cướp đồ? Tôi lại không cởi quần áo, làm sao gọi là lừa đảo?

Mà lúc này, Tô Lạc trong lòng khẽ động, nhấn mở trang bị của Ngày Đó Minh Nguyệt, bất ngờ phát hiện cậu chàng toàn thân rách rưới, thậm chí có vài món đều đã phá hủy. Mà lại nhìn Khinh Ca, cũng là như thế.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đứng đây ngốc cái gì?

Tiểu đồ đệ nói xong tập trung Nhược Tương Tích lại nhảy qua, Khinh Ca lại tập trung tăng máu cho đồ đệ cô, Tô Lạc mặc dù thở dài nhưng vẫn xông qua tập trung Nhược Tương Tích, đáng tiếc thực lực kém quá lớn, ba người cùng đánh, cũng không chết nhanh như trước, nhưng thật ra cô gãy dựa được thêm mấy giây, rồi lại đi hẹn hò với Diêm vương.

Ngày Đó Minh Nguyệt lại sống lại.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: *gõ mõ* đồ đệ ngươi một thân rách nát không nói, tốt xấu Khinh Ca còn có kiện Tô Mặc, cũng đánh cho nhanh phá hủy rồi, nếu không cởi trang bị rồi trở lại.

Lời vừa nói ra, thân hình tiểu Quỷ Mị lao ra thân thạch lập tức dừng lại. Một lát sau, kênh Tổ Đội nhảy ra một dòng chữ.

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: Đi thôi!

Trong nháy mắt, hai acc nhỏ song song biến mất không thấy đâu, chỉ còn lại một mình Tô Lạc cô đơn không nơi nương tựa nằm bẹp dí trên thổ công ruộng Bát Quái, lệ rơi đầy mặt.

Kháo, có gian tình a!

Chương 34: Chiến tranh lạnh.

Khi Tô Lạc sống lại từ màn hình đen trắng, một đám người giống như thiên thần buông xuống đập bằng mọi chông gai xông tới chém qua như thái rau, đem năm người bang Oa thay nhau nằm xuống đất, mà trong đoàn người này có hai người quen, một người là Ngồi Nghe Tiếng Gió, một người là Dạ Chủ Dạ.

Đợi sau khi làm sạch đám người kia, Băng Tâm của bọn họ còn nghĩ dùng Thất Tinh Hoán Hồn kéo Tô Lạc dậy, Tô Lạc nói cảm ơn rồi lên ngựa chạy đi, nhìn Ngồi Nghe Tiếng Gió, thấy thế nào đều cảm thấy chột dạ.

Bọn họ không phải là lấy lòng mình đấy chứ?

Chờ khi cô an toàn truyền tống quay về khu vực, ngay khi vừa tìm được một NPC sửa chữa trang bị, bất ngờ thấy được một câu máu chó đầm đìa vọt lên trên Thế Giới.

【 Thế Giới 】 Nhược Tương Tích: Chẳng trách Thất Dạ muốn cùng Hạo Nguyệt xung đột, thì ra là xông quan giận dữ vì hồng nhan, Hạ Lãnh Nguyệt cô thật là lợi hại, thông đồng một người không tính, bây giờ còn có bang chủ của Dạ Mị làm chỗ dựa cho cô, tôi sợ nha!

【 Thế Giới 】 Đường Thiển Thiển: Đầu tiên là tam Vũ U, sau đó là làm hại Dạ Chủ Tử xóa acc rời đi, không biết người bị hại kế tiếp là ai đâu?

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Chuyện gì vậy?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Vừa rồi bọn họ luân đồ đệ và Khinh Ca, tôi đi hỗ trợ kết quả bị giết mấy lần, sau đó người của Dạ Mị đem bọn họ giết.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Cô kêu Dạ Mị giúp?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Không có a, đúng lúc gặp phải đi.

Vũ Nhiên nói với bạn: Tôi ở trong YY, cô cũng không gọi một tiếng!

Ách?

Vừa rồi là cô vội vàng khuyên bảo tiểu đồ đệ, quả thật không nghĩ đi gọi người giúp đỡ, dù sao trước kia cô đã chết cũng là không rên một tiếng đứng lên, đánh nhau vân vân, có thể không phiền toái người khác liền không phiền người nha!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Vừa rồi một mực cùng đồ đệ nói chuyện, thẳng bẻ có chút bảo hủ cho nên tôi nói chuyện hơi nhập tâm. Cũng không phải việc hệ trọng gì, gọi anh làm gì.

Vũ Nhiên nói với bạn: Cho nên cô kêu Ngồi Nghe Tiếng Gió đúng không.

Tô Lạc đầy bụng oan ức, cô chưa hề nghĩ đến việc gọi ai được không!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Không có, đã nói là không gọi người rồi.

Tô Lạc có chút tức giận, cho dù là lên Thế Giới, cô thấy biến cũng không sợ hãi, hoàn toàn không để ở trong lòng, quay đi quay lại đều là bọn họ muốn hất bát nước bắn lên người, dùng cũng tiền của bọn họ, thích làm gì thì cứ làm.

Nhưng Ngồi Nghe Tiếng Gió nói chuyện riêng qua, một cái biểu tình tìm ra manh mối, Tô Lạc trở về một cái mặt mếu, hai bên cũng không liên lạc. Vốn tưởng rằng chuyện nay chỉ là chút chuyện nhỏ, nào ngờ chút chuyện nhỏ này lại được phóng đại vô cùng vô tận.

Bạn Linh Dục giận dữ, không để ý tới cô nữa.

Không gọi cô đi chiến trường, trò chuyện cũng không phản ứng, lên YY hỏi

cũng giả vờ không nghe được, ngay cả nhiệm vụ hoa cầu nguyện mỗi ngày, cho anh ta, anh ta cũng không hoàn nguyện.

Cứ thế, chiến tranh lạnh giăng co một tuần.

Tô Lạc thỉnh thoảng đi chiến trường, nhìn thấy phía sau Linh Dục có một Băng Tâm đuổi theo tăng máu cho hắn, Băng Tâm kia không có bang, trang bị không tệ, không biết là đóa hoa từ nhà ai bay tới. Trong bang thỉnh thoảng sẽ có cô nương cùng cô kể tai nói nhỏ, sơ ý chính là chị dâu, hai ngày này em nhìn thấy có một Băng Tâm đi theo Vũ ca nha, hai người không có chuyện gì chứ!

Tô Lạc bình tĩnh lắc đầu, không có.

“Đó là đó là, chị dâu nự phu có cách!”

Thật ra không phải thế, bọn họ vốn là quan hệ vay mượn, hơn nữa cô cũng không phải là một người có đủ trách nhiệm tăng máu, Linh Dục thay đổi mục tiêu, cũng là bình thường, lúc đầu, anh ta cần cũng chỉ là một thầy thuốc tăng máu mà thôi.

Cái kia thầy thuốc đi theo là một Tiểu Bạch, Linh Dục tài đại khí thô, nói không chừng, qua vài ngày thì cho cô nàng này biến thành kho tàu gì gì đó, chờ mình trả hết tiền, sẽ không có gì gút mắt nữa.

Mặc dù nghĩ vậy, nhưng đáy lòng vẫn có chút thất lạc, nhưng ngọn gốc từ đâu, cô cũng không dám nghiên cứu kỹ.

Chiến tranh lạnh của họ kéo dài đến buổi tối thứ năm, nếu nói kỹ hơn nữa thì là 2 giờ khuya.

Khi đó số người online trong bang không nhiều, Tô Lạc bởi vì cuối tuần không ngừng điện cho nên còn online, mà Linh Dục lại là dưỡng nhan logout đúng 12 giờ, đáng lẽ cả bang một mảnh yên tĩnh, mãi đến khi một cái bang xin đột ngột nhảy ra. Lúc đó quan viên online chỉ có hai, một người là bang chủ Hắc Chủ Quyền Quyền, người kia tự nhiên chính là Tô Lạc

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Vũ Chi Đồng? Nữ Băng Tâm 76, tên hình như hơi quen.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Mọi người ai quen?

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Không phải là cái kia Băng Tâm sao!

Băng Tâm nào, Tô Lạc tự nhiên biết rõ, nữ Băng Tâm đi theo Linh Dục hàng ngày, thường xuyên có người báo cáo đề cập với cô, Tô Lạc muốn không biết cũng khó.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Chị dâu, ok không?

Tô Lạc khẽ thở dài một cái, đem Vũ Chi Đồng bỏ vào bang, sau đó, còn làm trái lương tâm, đang kên bang đánh một cái chào đón.

【 Bang 】 Vũ Chi Đồng: (mặt cười) Chào mọi người.

< Bạn Tốt > Hắc Chủ Quyền Quyền: Ai!

Một tiếng ai đại biểu cho điều gì, Tô Lạc có lẽ trong lòng biết rõ ràng, chỉ là tình cảm trong trò chơi này, không thể nói a, ví dụ như Quyền Quyền bọn họ không phải tốt lắm sao, cho nên những quan niệm bi quan không thể nói, huống chi, cô và Linh Dục, kỳ thật cũng không phải là yêu thích gì.

Đem acc cuối cùng làm xong Bảo giám, Tô Lạc logout đi ngủ.

Ngày thứ hai ngủ thẳng đến lúc mặt trời lên cao, đứng lên rửa mặt xong xuôi mới lên mạng, acc vừa mới đổ bộ, lập tức nhận được tổ đội mời, nhấn vừa nhìn, ồ, dĩ nhiên là Linh Dục.

Tô Lạc nheo mắt, chẳng lẽ là muốn ngả bài.

Cô theo tiềm thức nhấn mở chữ Hỉ cạnh ảnh chân dung nhân vật, bất tri bất giác đã kết hôn 50 ngày, thật sự là thần thức không thôi a.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô cho Vũ Chi Đồng vào?

Thông tin mời vào bang và đá ra bang sẽ được ghi lại trong sự kiện của bang phái, ai cũng có thể nhìn thấy Nguyên Lão Bang Hạ Lãnh Nguyệt mời Vũ Chi Đồng gia nhập bang phái, cho nên Tô Lạc trợn mắt khinh thường nhìn lại, thản nhiên lên tiếng.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Ủ

Hệ thống: Vũ Nhiên xin ở riêng, năm ngày sau hai người có thể tổ đội đến ly hôn.

Tô Lạc: “. . .”

Được rồi, như vậy cũng tốt, mặc dù trong lòng có chút khó chịu, nhưng Tô Lạc cái gì cũng không nói, chỉ im lặng rời khỏi Tổ Đội, lúc đầu định bụng login rồi đi chà ngọc, hiện tại không có tâm tình, một mình chạy đến Tùng Cực Uyên ở U Châu, cuộn mình ở dưới tàng cây mà cô yêu thích.

Cô có thể ẩn thân ở đây, âm lạnh tự hiểu.

Không biết qua bao lâu, trong không gian nhỏ hẹp này lại nhiều hơn một người, ngồi xếp bằng ở bên cạnh người cô, giống như thường ngày.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: (xấu hổ)

Tô Lạc giật giật khóe miệng, không phản ứng lại anh ta, mà là đang trong máy tính chọn mấy bài hát buồn bắt đầu xem, sau đó chống cằm nhắm theo. Sau đó lại là một khoảng im lặng, lại qua hồi lâu, mới thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió tiếp tục mở miệng.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai, tâm tình không tốt?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Không có.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Vậy trốn ở chỗ này làm gì?

Tô Lạc: “. . .”

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đang cùng lão công chơi trốn tìm.

Cô thật sự không muốn dính dáng thêm chút tin tức máu chó nào nữa, nếu đã cảm thấy hành động Ngồi Nghe Tiếng Gió đối với cô khác thường, nên đem mấy vấn đề ái muội này bóp chết từ trong nôi.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Ừm, rất có tình thú.

Nói xong, bạn Di Kiếm này liền lên ngựa chạy đi, mà Tô Lạc, cũng chỉ nhẹ nhàng thở dài.

Mà lúc này, một cái nói chuyện riêng bất ngờ nhảy ra, làm cô cả người chấn động.

Chương 35: Một Đoàn Dây Rối

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Được rồi, tôi tha thứ cho cô.

Tô Lạc đại 囧, lại đột nhiên lên cơn à!

Sau đó cô chui ra từ dưới tán cây, chuẩn bị phui mông chạy. Kết quả nhìn thấy kênh Trước Mặt nhảy ra một dòng chữ.

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Lão bà, anh bắt được em rồi!

Khi đó, Ngồi Nghe Tiếng Gió còn chưa đi xa, thân hình mơ hồ hình như có ngừng một chút, bóng lưng tiêu điều.

Được rồi, đó là ảo giác!

Tô Lạc thở dài, ngửa đầu nhìn Linh Dục quân giẫm Phong Hỏa Luân khí vũ hiên ngang đứng trên không trung.

Mà Linh Dục cũng từ trên không trung nhảy xuống, khi hạ cánh còn xoay người một vòng, Thiên Vũ Lưu Phương rơi chậm chậm xuống khi Linh Dục còn ở trong không trung bay lượn, lôi kéo mắt người.

Linh Dục mở mắt như ngày thường, chỉ có điều đánh được một nửa liên ngồi xuống trước mặt Tô Lạc, để mặc cho nhân vật chuyển sang tư thế nằm ngủ.

Hệ thống: Vũ Nhiên mời bạn vào Tổ Đội.

Sau khi vào đội, Linh Dục liên tục rung rung lên án Tô Lạc đã nhiều ngày lạnh nhạt hẳn, bắt đầu kể lể từ ngày cô bị đuổi giết cũng không gọi hẳn, còn dám gọi cái kia Ngồi Nghe Tiếng Gió gian phu, dẫn đến anh ta tâm tình ứ đọng, kết quả là Tô Lạc đã sai mà không chịu hối cải, không chỉ không xin lỗi mà còn cùng Ngồi Nghe Tiếng Gió cùng nhau đi phó bản mấy lần, đây chính là

hồng hạnh xuất tường, bảo hấn làm sao mà chịu nổi.

Tô Lạc rơi đủ loại mồ hôi, anh ta ngay cả việc mình cùng Ngồi Nghe Tiếng Gió đi phó bản mấy lần cũng đều biết, làm cái gì a, theo dõi cuồng à!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Tai mắt của tôi trải rộng thiên hạ, em đừng hồng ăn vụng.

...

Thật ra thì Tô Lạc là một người rất nội liêm.

Chính xác mà nói là tính cách của cô chính là không lạnh không nóng cộng thêm ngậm bồ hòn làm ngọt. Chính là kiểu người không thích tranh giành mà quảng đại nhân dân quần chúng luôn phải nhỏ, nhưng thế thì sao, cô chính là như thế, cô một là không quan tâm, hai có thể là vì sự việc còn đang nằm trong phạm vi có thể tha thứ, không đáng phải bận tâm. Cho nên khi mà Thanh Nhiên gọi cô kết hôn, cô cũng chỉ chống cằm vài giây rồi đồng ý, cho nên khi nhìn thấy trang bị của acc bị thay đổi, cũng chỉ yên lặng thu xếp trả nợ. Cho nên cho dù là bị ly hôn rồi hắt một chậu máu chó lên đầu, phát Thế Giới cũng không cãi lộn rồi cuối cùng tự mình cảm thấy chuyện này cũng khó mà chứng minh, cho nên cũng lười đi chứng minh!

Mặc dù nguyên nhân trong đó khiến cô tức giận đi giết mấy người, nhưng vì không đủ kiên nhẫn và nghị lực, hơn nữa trong trường hợp đi giết người rồi cũng bị luân, cho nên cô luôn tự nhắc với mình, lưu lại núi xanh không sợ không có củi đốt, sau này báo thù, sau đó gian thi v.v.. , nhưng kết quả cuối cùng là, chưa được mấy buổi đã quên hết mọi chuyện.

Thật ra việc này cũng có rất nhiều nguyên nhân, dù sao những người nhiệt huyết sôi trào đang đang sát khí kiên nhẫn cùng thiên hạ là địch cũng chỉ có trong tiểu thuyết, người bình thường rất khó làm được, một người bị nợ nần đè thân càng khó làm được.

Cô cảm thấy tính tình của mình rất tốt, đối với rất nhiều chuyện đều không sao cả, nhưng mà thái độ xử sự bình tĩnh này, sau khi gặp phải Linh Dục, từ sáng đến tối, từng chút từng chút một sụp đổ hết.

Ăn vụng! Tô Lạc liếc xéo Linh Dục một cái, anh ta đây là vừa ăn cướp vừa la làng sao? Không biết là ai mỗi ngày mang theo một cái Băng Tâm đang trong chiến trường quẩn lầy nhau! Bây giờ còn ngang nhiên đưa vào trong nhà, khụ khụ, mặc dù người là mình thả vào, nhưng nếu như không phải anh đề nghị, hai người tình chàng ý thiếp gắn bó keo sơn, nếu không thì người ta làm sao lại chạy theo anh được?

Tô Lạc bĩu môi, hơn nữa là anh tự mình chạy ra ở riêng, còn ngồi đó mà nói tôi ăn vụng?

Đương nhiên, lấy tính cách của Tô Lạc, những chuyện này cô cũng chỉ nghĩ trong lòng mà thôi, mà trong trò chơi, cô chính là cưỡi ngựa chạy đến điểm phi hành, đang nghĩ không biết nên đi đâu, đơn giản là nhún trở về thân thạch về tới Ô thước tiên cảnh.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô, cô, cô, lại dám biến mất trước mặt gia.

Tô Lạc không nói, Linh Dục hớn hên rống lên: **Cô là đồ đầu gỗ!**

Tô Lạc: “...”

Dù sao cũng đã tới Ô thước tiên cảnh, đem nhiệm vụ làm rồi nhận hoa, 51 bông một hộp gửi bán còn có thể kiếm không ít tiền, chỉ là hoa của ngày hôm nay đặc biệt không dễ nhặt, một đường đều là xác, làm cho Tô Lạc lệ rơi đầy mặt. Cố tình Linh Dục còn một mình ở Tổ Đội kêu gào, thật không hiểu được người này mấy tuổi rồi, tình hình là đầu óc phát triển không được đầy đủ, cái loại người tùy tâm sở dục cà phơ cà phát này, cho rằng cả thế giới đều xoay quanh anh ta, aiz, Tô Lạc quệt miệng, làm sao lại có cảm giác như mình là bảo mẫu thế này không biết!

Nếu như trong hiện thực có một người như thế sống chung mỗi ngày, Tô Lạc cảm thấy chính mình khẳng định sẽ có một ngày nhịn không được bóp chết hắn, chỉ nghĩ thôi mà đã sợ.

Không ở trong trầm mặc bùng nổ thì cũng ngay trong trầm mặc phát điên!

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió đã tiếp nhận tâm nguyện của bạn!

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió đã giúp cho bạn đạt được tâm nguyện, bạn có thể đến chỗ hứa nguyện tiên tử nhận thưởng.

Hả?

Nhìn hai tin tức của hệ thống truyền đến, Tô Lạc ngẩn ra. Mới nhớ tới mấy ngày hôm trước cô đem ý nguyện cho Linh Dục, kết quả Linh Dục lạnh nhạt, không thay cô hoàn nguyện, cho nên, hôm qua cô hứa nguyện không chỉ định bất cứ ai, hoa của nhiệm vụ hứa nguyện là có thể tùy ý hứa, nếu như vừa lúc có người cũng cần kinh nghiệm, nhưng không ai hứa nguyện cho bạn thì có thể đến chỗ cây hứa nguyện tìm kiếm nguyện vọng, tùy tiện chọn một cô nương thay cô làm xong là được, chỉ là xác suất như vậy rất nhỏ, Tô Lạc vẫn chưa để ở trong lòng, không ngờ hôm nay lại được người làm xong giúp, hơn nữa người này, lại chính là Ngồi Nghe Tiếng Gió!

T T. . .

May mà chuyện hoàn nguyện này người ngoài nhìn đoán không ra, Tô Lạc nhìn Linh Dục vẫn ồn ào trong đội một chút, thở ra một hơi dài. Lúc này Ngồi Nghe Tiếng Gió hoàn nguyện, tự nhiên có nghĩa là anh chàng đang ở Ô thước tiên cảnh, Tô Lạc mở che đậy định nhìn xem Dịch Kiếm ở nơi nào, kết quả vừa mới nhấn mở F11, đã bị cảnh tượng biến người trước mặt chấn động!

Thì ra nơi này đông người như vậy nha! Dựa vào, chẳng trách một đóa hoa cũng nhạt không được! Làm gì vậy? Có người kết hôn?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: A a a, cô lại dám cùng gian phu đứng ở cầu ô thước!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tai mắt của anh thật lợi hại!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (biểu cảm xấu hổ) tôi bỏ thêm gian phu vào bạn tốt ~ khả khả

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

Ô thước tiên cảnh tiếng người ồn ào, thì ra là trong bang Thất Dạ có một đôi kết hôn. Thân là bang chủ, Ngồi Nghe Tiếng Gió tự nhiên gánh vác nguy thần phụ chức lúc này mặc một bộ hàn sơn tự của hòa thượng, đầu trần sa y, một bộ cao tăng khó lường. Trong biển người, cái đầu bóng lưỡng kia đặc biệt nổi bật, làm cho Tô Lạc cách núi cách sông, vượt qua cách trở trùng trùng, liếc mắt một cái cũng nhận ra anh ta. Đồng thời, trong hoảng hốt, hòa thượng kia quay đầu lại cười, phát phát tay với Tô Lạc.

Bể khổ vô biên, quay đầu là bờ.

Đột nhiên, tất cả hình ảnh trở nên kỳ quái, Tô Lạc hít sâu một hơi, ngửa mặt lên trời thở dài, lại thêm một đại thần, sụp đổ hình tượng trước mặt cô nữa rồi!

Con ông bà nó chứ!

Tiểu thuyết võng du đều là lừa người a!

Đại thần đều là mây bay a, tôi dựa vào! Hôn lễ bắt đầu lúc chín giờ, chúc phúc bay ra đầy trời, Tô Lạc chỉ cảm thấy một đám lông chim màu hồng nhạt ở trên trời bay tới thối đi, một lát sau thì xếp thành chữ người, một chốc thì xếp thành chữ nhất.

Không biết từ khi nào, Linh Dục quân chạy đến cầu ô thước tiên cảnh nằm xuống bên cạnh, làm hành động cầu hôn với cô, Tô Lạc che mặt, đang định động đây, thì thấy tư thế cầu hôn lại biến thành quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, cuối cùng trực tiếp biến thành rú lên như điên.

Tô Lạc trong tiềm thức đã đem Linh Dục trở thành một đứa trẻ, cho nên dịu dàng xoa đầu hắn, sau đó cắt màn hình sang acc Thiên Cơ chà ngọc, một đường lẫn lộn xông pha, cuối cùng cũng đem Boss ngược chết, rơi ra một cái Bảo tượng kim quang lóng lánh trước mặt cô.

Nhấn mở ra nhìn, oa ha ha ha, dĩ nhiên lại ra 5 cái 【 Nhật Tàng Minh Toàn 】 !

Trời giáng hồng phúc a!

A! Túi đây, cô nên ném cái gì ra cho đỡ tiếc đây?

Đúng lúc này, một cái Thế Giới nhảy ra!

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca, Hoan Ca . . .

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca em gả cho tôi có được không

T T . . .

Tô Lạc sững sốt. Kết quả của sững sốt là, một cái Nhật Tàng cũng chưa cất, cứ thế bỏ quên.

Thế là ngay sau đó Tô Lạc hét thảm một tiếng, trơ mắt nhìn 5 cái nhật toàn hóa thành mây bay, hơn nữa còn không thể thu lại.

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Tuyệt: Hôm nay là ngày vui, Hoan Ca muội muội cũng đừng giận nữa, chúng ta cùng song hỷ lâm môn đi, ha ha ha!

Cùng em gái cô, cùng cả nhà cô, cùng toàn bộ ông bà chú bác cô ấy!

Tô Lạc đầm ngực giậm chân, khóc không ra nước mắt.

Bạn nói với Khinh Ca: T T . . .

Khinh Ca nói với bạn: Cô thật là lợi hại.

Bạn nói với Khinh Ca: Hả?

Khinh Ca nói với bạn: Khi tôi còn ở, thái độ của anh ta rất mơ hồ, tôi đề cập qua chuyện cùng một chỗ cũng bị anh ta hàm hồ đổi chuyện, bây giờ cô chơi một tháng, anh ta lại chạy theo đòi cưới cô luôn.

Tô Lạc vô lực phản bác, một tháng này cô mỗi ngày lên acc này đều là kiểm tiền, căn bản không quan tâm cái gì Dạ Dạ được không, cho nên cô rất bị thương trả lời.

Bạn nói với Khinh Ca: Không phải như thế . . .

Bạn nói với Khinh Ca: Cô có muốn lấy lại acc không?

Tính toán số tiền lần trước dùng để mua acc và số tiền kiếm được tới giờ thì cô cũng lời không ít.

Hệ thống: Khinh Ca không tồn tại hoặc là không ở tuyến.

Sặc, làm sao lại chạy rồi a!

Chương 36: Hồn loạn thăng cấp

< Người Lạ > Dạ Chủ Dạ nói với bạn: Ngày trước là anh không quý trọng, cho anh một cơ hội nữa được không?

Dòng chữ nói chuyện riêng này giống như có thiên thạch từ trên trời rơi xuống đập bể nhà, làm cho Tô Lạc 囧 囧 không sao kết hết, sau đó chuyển tay, logout.

Rất máu chó, quá máu chó rồi, tại sao mấy chuyện máu chó này lại toàn chạy đến bên người cô vậy, chẳng lẽ kiếp trước cô giết hạo thiên khuyến?

【 Thế Giới 】 Dạ Chủ Dạ: Hoan Ca, trước đây là em chờ tôi, bây giờ đổi lại là tôi chờ em!

Acc Thiên Cơ logout rồi, acc Băng Tâm còn đang ở, Tô Lạc chán nản nhìn dòng chữ Thế Giới trên đầu, rất muốn nói cho Dạ Dạ rằng thật ra Hoan Ca là Hạ Lãnh Nguyệt, nhưng với danh tiếng hiện tại của Hạ Lãnh Nguyệt, nếu như có thêm vụ này nữa thì không biết mọi chuyện sẽ phát triển thành cái gì nữa, Tô Lạc lắc đầu, nghĩ hắn là nên nói chuyện với Khinh Ca một chút, có chuyện gì, chính cô nàng đi giải quyết. Dạ Dạ đòi cưới chính là Hoan Ca trước đây, cùng Tô Lạc không liên quan.

Vì thế lên QQ nhắn tin cho cũng là đá chìm đáy biển, hơn nữa tình trạng biến mất còn kéo dài mấy ngày, mà mấy ngày này, Hoan Ca cũng không login, dẫn đến khoáng thạch trong quốc khố thiếu trầm trọng. T T . . .

Sự biến mất của Khinh Ca vẫn chưa khiến cho ai tổng bang phản ứng gì, bị cầu hôn Hoan Ca lại được đông đảo cô nương nhắc tới, một là nói rằng có Hoan Ca thật là tốt, không có khoáng thạch làm nhiệm vụ sư môn thật là khổ mà; hai là một cái bát quái lớn như vậy phát sinh trong nhà mình, trong bang không có ai biết chi tiết, không phải quá mất mặt sao? Hơn nữa cái kia Dạ Dạ mặc kệ có phải là thích Hoan Ca thật không, nhưng mỗi ngày đều lên Thế Giới

đau khổ chờ đợi vài lần, thật cảm động lòng người a, thật đó!

Tô Lạc xúc động, nếu mấy người biết được trước đây Hoan Ca chờ đợi lâu tới mức nào đau khổ tới mức nào thì chắc chắn sẽ không nói như vậy.

Có điều, Khinh Ca biến mất, chắc chắn sẽ có người bị ảnh hưởng, mà người đó không phải ai khác, tự nhiên là cùng cô nàng thanh mai trúc mã lưỡng tiểu vô sai – tiểu đồ đệ Ngày Đỏ Minh Nguyệt rồi.

Ngày Đỏ Minh Nguyệt vẫn bị vây trong tình trạng vô cùng lo lắng không yên. Đồng thời mấy lần chạy vào trong đội của Tô Lạc muốn nói lại thôi sau cùng chỉ nói một câu chào sư phụ rồi chạy mất, làm cho tâm tư bát quái của Tô Lạc giống như liệt hỏa hùng hực thiêu đốt, cuối cùng, có một ngày nọ với tâm hồn yêu bát quái và sức tưởng tượng vô cùng máu chó, đang trong một lần tiếp xúc đã đi đến đột phá.

< Tổ Đội > Ngày Đỏ Minh Nguyệt: Chào sư phụ.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Chị đang hái thuốc, em không định câu sau sẽ là “gặp lại sau, sư phụ” đấy chứ!

< Tổ Đội > Ngày Đỏ Minh Nguyệt: . . .

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Muốn hỏi chuyện về Khinh Ca phải không?

< Tổ Đội > Ngày Đỏ Minh Nguyệt: (biểu tình trờng mắt) ừm, sư phụ, Khinh Ca có phải là nghỉ chơi rồi không?

Cái này nha, cô cũng không chắc nữa, Khinh Ca là một cô gái mạnh mẽ, bằng không cô nàng sẽ không chơi tiếp, bây giờ sẽ không bởi vì chuyện như vậy, không nghe mình giải thích, chỉ là lần trước đang nói chuyện thì đột nhiên biến mất, Tô Lạc lại có những lo lắng, Tiểu Minh Nguyệt và cô nàng như hình với bóng, nếu như thật sự không chơi nữa, sợ rằng sẽ khó chịu một hồi.

Đang lúc cô đang phân vân nên động viên tinh thần đồ đệ như thế nào thì

phát hiện tiểu đồ đệ ngày thường ít nói ít cười giống như bị châm lửa, bùng nổ.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Hoan Ca là lão bà của Khinh Ca, nhưng bọn họ rất ít chơi cùng một chỗ.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Có phải là vì thế mà Dạ Dạ chen chân vào không?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Bạn gái ngoài đời và người trong trò chơi quan hệ rất mỏng, cho nên Khinh Ca buồn, cùng Hoan Ca không chơi nữa? Định bù đắp tình cảm lại?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Liệu có phải vậy không nhỉ?

Ai u mẹ ơi, đồ đệ em là biên đạo máu chó kịch a, tình tiết như vậy cũng nghĩ ra, quá giỏi a!

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Cũng tốt.

Hả?

Tô Lạc cảm thấy hai chữ “Cũng tốt” này đã khơi gợi lên sự tò mò của cô. Đây là giọng điệu cỡ nào tiếc hận mà thương cảm a.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Nhưng tại sao cậu ấy lại im lặng rời đi nha?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Cho dù không chơi, cũng nên nói một tiếng mới đúng.

Thì ra mấy ngày này tiểu đồ đệ xoắn xuýt việc này a. Tô Lạc suy nghĩ một chút, đánh chữ trong đội.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Đúng nha, nếu cậu ta không chơi, chắc chắn sẽ cho em biết, cho nên, lần này biến mất hẳn là có chuyện gì, ví dụ như mất mạng, chuẩn bị thi, em không cần phải nghĩ ngợi lung

tung.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Thật?

Tô Lạc nặng nề gật đầu, tiếc là tiểu Quỷ Mị bên trong màn hình căn bản không có khả năng nhìn thấy động tác của cô, nhưng câu tiếp theo mà Tiểu Minh Nguyệt nói ra suýt nữa làm cô đập đầu xuống bàn luôn, làm cho cô không biết nên khóc hay cười.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Nhưng mà em lại rất mâu thuẫn, lại không muốn cậu ấy chơi tiếp.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, em cảm thấy em thích cậu ta rồi! Một nhân vật vui chơi, hơn nữa, còn là con trai. Sư phụ, làm sao bây giờ?

Sắc ——

Tô Lạc tỉnh ngộ, thảo nào mấy ngày này tiểu đồ đệ đều muốn nói lại thôi, thì ra là khó mà mở miệng! Tuổi trẻ của cậu thiếu niên, mỗi tình đầu, kết quả đối tượng lại là một acc nam trong trò chơi, hơn nữa sau khi được các cô nương trong bang dạy dỗ về BL đam mỹ mỗi ngày, làm cho cậu chàng nhận ra xúc cảm của mình đối với Khinh Ca hình như không chỉ đơn giản là bạn thân, tình huống gần hết như là trong đam mỹ các nàng, cho nên đối với tình cảm của mình có chút bồn chồn lo sợ, lúc này mở lòng ra nói, không biết đã dùng hết bao nhiêu dũng khí!

Tô Lạc quyết định bán đứng Khinh Ca để cứu vớt tiểu đồ đệ của mình!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Đồ ngốc! Khinh Ca là nữ, em không nhận ra à?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: A? Thật hay giả?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Sư phụ của cậu có một đôi tuệ nhãn, còn có thể nhìn nhầm sao, là cậu ngốc, người ta ở cạnh cả ngày mà

lại nhìn không ra! Khinh Ca là nữ chơi acc nam, tục xưng nhân yêu biết không!

Tô Lạc vốn tưởng rằng được tin tức này, tiểu đồ đệ sẽ xoắn xuýt không trả lời lại, có thể yên tâm đi yêu, ai ngờ câu tiếp theo lại làm cô khóc không ra tiếng luôn.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Vậy thật ra Hoan Ca là nam, bởi vì bọn họ ngoài đời là người yêu của nhau, để tránh cho chộc hoa đào trong internet, cho nên mới cố ý thay đổi giới tính? Kia Dạ Dạ chẳng phải là so với em còn bi kịch, nhưng mà, nói như vậy thì tình cảm của bọn họ rất sâu, Khinh Ca sẽ không trở về nữa.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Cho dù là vẫn chơi, biết cô ấy là nữ, càng không thể thích cô ấy tiếp, so với lúc trước càng khó chịu.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Vì sao không thể thích?

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, chen chân vào tình cảm của người khác là không được.

Tô Lạc: “...”

Khinh Ca và Hoan Ca ngoài đời là một đôi trời sinh, chắc chắn là Khinh Ca để lộ ra, có lẽ là nói đùa cũng không chừng, kết quả tiểu đồ đệ coi là thật, vì vậy dẫn đến đau khổ giãy dụa, thích và không được thích!

Tô Lạc nghiêng rằng, nếu đã bán đứng rồi, dứt khoát bán triệt để đi!

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Thật ra Hoan Ca và Khinh Ca cũng không phải cái gì một đôi, em đừng nghĩ nhiều.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Làm sao chị biết?

Tô Lạc cắn tay áo nói: “Bởi vì acc Hoan Ca là do vi sư lên!”

Kênh Tổ Đội lập tức yên lặng, mấy phút sau, tiểu đồ đệ mới phản ứng lại.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, vậy Dạ Dạ là theo chị cầu hôn? Sư nương làm sao bây giờ?

Kháo, lúc này cậu không phải nên vui vẻ vì có thể thích Khinh Ca sao? Làm sao bát quái đến đầu lão nương rồi? Gắn mục thì đen gắn đen thì rạn, đi theo một đám bát quái nữ lâu ngày, cũng trở thành người không phân biệt được nặng nhẹ rồi sao!

Tô Lạc oán hận, cuối cùng đem nguyên nhân hậu quả mọi chuyện nói ra cho cậu chàng, tiểu đồ đệ tính tình đơn giản, nói không chừng có một ngày sẽ bị Linh Dục đem đi bán cũng nên, nhưng giải thích đứng lên ngồi xuống cũng rất mệt. Sau khi kể xong Tô Lạc nhấn mạnh thêm một câu, Khinh Ca là một cô gái trọng tình cảm, đồ đệ người phải cố gắng!

Lần này kết quả của hướng dẫn tâm lý là Ngày Đó Minh Nguyệt từ trong thất bại hoàn toàn khôi phục lại, hăng hái muốn đi chiến trường, mà Tô Lạc lại xóc hết vốn liếng, còn lật hết bụng dạ ra mà cam đoan, Khinh Ca nhất định lại trở về!

Aiz. . .

Hướng dẫn Tâm lý làm xong, còn có rất nhiều chuyện chưa làm, trong đó có cả viêch hứa nguyện trên cầu ô thước.

< Nguyên Lão Bang > Hạ Lãnh Nguyệt: Linh Dục đâu, đi hoàn nguyện.

Sau chuyện lần trước, bọn họ đã nắm tay giảng hòa, chỉ có điều mấy ngày này bởi vì acc Hoan Ca không online, cho nên kiếm tiền đại nghiệp chủ yếu đặt ở trên người acc Băng Tâm, cùng Linh Dục tiếp xúc không nhiều, chủ yếu là Linh Dục thỉnh thoảng nói chuyện phiếm quấy rầy.

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt đem hoa hứa nguyện nộp vào quốc khố.

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt đem mộc miên nộp lên quốc khố.

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt đem mộc miên nộp vào quốc khố.

Hệ thống: Nguyên Lão Hạ Lãnh Nguyệt đem hoa hứa nguyện chỉ định cho Vũ Nhiên.

Hệ thống: Nguyên Lão Hạ Lãnh Nguyệt đem mộc miên chỉ định cho mọi người.

...

< Bang Chủ > Hắc Chủ Quyền Quyền: Chị dâu đúng là cần kiệm tri gia.

< Bang > Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Có chị dâu đang, sư môn không lo.

Hạ Lãnh Nguyệt được khen mặc dù không đến mức láng láng, nhưng trong bụng cũng ngọt như mật, cô sớm đã đem nơi này coi là nhà, vì bọn họ phục vụ cũng là chuyện có thể cũng là niềm vui, nhưng niềm vui này cũng không kéo dài quá lâu.

< Người Lạ > Vũ Chi Đồng nói với bạn: Vũ Nhiên đã sống riêng với cô trời, cô còn mặt dày trộm lên acc anh ấy huỷ bỏ ở riêng, nếu không có tình cảm thì làm gì mà quán quít lấy người ta không tha? Hạ Lãnh Nguyệt, lúc đầu tôi đối với cô không có thành kiến, nhưng cô bây giờ lại muốn thông đồng đệ nhất Di Kiếm, lại không buông tha Vũ Nhiên là có ý gì?

< Người Lạ > Vũ Chi Đồng nói với bạn: Còn ở trong bang giả vờ làm người tốt, muốn tìm kiếm đồng tình? Cô đã một thân kho tàu rồi, chẳng lẽ còn muốn gì từ trên người Vũ Nhiên?

Tính tình không lạnh không nóng của Tô Lạc trong nháy mắt giá trị sẽ khí toàn bộ cuồng bạo! Mẹ nó!

Cô là cộng hành nào hả, lão tử khi nào thì lên acc Linh Dực hủy bỏ ở riêng?

A!

Chương 37: Chiến tranh lạnh thăng cấp

Hệ thống: Bạn mời Vũ Nhiên gia nhập đội ngũ.

Vũ Nhiên đã có đội ngũ.

Hệ thống: Bạn xin gia nhập đội ngũ của Vũ Nhiên.

Bạn gia nhập của Vũ Nhiên.

Oác, Vũ Chi Đồng đã ở, vừa vặn, ba người nói chuyện rõ ràng luôn, Tô Lạc hừ một tiếng đang định đánh chữ, thì thấy vù một cái.

Hệ thống: Vũ Chi Đồng bị Vũ Nhiên mời ra đội ngũ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Làm gì vậy? Tôi khi nào thì lên acc anh xóa ở riêng? Tôi biết anh là gì sao? A?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô ta nói? Nhanh như vậy!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Nếu nói là tôi tự mình xóa bỏ ở riêng thì mất mặt quá, ủy khuất em chút thôi a~ bà xã!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Cút, nào tàn!

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt rời khỏi đội ngũ.

Tô Lạc luôn cho rằng Linh Dục mặc dù hạ lưu vô sỉ nhưng vẫn khá đáng yêu, làm cho người ta dở khóc dở cười thỉnh thoảng lại làm cho người ta cảm động không thôi, hơn nữa trong lòng cô, hạ lưu vô sỉ được khen ngợi, thỉnh thoảng lớn tiếng quát một tiếng cút, cũng là ngậm bồ hòn làm ngọt trước nhỏ nhỏ chống cự, nhưng mà trong tự diễn của cô, nào tàn, tuyệt đối thuộc về ngôn ngữ mắng chửi người nặng nhất.

Cô cảm thấy mình giống như nuốt phải con ruồi, muốn ly hôn thì ly hôn, cũng chẳng có gì ghê gớm, lúc trước kết hôn cũng không liên quan với cô, làm như là cô cứ quẩn quít lấy anh ta không thả không bằng, có ý nghĩa sao? Trên internet, việc những cô gái mặt dạn mày dày đuổi theo anh ta khiến cho anh ta cảm thấy rất sung sướng sao? Đây không phải nào tàn thì là cái gì?

Tô Lạc hùng hổ chạy đến Đỉnh Hồ ở Trung Nguyên, tìm được NPC ly hôn, nhấn nói chuyện tìm hiểu tỉ mỉ một phen, sau đó xin Linh Dục tổ đội.

Vợ chồng ly hôn, nếu như hai người tổ đội đi vào thoả thuận ly hôn, sau 5 ngày ở riêng là có thể tách ra, Hệ thống đều tự khấu trừ 50 kim làm phí tổn thất tinh thần, nhưng nếu như vợ chồng một phía đơn phương đi xin ở riêng, sau 5 ngày sẽ thành cưỡng chế ly hôn, nếu như phía bên kia liên tục không đồng ý, sẽ bị Hệ thống phán định là hồng hạnh xuất tường, khấu trừ một lượng tiền lớn làm nghiêm phạt, cho nên Tô Lạc nhấn tổ đội Linh Dục.

Vài giây sau, thì thấy dòng chữ màu đỏ của Hệ thống nhẹ nhàng đi ra.

Hệ thống: Vũ Nhiên cự tuyệt lời mời tổ đội của bạn.

#\$&*^%!

Tô Lạc nhấn mở bưu kiện, đang định gửi thư cho Linh Dục, thì thấy nói chuyện riêng của anh ta nhẹ nhàng lại đây.

Vũ Nhiên nói với bạn: Nha, đừng nghĩ tổ đội đi ở riêng.

Ặc . . . Sao biết hay vậy?

Tô Lạc nổi trận lôi đình, không tổ đội, lão tử một mình nhấn ở riêng!

Vũ Nhiên nói với bạn: Tôi chắc chắn sẽ không đồng ý ly hôn, liên tục từ chối, làm cho Hệ thống biết là chú vút khí tử, trừ hết mấy nghìn kim luôn.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh ngoan. . .

Sau sự kiện ở riêng lần này, Tô Lạc cùng Linh Dục lại lần nữa chiến tranh lạnh. Đương nhiên đối tượng cùng lần trước xảy ra đối cho nhau, trước đây là Linh Dục không để ý tới Tô Lạc, lần này là mặc kệ Linh Dục ra về đénag yêu thể nào đi nữa, Tô Lạc cũng không phản ứng lại, ở lần nào đó nhìn thấy Linh Dục và Vũ Chi Đồng ở Lưu Vân Độ đi dạo, Tô Lạc nhấn mở danh sách bạn tốt, thấy Linh Dục phát ra tin nhắn, muốn ly hôn thì làm nhanh lên, đừng đem con gái nhà người ta xóa bạn tốt hay là kéo vào sổ đen.

Mà đề tài nói về Linh Dục và Vũ Chi Đồng cũng thỉnh thoảng truyền vào tai Tô Lạc, đó là Quyển Quyển chọn thời gian cùng Tô Lạc tinh tế thảo luận một phen. Mà Tô Lạc cũng là đem gút mắt của mình và Linh Dục nói cho cô nàng nghe, cuối cùng bày tỏ, cô và không có tình yêu tồn tại, Linh Dục cần chính là một bình sữa, mà cô là bị ép trở thành cái bình sữa kia, hôm nay có bình sữa chuyên trách xuất hiện, cô nói chung là đã được giải thoát.

Quyển Quyển cảm thấy sự việc không đơn giản như vậy, nhưng cô gái này đối với tình yêu rất coi trọng, mặc dù chỉ là trò chơi, nhưng chơi trò chơi cũng giống như sự thật vậy, những tình cảm kia đều là nỗ lực mà có, cũng không phải là hư cấu, cũng giống như giữa vợ chồng không những có tình yêu còn phải có trách nhiệm, hơn nữa cô nàng cho rằng Linh Dục và Tô Lạc chắc chắn có tình cảm, kẻ trong cuộc thì mê kẻ bàng quan thì tỉnh, cô nàng lấy tư cách là người ngoài cuộc có thể nhận ra được.

Đương nhiên, nếu như Linh Dục thay lòng đổi dạ, cô nàng sẽ kiên định đứng ở bên phía Tô Lạc.

T T ——

Vốn không có thật tình, làm sao thay đổi a.

Nhưng Quyển Quyển nói làm cho Tô Lạc vô cùng cảm động, bởi vì rất nhiều khi, trong trò chơi, giống như Linh Dục loại này thân phận, mọi người đối với lão bà tôn kính, làm bạn bè với lão bà, tham gia vào vòng tròn này, cũng chỉ là vật phẩm phụ thuộc anh ta mà thôi. Đến lúc đó chỉ thấy người mới

cười không nghe thấy người cũ khóc, mặc dù Tô Lạc không quan tâm, cảm thấy tình cảm giữa cô và Linh Dục không phải thật, ở trong một khoảng thời gian chỉ sợ cũng sẽ khó chịu một chút, bởi vì cô đã đem Võ Nghệ Cao Cường trở thành nhà, không phải vì Linh Dục, mà là vì mỗi người trong bang.

Cô sợ sẽ phải xấu hổ khi tiếp tục ở trong Võ Nghệ Cao Cường, có lẽ nói không thể sống yên ổn, thế nhưng lời của Quyển Quyển không thể nghi ngờ là cho cô một viên thuốc an thần, ít nhất, cô đã được mọi người công nhận, mà không phải bởi vì Linh Dục.

...

Tuy gần đây máu chó tràn trề cộng thêm cơn giận bùng nổ nhưng cô cũng có một điều đáng để vui mừng, đó là Khinh Ca login, nói rằng laptop cô nàng đột nhiên bị hỏng, đem đến tiệm sửa vài ngày, về phần Hoan Ca, cô không có hứng thú.

Bởi vì cô nàng đã nghĩ thông, từ khi quay lại trò chơi này, cô nàng cũng đã có dũng khí đối mặt đoạn tình cảm đã đi qua. Về phần Dạ Dạ, khi Dạ Tử chọn rời đi, ai biết Dạ Tử có còn có thể trở về nữa hay không, nếu như lại trở về, anh ta sẽ bỏ qua Dạ Tử sao?

Anh ta sẽ không.

Ngày trước Hoan Ca đối với Dạ Dạ, cùng Dạ Dạ đối với Dạ Tử giống nhau. Ngày trước Hoan Ca sẽ vì Dạ Dạ yên lặng làm tốt toàn bộ, Dạ Dạ thì bởi vì Dạ Tử một câu nói làm mọi thứ.

Liên tục truy đuổi, sẽ mệt.

Mà bây giờ, Khinh Ca nghĩ thông, nhưng không có nghĩa là Dạ Dạ cũng nghĩ thông, bằng không, anh ta sẽ không bức thiết muốn cùng Hoan Ca cùng một chỗ như vậy, tình cảm tùy duyên, anh ta chẳng qua là chính mình không qua được, cũng như thế, anh ta cho rằng Hoan Ca vẫn còn là Hoan Ca một mực bằng lòng đuổi theo phía sau anh ta như trước đây.

Chỉ tiếc cảnh còn người mất, có cô gái dù dài tình, nhưng nếu thật sự thương thấu tâm rồi, một khi đập nổi dìm thuyền, sẽ giống như luân hồi chuyển thế thoát thai hoán cốt, tàn nhẫn mà quyết tuyệt.

Khinh Ca chính là loại người này.

Mà Tô Lạc cũng là như thế.

Thế là Khinh Ca cũng biết được quý danh của Tô Lạc, họ Hạ tên Lãnh Nguyệt, là nữ Băng Tâm máu chó nhất toàn sever, không ai có thể bằng.

< Tổ Đội > Khinh Ca: Sư phụ của Minh Nguyệt thật tốt bụng a!

< Đội Trưởng > Ngày Đó Minh Nguyệt: Đương nhiên, sư phụ mình tốt nhất.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: T T~

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Nếu không sư phụ mình cũng làm sư phụ của cậu đi?

Sắc ——

Tiểu đồ đệ, con là muốn cầu hôn hay là muốn sư muội a?

Cha ta cũng là cha người, cái này coi như là cầu hôn rồi, nhưng sư phụ ta cũng là sư phụ của người, tính thần mã à?

< Tổ Đội > Khinh Ca: Hạ Hạ đồ đệ cô ngốc quá đi, haha.

< Tổ Đội > Khinh Ca: Có điều rất dễ thương, ha ha.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Hắc hắc ~

Chương 38: Hết tắc lại thông

Chiến tranh lạnh giữa Tô Lạc và Vũ Nhiên kéo dài một tuần.

Trong khoảng thời gian này, Vũ Chi Đồng cô nương hết sức lo lắng lượn vòng trước mặt Tô Lạc, hơn nữa trang phục gần như là mỗi giờ đổi một bộ. Điều này có nghĩa là gì, Tô Lạc cười mà không nói.

Sáu tuần bang chiến, ban đầu Quyển Quyển đem Tô Lạc và Linh Dục đặt ở một đoàn trong một phân đội nhỏ, sau khi Tô Lạc xin gia nhập đội phát hiện bên trong đã có Vũ Chi Đồng, mà lúc này, nhân số đội ngũ đã đầy, mà Dịch Kiếm vốn nên ở trong đội ngũ ở trên YY rộng, **“Án đoàn tổ đội a án đoàn tổ đội, làm sao đầy rồi?”**

Tô Lạc: **“Điều mình sang đội 2!”**

YY bang vốn đang ồn ào lập tức yên tĩnh, một lát sau chỉ huy Hoàng Hôn Xinh Đẹp mới ho khan hai tiếng tiếp tục sắp xếp công việc. Mà bang chiến lần này cũng không có gì đáng lo lắng, bởi vì bang Thất Dạ cùng Hạo Nguyệt Dương Không triệt để đối địch, dẫn đến Hạo Nguyệt Dương Không bước đi duy gian, một hồi bang chiến kết thúc, cả liên minh cũng chỉ chiếm lĩnh một Tế Thiên đài.

Mà Võ Nghệ Cao Cường lại là an an ổn ổn thủ đài của Đỉnh Hồ, căn bản là không ai đến quấy rầy bọn họ. Cho nên Linh Dục ở bên ngoài lắc lư giết không ít người, không chết một lần, kết quả chiến đấu vô cùng nổi bật.

Có người trên YY khinh bỉ Linh Dục, Linh Dục không lên tiếng, kên bang lại xuất hiện Vũ Chi Đồng phát biểu làm cho Tô Lạc giật giật khóe miệng, yên lặng mở đoàn chà thạch.

【 Bang 】 Vũ Chi Đồng: Là em có công bảo vệ nha ~ một lần cũng chưa chết, lợi hại chưa!

Sau khi chà thạch xong Tô Lạc kiểm kê túi của mình một chút, tính toán tài sản trên các acc rồi logout Ngày mai là sinh nhật cô, ba mẹ cô sẽ cho 500 đồng để mua quần áo, Tô Lạc ngửa mặt lên trời thở dài, cuối cùng cô cũng có thể trả hết nợ a, không bao giờ phải nhìn sắc mặt Linh Dục mà thức khuya dậy sớm kiếm tiền, cuối cùng cũng có thể quay về những ngày sinh hoạt nhàn hạ, cô viên mãn ah~~

Thế là, ngày thứ hai, trong mắt mọi người quanh năm suốt tháng gió thổi mưa rơi đều một mực online Hạ Lãnh Nguyệt âm đạm không đèn. Mà chờ buổi tối khi cô login, vừa mới lên kênh YY, thì thấy trong đại sảnh công cộng nói chuyện phiếm toàn là mã giáp màu xanh của các hội viên, mà mã giáp màu vàng của cô thì có vẻ đúng là hạc giữa bầy gà.

Tô Lạc: “Ách? Chuyện gì xảy ra vậy? Làm sao mã giáp của mọi người sao đều thành thế này?”

Hoàng Hôn Xinh Đẹp: “Chị dâu chị dâu, Vũ ca cùng người vào phòng, ban đầu bọn em muốn đi nghe xong rồi báo cáo cho chị dâu, kết quả Vũ ca lột hết mã giáp của bọn em, ngao ngao, vào không được phòng khóa cửa a!”

Mọi người đều khóc lóc kể lể, mắng Vũ Nhiên không có nhân tính, Tô Lạc thở dài, không phải là hai người bọn họ ân ân ái ái chút sao, cần gì phải đem mã giáp của mọi người đều hạ cấp hết? Đều quang minh chính đại đem người lôi đến kênh YY một mình góc phòng nhỏ rồi, còn sợ người khác nghe lén sao?

Mở danh sách bạn tốt, Tô Lạc đem Vũ Nhiên cắt bỏ khỏi sổ đen, sau đó bắt đầu nói chuyện riêng.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Số kim lần trước còn nợ, lần này tôi trả cho anh bằng RMB đi, 1000 khối tôi sẽ đánh tới tài khoản ngân hàng của anh, từ nay về sau thanh toán xong

Bạn nói với Vũ Nhiên: Tài khoản ngân hàng.

Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà, em tới rồi!

Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà cuối cùng em cũng chịu quan tâm đến anh rồi. . .

Leng keng một tiếng, Tô Lạc bị người kéo đi trên YY, mà chờ cô cắt ra ngoài nhìn, mới phát hiện người kéo cô chính là Vũ Nhiên, mà phòng YY, chính là căn phòng đầy gian tình mà mọi người nói. Nhưng có điều hai người đứng ở trong phòng lúc này, lại là Vũ Nhiên và Thanh Nhiên.

Hai người kia ở trong này là định làm cái trò gì vậy?

Thanh Nhiên: **“Hạ Hạ, xin lỗi!”**

Ể, Thanh Nhiên xin lỗi cô? Tô Lạc kinh hãi, cô không có nghe nhầm đây chứ?

Thanh Nhiên: **“Xin lỗi, anh đã không tin em!”**

Câu xin lỗi này đột nhiên nhảy ra làm cho Tô Lạc không hiểu ra sao, đang định hỏi lại, thì thấy ba một cái, thành viên quản lý Vũ Nhiên đem Thanh Nhiên đá ra khỏi phòng.

Ặc. . .

Tô Lạc: **“Chuyện gì xảy ra?”**

“Hê hê!”

Linh Dục trên YY nâng cằm ưỡn ngực, một bộ ta đây là number one, Tô Lạc hỏi nửa ngày cũng không có hỏi nguyên do, chỉ được một câu trả lời, chờ xem kịch vui, mà vở kịch này còn lâu mới có thể mở màn được, cô ở trong YY chờ không nổi tiếp tục hỏi: **“Đang hỏi anh tài khoản ngân hàng đấy, tôi đem tiền gửi sang cho anh! Về sau vô mộng lương tán, anh cũng đừng kêu đến hét đi người tôi nữa!”**

Vũ Nhiên: **“Tôi khi nào thì kêu đến hết đi với cô!”**

Tô Lạc: **“Vậy chính anh phong lưu khoái hoạt cũng đừng chậm trễ tôi tìm hoa thơm cỏ lạ nữa!”**

Trên YY lập tức yên lặng, hồi lâu sau, mới nghe thấy Linh Dục hừ lạnh một tiếng. Anh ta sửa ngữ điệu ngọt ngào ngày thường sang nghiêm rặng nghiêm lợi từ hàm răng phun ra một câu: **“Bạch nhãn lang!”**

Tô Lạc đang định phản bác, bỗng nhiên thấy kênh Thế Giới toát ra một câu.

【 Thế Giới 】 Thanh Nhiên: Thứ nhất, đại biểu cho toàn bộ người bang Oa hướng về phía Hạ Lãnh Nguyệt xin lỗi, là chúng tôi đã hiểu lầm bạn.

【 Thế Giới 】 Thanh Nhiên: Thứ hai, là vì tôi, Hạ Hạ, xin lỗi vì chưa từng lựa chọn tin tưởng em.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Làm sao vậy làm sao vậy?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Không biết.

【 Thế Giới 】 Phi Liên: Đường Thiển Thiển cô là đồ dê tiện, đồ dê tiện!

【 Thế Giới 】 Hoa Vô Khuyết: Một chúng tôi còn tin tưởng cô, đồ không biết tự trọng!

Mà lúc này, Băng Tâm môn phái đã xôn xao

【 Môn Phái 】 Bát Quái Chuyên Nghiệp: rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Tìm chân tướng.

【 Môn Phái 】 Chân Tướng Quân: Nghe nói là chứng thực việc Đường Thiển Thiển muốn thông đồng Thanh Nhiên, lại không muốn lưng

cái danh tiểu tam, đúng lúc Hạ Lãnh Nguyệt chuẩn bị thi không lên trò chơi, đem acc của cô ấy mượn đi thông đồng Vũ Nhiên ra thịt kho tàu, biến thành Hạ Lãnh Nguyệt vì trang bị vứt bỏ lão công, thuận tiện cô nàng cao điệu thượng vị.

【 Môn Phái 】 Việt Nhân Ca: Không thể nào, như thế kính bạo*?

** (“kính (sức lực) bạo (bạo phát)” có nghĩa tương đương với “cường hãn”)*

【 Môn Phái 】 Chân Tướng Quân: Sau đó, Đường Thiển Thiển không cam lòng cùng Thanh Nhiên hai cái Pháp Sư sống cuộc sống củi gạo dầu than tương dấm trà, cam thấy lúc trước thông đồng Vũ Nhiên khá dễ dàng kiếm được trang bị cao cấp cho nên quyết định mua một acc Băng Tâm áo trắng lại lần nữa thông đồng Vũ Nhiên, nhưng không may là Vũ Nhiên kiên trì bắt khuất, kết quả thông đồng không được, bị thiết kế vạch trần mặt thật.

Xem đến đây, Tô Lạc kinh hãi, ở trong YY hỏi: **“Chẳng lẽ Vũ Chi Đồng là Đường Thiển Thiển!”**

Linh Dục xuy một tiếng, **“Đương nhiên!”**

“Cái này Chân Tướng Quân là anh phải không?” Còn kiên trì bắt khuất đâu, không biết vì sao, Tô Lạc rất muốn cười, đó là cảm giác khoan khoái phát ra từ đáy lòng, giống như đang trong trò chơi bị rất nhiều ủy khuất đột nhiên được tẩy sạch sẽ, thế là cô nhìn máy tính cười như hoa nở mùa xuân, làm cho các chị em trong phòng thiếu chút nữa đem cô kéo ra tra vấn.

“Làm sao anh phát hiện được?”

“Cô cầu tôi a, cầu tôi tôi nói cho cô!” Linh Dục đắc ý dào dạt, Tô Lạc che miệng cười trộm, một lát sau xấu hổ mở miệng. **“Ôi chao, em van cầu anh a.”**

Giọng điệu này làm cho các cô gái trong phòng ngủ đều ghé mắt, cuối cùng

đưa cô ngón tay giữa. Nhưng Tô Lạc vẫn chưa phát hiện, mà chìm đắm trong gió xuân sung sướng vì được tẩy oan, hết tắc lại thông!

Chương 39: Tình yêu đánh không lại sự vất vả

Trước đây đã từng nhìn một bài post, bạn trai chạy theo người khác, tiểu tam có được ngày lành, có tình nước uống ăn no, kết quả đâu, nữ chủ cùng bạn trai trước giàu có của tiểu tam thành đôi, sau đó đâu, tiểu tam lại qua không được ngày khổ muốn đoạt lại bạn trai trước giàu có, bla bla, vì vậy dẫn phát một hồi chiến đấu kịch liệt, sau cùng lấy hài kịch làm kết thúc.

Đường Thiển Thiển biến thân thành Vũ Chi Đồng cũng là một đoạn như thế, đương nhiên điều khác biệt duy nhất là Linh Dục lớn tiếng thanh minh, anh ta không phải bạn trai trước của Đường Thiển Thiển. Tô Lạc có thể tưởng tượng được cuộc sống của hai Pháp Sư bạch cánh khi cùng một chỗ là như thế nào, mặc dù tình yêu có thể chinh phục nghề nghiệp, thế nhưng nếu như tâm tính không tốt, chắc chắn sẽ dẫn phát đủ loại mâu thuẫn.

Đầu tiên, Thanh Nhiên không phải người chơi nhân dân tệ, tự nhiên là thời gian bọn họ phải xuống phó bản nhiều hơn, xuống phó bản có thể kiếm tiền mà. Nhưng thế thì sao, đoàn đội đi phó bản gần như đều là 5 người, phó bản hơi chút khó khăn đều sẽ cố định là một Thiên Cơ, hai Băng Tâm, một Di Kiếm, còn dư một chỗ trống, tự nhiên tùy ý mang một chức nghiệp đánh nhau đi.

Vì vậy Đường Thiển Thiển và Thanh Nhiên hai cái Pháp Sư, không có khả năng đứng ở cùng một đoàn đội trong phó bản. Hơn nữa chức nghiệp thường được mang theo thường không phải là Pháp Sư, công kích cao nhưng dễ cướp cừu hận, thân giòn đoạt cừu hận liền dễ bị BOSS giết, Pháp Sư thao tác tốt còn đỡ, nhưng thao tác của Đường Thiển Thiển, Tô Lạc đỡ trán, không cần phải tả cũng có thể tưởng tượng được.

Tô Lạc vẫn còn nhớ khi lên acc thì trong túi có 3000 kim.

Đó là tiền Linh Dục cho Đường Thiển Thiển luyện hóa vòng tay, mà hiện tại, Thanh Nhiên hẳn là không có khả năng thoải mái cho Đường Thiển Thiển đủ loại xa xỉ phẩm như vậy. Dù sao cô và Thanh Nhiên cũng kết hôn lâu như

vậy rồi, cũng biết rõ Thanh Nhiên vẫn còn là học sinh.

Đã từng có thể đơn giản nhận được xa xỉ phẩm gì đó, trong lòng khẳng định có chênh lệch, chỉ là loại này chênh lệch có thể tạo thành cái dạng gì kết quả, nguyên nhân là nằm vào nhân phẩm mà thôi.

Mà Đường Thiển Thiển khẳng định là kiềm chế không được.

Mà tình cảm cướp đến cũng sẽ kéo dài không được bao lâu, Tô Lạc hoa chân múa tay vui sướng, còn kém một tay chống eo, một tay chỉ lên trời, “Thấy chưa, ác giả ác báo a!”

Linh Dục: “Lão bà bây giờ rất vui vẻ đúng không!”

Đương nhiên rồi, lúc này càng ngày càng nhiều tương trồi lên mặt nước, bởi vì toàn bộ người của bang Oa đều đi ra chứng minh, cho nên Tô Lạc xem như là hoàn toàn tẩy trắng, mà đám bạn bè thân thích của Đường Thiển Thiển từ đầu tới đuôi cũng không dám ngoi lên một lần, bị Băng Tâm đường môn giám định là chốt dak, oan ức hai tháng cuối cùng cũng được tháo dỡ xuống, Tô Lạc thở ra một hơi thật dài.

Linh Dục: **“Nếu rất vui vẻ thì hát một bài nghe chút đi.”**

Khụ, khụ. . .

Tô Lạc: **“Anh làm sao phát hiện Vũ Chi Đồng là Đường Thiển Thiển?”**

Thì ra Linh Dục và Vũ Chi Đồng ở trong chiến trường gặp nhau, cùng lúc trước cùng Hạ Lãnh Nguyệt bắt chuyện giống hệt. Sau đó giọng điệu nói chuyện càng tương tự cho nên Linh Dục quân lập tức chú ý. Trình tự sau đó tự nhiên là không sai biệt lắm, bỏ thêm QQ xem ảnh chụp gì gì đó, trọng điểm là Vũ Chi Đồng gửi tới là một bức ảnh đã được PS qua, nhưng Linh Dục tự xưng duyệt nữ vô số, cảm thấy bức ảnh này có điểm tương tự.

Thế là, anh chàng bắt đầu kể lể cuộc tình của mình và Hạ Lãnh Nguyệt.

Đương nhiên, là than phiền với Vũ Chi Đồng.

Chính là ngày trước cùng Hạ Lãnh Nguyệt làm quen cỡ nào ân ái, cảm thấy Hạ Hạ cỡ nào tri kỷ mới lấy cô nàng, chưa kết hôn không bao lâu thì cảm thấy Hạ Lãnh Nguyệt giống như thay đổi, thô lỗ rồi không đáng yêu nữa, tình cảm của bọn họ sắp tan rã rồi. Tự nhiên, những câu này rơi vào tai Đường Thiên Thiên, không thể nghi ngờ đúng là một tin tức cực kỳ tốt. Bởi vì cô nàng chắc chắn sẽ cảm thấy khi đó người hiền lành sẵn sàng đúng là mình, người Linh Dục thích tự nhiên cũng là mình, Hạ Lãnh Nguyệt đơn giản là nhật được tiện nghi, đem đại thân lăm tiền không là cái gì, gỗ mục không thể điêu. Vì vậy lập tức giả vờ đáng yêu cảm nhận để làm trầm trọng thêm sự việc.

Linh Dục quân đối với cô nàng cũng đủ loại lấy lòng, đưa trang phục mới, đưa tóa ky, cuối cùng làm trang bị cho acc cô nàng, đương nhiên là với lý do trang bị của em không tốt làm sao tặng máu được cho anh!

Vũ Chi Đồng xấu hổ vui vẻ đồng ý, nhưng quên mất sau khi đăng ký và login thì lập tức sẽ có hắc nhở về IP, tương tự, khi đó Linh Dục cũng đăng ký qua acc Hạ Lãnh Nguyệt, thế là so sánh IP.

Thật ra có một số việc cũng không cần quá chính xác, anh ta chẳng qua là đem Thanh Nhiên kêu đến bàn bạc cái gì bang phái phát triển, mà lúc này Thanh Nhiên bọn họ bị chèn ép rất lợi hại, nếu như có thể nói hòa tuyệt đối có thể để cho bọn họ thoải mái không ít, cho nên Thanh Nhiên sang đây, kết quả chuyện cần nói không liên quan đến bang phái anh chàng.

Đường Thiên Thiên không có nhiều tinh lực cả ngày cùng với Linh Dục rồi phân ra thời gian đi trấn an Thanh Nhiên, cho nên sau khi anh ta mua acc xong, cùng Thanh Nhiên nói chính là ở ngoài đời có rất chuyện quan trọng, rất ít thời gian login, thỉnh thoảng lên YY trò chuyện sẽ gán bó cảm tình một chút. Kết quả là khi Linh Dục đem sự việc toàn bộ nói ra, tuy rằng không đủ hùng hồn, nhưng Đường Thiên Thiên khi gạt người luôn sẽ để lộ một ít manh mối, ví dụ như lên YY sẽ biểu hiện như đang chơi Thiên Hạ II, ví dụ như nói chuyện không nhiệt tình như ngày trước, bình thường nói mấy câu liền có chuyện phải rời khỏi, những điều này đều đã làm cho Thanh Nhiên cảm thấy Linh Dục nói rất có thể là thật.

Mặc dù Đường Thiển Thiển lúc trước lên acc Tô Lạc không có đang trên YY nói chuyện nhiều, nhưng Vũ Chi Đồng vì thảo niệm vui Linh Dục, đang trong hi vọng mãnh liệt của Linh Dục, hát mấy bài hát.

Thế là cuối cùng Linh Dục đem ghi âm khi cùng Vũ Chi Đồng cùng một chỗ ra, cùng với âm tần của Vũ Chi Đồng hát, Thanh Nhiên mới tin là thật sự, giọng nói kia đúng là của Đường Thiển Thiển, cũng chính là Đường Thiển Thiển căn bản không có rời khỏi trò chơi, chỉ là đổi sang acc Băng Tâm, đi thông đồng người khác.

Lại liên hệ với chuyện IP, Thanh Nhiên dưới cơn thịnh nộ, cũng tin lúc trước chuyện Hạ Lãnh Nguyệt thật ra là do Đường Thiển Thiển. Vì vậy toàn bộ chân tướng sự kiện bị phơi trần, Linh Dục để cho bọn họ toàn bộ bang lên Thế Giới tẩy trắng cho Tô Lạc, mà Thanh Nhiên bởi vì áy náy, cũng đồng ý.

Nghe xong Linh Dục tự thuật, Tô Lạc trong lòng thật lâu mới bình tĩnh được.

Không biết khi nào, Linh Dục cũng cung nhảy tới trước mặt cô, đang trước mặt cô ngủ chờ thời, mà Hạ Lãnh Nguyệt đứng ở trên bờ cát bên bờ Đông Hải, nhìn sóng biển xa xa cùng cánh chim trên trời, bỗng nhiên cảm thấy, thật ra như thế này cũng rất tốt. Lúc đầu cô định bụng đem trò chơi này trở thành nơi xả hơi, mỗi ngày câu cá hái thuốc là đủ rồi, thế nhưng bây giờ thì sao, những lúc rảnh rỗi, cho Linh Dục làm bình sữa cũng không quá tệ.

Tô Lạc nhấn vào động tác ngồi xuống, Hạ Lãnh Nguyệt là ngồi xuống đúng quy củ trên bờ cát, mà Linh Dục lại nhảy dựng lên, từ trong túi đồ lấy ra rất nhiều pháo hoa châm ngòi, vù một cái nhảy lên chỗ cao nổ tung, cánh hoa màu sắc bay ra khắp nơi, giống như đổ mưa vậy.

Thế Giới không ngừng chuyển động, kênh nói chuyện riêng của tương thật cũng không ngừng nghỉ, mà cô vẫn chưa nghiêm túc nhìn những nội dung này, trong mắt cô chỉ có hình ảnh Linh Dục ở trên bờ cát khiêu vũ, bên tai là giọng nói ngả ngón của anh, **“Bà xã, anh nhảy chăm chỉ thế này, em cũng mau hát một bài trợ vui a!”**

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Cảm ơn.

Tô Lạc hé miệng mỉm cười, ở trong lòng bổ sung một câu, **“Cảm ơn, đây là quà sinh nhật tốt nhất mà tôi nhận được.”**

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cảm ơn thì không cần phải nói nữa, cô cũng vì tôi mà chịu nhục, cô trả lại cho tôi chút sắc mặt đi, còn cùng gian phu yêu đương vụng trộm, bút trưởng này tính thế nào?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt:...

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Như vậy đi, cô trả cho tôi 3500 kim làm tiền bồi thường tinh thần!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: *trùng mắt* ! ! ! !

Đừng hòng, có như vậy tính toán sao? Cô vừa mới đủ tiền trả hết nợ rồi, bây giờ lại tăng thêm, tuyệt đối không được, chết cũng không nhận trướng

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Không trả cũng được, vậy ta chat sex đi!

Con bà nó, lại nữa!

Tô Lạc: **“Cút!”**

T T. . . .

Chương 40: Kết hôn

Đường Thiên Thiên và Vũ Chi Đồng không login trong một khoảng thời gian rất lâu, đương nhiên, có khi cũng đã login rồi cũng không chừng, nhân vật trò chơi trong Thiên Hạ II có thể đổi họ đổi tên, cắt bỏ bạn tốt xong rồi thì ai biết ai là ai? Trong trò chơi này không thiếu nhất chính là máu chó và bát quái, mỗi ngày đều có phân phân hợp hợp, tụ tán biệt ly, có người đi, có người tới, nhưng khách qua đường vội vã, ai cũng chưa đem ai thành người thật.

Tô Lạc vẫn luôn nhắc nhở mình rằng đây chỉ là trò chơi mà thôi, tình cảm của cô đối với Linh Dục chỉ là vì anh ta đã giúp cô tẩy oan, cũng có thể nói là ân cứu mạng, không gì để báo nên đành lấy thân báo đáp. Tức là mỗi ngày đi theo anh ta đi bộ trong chiến trường, giúp người xấu làm điều ác, giết người như ma.

Ngày Đổ Minh Nguyệt cùng Khinh Ca cũng lên cấp 70, cùng nhau đi vào chiến trường 70 cấp trở thành dê con đợi làm thịt, mà trong thời gian này, lại xảy ra một hiểu lầm không lớn không nhỏ.

Bởi vì Tô Lạc kiếm tiền sắp đủ rồi, lại theo Linh Dục mỗi ngày đi chiến trường, cho nên acc Thiên Cơ Hoan Ca cũng rất ít online, mà Khinh Ca hiện tại đã có thể vào chiến trường 70 cấp, thì Pháp Sư Dạ Dạ mãnh liệt theo đuổi cô nàng.

Cố tình Khinh Ca còn bận tâm tình cũ, mặc dù trong miệng nói buông xuống, nhưng suy nghĩ và hành động lại vẫn như trước, vì thế mặc kệ bị Dạ Dạ giết đi giết lại, cũng vẫn mặc kệ tình hình mà buff máu cho hấn, sau đó, vớ kích ngược tâm ngược thân tàn sát lẫn nhau kéo màn. Mãi đến sau này, khổ bức Dạ Dạ bắt đầu nghi ngờ, hành động của bạn Khinh Ca này cùng Hoan Ca trước đây giống nhau như đúc, có lẽ nào?

Trong lúc này, Tô Lạc đi tìm Ngày Đổ Minh Nguyệt nói qua một lần.

Đại ý chính là hỏi tiểu đồ đệ đã bày tỏ tình cảm với Khinh Ca chưa, bây giờ Khinh Ca mỗi ngày trong chiến trường cùng Dạ Dạ ngược luyện tình thâm thâm, cô sợ sẽ khó mà cầm lòng lại rơi vào ôn nhu hương của Dạ Dạ, mà Ngày Đó Minh Nguyệt lại trả lời như đinh đóng cột rằng, khi mà Khinh Ca còn chưa nói rằng mình là nữ thì cậu chàng sẽ không chủ động đề cập vấn đề này, bởi vì thứ nhất là không muốn làm sư phụ khó xử, dù sao Khinh Ca làm cho Tô Lạc giữ bí mật, thứ hai, cậu chàng cảm thấy rằng sẽ có một ngày Khinh Ca nói cho cậu chàng biết. . . .

Tô Lạc im miệng.

Trong trò chơi này, rất khó một người vừa ngây thơ vừa nghiêm túc như tiểu đồ đệ. Nhưng nếu nói thật ra thì, cậu chàng có thể được Khinh Ca thích sao, trong trò chơi này, có lẽ cái loại hay đi thông đồng và đùa giỡn người khác như Linh Dục mới có thể được các em gái thích, Tô Lạc thở dài, suy nghĩ nên kéo hồng tuyến cho Khinh Ca cùng tiểu đồ đệ thì được.

Mà không quá vài ngày, nổi lo lắng cao hơn trời sâu hơn biển này lập tức bị ném ra sau đầu.

Bởi vì, Dạ Chủ Tử đã trở về.

Dạ Chủ Tử trở về, người của bang Ngồi Nghe Tiếng Gió kêu gào cả đêm trên Thế Giới, mà Dạ Dạ mỗi ngày kiên trì cầu hôn đã ở trong một buổi tối vẽ dấu chấm tròn.

Tô Lạc mang theo tâm tư đen tối đăng nhập vào acc Hoan Ca, online một đêm, cũng không thấy Dạ Dạ nói gì, thế là nói chuyện riêng với Khinh Ca trong trò chơi, thành thật với nhau, nói chuyện tròn hai giờ.

Bạn nói với Khinh Ca: Login lâu như vậy, Dạ Dạ vẫn không tin tức ah.

Khinh Ca nói với bạn: À, Dạ Chủ Tử đã trở về nha.

Bạn nói với Khinh Ca: Tâm tình thế nào?

Khinh Ca nói với bạn: Aiz. . . Tôi cũng không biết nữa. Nói sao nhỉ, thật ra mọi chuyện đều là trong dự đoán.

Bạn nói với Khinh Ca: Thật ra cái gì chứ, tôi cảm thấy tiểu đồ đệ của tôi rất tốt, nghiêm túc ngay thơ lại vừa đáng yêu.

Khinh Ca nói với bạn: Đồ đệ của bạn?

Bạn nói với Khinh Ca: À, quên nói cho bạn, tôi có quý danh, Hạ Lãnh Nguyệt.

Khinh Ca nói với bạn: . . .

Tô Lạc đem chuyện Tiểu Minh Nguyệt xoắn xuýt vì cho rằng Khinh Ca là con trai, tuy rằng chuyện tình cảm là chuyện hai người bọn họ, nhưng với tính cách của tiểu đồ đệ, nếu như không có ai giúp thì không biết đến ngày tháng năm nài mới có thể đâm thủng tảng giấy.

Khinh Ca im lặng một lát, cuối cùng trở về một câu, đã biết.

Tô Lạc cảm thấy mình không năng khiếu làm bà mối, vì vậy cùng Linh Dục bày tỏ, Linh Dục quân nghe xong liền đâm sổng lưng Tô Lạc nói cô ngốc, cuối cùng vung tay lên nói lớn, **“Nhìn gia!”**

【 Bang 】 Vũ Nhiên đem Khinh Ca chỉ định cho Ngày Đó Minh Nguyệt.

T T. . . .

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Đây, hai người hai cái tùy ý thành hôn đi!

Sặc! ! Có người nào như anh sao? Tô Lạc hô to, đây là phương pháp anh nói à, tôi kháo!

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Nam nam? Hảo mạnh, thành hôn đi thành hôn đi!

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Mấy người đều là đồ ngọc, cá 500 kim Khinh Ca là nữ!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Thật? Khinh Ca con gái

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: = = . . .

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Sư phụ, sư nương đang làm gì vậy?

Bạn nói với Ngày Đó Minh Nguyệt: Đang. . . Nổi điên.

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Khinh Ca tức giận làm sao bây giờ?

. . .

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Cải lương không bằng bạo lực, không bằng hôm nay kết đi, chúng ta cũng lên kênh Thế Giới a, bây giờ kết 520 kim tôi ra!

Lúc này trên Thế Giới, đều là bang Dạ Mị đang hoan nghênh Dạ Tử trở về. Chẳng lẽ là chuyện này đối với Khinh Ca kích thích quá lớn, thế là dẫn đến cô nàng ở trong bang thối bong bóng.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Tốt!

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Sư phụ! Trùng mắt! Tô Lạc thở dài một tiếng, cô không biết Khinh Ca nghĩ gì lúc này, nhưng vẫn lo lắng cô nàng nhất thời xúc động, đến khi bừng tỉnh lại làm ra chuyện gì thì nói chuyện riêng của Khinh Ca truyền tới.

Khinh Ca nói với bạn: Tiểu Minh Nguyệt rất tốt với tôi, tôi biết. Cho Dạ Dạ tăng máu gì gì đó là vì thói quen, bạn biết đấy, thói quen rất khó sửa 0 0.

Khinh Ca nói với bạn: Tiểu Minh Nguyệt vừa ngoan lại vừa mạnh, tôi sẽ chiều cổ cậu ta thật tốt, yên tâm đi!

Tô Lạc: “. . .”

Xem ra vẫn là cô nghĩ nhiều.

Ngày Đó Minh Nguyệt từ chối Linh Dực 520, từ trong thương khó của mình lấy ra 2 lỏi toàn bán cho người trong bang, đổi lấy 700 kim. Hôn lễ đầu tiên của bang Võ Nghệ Cao Cường, tự nhiên là cực kỳ long trọng, trong túi của Tô Lạc còn có một nhóm Thiên Hạ Hiệu Lệnh lúc trước, lại thêm Linh Dực tài đại khí thô, chà kênh Thế Giới liên tục chúc mừng, lập tức đem mấy câu hoan nghênh của bang Dạ Mị đẩy xuống đáy biển.

Mặc dù rất nhiều thứ không kịp chuẩn bị, nhưng trên cầu hỉ thước, tất cả mọi người đang online trong bang đều có mặt, nhìn nữ Quỷ Mị Ngày Đó Minh Nguyệt sửa lại giới tính đi lộ đuôi gay tân nương nhẹ nhàng nhảy múa trên trung tâm vũ đài, nhìn nhân yêu tân lang Khinh Ca vui vẻ vẫy tay nhảy múa, Tô Lạc bỗng nhiên có cảm giác như nhà có con gái trưởng thành, Linh Dực lại bắt đầu nói thầm trên YY, **“Bà xã, bà xã, em thích không?”**

“Ừ!”

“Thích thì hát một bài nghe nào!”

Tô Lạc: “. . .”

Hệ thống: Tân nương Ngày Đó Minh Nguyệt cùng tân lang Khinh Ca trao đổi tín vật đính ước, 【 Tô Mạc Bải 】 . (60 cấp sao trang hạ thân)

T T . . .

Bút tích thật lớn, mọi người trong bang đều ồn ào, xem ra Ngày Đó Minh Nguyệt là chủ mưu đã lâu, ngay cả Tô Mạc Bải đều đã mua rồi.

Hệ thống: Tân lang Khinh Ca cùng tân nương Ngày Đó Minh Nguyệt trao đôi tín vật đính ước, 【 Hắc Vụ 】 .

Hắc Vụ là vũ khí thủ công của Quỷ Mị 70 cấp, nếu như không có Chiến Trường Dao, Cửu Thiên Dao và RMB Thiên Vực Nhận thì đúng là một lựa chọn không sai, dù sao mấy thứ này cũng không quá đắt, chính là tốn rất nhiều thời gian, nhân mở thanh Hắc Vụ đó ra, bất ngờ nhìn thấy, người chế tạo là Khinh Ca, thời gian là ngày hôm qua.

Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy yên lòng.

Ít nhất là trong lòng Khinh Ca, tiêu đề đề là có phân lượng, bằng không cô nàng sẽ không tốn nhiều thời gian để làm thanh Hắc Vụ này, phải biết rằng, lúc này, Khinh Ca trong tay còn không có một cây Hàn Thiết Châm, không có châm thủ công 70 cấp thuộc về chức nghiệp của cô nàng. Mà ngược lại với 【 Tô Mạc Bối 】 có thể dùng tiền mua được, thanh Hắc Vụ này càng có giá trị.

Hệ thống: Tân lang Khinh Ca lớn tiếng nói với tân nương Ngày Đó Minh Nguyệt: nương tử, đến hôn một cái!

Hệ thống: Tân nương Ngày Đó Minh Nguyệt nói với tân lang Khinh Ca: (đỏ mặt)

Hệ thống: Chúc mừng tân lang Khinh Ca và tân nương Ngày Đó Minh Nguyệt trở thành đôi phu thê thứ 401 của Khuynh Tẫn Thiên Hạ, chúc hai người trăm năm hảo hợp.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Bang chúng ta nhiều thê nô thật.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Lão bà (đỏ mặt)

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Cái này không tính, kết hôn là gay xứng nhân yêu, biến tính cũng là nam biến nữ!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Ai nha, nam hay nữ có gì liên quan, cùng một chỗ là tốt rồi.

Đúng vậy, Linh Dục đang bên tai cảm thán, cùng một chỗ là tốt rồi.

Tô Lạc mặt đỏ bừng, chợt nghe thấy Linh Dục nói, **“Lão bà, ngày hôm nay vui vẻ như vậy, chúng ta chat sẽ đi!”**

#^@&*!

“Anh cho rằng chat sex là ăn ngủ tùy tiện sao?”

Bạn có thể tưởng tượng được một người dùng giọng điệu rất ngây thơ hồn nhiên nói với bạn rằng “chúng ta chat sex đi” được không?

T T. . .

“Ha ha, vậy đi ngủ cũng được a, ngoài phòng bóng đêm tốt như vậy, lão bà, ta đi tắm chút đi!”

Tô Lạc: **“Cút!”**

Anh một ngày không đùa giỡn người khác thì sẽ chết sao, sẽ chết sao, sẽ sao, sẽ sao?

Chương 41: Hợp Sever

Sau vụ của Tô Lạc ở Khuynh Tần Thiên Hạ thì liên minh Hạo Nguyệt Dương Không bị chèn ép triệt để, so với trước đây càng thảm thiết.

Ý nghĩa của tử phục chính là, lúc đầu nơi bày quán hắc là nên tiếng người rối loạn, lại chỉ có lơ thơ lác đác mấy người bày quán, hơn nữa hàng hóa khan hiếm, giá cả không hợp; thiên châu ngày trước muốn nhặt là phải cướp phải giết người, sau này thiên châu rơi mấy giờ sau, trên đường đi bộ, còn có thể nhìn thấy một thứ gì đó sáng long lanh, chạy qua nhặt lên vừa nhìn, hắc, không phải xác, bên trong còn có đồ! Còn có chiến trường càng ngày càng khó vào, ngay cả Tô Lạc cũng không thể không đang trong số bạn tốt truyền tin, “Xin chiến trường rồi, xin chiến trường trên 70 a!”

Kết quả ngay sau đó chính là vào chiến trường, trở ra liền phát hiện, chị em nhà nó chứ, toàn là người quen.

Mỗi lần Ngồi Nghe Tiếng Gió ở phía trước, Tô Lạc sẽ bị Linh Dục hù lạnh cảnh cáo, sau đó Linh Dục giống như ăn phải cám tăng trọng của lợn lập tức anh dũng nhảy về phía trước, đem Ngồi Nghe Tiếng Gió đuổi chạy khắp nơi.

Tình trạng này kéo dài đến khoảng 9 giờ tổ đội bang Dạ Mị đi vào.

Thế là biến thành Ngồi Nghe Tiếng Gió mang theo Dạ Tử đuổi Linh Dục chạy khắp nơi, về phần Tô Lạc, sớm bị Dạ Dạ bọn họ luân X lâu rồi.

Kênh Thế Giới bát quái máu chó thấy ít, ngẫu nhiên có người phát Thế Giới kêu gào GM, hợp sever đi, các em gái đều có đôi hết rồi. . . .

Loại tình trạng dở sống dở chết này giằng co hai tuần lễ, thẳng đến một ngày nọ Tô Lạc login sau khi nâng cấp sever xong, phát hiện trong bang khí thế ngất trời thảo luận một chủ đề, hợp sever rồi.

Hợp sever vốn là chuyện hiếm như thiên hạ hồng vũ, tự nhiên là làm cho

sóng lớn dâng lên.

Cái gọi là sever, tức trò chơi Thiên Hạ II này chuyên môn thiết lập cái gì sever Tứ Xuyên, sever Chiết Giang , sau đó thì có toàn quốc đại phục, mà sever Tô Lạc chơi chính là một địa phương muốn chết không sống, tổng cộng có ba sever, một cái quanh năm màu hồng, người chen người chúc, đánh bang chiến còn rơi tuyến; một cái quanh năm màu vàng, người không phải đặc biệt nóng nảy, nhưng máu chó lại cực nhiều, thường xuyên lên diễn đàn, cung vô số người bát quái chiêm ngưỡng; còn một cái màu xanh, tức chỗ Tô Lạc, người càng ngày càng ít.

Mà lúc này, chính là bọn họ màu xanh, cùng máu chó màu vàng, kết hợp thành một.

Đương nhiên, lúc này Hệ thống thông cáo chỉ là chuẩn bị thời gian hợp sever một tuần sau. Chuyện hợp sever, đối với Tô Lạc mà nói thật ra cũng không có gì ảnh hưởng quá đặc biệt, đơn giản chỉ là nhiều thêm mấy người, bản đồ càng tạp, thiên châu càng khó nhặt mà thôi, nhưng mà, sự thật cùng với suy nghĩ cuối cùng vẫn là không khớp.

Ví dụ như khi bảy giờ tối, bỗng nhiên xuất hiện một ít người đang Thế Giới chà chữ.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Ni Nam: Xin chào các bạn của Khuynh Tần Thiên Hạ, tôi là Bảo Bối bang chủ của bang Khí Hồn Đoạn của sever Quốc Sắc Thiên Hương, hi vọng có thể hoà thuận sống chung với mọi người, nếu ai muốn vào bang Hồn Đoạn, có thể liên lạc với tôi.

Cái này Bảo Bối Ni Nam, đem một cái Thế Giới chà hơn mười lần Mà toàn bộ Khuynh Tần Thiên Hạ, không một người đáp lại.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Ni Nam: Cả sever này chết hết rồi à, không ai trả lời là sao?

...

Tô Lạc khinh người bữu môi, lập tức đem hảo cảm lúc này toàn bộ thu hồi, mà người của bang Võ Nghệ Cao Cường cũng đều nhao nhao buồn nôn, bày tỏ cái gì Bảo Bối là cái 2B.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Xem giọng điệu nói chuyện của cô nàng, cơm tối hôm qua cũng phải nhờ hết.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Mình xây một acc nhỏ nhìn Quốc Sắc Thiên Hương nhìn một chút, đệ nhất bảng trang bị bọn họ theo chúng ta không sai biệt lắm, nhưng toàn thể xoay ngang so với chúng ta cao rất nhiều, trang bị 80 người đầu đầu trên 55000.

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Kệ họ, chúng ta đánh xì dầu là được.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Được rồi, lời toàn của bọn họ so với chúng ta đắt hơn 50 kim.

Lời này vừa ra, ánh mắt của cả bang lập tức sáng rực. Chỉ tiếc trước khi hợp sever thương cơ sớm đã nắm chặt, lúc này, chính là muốn kiếm tiền cũng cũng mò không được bao nhiêu rồi. Thương nhân của hai sever đã đoàn kết đứng lên, gần đây lời toàn, trên chợ sợ là không có.

Buổi tối, mấy bang lớn ở Khuynh Tẫn Thiên Hạ toàn bộ tụ tập cùng nhau, bàn bạc vấn đề cộng đồng chống đỡ kẻ địch bên ngoài, Linh Dực vốn định mang theo Tô Lạc và Quyền Quyền cùng qua bên kia nói chuyện, kết quả Tô Lạc không có hứng thú, tự mình một người chạy đi hái thuốc, kết quả bởi vì một khổng tước người mới mới sinh ra ở Cửu Lê, trăm ngàn buồn chán chờ thuốc sinh ra, bị hái bay.

【 Trước Mặt 】 Hỏa A Huân: Ê!

【 Trước Mặt 】 Hỏa A Huân: Gọi cô đấy!

Hệ thống: Bạn bỗng nhiên rùng mình một cái, phát hiện Hỏa A Huân

đang kỹ lưỡng quan sát quần áo của bạn.

Hệ thống: Hỏa A Huân hung hăng đá bạn một cước.

T T. . .

Tô Lạc Tô Lạc là vẫn che đậy người chơi, lúc này nhấn xem, mới nhìn đến một nữ đạo sĩ 11 cấp nắm một con hồ trắng nhỏ, hùng hổ đứng ở trước mặt cô.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Che đậy người chơi, không phát hiện, có việc gì thế?

【 Trước Mặt 】 Hỏa A Huân: Mang tôi an toàn chạy đến Tây Lăng thành.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đường xa xa xôi, thân thể yếu nhược, lượng sức mà đi a! (gõ mõ)

【 Trước Mặt 】 Hỏa A Huân: Mang tôi đi, cho cô 200 kim.

T T, hay cho yêu đạo của kẻ tài đại khí thô.

Hệ thống: Hỏa A Huân mời bạn gia nhập đội ngũ.

Ai. . . Acc nhỏ bây giờ đều ngu bức thế này sao?

Sai, cái này hẳn là người bên sever Quốc Sắc Thiên Hương sang đây khảo sát thị trường đi? Có điều, cô nàng này, là tới kiếm tiền sao? Không có khả năng!

Dù sao bây giờ cũng không có chuyện gì, mang cô nàng đi cũng không sao, Tô Lạc nghĩ một chút, tiếp nhận mời tổ đội. Ai ngờ nữ đạo sĩ bày ra một cái biểu tình biết ngay mà sau đó triệu hồi ra một con bạch lộc trị giá 144 RMB.

Tô Lạc lập tức thở dài, quả đúng là tài đại khí thô. Bây giờ cô có phần hoài nghi cô nàng có phải là người của Quốc Sắc Thiên Hương đến dò xét hay không, nếu như đúng, như vậy một dùng hai quay về, đáng giá mua tọa kỵ đắt nhất sao? Còn chưa ai oán xong, lại thấy cô nàng thay đổi một thân trang phục một Kiêm gia bạch lộ, tay áo tung bay, ngồi ngay ngắn trên tiểu bạch lộ, lãnh diễm cao quý, Tô Lạc lập tức đau trứng không thôi.

< Đội Trưởng > Hỏa A Huân: Này, đi thôi!

Tốt xấu dù sao minh cũng là một acc kho tàu, huống chi acc nhỏ này còn nhìn trang bị của mình, chẳng lẽ đang trong mắt cô nàng, một thân kho tàu cũng chỉ có thể tính là cái chân chạy, quá khinh người! Tô Lạc giờ tay dậm chân nhưng vẫn tận chức tận trách cho nàng trạng thái tốt nhất.

Đang định dẫn đường, thì thấy Hỏa A Huân lại bất động.

< Đội Trưởng > Hỏa A Huân: Game này đúng là não tàn, 【 Thiên Hạ Hiệu Lệnh 】 cư nhiên phải 20 cấp mới có thể dùng, quá đáng!

< Đội Trưởng > Hỏa A Huân: Bảo Bối Ni Nam cái kia nhị bách ngũ, mất hồn cái góc X bang, mấy người đừng bị bọn họ lừa, một ở cầu nam nữ!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt:

< Đội Trưởng > Hỏa A Huân: Trước khoan đã đi, thu tôi làm đồ đệ, mang tôi đi làm nhiệm vụ lên 20 cấp, tôi muốn phát Thế Giới.

< Đội Trưởng > Hỏa A Huân: 500 kim, sau đó cô nhận tôi làm đích truyền, tôi sung 1000 nguyên bảo cô được 50 điểm, có lời đi!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: ^.^ = . . .

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Lão bà, đang làm gì vậy?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ách, đang kiếm tiền. . .

Tô Lạc liếc mắt nữ đạo sĩ trước mặt một cái, mặc dù là nhân vật trò chơi, nhưng cô giống như thấy được cái cảm đang nâng cao của cô gái này, cùng với cả người không chỗ nào không kêu gào, lão nương là kẻ có tiền! Nhanh đến chém ta!

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Làm tốt lắm. Nếu không trở về sẽ không có cơm ăn.

Bang chúng: Ngọn gió xuân đang thổi a thổi, lẽ nào những chàng trai bang chúng ta sắp được đón chào cuộc sống mới, hát vang bài ca đả đảo chủ nghĩa thê nô?

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Lão bà, mỗi ngày ăn thịt sẽ béo . . .

Mọi người: Bà nó, lão tử chưa nói!

Chương 42: Mai phục

Khi Tô Lạc đem nữ đạo sĩ cao quý mang tới 20 cấp, cô nàng khấn cấp bắt đầu phát Thế Giới chữ Bảo Bối Ni Nam.

【 Thế Giới 】 Hỏa A Huân: Bảo Bối Ni Nam, cô cái đồ không biết xấu hổ dám sang đây thu người a, cùng một cái nam lăm tay cùng một đám tiểu tam lập thành bang, đừng đi ra mất mặt.

【 Thế Giới 】 Hỏa A Huân: Tình nghĩa thiên hạ bang chuyên giết cầu nam nữ!

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Ni Nam: Ôi chao, đệ nhất dân nữ Tuyết Vực bị ai ném vào đây rồi?

...

Tiểu đạo cô Hỏa A Huân đứng ở chỗ thí luyện thầy trò Cửu Lê phát Thế Giới cùng Bảo Bối Ni Nam chữ nhau, Tô Lạc cũng xấu hổ hỏi cô nàng rốt cuộc có muốn đi Tây Lăng thành nữa không, ai ngờ không bao lâu lại thu được một cái Hệ thống nhắc nhở, đệ tử đích truyền Hỏa A Huân của bạn đang ở nguyên bảo thương thành đổi nguyên bảo, bạn thu được quân lương khen thưởng, mời đến người làm chứng thầy trò nhận. Kết quả chờ khi cô chạy đến chỗ NPC lĩnh quân, tổng cộng điểm 6 lần, tổng cộng 500 nguyên bảo, Tô Lạc triệt để ăn xong, bắt đầu cảm thán tạo hóa trêu người.

Trong lúc hai người kia chà Thế Giới, nhân sĩ bát quái trong bang cũng đi thám thính tin tức một chút.

Sever Quốc Sắc Thiên Hương có hai liên minh lớn, Chiến Trang Và Vĩnh Hằng, bang đứng đầu phân biệt là Bảo Bối Ni Nam của Đoạn Hồn và Thiên Sơn Mộ Tuyết của Tuyết Vực. Mà bang chủ phụ nhân của Tuyết Vực, lại gọi là Lam Sắc Huân Y Thảo, đoán chừng chính là cái này Hỏa A Huân.

Hai đại liên minh thực lực tương đương, bình thường đánh nhau đều khó phân thắng bại, thay phiên chiếm thành, mà hai cô nàng bị vây ở tình trạng nơi đầu sóng ngọn gió càng thủy hỏa bất dung.

Hoàng Hôn Xinh Đẹp ở trên diễn đàn tìm tòi một chút Quốc Sắc Thiên Hương, nhanh chóng nhảy ra vài bài post có view cao nói về hai người này.

Cái gì Bảo Bối Ni Nam cướp lão công của Huân Y Thảo, cái gì Huân Y Thảo bị Tuyệt Vực bao nuôi nghìn dặm tặng trình tiết các loại, nói chung là phạm vụ rất lớn, thảo luận nhiệt liệt, làm cho người của Võ Nghệ Cao Cường thần thức không thôi.

Mà Tô Lạc vốn cho rằng mình đã đủ máu chó rồi, không ngờ rằng thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân, chút chuyện của cô nếu đem ra mà so sánh, quả thật là đùa với con nít mà thôi.

Tô Lạc ở trong YY cảm thán, Linh Dục lập tức nói, **“Xi, cảm thấy mình chưa đủ máu chó chứ gì, nếu như chúng ta chatsex một cái hoặc là tôi đến đưa âm áp rồi cô hoài một cục cưng a vân vân, khẳng định so với mấy người kia càng nổi tiếng.”**

Tô Lạc hận ngứa răng, từ hàm răng nghiêng ra một chữ cút.

Mà Linh Dục lại dùng khẩu khí ngả ngớn, kéo dài âm cuối, **“Có muốn thử không?”**

T T . . .

Tô Lạc giống như có thể nhìn thấy tên kia đang nháy mắt ra hiệu với cô, cô lập tức ôm ngực hít sâu một hơi, không ngừng nhắc nhở mình tuyệt đối không thể cùng anh ta chấp nhận, bằng không sớm muộn sẽ bị anh ta tức chết.

Đại chiến giữa Bảo Bối Ni Nam và Hỏa A Huân kéo dài từ 9 giờ tối đến 11 giờ còn chưa có dấu hiệu kết thúc, thẳng đến khi người của Khuynh Tẫn Thiên Hạ rút cục không chế không được bắt đầu phát Thế Giới vây công hai người.

【 Thế Giới 】 Nha Hoàn Oa Oa: Có yên đi không, muốn cãi nhau quay về sever mấy người đi, đừng làm bẩn đất hoang tại này.

【 Thế Giới 】 Bích Sắc: Hai con chó cắn nhau!

Khẩu chiến của hai người quả thật chọc giận tất cả người của Khuynh Tần Thiên Hạ, cho nên, hiện tại đối mặt cũng là toàn bộ sever đoàn kết tấy chay, ở trong toàn bộ sever già trẻ cùng cúi đầu, cuối cùng hai người chấm dứt chiến tranh quay về Quốc Sắc Thiên Hương đã ngoại tình cảm mãnh liệt, mà nhiệm vụ Tô Lạc mang nữ đạo sĩ đi Tây Lăng tự nhiên xóa bỏ.

Chờ Hỏa A Huân logout quay về sever mình rồi, Tô Lạc mới ở trong bang đánh chữ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Nha, lông hồng đầy trời, thật đáng tiếc nha

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Hoa Cúc: Chiến tranh của đàn bà!

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Vừa rồi cái kia Hỏa A Huân chính là đệ tử đích truyền của tôi, cô nàng sung nguyên bảo phát Thế Giới, Hệ thống trả lại cho tôi 500 điểm quân lương, kiếm lớn.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Cầu bao dưỡng, cầu chia hoa hồng!

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Mèo nằm dưới sô pha chờ Hạ Lãnh Nguyệt đến xoa bụng.

Phụt. . . .

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Vũ ca anh lại bán manh.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: , lão bà anh đói bụng, cầu bao dưỡng, cầu ấm

giường.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt đem 【 nước trong 】 chỉ định cho Vũ Nhiên.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Một chậu nước lạnh kèm theo.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: ==! Ác quá.

Tô Lạc: **“Khách khí khách khí!”**

Bởi vì thông cáo hợp sever đi ra, sever Khuynh Tẫn Thiên Hạ bị Hệ thống đề cử đại sever, cho nên cũng có không ít người chơi mới bị lừa vào, kết quả Hệ thống đại thẩm tốt bụng, đem mấy cái phân cho làm đồ đệ trong vài bang. Người của Võ Nghệ Cao Cường đều lười nhác buồn chán, thuộc về kiểu hay ngồi câu cá ở Độc Mộc Trăn hoặc là nằm dài trên cầu Nại hà ở U Châu đêm sao, vì vậy vài người may mắn thu được đồ đệ, sau một trận ồn ào bắt đầu đánh cuộc với nhau.

Đánh cuộc chỉ là xem đồ đệ của ai lên cấp nhanh hơn, đồ đệ của ai thao tác tốt hơn, đồ đệ của ai là em gái dễ thương hơn, ai là gay, mấy người kia còn thương lượng cho đồ đệ làm một trận PK, nếu thắng, thì tập thể bang cho bọn hắn ra một bộ sáo trang cấp 60, đương nhiên, thua thì sư phụ cấp cho mặt nạ.

Mà dưới sự thăm hỏi của Quyển Quyển về chức nghiệp của đồ đệ, tất cả người trong bang đều thở dài một hơn.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyển Quyển: Bà nó, mấy người ba đồ đệ một cái Băng Tâm, một cái Thiên Cơ, một cái Di Kiếm, ra một bộ 60 cấp, muốn chết người à!

Băng Tâm, Di Kiếm, Thiên Cơ, ba chức nghiệp này là không thể thiếu của phó bản, đồng thời bởi vì mở rộng tổ thiết kế, sáo trang 60 cấp của ba chức nghiệp này giá rất cao, một cái áo bình thường cũng có giá bằng trọn bộ của

chức nghiệp khác, cho nên, Quyển Quyển mới đau trứng bày tỏ kháng nghị. Nhưng không may là trong ba đại lão gia thu đồ đệ đều có trái tim yêu mạo hiểm, thế là ba người không để ý Quyển Quyển phản đối đính quy củ, nói là một tuần sau chính thức đấu, tiếp đó thì lừa gạt đồ đệ nhà mình ra ngoài luyện cấp.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi cũng có một đồ đệ Thái Hư nè! Mọi người trong bang đều gào thét: Cái kia đồ đệ á, lau, quả đoán ôm đùi, cầu bao dưỡng a a a a a!

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: (mắt lé), nếu đồ đệ kia của chị thua, thì mua sáo trang cho ba người kia đi, hắc hắc!

Tô Lạc: **“Khụ khụ, quên đi!”**

Nghĩ đến khí chất cao quý lãnh diễm của đồ đệ, cùng khí tràng kêu đến hết đi cường đại của cô nàng, Tô Lạc xoa xoa lớp da gà trên người, cảm thấy vẫn không nên đi trêu chọc thì hơn, nếu như không cẩn thận lại chọc một thân máu chó nữa thì thật đúng là muốn khóc cũng khóc không được.

Sau khi Thế Giới khôi phục bình tĩnh, Tô Lạc nhàn rồi không có việc gì, theo Linh Dực cùng nhau xin chiến trường, đến khi đi ra chiến trường, thì thấy Tôì Là Gạch Chéo đang khóc kể với Quyển Quyển trong bang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôì Là Gạch Chéo: Alo, vừa rồi đánh cuộc tôi rút khỏi được không?

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôì Là Gạch Chéo: Dựa vào, này ngay cả tự động tìm đường cũng không biết, nhìn bản đồ cũng không hiểu, ở trong nơi sinh vòng vo hơn 1 giờ, tôi đi tiếp nàng đi làm nhiệm vụ, ai ngờ đến đêm quái thì đêm đến quái mất rồi cũng không biết chuyển mục tiêu, điên mất!

Sặc. . .

Người mới tinh khiết trong Thiên Hạ II thật ra rất ít, phần lớn đều là một đám người chơi cũ nhảy sang sever khác chơi cũng có khi là chơi quý danh lâu, lập một acc nhỏ thể nghiệm niềm vui của chức nghiệp khác một chút cũng có thể là đơn thuần vì danh vọng thầy trò. Người mới đã ít, người mới ngày thơ lại càng ít.

Dù sao cũng là trò chơi 3D, chủ yếu đều là người có kinh nghiệm chơi trò chơi, giống như cực phẩm tiêu bạch trong miệng Gạch Chéo, đó là trăm năm khó gặp.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cô nương bạch như thế rất ít, phải quý trọng a!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Ha ha ha ha, đồ đệ em đã 21 cấp rồi có muốn cùng nhau tổ chức thành đoàn đi 21 bản không a!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Chờ một chút, mấy nhiệm vụ thầy trò này làm xong hẳn là đủ lên 21 cấp!

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Kệ, đồ đệ tôi mới 9 cấp, mới 9 cấp a!

Bang chúng: biểu cảm cuồng tiếu!

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Lão bà, lão bà. . .

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: (mắt lé) đáng đời! . . .

Chương 43: Khổ bức nam chính

Thứ tư, sau khi Thiên Hạ II cập nhật hoàn tất, Khuynh Tẫn Thiên Hạ cùng Quốc Sắc Thiên Hương hai sever kết hợp thành một, sau khi hợp sever cái tên Khuynh Tẫn Thiên Hạ được giữ nguyên trong vòng phục, một tháng sau, trong Thiên Hạ II không Khuynh Tẫn Thiên Hạ. Sau khi hợp sever có nhiệm vụ mới đồng đội mới, hi vọng đông đảo người chơi chơi vui vẻ!

Nhìn thông cáo này, Tô Lạc trong đầu lập tức có chút phiền muộn. Dù sao ở trong Khuynh Tẫn Thiên Hạ ngây người hơn một năm, mặc kệ là vui cười sung sướng hay là oan ức khổ sở thì đều là tình cảm của cô, lúc này không thể nói không thì sẽ không có.

Toàn bộ trong Thiên Hạ II sẽ không có tên này nữa, game xóa đi dấu vết cho thấy sự tồn tại của nó.

Mà sau khi đăng nhập vào trò chơi, cảm giác mất mát lại càng sâu.

Người trong bang đều đang nhao nhao gào thét, Tây Lăng thành Cửu Lê thành hai bản đồ thị trường buôn bán lớn rồi cuộc có bao nhiêu tạp, thỉnh thoảng thấy bạn bè trong danh sách bạn tốt vù vù logout, sau đó liên tục luôn tay login lại logout, rồi không ngừng mắng cha chửi mẹ.

Máy tính của Tô Lạc từng miễn cưỡng lắm mới có thể ba mở, hiện tại cô ngay cả thí cũng không dám thử, này tạp đến đục tiên đục tử, song mở đều miễn cưỡng, càng miễn bàn ba mở.

Trong Môn Phái có thêm rất nhiều người không biết, bảng tu vi môn phái có danh xưng cũng có mấy người đổi chủ, cả kênh chính là một đám người không biết đang tán gẫu, xen lẫn trong đó là đủ loại quảng cáo, đủ loại màu sắc, phát sáng đến chói mắt.

Tô Lạc bắt đầu nhớ nhung tình trạng Khuynh Tẫn Thiên Hạ sống dở chết dở lúc trước. Ít nhất khi đó mặc dù vắng vẻ nhưng cũng an bình, như một bức

tranh phác thảo bằng mực, mà không giống như lúc này, khắp nơi đều là ồn ào râm rĩ, giống như đổ thêm mấy bát máu chó trên bức tranh kia.

Tô Lạc lắc đầu, may mà chỗ cô logout không phải ở trong khu vực giao dịch, nhưng lúc này ngay cả Phượng Ngô rừng rậm cô treo acc cũng có mấy người mang theo cần câu ngồi thành một hàng, trong đó có người thấy cô, còn đánh chữ kênh Trước Mặt.

【 Trước Mặt 】 Bích Lạc: **Này, em gái này chưa thấy qua nha, người của Khuynh Tẫn Thiên Hạ? Vào bang tụi này đi, có mỹ nam tặng kèm nha!**

Tô Lạc nhìn bang của người vừa nói chuyện, đúng là bang của Bảo Bối Ni Nam gần đây khá nổi —— Đoạn Hồn.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ㄟ (ㄟ ∇ ㄟ) ㄟ ~ **Tôi có bang rồi.**

Nói xong Tô Lạc xoay người lên ngựa, trực tiếp chạy về phía truyền tông thạch, trên đường chạy như điên lại đột nhiên dừng lại, nhấn mở thông tin cá nhân lựa chọn danh xưng, phát sáng danh xưng bang phái —— Võ Nghệ Cao Cường – Nguyên Lão Bang.

Chờ cô chạy đến thần thạch, cô nhìn thấy một người quen. Ngồi Nghe Tiếng Gió giẫm Phong Hỏa Luân đứng ở bên thần thạch, trên đầu cũng nhiều thêm mấy chữ lớn —— Dạ Mị – Bang Chủ.

Khụ, xem ra anh chàng cũng bị đào góc tường không ít lần, Tô Lạc nghĩ vậy. Ngồi Nghe Tiếng Gió đang trong thần thạch xoay người, một lát sau nhảy xuống bánh xe, phát phát tay với Tô Lạc. Tô Lạc lười xuống ngựa làm biểu tình với anh, chỉ ở trong kênh Trước Mặt đánh một khuôn mặt tươi cười.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: **Thật khéo.**

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: **Hợp sever rồi, ngay cả ở đây cũng nhiều người như vậy.**

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ừm.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ?

Biệt danh Cái Chai này là bắt đầu từ lúc cô còn mình đầy máu chó. Khi đó Tô Lạc cho rằng Ngồi Nghe Tiếng Gió người chơi câu cá ngây thơ là một người chỉ biết câu cá cfon những thứ khác đều là tiểu bạch, mặc một thân rách nát không thể vừa mắt, làm cô sinh ra ý muốn bảo hộ, mặc dù không nói, nhưng cũng là có thương tiếc. Rồi sau đó mới biết được, tiểu bạch chân chính mới là cô, người khác nói cái gì cô đều tin là thật, chỉ cảm thấy người này có tinh thần kiên trì bền bỉ rất đáng khen mà lại quên mất rằng kinh nghiệm để lên 76 cấp thì phải câu cá đến năm tháng nào mới đủ. Đương nhiên, có thể đổi được cái kia 25 vạn danh vọng câu cá danh xưng, cũng không phải người bình thường có thể làm được. Được rồi, Tô Lạc trong lòng phần nộ cũng đã ít hơn.

Chỉ là cô đã từng coi anh là bạn, khi chân tướng bị chọc thủng, hại cô lại được đội thêm một thùng máu chó, cũng không thấy anh có bất cứ giải thích gì, người như vậy, thật sự có thể làm bạn sao? Từ khi Ngồi Nghe Tiếng Gió biến thân thành Dạ Mặc, giao tình của Tô Lạc và anh liền nhạt đi như mây trôi ở chân trời, đơn giản chính là thỉnh thoảng gặp phải nhau trong đoàn, từng xuống phó bản cao cấp vài lần, nhưng cũng chỉ là sơ giao, xuất phát từ lễ phép tùy ý mà chào hỏi vài câu, có lẽ nên nói là, trong tiềm thức Tô Lạc, cũng không nghĩ gặp lại anh. Dĩ nhiên, khi bang chiến, Ngồi Nghe Tiếng Gió đã cho cô một cái Bát Hoang.

Mặc kệ là xuất phát từ áy náy hay là cái khác, Tô Lạc cảm thấy, thật ra bọn họ không cần phải như thế. Bởi vì sau khi Ngồi Nghe Tiếng Gió đang ở trong thế giới của cô đã biến thành một người qua đường. Chàng trai đáng yêu từng bị cô nhất thời xúc động nắm tay bỏ trốn đùa giỡn, chỉ là một giấc mộng hão huyền, sớm đã phá thành mảnh nhỏ, thuộc về thời kỳ hỗn độn hư vô.

Nhưng ngày hôm nay, Tô Lạc đứng ở bên cạnh tảng đá, nhìn Phượng Ngộ rừng rậm đã từng không người, lúc này cũng lây dính khói lửa nhân gian, nhìn nơi cô đã từng ưa thích ngốc một mình, bị người lạ chiếm đóng, trong lòng có

chút chán nản, mà lúc này gặp được Ngồi Nghe Tiếng Gió, không khỏi cười khỏ nhớ lại trước đây. Cho nên, cô đang trong thần thạch ngọc mây giây, kết quả thu được Ngồi Nghe Tiếng Gió nói chuyện riêng.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Cái Chai.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Thật ra lúc đó, tôi không phải cố ý giấu bạn.

Tô Lạc không trả lời, mà Ngồi Nghe Tiếng Gió nói chuyện riêng cũng liên tục từng cái truyền đến.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Khi đó lão bà trong trò chơi, cùng bạn tốt trong trò chơi ở cùng một chỗ, mặc dù tính tôi rất đậm, nhưng cũng hiểu được rất khó theo chân bọn họ ở chung thêm, tôi cần thời gian.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Cho nên tôi đổi tên đổi họ, cắt đi toàn thân trang bị, chỉ là muốn một mình im lặng trong một đoạn thời gian, không muốn để cho bọn họ tìm được mà thôi.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Thật ra tôi có thể thành toàn cho bọn họ, nhưng trong lòng lại vẫn không thể nào tiếp nhận được, rõ ràng đều ôm nhau rất chặt rồi mà vẫn luôn nói thích tôi, đó là hiểu lầm sao? Cho nên tôi mới rời khỏi, muốn quên đoạn chuyện xưa kia, muốn quên chuyện người mình thích và huynh đệ tốt nhất phản bội mình.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Về sau bị bọn họ tìm được, lại không biết nên nói gì. Chuyện Dạ Tử lên Thế Giới nói, tôi rất xin lỗi, sau khi cô ấy nói xong, tôi đã nói rõ rằng không phải như cô ấy nghĩ, là cô ấy hiểu lầm bạn.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Tôi vẫn không biết nên giải thích thế nào với bạn, bởi vì giấu diếm thân phận còn lừa gạt bạn khi bạn tin tưởng tôi như vậy. Chỉ là khi đó tôi rất cô đơn, mà bạn cũng rất cô đơn, cho nên tôi ích kỷ muốn ôm lấy bạn sưởi ấm sưởi ấm chính mình.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Nhưng mà từ đó về sau, bạn lại không còn quan tâm đến tôi nữa.

T T. . .

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không phải. . .

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: >///<, Cái Chai, việc này nói ra rất mất mặt, cho nên tôi vẫn không dám nói, nhưng khi quay đầu lại phát hiện, bạn đã chạy xa mất rồi.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Khi đó bạn nghiêng rằng nghiêng lợi mấy người không có tình cảm, đơn giản chỉ là thiếu nợ, vậy tôi hỏi bạn, lúc này thì sao?

Ách. . .

Tô Lạc không phúc hậu lúc đó chỉ hăng hái xem khổ bức nam chủ trong chuyện xưa, mà chuyện này, lại làm cho cô trong lòng không khỏi run lên. Cô mơ hồ cảm thấy bản thân đã biết đáp án, nhưng tiềm thức lại không muốn thừa nhận, cho nên, cô im lặng.

Mà phần im lặng này, mãi đến khi một cái Hệ thống nhắc nhở từ phía trên màn hình xuất hiện, mới bị đánh vỡ.

Hệ thống: Bạn Tốt Huân Y Thảo của bạn đã login.

Sắc. . .

Bà nó, Tô Lạc đầm ngực gào thét, lẽ nào lão nương cùng cái kia Huân Y Thảo dĩ nhiên là bạn học sao? OMG!

.
.

**Lik: Từ chương này trở đi xưng hô sẽ có phần khác những chương trước (tất nhiên là theo chiều hướng tốt rồi), mình nghĩ mình sẽ beta lại những chương trước nhanh và xong trước khi end truyện vì truyện này mình không*

*tính làm ebook (*nhieu mầy* ờ, nếu như sửa xong mà ưng ý và được nhiều bạn ủng hộ làm thì có khi là sẽ đổi ý)*

*Hì, đó là lời cuối muốn nói và thế nhé, chúc cá bạn buổi tối tốt lành, thứ 2 tuần sau mình thi lại một môn, ngao, lao đầu vô sách ah ...) **

Chương 44: Sau khi hợp sever

Lúc trước Tô Lạc biết Thiên Hạ II là bởi vì một ngày nào đó ở trong vườn trường du dãng, nhìn thấy trên quảng trường có một cái đài nhỏ, bạn học của cậu lạc bộ cosplay ở trên đó tạo dáng, Tô Lạc cũng xem như là fan anime, nhưng nhìn mãi vẫn không nhận ra bọn họ tạo hình từ đâu, cho nên hơi chú ý nhiều một chút.

Mà bởi vì ngừng chân của cô, làm cho một coser trong đó từ trên đài nhảy xuống, trực tiếp nhảy đến trước mặt cô.

Người nọ mặc trường bào, tóc dùng keo vuốt tóc nhiều đến mức nhìn như lau mỡ, sau đó làm một búi tóc buộc cao, anh ta tay phải cầm một cây kiếm gỗ, chuôi kiếm có một vòng tròn, trên đó vẽ hình Bát Quái Thái Cực, mà tay trái thì dùng sợi dây ôm một con mèo có vẽ văn hổ.

“Mỹ nữ, có hứng thú tham gia câu lạc bộ chúng tôi không?”

Tô Lạc hơi xấu hổ, cô cũng không phải sinh viên năm nhất, mặc dù trước đây có thích làm việc này nhưng từ trước đến nay không nghĩ tới tham gia, nếu như muốn tham gia, sẽ phải dành một khoảng thời gian lớn cho nó. Hơn nữa, đoàn đội này thoát nhìn cũng không chuyên nghiệp, đạo cụ gì gì đó đều rất thô sơ.

“Mọi người COS gì vậy?” Tô Lạc nhìn đoán không ra, vì vậy hỏi.

“Đây là một trò chơi internet 3D Thiên Hạ II, trường học chúng ta rất nhiều bạn học đều chơi, mỹ nữ có muốn vào chơi không! Phong cảnh rất đẹp, rất thích hợp cho con gái!”

“Oh!” Tô Lạc gật đầu.

Nam bạn học kia liền thuận thế từ trên bàn bên cạnh cầm mấy tranh tuyên

truyền cho cô, **“Bạn xem đi, phong cảnh rất đẹp!”**

Những bức tranh kia có núi xanh nước biếc, bãi cát sóng biển, rừng đào vườn trúc, đủ loại màu sắc mùa xuân, hình ảnh cổ phong Trung Quốc, làm cho Tô Lạc nghĩ đến vùng sông nước Giang Nam. Khi đó, bạn bè trong World of Warcraft của cô đủ loại nguyên nhân rời khỏi, đang trong giai đoạn không có việc gì, vì vậy cũng để tâm một chút, định bụng về tìm hiểu trò chơi này một chút, xem có đáng chơi hay không.

Mà nam bạn học kia hiển nhiên nhìn ra Tô Lạc có hứng thú, bắt đầu hăng hái bưng bưng giảng giải, cái gì trò chơi có tám chức nghiệp lớn, câu lạc bộ bọn họ cos không đủ, sau đó nói bọn họ đều là người của sever nào, còn thành lập bang, mọi người trong trò chơi kết hôn, nhưng ở bên ngoài vẫn bình thường liên lạc, cuộc sống đại học muôn màu muôn vẻ vân vân.

Tô Lạc cắt đứt tràng lời nhảm của anh, nhìn coser đang tạo dáng trên đài hỏi: **“Không phải 8 chức nghiệp sao, làm sao nơi này có 9 cái?”** Hơn nữa cô còn chưa nhìn ra là có hai người là giống nhau.

“À, hi hi!” Nam bạn học kia cười hắc hắc xong chỉ vào người đang ngăn người trong góc phòng nói, **“Cái kia không phải!”**

Tầm mắt của Tô Lạc rơi xuống trên người người nọ, chỉ cảm thấy anh ta một người mặc một cái áo choàng nát vụn, da đen như mực, trên vai đắp hình như là một cây phát trần, mà lúc này người nọ tựa bên tường ngăn người, dáng dấp thoát nhìn hết sức khôi hài.

Chẳng lẽ trong Thiên Hạ II cũng có vong linh chức nghiệp?

“Cái kia là Tà Ảnh, là bảo bảo của Thái Hư!” Nói xong nam bạn học này giờ conmeof trong tay lên nói, **“Cùng với Bạch Hổ này giống nhau, là bảo bảo triệu hồi ra! Tôi cos chính là Thái Hư, cũng tục xưng là Yêu Đạo!”**

T T, Tô Lạc chảy mồ hôi, con mèo nhỏ này mà là Bạch Hổ sao?

“Bạn cũng cùng nhau chơi đi, tôi mở đầu các loại chức nghiệp cho bạn, bạn tới chơi cùng sever, tôi mỗi ngày mang bạn đi chơi.”

Bạn học đạo sĩ kia còn kém ôm tay áo Tô Lạc, mức độ nhiệt tình cao đến mức làm cho cô thật sự xấu hổ, lúc này thấy anh ta còn muốn tiếp tục giới thiệu, Tô Lạc lập tức kiểm soát chuồn mất, nhưng ngoài miệng hứa hẹn sẽ về lên mạng xem xét, về phần tham gia vào câu lạc bộ bọn họ, tạm thời không cần thiết, đạo sĩ kia được cam đoan của cô cũng rất vui vẻ, nói cho cô tên sever lập bang và số QQ, để Tô Lạc nếu chơi thì tìm anh, tên của anh ta là cái gì gì đó.

Mà Tô Lạc trở về phòng ngủ liền lên mạng tìm hiểu trò chơi Thiên Hạ II, cơ bản là nhìn cảnh nền và giới thiệu chức nghiệp cùng với hình ảnh phong cảnh trong trò chơi một chút, thì động tâm tư. Chờ khi cô đem trò chơi tải xuống, lựa chọn sever cho mình, bởi vì cảm thấy đạo sĩ kia quá dài dòng quá ồn ào, cho nên không chọn sever giống bọn họ, mà lựa chọn sever vừa mới mở không lâu sau bên cạnh nó. Về phần tên của cái kia đạo sĩ, thì sớm quên không còn một mảnh.

Về sau, cô cũng thích phong cảnh trong trò chơi, triệt để cáo biệt em gái đạo tặc trong World of Warcraft.

Hôm nay, thông báo Huân Y Thảo login, cho cô nhớ tới những ký ức đã từng quên.

Hình như, người kia có nói cả trường có mấy trăm bạn học đều cùng một chỗ chơi một sever, tên là Quốc Sắc Thiên Hương. Mà cái kia đạo sĩ gọi là cái gì ấy nhỉ? Nó ra sức gãi đầu, tính cái gì cái gì thương.

Mặc kệ đi, cô cũng nghĩ không ra.

Tô Lạc từ trong hồi ức quay về thực tại, thì phát hiện Ngồi Nghe Tiếng Gió vẫn đứng ở bên cạnh người cô, ách, cô đem người ta đứng ở chỗ này lâu như vậy!

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Trò chơi mà thôi. Thích không thích, cũng không có ý nghĩa gì.

Trải qua chuyện Thanh Nhiên, cô sớm đã khám phá hồng trần đặc đạo thành tiên, chính là trong trò chơi lại thích thì thế nào chứ? Thời gian trôi qua, năm tháng tăng lên, bọn họ đều không có khả năng vẫn ngâm mình ở trong trò chơi, đều sẽ thoát khỏi trong thế giới trò chơi trở lại quỹ đạo hiện thực, ngay cả tình cảm không thay đổi cũng đánh không lại áp lực của sự trưởng thành. Huống chi trong trò chơi này khắp nơi đầy rẫy máu chó và gian tình, tiểu tam cùng bắt cá hai tay, cho nên, cho dù cô thích, vậy thì thế nào? Cùng lắm thì làm bạn bè, sau khi mất đi thế giới trò chơi, thật lâu thật lâu về sau, ngày nghỉ lễ có thể có một tiếng ân cần thăm hỏi, cũng đã là cảm tình rất khó được.

Cô chơi rất nhiều trò chơi trên mạng, cũng đã từng tăng không ít QQ, nhưng rời khỏi trò chơi, những người bạn kia liên hệ liên gần như thành con số 0, rồi dần dần, nói chuyện phiếm ghi lại cũng không còn có đôi câu vài lời.

Tô Lạc cảm thấy, cô và Linh Dục, cứ thế này là tốt rồi. Về phần thích không thích, không cần phải nghĩ quá nhiều.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: >||< ~

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: . . . (͡ ~ ͡)b Mình xuống chiến trường đây, bye-bye.

Nói xong, Tô Lạc nhấn mở thần thạch truyền tống đến Cửu Lê Thái Thú.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Ừm.

Tô Lạc không trả lời, mà nhấn mở danh sách bạn tốt nhìn tin tức của Linh Dục một chút, trên mặt biểu hiện anh ta đang ở trong Ba Thực diễn binh trận pha trộn, có lẽ là giết được cao hứng, cho nên anh login lâu như vậy cũng không có làm phiền cô, vì vậy Tô Lạc khó được chủ động một hồi.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Còn bao lâu thì đi ra?

Vũ Nhiên nói với bạn: Cùng nhau xin. Còn có 200 phần.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Ừ.

Ngay khi Vũ Nhiên xuất chiến tràng mời cô đội, Hoàng Hôn Xinh Đẹp bắt đầu gào thét ở trong bang.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Một tuần rồi, đem các đồ đệ ra sân mau!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Dựa vào, muốn chết à!

Tô Lạc nhin không được nở nụ cười đồ đệ của Cha Mày Trước Khi Chết, từ buổi tối lên được 21 cấp liền không thấy login, làm cho anh ta ở trong bang mỗi ngày gào khóc, vì sao lại xui xẻo gặp phải một cái không chơi a, cố tình khi bắt đầu thu đồ đệ đã hỏi, tên kia còn lời thề son sắt cam đoan nhất định sẽ chơi tiếp, cậu chàng chưa hiểu được tâm sự ngàn vạn của sư phụ xong liền logout, ngày thứ hai, thế nào cũng đợi không được cái kia đồ đệ nói sẽ chơi tiếp nữa rồi. Cho nên, trận tỷ thí này, còn chưa bắt đầu, anh ta cũng đã thua, đồng thời còn trở thành người coi tiền như rác.

Về phần đồ đệ của Gạch Chéo, cực phẩm tiêu bạch, login tuy nhiều nhưng thuộc về trường kỳ si ngốc, một vấn đề nhỏ thôi mà nói mãi mới hiểu, cho nên một tuần trôi qua, cô nàng cũng mới được 44 cấp, còn chưa đạt đến cấp xuất sư. Tiếp tục như vậy, tiêu đồ đệ 61 cấp của Hoàng Hôn Xinh Đẹp, không cần phải đánh cũng nhất định thắng. Cho nên, anh chàng mới khẩn cấp ở trong ồn ào. Mà đồ đệ của anh chàng là một Thiên Cơ, dưới tình huống Thiên Cơ bị hài hòa, bộ đồ 60 cấp coi như trong ba chức nghiệp rẻ hơn một chút, cho nên mọi người tranh cãi ầm ĩ một trận, cuối cùng phân công hợp tác, chuẩn bị chuẩn bị cho cô nàng một bộ Chấn Đán (*Thiên Cơ sáo trang 60 cấp.*)

Bang mở 2 đoàn đi 32 bản chà ngựa sờ bò chà sáo trang vòng tay và quần, sau đó lại có người tổ đoàn đi 56 bản sờ vai, Cha Mày Trước Khi Chết và Tôi Là Gạch Chéo mỗi người ra máu hơn mấy trăm kim, Hoàng Hôn Xinh Đẹp làm sư phụ tâm tình vui vẻ cũng không có keo kiệt, Linh Dực tài đại khí thô trợ giúp không ít, đoàn của Tô Lạc chà ngựa cũng ra vòng tay Chấn Đán, bảy liều mạng tám tiếp cận, thật đúng là làm ra một bộ Chấn Đán cho bọn họ.

Tô Lạc bày tỏ ý kiến: **“Tại sao trước đây mình lại không được may mắn như vậy nha?”**

Linh Dục chết không biết xấu hổ: **“Cần gì, bây giờ em có anh rồi a!”**

Tô Lạc: **“...”**

Được rồi, thật ra những lời này nó thích nghe.

Chương 45: Hỗn chiến

Sau sáu giờ tối, màn hình của Tô Lạc thỉnh thoảng sẽ nhảy ra một cái tin tức.

Hệ thống: Bạn Tốt XXX của bạn đã login.

Hệ thống: Bạn Tốt XXXX của bạn logout rồi.

Liên tục không ngừng, suýt nữa thiểm mù mắt cô. Ngày đầu tiên hợp sever cho tới bây giờ đều là phi thường kích tình, thông báo tuyển người bay đầy trời thì không cần phải nói, còn thỉnh thoảng toát ra đủ loại khiêu khích và khoe miệng, gần như trên các bản đồ lớn đều có tập thể ẩu đả phát sinh, Tô Lạc và Linh Dục ở trong chiến trường cũng không thể may mắn tránh khỏi.

Chức nghiệp của Vũ Nhiên là Linh Dục, mà đặc tính của cái này chức nghiệp chính là không tự trọng. Chính là đang trong chiến trường, anh ta sẽ ngấm người đi thật xa mở cung, lôi kéo người người “Chơi điều”. Bởi vì tốc độ của Băng Tâm rất chậm mà Linh Dục lại chức nghiệp tốc độ nhanh nhất, cho nên đối với Băng Tâm trong chiến trường mà nói, Linh Dục thật ra cùng Quỷ Mị giống nhau khiến người người chán ghét, hướng chi, cái này Linh Dục còn dẫn theo một Băng Tâm.

Các em gái Băng Tâm của sever Khuynh Tần Thiên Hạ ngày trước đều quen Linh Dục vô sỉ, bởi vì tên này tuy rằng hạ thủ ngoan, nhưng nhân duyên không sai, hơn nữa miệng rất ngọt, cũng hèn mọn hạ lưu lại khôi hài bán manh cùng với quanh năm trà trộn chiến trường cùng số Băng Tâm ít ỏi đánh thành một mảnh, nhưng hiện tại, hợp sever rồi tự nhiên tình hình không giống với trước kia, ngay khi Linh Dục giết được hung khởi bỗng nhiên trên YY nghe được Quyền Quyền quát gọi.

“Vũ ca, Tiểu Hạ, hai người nổi tiếng rồi này!”

Vũ Nhiên: “Xi, chúng ta vẫn luôn rất nổi tiếng!”

Hoàng Hôn Xinh Đẹp: “Nhìn Thế Giới, nhìn Thế Giới!”

Lúc trước tin tức kênh chiến trường vẫn chà liên tục không ngừng, cho nên Tô Lạc căn bản không có nhìn kênh công cộng, lúc này đem tin tức mở ra, thì thấy một người điểm danh nói họ mắng cô, sai, là mắng Vũ Nhiên, Tô Lạc cô chỉ là một đồ tặng kèm.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Vũ Nhiên là con cóc từ góc nào chui ra, chỉ biết giết Băng Tâm, cả chiến trường giết ai không giết giết tôi đến mức tối đa, MB mày bị bệnh thần kinh à!

【 Thế Giới Bảo Bối Chủ Ni Nam : Vũ Nhiên là đồ rác rưởi, đi chiến trường còn mang Băng Tâm, cái kia Hạ Lãnh Nguyệt, đều là Băng Tâm, đồng nghiệp bị giết cô vui sao?

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Thâm Thâm: Hai đồ bỏ đi, đi ra luân chết mấy người!

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Thiển Thiển: Dám giết nữ vương Ni Nam của chúng ta, toàn thể thành viên bang Hồn Đoạn dã ngoại đuổi giết.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Khuynh Tẫn Thiên Hạ sever, đem rác nhà mấy người nhặt trả lại đi, đừng ở khắp nơi mất mặt, không tổ chất.

【 Thế Giới 】 Huân Y Thảo: Ha ha ha ha, bị người ở trong chiến trường giết đến mức tối đa, nếu là tôi thì tôi cũng xấu hổ không nói ra được, chú còn lên Thế Giới, thật là không biết xấu hổ a!

Tô Lạc: “...”

Tô Lạc: “Anh đem người ta Băng Tâm giết đến mức tối đa a, quá pro!”

Quyển Quyển: “Hai người đều pro, vì hai người mà toàn sever đại quy

mô chiến tranh được mở màn.” Vừa mới bắt đầu đều là người của hai sever nhỏ đánh tiểu nháo, đoán chừng đợi lát nữa, tập thể đại quy mô đánh nhau bắt đầu.

Vũ Nhiên: “Bình tĩnh đi, chỉ có một mình cô ta là Băng Tâm, tôi không giết cô ta thì giết ai, hơn nữa, mấy ngày này mỗi ngày dùng acc nhỏ đến sever chúng ta chà chữ khiêu khích bản cả mắt, thật vất vả mới thấy dùng quý danh, không giết vài lần tay ngứa!”

Lúc này chiến trường đã gần kết thúc, người của bên Bảo Bối Chủ Ni Nam đã lui chiến trường đi ra ngoài phát Thế Giới, cho nên kết quả chiến đấu cũng đã định ra, Tô Lạc cùng Vũ Nhiên song song đứng ở dưới lá cờ, ngồi đợi thắng lợi. Mà lúc này, một cái nói chuyện riêng vèo vèo đi ra.

< Người Lạ > Huân Y Thảo nói với bạn: Mấy người YY a, chúng ta nói chuyện.

< Người Lạ > Huân Y Thảo nói với bạn: Tôi đi sever mấy người xây một acc nhỏ là quen chú rồi, nói như thế nào cũng là duyên phận đúng không, bây giờ lại có chung kẻ địch.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Bang chủ phu nhân của Tuyệt Vực Huân Y Thảo nói muốn tới chúng ta nói chuyện, hỏi tôi dãy số YY, cho không?

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Chắc chắn là muốn chúng ta gia nhập liên minh bọn họ.

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyệt: Nói chuyện gì? Nói chuyện hợp tác? Vừa mới hợp sever, tất cả mọi người còn có lòng trung thành của mình, chúng ta bây giờ cùng Quốc Sắc Thiên Hương cùng một chỗ sẽ bị mắng là kẻ phản bội.

【 Bang Chủ 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Làm cho cô nàng sang đây, nghe xem định nói gì, em tai không, manh không, hì hì.

< Người Lạ > Huân Y Thảo nói với bạn: Này, người đâu rồi?

Tô Lạc cuối cùng cô gái này rất kiêu ngạo, không tiếp xúc hoàn hảo, nếu như thật sự liên minh cái gì hay hợp tác thì hàng ngày phải tiếp xúc, lấy tính cách của người trong bang, cùng cô gái này khẳng định không tốt, đến lúc đó, lại ra việc, hay là đem YY của bang nói cho cô nàng.

Không được vài phút, trong YY có thêm hai người.

Tô Lạc đem hai người từ kênh tiếp đãi kéo đến phòng khách, thuận tiện cho bọn họ mỗi người một cái mã giáp màu xanh của khách quý.

Ai ngờ lúc này, cô nàng kia lại mở miệng nói.

“Ai nha, làm sao lại cho tôi cái mã giáp màu xanh nha, thật là!” Giọng nói nũng nịu của cô nàng vừa ra, bang lập tức gào khóc thảm thiết.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Rất TMD!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Tôi ghen tị! 【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Tôi đau gan.

【 Bang Chủ Hắc Chủ Quyền Quyền Hắc Chủ Quyền Quyền: Ta muốn xóa khách quý cho cô nàng –

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Co ta cho rằng mình là nữ thì sẽ được đặc quyền sao!

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Tiểu Minh Nguyệt nhà của chúng ta như vậy phong tao nữ Quỷ Mị cũng còn chưa nói cái gì đâu!

【 Nguyên Lão Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: (đỏ mặt)

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Lại một cái thê nô, tôi không có

cách nào tưởng tượng tương lai của tôi nữa rồi. . . Khóc ra nước mắt.

Huân Y Thảo: “Bang mấy người làm sao ít như vậy? Bây giờ cũng chỉ có 15 người online, nghe nói mấy người tuần trước thủ đài trên Đỉnh Hồ, tuần này chắc chắn giữ không được!”

Nhược Thương: “Ha ha, người của Đoàn Hồn ở bên ngoài kêu gào đã ngoại giết người, nếu cần giúp đỡ có thể gọi bên này. Kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu.”

Lúc này sáng đèn chính là người cùng Huân Y Thảo đến, so sánh với Huân Y Thảo đáng đánh đòn, Tô Lạc cảm thấy người này nói chuyện tương đối xuôi tai, nhưng vẫn là một thân không thoải mái, cảm thấy đoàn người này chạy đến trong nhà mình mà như hai ngũ tám vạn, cái gì cùng cái gì a!

Hắc Chủ Quyển Quyển: “Đã biết, cảm ơn hai người có ý, có điều chúng tôi hiện tại chỉ có từng này người, cũng không nghĩ định giữ đài, đánh đánh xì dầu là được, hơn nữa, Đoàn Hồn muốn giết ta môn thì đánh, chính diện đánh không lại chúng ta đánh lén, hướng chỉ mục tiêu chính của bọn họ không phải là mấy người sao, cũng chia không ra bao nhiêu thời gian tới đối phó tụi này!”

Lần này nói chuyện có lẽ là tan rã trong không vui, câu cá đảng trong bang cũng sôi nổi phát biểu, biểu đạt đối với Quốc Sắc Thiên Hương hai đại liên minh không thích, vì vậy đoàn người này bắt đầu đang trong bang câu được câu không giả vờ hành tởm.

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Đáng lẽ đau gan, kết quả nghe em gái kia nói xong, tôi đều đau rồi. Làm sao bây giờ, Quốc Sắc Thiên Hương hai đại liên minh ẩn tượng đầu tiên tôi đều ghét, sau này làm sao sống, aiz.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Lẽ nào chúng ta muốn cùng Quốc Sắc Thiên Hương hai đại liên minh là địch? Gào khóc, thật đáng sợ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo: Chúng ta phải sinh tồn trong kẽ hở.

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Bà xã bà xã!

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ?

【 Bang 】 Vũ Nhiên: Mau tới bảo vệ anh! Nhanh lên a!

Bảo vệ cái đầu anh!

Kết quả bởi vì một đám người đều đứng ở khu vực an toàn đánh xì dầu nói chuyện phiếm, dẫn đến người của Đoạn Hồn tìm không được người để xuống tay, thế là phát Thế Giới cũng người của Khuynh Tẫn Thiên Hạ mấy người đều là một loại này sao?

Quyền Quyền: “Cô nàng này đúng là nảo tàn, có thể là cảm thấy chúng ta Khuynh Tẫn Thiên Hạ ít người sức yếu, cho nên cũng sẽ không sợ cùng toàn bộ chúng ta là địch, chắc chắn Huân Y Thảo bọn họ vui vẻ!”

Tôi Là Gạch Chéo: “Chính là hôm nay đánh một chút cũng không có chúng bọn họ còn nói cái gì tình cảm mãnh liệt hy sinh cái gì thần kinh, quan hệ liên minh tất cả đều là vì quyền lợi, chúng ta bên này khẳng định có hợp bọn họ liên minh, phỏng chừng cũng đã nói kỹ càng!”

Ôi chao, không ngờ anh ấy cũng có dũng khí phản bác Quyền Quyền đại nhân!

Quyền Quyền: “Hừ!”

Tôi Là Gạch Chéo: “Lão bà anh sai rồi.”

T T

Tô Lạc nhàn đến đau trứng, cười nửa truyền tới chỗ thần thạch Lưu Quang

Mộng Cảnh, lợi dụng thời gian bảo hộ quan sát tình huống bên trong, phỏng chừng là bởi vì bọn họ vẫn không đi, cho nên người của bang Hồn Đoạn lúc này cũng không nhiều, người đại diện cho bang bọn họ khoảng chừng 5,6 người tụ lại một chỗ, sau khi nhìn đến Tô Lạc xuất hiện thì giống như yêu quái thấy được thịt Đường Tăng, Tô Lạc giật giật khóe miệng, nhấn mở truyền tống thần thạch rồi đi.

Đột nhiên nghe oanh một tiếng, sau đó cô nhìn thấy mấy người trên đài nằm chết thành một đống.

Sắc. . .

Bọn họ cư nhiên bị Quỷ Mị bạo chết. Mà một lát sau, Quỷ Mị kia từ thần thạch sống lại, rõ ràng là đại Quỷ Mị – Dạ Chủ Ảnh 79 cấp của bang Dạ Chủ Mị, mà Dạ Chủ Ảnh sau một lần nổ chết 5 người không có chạy mất, ngược lại sống lại ở thần thạch khiêu khích.

【 Trước Mặt 】 Dạ Chủ Ảnh: Dựng thẳng ngón giữa!

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Phốc!

Lúc này thời gian bảo hộ 30 giây sắp hết, Tô Lạc nhanh chóng nhấn mở thần thạch truyền tống đến khu vực an toàn, sau đó ở trong bang báo cáo tình hình thực tế vừa rồi, Linh Dục quân bất mãn bị Quỷ Mị cướp danh tiếng, nhiều lần bày tỏ Lưu Quang là Thế Giới của Linh Dục, bắt đầu đang trong bang gào to mọi người đi kích tỉnh một phen. Mà trải qua châm ngòi thổi gió của Bảo Bôi Chủ Ni Nam, hướng gió của Thế Giới cuối cùng hoàn toàn khuếch trương đến chiến tranh giữa hai sever.

【 Thế Giới 】 Bảo Bôi Chủ Ni Nam: Ngày hôm nay, mặc kệ liên minh, mặc kệ đối địch chúng ta Quốc Sắc Thiên Hương toàn bộ người chơi liên hợp lại, làm cho Khuynh Tẫn Thiên Hạ biết cái gì gọi là kích tỉnh!

【 Thế Giới 】 Bích Sắc: Cút con mẹ mày đi!

Bởi vì trước khi hợp sever, mấy bang chủ của bang phái lớn cũng cùng

nhau nói qua, cho nên lúc này Tô Lạc bọn họ bị mới tới nói chuyện trên YY, mà thông qua hô bằng hoán hữu, trên YY tụ họp cũng hơn 200 người, khu, đây là tất cả lực lượng mà cả sever có thể kêu gọi trước mắt a.

Nhưng là như thế này thật ra rất khó thao tác, bởi vì bang mọi người khác biệt, liên minh khác nhau, nhưng lại có một số bang nhỏ, từ cái nhìn đầu tiên khó mà phân biệt người nào là người của sever mình, người nào là người của Quốc Sắc Thiên Hương. Nếu như mở đồ giết người, cũng rất có thể sẽ thương đến người một nhà, trong ồn ào, cuối cùng mọi người, mặc kệ nó, đánh trước rồi nói sau, tôi này tất cả đều là người một nhà, ngộ thương thì xin lỗi là được, đừng quá để bụng.

Sau khi chỉ huy mọi người mở hình thức đoàn đội, mà các đoàn từ môn Đông, luận võ bàn, thần thạch, bắc môn đều dũng mãnh đánh vào Lưu Quang, tận lực giật lại khoảng cách. Đoàn của Tô Lạc là quân tiên phong trực tiếp truyền tống đến luận võ đài.

Kết quả là vừa truyền vào, thì phát hiện trong phạm vi tầm mắt, lít nhít tất cả đều là người, bởi vì mở hình thức đoàn đội, cho nên toàn bộ đều là {chữ đỏ}, hoàn toàn là đi trogn gian khó, vừa bước hai bước, lập tức rớt mạng.

T T

Đương nhiên, rớt mạng không chỉ một mình cô Mà chờ khi cô ra sức login được, cả đoàn người đã chết sạch sẽ, đang trong thần thạch ở Tây Lăng Ủng thành tập hợp nghỉ ngơi chỉnh đốn. Chủ ý của cô là lợi dụng thời gian bảo hộ chạy đến thần thạch truyền tống ra ngoài, mặc dù là che đậy người chơi nhưng cũng tap đến mức cô đi lại như rùa bò, kết quả còn chưa đi còn chưa đi đến thần thạch, thời gian bảo hộ đã vượt qua, nhắc nhở bạn bị ai ai ai công kích lập tức nhảy ra, còn chưa kịp bất cứ phản kháng gì thì đã bị chém trở mình trên mặt đất. Mà cô ngay cả tâm tư nhìn một chút bốn phía xung quanh có bao nhiêu người cũng không có, trực tiếp sống lại đến Ủng thành thần thạch.

Tô Lạc ngồi xuống ăn thuốc khôi phục trạng thái, đúng lúc này, có vài nói chuyện riêng nhảy đi ra.

< Người Lạ > Huân Y Thảo nói với bạn: Cô là bạn cùng trường tụi này?

< Người Lạ > Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: A a a? Bạn tốt, 76 đại Bểng Tâm? Làm sao trước đây chưa thấy qua?

< Người Lạ > Ám Dạ nói với bạn: ! Bạn tốt!

< Người Lạ > Tịch Tĩnh Vô Thanh: A, Khuynh Tẫn Thiên Hạ, a, học muội thất lạc bên ngoài của chúng ta a. . .

Tô Lạc: “Tôi đã không còn sức mà bày tỏ kháng nghị~ing!”

Bà nó chứ, Thiên Hạ II làm gì muốn toàn bộ bạn tốt login nêu lên thông báo a! Chủ ý của game chính là vì thuận tiện bọn họ gian tình và thông đồng đúng không, chết tiệt!

Chương 46: Bạn học thần mã

Tô Lạc thống nhất dùng ha ha trả lời, sau đó không hề phản ứng. Trong Lưu Quang một mảnh hỗn loạn, khắp nơi đều là ngộ thương, đủ loại skill, đủ loại chữ rửa, cuối cùng cũng phân biệt được là ai đánh ai, mặc kệ là Quốc Sắc Thiên Hương hay là Khuynh Tẫn Thiên Hạ, cũng không quản liên minh hay là kẻ địch, chỉ cần là {chữ đỏ} liền loạn đánh một trận, ngay cả Tô Lạc cũng dùng hồ ly của Linh Dục ngồi ở trong góc hướng phía đám người đánh mấy cái, sau đó thỏa mãn nhìn tin tức chiến đấu, bạn đánh bại ai ai ai, bạn đánh bại ai ai ai. . .

Với tư cách là một Băng Tâm, cô chưa từng mở mày mở mặt như thế.

< Người Lạ > Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Học muội, tôi bị em đánh lén thật nhiều lần!

T T. . .

Bạn nói với Tịch Tĩnh Vô Thanh: A ha ha.

Hệ thống: Tịch Tĩnh Vô Thanh muốn cùng bạn làm bạn tốt.

Tịch Tĩnh Vô Thanh là một Thái Hư 78 cấp, Tô Lạc mặc dù không muốn nhưng vẫn đem người này bỏ thêm bạn tốt, kết quả một lần sảy chân để hận nghìn đời, họa này đúng là cái da trâu, nói nhiều, hơn nữa anh ta không chỉ dùng kênh nói chuyện riêng, còn đồng thời phát bưu kiện Hệ thống, quả thực là làm cho Tô Lạc rất muốn chỉ trời mà chửi, dựa vào, Thái Hư này sẽ không người lần trước cô gặp đây chứ?

Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Học muội là học viện gì?

Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Trường chúng ta có người chơi Thiên Hạ II nha, có khoảng hơn 300 người đâu.

Bạn nói với Tịch Tĩnh Vô Thanh: Nhiều như vậy?

Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Đương nhiên cũng có số không chơi. Bang của tụi này phần lớn đều là bạn cùng trường, có muốn vào không?

Bạn nói với Tịch Tĩnh Vô Thanh: Em có bang rồi, quan hệ rất tốt, luyện tiếc đi.

Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Tụi này tuyên truyền rất khá, người trong trường chơi Thiên Hạ II đều bị kéo vào sever này rồi, làm sao có thể bỏ qua một đại danh như em được? Nhưng mà thế cũng tốt, cuối cùng cũng đoàn tụ rồi, nhặt được một con cừu nhỏ lạc đường a, ha ha ha ha!

Tô Lạc: “. . .”

Thật ra cô rất muốn nói là, làm sao anh không chết a!

Bởi vì liên tục bị Tịch Tĩnh Vô Thanh quấy rầy, cho nên cô trốn ở góc phòng thả pháo lạnh của hồ ly không cẩn thận bị người bạo chết, sau đó vinh quang bị chém chết nằm bẹp trên đất, Tô Lạc đập bàn, gào thét với Tịch Tĩnh Vô Thanh.

Bạn nói với Tịch Tĩnh Vô Thanh: Nói chuyện với anh làm hồ ly đều bị bạo rồi.

Tịch Tĩnh Vô Thanh nói với bạn: Ngốc, anh đều nằm thi mà nói chuyện phiếm với em rồi đây này.

Tô Lạc không nói gì, nhìn trời dựng thẳng ngón giữa, anh được!

Thời gian trôi đi dòng người cũng trôi theo, mọi người cũng giết đầy hồng, toàn bộ sever đại chiến cũng dần dần hạ màn, một đồng người sống lại đến Tây Lăng Ứng thành trong ngõ nhỏ quải hồng, gần như đem cả ngõ nhỏ đều đứng đầy, coi như là sự kiện lớn của Thiên hạ II.

Người của bang Hồn Đoạn đến YY Võ Nghệ Cao Cường, thái độ kiêu ngạo,

không xin lỗi liên đối địch vân vân, người của Võ Nghệ Cao Cường lúc đầu cũng là không so đo, tự nhiên đối với bọn họ lạnh nhạt, chờ bọn hắn còn nét mực, trực tiếp bị Quyền Quyền đá bay ra khỏi kênh, thù này coi như là kết lớn, sinh hoạt của bọn họ lại lần nữa tràn ngập kích tình.

Bang Hồn Đoạn bày tỏ toàn bộ liên minh bọn họ đều phải dã ngoại thu hoạch người của Võ Nghệ Cao Cường, theo điều tra thì 4 bang chính của liên minh bọn họ bình thường online khoảng 300 người, chính là đêm khuya ít nhất cũng có 60 + người online, mà Võ Nghệ Cao Cường vào lúc nhiều người nhất cũng chỉ tối đa là 30 người, nhân khẩu chênh lệch lớn thực lực chênh lệch nhiều, mặc cho bạn thao tác trâu bò thế nào đi nữa cũng vô lực hồi thiên.

Bọn họ mặc dù không sợ, nhưng mỗi lần đều bị thanh mà không cách nào phản công, kiểu gì cũng sẽ xảy ra đủ loại vấn đề, ví dụ như bị giết phiến lui bang đi sang bên đối địch, ví dụ như không muốn chơi game nữa, hoặc là một ngày vô tình, hoặc là tính tình táo bạo, cho nên vì bang mình tranh phong tương đối vùng lên. Những chuyện này Tô Lạc đều gặp qua, cho nên cô lúc này trong lòng có một chút lo lắng, đó là Bang Chủ Quyền Quyền đã ở trong bang hời, chẳng lẽ, thật sự phải đi tìm một liên minh gia nhập?

Mà Linh Dục lại vung tay lên, **“Không có việc gì, đã có anh đây bảo vệ mọi người!”**

Mọi người đều thôn thức, **“Anh bảo vệ thế nào?”**

Vũ Nhiên: **“Anh đây đi đá đít cái kia Bảo Bối Chủ Ni Nam, mọi người thấy thế nào!”**

Mọi người đều khinh bỉ, **“Thích!”**

Tô Lạc: **“Cút!”**

Vũ Nhiên: **“Ai nha, lão bà ghen!”**

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

Tô Lạc cho rằng Linh Dục là nói suông chứ không làm, trong lòng lo lắng logout, kết quả trưa ngày thứ hai login, thì phát hiện trong bang có thêm rất nhiều khuôn mặt không quen.

Nhầm, không phải là không quen, những người này, hình như có chút quen.

Tô Lạc nhấn mở danh sách những người online trong bang, lập tức cảm thấy mắt mình sắp mù, thật nhiều acc không pnone đều bị thanh ra ngoài, lúc này số người online trong bang dĩ nhiên lên đến 73 người, danh sách số người còn sang trang nữa đâu.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đây là có chuyện gì? Mọi người làm như thế nào đến? Mới tuyển người? Cũng không có khả năng đến nhiều như vậy a?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Hợp bang

A, ngay cả Bang Chủ cũng biến thành Vũ Nhiên!

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Ai nha, vừa rồi liên tục vội vàng thêm người, không có chú ý, học muội đã ở bang này rồi a!

Quác!

Tô Lạc sửng sốt, chẳng trách cảm thấy nhìn quen mắt, những người này không phải đều là bạn học của cô sao?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Học muội? Cậu nói ai?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: (gõ mõ) mấy người không phải nói mấy người có một bang sao, làm sao đến hợp Võ Nghệ Cao Cường?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Ha ha ha, tên kia nói sẽ lo tiền ăn uống tháng này của hai bên. Anh cũng là vì năm đầu gạo mà bẻ gãy thất lưng hả, aiz aiz.

【 Bang 】 Noel: Đúng vậy đúng vậy, mấy người làm quản lý cứ như vậy đem chúng ta bán. Mau mời khách ăn cơm, nếu không thì không ra sức.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đúng đúng, mình nói Hạ Vũ, tối hôm nay thế nào?

Tô Lạc lập tức nuốt nước miếng. Cái kia Hạ Vũ, chẳng lẽ là nói Linh Dục? Cô cảm thấy toàn thân đều cứng đờ. . .

Lúc này Linh Dục cũng không hé răng, chẳng lẽ anh ta cũng tự hỏi vấn đề này? Tô Lạc thân thể không khỏi run lên hai cái, sẽ không, làm sao có thể lại trùng hợp như thế chứ? Nếu như là học cùng trường với Linh Dục, bọn họ cũng nên là bạn tốt trên mạng mới đúng a. . .

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Học muội cùng đi đi! Được rồi các người mọi người đang một sever lâu như vậy chẳng lẽ chưa từng phát hiện là bạn học sao Phát hiện cái rắm a, bọn họ chưa từng có nói về bất cứ chuyện gì ngoài hiện thực a.

【Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: (hiếu kỳ) Chẳng lẽ bạn nói là Vũ Nhiên và Hạ Lãnh Nguyệt?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đúng a!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp:

【 Nguyên Lão Bang 】 Tôi Là Gạch Chéo:

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết:

【 Nguyên Lão Bang 】 Ta Là Quả Dưa Chuột:. . .

【 Bang 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: . . .

【 Bang 】 Noel: . . . Xin phép xếp hàng, xin hỏi đây là thế nào?

【 Bang 】 Khinh Ca: . . .

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Không phải chứ!

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Ách, trên lầu, rốt cuộc là có chuyện gì vậy bạn? ? ? ? ?

【 Bang】 Cha Mày Trước Khi Chết: (nhổ nước bọt) bọn họ là vợ chồng! ! ! !

Trong chốc lát rất nhiều người lập tức ngoi lên mặt nước thông khí, kênh bang lấy tốc độ cực nhanh chà chữ, đều sợ hãi than, dựa vào, có cần phải khéo vậy không a!

Tô Lạc ở trong phòng ngủ gào thét, **“Không cần a!”** Tiếng gào rước lấy cái lườm của cô gái duy nhất ở trong phòng, **“Tô Lạc, cậu gào cái gì?”**

Tô Lạc không giải thích, bởi vì nó đã bị nói chuyện riêng trên màn hình đóng đinh.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Đại học A?

Tô Lạc ngón tay co quắp thật lâu, mới trả lời

Bạn nói với Vũ Nhiên: Ừ.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: (trừng mắt)

< Bạn Tốt Vũ Nhiên nói với bạn: Tốt, buổi tối đi luôn đi!

Bạn nói với Vũ Nhiên: (trùng mắt)

Bà nó, thôi đời ngày sau a!

Chương 47: Thất vọng

Bạn nói với Vũ Nhiên: Không đi.

Tô Lạc vô ốt, đang định vẽ ra một lý do giải thích một phen, lại phát hiện bên kia trả lời đã nhanh chóng qua đây, làm cho trái tim khẩn trương của cô trong nháy mắt dâng lên chút mất mát.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Ừ, tốt.

Khụ. . .

Tô Lạc thất vọng, chẳng lẽ anh ta thật sự không có chút nào hiếu kỳ và kỳ vọng sao? Chẳng lẽ trong suy nghĩ của anh ta, Hạ Lãnh Nguyệt quy kết thành kiểu gặp quang liên chết sao? Tô Lạc vô cùng ức chế, thật ra cô cảm thấy nếu như lấy tính cách ngày thường của Linh Dục, nhất định sẽ lẩn lộn làm nũng giả ngu bán manh không cho cô đi, không cho cô đi thì đúng hơn, kết quả hiện tại người ta căn bản không quan tâm cô có đi không, trả lời sảng khoái như thế, thật làm cho người ta ghen khuất a.

Trong bang còn đang ồn ào, Tịch Tĩnh Vô Thanh một mực hô, học muội em có đi không a a a a!

Tô Lạc trợn mắt khinh người, hiện tại cô đã là năm 3, có thể gọi cô là học muội thật đúng là không nhiều. Cô đang định trả lời nói có việc không đi được, thì thấy Linh Dục đã đang trong bang thay cô trả lời.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Cô ấy đến kỳ sinh lý rồi.

Phốc. . .

Tô Lạc vừa vắn cốc nước, lúc này một miệng nước lập tức phun thẳng vào màn hình, hại cô vội vàng cầm khăn lau, may mà không có vấn đề gì, nhưng

mà câu kế tiếp của Vũ Nhiên, làm cho cô từ phun nước bay thẳng lên phun máu.

【 Bang 】 Noel: Tới cũng có thể đi hả? Không uống rượu là được mà.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Việc này anh cũng biết?

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Bởi vì biết kỳ an toàn nha, đúng không?

T T . . .

Tô Lạc ngửa mặt lên trời thở dài, bà nó, một đời trong sạch của cứ như vậy bị hủy a!

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: (nhưn mày) Cô ấy đau bụng kinh.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Làm sao anh vẫn không chết đi a!

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: (cười lớn)

Nếu như lúc này bên cạnh có một cái lỗ nào đó, Tô Lạc cảm thấy cô chắc chắn sẽ hận không thể chui vào. Mà lúc này, trong bang lại thảo luận ăn ở nơi nào, cái kia Noel đề nghị ăn lẩu mới náo nhiệt, đều là thanh niên, ai cũng thích xin lửa đặt nồi, thế là rất nhanh đạt thành nhất trí, Đức Trang bên ngoài cửa Bắc đại học A. Mà Tô Lạc nhìn địa điểm trên màn hình, do dự một lát rồi quay đầu nhìn cô gái còn sót lại trong buồng ngủ nói, **“An An, chúng ta tối hôm nay ra ngoài ăn lẩu đi!”**

An An từ trong sách ngẩng đầu, **“Ăn lẩu? Hai người đi ăn lẩu có ý gì.”**

Tô Lạc ôm bụng, **“Nhưng mà mình rất đói rất muốn và rất thèm a, cùng mình đi đi mà!”**

An An cầm bút trong tay xoay một vòng rồi trả lời, **“Cũng được, khi nào đi thì gọi mình!”**

Tô Lạc nhanh chóng gạt đầu, sau đó tiếp tục ngồi chơi trò chơi nhưng trong bụng lại không yên, sau đó cô chạy đến Tây Lăng thành bày quán treo acc, sau đó mở tủ ra bắt đầu điên cuồng lật đồ.

Mặc cái gì mới được nha?

Gần đây cô rất trạch, bình thường tóc dùng đĩa vắt lên, ra ngoài thì buộc tóc đuôi ngựa mặc áo thun với quần đùi, chân thì đi dép tông, từ phòng ngủ lác lác đến trường mua đồ ăn rồi lại từ trường chui về phòng ngủ mở ra ăn, hình tượng cái gì thì không cần phải kể.

Mà Tô Lạc sau khi ra cửa chính là thẳng tiến tiệm cắt tóc cạnh trường.

Cô uốn tóc rồi nhuộm màu hạt dẻ, anh gội đầu khen chất tóc của cô rất tốt, sau đó uyển chuyển nói cho cô rằng có hơi nhiều mỡ, nên tẩy bớt một chút vân vân, Tô Lạc nằm đó mà nhin không được chửi thề, nếu như anh bốn ngày không gội đầu thì sao với tóc tôi lúc này còn kinh dị hơn, dĩ nhiên, cô không tiện lên tiếng, chỉ cười mỉa hai tiếng bày tỏ ý đã biết, chờ tóc tạo hình tốt xong rồi thì Tô Lạc Tô Lạc mới thở ra, thế này, cuối cùng cũng coi như có thể gặp người rồi.

Chờ cô quay về phòng ngủ, An An ngẩng đầu nhìn cô, rất kinh ngạc hỏi: **“Không phải buổi tối ăn lẩu sao, cậu ra ngoài gội đầu?”**

Tô Lạc sờ đầu, xấu hổ cười, **“Cái kia, vừa rồi da đầu ngứa chịu không nổi!”**

Kế tiếp, Tô Lạc bắt đầu ở trong tủ quần áo lật đồ, thanh âm vi vu cuối cùng cũng làm An An nghi ngờ mở rộng, **“Tô Lạc, rốt cuộc cậu đang làm gì?”**

An An đẩy kính đen trên mũi một chút, ánh mắt lóe ra kim quang, sau đó cô nghiêm mặt nói: **“Chẳng lẽ là cậu muốn ra ngoài thân cận?”**

Tô Lạc 囧..

Sau đó cô vỗ gáy mình, đúng nha, cô đi rình coi thôi, làm nhiều như vậy làm gì, hơn nữa cô chỉ là đi quán lẩu thôi, Tô Lạc nhìn thoáng qua quần dài màu trắng trong tay mình, lo lắng bỏ lại vào tủ.

“Không, không có gì. . . “

Thế là cô lại ủ rũ chạy đến trước máy tính ngồi xuống, cùng người trong bang câu được câu không.

Thì ra bang của đám người Tịch Tĩnh Vô Thanh kêu là tinh anh bộ lạc đại học A, bên trong có hơn 100 người, nhưng lần này cũng không có toàn bộ sang đây, có mấy người ở lại thủ bang, cũng có một số bị kéo đi Tuyết Vực.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Bang chủ phu nhân của Tuyết Vực Huân Y Thảo cũng học trường ta, kẻ có tiền. (0.0) vẫy khăn tay.

【 Bang 】 Noel: Vốn cũng là bang của chúng ta, sau lại chạy theo chồng. >0.0<!

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đừng nói nữa.

Tô Lạc cảm thấy, chuyện này là có chuyện xưa, nhưng cho dù cô thích bất quái nhưng cũng không nhắc lại, dù sao đó là chuyện trong sinh hoạt của bọn họ, so sánh với nhân vật 3D trong trò chơi, càng thêm sinh động, bọn họ không muốn nhắc lại, vậy cô tự nhiên đem nghi vấn nuốt vào bụng, đem lực chú ý chuyển dời đến chỗ khác.

Cô mở danh sách bạn tốt ra, phát hiện Linh Dực dĩ nhiên không ở trong chiến trường, mà là đứng ở U Châu.

Với tính cách là một người cuồng nhân chiến trường không thích ngấm

phong cảnh, vậy U Châu có thể gì khiến anh chàng lưu lại, không có khả năng nhật thiên châu, lòng hiếu kỳ của Tô Lạc lập tức được kích thích, thu quán lên ngựa, đang muốn đi do thám thì thấy Linh Dục xuất hiện trong kênh bang.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: 【 Thất Nhãn Thiên Châu 】 !! Ha ha ha! Lão bà mau đến cầm bán mua đường ăn a.

Hệ thống: Vũ Nhiên đem 【 Thất Nhãn Thiên Châu 】 nộp vào quốc khố.

Hệ thống: Vũ Nhiên đem 【 Thất Nhãn Thiên Châu 】 chỉ định cho Hạ Lãnh Nguyệt.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Này, cậu làm sao có thể nhỏ mọn như vậy a!

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Cậu thì biết cái gì, cái này gọi là liếc mắt đưa tình.

Tô Lạc không nói gì, yên lặng đem 【 Thất Nhãn Thiên Châu tòng từ quốc khố đem ra, sau đó ngay tại chỗ bày quán, treo 4 kim bán ra. Năm giờ rưỡi, người của đại học A trong bang đều logout logout, treo acc treo acc, chỉ còn lại những người gốc gác ở Võ Nghệ Cao Cường bắt đầu nước miếng tung bay.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền hảo Thật hâm mộ thật hâm mộ, nhất định phải chụp ảnh a, nhất định phải chụp ảnh a!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Chị dâu làm sao có thể không đi, làm sao có thể không đi a? Nếu như là tôi, dù có ra nước tiểu cũng phải đi.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Sặc.

Mà đoàn người này vạn phần chờ mong thảo luận, lại chưa phát hiện, Hạ Lãnh Nguyệt cũng không đang trong bang nói một câu nào.

Tô Lạc tự nhiên là lôi kéo An An đi quán lẩu.

Cô thấp thỏm không yên, một đường cùng An An thẳng hướng đến quán lẩu, khi đến cửa rồi lại lùi lại phía sau An An nhìn đông nhìn tây, cuối cùng không nhìn người bán hàng chỉ dẫn, tự mình ở trong đại sảnh tìm một góc, tìm kiếm phương tung của đám người đại học A kia.

Bọn họ cùng nhau đi, khoảng chừng ít nhất là 20 người, hẳn là dễ tìm, kết quả Tô Lạc đem cả nồi lẩu ăn xong, cũng không thấy một đám người nào trong quán lẩu, vì vậy Tô Lạc vô cùng hậm hực.

Sau khi trở lại buồng ngủ cô nhìn vào trong trò chơi, đám bạn học kia còn chưa trở về, mà người còn lại trong bang lại cùng người đang của liên minh Hồn Đoạn đã ngoại đánh nhau rồi.

Chương 48: Kiêu ngạo

Tô Lạc lập tức gia nhập chiến đấu. Sau khi nó leo lên YY biết được hiện tại mọi người đang đang ở 70 Mộng Dịch Kiếm Môn, sự việc là đám Quyền Quyền đánh Ân Tàng được lên TV, nhưng vừa ra bản thì bị người của Hồn Đoạn vây lại. Bởi vì mở đồ là đối phương, cho nên đám Quyền Quyền tuy ít người nhưng không hề sợ chết, không ngừng sống lại, dẫn đến người của Hồn Đoạn chỉ cần vừa động thủ đã bị sét đánh.

Vì vậy khi Tô Lạc vừa truyền đến bản đồ thì thấy Hệ thống nhắc nhở đầy màn hình.

【 Khu Vực 】 Hung đồ XXX làm nhiều việc ác, cuối cùng bị thần lôi trời giáng đánh chết, thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu!

【 Trước Mặt 】 Bảo Bối Chủ U U: Võ Nghệ Cao Cường đồ rác rưởi, lừa đảo!

【 Trước Mặt 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Thúi lắm, lão nương không cởi quần áo, lừa đảo cái P, não tàn.

Thật ra mở đồ giết người phí tổn rất lớn, nếu bị sét đánh thì không chỉ trang bị tổn hại rất nhiều mà còn có thể sẽ rơi đồ, cho nên cuối cùng 5, 6 người đám Quyền Quyền bị một đám người vây bắt, mà đám người kia cũng không động thủ, chỉ không ngừng bắn nước miếng trên khu vực, sau đó phái hai cái Thái Hư Phù Kinh Quỷ Thần đánh bọn họ lam, vì vậy khi Tô Lạc chạy tới chiến trường, nhìn thấy đám Quyền Quyền thanh máu còn một chút xíu mà lam thì bị đánh sạch sẽ, có thể nói là không sức hoàn thủ.

Tô Lạc không khỏi đau xót, đi lên mở hình thức bang mở một Bát Môn, đem thanh máu của đám Quyền Quyền đổ đầy.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đi a, chờ bọn họ về thì ta phản công, khi nào thì mọi người trở nên chính nghĩa lắm liệt thế này a!

Tô Lạc mở danh sách online trong bang, thôn thức một chút, cũng không biết hôm nay ngày mấy, trong bang lại chỉ có chưa tới 10 người online, còn có Tịch Tĩnh Vô Thanh và Noel hai người treo acc ra ngoài, vì vậy mới xuất hiện tình thế bất lợi như thế này, mắt thấy bọn họ còn không đi, Tô Lạc lại đang trong YY một tiếng, “Đi thôi, đừng theo chân bọn họ mất thời gian!”

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: 【 Phong Hành Thạch 】 cái góc bức kia rơi xuống, bị tôi nhặt được, ha ha ha, buồn bán lời!

【 Bang 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: 【 Xú Đậu Hủ 】 ...

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: 【 Trảm Không Kiếm 】 , 8 toản Trảm Không Kiếm, ha ha ha ha, tên kia từ lúc rơi vũ khí vẫn liên tục M tôi, bị che đậy, bây giờ còn đi cầm cần câu, cười chết cha rồi!

☉ ___☉ Bưu hãn!

Khó trách bọn họ không đi, thì ra là chờ nhặt tiện nghi, Tô Lạc hết chỗ nói.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Gạch Chéo anh chạy đi đâu rồi? Nhanh lên một chút đến tiếp nước cho chúng ta.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Bà nó, thời khắc mấu chốt lại không có ở nhà, phiền đã chết.

【 Bang 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: Chắc là đang bận, Quyền Quyền đại nhân nguôi giận.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: (trừng mắt) ~

Bởi vì đối phương mưu đồ muốn trêu chọc bọn họ, cho nên bọn họ muốn đi cũng không dễ, vẫn liên tục bị sợ hãi và ngủ gián đoạn, làm cho người ta đặc biệt đau trứng, cuối cùng Quyền Quyền giận quát một tiếng,, Toàn bộ ăn thuốc lam mở đỏ, nhắm vào cái kia bác sĩ, bà nó, dám cho lão nương giây nó,

sau đó chết sống lại đến khu an toàn treo acc!”

Sáu người trước mắt, có Hoang Hỏa, có Quỷ Mị, có Vân Lư, mấy người toàn lực cùng tấn công thật đúng là giây sát cái kia bạch cánh Băng Tâm, nhưng bọn họ mấy người {chữ đỏ} cũng trong nháy mắt bị giây sát, ngay khi sống lại đến Tây Lăng Ung thành, Hoàng Hôn Xinh Đẹp hét lớn một tiếng, “A ha ha, đầu của tôi!”

Mãi cho đến chín giờ tối, người trong bang mới lục tục login Tô Lạc rất chân chó báo cáo tình hình, vì vậy dám ăn uống no đủ kia đều nhao nhao bày tỏ, muốn thu gặt trở về để tiết nỗi hận trong lòng, cũng dám nhân lúc bọn họ ra ngoài ngược đám đàn bà con gái lưu thủ ở nhà, quá ghê tởm vân vân.

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Mấy người mới là đàn bà con gái lưu thủ, dựa vào.

Lúc này Tôi Là Gạch Chéo cũng xuất hiện, cùng Quyền Quyền xin lỗi nói lúc trước không ở bên cạnh máy tính, có việc gấp phải xử lý, Quyền Quyền oh một tiếng cũng không truy vấn, chỉ tỏ vẻ vô cùng căm phẫn vì bị giết thật nhiều lần, muốn báo thù.

Linh Dục làm cho toàn bộ online lên YY, sau đó đem mọi người chia làm 5 đoàn nhỏ, để cho bọn họ mỗi lần 10 một đoàn đi dã ngoại tìm Hồn Đoạn liên minh làm nhiệm vụ giết, mặc kệ quý danh hay acc nhỏ đều đánh, tẩy đồ đàn và tiền sửa trang bị dùng của bang thanh toán, sau khi nghe được tin này, người trong bang gào khóc kêu loạn rồi lập tức giải tán, phân phối đến mỗi bản đồ bắt đầu hành động.

Mà Tô Lạc lại lạc đơn.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ách? Tôi chưa có đội.

Hệ thống: Vũ Nhiên mời bạn gia nhập đội ngũ.

Sau khi Tô Lạc vào đội, bất ngờ phát hiện trong đội chỉ có nó và Linh Dục hai người.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: ~\\(\geq \nabla \leq)//~ thần điều hiệp lữ!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: quán lẩu mở mới ở ngoài cửa Bắc mùi vị cũng không tệ lắm.

Ách. . .

Tô Lạc không nói gì, anh ta đặc biệt pt cô vào chính là vì nói cái này sao.

Hôm nay làm hại cô nhảy hố, thì ra bọn họ đổi chỗ, grào!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Cái gì?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Để tôi đoán cơm tối em ăn ở đâu nhé? Chẳng lẽ là Đức Trang?? (hiểu kỳ)

Mặt Tô Lạc vèo một cái biến đỏ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Thúi lắm!

Hình như phản ứng quá kịch liệt, vì sợ chưa đánhàm khai, Tô Lạc hít sâu một hơi, tiếp tục đánh chữ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Kỳ sinh lý, không có thể ăn lẩu. (gõ mõ)

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Oh. (đỏ mặt) Tôi hiểu em mà.

Tô Lạc: “. . .”

Bà nó!

Không tới một phút sau, Hồn Đoạn liên minh bắt đầu phản công. Chẳng

qua là người của Võ Nghệ Cao Cường thuộc về đánh một thương đổi lại một chỗ, đồng thời cũng ở trong YY, động tác lại cùng bước, thường là bọn họ đem người giết, khi người của đối phương chạy tới chỉ có thể nhìn đến vĩ khí của bọn họ. Vì vậy, quản lý của liên minh Hồn Đoạn ngồi không yên.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Võ Nghệ Cao Cường là đồ bỏ đi, đánh xong liền bỏ chạy, có gan đến Lưu Quang a. Tội này ở Lưu Quang chờ mấy người.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ U U: Vừa rồi giết acc nhỏ không phải rất mãnh liệt sao, bây giờ ở Lưu Quang chờ mấy người, thế nào không ai đến a?

Có đi Lưu Quang không nha?

Mọi người ở trong bang thảo luận sôi nổi, Võ Nghệ Cao Cường hiện tại vừa vặn có thể tổ 2 đoàn người, Hồn Đoạn liên minh hô bọn họ đi, chắc chắn là toàn bộ liên minh 4 bang tập thể hành động, bên ta sức chiến đấu khoảng chừng là chỉ bằng 1 phần 4 của bọn họ, đi thì sẽ bị tổn thất nha?

Ngay khi mọi người đang trao đổi, thì một Thế Giới nhảy ra.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Lẽ nào Võ Nghệ Cao Cường chính là con chó của Tuyết Vực? Đánh không lại thì đổi chủ?

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Đưa cho cô ba chữ?

Hừm?

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Đồ chó hoang.

Sặc. . .

ORZ. . . Tô Lạc triệt để bá phục rồi, một câu ngắn như thế, anh có cần phải chia làm 2 đoạn sao?

【 Thế Giới 】 Huân Y Thảo: Giết địch thì cần cái gì lý do, 2B!

Bởi vì Tuyết Vực liên minh kiểm chế chủ lực của Hồn Đoạn, vì vậy Võ Nghệ Cao Cường đều đến Lưu Quang đánh kè, đoàn người cũng không chính diện nghênh địch, một đoàn trốn ở hai sườn chiến trường nhặt đầu người, cho Hồn Đoạn tạo thành áp lực không nhỏ, vì vậy mấy phút sau không đánh nữa mà chạy lên Thế Giới mắng Võ Nghệ Cao Cường là con chó của Tuyết Vực.

Kết quả Linh Dục cũng không phản bác, một mình chạy đến Cửu Lê NPC tìm 1000 kim xây dựng một liên minh.

= = Tên của liên minh là Đức Trang.

Trên Linh Dục cười nói: **“Hôm nay em thực sự không đi sao?”**

Mọi người đều không hiểu, chỉ có Tô Lạc trong lòng hiểu rõ. Mà lúc này, cô đang ở trong tình trạng gào thét như phát điên, đi cái đầu anh a!

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ai nha, được rồi, hôm nay mọi người không phải đi tụ hội sao, cầu ảnh chụp. . .

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Thiếu chút nữa quên mất, lẫn lộn cầu ảnh chụp!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Như trên!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Chính cô không đi.

Lúc này, Tô Lạc theo bản năng kiêu ngạo một phen.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Anh không mời tôi.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (gõ mõ)! Làm sao không có?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không mãnh liệt, không nhiệt tình, không kích tình.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: . . . (đỏ mặt) Tôi xấu hổ.

Sắc. . .

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Em biết đấy, tôi rất rụt rè.

Tô Lạc: “Cút!”

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Bây giờ tôi rất nhiệt tình mời em đi uống trà sữa thế nào

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không cần, tôi rất rụt rè.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: . . .

Chương 49: Chuyện thường ngày trong trò chơi

Tô Lạc và Linh Dục hai người lẫn nhau rụt rè và do dự, nghênh đón kỳ nghỉ hè hạnh phúc.

T T. . . Vì vậy Tô Lạc về nhà, về nhà rồi thì cũng có thể lên mạng, chỉ là không thể cả ngày ngâm mình trong đó, Tô Lạc mỗi ngày bị quy định chỉ có thể lên hai giờ.

Bởi vì bà Tô vừa nhìn đến khuê nữ nhà mình thì lo lắng không thôi, vành mắt đen xì, sắc mặt phờ phạc, mụn nhỏ lốm đốm, bên hông một vòng thịt mỡ, thật sự là thê thảm không nỡ nhìn.

Bị bà Tô đả kích làm cho Tô Lạc không khỏi ôm tim gan vui mừng, may mà không có ra ngoài gặp người a, nếu không thì thật sự không cần gặp người nữa rồi.

Sau khi về nhà sinh hoạt trở nên có trật tự, Tô Lạc cũng không cần mỗi ngày lo lắng, cuối cùng có muốn đi gặp bạn trên mạng nào đó hay không? Cho nên cuộc sống gia đình tạm ổn coi như vô cùng thoải mái.

Chỉ là không được bao lâu, trong bang xảy ra một việc, làm cho giá trị sĩ khí của Tô Lạc lại giảm xuống, lâm vào tình trạng thở vắn than dài uể oải không phấn chấn.

Tôi Là Gạch Chéo bán acc không chơi.

Người trong bang đều nổi giận, cũng tuyên bố ai dám mua acc của anh ta thì thiên hạ truy sát, Tôi Là Gạch Chéo cũng rất cảm động, chỉ là anh ta nói trong sinh hoạt có rất nhiều bất đắc dĩ, trong trò chơi không thể qua cả đời. Tốt nghiệp rồi, công tác còn chưa chắc chắn, không đủ tinh lực đem thời gian hoa vào trong trò chơi.

Câu nói cuối cùng của anh chàng ở trong bang là Quyển Quyển, xin lỗi,

không thể cùng em đi đến cuối cùng. Sau khi logout, vài ngày sau lại lần nữa login, lưu cho mọi người chỉ có một câu nói, “Acc đã thay người.” S

au đó, Tôi Là Gạch Chéo rời khỏi bang, mà trong thời gian này, trong bang không ai nói chuyện. Đánh vỡ bình tĩnh chính là Quyển Quyển, cô đang trong bang gọi người đi hạ bản chà ngọc. Sự bình tĩnh của Quyển Quyển làm cho Tô Lạc có chút lo lắng, nhưng mà lúc này, cô không thể đi hỏi vợ chồng trong trò chơi không bên ngoài thì là kết cục như vậy, cuối cùng chung nhân tan hợp người ở người đi.

Lúc này, Tô Lạc cũng bắt đầu lo lắng vấn đề ngoài đời của mình, cô cũng sắp năm 4, rất nhiều bạn học ở năm 3 đều đã ra ngoài tìm công tác, chỉ có chính cô cả ngày dần dần không lý tưởng, trong nhà là muốn cô thi làm nghiên cứu sinh, nhưng mà Tô Lạc biết thành tích của mình, mỗi học kỳ đều là ở sán sán dưới cùng, không bị nợ môn đã là vạn hạnh, đi thi nghiên cứu sinh, nhất quyết là muốn mạng cô.

Tô Lạc tâm tình cứ thế sa sút, cuối cùng ảnh hưởng đến Vũ Nhiên.

Trong chiến trường, Tô Lạc thất thần, Linh Dục còn nửa máu chạy vội tới trước mặt cô, nó cũng quên cho Linh Dục đầy máu, cứ như thế ba lần bốn lượt, Linh Dục bão nổi.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (gõ mõ), cô đến thời kỳ mãn kinh rồi à! Tinh thần hoảng hốt, tính tình táo bạo.

Tô Lạc không để ý, mà ở trên YY kêu to, “**Nhìn kìa, nhìn kìa, cái kia Dịch Kiếm kêu Tinh Tuyền là người mua acc của Gạch Chéo đúng không?**” Tô Lạc nhìn thấy 76 cấp Dịch Kiếm thì phản xạ có điều kiện nghĩ muốn nhìn xem có phải là Tôi Là Gạch Chéo không.

Bởi vì bình thường Tô Lạc cùng Linh Dục đều là một mình ngốc trong phòng, cho nên cũng không bận tâm, lúc đầu Tô Lạc chỉ là thuận miệng vừa hỏi, một lát sau Linh Dục đáp một câu, “**Ừ, là cái kia acc!**”

“A! Làm sao nhìn ra được?” Tô Lạc hiểu kỳ, vì đồ trang bị của Dịch

Kiểm là một bộ Thanh Dương chính quy, 13 toản không nhiều, đứng trên bảng xếp hạng gần như đều là kiểu này, hơn nữa không có trang bị kí tên ngày trước, anh ta làm sao kết luận?

Linh Dục: **“Tôi nhớ kỹ luyện hóa!”**

Ách. . .

“Đi, đi giết anh ta!” Tô Lạc rống.

“Ngây thơ!” Linh Dục cười nhạt, nhưng vẫn mang theo cung xông lên phía trước.

Một cái Dạ Lang đi qua, Dịch Kiếm Tinh Tuyên thanh máu rơi một phần ba. Tô Lạc xông lên đi phong kỹ năng anh ta, đang đánh khí thế ngất trời, phát hiện phía sau anh ta có một 75 Băng Tâm Nguyệt Huyền chạy theo, Tô Lạc lập tức bỏ lại Dịch Kiếm, cho Băng Tâm một cái Thất Tâm, muốn phong bế kỹ năng cô nàng, cũng không ngờ Băng Tâm tạt ngữ kỳ cao, làm cô mở ra Bát Môn.

Mà lúc này công kích của Dịch Kiếm cũng tập trung trên người Tô Lạc, hơn nữa Dịch Kiếm đánh người siêu đau, Tô Lạc mở điều khí chung cực hóa giải công kích cũng hiểu được mình một thân như giấy, may mắn đội hữu vừa tới, nó mới thuận lợi thoát thân, bằng không thì thật sự là ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Xông vào làm cái gì. . . Nhị! Cô đi theo sau tôi là được.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi kích động.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Kích động? Cô kích động cái gì? Trước không nói cô không phải Quyền Quyền, thêm nữa, Gạch Chéo bằng lòng bán acc, anh ta cũng buông xuống, cô còn lăn qua lăn lại cái gì.

Được rồi. . .

Tô Lạc thở dài, nhưng mà vừa rồi anh cũng xông lên có được không? Mà lúc này, cô bỗng nhiên cũng bắt đầu chán nản.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Anh cũng muốn bán acc?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Sẽ không.

Chém đinh chặt sắt như vậy, Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy tâm tình sa sút của mình ảm đạm, chẳng lẽ, cô gần đây vẫn xoắn xuýt không là cái gì học tập hay công tác, mà là cái này? Không thể nào, quá ngớ ngẩn!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Acc này là tôi mua. Tư liệu tôi đã quên, bán không được. =.=~

Tô Lạc: **“Dựa vào!”**

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô thì sao?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không bán, nếu như tôi không chơi thì sẽ đem acc đứng ở đế nữ lãng.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Vì sao lại là chỗ đó?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đế nữ lãng a, tôi như thế này có thân phận, chỉ có nơi đó mới là phong thủy mộ địa, táng ở nơi này mới không làm nhục danh tiếng của tôi.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Chết cũng không biết xấu hổ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Theo anh học thôi.

Thật ra bang không bởi vì ít một người mà có bao nhiêu thay đổi, Võ Nghê Cao Cường mỗi ngày đều có người ra vào, có người rời khỏi, có người ở lại, mà Tôi Là Gạch Chéo, thời gian rất lâu không ai nhắc đến, giống như là một đoạn quá khứ bị phủ đầy bụi. Toàn bộ bố cục của sever Quốc Sắc Thiên

Hương trở nên khó bề phân biệt vùng lên.

Mà Vũ Nhiên nhất thời cao hứng xây dựng liên minh Đức Trang cũng có bang gia nhập, trong đó có cả Oa. Mà Ngồi Nghe Tiếng Gió bọn họ đem một số bang lớn nhỏ của Khuynh Tẫn Thiên Hạ ngày trước hợp cùng một chỗ, xây dựng một liên minh gọi là Khuynh Tẫn Thiên Hạ, cũng là một lực lượng không kém, chỉ là vẫn như cũ đi tuyến đường trung lập. Tuyệt Vực và Hồn Đoạn liên minh bởi vì mở ra điều kiện ưu đãi, cũng có trình độ bất đồng bành trướng, chỉ là tình thế hiện tại không rõ ràng, ai cũng không muốn làm chim đầu đàn, ở trong một trò chơi, quá mức kiêu ngạo, luôn luôn có nghĩa là sẽ bị diệt vong.

Vừa rồi hợp sever Hồn Đoạn cùng Võ Nghệ Cao Cường huyền rất cương, nhưng mà chắc là bọn họ cao quản đạt thành ý kiến, không còn ra ngoài thấy người của Võ Nghệ Cao Cường liền chủ động mở đồ, mặc dù là người của Võ Nghệ Cao Cường mở đồ giết bọn họ, cũng là tách ra bỏ chạy, điều này dẫn đến người của bang mở mấy lần đồ thật giống như là đánh vào bông, cuối cùng cũng biến thành chẳng biết tại sao lại chung sống hoà bình.

Mọi người đều hô, làm sao lại buồn chán thế này a. Rõ ràng là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động nhưng lại vẫn không có ai đi đầu đâm thủng tầng giấy này.

Mãi đến khi một ngày nào đó, một cái tin tức Hệ thống khiến cho Tô Lạc chú ý.

Hệ thống: Tân hôn đại lễ, tân lang Tinh Tuyền nói với tân nương Nguyệt Huyền, yêu em một đời.

Hệ thống: Tân hôn đại lễ, tân nương Nguyệt Huyền nói với tân lang Tinh Tuyền, Chéo Chéo! Em là sư phụ không!

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Thay mặt toàn thể thành viên bang chúc Nguyệt Nguyệt và Tiểu Tinh tân hôn vui vẻ, trăm năm hạnh phúc!

Tô Lạc đang định cảm khái một chút acc của Tôi Là Gạch Chéo kết hôn

nữa, nhưng lại đi bang đối địch, nhưng lời còn chưa miêng, thì thấy Quyền Quyền trong bang nói

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Mình không muốn chơi nữa.

...

Chương 50: Thì ra người có tình trong thiên hạ đều là anh em ruột thất lạc nhiều năm.

【 Thượng Thư 】 Hắc Chủ Quyền Quyền: Xin lỗi, không thể mọi người đi đến cuối cùng.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Vì sao?

Hệ thống: Bạn Tốt Hắc Chủ Quyền Quyền của bạn đã logout.

Mấy ngày sau, Quyền Quyền cô nương biến mất sạch sẽ, mặc kệ là trò chơi hay là YY, đều cũng không thấy xuất hiện nữa, trong bang xuất hiện một luồng áp suất thấp chưa từng có, ngay cả Tô Lạc cũng vì thế mà sa sút, làm gì cũng không dậy nổi hứng thú.

Chẳng lẽ bọn họ tập thể tiến nhập kỳ chán ghét trò chơi? Hay là Tôi Là Gạch Chéo và Quyền Quyền rời khỏi làm cho mọi người cảm thấy tình bạn trong internet không hề chân thật, có thể dễ dàng bỏ qua? Bọn họ cũng chỉ là một đoàn số liệu, có thể tùy thời vứt bỏ? Có thể thoải mái rời đi như vậy, không chút nhớ nhung?

Mỗi một người yên lặng thủ vững đến cuối cùng, hẳn là đều có một trái tim cứng cỏi có thể chịu được cô đơn.

Tối hôm nay, Tô Lạc trở mình ngủ không yên, lén dậy đăng nhập vào trò chơi, trong bang online còn có bảy tám người, chỉ là kênh bang không ai nói chuyện, có lẽ đều là đang hạ bản hoặc là treo acc. Tô Lạc lúc này login cũng không có việc để làm, chỉ mở bản đồ, chọn điểm thần thạch xa nhất trên bản đồ tự động tìm đường, sau đó thì thấy Tiểu Băng Tâm chân ngắn trên màn hình bắt đầu chạy loạn, tốc độ chậm có thể gấp chết người.

Tô Lạc đem màn hình trò chơi dời sang phía bên trái máy tính, sau đó bắt đầu đăng nhập, lúc này trên YY online cũng chỉ có 6 người, vào trong đại sảnh nhẹ nhàng ho khan hai tiếng lại không người trả lời, lúc này là ba giờ sáng, coi như là suốt đêm thức đêm chắc chắn cũng đang ngủ gật, muốn kéo người đi ra cùng cô nói chuyện phiếm hẫu là không có khả năng, trong lúc cô ủ rũ thì tầm mắt đi xuống, phát hiện phía dưới kênh có phòng khóa, Quyền Quyền bất ngờ ngồi xổm ở bên trong.

Tô Lạc vù một cái nhảy đến trong phòng Quyền Quyền.

Tô Lạc: **“Hắc, Quyền Quyền, bạn có ở đó không?”** Bởi vì sợ ba mẹ bị mình đánh thức, Tô Lạc đè thấp giọng, không ngờ giọng lại anh anh giống như tiếng muỗi, nhưng vẫn nhận được Quyền Quyền trả lời.

Hắc Chủ Quyền Quyền: **“Mình ở!”**

Nghe được dường như của Quyền Quyền, Tô Lạc cảm thấy mình giống như bị thiên đại ủy khuất, cô vốn là người rất bình tĩnh, có lẽ là theo Linh Dục tiếp xúc nhiều, học xong thỉnh thoảng làm nũng, học xong vô lại cái kính, vì vậy lúc này hận không thể đem Quyền Quyền từ đầu kia máy tính xé đi ra, lớn tiếng chất vấn cô nàng, vì sao cậu không chơi, vì sao lại bỏ lại tui này như vậy, vì sao vì sao!

Đương nhiên, những điều này đều là Tô Lạc kêu gào trong lòng, mà cô chỉ ho khan hai tiếng, **“Vì sao không chơi?”**

Tô Lạc miễn cưỡng nở nụ cười, **“Bạn đi rồi trong bang rất chán, đám Hoàng Hôn mỗi ngày nháo muốn bán acc đâu~”**

“Gần đây mình rất bận!” Có lẽ là đêm sâu người tĩnh, cho nên giọng của Quyền Quyền cũng không buồn hẫu như bình thường, mà là vô cùng dịu dàng, giống như một chiếc đuôi mềm mại.

Hiện thực, luôn luôn là một cái có rất trực tiếp.

Lấy tư cách là bạn trên mạng, Tô Lạc biết, khoảng cách giữa hai người là rất lớn, cho dù bình thường xung anh xung em trong trò chơi, khi muốn bỏ qua, cũng chỉ là thở dài một hơi. Vậy cô và Linh Dục, mặc dù trong trò chơi chưa hề có người thứ ba, không có máu chó, có phải cũng sẽ ở một lúc nào đó bởi vì đủ loại lý do, đều sẽ đường ai nấy đi?

Rất nhiều khi, có những chuyện mà chúng ta không muốn truy đến cùng, nhưng mà ở trong một buổi tối nóng bức, Tô Lạc cũng rút gân, cô rất bình tĩnh đem nói chuyện hình thức thiết trí thành hình thức tự do, sau đó giọng mặc dù thấp nhưng ngữ khí lại lạnh đến đáng sợ, **“Ngoài đời bạn mà bây giờ còn ở trên mạng? Trên YY chơi trò chơi vẫn là Thiên hạ II? Quyền Quyền, bạn đi sever khác sao?”**

“Xin lỗi!” Ba chữ này trong nháy mắt làm Tô Lạc tính tình nhỏ sạch sẽ, cô chỉ là nhớ tới Quyền Quyền đã từng sáng khoái nói, cô hiện tại thậm chí đem những lời này trả lại cho cô nàng, **“Bạn tới, tôi sẽ không đi; bạn đi, tôi sẽ coi như bạn chưa từng tới.”**

Trong chốc lát YY im lặng, tiếng dòng điện sột soạt làm cho không khí càng thêm bức bối, acc Băng Tâm của Tô Lạc đã theo đường chạy mấy thân thạch, lúc đầu không có việc gì, hiện tại càng không có hứng thú chơi game, chỉ là trong nháy mắt định tắt trò chơi, cô thu được một cái mời tổ đội.

Hệ thống: Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên mời bạn tạo thành đội ngũ.

Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên một Dịch Kiếm nhỏ 45 cấp có lẽ là tên này xúc động tiếng lòng của Tô Lạc, cho nên cô không từ chối.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: ?

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Mình là Quyền Quyền, mình không đi sever khác.

Khi Tô Lạc chạy tới Dịch Kiếm Thỉnh Vũ Các, vừa vặn thấy acc Dịch Kiếm của Quyền Quyền ngồi ở đình nghỉ mát bên cạnh hồ, Tô Lạc đem acc Băng

Tâm chạy đến ngồi xuống bên cạnh cô nàng, trong chốc lát không biết nói gì.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Bạn nhớ kỹ lần trước đánh nhau không? Ở trước cửa 70 phó bản.

Tô Lạc gật đầu, lại không biết câu mở đầu này của Quyển Quyển có ý gì.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Lúc đó Gạch Chéo nói anh ấy rời đi không ở, vẫn liên tục không xuất hiện. Cậu kết hôn rồi, gặp phải tình huống tình nghĩa vợ chồng giảm 1 không?

A? Tô Lạc sững sốt.

Cô chỉ biết là mỗi ngày vợ chồng hai bên đều online, mỗi lần ở gần lâu đều nhận được vợ chồng danh vọng, cái gì tình khuynh trăm tuổi danh vọng tăng 5, chưa từng biết rằng cái này cũng có thể giảm.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Lúc đó đang đánh nhau, mình thấy được Hệ thống nhắc nhở, tình khuynh trăm năm danh vọng của bạn -1.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt:!! Cái kia làm sao giảm?

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Cùng người khác làm thân mật biểu tình sẽ giảm, ví dụ như ôm nhau, hôn môi các loại.

Tô Lạc: “...”

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Tôi Là Gạch Chéo không có bán acc, mình không nhìn được, chờ anh ấy logout rồi trực tiếp lên acc của anh ấy, kết quả mật mã còn chưa sửa, ngay cả mật mã rương đồ cũng chưa sửa, địa chỉ lần trước đăng ký IP vẫn là thành phố của anh ấy.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Cho nên, anh ấy căn bản là không bán acc.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Ban đầu mình cho rằng có thể đem mọi chuyện coi như chưa từng xảy ra, mình cũng không muốn cho mọi người biết, nhưng khi nhìn thấy tin tức bọn họ kết hôn, vẫn cảm thấy khó chịu, cảm thấy trong trò chơi này, theo chân bọn họ cùng chung dưới bầu trời, đúng một chuyện vô cùng buồn nôn.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Cái kia Nguyệt Huyền hẳn là đồ đệ của anh ta, chính là đồ đệ nhận vào ngày mà thông cáo hợp sever xuất hiện, khi đó anh ấy mỗi ngày mang đồ đệ, mình còn tưởng rằng là vì cái kia đánh cược, không ngờ là gần như vậy, đã có thể giảo thành một chỗ rồi.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Quyền Quyền.

Lúc này, Tô Lạc hoàn toàn không biết nên nói gì mới tốt, cô thật sự rất muốn hét lớn một tiếng, bà nó, mấy tên con trai này làm sao có thể tiện như vậy a! Trong trò chơi này rốt cuộc có tình yêu có thể tin tưởng không a?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Nhưng mà Quyền Quyền, bạn rời đi, bọn họ vẫn tự do tự tại. Nếu như là mình, mình sẽ ở lại, mỗi ngày đuổi giết bọn họ, làm cho tất cả mọi người biết hành vi của bọn họ có bao nhiêu buồn nôn, để cho bọn họ ở trong đất hoang cũng tiêu sái không được.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Cậu sẽ làm thật sao?

Tô Lạc ghen lời, mặc dù cô nói là nói như vậy, nhưng mà nếu sự thật gặp tình huống như vậy, cô cũng không biết tự mình sẽ xử lý như thế nào. Lúc trước chuyện của Đường Thiên Thiên mặc dù máu chó, nhưng này ít nhất là âm mưu của tiểu tam, mà Thanh Nhiên cũng chỉ có thể tính là người bị hại, hôm nay, Quyền Quyền là bị người mình thích lừa dối tổn thương, đồng thời còn triệt để như vậy, không còn đường lui.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Mình có yêu anh ấy. Không muốn mọi chuyện bị nháo lên, không phải bởi vì mình còn yêu

mà là bởi vì mình không cách nào đối mặt phần yêu kia. Mình cảm thấy rất buồn nôn, cảm thấy khó chịu, ngay cả nhìn nhiều một cái đều đã cảm thấy ngán.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Mình chỉ sợ không muốn cùng mọi người.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Mình đã từng nói qua, bạn tới, tôi sẽ không đi; bạn đi, tôi sẽ xem như bạn chưa từng tới. Nhưng thật ra, những người này đều ở trong lòng mình, mỗi một người vào, mình đều cố gắng muốn cho người đó ở lại, mỗi khi có người đi, mình ngoài miệng nói không quan tâm nhưng mình khổ sở trong lòng. Mình vẫn luôn cho rằng mình sẽ ở lại đến cuối cùng, cũng chưa từng nghĩ rằng sẽ lại rời đi mọi người.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đất hoang lớn như vậy, chúng ta chơi chính mình, người không tự trọng làm cho chính bọn họ thấp hèn đi thôi, chúng ta có thể chờ xem, tình yêu của bọn họ rốt cuộc có thể đi được bao lâu. Lúc trước Đường Thiển Thiển không phải rất thích Thanh Nhiên sao, kết quả về sau lại là đi thông đồng Vũ Nhiên, tự bạo gièm pha, mình cũng không tin cái gì tình nguyệt tổ hợp có thể trăm năm hạnh phúc.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Ngoài đời cũng quả thực có một số việc, làm cho mình cảm thấy trò chơi không có tác dụng gì. Sau này sẽ lên acc này quay lại gặp mọi người. Được rồi, cậu và Vũ ca là một trường học, nếu không gặp mặt rồi kết thân gì đó thì thật tốt a.

Nói đến Vũ Nhiên, Tô Lạc lúc này mới chợt nhớ tới, vì sao lúc trước khi cô đùa giỡn Ngồi Nghe Tiếng Gió, tên kia lại chạy tới nghĩa chính chỉ trích cô trộm người, cô cũng không có chú ý tới còn có chuyện khẩu trừ tình nghĩa giá trị, thật sự là rất 囧 a.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: T T thuận theo tự nhiên, ha ha.

< Đội Trưởng > Đừng Để Bị Lạc Đừng Để Bị Quên: Vậy mình chờ tin

tốt của hai người.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: >-<~

Được rồi, sau khi nói chuyện trắng đêm cùng Quyển Quyển, Tô Lạc đối với tình yêu trong trò chơi triệt để tuyệt vọng, vì vậy dẫn đến ngày thứ hai Linh Dục đùa giỡn bị cô núi lửa bạo phát vô cùng dữ dội.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà. (đỏ mặt)

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Cút. Vũ Nhiên da mặt dày, hoàn toàn không nhìn đả kích, tiếp tục ở trong tổ đội bán manh.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà, ôm một cái. (lẫn lộn)

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Đi mà ôm em gái anh ấy!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (mắt lé) Lão bà, thì ra em là em gái thất lạc nhiều năm của tôi a!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt:...

Chương 51: Tà Ảnh bigsize

Sau đó, một buổi tối nào đó khi Tô Lạc trộm login bị bà Tô nửa đêm thức dậy đi WC bắt được, vì vậy cuộc sống bị thống của Tô Lạc chính thức bắt đầu, mỗi ngày chỉ được lên mạng đúng 2 tiếng, mà buổi tối bà Tô rút dây mạng ra, cũng tuyên bố nếu như Tô Lạc trộm lên lần nữa thì bà sẽ cắt mạng, Tô Lạc phản kháng không có hiệu quả chỉ có thể thỏa hiệp, cho nên cả kỳ nghỉ hè cô và Linh Dục đều thuộc về trạng thái chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, may mắn mà khó được Linh Dục quan tâm săn sóc một hồi, mỗi ngày giúp cô đem nhiệm vụ làm xong, làm cho hai giờ Tô Lạc login có thể yên tâm cùng anh ta đi chiến trường.

Chỉ có điều khi Linh Dục dùng acc có lẽ là đã làm vài việc gì đó, bởi vì Tô Lạc phát hiện một ngày nọ gặp phải Ngồi Nghe Tiếng Gió, cô đánh một cái bắt chuyện thì đối phương cũng không có phản ứng, sát bên người mà qua, Tô Lạc không hiểu ra sao nhưng cũng chỉ tùy ý cười cười, như thế cũng tốt.

Kỳ nghỉ trôi qua rất nhanh, Tô Lạc thu thập bao quần áo quay lại vườn trường, đứng ở cửa trường cảm thán, bây giờ, cô đã thành gái lỡ thì năm 4 rồi.

Mỗi lần gặp tân sinh nhập học, mỗi câu lạc bộ trong trường đều sẽ sử dụng bản lĩnh toàn thân nhận người, Tô Lạc quay về phòng ngủ login, vừa mới đăng nhập thì thấy Tịch Tĩnh Vô Thanh gào khóc trong bang.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Học muội em về trường chưa?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Học muội, tụi này là clb cosplay, mấy ngày này đang thiếu người, em tới giúp tụi này chút đi a a a !

Tô Lạc cười nhạt, trường này ngoại trừ nghiên cứu sinh ra thì không ai có tư cách gọi nó là học muội. Tô Lạc hừ lạnh một tiếng rồi đánh chữ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Thiếu nhân thủ anh không đi hỗ trợ, còn ngâm mình ở trong trò chơi làm gì?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Bang cũng phải có người chăm sóc nha, hơn nữa, chính là chờ em trở về xin giúp đỡ nha, mấy người kia đều có việc chuồn hết, kết quả khi về thì thấy một đám chạy vào trong trò chơi, anh đây là đang giám sát, là giám sát!

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đến nha đến nha, tội này buổi chiều đang trên quảng trường nhận người, buổi trưa ăn cơm rồi 1 giờ tập hợp ở dãy nhà A phòng 1-7, Vũ Nhiên cũng đi đấy.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Vũ Nhiên của tội này thanh niên tài俊, không biết bao nhiêu em gái muốn làm quen, em không đến, cẩn thận người khác lừa chạy a!

Tô Lạc không nói gì, nếu như là trước đây, cô còn có thể có những suy nghĩ lãng mạn như vậy, nhưng sau chuyện Quyển Quyển, cô đối với các nam đồng bào trong trò chơi có rất lớn thành kiến mặc dù không đến mức một gậy tre đánh chết cả rừng nhưng đối với hình tượng không đứng đắn của tên kia trong trò chơi thì cô cũng chẳng có gì thiết tha, vì vậy tâm cảnh của cô hiện tại miễn cưỡng đạt đến trình độ sóng lớn không sợ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ...

Hoạt động câu lạc bộ buổi chiều Tô Lạc tự nhiên không đi, ngồi trong phòng ngủ thu thập đồ đạc, treo acc bày quán một ngày, kết quả buổi tối sau khi đám người kia login đều lên án Tô Lạc không trọng nghĩa, hại bọn họ leo cây vân vân, Tô Lạc cũng không hé răng cho đến khi Linh Dục thêm cô vào đội.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà, gần đây em đối với anh rất lạnh nhạt.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: -. . . Nào có. . .

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Gần đây em rất thờ ơ, nhất định là trộm người == trộm mắt!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . . Tôi năm 4 rồi.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Năm 4 vừa vặn, không lên lớp nhiều.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Trong phòng đều thi nghiên cứu sinh thi nghiên cứu sinh, tìm việc làm tìm việc làm, chỉ còn mình tôi ham chơi.

Tô Lạc chính là nói thật, hiện tại tất cả mọi người căng thẳng như đứng trên dây, chỉ có cô một người cả ngày lúc ẩn lúc hiện, mặc dù ra vẻ ngồi ăn chờ chết nhưng trong bụng thật ra cũng rất nôn nóng, cho nên đối với những chuyện vặt cũng không quá để tâm, thỉnh thoảng lại cảm thấy chơi trò chơi đúng là mê muội mất cả ý chí, đặc biệt ở nhà lên ít, cũng không có khó dứt bỏ như trong tưởng tượng, tự nhiên, lên mạng cũng không chuyên tâm như trước đây.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô định thế nào?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Mẹ tôi bảo tôi thi nghiên cứu sinh.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô thì sao?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Bà nó tôi mỗi lần kiểm tra đều là sàn sàn dưới gót a, sách căn bản là không nhìn a, đi học đều là nằm ngủ a, đầu óc đều rỉ sắt rồi a a a a!

Tô Lạc gào thét, cô ở trong ngày nghỉ không có việc gì cũng có giờ sách ra đọc để thi nghiên cứu sinh, tiếc là nhìn kiểu nào cũng không hiểu được, đặc biệt là số học, thứ này căn bản là muốn đem người hành hạ thành điên, cho nên cô đối với bản thân rất không tin tưởng.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Tôi dạy bù cho cô.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Hả?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Tôi là người từng trải, hiện tại là nghiên cứu sinh năm 2.

Tô Lạc: “...”

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Không ngờ anh cũng là phần tử trí thức.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Bình thường thôi, đầu năm nay lưu manh cũng phải có văn hóa.

Kết quả Linh Dục lấy thân phận học trưởng dạy bù an bài lịch trình ngày hôm sau của Tô Lạc, đồng thời trong bất tri bất giác hai người trao đổi số điện thoại di động, Tô Lạc bị người nắm mũi kéo ngựa đến khi trao đổi kỹ càng rồi mới hậu tri hậu giác nhớ tới, bọn họ cứ như thế gặp mặt? Từ bạn trên mạng gặp mặt thẳng cấp thành học nhóm?

Ách. . .

Làm sao càng nghĩ càng kỳ quái nha? Vì vậy cô càng nghĩ càng 囧, cuối cùng nâng tay nắm má, bày ra khuôn mặt vô cùng ưu thương, thật sự muốn đi? Linh Dục dạy bù? Nghĩ như thế nào cũng không đúng a, tất cả tư tưởng phản động của cô sau khi thu được một tin nhắn kết thúc.

Vũ Nhiên: Không được đổi ý .

Tô Lạc: “**ORZ**...”

Anh ta làm sao biết lúc này lão nương cả người mỗi một tế bào đều đang kêu gào đổi ý nha? Oa oa. . .

Tô Lạc đem sức chú ý chuyển dời đến trên trò chơi, đám bạn học kia đang ở trong bang trò chuyện rất vui, bọn họ đem nick QQ vút vào trong bang làm cho những người khác của Võ Nghệ Cao Cường add, Võ Nghệ Cao Cường thấy có ảnh chụp giống như đánh máu gà, vì vậy một đám người thảo luận khí

thế ngất trời, cuối cùng Tô Lạc kiểm chế không được cảnh tượng náo nhiệt cũng add nick ngồi ké náo nhiệt, vừa mới vào đã thấy bọn họ ào ào phát ảnh chụp, đủ loại COS, đương nhiên, làm mọi người chú ý nhất là những ảnh về Thiên hạ II.

Trên QQ không ngừng có người kinh hô.

Ai nha, em gái này thật mạnh thật đáng yêu!

Đây là ai a- làm sao 囧 như vậy a.

Wa, người này nhìn giống đồng * a . . .**

Quỳ cầu ID trò chơi của em gái Vân Lư xinh đẹp!

Rau xanh củ cải, mỗi người mỗi sở thích, cuối cùng, Tô Lạc lên tiếng, ở trong QQ quát.

Quỳ cầu ID trò chơi của Tà Ảnh!

Tịch Tĩnh Vô Thanh: Oh, người này hiện tại tên là Vũ Nhiên. . .

Sắc. . .

Tô Lạc lập tức bắn lên, thì ra bọn họ sớm đã gặp nhau. Tô Lạc đem hình Tà Ảnh phóng đại, đáng tiếc cả người bôi màu đen thui, nhìn không ra tướng mạo, hơn nữa mặc áo choàng nát vụn, không hề hình tượng, quan trọng nhất là người này tựa ở góc tường ngủ gục, chỉ xem được nửa mặt, muốn phân tích đường nét cũng bất lực, tỉ mỉ nghiên cứu nửa ngày, Tô Lạc cuối cùng buông tha.

Sau khi quay lại trò chơi, Tô Lạc thấy trên màn hình Linh Dục một mực nói chuyện riêng với cô.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Đi chiến trường.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Người đâu?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Nếu không đi tôi đến pk đấy!

**< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (mắt lé) chẳng lẽ cô trong cầm kính lúp
nghiên cứu ảnh chụp tôi?**

Tô Lạc rơi mồ hôi, tiếp tục đem ghi chép nói chuyện phiếm kéo xuống.

**< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Ngày mai thấy nhìn thấy bản tôn rồi, không
cần phải nghiên cứu**

**< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà, nếu không anh gửi ảnh nude toàn
thân cho mà xem?**

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Thật nha!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: (nhưn mày) tốt!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (trừng mắt)! ! ! Không biết xấu hổ!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: (vẩy khăn tay) học anh thôi ~

Chương 52: Thật ra gặp mặt cũng rất bình thường

Linh Dục và Tô Lạc hẹn nhau buổi sáng 7 giờ 20, địa điểm, căn tin sinh viên.

⊙___⊙ Mồ hôi điên cuồng rơi a!

Đồng hồ báo thức của Tô Lạc thiết lập vào 7 giờ sáng, bốn năm từ khi vào đại học, Tô Lạc thấy hình như cô chưa từng rời giường sớm như vậy, T T. . .

Nhưng mà vào lúc 6 giờ 40, chuông điện thoại di động đã reo lên, Tô Lạc ngái ngủ tiếp điện thoại, vừa mới mơ mơ màng màng alo một tiếng, lập tức nghe thấy Linh Dục khí định thần nhân ở bên kia truyền đến. **“Rời giường!”**

Tô Lạc sững sốt mấy giây mới phản ứng lại, nhìn thời gian một chút, lập tức lệ rơi đầy mặt.

“Mới 6 giờ hơn a, mới 6 giờ hơn a!”

“Vậy cô định mấy giờ dậy?” Linh Dục kinh ngạc hỏi lại.

Tô Lạc hừ lạnh, **“Yên tâm tôi sẽ không đến muộn, đồng hồ đã hẹn 7 giờ rồi!”** Tô Lạc tràn đầy tự tin, định đưa điện thoại di động ném đi ngủ thêm một chút, ai ngờ động tác còn chưa thực hiện thì nghe thấy bên kia thét một tiếng kinh hãi, **“Trời đất, cô buổi sáng ngủ dậy không rửa mặt không đánh răng không chải đầu không mặc quần áo sao?”**

Tô Lạc: “. . .”

Bị hỏi như vậy, Tô Lạc cuối cùng bất đắc dĩ đứng lên, sau khi thu thập thỏa đáng rồi ôm mấy quyển sách đi căn tin lúc này lúc này thời gian còn sớm, căn tin không có bao nhiêu người, cô không biết Linh Dục nhìn như thế nào ngồi ở đâu, mang máng nhớ lại Tà Ảnh, hẳn là rất cao, hiện nay trước cửa chính có

một nam sinh đứng, cửa bên hai người đang nói chuyện với nhau, Tô Lạc đứng so đo một hồi, cảm thấy một người trong hai người nói chuyện kia tương đối giống. Nhưng căn cứ vào tính chất biến hóa và tính cùng quy luật của sự vật, cô thò tay vào trong túi quần sờ, định đánh điện thoại xác nhận một chút, kết quả sờ soạng toàn thân một lần, thì khổ bức phát hiện quên mang điện thoại rồi.

Trước khi đi cô đứng kiểm tra quần áo a khuôn mặt a tóc a một lần, kết quả, điện thoại không mang, Tô Lạc lệ rơi đầy mặt. Chẳng lẽ cô phải đứng ở cửa chờ nhận sao? Tô Lạc trong đầu nhẹ nhàng bay ra một câu, mèo nằm trên sofa đợi bạn đến xoa bụng. . .

Vì vậy Tô cô nương lo lắng lo lắng nhìn thanh niên tương đối giống duy nhất ở cửa, vô cùng buồn rầu nghĩ có nên đi lên chào hỏi hay không, đại khái ánh mắt quá mức nóng rực quá mức rõ ràng, người nọ cuối cùng quay đầu lại, ngay khi ánh mắt giao nhau, mới vừa đi nhếch miệng cười, sách định đi qua, kết quả mới vừa đi một bước đã bị người gọi lại, **“Định đi đâu vậy?”**

Mà giọng nói này, là Linh Dục không thể nghi ngờ.

Tô Lạc quay đầu lại, vừa nhìn rõ người trước mắt liền ngẩn ra. Rất dễ nhận thấy, tạo hình của người này cùng trong tưởng tượng của cô cách xa vạn dặm, chàng trai lịch sự phong độ trước mặt này đúng là cái tên hạ lưu trong trò chơi?

Tô Lạc nghiêng đầu, **“Linh Dục?”**

Chàng trai trước mặt gật đầu, sau đó đẩy kính mắt một chút nói, **“Hạ Vũ!”**

Tô Lạc rơi mồ hôi, mặc dù trong lòng giống như ngàn con ngựa kết bạn chạy như điên, nhưng cô biểu hiện rất bình tĩnh chào hỏi với anh ta: **“Xin chào, tôi là Tô Lạc!”**

“Đi thôi, ăn sáng!” Nói xong, Hạ Vũ xoay người đã đi, Tô Lạc rất xấu hổ theo sau, người này một bộ mặt than cùng với hình tượng lưu manh trong trò chơi khác biệt quá lớn, chẳng trách có người nói internet cuộc sống thứ hai,

hiện thực và internet chính là mặt trăng mặt trời.

Sau khi câu nệ ăn xong bữa sáng, Tô Lạc đi theo Hạ Vũ vào phòng học. Mà ấn tượng của bạn Hạ Vũ cho Tô Lạc thuộc về cổ giả nghiêm túc chăm chú, bởi vì cô vừa mới ngồi xuống, đã bị anh chàng bùm bùm hỏi một sọt câu hỏi, kết quả phát hiện cô gái này số học căn bản gần như chỉ giới hạn trong cộng trừ nhân chia bốn phép tính, sau đó mặt than rớt cục buông lỏng.

“Làm sao cô đậu đại học được vậy?” Hạ Vũ đồng chí dất khỏe miệng mắt trợn trắng, Tô Lạc bị anh chàng phê bình đến không ngẩng mặt được, im lặng mở sách ra chuẩn bị tự học thành tài.

Bởi vì Tô Lạc chuyên ngành quản lý kinh tế, cho nên số học là nhất định sẽ thi, tuyển tính đại số, vi phân tích phân, xác suất thống kê ba môn này ở đại học đều có giáo trình, chỉ là bình thường cô không nghe giảng, cho nên mỗi khi lật sách ra đọc liền phát hiện bản thân thật ra đã mất căn bản, khó tránh khỏi cảm thấy nhụt chí nản lòng. Mà lúc này, cô quay đầu phát hiện tên kia ngồi bên cạnh ôm hai tay ung dung nhìn cô, khỏe miệng vẫn cười, nhưng thấy cô nhìn anh thì anh chàng lập tức thu lại nụ cười, trong lỗ mũi còn hừ lạnh một tiếng.

“Có kế hoạch ôn tập chưa? Thi nghiên cứu sinh chuyên ngành đúng không?” Hạ Vũ lấy tay gõ bàn Tô Lạc, bộ dạng tùy ý đã vạch trần mặt than của anh chàng khổ tâm kinh doanh.

“Ừm.” Tô Lạc gật đầu, thi trường mình thì tương đối dễ hơn là thi ở trường khác, chuyên ngành thì lại càng không cần suy nghĩ, cô biết mình có mấy cân mấy lượng, tục ngữ nói cần cù bù thông minh, không biết hiện tại cố gắng vẫn còn kịp.

“Để tôi lấy sách của tôi dùng khi ôn thi cho cô. Cô trước đọc sách đi, không hiểu thì hỏi.” Hạ Vũ nói xong rồi quay đầu đi nhìn ngoài cửa sổ, Tô Lạc lập tức hơi xấu hổ, người này xem ra cũng không có tố chất làm gia sư a, tự mình xem, toàn bộ đều không hiểu thì làm sao bây giờ?

Nhưng trên thực tế vi phân tích phân mấy thứ này, nhìn giáo trình căn bản

thì cô vẫn hiểu một chút, Tô Lạc lúc này nhìn không hiểu là bởi vì trong tiềm thức cô cũng không tin bản thân, nhưng sau lại tĩnh tâm đọc, cũng có thể hiểu ra bảy tám phần gặp phải không hiểu, đưa tay đâm Linh Dục một cái, tên kia mỗi lần đều xụ mặt đem Tô Lạc dạy dỗ một hồi, sau đó có thể chính xác nói ra mấu chốt và chỗ khó, kết quả học đến tận trưa, câu hỏi của vài ngày trước đều được giải thích, mấy chương phần đầu giáo trình căn bản nhìn xong, đề mục phía sau trên cơ bản đều đã làm, Tô Lạc lập tức cảm thấy cả người tràn ngập khí lực, giống như thật vất vả cũng đẩy được một cánh cửa, mặc dù khe hở rất nhỏ nhưng có thể xuyên qua khe cánh cửa nhìn thấy ánh sáng.

Nói tóm lại, một buổi sáng, cô được lợi không ít.

Đến 12 giờ trưa, Linh Dục gõ bàn, **“Đi ăn!”**

Tên kia vừa nói xong lập tức đứng lên, chân dài eo nhỏ đứng ở bên bàn Tô Lạc, ngăn ánh sáng trước mặt cô, Tô Lạc ngẩng đầu nhìn lên, thì thấy anh chàng cong môi, vẻ mặt nghiêm túc.

Nghe được hai chữ đi ăn này, Tô Lạc nhất thời không biết nói gì, đành phải vèo một cái đứng lên, bỏ sách vở bút thước lại một chỗ rồi rời khỏi bàn.

Ai ngờ Linh Dục lại đem tất cả cầm lấy, sau đó xoay người đi, Tô Lạc đuổi theo phía sau, **“Ai, không cần mang đi a, trong phòng học không có ai lấy đâu!”**

Linh Dục đột nhiên xoay người đẩy đẩy kính mắt nói: **“Lao dật kết hợp!”**

“Thì sao?”

“Vì vậy cơm nước xong theo tôi đến cosplay làm công, giúp chiêu tân.”

Tô Lạc triệt để rơi mò hôi. **“Anh nha một nghiên cứu sinh đi xem nào nhiệt làm gì?”**

Tô Lạc bày tỏ ý kiến, định cưa sừng làm ghé chác?

“Khi tôi học đại học thì tôi là chủ câu lạc bộ, cô biết đấy, bỏ không được!” Hạ Vũ quay đầu lại mỉm cười, Tô Lạc lập tức đỏ mặt, nhưng vẫn tròn mắt khinh thường, nghĩ thầm, tôi làm sao biết được a?

Bữa trưa vẫn giải quyết đơn giản ở căn tin, Tô Lạc chủ ý là cơm nước xong trở về ngủ một giấc, dù sao hoạt động câu lạc bộ cũng không có khả năng 1 giờ bắt đầu nha, ai ngờ đám người thật đúng là tích cực, khi Linh Dục đem cô kéo tới phòng học, bên trong đã có mười người, hơn nữa, những người này đều đã mặc trang phục chỉnh tề, còn có hai cô gái đang hoá trang.

“Hạ Vũ, anh tới rồi!” Một em gái đang tự mình hoá trang sau khi thấy Linh Dục đến, lập tức đứng lên, rất nhiệt tình theo sát chào hỏi anh chàng, **“Bộ bạch lộ này đẹp không?”**

Một cô gái nâng váy đi tới, mỉm cười xinh đẹp.

Tô Lạc nhận ra, bộ váy trên người cô bé, đúng là trang phục một trong Thiên hạ II, bạch lộ. Bộ váy này hình như là được làm từ tơ lụa, chế tác cẩn thận, mặc ở trên người có vài phần phiêu phiêu dục tiên, chẳng lẽ lần này câu lạc bộ bọn họ kéo đến không ít tài trợ? Chất lượng trang phục so với lần trước nhìn thấy nâng cao rất nhiều.

“Anh Vũ, lén lút phía sau anh là ai đấy?” Một nam sinh da hơi đen giơ tay chỉ vào Tô Lạc, vừa hỏi.

Tô Lạc ngượng ngùng cười đang định trả lời, đã bị Linh Dục từ phía sau kéo ra, **“Hạ Lãnh Nguyệt!”**

Lập tức, hơn mười tầm mắt bắt cái xoẹt làm cho Tô Lạc hơi xấu hổ, sau đó cứng ngắc nở nụ cười, **“Tôi là Hạ Lãnh Nguyệt.”**

Sau đó cô gái đang trang điểm cho người khác bỗng nhiên chìa ra một ngón tay, **“Ai nha, nữ Quỷ Mị chính là cô ấy!”**

Tô Lạc lập tức sợ ngây người, bởi vì ngón tay của cô gái kia đang chỉ vào

cô.

Chương 53: Kiểu hình tính cách

Nam sinh da đen lúc này chạy ra phía sau lật rương đồ ra một lát, lấy ra một bộ quần áo, **“Quỷ Mị!”**

Kia là cái gì? Quần da? Áo ngực? Sau đó một đồng trang sức kỳ quái? Có nhầm không nha?

Tô Lạc lùi lại một bước, quyết định giữ khoảng cách với những người này. Mà cô gái trang điểm lúc này lại trực tiếp chạy tới, **“Chị dâu chị dâu, em là Noel, lúc này thiếu người cos Quỷ Mị, chị tới rất đúng lúc a!”**

Tô Lạc lại lần nữa nhìn bộ trang phục kia, rất bình tĩnh lắc đầu.

“Chị dâu! ! !” Noel cầm lấy cánh tay Tô Lạc lắc lắc lắc để, Tô Lạc nhìn về phía Linh Dục xin viện trợ, lại phát hiện anh chàng nhíu mày, **“Cô mặc cùng cái kia không sai biệt lắm, giúp bọn họ một lần đi!”**

Tô Lạc nổi giận, cái gì mà gọi là không sai biệt lắm, cô là mặc quần ngắn T-shirt nha, mặc dù quần hơi ngắn, nhưng mùa hè, mặc quần ngắn là bình thường nhưng phía trên trang phục của Quỷ Mị, là áo ngực được không, không phải không sai biệt lắm, mà là khác rất rất nhiều!

Nhưng đau lòng thay, Tô Lạc một người dễ mềm lòng, cho nên cô không chịu nổi nhiều người ma như vậy, sau khi kháng nghị vô hiệu, bị ép không trâu bắt chó đi cày. Một câu lạc bộ cosplay của trường, như thế này thì thật sự là hơi bị đơn sơ, phòng học không có phòng thay đồ, vì vậy Tô Lạc bị ép mang theo một đồng quần áo ra ngoài rẽ trái, đi thẳng 100 mét là đến WC, mà trong lúc này, Linh Dục cầm một số vật phẩm trang sức linh tinh trong tay, một đường đi theo phía sau cô.

Tô Lạc: **“Tôi là đi WC thay quần áo!”**

Linh Dục: **“Tôi là giúp cô cầm đồ.”**

Tô Lạc: **“Oh, anh đưa đây, tôi tự cầm!”**

Linh Dục nhướn mày: **“Tôi là sợ cô cầm chạy mất!”**

Tô Lạc nghiêm mặt nói: **“Tôi là người tham những thứ nhỏ nhặt này sao?”**

Linh Dục cười nhạt: **“Cô không tham tiện nghi, cô rất sợ chết.”**

Tô Lạc im lặng, không được phủ nhận, nó một mực đầu tranh, có nên cướp đường mà chạy hay không. . .

Trang phục bọn họ chế tác là dựa vào Quỷ Mị kinh điển trong trò chơi, da thuộc màu đen, phía trên khảm một ít kim chúc phát sáng, thật ra thoát nhìn rất đặc sắc, chỉ là mặc vào mới cảm thấy 囧..

Đầu tiên, phải đem dây lưng nội y của mình đổi thành dây mỏng trong suốt, sau đó. . .

Tô Lạc lệ rơi đầy mặt, đồ bơi ba mảnh cũng không gì hơn cái này a, cô thật sự phải mặc thế này đi ra ngoài sao? Suy nghĩ một lúc lâu, Tô Lạc thay tốt trang phục, đem T-shirt của mình mặc lại lên người, che cảnh xuân bại lộ.

Sau khi ra ngoài thấy Linh Dục đứng cách đó không xa, thấy Tô Lạc mặc thành bộ dạng này đi ra cũng không nói gì, lại kéo cô trở lại phòng học. Sau khi trở về một đám người đều thở dài, nhưng cũng không có quá nhiều yêu cầu, mà cái kia Noel nói Tô Lạc ngồi yên để cô giúp hóa trang.

Chỉ là hóa trang xong rồi thì phải đội tóc giả, mà lúc này, T-shirt của Tô Lạc cần phải cởi ra, nếu không tóc giả đeo vào sẽ bất tiện mặc cởi, Tô Lạc rơi vào đường cùng đành phải làm theo, mà sau khi cởi ra, Noel lại chặc chặc cảm thán, **“Em đã nói đáng người của chị dâu mặc cái này vào chắc chắn là rất có tuyệt mà!”** Sau đó cô nàng xoay người rống giận đám con trai **“Nhìn**

cái gì vậy! Nên làm gì thì làm cái đó đi!”

Chờ sau khi tất cả chuẩn bị tốt, chờ đợi Tô Lạc chính là một đôi giày da đen siêu cao.

T T. . .

Sau khi tạo hình của Tô Lạc chuẩn bị tốt, đoàn người lập tức lũ lượt đi về phía quảng trường, trên đường đi đoàn người không ngừng cảm ơn Tô Lạc, khiến cho cô không được tự nhiên, nhưng trong tiếng khen tặng cũng xen lẫn âm thanh không hài hòa, **“Mặc dù tạo hình là không sai nhưng mà khí chất không đúng a, bộ dạng sợ hãi rụt rè này không có một chút khí chất ngự tử và lạnh lùng của Quỷ Mị!”**

Nói chuyện chính là cô gái bạch lộ thanh thuần tịnh lệ, Tô Lạc cảm thấy nếu như là cô nàng mặc cái váy kia, thật ra cũng có thể ngẩng đầu mà bước, không phải cô nghĩ thậm thà thậm thụt sợ hãi rụt rè, chỉ là bại lộ nhiều lắm, gót giày rất cao, không quen mà thôi.

Dọc theo đường đi sinh viên rất nhiều, đặc biệt là càng đến quảng trường tiếng người càng ồn ào, vô số ánh mắt tụ tập về đây, Tô Lạc càng khấn trương đến mức tim cũng ra mồ hôi, lúc này Linh Dục coi như sẵn sóc, lặng lẽ hỏi cô có cần đỡ không, còn đưa khăn tay cho nó, nhưng điều này cũng không thể làm Tô Lạc có thêm cảm kích, trong lòng cô đang gào thét, nếu không phải Linh Dục kéo cô tới tham gia cái gì câu lạc bộ hoạt động, cô làm sao phải chịu tội thể này a???

Bà nó, càng đáng sợ hơn là gặp phải bạn học trên quảng trường, càng đáng sợ chính là bạn học kia từng là mỹ nam cô từng mong nhớ, rất muốn tự tử a!

Nhưng kia chỉ là một hồi đơn phương rung động khi còn trẻ, sớm đã biến mất theo thời gian. Nhưng cố tình lần thứ hai gặp phải, làm cho Tô Lạc hơi hoảng hốt một chút, cuối cùng cô thở dài, đem mặt nạ nặng nề đeo lên mặt.

Như thế này, hẳn là sẽ không bị nhận ra đi!

Câu lạc bộ cosplay chiếm giữ vị trí có lợi nhất của quảng trường, bọn họ trải qua trường học đồng ý bắt đầu dựng sân khấu, trên đài trải rất nhiều biểu ngữ rất lớn, dán rất nhiều ảnh chụp, đương nhiên, sức hấp dẫn của ảnh chụp xa không bằng người thật, đoàn người Tô Lạc vừa mới đi qua, đã bị mọi người đem làm khỉ mà vây xem.

“Nữ Quỷ Mị này là ai tìm tới? Không tệ nha!” Giọng nói này Tô Lạc cũng rất quen tai, hẳn là Tịch Tĩnh Vô Thanh om sòm, cho nên cô hướng về anh chàng khề gật đầu, **“Hạ Lãnh Nguyệt!”**

Vốn là không muốn nói nhiều cho nên có thể tiết kiệm bao nhiêu thì tiết kiệm bấy nhiêu, ai ngờ Tịch Tĩnh Vô Thanh đột nhiên la lên, **“Wa, rất có khí chất ngự tử a!”**

Vì vậy Tô Lạc triệt để ㄟ, không tiếp tục để ý đến anh chàng.

Dựa vào lời giới thiệu của người chủ trì, những coser lần lượt lên sân khấu, mà Quỷ Mị của Tô Lạc lại an bài đang cuối cùng. Khi giới thiệu câu lạc bộ đoàn người cũng không quên giới thiệu trò chơi, quảng cáo bang nhận người, khiến cho sinh viên mới của trường còn chưa cảm thụ được bầu không khí học tập đã bị kéo vào vực thăm game online, Tô Lạc rất khinh thường bọn họ.

Noel ở bên cạnh bơm hơi cho Tô Lạc, làm cho cô sau khi lên sân khấu không cần sợ hãi, tùy tiện đứng là được rồi, phía dưới mặc dù vây quanh không ít người nhưng cứ coi đó là con chó con mèo là được. Mà bạch lộ cô nương kia trước khi lên đài còn liếc mắt nhìn cô một cái, nhấn mạnh, **“Sau khi lên sân khấu đừng có xấu hổ ôm ngực nữa, thật mất mặt.”**

Tô Lạc: “...”

Dù sao cũng là gái lỡ thì năm 4 rồi, cũng đã trải qua hoặc ít hoặc nhiều chìm nổi, không đến mức dậm chân ở chỗ này, quay đầu chỉnh lại mặt nạ, hóa trang cũng giống quỷ thế này, ai có thể nhận ra cô? Ôm ý nghĩ như vậy, Tô Lạc lên sân khấu, kia kêu một cái tự nhiên. Quỷ Mị, sát thủ mà thôi, cô chẳng qua là đứng ở trên sân khấu lạnh lùng nhìn xuống, nghe thấy tiếng hít sâu của

người xem, sau đó tùy ý bày ra vài dáng pose, cô lùi về một bên đem sân khấu tặng cho người khác, đột nhiên nhớ tới mình từng ở dưới đài nhìn Tà Ảnh trốn ở góc phòng ngăn người, cô bỗng nhiên khẽ cười ra tiếng.

Mà Tà Ảnh lúc này đang ở dưới sân khấu nhìn cô, trên tay cầm máy ảnh.

Hoạt động câu lạc bộ của bọn họ thuận lợi kết thúc, số sinh viên mới đăng ký vào câu lạc bộ có khoảng hơn một trăm người, mà đăng ký làm quản lý cũng có hơn 30 người, mà đám người kia cũng làm như thật, muốn làm quản lý phải qua phỏng vấn, mọi người phải chuẩn bị thật tốt vân vân. Tô Lạc đối với mấy tên đi lừa gạt trẻ em tỏ vẻ căm thù đến tận xương tủy, đối với áo liền quần càng căm thù đến tận xương tủy, vì vậy cô cương quyết từ chối lời mời cùng đi ăn cơm, chuẩn bị một mình trở về.

Hôm nay cả ngày từ đầu tới đuôi bị Linh Dục nắm mũi đi, bây giờ cô rất cục bạo phát.

Linh Dục cũng không nhiều lời, ngoài đời anh ta cũng không có khả năng giống giống trong trò chơi bán manh khóc lóc om sòm, mà bán manh khóc lóc om sòm vừa đúng là điều Tô Lạc không thể chống đỡ, cho nên cô chỉ hất cằm nói: **“Tôi đi trước, quần áo ngày mai trả cho anh!”**

Linh Dục lặng lẽ đưa miệng đến gần tai nói, **“Mặc bì giáp vào rồi thì tưởng mình là nữ vương?”**

Sặc. . .

Người này nhỏ giọng nói xong rồi lại vẻ mặt bình tĩnh nhìn ra xa, mặt không chút thay đổi một thân chính khí làm cho Tô Lạc 囧 đến mức không thể 囧 hơn. Đây rốt cuộc là cái gì cái gì a? Xin hỏi anh rốt cuộc là cái gì thuộc tính?

Trở về tháo trang sức tắm rửa, tự mình một người lên trò chơi, bạn Linh Dục đã trở về, hơn nữa rất tự nhiên giải đáp vấn đề của Tô Lạc.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (lẫn lộn), lão bà, bọn họ nói con gái bây giờ đều thích kiểu đứng đắn nghiêm túc, em cảm thấy anh hợp cách không?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt:.. .

Ai nói cho cô biết làm sao đem cái tên nhị hóa trong trò chơi này cùng với người trong hiện thực kia hợp lại làm một a, ông trời ơi!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Bình thường.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (chớp mắt) vậy em thích loại nào?

Tô Lạc im lặng, thích kiểu nào thì liên quan gì đến anh a! !

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi thích bình thường.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (nghiêm trang) tôi vẫn luôn là một người bình thường.

Bà nó, game không có biểu tình bán manh đâu, anh còn dám làm bán manh như thế, cô rất muốn chết a. . .

Nhưng mà cũng phải nói, quan hệ của bọn họ có vẻ như rất tự nhiên?

Chương 54: Ân tình

Hệ thống: Hoa Khai Nhược Tương Y xin gia nhập bang.

Hệ thống: Hoa Khai Nhược Tương Y gia nhập bang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Hoan nghênh ~

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Hạ Vũ, thì ra anh vẫn còn chơi Thiên hạ II nha (ôm một cái)

Tô Lạc nhướn mày hỏi, ai đây?

Linh Dục không biết xấu hổ: “Người yêu cũ.”

Tô Lạc: “. . .”

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Y Y làm sao cũng sang đây rồi?

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: hôm nay nghe người ta nói Vũ ca vẫn chơi game nên sang đây xem, Vũ ca chơi lại mà mọi người cũng không nói cho em biết. (đập bàn)

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Anh vẫn chơi.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Trong Khuynh Tẫn Thiên Hạ.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Anh chơi Linh Dục? Không chơi Thái Hư sao?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Ừ.

Tô Lạc: “Anh còn có acc Thái Hư?”

Linh Dục: “Ừ.”

Tô Lạc: “Lôi ra xem nào, đại Tà Ảnh rất mạnh!”

Linh Dục: “Tôi chỉ có tiểu Tà Ảnh, cô có muốn xem không?”

Tô Lạc: “Xi!”

. . . Sự thật chứng minh, hoạt động chiêu tân ngày hôm nay của bọn họ rất thành công, không chỉ bên ngoài trò chơi hot mà trong trò chơi cũng thế, có không ít người gia nhập liên minh, mặc dù những acc nhỏ này đều vào bang bộ tộc tinh anh đại học A, nhưng các quý danh của Võ Nghệ Cao Cường cũng có trách nhiệm mang acc nhỏ, hơn nữa có thể thu đồ đệ đều nhất định phải thu đồ đệ, Tô Lạc cũng không may mắn thoát khỏi.

Cô cùng Linh Dục dẫn theo ba acc đi 14 bản, các acc nhỏ ở trong đoàn nghị luận hoạt động chiêu tân buổi chiều, nói nhiều nhất, tự nhiên là Tô Lạc cos nữ Quỷ Mị. Đương nhiên, ngoại trừ tiểu cô nương nói hơi bại lộ, những người khác đều khen gọi cảm, cao quý, lãnh diễm vân vân, Tô Lạc nghe xong mà nổi da gà. Cuối cùng một acc nhỏ rất khẩn thiết hỏi thăm ID của nữ Quỷ Mị trong trò chơi, sau đó chỉ thấy Linh Dục rất sâu trầm đánh chữ đoàn.

【 Đoàn 】 Vũ Nhiên: Đó là nữ thần trong lòng tôi.

【 Đoàn 】 Vũ Nhiên: (chớp mắt) chờ cậu 70 cấp rồi tôi sẽ nói cho cậu ID trò chơi của cô ấy.

Thế là, toàn bộ đoàn nôn mửa.

Bên này, Tô Lạc và Linh Dục mang acc nhỏ mang đến chân hải, trong bang cái kia Hoa Khai Nhược Tương Y bắt đầu chà chữ.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Hạ Vũ mang tội này đi 72 bản

đi, tìm không được Thái Hư đánh BOSS lam, chỉ có tìm Linh Dực!

BOSS cuối cùng của 72 bản phải dùng Đại Độc quần công, sau vô số lần thử nghiệm khiêu chiến các đoàn đội rút ra kết luận, có thể dùng Thái Hư hoặc là Linh Dực đánh lam của BOSS, đến lúc đó BOSS không cách nào thả ra kỹ năng quần công, mọi người có thể tùy ý hoành hành. Cho nên ở trong một đội ngũ đi phó bản, Thái Hư là chức nghiệp không thể thiếu, nếu như không có Thái Hư thì có thể dùng Linh Dực thay thế cũng được, nhưng thời gian đánh lam sẽ lâu hơn một chút.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Trong bang có rất nhiều Thái Hư!

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Cũng không nói không có a, nhưng gần như đều đã đang trong chiến trường. . . Đám con trai là cuồng chiến trường.

Tô Lạc cười hắc hắc, nói chen vào trong bang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Căn cứ vào suy luận trên, con trai đều là cuồng chiến trường, anh không đang trong chiến trường, cho nên anh không phải con trai.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: . . .

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: (mắt lé) Cô có muốn nhìn thử xem chút không?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: (trừng mắt)

Tô Lạc: “Anh thắng!”

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: (trừng mắt)

Sau đó là một loạt biểu cảm trừng mắt, cuối cùng Tóc Đen Thành Tuyết bày tỏ có thể đi 72 bản làm công, cố tình cái kia Hoa Khai Nhược Tương Y

giống như là không nhìn thấy, không ngừng gọi Linh Dục vào đoàn, làm cho Tóc Đen vô cùng mất mặt, đánh một cái im lặng tuyệt đối rồi không hề lên tiếng, Tô Lạc nhìn danh sách bạn tốt một chút, tên kia lại đi chiến trường.

Rất rõ ràng, cái này Hoa Khai Nhược Tương Y đối với Linh Dục có tâm tư.

Tô Lạc cảm thấy cô rất vất vả, mỗi ngày phải theo tên kia đi chiến trường, cùng Linh Dục đấu trí đấu dũng, hôm nay còn muốn đấu tiểu tam. Lúc đó, cô còn chưa phát hiện tâm tính của bản thân, còn chưa phát hiện bản thân đã đem mình đặt vào vị trí nguyên phối phu nhân, chỉ xắn tay áo, bắt đầu mình mục trương đảm ve vãn trong bang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đến cầu hỉ thước làm lễ tạ thần.

Khụ, tha thứ cho chỉ số IQ của cô đi!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Được được, tới liền.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Sặc. . .

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Lưu Vân Độ PK, thua lên Thế Giới hô to tôi là một cục c*t” Ba lần.

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Em sai rồi. T T . . . Em không nên đùa giỡn chị dâu! ! !

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Vũ ca ở trong Khuynh Tấn Thiên Hạ cũng kết hôn sao?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Lão bà.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt:?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Không có việc gì, đem ra khoe chút.

Bà nó!

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Chị dâu, bên này vừa vận cũng thiếu 1 Bảng Tâm, đến giúp đi 72 bản đi.

Thật ra Tô Lạc muốn đổi môn phái, chỉ là muốn rất nhiều rất nhiều dũng sĩ chi ngọc, cô trước đây mỗi ngày cũng đi phó bản dưới 70 cấp kiếm tiền, vì kiếm tiền gần như không có thời gian đi phó bản trên 70 cấp, mà dũng sĩ chi ngọc lại nhất định phải là BOSS cao cấp bản mới rơi, cho nên đến bây giờ, dũng sĩ chi ngọc trong túi cô chỉ có 11 cái, xa xa không đủ.

Lúc đầu cô không định đi nhưng lại thấy đi cùng Linh Dục vẫn hơn là để một mình anh ta đi, ai ngờ cô còn chưa trả lời thì đã thấy Linh Dục đánh chữ trong bang.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Cô ấy không đi. Cô ấy phải đi nghỉ sớm, ban ngày đọc sách ôn thi nghiên cứu sinh.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Vậy còn anh?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Anh cũng không đi, anh phải soạn bài.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Vũ ca dạy thay?

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Không phải, gặp phải một học sinh dốt, thiếu căn bản.

A!

Tô Lạc đang định rút gào thì thấy Linh Dục nói chuyện riêng lẫn tới.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà. tắm rửa rồi đi ngủ đi, ngày mai gặp.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Tôi tự học được không?

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: (nhưn mày) Cô nói đi? Logout đi ngủ, đồng hồ báo thức đến 6 giờ 20.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Tại sao lại sớm như vậy?

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Cô nhìn cái chân thô kia đi, đã bao lâu không vận động rồi, sáng sớm chạy bộ!

What? Anh làm sao không chết đi a? T

ô Lạc thở dài một tiếng, bất mãn logout. Chỉ là sau khi tắt trò chơi, đột nhiên nhớ tới một việc, cô lúc trước muốn hỏi một vấn đề, sau đó bị ngắt lời quên mất, mình định hỏi gì nhỉ? Cô nàng sống chết nghĩ không ra, mà lúc này thời gian còn sớm, không đến 10 giờ, Tô Lạc nghĩ một chút, đăng nhập bằng acc Thiên Cơ đã lâu không vào.

Acc Thiên Cơ login trong bang vẫn ồn ào như lúc này, Tô Lạc đi xem tài liệu sư môn trong quốc khố bang không nhiều lắm, bỏ chạy đi đào khoáng, trogn khi chờ thành thực thì nhìn sách, vô cùng thích ý.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Trước đừng đánh, chờ hết lam đã.

Khi cô login thì có chú ý tới Vũ Nhiên vẫn còn online, chỉ là không thêm Bạn Tốt, cũng không biết anh ta đang làm gì, hiện tại xem ra tên này đang ở trong 72 bản nha!

Tô Lạc lập tức ném sách sang một bên!

Dựa vào, làm cho lão nương logout xong thì cùng người yêu cũ hạ bản a?

Chương 55: Máu chó

Tô Lạc lấy di động ra gửi tin nhắn cho Linh Dục. “**Anh đang làm gì đây?**”

Linh Dục lập tức trả lời, vô lại trước sau như một. “**Thế nào, nhớ anh?**”

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: wa, ra ngọc bội rồi. Vũ ca, em muốn 【 Yên Chi Lệ 】 .

【 Yên Chi Lệ 】 là một khối ngọc bội trong đó có một thuộc tính ẩn, là ngay khi bị công kích thì có tỷ lệ làm cho đối phương biến thành cáo, bởi vì tên dễ nghe lại tương đối rất tốt chơi nên thứ này rất được rất nhiều người thích, Tô Lạc cũng không ngoại lệ, chẳng qua là thứ này cũng là đánh BOSS che dấu ra, Tô Lạc thuộc dạng Băng Tâm khổ bức độc thủ (*sờ rương không ra đồ tốt*), cô chơi lâu như vậy còn chưa kiếm được một khối, cho nên, lúc này thấy nói chuyện trong bang, lửa giận lập tức nổi lên.

Cô lại nhắn tin, “**Anh ngủ chưa?**”

Linh Dục trả lời, “**Ừ, chuẩn bị ngủ!**”

Ngủ cái đầu!

Bởi vì Tô Lạc nhìn thấy Hoa Khai Nhược Tương Y ở trong bang nói nhiệm vụ chiến trường của cô nàng ngày hôm nay còn chưa hoàn thành, kéo Linh Dục cùng cô nàng cùng đi chiến trường, sau đó bạn Linh Dục vui vẻ đồng ý rồi!

Vì vậy Tô Lạc nghiêng răng nghiêng lợi ở trong bang đánh chữ.

【 Bang 】 Hoan Ca: chiến trường a, tôi cũng muốn đi. Mang thêm tôi đi nữa, nếu tổ đội thì tỉ lệ phân đến một đội lớn hơn, biết đâu lại có thể cùng một bên nha~

Hiện tại cũng đã 10 giờ rồi, thời gian tổ đội đi chiến trường đã sớm qua, ngoại trừ sử dụng quan hệ vợ chồng ra thì không có gì có thể bảo đảm có thể phân đến cùng bên chiến trường cái khác đều là tùy cơ, bây giờ Hoa Khai Nhược Tương Y lại kéo Linh Dục đi chiến trường chẳng lẽ là cảm thấy giữa bọn họ có thiên đại duyên phận chắc chắn có thể phân đến một bên? Hừ! Tô Lạc hừ lạnh một tiếng, nghĩ muốn thế giới hai người sao, cô càng muốn đi chen ngang.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: T T . . .

Bạn nói với Khinh Ca: Suyt, xem bọn họ làm trò gì.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Ai nha, chị gái tới, em cũng muốn

đi chiến trường, nhiệm vụ hôm nay của em cũng chưa xong, cùng nhau a cùng nhau a, xem xem có thể phân đến một bên không?

Hệ thống: Bạn xin gia nhập vào đội ngũ của Vũ Nhiên.

Tô Lạc tiến vào tổ đội sau, bất ngờ phát hiện bên trong chỉ có Hoa Khai Nhược Tương Y và Linh Dục hai người.

Cô lập tức cảm thấy giá trị sĩ khí toàn bộ đầy! Chỉ là một phút sau Khinh Ca cùng Ngày Đó Minh Nguyệt vèo vèo gia nhập đội ngũ, như vậy, thế giới hai người của bọn họ biến thành phân đội nhỏ 5 người, có lẽ Hoa Khai Nhược Tương Y rất là buồn bực a!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Xin đi.

Hệ thống: Vũ Nhiên đem đội trưởng giao cho Hoan Ca, Hoan Ca trở thành đội trưởng.

Tô Lạc cũng lập tức xin chiến trường Hệ thống biểu hiện đang xếp hàng mà lúc này mặc dù trong đội ngũ im lặng, nhưng nói chuyện riêng của Tô Lạc nhưng là không chút nào gián đoạn.

Khinh Ca nói với bạn: Cái kia Hoa Khai gì gì đó niềm đã chết liên tục quần quít lấy Vũ Nhiên hạ bản, hạ bản rồi nói không được nói chuyện trong Đoàn Đội, nhìn trong bang một mình cô nàng chà chữ.

Khinh Ca nói với bạn: Cái gì vậy a, đi vào bản sao rồi thì, Vũ ca chạy xa quá, em không thêm được máu các loại, (gõ mõ) phải dao sắc chặt đay rồi, đem tất cả âm mưu ám kế bóp chết trong nôi!!!

Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Sư phụ, Khinh Ca nói cái này Hoa Khai có vấn đề, phải cẩn thận!

Tô Lạc thấy Khinh Ca cùng Ngày Đó Minh Nguyệt báo cáo, càng ngứa răng, lại gửi tin nhắn. **“Anh ngủ chưa?”**

Linh Dục nhắn lại, **“Chẳng lẽ cô muốn ngủ với tôi?”**

Bà nó, người này trái phải đều chọc điên người khác, chắc chắn là trong lòng có quỷ nếu không trực tiếp ở trong trò chơi lại động?

Đình một tiếng, Hệ thống nêu lên tin tức, **chiến trường đã mở bạn tương ứng là huyền.**

< Tổ Đội > Khinh Ca: Huyền.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Tổ.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Em cũng tổ.

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Huyền.

Tô Lạc im lặng. . .

< Đội Trưởng > Hoan Ca: Huyền. . . .

@\$*@&\$, Hệ thống người là cô ý đi!

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: A, chúng ta không phải một phương rồi. Vũ ca chúng ta lui đội đi.

Tô Lạc ném chuột sang một bên, nghĩ anh nếu như dám lui đội, lão nương lập tức đăng nhập acc Băng Tâm, đến bắt kẻ thông dâm trong giường, nháo long trời lở đất!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Cũng thế thôi, Hoan Ca cho cái điều trận, chạy trốn nhanh một chút!

< Đội Trưởng > Hoan Ca: 凸!

Sau khi chiến trường mở ra, với tư cách là kẻ địch, Tô Lạc nhìn Hoa Khai Nhược Tương Y cùng Linh Dục đều là {chữ đỏ}, cô mở điều trận xong liền nhảy vào chiến trường, bởi vì đồ trên người acc Hoan Ca đều là đồ dỏm, cho nên cô cũng không dám chạy nhanh, bằng không bị người đánh thì cũng hai ba cái là ngã, chẳng qua cô nhấn mở bản đồ, nhìn thấy phía Linh Dục cùng Hoa Khai thì dẫn Khinh Ca cùng Ngày Đó Minh Nguyệt rất hưng phấn mà xông qua, vừa mới gặp được bọn họ hai người bị người vây ầu vì vậy ba người mục tiêu thống nhất, đem Hoa Khai Nhược Tương Y đuổi về chuồng lợn.

Sau đó, Linh Dục tốc độ vốn có cũng nhanh, lại có thêm điều trận gia tốc trạng thái, rất ung dung từ trong đám người chạy mất. . .

T T ! ! !

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Đều là một bang mà lại đi đánh tôi!

< Đội Trưởng > Hoan Ca: Dù sao cũng đều là chết, tặng đầu người cho chúng ta còn hơn là tiện nghi người ngoài nha.

Tô Lạc đắc ý (gõ mõ), Ngày Đó Minh Nguyệt cùng Khinh Ca nhao nhao phụ họa, dẫn tới Hoa Khai Nhược Tương Y ở trong Tổ Đội oán giận.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Nào có như vậy! Vũ ca, bọn họ như vậy rất thương hòa khí ảnh hưởng đoàn kết của bang.

< Tổ Đội > Khinh Ca: Chẳng lẽ cô nghĩ bang chúng có quy tắc ngầm trên chiến trường sao? Em gái nghe nè, bang chúng ta thuộc loại đi chiến trường nhìn thấy người của bang mình thì gào khóc đi lên, lấy cướp đầu người nhà làm vui, đều là một đám đao phủ hạ lưu, trái tim thủy tinh là sẽ chịu không nổi nha. . .

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Đúng nha.

Tô Lạc tưởng tượng khuôn mặt táo bón của Hoa Khai Nhược Tương Y lúc này, lập tức cảm thấy tâm tình khoan khoái không ít. Nhưng không ngờ cô

nương này lại trả lời rất bình tĩnh.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Đã biết.

Lần này chiến trường, đội của Tô Lạc bọn họ đều là rửa cờ cuồng nhân rất nhanh đem điểm số kéo lớn. Hoa Khai Nhược Tương Y bọn họ muốn xoay chuyển càn khôn đã không thể, cho nên cô nương kia lại ở trong Tổ Đội nói.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Không thắng được, chúng ta đi giết người đi!

Kết quả cô nương này vừa mới dứt lời, thì Tô Lạc bọn họ không bị buông tha, Linh Dục quân hai chiêu đem Kinh Ca gây sát, chức nghiệp tương khắc đẳng cấp áp chế lại thêm trang bị chênh lệch, bọn họ bên này tổ ba người, gần như không có sức phản kháng, đã bị giết chết rồi.

T T. . .

Hơn nữa hệ thống còn phát tin tức.

Chiến trường: Hảo thân thủ! Hoa Khai Nhược Tương Y ở trong khoảng thời gian ngắn liên tục đánh chết hai kẻ địch!

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: ha ha ha, Vũ ca em cướp được hai đầu người.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Ủ, cho em.

!!!!!! Tô Lạc cảm thấy hình như cô bị gãy một răng.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: >.-<! Vũ ca, acc Thái Hư của anh không chơi nữa sao?

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Ủ.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Trang bị tốt như vậy, rất đáng tiếc a.

Hệ thống: Thiên âm vô tượng, vạn pháp thất thường, Hạ Lãnh Nguyệt cảm thần binh du ngoạn đất hoang, nhắc lên huyết vũ tinh phong!

Tô Lạc không chế không được, cuối cùng đăng nhập acc Băng Tâm. Mà cô vừa mới login đã thu được Linh Dục nói chuyện riêng.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: [tròng mắt] làm sao còn chưa ngủ!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Bắt gian!

Mơ hồ nhớ tới thật lâu trước kia, là mỗi Linh Dục nhảy lên nhảy xuống nói bắt gian, hôm nay lại đổi vai, Tô Lạc bỗng nhiên có chút thốn thức, cảm thán thế sự vô thường tạo hóa trêu người ai uy.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Mang theo bạn bè trước kia đi làm nhiệm vụ chiến trường, lão bà em ghen tị.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Ngại ghê, tôi nói nhầm.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Người ta là đi trộm người. :”>

Nói xong, Tô Lạc cắt về acc Thiên Cơ, đang nhìn Hoa Khai Nhược Tương Y đang nói chuyện trong Tổ Đội.

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Chị dâu lên đây! Vũ ca anh vụng trộm chạy đến Khuynh Tẫn Thiên Hạ kết hôn, hơi quá đáng! !

< Tổ Đội > Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ và sư mẫu rất ân ái!

< Tổ Đội > Hoa Khai Nhược Tương Y: Oh.

Hệ thống huyền đội lấy điểm số 2000:860 giành được chiến trường thắng lợi, bạn đánh chết 0 người, chết 3 lần, chiến trường cống hiến 1890, thu được 178 điểm chiến trường danh vọng.

Chiến trường đi ra, Linh Dục trực tiếp lui đội, ngay sau đó Hoa Khai Nhược Tương Y cũng rút khỏi đội ngũ, Tô Lạc cắt về acc Băng Tâm, Linh Dục mời tổ đội, ai ngờ lại bắn ra tin tức Hệ thống, Vũ Nhiên đã có đội ngũ.

Bà nó, nhanh như vậy liền tổ đội rồi?

Chương 56: Tranh chấp

Hệ thống: Bạn xin gia nhập đội ngũ của Vũ Nhiên.

Hệ thống: Lời thỉnh cầu của bạn không được đề ý.

Nhấn mở danh sách bạn tốt, phát hiện Vũ Nhiên lại lần nữa đi vào chiến trường, rõ ràng là theo Hoa Khai Nhược Tương Y lập tổ đội.

Bạn nói với Vũ Nhiên: . . .

Vốn đã chuẩn bị tốt mấy câu hỏi sắc bén, kết quả đánh tới một nửa lại bị cô xóa đi, cuối cùng cũng chỉ là một dòng dấu chấm ửng. Một hồi lâu sau, đối phương mới trả lời, ngữ khí giống như là đang tức giận.

< Bạn Tốt> Vũ Nhiên nói với bạn: Làm sao còn không đi ngủ vậy hả? 11 giờ đêm rồi đấy!

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh không phải nói đã ngủ rồi sao, cuối cùng là cũng online mà.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Đúng thế, tôi sẽ ngủ, chính là còn chưa ngủ thôi.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cút.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: ha ha ha, ghen đi, cô đang ghen đúng không? Cô nam quả nữ chung sống một đội, đêm khuya nhân tĩnh nguyệt hắc phong cao, quả là thích hợp làm chuyện xuất quỷ.

Tô Lạc nôn khan, cái gì gọi là xuất quỷ, quả là thích hợp làm chuyện xuất quỷ!

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Giúp đi bản sao, hai lần chiến trường mà thôi, lão bà, anh nhất định sẽ thủ thân như ngọc, nếu cô ấy dám cường, anh nhất định sẽ hai tay che ngực, hô to, người không cần lại đây!

Tô Lạc: “.”

Đúng lúc này, di động Tô Lạc vang lên, là điện thoại của Linh Dục.

Cô kinh ngạc tiếp , đột nhiên nghe đến bên kia truyền đến Linh Dục Vua ngữ khí dịu dàng lại đầy sùng nịch, **“11 giờ, nên ngủ.”**

Cùng lúc đó, trong trò chơi nói chuyện riêng lại đình vang lên.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Muốn cùng nhau ngủ sao? Nếu không cô treo cửa sổ đi ra, tôi ở dưới tiếp? (đỏ mặt)

Bạn nói với Vũ Nhiên: cút!

Tô Lạc mặt đỏ tai hồng, nhanh chóng bấm nút thoát trò chơi, sau đó rửa mặt lẫn trong chăn hai vòng, mới hoàn toàn tỉnh ngộ, Linh Dục lúc này chính là cố ý kích cô, làm hại cô giống như bị lừa thiêu mông vội vàng logout, bà nó, bị lừa rồi!

Buổi sáng 6 giờ 30, chuông điện thoại di động giống như chuông đòi mạng vang lên. Linh Dục nói là đã ở dưới lầu rồi, làm cho Tô Lạc nhanh chóng rửa mặt xuất phát, nếu xuống chậm thì . . . , ừm, ở trong trò chơi phát thế giới thông báo 100 lần, nội dung cụ thể là Vũ Nhiên, anh là trái tim của em, anh là gan của em, anh là ba phần tư sinh mệnh em; cùng với em nhớ anh, em mỗi ngày đều nhớ anh, mở mắt nhắm mắt đều là anh; hai câu cuối vô hạn lặp lại, thương hải tang điền mãi mãi không thay đổi.

Tuy rằng những lời này này là dùng hình thức tin nhắn gửi tới, Tô Lạc vẫn cảm thấy da gà rơi trên đất. Cô xoay người từ trên giường nhảy xuống, lấy vận tốc ánh sáng đem chính mình thu thập xong xuất môn, chạy vội xuống dưới lầu liền nhìn đến Linh Dục đang chờ dưới tàng cây.

Đêm qua có mưa, sáng sớm vẫn còn ẩm ướt. Trong sân trường không khí vô cùng trong lành, trên lá cây còn có hạt nước trong suốt, như là cảm giác được tắm mát của Tô Lạc, Linh Dục bỗng nhiên quay đầu, hướng cô mỉm cười.

Tô Lạc cười đến vẻ mặt sáng lạn nghênh đón, sau đó rất bình tĩnh đạp cây một cước, sau đó nhanh chóng nhảy sang một bên.

Vì thế, Linh Dục bị nước đọng trên lá cây xối toàn thân ướt đẫm.

Cho anh buổi tối trộm người, cho anh sáng tinh mơ trang khóc, hứ.

Tô Lạc liếc mắt, **“Đi a, chạy bộ!”**

Dứt lời cô chạy chậm về phía sân thể dục, một lát sau Linh Dục theo kịp cùng cô song song chạy, Tô Lạc liếc trộm liếc mắt một cái, chỉ thấy hần giờ phút này trên tóc có một Tinh điểm Thủy Châu, bộ quần áo thể thao màu trắng cũng là ướt một mảng lớn, thoạt nhìn cổ vẻ hơi chật vật, lấy tính cách của Linh Dục trong trò chơi, nhất định sẽ nhảy dựng lên xù lông, nhưng hiện tại hần cái gì cũng không nói, thấy Tô Lạc nhìn hần còn đáp lại một nụ cười thánh mẫu, làm cho Tô Lạc cảm thấy hai người này kỳ thật không phải một người cảm giác càng thêm mãnh liệt, vì thế xoắn xuýt trong lòng, cả người cũng không tự giác cách hần ở xa tới một thước khoảng cách.

Sau đó, Linh Dục cười càng sáng lạn . Hần hơi hơi nghiêng đầu, bày ra một tư thế hết sức mê người, **“Cô sợ tôi?”**

Tô Lạc cười hai tiếng lắc đầu liên tục, **“Không có a, làm sao có thể!”**

Linh Dục tiếp tục nói: **“Vậy chạy xa như thế làm gì?”**

“Ha ha.” Tô Lạc còn muốn tiếp tục giả ngu, đã bị hần đưa tay kéo lại.

T T.

Hắn thế nhưng không biết liêm sỉ đưa cánh đặt lên vai cô!

Hắn thế nhưng nhìn chăm chăm cô!

Đây là muốn làm sao a?

Tô Lạc lập tức cảm thấy tim đập như nổi trống, lúc này hai người đứng ở ven đường, Linh Dục một tay vòng lấy cổ Tô Lạc, tay kia thì chậm rãi

Tô Lạc trợn mắt nhìn, người này rốt cuộc muốn làm gì?

Sau đó liền nhìn đến Linh Dục đưa tay lên nắm lấy nhánh cây trên đỉnh đầu, rung mạnh.

Hắn cười vô cùng tao nhã, **“Một người vui không bằng mọi người vui.”**

Bà nó, Tô Lạc lệ rơi đầy mặt.

Cô hôm nay mặc T-shirt trắng bằng vải bông được không! Cái này, hình tượng trong trò chơi cùng ngoài trò chơi miễn cưỡng là trùng lên, có thù tất báo a!

Mùa hè quần áo cũng nhanh khô, chạy bộ xong liền đi ăn sáng, sau đó tự học, sau đó là ăn trưa, sau đó tiếp tục tự học, một ngày thời gian vội vàng trôi qua, mặc dù Tô Lạc không hỏi bài, Linh Dục đều tự xem sách của mình làm chuyện của mình, nhưng Tô Lạc đột nhiên cảm giác, có một người như thế ở bên cạnh, cảm giác cũng rất không sai.

Buổi tối trở về Tô Lạc đầu tiên là tắm rửa, kết quả bởi vì bạn cùng phòng đã trở lại một người, hỗ trợ thu dọn đồ đạc xong mới vào trò chơi thì đã khá muộn. Mà Linh Dục thấy cô login, lập tức pt cô.

Tô Lạc có chút vừa lòng, nhận mời sau phát hiện trong đội ngũ không có người khác, càng cảm thấy tâm tình thư thái, như tắm gió xuân nha ~

Linh Dục ở trong đội ngũ rồng: **“Lão bà, mau lại đây đánh nhau!”**

T T.

Anh không thể phong hoa tuyết nguyệt một chút sao, tại sao khi nào thì lão tử login, anh đều không thể mời tôi đi U châu nhìn phong cảnh a, o(>”<)o!

Tô Lạc đuổi tới hiện trường chiến đấu, phát hiện khắp nơi đều là người, đại bộ phận sức chiến đấu trong bang đều tụ tập ở đây, mà bang khác cũng là đủ loại, hoàn toàn phân không rõ ai đánh ai. Khu vực nhưng thật ra từng loạt từng loạt sét đánh tin tức bật đi ra, đương nhiên, bị phách nhiều nhất là Linh Dục.

Thực hiển nhiên, là người của Võ Nghệ Cao Cường mở đồ.

【 Bang nguyên lão 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Với ai đánh a? Sao lại thế này?

【 Bang 】 Cha Người Trước Khi Chết: Đánh Dạ Mị. Không biết tình huống cụ thể, dù sao có PK là được.

Dạ Mị, không phải là bang của Ngồi Nghe Tiếng Gió sao, làm sao lại đánh nhau? Hơn nữa nơi này còn có người của Hồn Đoạn, đặc biệt Tô Lạc thấy được hai người cực kỳ chúng mắt, Nguyệt Huyền cùng Tinh Tuyên.

Cô nhức đầu.

Mà càng làm cho cô khó chịu hơn là, bọn họ hình như là cùng Hồn Đoạn bang đánh Dạ Mị.

【 Bang nguyên lão 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tại sao lại có người Hồn Đoạn ở đây?

Tuy rằng gần nhất chiến hỏa không có châm, nhưng là cùng Hồn Đoạn từ lúc hợp sever vẫn thuộc loại quan hệ đối địch, bây giờ lại liên hợp lại đánh Dạ Mị, làm cái trò gì đây?

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Hồn Đoạn là bạn của tôi, tới giúp tôi.

.....

Vậy ra tranh chấp là cô gây ra?

Tô Lạc nhất thời khó chịu .

Mà lúc này, cô vừa mới bắt gặp Ngồi Nghe Tiếng Gió sống lại ở thần thạch, lập tức gửi đi nói chuyện riêng.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái chai, đây là làm sao vậy?

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Bản nhân?

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: >-. -<! ! Ủm.

Ngồi Nghe Tiếng Gió đứng ở thần thạch chỗ bất động, sau một lát, nhất đại đoạn đối thoại suu một chút bắn ra ngoài.

Chương 57: Mâu thuẫn

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Người của bang anh đi Đào Khê bản sao, ở trong môn phái kêu một Băng Tâm, chính là cái kia Hoa Khai, cô ta nói trang bị đã đủ chỉ cần lấy ngọc, sau lại ra một vòng cổ cực phẩm tăng nhanh nhẹn, tiểu Băng Tâm bang anh không có vòng cổ, mà vòng cổ của cái kia Hoa Khai thuộc tính cũng chỉ kém điểm nhanh nhẹn mà thôi, cô ta muốn vòng cổ, bọn anh chưa cho, ra bản sao, bang bọn anh liền bị mở đồ.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Ai mở đồ?

Trong nháy mắt Tô Lạc làm ra quyết định, nếu như người canh giữ ở cửa mở đồ là Linh Dục, cô sẽ không lưu tình chút nào cùng anh ta cắt đứt quan hệ.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Bang Hồn Đoạn.

Nhìn câu này, Tô Lạc trong lòng thở phào nhẹ nhõm, may mà không phải. .

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Sau đó người bọn anh đến giúp đỡ thì người của bang em cũng đến.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Sau đó hai bên iền sống mái với nhau?

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Uh.

Tô Lạc đã hiểu, nếu như chuyện đúng như lời Ngồi Nghe Tiếng Gió, như vậy Hoa Khai này thật là cực phẩm, hơn nữa cực phẩm này còn cùng trường với cô, Tô Lạc nhìn không được tò mò cô gái này rốt cuộc lớn lên như thế nào, có thật xứng với bốn chữ hồng nhan họa thủy hay không.

【 Trương Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đừng đánh nữa. Chưa biết

rõ ràng chuyện gì xảy ra đánh cái gì a!

Có lẽ là mọi người đang đánh hăng, những lời này của Tô Lạc không có hiệu quả, kết quả cô dứt khoát mở hình thức bang phái, trực tiếp thừa dịp Ngồi Nghe Tiếng Gió đánh Tinh Tuyền, sử dụng một cái Phá Giáp, không ngừng bắn tên trộm, nhân cơ hội ở sau lưng đâm hấn.

Sau đó không phụ sự mong đợi của mọi người, Tinh Tuyền nằm đo đất.

Mà lúc này, Hoa Khai Nhược Tương Y ở trong bang nói.

【Bang】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Cô giết Hồn Đoạn làm gì? Hồn Đoạn chính là đến giúp đỡ, cho dù trước đây là kẻ địch có cừu oán, lúc này cũng không nên ở sau lưng đâm người ta chứ, bằng không tôi làm sao giải thích với họ thế nào?

Tô Lạc bĩu môi khinh thường, tôi quản cô thế nào giải thích.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Em cũng không bảo vệ tôi – tôi muốn đi tìm vú em khác che chở.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tùy tiện.

【 Trưởng Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Chính cô khi nhập đội đã nói chỉ cần chà ngọc, vòng cổ của cô cũng có 13 chui rồi, người ta không phân cho cô, cô liền gọi người đến giết, có đạo lý sao?

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Chà ngọc thì không thể muốn trang bị sao? Tôi miễn phí làm công cho người ta, muốn một cái vòng cổ thì có vấn đề sao? Tiểu Băng Tâm kia tăng máu còn không có bằng một nửa tôi, phía trước tôi chưa từng cùng cô ta cướp, kết quả tôi đều nói tôi muốn rồi, bang bọn họ lại trực tiếp chia cho Băng Tâm kia, coi tôi là cái gì vậy ah!

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Ai chẳng có nhu cầu a, hắc trang bị nên giết!

【 Trưởng Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Khi đi vào cô là nói bản thân chỉ chà ngọc, đúng không? Hơn nữa, cô một acc Đại Băng Tâm như vậy, vòng cổ cũng là đây, còn đi theo Tiểu Băng Tâm người ta cướp vòng cổ, có cần phải thế không? Cho dù cô cảm thấy bản thân có lý, khoan dung khiêm nhường một chút không tốt sao? Cho acc nhỏ cảm nhận chút quan ái không được a?

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Ôi chao, ở đâu tới thánh mẫu bạch liên hoa thế này? Vẫn còn là Nguyên Lão đâu, bang mình bị ức hiếp mặc kệ,, không ngừng thay người khác nói, chẳng lẽ là . . .

Tô Lạc cùng Hoa Khai đối trì, cuối cùng khiến cho người trong bang chú ý, vì vậy cả đoàn người đều dừng sờ đứng tại chỗ, đều nhao nhao đánh chữ bắt đầu hoà giải, vì thế Tô Lạc không có nhiều lời, chỉ ở trong bang làm cho người ta trước đừng đánh, dù sao đều đã hồng, lại đánh nữa bị sét đánh, lúc đó lại càng thiệt.

【 Trưởng Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đi trước Tây Lăng Ứng thành treo đồ đi.

Lúc này, phản ứng cũng không nhiều, thứ nhất phần lớn bang là tâm huyết nam nhi, đánh nhau là chuyện bọn họ cầu còn không được, thứ hai người mới gia nhập bang quá nhiều, Tô Lạc theo chân bọn họ thật ra không tính là quen thuộc, lời cô nói tự nhiên cũng phải cũng không đến nơi đến chốn coi trọng.

Lúc này Tô Lạc bỗng nhiên rất nhớ Quyển Quyển, khi đó cô ấy cỡ nào quyết đoán a, nói một là một, cả một đám người theo cô như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nếu như cô hô rời khỏi, chắc chắn vèo vèo một cái, sẽ truyền đến một người cũng không dư thừa. Chẳng qua là hiện tại Quyển Quyển đi rồi, ngay cả Võ Nghệ Cao Cường cũng không phải Võ Nghệ Cao Cường lúc đầu nữa rồi.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Sợ cái gì, Vũ ca không phải nói thanh toán tiền sửa trang bị cùng tẩy hồng đan sao?

< Tổ Đội > Tô Lạc: . . .

Cuối cùng, truyền tông rời khỏi cũng chỉ có những người của Võ Nghệ Cao Cường lúc đầu. Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy rất khó chịu, những bạn học này, trên danh nghĩa là thân thiết, nhưng cô cảm thấy, vẫn là đám người trước đây mới khiến cho cô an tâm, mà lúc này, cô bỗng nhiên dâng lên xúc động, sau đó nhún mở danh sách bang, đem 10 người rời khỏi mời vào đoàn.

【 Đoàn Đội 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Làm sao vậy?

【 Đoàn Đội 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Đổ 700 phút.

【 Đoàn Đội 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Thật ra mình cảm thấy cái kia Hoa Khai thật phiền, vừa lạc lạc(*) lại đáng ghét, giống như ruồi nhặng vậy.

() lạc lạc: từ này thì mình hiểu nhưng chuyển sang viết thì mình chịu, đại loại là kiểu nói chuyện mà nũng nịu gì gì đó ấy –!!!!*

【 Đoàn Đội 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: Lão bà đại nhân nói chính là.

【 Đoàn Đội 】 Cha Mày Trước Khi Chết: ==! Giọng nói rất mềm rất êm tai.

【 Đoàn Đội 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Đi tìm chết! Đồ háo sắc!

【 Đoàn Đội 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: Lão bà đại nhân nói chính là.

【 Đoàn Đội 】 Cha Mày Trước Khi Chết: . . .

【 Đoàn Trưởng 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Mình muốn giết Hồn Đoàn bang, Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền.

【 Đoàn Đội 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Hạ Hạ chấp niệm rất sâu. .

.

【 Đoàn Đội 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Người mua acc là vô tội.

Tô Lạc hít sâu một hơi, quyết định đem chân tướng nói cho mọi người, mặc dù cụ thể chi tiết cô cũng không muốn nhắc lại, nhưng cô chung quy là muốn nói, Tôi Là Gạch Chéo không có bán acc bán acc, Tinh Tuyền là hấn đang chơi.

【 Đoàn Trưởng 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Hấn vẫn là Gạch Chéo.

【 Đoàn Đội 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: : ! ? ?

【 Đoàn Trưởng 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Hấn không bán acc, Nguyệt Huyền là hấn lần trước cùng các người đánh đổ nhận đồ đệ.

Trong đoàn đội im lặng vài giây.

【 Đoàn Đội 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Biết đúng không?

【 Đoàn Trưởng 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Nửa đêm ngày đó mình login nhìn thấy Quyển Quyển lên acc nhỏ, vì vậy cô ấy nói cho mình biết.

【 Đoàn Đội 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: tôi không biết nói gì nữa. . .

【 Đoàn Đội 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Nói cái gì! Đi về giết cậu nam nữ!

Vì vậy, mấy người này lại đeo hồng danh quay lại Đào Khê! Chẳng qua là đối tượng mọi người nhắm vào biến thành Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền của bang Hôn Đoạn.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Mấy người rút cuộc có ý gì?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Làm sao càng ngày càng rối loạn, mọi người trước truyền đi, trước truyền đi đừng ngộ thương.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: làm sao vậy?

Tô Lạc hừ lạnh một tiếng, kiêu ngạo thuộc tính triệt để bạo phát.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi chính là muốn giết Hồn Đoạn, tôi chính là muốn giết Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền, thế nào?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lão bà thế nào thì là thế nào.

Nói xong, Linh Dực hóa thành tiên phong, vèo một mũi tên bắn tới trên đầu Bảo Bối Chủ Ni Nam, cái này, mâu thuẫn triệt để bạo phát.

Tô Lạc tâm tình khoan khoái, trái ngược với cô, Hoa Khai Nhược Tương Y triệt để bão nổi.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Mấy người quá đáng rồi.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Có chuyện hảo hảo nói, trước truyền đi truyền đi.

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Hôm nay tôi không đi, xem Dạ Mị có thể giết tôi mấy lần, mấy người không giúp thì thôi, không giúp còn bỏ đá xuống giếng, đừng trách tôi không khách khí.

【 Bang 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: Bang Hồn Đoạn là một đám cầu nam nữ, tội này chính là không giết không được!

【 Bang 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Vũ ca anh cũng như vậy?

Thông báo: Hoa Khai Nhược Tương Y rời khỏi bang.

Tô Lạc trong lòng nhộn nhạo, bà nó, cô nương này cuối cùng cũng đi!

【 Thế Giới 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Em không ngờ, anh lại đối xử với em như vậy. . .

Sh*t(͡ ~ ͡)b

Một câu Thế Giới này, mặc dù rất mật mờ, nhưng mà ẩn náu vô số gian tình a!

Tô Lạc nhìn chăm chăm Linh Dục nhảy lên nhảy dưới trên màn hình, hừ lạnh một tiếng, trong lòng sinh ra ý nghĩ nghiêm hình bức cung.

Vì thế Thế Giới xa tương hô ứng nhưng lại đến từ chính Cái Chai nói chuyện riêng.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Em cùng Vũ Nhiên cùng một chỗ rồi?

Tô Lạc: “. . .”

Này đúng là không máu chó không Thế Giới, không người có thể may mắn thoát khỏi a. . .

Chương 58: Phát triển

Bọn họ hòa hợp rồi sao?

Ách. . .

Bọn họ đại khái đang trên đường phát triển đi~

Tô Lạc không phủ nhận, trong lòng cô quả thật là có chút xuân tâm nhộn nhạo, đã như vậy, sẽ không cần phải phủ nhận Ngồi Nghe Tiếng Gió, bằng không người ta cảm thấy còn có hi vọng tiếp cận mình, không phải tự tìm máu chó sao? Mờ ám a cái gì, hao tổn tinh thần a!

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không sai biệt lắm đi!

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Hạnh phúc. >O(∩_∩)O<~

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cảm ơn.

Hai bên không tiếp tục đối thoại, một lát sau Tô Lạc mới nhớ tới, cô còn không có chat vắn Vũ Nhiên.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Ai u, anh làm sao có thể đối xử với em như vậy. Cô nương kia ai a, giọng điệu oán phụ như vậy, nói, anh đã làm chuyện gì đuối lý?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Anh lấy trong sạch của em làm cam đoan, tuyệt đối chưa cùng cô ấy làm chuyện cầu thả!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Cút!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Vậy được rồi, (vô cùng đau đớn) Anh lấy trong sạch của mình làm cam đoan, tuyệt đối không có ngoại tình!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: (mắt lé) Anh có cái đó sao?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (lăn qua lăn lại) Anh sống là người của em, chết là quỷ của em.

Sau khi nói xong, Linh Dục đột nhiên xông vào trong quân địch, Tô Lạc không kịp tăng máu, lập tức thấy hấn chết nằm đất, mà cô vừa rồi vì tăng máu cho hấn mà đến quá gần, lúc này đám người kia ma đao soàn soạt xông đến, Tô Lạc chạy không kịp, vì vậy vô cùng vinh quang tuần táng.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: đang định gọi em tới nhặt xác (chớp mắt)

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Không ngờ phu nhân ngài như vậy yêu ta, tuần táng luôn. (xấu hổ)

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: (trừng mắt) Bình thường chút coi.

Im lặng. . .

Lúc này trình độ hỗn loạn đã chiến đã không cách nào hình dung.

Đầu tiên là Võ Nghệ Cao Cường cùng Hồn Đoạn cùng nhau giết Dạ Mị, sau đó Tô Lạc tới dẫn dắt một phần Võ Nghệ Cao Cường giết Hồn Đoạn, giờ thì biến thành Dạ Mị, Hồn Đoạn, Võ Nghệ Cao Cường đại hỗn chiến, mà lúc này bởi vì bạn cùng trường trong Võ Nghệ Cao Cường đều truyền đi, vì vậy cũng chỉ còn lại Linh Dục Tô Lạc cùng những người ban đầu của bang, bị Hồn Đoạn đơn phương tàn sát, kết quả Dạ Mị bỗng nhiên cũng nảo rút, đi theo đám người còn lại của Võ Nghệ Cao Cường cùng nhau giết Hồn Đoạn, cuối cùng, Tuyết Vực văn phong mà đến, đem Hồn Đoạn hái đi rồi. . .

Kết quả, Tô Lạc bọn họ ngã ngối ở bên cạnh cắn hạt dưa đánh nước tương rồi . . .

Hồn Đoạn tự nhiên tồn thất nặng nề, chẳng qua người ta có tiền không quan

tâm, một lát sau khi Hoa Khai Nhượng Tương Y lên Thế Giới, một dãy một loạt bình luận như rải đậu, những câu bày tỏ Võ Nghệ Cao Cường vong ân phụ nghĩa, Tuyệt Vực tận dụng triệt để, Dạ Mị hắc trang bị mà bọn họ thì ra nước bùn mà bắt nhầm, là một đám kỳ ba áp hải đường.

【 Thế Giới 】 Huân Y Thảo: Liền cô tiểu tam bắt cả hai tay nam bang phái còn nói người khác, cô mặt lại dày thêm rồi phải không?

Tuy rằng vẫn luôn thấy Huân Y Thảo công kích Hồn Đoạn chính là tiểu tam bắt cả hai tay nam bang phái, trước đây còn cảm thấy khoa trương, từ lúc ra Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền, Tô Lạc cảm thấy Huân Y Thảo kia nói chuẩn không sai chút nào, ngu ngốc ngu ngốc, mã tầm mã lời này cũng là có đạo lý nhất định, vì vậy, cô lúc này rất khó có được một lần lên Thế Giới.

【 Thế Giới 】 Hạ Lãnh Nguyệt: (gõ mõ) Tinh Tuyền, Nguyệt Huyền bắt cả hai tay nam, tiểu tam, gặp một lần giết một lần!

【 Thế Giới 】 Tôi Là Hoa Cúc: Bà nó, bán acc đổi tên cùng tiểu tam chạy, đem bọn lão tử làm khỉ đùa giỡn sao? Một lúc trước còn đem mày làm huynh đệ, a phi!

【 Thế Giới 】 Huân Y Thảo: Ha ha, tôi không nói sai đi, Hồn Đoạn bang rắn chuột một ổ, đừng theo chân bọn họ bang phái đáp quan hệ, nói không chính xác ngày nào đó đã bị tam bị vợ ngoại tình rồi.

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ U U: Thôi lắm, trò chơi mà thôi, tôi muốn cùng ai một chỗ, cô quản được sao?

【 Thế Giới 】 Bảo Bối Chủ Ảnh Ảnh: Huân Y Thảo cô năm đó bị vút vút chuyện này bị phá thùng, còn muốn tụi này tuyên truyền giúp chút sao?

Với tư cách là một người thích bát quái, Tô Lạc thật ra rất tò mò Huân Y Thảo bát quái rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thế nhưng khiến cô vừa ở trong bang đặt câu hỏi thì thấy một đám nguyên sever Quốc Sắc Thiên Hương qua loa tắc

trách qua đi, nhớ mang máng bọn họ trước đây cũng là một bang phái, không biết rốt cuộc có nội tình gì nha?

【 Bang 】 Cực Thiểm: Tương Y không vui, tôi đi ra ngoài cùng cô ấy một chút.

【 thông báo 】 Cực Thiểm Cực Thiểm rời khỏi bang.

【 thông báo 】 Linh Điểm Bát Độ rời khỏi bang. . . .

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Tùy tiện, dù sao cũng chọc lão bà tôi mất hứng, cũng không sẽ lại là bạn bè. Bao gồm Hoa Khai.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: . . .

【 Bang 】 Noel: Chị dâu uy vũ!

【 Bang 】 Nhất Đóa Kỳ Ba: Nhưng mà Tương Y là coser chủ lực của nhóm chúng ta, thiết kế trang phục trang phục hoá trang hoá trang cũng rời không được.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Hoa Khai là ai? Cô ta cos ai

【 Bang 】 Noel: Bạch Lộ Băng Tâm em gái nha!

Oh, Tô Lạc đem người thật cùng nhân vật trò chơi hợp lại, cái kia bạch lộ em gái đối với Linh Dục rất nhiệt tình, đoán chừng quả thật đối với mấy thứ này rất thông thạo, chẳng qua là Linh Dục đối với cô nàng có biện pháp hay không không biết. Nhưng mà Tô Lạc rất muốn nhảy ra nói, cos mấy thứ này, cô cũng biết nha. Nhớ năm đó, cô chơi mấy thứ này, bọn họ còn đang ăn sữa đầu! Khụ, ít nhất cũng còn đang thư xác nhận thi đại học!

~(^)~

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên:: (gõ mõ) Lão bà của tôi cũng biết nha,

chẳng qua là không thích nói ra thôi, ừm, nhưng mà nếu không thích làm thì không cần cũng được.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Vũ ca anh đừng nói chuyện không đau thắt lưng.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Đau a, làm sao không đau, lão bà đến xoa bóp xoa bóp.

【 【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ...

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Véo mạnh.

【 Bang 】 Noel: Khinh bỉ mặt trên tú ân ái Vũ ca, lúc nào mời chúng ta ăn bánh kẹo cưới? Cải lương không bằng bạo lực, không bằng tối ra ngoài ăn bữa ăn khuya hát Karaoke đi? Để cho chúng ta làm người chứng kiến quá trình phát triển của Vũ ca cùng chị dâu! Oa ha ha ha!

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: (mắt lé) không chừng đã sớm thông đồng rồi.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Thuần khiết! ! !

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Sớm đã không có!

Kết quả lời vừa ra, phía dưới một một chuỗi trợn mắt, làm Tô Lạc ngưng nghẹn không nói gì, mà lúc này cô nhớ tới một thắc mắc

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Lúc anh lên acc tôi đã làm gì?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Làm nhiệm vụ a, còn muốn còn muốn song mở làm đâu, nhiều đáng thương nhiều khổ cực a~~

Thôi lắm, lão nương trước đây mỗi ngày song mở hạ bản làm nhiệm vụ, không cảm thấy cái gì khổ cực, là anh chiều chuộng!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Lúc gặp phải kẻ địch,, còn muốn vừa dùng acc nói chuyện, vừa dùng acc anh nói chuyện miễn cho bị người nhìn ra là anh song mở mở đồ mở đồ giết chúng ta, aiz, quá mệt mỏi!

Sặc. . .

Nghe lời này, Tô Lạc tưởng tượng bộ dạng bộ dạng tên này ngồi song mở tự quyết định, kiểu mẫu đặc biệt vui vẻ, chẳng qua năng lực nói sang chuyện khác của của tên này rất mạnh rất mạnh nha, Tô Lạc hiểu ngầm cười cười sau đó tiếp tục bình tĩnh đánh chữ.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Còn có đâu??

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: (buông tay) không có!!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: A?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Còn có a (đối thủ chỉ) thuận lợi giải quyết hai cái tình địch mà thôi.

Không đợi Tô Lạc trả lời, tên này lập tức khiêu khích nói.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Thế nào, luyện tiếc? Tôi chưa từng trách em trên hoa ghẹo nguyệt khắp nơi lưu tình, cô còn muốn như thế nào?

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi lúc nào trên hoa ghẹo nguyệt khắp nơi lưu tình!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Không biết người nào khắp nơi thông đồng người, làm hại tôi bên này vẫn khẩu phu thê tình nghĩa giá trị.

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Ai biết người nào nói đi ngủ sớm một chút, lại chạy đi giúp em gái hạ bản đi chiến trường rồi.

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Hạ bản giúp một chút, out xong liền đi ngủ

ah, hơn nữa bình thường có người đến cầu giúp đỡ, em sẽ từ chối sao sao?

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Cô vô sỉ, cô hạ lưu, cô cố tình gây sự !

Tô Lạc: ” . . . ”

Được rồi, cô đuối lý, cô sai rồi.

Đúng lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên, người gọi đến là Linh Dục, Tô Lạc tim run lên chẳng lẽ là thật hẹn ra ngoài ăn cơm hát K?

“Alô?”

“Tôi vẫn không biết thì ra em lại có khí thế như vậy.”

“Ách?” Tô Lạc trầm nghĩ, đó là trước đây trước đây không muốn để ý anh, hiện tại, bất đồng bất đồng.

“Ngủ ngon.”

“Hả? Cứ như vậy?”

“Ừ, vậy em còn có chuyện gì sao?” Bên kia truyền đến một tiếng cười khẽ cười khẽ. Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy điện thoại biến thành củ khoai phồng tay.

“Không có!” Ba một tiếng cô nhanh chóng cắt đứt điện thoại, sau đó thì thấy trên kênh bang nhảy ra ra một câu.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Ai u, lão bà của anh xấu hổ rồi.

Tô Lạc: “ . . . ”

Chương 59: Cùng nhau

Ngày thứ hai, bạn Linh Dục mang đến một danh sách có tên là thời gian biểu.

Tô Lạc cầm lấy thuận tay khế lật, không khỏi 囧 chảy vài giọt mồ hôi.

Buổi sáng, chạy bộ, bữa sáng, ôn tập Cái này rất bình thường, buổi chiều đi dạo công viên, hát Karaoke, đi dạo phố, xem phim các loại. . .

“Đây là muốn làm gì?”

Người nào đó không biết xấu hổ nhướn mày: **“Lao dật kết hợp!”**

Đây là hẹn hò sao? Đây là hẹn hò sao?

Tô Lạc thở dài, **“Anh cảm thấy sắp xếp thời gian như vậy, tôi có thể thi đậu sao?”**

Người nào đó đặc ý hừ một tiếng, **“Em là không tin tôi hay vẫn là không tin vào bản thân.”**

Tô Lạc: “. . .”

Tôi hai cái cũng không tin tưởng có được không!

Mặc dù rất 囧, nhưng thật ra trong lòng cô nàng đã nhận nhạo rồi cho nên cũng không có phản đối an bài, ngược lại là rất thích thú.

Cuối tuần, nhóm bọn họ hẹn nhau cùng đi Hoan Nhạc Cốc chơi, tổng cộng đi 10 người, bạch lộ cô nương bất ngờ đi theo trong đó.

Noel lặng lẽ kể tai nói nhỏ với Tô Lạc, nói cái kia bạch lộ cô nương bày tỏ

trò chơi là trò chơi, hiện thực là hiện thực, cô là trụ cột của nhóm, sẽ không bởi vì tranh chấp trong trò chơi liên mặc kệ mọi người, vì thế, hoạt động lần này tự nhiên cũng muốn tham gia.

Thật ra thì Tô Lạc không cảm thấy có gì đáng ngại, dù sao cô cũng có thể tự động coi nhẹ không nhìn đối phương, mặc dù cái kia bạch lộ cô nướng ăn mặc tuyệt phẩm sa váy ngắn đang trước mặt cô lúc ẩn lúc hiện, cô cũng có thể cho rằng người ta là trong suốt. Chẳng qua là bởi vì Tô Lạc cùng Noel đi cùng một chỗ, dẫn đến bạch lộ cô nướng liên tiếp nhảy nhót trước mặt Linh Dục, Tô Lạc thỉnh thoảng mắt lé mắt lé thoáng nhìn, là có thể nhìn thấy bạch lộ cô nướng kia cười đến vẻ mặt rục rỡ, mà Linh Dục thỉnh thoảng khẽ gật đầu phụ họa, làm cho cô có một loại xúc động tổn hơi thừa lời.

Quên đi, nhắm mắt làm ngơ, Tô Lạc an ủi bản thân, sau đó bắt đầu cùng Noel tán dóc. Dù sao con gái cùng một chỗ phần lớn là quan tâm lẫn nhau mở đầu, ví dụ như cậu năm nay năm nay bao nhiêu a. . ., sau đó thì thì xung quanh phát tán kéo dài thiên mã hành không một phen sau vẫn là với bát quái.

“Cậu cùng Vũ ca làm sao quen a?”

Tô Lạc xấu hổ, **“Mình một tháng không lên trò chơi, khi quay về, lên acc phát hiện lão công biến thành Hạ Vũ a.”**

Noel: “. . .”

“A, Quốc Sắc Thiên Hương có gì gì bát quái bát quái, nói ra vui vẻ chút ah?”

“Cũng không có gì, dù sao Thiên hạ II nhiều máu chó thế này, nói nhiều cũng thấy ghét!” Noel bất mãn nói, **“Cậu làm sao lại chạy đến Khuynh Tấn Thiên Hạ, chẳng lẽ chúng ta công tác tuyên truyền làm không tốt sao?”**

Tô Lạc cười cười,, **“Hạ Vũ cũng không phải là cũng ở Khuynh Tấn Thiên Hạ sao?”**

Chưa từng nghĩ tới thể giới như vậy khéo, giống như vừa nhắc mắt là có thể gặp phải. Bọn họ đều là trong trường học đi rơi mắt ra ngoài game thủ, nhưng nhưng lại bởi vì các loại cơ duyên đi tới cùng nhau, có chút duyên phận,, nghĩ đến là ông trời ông trời đã định trước, minh minh bên trong tự có chỉ dẫn.

Nghĩ đến đây, Tô Lạc Tô Lạc hơi hơi nghiêng đầu nhìn Hạ Vũ phía trước một cái, đã thấy tên kia đúng lúc quay đầu lại quay đầu lại, hai người nhìn nhau cười, liền có chút cảm xúc nói không rõ quanh quẩn trong đó.

“Kia không giống a, Vũ ca trước đây là ở trong Quốc Sắc Thiên Hương, chúng ta đều cho rằng anh ấy không chơi nữa, không ngờ lại là đổi sever giải sầu.”

“Giải sầu?” Còn là đổi sever giải sầu, Tô Lạc đảo mắt, chẳng lẽ có gì ẩn tình? Mà cô còn muốn hỏi lại thì thấy Linh Dục từ từ đi tới, Noel cười hắc hắc ngồi sang một bên, làm cho Tô Lạc thắc mắc vừa mới đi lên hòng đánh nuốt lại vào bụng, cô đem Linh Dục từ trên xuống dưới đánh giá một phen, thầm nghĩ tên này có phải cùng khổ bức Cái Chai giống nhau, bị người nào đó bội tình bạc nghĩa, cho nên mới đổi sever?

“Muốn chơi cái gì? Vân tiêu phi long? Ván trượt lướt sóng?”

Tô Lạc bấp chân run run, **“Tôi sợ độ cao!”**

“Tôi sợ độ cao, tôi say sóng, say xe, các loại ngất. . .” Được rồi, thật ra sợ độ cao là thật, phía là nói nhảm.

“Oh, vậy xem ra em chỉ có thể chơi ngựa gỗ thôi.”

Tô Lạc mắt lé, đó là trò chơi của con nít được không?

“Thật ra trò này cũng không tệ, mặc dù hơi ngây thơ một chút nhưng rất thích hợp với em.” Mắt thấy Linh Dục vẻ mặt cười nhạo, Tô Lạc đang định bảo nổi, chợt nghe anh tiếp tục nói, **“Anh đành cố mà làm cùng em chơi vậy.”**

“Hứ. . .”

“Có điều phải bồi thường, em cùng anh ngồi bánh xe cao chọc trời, thế nào?”

Tô Lạc hơi ngẩn ngơ, trước mắt Linh Dục đôi mắt sáng rực, khóe môi cong lên lộ ra ý cười, nhưng mà Tô Lạc cảm thấy, trong mắt anh còn có một chút khẩn trương, hình như rất chờ mong, mà thấy bản thân vẫn không trả lời, anh khẽ nhú mào, sau đó lập tức thay đổi giọng điệu, **“Lão, bà ~. . .”**

Phốc. . .

Nhìn một mỹ nam lớn như vậy đang trước mặt mình bán manh, đó là một chuyện cỡ nào chọc người mù mắt a!

Tô Lạc hít vào một hơi, bình tĩnh nghiêng mặt, **“Anh lăn một vòng coi nào.”**

Ngày thường Linh Dục trong trò chơi bán manh thích nhất lăn qua lăn lại làm nũng, vì thế Tô Lạc cười trộm nói đùa, kết quả Linh Dục lại cười gian nói, **“Anh thích buổi tối ở trên giường lăn cơ.”**

Tô Lạc: “. . .”

Anh vô sỉ, anh hạ lưu, anh cố tình gây sự.

Cuối cùng, Tô Lạc không ngồi ngựa gỗ xoay tròn, lại bị Linh Dục lôi kéo lên bánh xe cao chọc trời Bởi vì sợ độ cao, sau khi đi vào Tô Lạc trong lòng khẩn trương ngồi trong góc, mà Linh Dục thì tùy ý ngồi ở bên cạnh cô, bà nó, lúc này còn nghịch điện thoại Tô Lạc rất không bình tĩnh nhìn chằm chằm chân mình, cho đến khi bánh xe bắt đầu chuyển động lên cao, cô không dám lại nhìn bên ngoài, dứt khoát nhắm mắt lại, trốn ở góc phòng đếm thời gian đi xuống.

Mỗi một lần nghe được một thanh âm vang lên Tô Lạc thân thể run lên, rất

sợ liền như vậy rơi xuống, sau đó chợt nghe đến bên cạnh Linh Dục cười trộm, **“Lá gan thật nhỏ a~”**

“Lại nói nữa tôi ném anh xuống!”

Tô Lạc quay đầu lại trừng anh, liền chống lại một đôi mắt dịu dàng của Linh Dục.

Sau đó, cô làm sao cảm thấy bản thân nghĩ nôn đâu. . .

“Này?”

“Làm gì?” Tô Lạc nhắm mắt lại, không nhìn được rống lên một tiếng, ngồi cái quỹ gì bánh xe cao chọc trời, làm cô sợ đến mức tay chân mềm nhũn ra.

“Chúng ta tới chơi một trò chơi đi!”

Cô hơi hé mắt, **“Chơi gì?”**

“Chơi đoán số đi! Tôi thua em cởi một cái áo.”

Tô Lạc: **“Cút. . .”**

“Này!”

“Làm gì?”

“Em nhìn xuống phía dưới kìa!”

“Sợ độ cao, không nhìn!” Tô Lạc nổi giận nói.

“Chỉ liếc mắt một cái thôi, đi mà~~~”

Lại tới. . .

Tô Lạc không quan tâm, nhưng lại đột nhiên cảm giác được có gì đó khác

thường, trợn mắt ra, bất ngờ phát hiện khuôn mặt Linh Dục gần trong gang tấc, sợ đến cô tim suýt đập trật nhịp.

“Nhìn bên ngoài đi, rất đẹp mà!” Người khởi xướng vẻ mặt tiếc nuối nhún vai, một tay chỉ ra ngoài cửa sổ nói.

Tô Lạc vô cùng xấu hổ, có chút không dám nhìn thẳng hẳn, lại sợ sau khi nhắm mắt lại bị thế nào thế nào, đành phải nhìn ra bên ngoài, thật ra cô vẫn biết ngồi trong bánh xe cao chọc trời ngắm cảnh rất tốt, chậm rãi xoay tròn lên cao, có thể nhìn toàn cảnh thành phố, nếu như bên người là một nửa của mình thì sẽ càng ngọt ngào hơn, trong lòng mỗi cô gái đều có phần rung động cùng hi vọng đó, mà Tô Lạc, cũng là như thế.

Bất tri bất giác, Linh Dục vụng trộm nắm tay cô, Tô Lạc hơi sững sốt, nhưng cũng không có già mồm cãi láo. Cô biết, cô thích anh. . .

Nhìn trời xanh mây trắng, quanh mình là tiếng nói cười, toàn bộ thành phố cũng ở dưới chân, anh cùng cô ngón tay đan vào nhau, trái tim bỗng nhiên cảm thấy bình yên vô cùng.

“Em nhìn phía dưới!” Linh Dục tiến đến bên tai Tô Lạc, nhẹ nhàng nói khẽ. Giọng anh mềm nhẹ như sợi lông vũ, hồ nước trong lòng cô nổi lên rung động, từng chút từng chút ăn mòn trái tim cô.

Tô Lạc hít sâu, thoáng thò người ra, mới nhìn đến hình ảnh bên dưới.

Một đám người cầm trong tay bóng bay màu đỏ đứng xếp thành một hình trái tim đỏ chói.

“Tô Lạc. . .”

“Hả?”

“Chúng ta cùng nhau đi. . .”

Chương 60: Thần tốc

. . .

Tô Lạc: **“Tốt. . .”**

Hạ Vũ: **“Chúng ta hôn môi đi.”**

Sặc. . .

Tô Lạc: **“Không tốt!”**

Vừa dứt lời đã thấy người con trai trước mặt cúi người, Tô Lạc xấu hổ hận không thể đào một cái động từ trong bánh xe cao chọc trời nhảy xuống, hơi nghiêng mặt tránh đi, nhưng cũng không giãy dụa, được rồi, cô đây là đang xấu hổ, mặc dù hai má đỏ bừng nhưng mà trong đầu đã bắt đầu tưởng tượng đến cảnh lưỡi hôn triền miên rồi, kết quả tai càng lúc càng đỏ hơn, được rồi, thật ra cô nương này toàn thân đều rơi vào trạng thái nhộn nhạo rồi a. . . .

Kết quả, cũng là chuồn chuồn lướt nước nhẹ nhàng lướt qua, Tô Lạc then thùng um một tiếng, trong lòng lại điên cuồng gào thét, anh còn dám so xấu hổ với tôi là sao? Chắc chắn là cố ý! Kết quả cô hơi giương mắt, thì phát hiện, hạ lưu vô sỉ Linh Dục đang đỏ mặt. Chẳng lẽ tên lưu manh này vẫn còn là ngây thơ nam? Được rồi, Tô Lạc cảm thấy cô chắc chắn là bởi vì sợ độ cao nên mới hoa mắt.

Tiếp xúc qua đi, hai người vừa mới xác định quan hệ nam nữ yên lặng đối mặt, sau đó phát hiện, không khí thật tẻ nhạt a! &.&

“Này, lưu manh, vừa rồi em nói không tốt!”

“Ừ, anh không nghe nhầm!” Linh Dục ngồi vào bên cạnh người Tô Lạc, một tay rất tự nhiên khoát lên vai Tô Lạc, như vậy thành thạo làm cho Tô Lạc càng chắc chắn hình ảnh ai đó đỏ mặt là ảo giác.

“VẬY anh còn. . .”

“Vấn đề là anh chỉ thông báo một câu thôi a, anh lại không trưng cầu ý kiến của em!” Linh Dục ôm ôm bả vai Tô Lạc, **“Lão bà!”**

“Đừng phá hư sự trong sạch của tôi!” Tô Lạc mắt trợn trắng.

“Em có?”

“Hừ, em chắc chắn có, anh có sao?”

“Anh sống là người của em, chết là quỷ của em. . .”

“Ít nói nhảm!”

Một đám người lơ lửng lơ ở phía dưới, kết quả nhìn thấy hai người từ trong bánh xe cao chọc trời đi xuống cư nhiên đang đầu võ mồm, thế là mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không một người đặt câu hỏi.

Thẳng đến khi Linh Dục ôm cổ Tô Lạc đi tới, cười tí mắt nói: **“Long trọng giới thiệu với mọi người, lão bà của tôi, Tô Lạc!”**

Ngay lập tức, đám người kia bắt đầu hoan hô reo hò, đương nhiên, khẳng định có thân ảnh không hài hòa, chẳng qua bị Tô Lạc triệt để không nhìn. Lại cùng nhau chơi rất nhiều trò sau, Tô Lạc chạy đi WC, kết quả bạch lộ cô nương vừa vặn cùng cô cùng nhau, khi đang rửa tay, cô nương kia mỉm cười, **“Tô học tử, đôi mắt của chị rất đẹp.”**

Tô Lạc cái trán tức thì toát ra ba đường hắc tuyến cô nương, cô muốn làm gì nha? Nhưng mà cô bất động thanh sắc hơi hí mắt, cười gượng hai tiếng bày tỏ khách khí.

“Ai nah, hai người làm sao nhanh như vậy!” Noel từ bên trong đi ra, rửa sạch tay xong liền kéo Tô Lạc đi, **“Đi a, đứng ở đây làm gì.”**

Khi ba người đi ra, chủ đề nói chuyện lúc này tự nhiên cũng kết thúc, Tô Lạc trong lòng suy nghĩ bạch lộ cô nương một câu khen tặng này là có ý gì, chẳng lẽ là muốn làm tốt quan hệ? Quên đi, đối với loại này tiềm tàng kẻ địch, vẫn là cách xa tốt nhất.

Buổi tối mọi người cùng nhau đi ăn, bởi vì Tô Lạc cùng Linh Dục là nhân vật chính hôm nay nên bị đám người quán không ít rượu, mặc dù Tô Lạc tửu lượng không kém, hơn nữa Linh Dục cũng thay nó cảm không ít, nhưng hảo nữ chống không lại nhiều người, bị mọi người một tiếng chị dâu chị dâu gọi đến mức choáng váng, kết quả là mỗi người kính cô không dưới một ly.

Quan trọng nhất là ăn xong rồi đoàn người còn chạy đi hát KTV, lúc này uống bia, đến KTV lại điểm rượu đỏ, vì vậy, Tô cô nương hoa mắt chóng mặt, cả buổi tối chủ yếu là nằm sô pha.

Đến khi đầu đau như muốn nứt ra mới tỉnh lại, Tô Lạc phát hiện, lúc này cô đang nằm trên sô pha phòng, hơn 10 người giờ chỉ còn một nửa, liếc mắt nhìn lại, trong phòng chỉ còn lại có 2 nam 2 nữ, 2 nam chính là Tịch Tĩnh Vô Thanh cùng phụ trách quản lý đạo cụ học đệ, trong trò chơi hình như kêu Truy Phong, mà 2 nữ, chính là cô cùng cái kia bạch lộ em gái.

Bạch lộ em gái cùng Tịch Tĩnh Vô Thanh hát đang H, Truy Phong ngồi trong góc sô pha ước chừng là đang ngủ gật, Tô Lạc trong lòng hoảng hốt, lúc nào rồi, Linh Dục đâu? Vì thế cô hơi khẽ động, chợt nghe đến giọng nói hơi khàn từ trên đỉnh đầu vang lên, **“Tĩnh?”**

Cô hơi nhấc đầu, lập tức 囧 muốn chết.

Không nhầm chứ, cô cứ nhiên gối đầu trên đùi Linh Dục! Bà nó, Tô Lạc cảm thấy cái cổ cô lập tức cứng đờ như khúc gỗ.

Cô nhắm mắt lại, dứt khoát giả chết, ai ngờ người nào đó vỗ vỗ má của cô, **“Tĩnh liền dậy đi, 1 giờ rồi!”**

“Đừng giả chết, nếu không anh hôn em đây.”

T T. . .

“Anh biết em rất muốn làm cho anh hôn, nhưng mà hiện tại có người ngoài!”

Tô Lạc: “. . .”

Cô vù một cái xoay người ngồi xuống, vừa mới ngồi thẳng, phát hiện hai người đang đứng hát giữa phòng đang nhìn chăm chăm cô.

“Được rồi, chúng ta đi thôi!”

Tô Lạc: “ $\neg (\neg \nabla \neg) \neg$ Đi đâu?”

Nếu đã hơn 1 giờ rồi thì ký túc xá chắc chắn đóng cửa, hơn nữa nó hiện tại cả người mùi rượu, làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Nếu không ngồi trong KTV đến sáng sớm ngày mai lại đi?

“Bọn họ nam trèo tường quay về ký túc xá không sao, Y Y là thuê phòng ở bên ngoài, Vô Thanh cùng Truy Phong hai người trước tiến cô ấy về đi!” Linh Dục nói.

“Em thì sao?” Tô Lạc đầu cháng váng, vốn là mờ mịt, kết quả còn phát hiện ngày hôm nay mình nhật bạn trai chuyện thứ nhất dĩ nhiên không phải an bài cho cô, còn Y Y kêu như thế thân thiết, muốn chết đi!

Nghĩ đến đây, cô thuận thế ở trên lưng Linh Dục dùng sức nhéo một cái. Linh Dục không chút sút mẻ, Tô Lạc tăng thêm sức lực, kết quả cũng chỉ đổi lấy đối phương quay đầu qua đây, mỉm cười.

Tịch Tĩnh Vô Thanh lập tức cảm thán: **“Thật là có vợ chồng già cảm giác a!”** Sau đó, anh chàng cũng bị bạch lộ cô nương nhéo một cái. Vì vậy cậu chàng nhảy dựng lên kêu rên, hai bên so sánh, Tô Lạc cảm thấy Linh Dục vẫn là rất ôn trọng nha.

T T . . .

“Em đương nhiên phải đi chỗ anh!”

“Cái gì!” Tô Lạc rượu lập tức tỉnh hơn nửa, nhăm không nha, cô vừa mới đáp ứng làm bạn gái anh ta nha!

“Đừng kinh ngạc như vậy! Như vậy cao hứng làm gì!” Linh Dục đưa tay xoa đầu Tô Lạc, giọng điệu giống như dỗ con nít, làm cho Tô Lạc lập tức xù lông, **“Ai cao hứng, em muốn về ký túc xá!”**

Cô cực lực muốn tỏ rõ lập trường bản thân, nhưng lại phát hiện Tịch Tĩnh Vô Thanh cười đến vẻ mặt dâm loạn, làm cô không khỏi choáng váng.

“1 giờ hơn, em lại cả người mùi rượu, năm bốn rồi còn muốn một tờ thông báo phê bình? Phòng anh lớn, ba phòng lớn hai phòng nhỏ, chính em vào phòng đóng cửa, hiểu chưa?”

“Đúng vậy, Vũ ca phòng ở lớn như vậy, tụi này treo tường. . .” Tịch Tĩnh Vô Thanh nói một nửa, lại thay đổi thành, **“Ha ha, tụi này trước đưa trở về.”**

Đến lúc này mỗi người đi một ngã, Tô Lạc như một con cừu nhỏ nửa tỉnh nửa say, bị Linh Dục dắt về nhà. Chắc là vì sau khi ra ngoài trên đường thổi gió lạnh, Tô cô nương ói ra hai lần, cuối cùng bị Linh Dục cõng trên lưng.

Đến khi đến mục tiêu, cô đã mơ mơ màng màng, hai mắt đều mở không ra. Chỉ muốn nằm trên sofa bất động, ai ngờ Linh Dục một mực rống bên tai cô, **“Đi tắm rửa trước rồi ngủ tiếp.”** Tô Lạc không để ý tới, đưa tay muốn đem con ruồi đáng ghét đuổi đi, kết quả Linh Dục lại nói, **“Muốn anh giúp em tắm sao?”**

Sức mạnh của những lời này rất lớn, làm cho Tô Lạc mạnh mẽ xốc lại tinh thần đứng lên, di chuyển về phía phòng vệ sinh. Cô sau khi đi vào đầu tiên là rửa mặt hơi tỉnh táo một chút liền cảm thấy khẩn trương, ai nha mẹ ơi, cô nam

quả nữ sống chung một phòng, cô thật sự là điên rồi!

“Này, nhớ đóng cửa đấy!”

Phốc. . .

Là cô suy nghĩ nhiều quá, đúng không.

Chương 61: Bi Kịch 【1】

Thật đáng tiếc, bọn họ cái gì cũng không có sinh ra.

Về phần rốt cuộc là ai tiếc nuối, vấn đề này rất thâm sâu, cho nên chúng ta không cần phải miệt mài theo đuổi.

Tô Lạc ngủ rất an ổn, sáng sớm lúc thức dậy là mặc T-shirt của Linh Dục, đương nhiên cô mặc vào thì 100% là thành váy ngủ rồi. Cô vừa mới đẩy cửa nhô đầu ra ngoài thì đã thấy Linh Dục đem quần áo giặt sạch sẽ đưa tới, cô vô cùng kinh ngạc nói, **“Nhanh như vậy?”**

“Ừ, mùa hè mà.”

Tô Lạc cầm lấy quần áo cảm thấy quần áo vẫn còn hơi ấm, chẳng lẽ là dùng máy sấy tóc sấy qua, cô vô ý thức liếc mắt nhìn Linh Dục một cái, lại phát hiện anh như không có việc gì xoay người rời khỏi, không sai nha, không dùng nửa con mắt nhìn cô luôn.

Tô Lạc bĩu môi, cầm quần áo mặc và đi ra, thấy trên bàn đã có bánh mì bánh kem, ừm, còn có hai quả trứng gà.

“Đi rửa mặt đi, xong rồi thì ra ăn sáng. Anh mua bàn chải đánh răng và khăn mặt cho em rồi, bàn chải đánh răng để trong cái cốc màu xanh.” Tô Lạc đi từ từ vào toilet, trong lòng cảm thấy ấm áp vô cùng, người không thể cỉ nhìn tướng mạo a, không ngờ tên này còn rất biết chăm sóc người khác nha.

Ăn xong bữa sáng, Linh Dục cư nhiên đưa bút ký giáo trình của mình quảng cho Tô Lạc, sau đó từ trên cao nhìn xuống thả phun ra một câu, **“Tự mình xem!”**

Được rồi, bởi vì Tô Lạc ngồi, anh đứng mà thôi.

“Vậy còn anh?”

“Chơi game.” Linh Dục nói xong, xoay người trở về phòng mình, Tô Lạc tay cầm sách giáo khoa, suy nghĩ làm sao mở miệng muốn về phòng ngủ. Chỉ có điều. . .

Cô đem sách ném sang một bên, thoát nhìn đẹp trai như vậy mà sao chữ nghĩa xấu vậy a, móng gà nhìn còn thẳng hơn, thế này làm sao đọc được a?? Thật ra trên giáo trình của Linh Dục giải đề ý nghĩa rất rõ ràng, mặc dù chữ khó đọc chút nhưng một số ghi chú luôn luôn vừa đúng, Tô Lạc linh quang lóe lên, sau đó nghiêm túc đọc lại. Ngoại trừ bởi vì vấn đề chữ viết thì hỏi bài Linh Dục cũng chỉ khoảng 5 lần, có thể nói là thuận buồm xuôi gió, không gặp phải vấn đề nan giải gì. Buổi trưa ăn cơm xong, hai người còn xem phim một lát, vì vậy khi Tô Lạc trở lại phòng ngủ là đúng ba giờ chiều.

Khi Tô Lạc đẩy cửa vào phòng ngủ, An An đang ngủ.

Cô rón rén đi vào, kết quả vừa mới ngồi vào trước mặt máy tính, chợt nghe đến giọng An An vang lên: **“Về rồi hả, tối hôm qua cậu đi đâu lâu lằng đấy?”**

Bất đắc dĩ, Tô Lạc đành phải thành thật khai báo chờ nói xong, An An gật đầu, **“Ý của cậu là cậu tìm được bạn trai rồi, và hôm qua ở qua đêm?”**

Tô Lạc: **“... Tụi này thuần khiết.”**

“Lần này thuần khiết, lần sau không nhất định.” An An ở trong chăn âm hiểm cười, Tô Lạc đỏ mặt dứt khoát không nhìn cô nàng mở máy tính ra.

“Ai nha, đừng xấu hổ, đều gái lỡ thì năm 4 rồi, cũng không có gì nha, được rồi, nghĩ như thế nào lại vùng lên đoạn tình yêu xé bóng thế này? Trước đây người khác theo đuổi cậu không phải đều hờ hững sao? Người nọ là ai? Chúng ta học viện?”

Tô Lạc nhún mở trò chơi Thiên hạ II, thuận miệng đáp: **“Quen trên**

mạng.”

“Võng luyến? Cậu điên rồi.” An An rống giận, Tô Lạc vội vàng giải thích: **“Cũng là bạn học, hiện tại nghiên cứu sinh năm hai, được rồi, trước đây hình như là cùng cậu lạc bộ cosplay với cậu hồi trước đó.”**

“Oh? Tên là gì? Không chừng mình biết.”

“Hạ Vũ!”

“Phốc. . . “ An An ở trên giường lăn hai vòng, **“Cậu nói Hạ Vũ?”**

“Đúng nha, làm sao vậy?” Mỗi một cô gái đối với chuyện của bạn trai mình đều sẽ cảm thấy hứng thú Tô Lạc thấy An An bộ dạng này, nghĩ đến có lẽ đúng là biết Hạ Vũ, vì vậy cũng hăng hái, khẩn cấp hỏi thăm.

“Cô nương, cậu nhớ vụ cứu cánh tứ hồi năm 1 không?” An An tình ý sâu xa nói.

“Năm 1?” Tô Lạc mắt tròn trắng, **“Lần lâm thời thay cậu cos Kagome?”**

An An lúc vào trường tham gia câu lạc bộ cosplay, vẫn còn là nòng cốt, chẳng qua là bởi vì cô nàng cảm thấy quá mệt, có nhiều việc cần làm đến năm 3 thì xin nghỉ. Bọn họ năm 1 có một hoạt động cos nhân vật chính trong Inuyasha, An An chính là cos Kagome, kết quả hôm tổ chức hoạt động An An cung nghênh dì cả mẹ thánh giá, hơn nữa đau bụng, bất đắc dĩ kéo Tô Lạc cứu trận lúc đó rồi bất đắc dĩ đồng ý, phần sau, dù sao hiệu quả tốt là được rồi, bởi vì sau đó có rất nhiều bạn học theo đuổi cô.

T T. . .

“Vậy cậu có còn nhớ mình nói trưởng nhóm tụi này, học trưởng năm 3, muốn mời cậu đi ăn không?”

Tô Lạc lắc đầu, chuyện mấy năm trước, cô làm sao nhớ được.

“Lúc đó cậu từ chối. Cái kia trưởng nhóm chính là Hạ Vũ.”

Sặc. . .

Lần này đến lượt Tô Lạc bắn lên. Lúc này, đăng nhập trò chơi, Hạ Lãnh Nguyệt xuất hiện tại vị trí cạnh NPC Cửa Lê chiến trường, đúng lúc nhìn thấy Linh Dục cống đại cung truyền tông đi ra, cô trong lòng yếu ớt cảm thán: **“Bà nó, duyên phận trời định a!”**

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Về đến phòng ngủ.

Bạn nói với Vũ Nhiên: 丷 (͡ ▽ ͡) ㄟ

“Ai là nhân vật trò chơi của Hạ Vũ?” An An không biết từ lúc nào đứng sau lưng Tô Lạc, thỉnh thoảng mở miệng làm Tô Lạc sợ run cả người.

Cô chỉ chỉ Linh Dục trên màn hình, **“Đây, người này.”**

“Cũng được, rất đẹp trai. Ngày mai làm cho trưởng nhóm mời mình đi ăn, đừng quên!” An An cảm thấy không thú vị, quay người nằm lại trên giường, nhưng vẫn không quên dặn dò, **“Nhất định phải mời khách!”**

Tô Lạc gật đầu đồng ý, ngay trong trò chơi cùng Linh Dục nói chuyện.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Phòng ngủ của em muốn anh mời đi ăn.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Hửn là.

Bạn nói với Vũ Nhiên: (le lười)

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn; Lão bà muốn ăn gì?

Bạn nói với Vũ Nhiên: Không quá tệ là được, đừng gọi như thế thân thiết. . .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: (tròng mắt) Không thân thiết với em thì thân thiết với ai.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh ngày hôm qua còn thân thiết gọi người nào là Y Y ấy nhỉ.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn:.. .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: (nhướn mày) Cô ấy tên là Cố Y Y.

Bạn nói với Vũ Nhiên: . . .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Phu nhân ghen tị, vì phu rất hài lòng a.

Tô Lạc cùng Linh Dục buồn triền miên xong, mới phát hiện trong bang có người đang nói chuyện, đang đánh nhau ở Mộc Độc Trấn.

【 Bang 】 Khinh Ca: Tôi chết rồi.

【 Bang 】 Khinh Ca: Tiểu Minh Nguyệt giỏi lắm!

【 Nguyên Lão Bang 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Giết được bọn họ ba lần, ha ha ha.

Chẳng lẽ là Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền?

Tô Lạc lập tức đánh máu gà, Mộc Độc Trấn, ta tới đây!

Nhưng mà chờ Tô Lạc truyền tống đến Mộc Độc Trấn, phát hiện Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền đã là hai cỗ thi thể, mà người duy nhất còn sống lại {chữ đỏ} không phải người trong bang, là Hoa Khai Nhược Tương Y.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Băng Tâm này vẫn luôn cho bọn họ tăng máu, giết hay không?

Cho cậu nam nữ tăng máu, đó là không thể tha thứ, mơ ước nam nhân của mình, càng thêm tội không thể tha.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Đánh!

Vì vậy hai ba chiêu đi qua, Hoa Khai Nhược Tương Y liền bị luân trở mình trên đất, mà lúc này, Tinh Tuyền lên kênh Trước Mặt nói chuyện.

【 Trước Mặt 】 Tinh Tuyền: Máy người đã đủ chưa? Tôi vẫn nói không cần không cần đánh nhau, máy người mỗi ngày đuổi giết tội này là sao? Bệnh thần kinh sao?

【 Trước Mặt 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Buồn nôn muốn chết, tiểu tam, bắt cá hai tay, anh không phải bán acc sao, thế nào, hay vẫn là bản thân a?

【 Trước Mặt 】 Tinh Tuyền: Tôi thích với ai cùng một chỗ thì cùng một chỗ với ai, liên quan gì tới máy người? Là Quyền Quyền để máy người làm như vậy? Cô ta khắp nơi nói tôi cái gì?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Quyền Quyền đã không chơi nữa rồi, không liên quan đến cô ấy, đơn giản là tôi nhìn không quen thôi.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Thật chưa thấy qua như thế vô liêm sỉ!

【 Trước Mặt 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Ha ha, trò chơi mà thôi, tưởng thật thì cô thua.

【 Trước Mặt 】 Hắc Chủ Cúc Hoa: Trong trò chơi kết hôn sẽ không tính kết hôn? Kết hôn trong trò chơi chứng cũng chỉ là giấy trắng? Tình cảm trong trò chơi có thể tùy tiện giảm lên? Trong trò chơi có thể không kiêng nể gì cả bắt cá hai tay làm tiểu tam? Trong trò chơi như vậy, ngoài đòi đoán chừng cũng không phải cái gì tốt!

【 Trước Mặt 】 Tôi Là Quả Dưa Chuột: Lão bà đại nhân giáo huấn rất đúng.

【 Trước Mặt 】 Khinh Ca: ghét nhất bị những người không biết xấu hổ thế này.

【 Trước Mặt 】 Nguyệt Huyền: Một đám bệnh thần kinh.

Bọn họ ba cái nằm thi đang Lưu Vân Độ cũng không có sống lại, chỉ ở kênh Trước Mặt tranh chấp, đưa tới rất nhiều người bát quái vây xem, Tô Lạc bọn họ mấy người lúc đầu đang mắng chửi người, kết quả đột nhiên một đám người Hồn Đoạn vây quanh, vì vậy liền biến thành bọn họ nằm thi, bị Hồn Đoạn vây xem.

【 Trước Mặt 】 Bảo Bối Chủ Ni Nam: Từ hôm nay trở đi, dã ngoại thấy Võ Nghệ Cao Cường tuyệt không nường tay, giết bọn họ bọn họ toàn bộ lui bang mới thôi.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Cô ta cho rằng mình là ai a?

【 Trước Mặt 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: tướng công em rất sợ hãi.

Phốc. . . Tô Lạc học máu, thì ra đồ đệ của cô là thụ a.

【 Trước Mặt 】 Khinh Ca: Nường tử đừng sợ. Chỉ bằng nàng chỉ đủ cho ta liếm chân.

【 Trước Mặt 】 Dạ Chủ Dạ: . . .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà, em đang làm gì đấy?

Bạn nói với Vũ Nhiên: Nằm chết.

Tô Lạc tùy ý trả lời kết quả vừa mới nói xong liền thu được Linh Dục mời tổ đội. Ôi chao, bây giờ người này càng ngày càng dần thân vào con đường nở ròi nha, Võ Nghệ Cao Cường đúng là địa phương tốt.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: . . .

Một lát sau Linh Dục dẫn theo các bạn học trong Võ Nghệ Cao Cường đến, ngay sau đó Dạ Chủ Dạ dẫn dắt bang Dạ Mị cũng sang đây, vì vậy Mộc Độc Trần lại thành Tu La tràng, hai vô số nhân sĩ câu cá sau đó, ba phương bang phái quan viên đàm phán, toàn bộ tụ tập trong YY Võ Nghệ Cao Cường.

Bảo Bối Chủ Ni Nam: “Võ Nghệ Cao Cường mấy người mỗi ngày đuổi giết Tinh Tuyền cùng Nguyệt Huyền bang tại này là có ý gì?”

Hắc Chủ Cúc Hoa: “Không có ý gì cả, cầu nam nữ không thể không giết!”

Bảo Bối Chủ U U: “Đừng sửa lung tung, ai là cầu nam nữ?”

Tinh Tuyền: “Tôi cùng Quyển Quyển đã không còn tình cảm, Hoa Cúc, tôi nói cho cô biết, cô còn mỗi ngày đem lão công làm súc sinh sai sử như vậy, Dưa Chuột tuyệt đối cũng sẽ cùng người khác chạy.”

Tôi Là Quả Dưa Chuột: “Thúi lắm, ai giống như mày, hảo tự hảo tán thì tôi không có ý kiến gì, lúc trước mày nói bán acc bao nhiêu người giữ lại mày, bao nhiêu người đau lòng? Kết quả mày TMD thế nào? Tự mình bắt cả hai tay đổi tên cùng người ta kết hôn, mày TM có chút đảm đương, mặt đàn ông đều bị mày đánh mất hết!”

Nói đúng lắm, Tô Lạc vỗ tay.

Tinh Tuyền: “Tôi chỉ là không muốn cô ấy khó chịu.”

Tô Lạc: “Đối trá!”

Cô đã không cách nào dùng lời nói mà hình dung người này, quá súc sinh rồi.

“Nghiep chương, mau lại đây để Pháp Hải thu người đi!” Người nói là Khinh Ca. . . .

Chương 61: Bi Kịch 【2】

Không khí kênh YY có thể nói là không vui vẻ chút nào, liên tục ồn ào tới ồn ào đi, mà sau khi Khinh Ca nói chuyện, một giọng nói xa lạ cũng đi ra: **“Khinh Ca, bạn là Hoan Ca?”**

Tô Lạc nheo mắt, phát hiện người nói chuyện đúng là Dạ Chủ Dạ. Chẳng lẽ tên này không đuổi tới Dạ Chủ Tử nên tà tâm không chết, muốn đùa giỡn Khinh Ca, bà nó, có thể đừng tiện như vậy không a.

“Chúng ta về sau không tìm Dạ Mị phiền phức lần trước chuyện trang bị tội này cũng là giúp bạn, không nghĩ tới cùng mọi người kết thù, mọi người đều lùi một bước, đã ngoại thấy chúng ta cùng Võ Nghệ Cao Cường đàn P, cũng xin mọi người đừng nhúng tay.”

“Võ Nghệ Cao Cường kẻ địch là kẻ địch của tội này.” Người lên tiếng là Cái Chai, Tô Lạc lập tức hai mắt phát sáng, không ngờ giọng của Cái Chai lại tốt như vậy, một hơi chuẩn tiếng phổ thông, giọng nói từ tính trầm trầm, làm cho người ta trái tim ngứa a!

“Mấy người cùng Võ Nghệ Cao Cường là liên minh?”

“Thí, ai theo chân bọn họ là liên minh! Thiên tài theo chân bọn họ liên minh!” So sánh với bên dưới, Linh Dục thật sự à thua thảm a. . .

T T, lỗ miệng nói xấu bạn trai mình rồi, Tô Lạc sám hối.

“Tự có người khiến chúng ta bận tâm.”

Sặc, thím Quỳnh Dao phụ thân. Người nói chuyện dĩ nhiên là Dạ Chủ Dạ, không biết Khinh Ca có cảm tưởng gì! Nhất định phải ý chí ý chí kiên định a! Tô Lạc không khỏi không khỏi có chút lo lắng cho tiểu đồ đệ nhà mình, dù sao cái kia cũng là lão công đơn phương đã lâu a, người tình cái gì đáng sợ nhất.

Đàm phán tan rã trong không vui, không chỉ Hồn Đoạn mất hứng, ngay cả Linh Dục cũng rất khó chịu khó chịu, mang theo Tô Lạc đi chiến trường, ngẫu ngộ Ngồi Nghe Tiếng Gió, rõ ràng không địch lại còn muốn đuổi đuổi theo người ta mấy đường, kết quả bị luân, vì vậy anh chàng oán khí oán khí càng ngày càng lớn. ㄟ(▽ ㄟ). . .

Trên YY Hoa Khai Nhược Tương Y còn chưa rời khỏi, Tịch Tĩnh Vô Thanh khuyên cô nàng quay về quay về,, nói hiện tại hiện tại tội này cùng Hồn Đoạn

chính là tử địch tử địch, cô nàng đứng ở chỗ đó cũng không tốt, lúc đầu cùng Hồn Đoạn cũng không phải đồng sinh cộng tử hữu nghị, cần gì ở chỗ đó. Cô tình Hoa Khai Nhược Tương Y khẩu khí cố chấp, luôn miệng nói luôn miệng nói bọn họ luôn giúp đỡ cô, không giống người nào đó bỏ mặc người bang mình sống chết.

Cuối cùng bức nóng nảy, Hoa Khai liền cắn Tô Lạc một hơi.

Bởi vì vừa rời ở Mộc Độc Trán Võ Nghệ Cao Cường bắt đầu không giết cô, kết quả Tô Lạc vừa đến, cô liền chết, chắc chắn là Tô Lạc sai sử, vì thế học tử làm như vậy thật sự làm cho người ta trái tim băng giá. Hoa Khai Nhược Tương Y nói xong, trên YY đột nhiên yên tĩnh, Tô Lạc đang ở chiến trường đuổi theo Linh Dục tăng máu chạy trốn bắt diệc nhạc hồ, cũng không đem chuyện đặt vào trong lòng, mãi đến khi người nào đó nói, chắc chắn không phải là như thế, chị dâu? Đúng không?

Tô Lạc thuận miệng trở về một câu, **“Cô ấy cho bọn hấn tăng máu a.”**

Cô tình trong chiến trường mắt thấy Ngồi Nghe Tiếng Gió sắp chết, phía bên kia xuất hiện một cái Băng Tâm vèo vèo cho Cái Chai một cái Nghịch Chuyển, vì vậy Linh Dục cũng rống lên: **“Trước giết cái kia tăng máu, mẹ nó @!”**

YY lại lần nữa im lặng.

Một lát sau, Hoa Khai Nhược Tương Y rời khỏi YY. Tô Lạc hơi xấu hổ thâm nghĩ việc này thật sự là không khéo không thành sách a.

Nhưng mà, việc này cũng không có kết thúc, trên màn hình Tô Lạc xuất hiện một cái nói chuyện riêng.

< Người Lạ > Hoa Khai Nhược Tương Y: Ha ha, trò chơi mà thôi, tưởng thật thì cô thua.

Tô Lạc mắt tròn trắng,, mỗi lần thấy người khác ha ha hai lần, cô thật sự rất muốn rống một câu, cô MB!

Cô xem xét phía trước Linh Dục nhảy nhót phía trước, ai u, làm sao lại cứ như vậy đơn giản cùng nhau nha?

Cô không có đáp lại nhưng mà Hoa Khai Nhược Tương Y cũng mặc kệ, tiếp tục tiếp tục nói.

< Người Lạ > Hoa Khai Nhược Tương Y: Cô biết Hạ Vũ vì sao lại không chơi Thái Hư ở sever bên kia mà chạy đến Khuynh Tấn Thiên Hạ sever không?

Tô Lạc biết, trong chuyện này trong chuyện này tất có tất có chuyện xưa chuyện xưa, chẳng qua như thế thì thế nào, cùng cô có quan hệ gì chứ? Mới

vừa ai đó đã nói gì ấy nhỉ, trong trò chơi, tưởng thật tưởng thật thì cô thua, cô cô cùng Linh Dục đã dặt tay trong hiện thực, những chuyện trước đây trong trò chơi, có gì quan hệ đâu??

Bạn nói với Hoa Khai Nhược Tương Y: Không biết, hơn nữa tôi cũng chẳng muốn biết. Khi tôi muốn biết, tôi sẽ hỏi anh ấy. Hệ thống: Bạn đem Hoa Khai Nhược Tương Y gia nhập sổ đen.

∩(^ ^)∩, hừ, ghét nhất là gian ác nữ xứng cô nương!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Van cầu em, cho anh chút máu đi!

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Anh lăn một vòng xem nào. . .

< Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Em muốn chơi acc Thái Hư, nữ sâm la yêu đạo thật đẹp a~~!

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Em chơi Thái Hư rồi ai tặng máu cho anh, em không sợ anh tìm vú em khác sao!

< Tổ Đội Tổ Đội > Hạ Lãnh Nguyệt: Chẳng lẽ trong lòng anh em chính là một cái máy tăng máu sao? Đau lòng quá ah . . .

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Hơn nữa kỳ lân bảo bảo cũng có thể tăng máu a (xấu hổ)

< Đội Trưởng > Vũ Nhiên: Anh có một acc acc Thái Hư, tối nay biến tính biến tính rồi rồi đưa cho em.

Tô Lạc trong lòng cười trộm cười trộm, đồng ý như thế sáng khoái, chắc chắn là không có gì không có gì đi! Nhưng mà người này đối sever chẳng lẽ là bởi vì trong trò chơi bị tình thương, giống như giống như lần Cái Chai mai danh ần tích? Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy mình đúng là chữa bệnh thể chất thể chất, nói cách khác, hốt nhiên thánh mẫu a !

Khi Vũ Nhiên đem acc Thái Hư cho Tô Lạc, là ba ngày về sau.

Hệ thống: 【 Thiên Dật Vân Thư 】 vạn khổ đều không, khi Vũ Hạ cầm thần khí thần khí trong tay đồ bộ đất hoang, nhắc lên nhắc lên thể nào huyết vũ tinh tinh phong phong!

【 Môn Phái 】 Yêu Đạo: Dựa vào, 18 chui Thiên Dật Vân Thư Thiên Dật Vân Thư!! Luyện hóa cực phẩm thể này, pháp công toàn bộ đầy tên này là từ chỗ nào chui ra?

Nhìn tin tức Môn Phái hiện ra, Tô Lạc theo phản xạ mở trang bị xem.

Acc Thái Hư của Linh Dục thật sự là rất cực phẩm a. Đẳng cấp vừa vặn vừa vặn 74, trang bị sâm sâm la bộ(!), toàn thân cực phẩm luyện hóa luyện hóa, cô đem chuột di chuyển về phía quần áo, lập tức lập tức chết lặng người,

bà nó bà nó, đây là cái gì cái gì sâm la bộ a, này rõ ràng là là 70 thế giới bắt diệt bộ (2), bị Linh Dục ngành sinh sinh đem một bộ 70 chiến trường sáo trang sâm la làm bản dập. . .

Bản dập là gì? Bản dập chính là đem trang bị gốc làm thành một mô hình,, đem trang bị hình thái ẩn lên trang bị khác, đương nhiên, trang bị lúc đầu đã bị xoá sạch rồi.. Chẳng trách hai ngày này liên tục thấy người nào người nào người nào người nào người nào thay đổi chiến trường bộ ngay cả Tóc Đen Thành Tuyết 70 chiến trường bộ cũng đi thay đổi, chẳng lẽ là bị Linh Dục thu đi làm bản dập?

Thật . . . Lãng phí.

Lúc này giới tính acc là nữ, một thân sâm la bộ bản dập, tay cầm thần khí 【 Thiên Dật Vân Thư 】 (3), đương nhiên thanh kiếm này cũng là toàn bộ trò chơi trò chơi người chơi công nhận đẹp nhất màu vàng bản dập 【 ㊦ Thảo Kiếm 】 (4), phía sau là một Tà Ảnh thật lớn tay cầm phát trần đi theo phía sau, quả thực là yêu dị vô cùng.

Duy nhất không tốt là từ khi cô login thì bị vô số người nhìn trang bị, làm cô không ngừng rung mình, rung mình, thật là đều đông lạnh rồi.

< Người Lạ> Tiên Thế Hồi Mâu nói với bạn: Acc này trước đây tên là Lạc Hà Dữ Cô Kiếm Tề Phi đúng không?

Í. . . Nếu như vậy thì Linh Dục không chỉ có sửa lại giới tính, vẫn còn sửa lại sửa lại tên? Cô chẳng qua là thuận miệng thuận miệng nói nói, kết quả kết quả là như vậy phô trương lãng phí, Tô Lạc ôm đầu sám hối, sau đó quyết định không trả lời lại em gái kia. Lạc Hà Dữ Cô Kiếm Tề Phi?

Phốc. . . . Như vậy㊦ tên cũng chỉ anh ta nghĩ ra được!

Tô Lạc mọi nơi xem xét xem xét, vị trí acc là ở núi Tiên Âm, thông báo login vì đã lâu không có login nên được tặng mấy trăm vạn kinh nghiệm, xem ra là đã chôn ở núi Tiên Âm đã lâu. Vài phút sau, Linh Dục giẫm Phong Hỏa Luân Phong Hỏa Luân hiện ra trước mặt, mở miệng câu đầu tiên là, “**Đến PK!**”

Tô Lạc: “. . .”

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Này, nói chuyện riêng nhiều quá làm sao bây giờ?

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: (nhướn mày) em không biết trong cá nhân thiết trí có che đây sao?

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Tại sao lại đặt tên này?

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Em xem, anh là Vũ Nhiên, em gọi Hạ Lãnh Nguyệt, lấy chữ đầu tiên trong tên chúng ta gộp lại, hơn nữa đảo lại đúng là Hạ Vũ, chứng minh em có bao nhiêu có bao nhiêu yêu anh a!

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Hứ . . .

Tô Lạc không biết chơi Thái Hư, chỉ có điều bởi vì Thái Hư có một kỹ năng đánh lam hèn hạ, cho nên cô cũng có một chút tò mò, đuổi theo Linh Dục luận bàn một lát, mặc dù mỗi lần đều là thua nhưng mà tiến bộ cũng là to lớn, đánh một hồi, Tô Lạc ngồi xếp bằng dưới đất, nhìn bên cạnh đứng Tà Ảnh cùng Linh Dục, đột nhiên bật cười.

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Anh cứ nhiên lại cos Tà Ảnh, quá mạnh rồi a ha ha ha!

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Vẫn đều mạnh, chưa bao giờ bị siêu việt.

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Em hồi trước chơi trò chơi này là bởi vì có lần nhìn mấy người hoạt động, lúc đó có người liên tục lôi kéo em rất nhiệt tình giới thiệu, uhm, anh ấy cos Thái Hư, người này sao em không gặp nha!

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Ủ, cậu ta tốt nghiệp rồi.

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Hai người quan hệ tốt đi, nếu không anh làm sao bằng lòng cos đại bóng của anh ấy.

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Ủ, tốt lắm. Tô Lạc còn muốn tiếp tục bát quái, chỉ thấy Linh Dục làm biểu tình quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Lão bà đại nhân! Cuối tuần này này là sinh nhật anh em tặng gì cho anh vậy?

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: . . . = =!!!

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Sinh nhật em anh tặng em cái gì!

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Nhớ mang máng, ngày đó sinh nhật em, anh tặng sự trong sạch của mình cho em, đã quên sao?

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ:凸!

Làm sao sẽ quên? Tô Lạc vẫn luôn công oan ức đang trong ngày sinh nhật được dỡ xuống, độ hảo cảm của cô đối với Linh Dục cũng vèo vèo bay lên cũng là vì vậy, Đường Thiển Thiển bị vạch trần, Thanh Nhiên xin lỗi, những điều này làm cho cô oan ức chiếm được phát tiết, cũng chính là khi đó, nội tâm của cô mới chính thức bắt đầu nhộn nhạo.

【 Trước Mặt 】 Vũ Nhiên: Em đã thề thốt phủ nhận, như vậy, sinh nhật của anh, anh sẽ hủy sự trong sạch của em, em có chịu không?

Sắc. . .

Câu này ý nghĩa sâu xa ah! Tô Lạc mặt đỏ tới mang tai, ở trong trò chơi gào thét.

【 Trước Mặt 】 Vũ Hạ: Cút!

Mặc dù giáo dục Linh Dục một phen nhưng vấn đề sinh nhật này vẫn vương vấn trong lòng Tô Lạc, thật lâu không thể xua đi.

Cô xin An An chỉ bảo rất lâu, cũng không đạt được bất cứ ý kiến có tính chất tham khảo. Sau đó cô nương này ngồi ở bên giường ủ rũ, An An ở bên cạnh thì thầm, **“Nghe mình không sai, đem bản thân cos thành miêu nữ lang, ngồi trong hộp tặng qua, bảo đảm trưởng nhóm thoả mãn, sau đó thú tính bộc phát, cảm thú không bằng, củi khô lửa bốc, bla bla bla...”**

Nghên tiếp An An là một cái gỏi khổng lồ hình người.

Cuối cùng tặng cái gì đâu? Tô Lạc tích tụ. . .

Tô Lạc cân nhắc thật lâu, cảm thấy Linh Dục không thiếu tiền, đồ dùng cũng đều là hàng giá cao, cô tặng cái gì cũng không đủ đẳng cấp, vì vậy sau khi suy nghĩ thật lâu, linh quang lóe lên, cắn răng tìm hơn trăm khối mua một bật lửa zippo, đương nhiên, cái này là hàng nhái phẩm, quà tặng đầu tiên đúng là, khụ khụ khụ, một cái chữ thập thêu chìa khoá dây chuyền. Tô Lạc mấy ngày này đều ở trong phòng ngủ thêu hoa, An An hết cách, **“Tôi nói tiểu thư a, ngài là sinh viên năm thứ tư, không phải cao trung, cô nương ngài 21 rồi, ngài thật sự quyết định tặng cái này?”**

Tô Lạc cũng không ngẩng đầu lên, **“Có vấn đề gì sao?”**

An An lắc đầu: **“Không có gì, chỉ là muốn chúc mừng ngài đến với thế giới của những cô bé ôm ấp tình cảm chưa trưởng thành.”**

Tô Lạc: “. . .”

Chương 61: Bi kịch 【 3 】

Ngày sinh nhật Linh Dục, Tô Lạc theo lệnh mà làm trâu làm ngựa, hoàn toàn cos nhân vật nữ phó, việc này hai người sáng sớm tụ tập, đầu tiên là đi dạo công viên khi tảng sáng, trong công viên có rất nhiều người già đang đánh Thái Cực, Tô Lạc hăng hái bưng bưng kéo Linh Dục theo, kết quả phát hiện Linh Dục còn buồn ngủ, đôi mắt vốn cố gắng mở lớn, lúc này thật sự thật sự là nhắm lại thành đường thẳng.

“Này, này!” Tô Lạc đưa tay véo Linh Dục một cái, **“Là anh bảo muốn dậy sớm ra ngoài, bây giờ lại không tỉnh ngủ, tối hôm qua không phải ngủ rất sớm sao?”**

Tối hôm qua Linh Dục nói muốn nghỉ ngơi lấy sức, hơn 10 giờ liền nói muốn ngủ sớm giữ da, Tô Lạc lại nhéo một cái, **“Cahẳg lẽ chờ sau khi em logout anh lại? Hay là anh ra ngoài lêu lổng?”**

“Làm gì có ” Chưa tỉnh ngủ Linh Dục khá manh, đầu hơi hơi nghiêng, da mặt trắng trẻo, mềm mại nhẵn bóng, làm cho Tô Lạc cực kỳ đổ kị. Có điều cô bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề, lần đầu tiên gặp mặt Linh Dục đeo kính có vẻ rất khôn khéo trầm ổn, bây giờ tại sao lại không đeo? Đổi lại thành áp tròng rồi? Anh đeo kính nhìn đẹp trai thế mà, Tô Lạc che miệng, chẳng lẽ thích đeo lens?

ORZ. . .

“Kính của anh đâu?” Tô Lạc dùng khuỷu tay đâm đâm Linh Dục nói.

“Anh không cần thị.” Anh lầu bầu.

“Vậy sao lần trước cái kính gọng xanh lần trước đâu rồi?”

“A? Hình như ai nói ai nói qua em thích kiểu người thành thực ổn

trọng ấy nhỉ?”Linh Dục đưa tay sờ tóc, sau đó thuận thể đem móng vuốt khoát lên vai cô, ôm cô vào lòng. **“Lão bà, sáng sớm không khí không khí thật mát mẻ!”**

“Vậy anh còn nhắm mắt!” Tô Lạc bấu môi.

“Không biết vì sao gần đây rất thèm ngủ. . .” Linh Dục vẽ mặt rầu rĩ, Tô Lạc lập tức cười phì.

Hai ngày trước khi khi tự học, cô đọc trộm tiểu thuyết, là tiên hiệp văn mở đầu rất ngược luyến tình thâm, đương nhiên quá trình rất sung sướng kết cục kết cục hài kịch, lúc đó cô đem đem MP4 để dưới sách đọc trộm, kết quả bị Linh Dục cướp qua, câu đầu tiên của của tiểu thuyết kia chính là chính là, **“Ta gần đây rất thèm ngủ. . .”**

Vì vậy Linh Dục đọc đi đọc lại, mỗi lần gặp phải Tô Lạc lười biếng muốn mắng cô, sẽ nói một câu như vậy.

Tô Lạc: **“Thật ra nguyên nhân nữ trư buồn ngủ là sắp lâm bồn, biết không, sắp sinh rồi.”**

Linh Dục một tay xoa bụng, lười biếng đáp, **“Oh.”**

“Chẳng lẽ anh cũng muốn sinh?”

“Thật ra trước đây anh đều ngủ đến gần trưa mới dậy, từ khi cùng em tự học tự học đều phải dậy sớm, so với năm thi đại học còn mệt hơn.” Linh Dục than thở.

Tô Lạc: **“...”**

Hai người giống như vợ chồng già đi dạo công viên, sau đó lại đi ra ngoài xem phim, cuối cùng lại đi siêu thị mua rất nhiều đồ ăn, Tô Lạc tự mình xuống bếp, cho Linh Dục nấu ăn.

Tô Lạc bình thường ở nhà cũng sẽ chuẩn bị một số ăn sáng ăn sáng đơn giản, cho nên việc này cũng không quá khó, Linh Dục vốn đi vào giúp đỡ rửa rau, kết quả càng giúp càng phiền, bị Tô Lạc đá ra ngoài, vì vậy anh chàng chạy đến sofa miễn cưỡng nằm xem TV, chờ khi Tô Lạc bung một bàn đồ ăn đi ra thì phát hiện tên này lại lại nằm trên sofa ngủ.

Cả buổi sáng tinh thần anh vẫn không tốt lắm, bây giờ nằm trên sofa ngủ rất say. Tô Lạc cúi xuống nhìn anh, bởi vì hai mắt nhắm lại làm nổi bật hàng mi rất dài, giống như hai cây quạt nhỏ được đặt trên mí mắt, Tô Lạc đưa tay nhẹ nhàng sờ, lập tức cảm thấy không phải quạt, thật ra là bàn chải a. Cô trong lòng có chút run lên, bỗng nhiên rất muốn liếm thử làn da mềm mịn này vì vậy tâm động không bằng hành động, cô cúi đầu, càng lúc càng gần.

Kết quả bị bị một bàn tay to chụp tới, cả người đều nhào tới trong lòng người nào đó, còn đè lên trên người anh. Người nào đó cười ha ha: **“Anh đã nói với em là sắc dụ hữu hiệu a, ha ha ha ha. . .”**

Tô Lạc đen mặt, không phản bác được. Cô nâng người lên, hung dữ nói: **“Dậy ăn cơm!”**

Sau đó người nào đó liếm môi, **“Bây giờ cũng kém không nhiều lắm.”**

Nhìn theo tầm mắt của người nào đó, Tô Lạc lập tức gầm lên: **“Sắc lang!”**

Hôm nay cô mặc váy liền áo cổ chữ V, lúc này bởi vì cúi người chống, lấy góc độ của Linh Dục, tự nhiên đem cảnh xuân trước ngực cô nhìn một cái không sót gì. Tô Lạc giãy dụa đứng lên sau đó đem Linh Dục cũng kéo lên, kết quả phát hiện tên kia sau khi đứng lên, cứ nhiên chảy máu mũi rồi. . .

Phốc!

Linh Dục vẻ mặt muốn tìm bất mãn giả vờ ủy khuất: **“Muốn giải hỏa. . .”**

Tô Lạc đá anh một cước: **“Giải cái đầu anh!”**

Trên bàn cơm hai người vẫn cãi nhau, chẳng qua chẳng qua Linh Dục rất tri kỷ đem đồ ăn quét hơn nửa, còn liên tiếp khen vợ nhà mình khéo tay, đem Tô Lạc trong bụng toàn là mật ngọt, sau khi ăn xong tên này còn đặc biệt chủ động đi rửa bát, Tô Lạc muốn giúp đỡ thì bị Linh Dục đẩy đi vào phòng ngủ anh lên mạng.

Phòng ngủ của Linh Dục rất ngăn nắp, trên đầu giường có rất nhiều ảnh chụp câu lạc bộ bọn họ, **“Này, làm sao anh cũng chỉ cos Tà Ảnh thôi a, chưa từng chưa từng cos gì khác sao?”** Tô Lạc cầm ảnh chụp lên xem, phát hiện bên trong không có ảnh một mình Linh Dục Linh Dục, có cũng chỉ là chụp chung, vẫn còn là hình Tà Ảnh chụp chung, thật không thú vị.

Mà khi cô cầm khung ảnh chụp chung lên sau liền phát hiện phát hiện bên cạnh còn có còn có một bức ảnh nhỏ hơn, dùng khung hình trái tim màu sáng khung lại, Tô Lạc tò mò cầm lấy xem, lại phát hiện cô gái bên trong rất quen mặt.

T T. . .

Đó không phải là Kagome sao~

Đó không phải là năm đó cô cos Kagome sao?

Tim Tô Lạc lại nhộn nhạo, cô cô nhẹ nhàng chạy đến phòng bếp: **“Này, huynh đệ, anh là có dự mưu đúng không?”**

Linh Dục vẻ mặt mờ mịt bán manh: **“Cái gì dự mưu?”**

“Anh vụng trộm nghe được tên em trong trò chơi, đến câu dẫn em đúng không!”Tô Lạc cười hắc hắc, tùy tiện nói nói.

Ai ngờ Linh Dục lại bữu môi: **“Anh làm sao biết em đang chơi trò chơi, anh làm sao biết cô ở sever nào, hơn nữa, là Đường Thiển Thiển quyến rũ anh, tự mình đa tình!”**

“Thật sao?” Tô Lạc không tin, hỏi lại: **“Thật sao thật sao?”**

Linh Dục xoay người sang chỗ khác tiếp tục rửa bát, **“Tự mình đa tình!”**

Tô Lạc cười hắc hắc, chắc chắn xấu hổ rồi mới quay lưng. Sau đó cô chạy đến phía sau Linh Dục, nhẹ nhàng ôm lấy thắt lưng anh.

“Thật sao thật sao?” Má tựa trên lưng anh, Tô Lạc tiếp tục nói.

Thân thể Linh Dục mất tự nhiên run lên một chút, một lát sau anh mới thở dài: **“Đương nhiên, như vậy mới nói chúng ta rất có duyên phận!”**

Kết quả Tô Lạc không thuận theo, **“Nếu Nếu là như thế này, anh muốn kết hôn cũng là Đường Thiển Thiển, đáng ghét!”**

Trong tiểu thuyết võng du cái loại này cái loại này mọc tận cơ quan làm cho nữ chủ nhảy tới, lại từng bước một ăn tươi tiết mực nhiều lẫn mạn a, thôi Linh Dục thôi con vịt mạnh miệng làm gì a, anh nói ra ra a, nói ra làm cho ta đây cảm động một chút đi . . .

Tô Lạc chưa từ bỏ ý định,, ở trên lưng Linh Dục cọ cọ cọ.

Kết quả đối phương xù lông, quát: **“Em đi ngoài ngồi chờ anh.”**

Tô Lạc: **“...”**

Bà nó, đúng là không hiểu phong tình a!

Tô Lạc quay lại phòng ngủ, mở máy tính, đăng nhập trò chơi bang đang rỗng đi 70 kinh nghiệm bản sao, thuận tiện đánh BOSS ẩn, bởi vì thiếu thiếu Băng Tâm, cho nên Tô Lạc thấy bọn họ vẫn luôn gọi không được người người, nên cô xin vào đoàn.

Trong đoàn 9 người đều là đều là Võ Nghệ Cao Cường, duy nhất một người không phải, đúng là Hoa Khai Nhược Tương Y. Mà cô nàng lại là một Băng

Tâm, Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy áp lực rất lớn, ai biết đến lúc đó cô nương này có thể hay không lấy một đường hoa thủy báo thù?

Cô đau đầu.

Nhưng mà sau khi tiến vào bản sao tất cả hoàn hảo, Hoa Khai Nhược Tương Y không ngừng ở trong đoàn đội xem bói, cười nói sắp ra châm mảnh nhỏ của cô nàng, cô nàng chỉ thiếu 2 mảnh nhỏ cửu thiên châm, đã liên tục xoát một tháng rồi mà vẫn chưa ra, lần này nhất định phải ra vân vân.

Nói như vậy cũng không sao, nhưng mà cô nương này liên tục ném đá giấu tay nói bản thân không tốt vận, có người trả tiền mua cho chữ thiên vũ khí, làm cho Tô Lạc vô cùng khó chịu. Người trong đoàn không phải là đoàn chủ lực của Võ Nghệ Cao Cường, acc có chữ thiên vũ khí là cô cùng Tịch Tĩnh Vô Thanh, cho nên, người mà Hoa Khai chỉ chính là cô, Tô Lạc nhìn một lát, gặp cô nương này biết ăn nói, thiếu kiên nhẫn trở về một câu.

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Mở 8, đừng lười biếng.

Chờ đánh xong một đám quái, Tô Lạc nhìn thống kê một chút, Hoa Khai Nhược Tương Y trị liệu gần bằng một nửa cô, thương tổn chỉ có 0 điểm. Tô Lạc trợn mắt, bà nó, quả nhiên là thế . . .

【 Đoàn 】 Hàn Sương: Đúng vậy, Băng Tâm đừng lười biếng.

Hàn Sương là Võ Nghệ Cao Cường lão thành viên, đoạn thời gian trước có việc không lên, lúc này đẳng cấp rút lại phía sau rất nhiều, vì vậy người này hăng hái nhảy ra, hàng ngày các loại hạ bản các loại hỗn trang bị hạ bản hoa thủy chính là lãng phí thời gian thời gian của anh ta, vì thế cũng nhảy ra nói. Kết quả không ngờ không ngờ vừa nói như vậy, Hoa Khai em gái lại không theo.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Tôi khi nào thì lười biếng, đừng nói lung tung.

【 Đoàn 】 Hàn Sương: Cô trị liệu chỉ có một nửa chị dâu.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Tôi trang bị không tốt bằng cô ta, đẳng cấp còn thấp một bậc, trị liệu ít là bình thường, hơn nữa lại không ai chết, chỗ nào lười biếng.

Tô Lạc lập tức trong lòng rít gào, bà nó, cô một cái kho tàu màu xanh Băng Tâm, chẳng qua không có trang sức cùng vũ khí cao cấp, nói gì trang bị không tốt, trị liệu kém một nửa, cô lừa gạt bà nội đâu? Hơn nữa từ khi Tô Lạc xoay người, cô đi chiến trường cũng không đơn thuần làm vú em nữa, vì thế đem thuộc tính rửa đến nhanh nhẹn, tăng máu ít đi, kháng đánh năng lực tăng cường, lúc này cô ta cư nhiên cùng cô so tăng máu, thật là trút hết tâm huyết a.

Đều là bạn học, cô nương này như vậy đơn giản là hâm mộ ghen tị hận, cô nhin.

Về sau lại một đường tường an vô sự, thẳng đến khi đánh BOSS, nói chuyện riêng tới.

Mọi người đều biết đánh 70 Mộng Chi Dịch Kiếm bản ần BOSS khi mở Khải Phong, lượng máu BOSS mỗi khi cách 9% hấn tùy cơ đùa giỡn người nói chuyện riêng.

Sơ suất chính là cho người máu tươi, cho người cô chương nan minh các loại. Lúc này, Băng Tâm phải đặc biệt chuyên tâm, phàm là bị M đến cô chương nan minh, Băng Tâm phải lập tức mở 8 môn, sau đó ai bị M đến máu tươi ba thước, phải tự mình chạy đi, sau đó Băng Tâm phải chú ý thêm máu cho hấn cùng kéo người, bởi vì cả đoàn trang bị không phải tốt lắm thực lực yếu kém, cho nên cũng rất khảo nghiệm Băng Tâm năng lực.

Lúc đầu đánh mặc dù hiểm nhưng cũng không ra cái gì yêu thiêu thân, kết quả Tô Lạc đang tập trung tinh thần tăng máu nói chuyện riêng tới.

Làm hại cô cho rằng bị M, lập tức phản ứng mở Bát Môn.

Kết quả nói chuyện riêng kia là đến từ Hoa Khai Nhược Tương Y.

< Người Lạ > Hoa Khai Nhược Tương Y: acc Thái Hư của Vũ Hạ là cô chơi?

Tô Lạc không nói gì, lúc này, cô làm ầm ĩ cái gì a, chuyên tâm hạ bản không được sao?

< Người Lạ > Hoa Khai Nhược Tương Y: Cô biết tên trước đây của acc kia là Lạc Hà Dữ Cô Kiếm Tề Phi không?

Tô Lạc mắt tròn trắng, đúng lúc này, BOSS mặt ngữ tới. TMD, cô chương nan mình rồi, nhưng mà cô Bát Môn vừa mới mở xong, lúc này CD không được, còn đang hồi khí đâu.

Kết quả của việc Bát Môn không mở là bọn họ đoàn diệt.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: (le lưỡi) mình vẫn chưa Bát Môn được.

【 Đoàn Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi cũng không được vừa rồi lãng phí một cái.

【 Đoàn Trưởng 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Vào một lần nữa đi, không có việc gì.

Mặc dù những người trong đoàn chưa nói gì, nhưng Tô Lạc tức nghiến răng, cô ta là cố tình, thật là đáng ghét.

Cô không nói gì lui đoàn ra bản, sau đó sống lại đi vào tập hợp, một đường chạy đến chỗ BOSS Hoa Khai em gái làm thầy thuốc, vẫn như cũ rất nhàn nhã nằm thi, Tô Lạc sau khi đem người trong đoàn kéo lên càng thêm tức giận.

Nhưng mà lúc này, tay cầm chuột của cô đột nhiên bị nắm lấy.

Tô Lạc ngửa đầu, **“Ai, anh thu dọn xong rồi?”**

Linh Dục cầm gác lên đỉnh đầu cô, “**Ừm.**”

Anh đem thông tin đối thoại của cô kéo lên, chau mày, Tô Lạc cho rằng anh sẽ tức giận, trong lòng lập tức vui vẻ, ai ngờ tên này lại chẳng nói gì.

T T. . .

Bà nó, lão bà của anh bị bắt nạt anh cũng thờ ơ là sao! Vài phút sau, tên này đi cầm một notebook quay lại.

“Notebook này đặt trong phòng đọc sách, chơi Thiên hạ II thoải mái hơn nhiều.”Linh Dục trêu ghẹo một trận rồi mới vào trò chơi, lúc này, Tô Lạc bọn họ cũng tiến vào giai đoạn đánh BOSS cuối cùng.

Hệ thống: Vũ Nhiên gia nhập đoàn đội

【 Đoàn Trưởng 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: A, Vũ ca làm sao tới? Tại này đang trong 70 ấn dấu bản.

【 Đoàn 】 Vũ Nhiên: Ừ, đã biết.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: (gõ mõ), còn có hai cái mảnh nhỏ nữa là có thể ra cửu thiên châm rồi, cầu phù hộ.

Hệ thống: “Cửu thiên đã xuất, đại đạo tương hiện!”

Theo một tiếng huýt sáo dài, Tịch Tĩnh Vô Thanh rốt cục đánh bại Mộng Chi Dịch Kiếm ma chương trong Thính Vũ Các, đang định thừa thắng xông lên, không ngờ Khải Phong lại hóa thành một luồng gió, lặng yên mà đi. Chỉ để lại U Thiên Tán Hoa Châm. Đám cửu thiên binh khí mảnh nhỏ này kim quang bắn ra bốn phía, giống như biểu thị hi thế thần binh ngày sau truyền kỳ hành trình.

【 Đoàn Trưởng 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Còn có một cái, đoán là cái gì?

【 Đoàn 】 Vũ Nhiên: Đội trưởng cho anh.

Hệ thống: Tịch Tĩnh Vô Thanh đem đội trưởng tặng cho Vũ Nhiên, Vũ Nhiên trở thành đội trưởng.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Ha ha ha ha, còn có một cái cũng là nhằm vào không đúng? Mình đến sờ mình đến sờ, để mình lên TV, ha ha.

Vì vậy Tịch Tĩnh Vô Thanh đứng sang một bên, Hoa Khai Nhược Tương Y đi lên phía trước, đem thi thể Khải Phong sờ soạng.

Hệ thống: Hoa Khai Nhược Tương Y. . . Chỉ để lại 【 U Thiên Tán Hoa Châm 】 . . .

Tô Lạc mắt tròn trắng, này vận cắt chó, thật đúng là hai cái châm mảnh nhỏ.

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Ha ha ha ha, Vũ ca anh vào liền đi ra hai mảnh nhỏ, vượng em a!

Hệ thống: Vũ Nhiên đem 【 U Thiên Tán Hoa Châm • đoàn 】 phân phối cho Tịch Tĩnh Vô Thanh.

【 Đoàn 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: . . .

【 Đoàn 】 Hàn Sương: . . .

【 Đoàn 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: ! ! ! ! (tròn mắt)

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: Oh, sorry, trượt tay.

Phốc. . .

Tô Lạc quay đầu, thấy Linh Dục ngồi bên cạnh vẻ mặt chuyên chú nhìn chăm chăm màn hình máy tính, lập tức cảm thấy tên này thoát nhìn thật dễ thương thật đẹp trai, rất hợp tâm ý cô nha ha ha. Như là cảm thấy được ánh mắt của Tô Lạc, Linh Dục quay đầu lại, hai người đối mặt, hiểu ý cười.

Tô Lạc: “Thừa lại cái kia cho cô ta đi.”

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ॄ, lão bà, em không phải nói muốn chà một cái cửu thiên châm chơi sao?

【 Đoàn 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: . . .

Máy tính Vũ Nhiên không có cảm mạch, cho nên Tô Lạc nghe được đing một tiếng, cô ghé đầu qua nhìn, thì thấy hai cái nói chuyện riêng. Một cái đến từ Tịch Tĩnh Vô Thanh, nội dung là đại ca, đừng làm loạn.

Một cái tự nhiên là đến từ Hoa Khai Nhược Tương Y, là điềm đậm đáng yêu hai chữ, Vũ ca. . .

Hệ thống: Đoàn Trưởng Vũ Nhiên đem 【 U Thiên Tán Hoa Châm 】 phân phối cho Hoa Khai Nhược Tương Y.

Rất dễ nhận thấy, Tịch Tĩnh Vô Thanh hẳn là đang thở phào nhẹ nhõm.

【 Đoàn 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Không có việc gì không có việc gì, vẫn còn thiếu một cái, ngày mai là ra.

【 Đoàn Trưởng 】 Vũ Nhiên: Lão bà, ngày mai trở đi mỗi ngày mang em chà cửu thiên châm chơi.

Tô Lạc: “Bà nó, em mới không thích chuốc tội vào người, ăn no chống đỡ rồi a!”

【 Đoàn 】 Hạ Lãnh Nguyệt: O(∩_∩)O~ tốt, em cảm thấy quang hiệu kia không tệ.

【 Đoàn 】 Hàn Sương: T T . . .

Tô Lạc ra một hơi ác khí, đang dương nanh múa vuốt đắc ý, chợt nghe Linh Dục dịu dàng gọi cô.

“Lão bà!”

“Ừ?”

“Trước đây Thái Hư tên là Lạc Hà Dữ Cô Kiếm Tề Phi.” Linh Dục trầm giọng nói.

Tô Lạc quay đầu lại, đem tầm mắt đặt vào trò chơi. **“Em đã sớm biết.”**

“Ừm, khi đó có một lão bà gọi là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc.”

Sắc. . .

Tô Lạc bữu môi nói: **“Ồi chao, tình lữ tên, tên rất hay.**

“Ừm, đều trôi qua.”

“Biết rồi, trò chơi mà thôi, em trước đây còn gả qua Thanh Nhiên đâu!” Tô Lạc không cho là đúng, Linh Dục cười cười, lại không quan tâm, trực tiếp dọn sạch ghế dựa ngồi vào phía sau Tô Lạc, đồng thời đưa tay ôm lấy cô.

Tô Lạc cả người đều bị anh ôm vào trong ngực, lập tức khẩn trương đến mức liều mạng, tay nắm chuốt cũng cứng ngắc, cả người cũng không dám lộn xộn, giống như chỉ cần cô hơi động thì sẽ cọ vào trong ngực anh.

“Anh làm gì, tự mình đi chơi đi!” Cô buồn bực nói.

“Giám thị em, nhìn em có trộm người không.”

Tô Lạc nhướn mày, **“Em cho tới bây giờ cũng không trộm người.”**

“Xi. . .” Vừa dứt lời, một cái nói chuyện riêng nhảy ra.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Cái Chai, tới giúp đỡ tới 72 bản, thiếu Băng Tâm. Bà nó thật là khéo a, ha ha. . .

Tô Lạc cười gượng quay đầu lại một chút, thấy Linh Dục mày nhăn lại, mỗi lần đều là cô bóp anh lần này bị phản công rồi.

Linh Dục: **“Bắt kẻ thông dâm trên giường!”**

Tô Lạc nói thêm: **“Nào có trên giường. . .”**

Linh Dục: **“Còn nguy hiểm. lần trước anh rõ ràng lên acc em xóa anh ta rồi, làm sao lại thêm bạn tốt rồi! ! !”**

Tô Lạc: **“. . .”**

Lần trước đánh nhau thêm. . .

Có như vậy nghiêm trọng sao? Người này làm sao một bộ muốn ăn thịt người vậy a. . .

Chương 62: Quà sinh nhật

Che ngực thét chói tai, **“Anh muốn làm gì?”**

Mồ nam tà mị cười: **“Ăn thịt.”**

Cùng Linh Dục yên lặng đối diện, Tô Lạc tự động trong đầu nã bỏ một chút cảnh tượng kế tiếp. Vì vậy cô ngưng ngừng quay đầu đi, nhìn vào máy tính không chớp mắt, chỉ là phần lưng kề sát Linh Dục nóng giống như bị thiêu.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Không đi, ha ha, không rảnh.

“Em còn dám nói chuyện riêng với anh ta?” Linh Dục ngữ khí uấn giận, đưa tay véo thắt lưng Tô Lạc một cái. Nhưng mà anh véo thắt lưng còn chưa đủ, một tay gác qua cổ Tô Lạc, sau đó đem tóc trên vai cô thả ra, bàn tay từ từ hoa xuống phía dưới.

Tô Lạc ngày hôm nay mặc váy liền áo cổ V thấp ngực!

Cô lập tức cảm thấy ngay cả đầu ngón chân đều cứng lạ. Mà lúc này, Linh Dục tay kia duỗi qua, tay cầm lấy tay cầm chuột của Tô Lạc, sau đó cơ thể anh nghiêng về phía trước, cả người gần như đặt ở trên người cô.

“Anh. . . Muốn làm gì?” Tô Lạc cảm thấy mình sắp thở không nổi rồi.

Ai ngờ người nào đó giọng nói vững vàng, **“Khẩn trương như vậy làm gì, dùng máy tính em mà thôi. Xi. . .”**

Tô Lạc: “. . .”

Sau đó Tô Lạc thấy Linh Dục nhanh chóng M Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Muốn theo ta lão công đi ăn thịt!

Linh Dục phát xong tin tức, thuận thế đem đầu Tô Lạc lật sang, hung hăng hôn một hơi, mặt mày hớn hở không thể dùng từ ngữ hình dung.

Tô Lạc: “. . .”

Tô Lạc gian nan quay đầu đi, Linh Dục hôn rơi xuống trên cổ cô, cơ thể không kìm được run lên, lúc đầu tâm tình của nàng rất kích động rất nhộn nhạo, kết quả nhìn nói chuyện riêng hồng nhật trên màn hình, đột nhiên cười nâng không dậy nổi thất lung.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: (nhưn mày) Bên kia là Vũ Nhiên?

Phốc. . .

Ôi chao, hai người các người đã hiểu rõ nhau tương ái tương sát đến tình trạng này, thật sự làm cho người ta nhin không được YY a!

Tô Lạc cười đến vui vẻ, hồn nhiên không chú ý móng vuốt của ai đó đã theo cổ áo cô đi xuống, trong ngực cô chạy, đến khi móng vuốt đối phương bao phủ lên tròn trịa của cô, cô mới phản ứng lại, lập tức giống như bị hỏa thiêu mông, định đứng lên, kết quả chỉ nghe người phía sau hít sâu một hơi.

Tô Lạc quay đầu lại, chỉ thấy Linh Dục nhú chặt mày, nhe răng trợn mắt che . . . Khụ khụ.

Giọng anh khàn khàn, oán khí từ trong kẽ răng bò ra, **“Cô nương, người đề lên ta rồi.”**

Tô Lạc đầu óc như bị sét đánh một cái, một lát sau mới hồi hồn, cực kỳ khiếp sợ nhìn lại về phía dưới. Đương nhiên, chỉ có thấy được tay Linh Dục che ở trên.

“Anh không sao chứ?” Cô giật giật khóe miệng, hỏi.

Linh Dục trợn mắt lên, **“Em nói đi? Mệnh căn(*) nha.”**

” Ai bảo anh không thành thật .” Tô Lạc lại vụng trộm nhìn nhìn, **“Đáng đời .”** Sau đó xoay người nhìn máy tính, đương nhiên hiện tại tâm tư của cô sớm không nằm ở trên máy tính, cô đang suy nghĩ năm đó tấm đảm chiến sắc nghịch nhạc viên học tập đến lý luận kiến thức.

Kết quả người nào đó thấy cô không thèm nhìn, bán manh, **“Anh mặc kệ, em phải chịu trách nhiệm.”**

Đầu anh đặt lên vai cô, Tô Lạc nghiêng đầu, cùng anh làm nghiêm mặt. Sau đó thì thấy Linh Dục một đôi mắt to long lanh nước hai mắt dầm lệ nhìn cô.

Tô Lạc : **“... Anh, anh ...”**

Tô Lạc sợ ngây người, bởi vì cô thật sự nhìn thấy khóe mắt của tên này có một giọt nước mắt.

Thấy cô ngẩn người, Linh Dục đột nhiên cong môi cười, một tay khóa lại thắt lưng cô, sau đó một tay xoay đầu Tô Lạc, làm cho nó không thể nhúc nhích, sau đó bắt đầu hôn môi, hôn má, từng chút từng chút đi xuống, rơi xuống trên cổ, trên vai, thậm chí rơi xuống trước ngực.

Tô Lạc hơi tránh đi, anh lập tức ngẩng đầu hôn môi cô. Tô Lạc bị một loạt tập kích khiến cho đầu óc choáng váng, trong đầu chỉ có một câu nói lặp đi lặp lại, thì ra thật sự sẽ hữu khí vô lực a.

Cô cảm thấy tay chân đều mềm nhũn, bị anh nhào nặn vào trong ngực, hô hấp càng ngày càng gấp, cổ tình tên kia đầu lưỡi vẫn còn liên tục duỗi vào, khiêu mở hàm răng cô, càn quét hàm trên, giống như một con cá chạch trơn trượt, khắp nơi gây án.

Nha? Bọn họ làm sao hôn a hôn a hôn đến trên giường nha?

Nha? Bọn họ làm sao hôn a hôn a hôn đến mức cổ áo của cô bị thốn đến dưới bả vai nha?

Nha? Khoá kéo trên lưng lúc nào bị giật ra vậy a?

T T . . .

Nội y của cô cũng bị mở ra, Tô Lạc trong đầu trống rỗng, cô chuẩn bị tốt rồi sao? Cô có chút mờ mịt, nhưng cả người vô lực, trong lòng như có ngọn lửa đang cháy, đó là một loại tình tứ rất khó hiểu, làm cho cô mơ hồ không rõ, như là sợ hãi hoặc như là hạnh phúc .

Tay Linh Dục cuối cùng chạm đến trước ngực mềm mại Tô Lạc, mà tay hắn dừng lại ở nơi nào, nhẹ nhàng vuốt ve, cũng không có động tác càng thêm xâm nhập, một lát sau giọng nói khàn khàn của Linh Dục vang lên bên tai Tô Lạc, **“Tô Lạc, anh yêu em.”**

Anh nhẹ nhàng hôn cô, **“Em yêu anh sao?”**

Hai người yên lặng đối diện, Tô Lạc nhìn sâu vào mắt Linh Dục, cuối cùng cô vươn hai tay ôm lấy cổ anh, chủ động hôn lên, cái này có thể xem như là dùng hành động để trả lời đi. Kế tiếp, chính là tự nhiên mà nước chảy thành sông.

“Có đau không nha?”

Tô Lạc lo lắng, trong tiểu thuyết miêu tả bao giờ cũng cái gì tê tâm liệt phế một tiếng, bao giờ cũng đem lần đầu tiên nhuộm đậm đau đớn vì vậy hai người ở trong ổ chăn tiến hành nghiên cứu xâm nhập, nghĩ đến miêu tả như đâm thủng búp bê vải các loại, Tô cô nương khiếp đảm.

Trả lời cô tự nhiên là muốn tìm đến tác hôn, đến cuối cùng, tình đến khi nồng tự nhiên tương dung, tuy nói là đau nhức nhưng con mắt nhắm một nhắm, khẽ cắn môi một cái cũng liền qua.

Cả buổi chiều, bọn họ đều đang trong ổ chần triển miên từ bắt đầu đau đớn đến về sau tê dại cùng muốn ngừng mà không được, làm cho cô một lần lại một lần va chạm, ở trong biển sâu dục vọng chơi thuyền.

Mà khi đã đột phá đạo phòng tuyến then thùng kia, các loại vấn đề cũng tùy theo mà đến.

“Khoan đã, anh không phải nói gần đây rất thềm ngủ, thân thể không tốt sao?”Tô Lạc đẩy tên sinh long hoạt hổ trên người ra, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

Tên kia giả hoạt cười, cúi đầu mút một điểm đỏ tươi trước ngực Tô Lạc, mơ hồ trả lời cô, **“Anh không phải nói rồi sao, phải nghỉ ngơi dưỡng sức nha?”**

Anh nhấn mạnh từng chữ một làm Tô Lạc đen mặt .

“Này, anh có mệt hay không a.” Tô Lạc ôm lấy vai anh, **“Em đói bụng.”**

” Ừm, chờ anh ăn no đã.”

Tô Lạc quay đầu đi chỗ khác, “. . .”

Cô lúc này thật sự rất muốn cào tường, rõ ràng không nghĩ tới chuyện sẽ thành thế này, rốt cuộc là làm sao lại biến thành thế này a? Vụng trộm nhìn người nào đó, đưa tay sờ soạng mồ hôi trên lưng hắn, thầm nghĩ, đây chính là trong truyền thuyết mỹ nam kế đi. Cô coi như gặp hạn. . .

Đến khi Linh Dục ăn no, bọn họ mới ra ngoài đi ăn, Tô Lạc bước chân phù phiếm không ngờ trong tiểu thuyết viết tư thế tiêu sái lại không phải à thật, cô trợn mắt nhìn sang Linh Dục, cũng không ngờ người này mặt dày vô sỉ, **“Phu nhân, vì phu có phải rất dũng mãnh không?”**

Có điều trên đường trở về người này liều mạng muốn cống Tô Lạc về nhà.

Tô Lạc không nghe theo, **“Em muốn về phòng ngủ.”**

“A? Muốn cho bạn cùng phòng thưởng thức dâu tây trên người em?”

Tô Lạc xấu hổ, **“Em mặc váy, làm sao công được?”**

“Vậy công chúa ôm!”

“Ai ai ai!” Linh Dục chặn ngang đem Tô Lạc ôm lấy, Tô Lạc cuống quít chôn đầu vào trong ngực anh, dựa vào, quá dọa người. . .

Kết quả là cứ như thế ôm trở về, sau khi về đến nhà, Tô Lạc bị Linh Dục trực tiếp ném lên trên giường. Nghe nói, cuộc sống về đêm vừa mới bắt đầu. . .

() mệnh căn: *méo miệng* là tiểu JJ á. . .*

Chương 63: Ngọt Ngào

Linh Dục mời Tô Lạc ở chung nhưng bị Tô Lạc lời lẽ cự tuyệt, mà sau khi cô quay về phòng ngủ, cũng bị sức quan sát của An An bắt thủng một lỗ.

Cuối cùng An An đẩy đẩy kính nói: **“Quả nhiên đem bản thân đóng gói tặng đi là tốt nhất!”**

Tô Lạc không nói gì, chỉ yên lặng dựng ngón giữa. Những ngày tiếp theo, như trước đi tự học, Linh Dục như cũ nghiêm túc phụ đạo, đương nhiên, có đôi khi tránh không được động tay động chân, có khi tên kia thú tính quá độ, vừa ôn tập xong liền vác Tô Lạc về nhà, chỉ có điều sau khi nhiều lần va chạm, anh chàng phát hiện con dâu mình tìm này cũng không phải thật thà chất phác như vẻ ngoài a.

Mỗi một cái hỗn chiến sắc nghịch lạc viên cô nương , thật ra nội tâm đều là lưu manh.

Ví dụ như hai người củi khô lửa bốc lạch tạch dùng dao chày đang vung, tiền hí làm đủ còn kém tiền quân thần tốc, Tô cô nương đột nhiên linh quang chợt lóe, đem người nào đó đẩy ra kêu dừng.

Người nào đó trướng đến mức sắc mặt như gan lợn, nước mắt lưng tròng nói: **“Làm sao vậy?”**

Sau đó thì thấy Tô cô nương cầm laptop bàn phím quay sang đây, vừa nhìn hần tiểu huynh đệ vừa lẩm nhẩm cái gì TAB cái gì cái gì.

Linh Dục: **“Đây là làm gì?”**

Tô Lạc: **“Hôm trước có bài post nói XXCM con trai, TAB đến ENTER? Anh hình như là A. . .”**

Linh Dục: **“. . .”**

Hoặc là khi hai người đang triền miên vui vẻ, Tô cô nương đột nhiên xoay người đứng lên, mở máy tính, sau đó đăng nhập một diễn đàn hồng nhật nào đó, ngay sau đó bùm bùm gõ bàn phím.

Linh Dục ghé đầu qua, lập tức nôn ra máu.

Đề mục bài post là: **“Cùng bạn trai lên giường, phát hiện nhiều lần chỉ kéo dài khoảng một giờ, là tôi thiếu hấp dẫn hay là hẳn thật ra có bệnh?”**

Một phút sau, bà nó, có comment.

“Quá ngắn, chắc chắn là ở bên ngoài nộp lương nộp thuế rồi!”

Tô cô nương lập tức sắc mặt thay đổi, Linh Dục lớn tiếng kêu oan: **“Đây là cái gì a, đừng đem con dâu anh làm hư!”**

Dứt lời anh muốn đi đóng máy tính, ai ngờ Tô cô nương âm trầm cười: **“Con dâu anh chính là ở chỗ này lớn lên.”**

Linh Dục: “. . .”

Hấp dẫn không đủ sao? Cô nương nào đó quay đầu lại đem áo ngực chỉnh một chút, sau đó Linh Dục lại chảy máu mũi.

Hoặc là vốn hai người đều đang đánh trò chơi, đi chiến trường phối hợp ăn ý, một đường gió thổi cỏ rạp, kết quả cô nương nào đó đột nhiên ném bàn phím, **“Băng Tâm này làm gì nha, luôn đuổi theo tặng máu cho anh, nghĩ mình là ai a!”**

Linh Dục: **“Đó là đương nhiên, mị lực của anh không ai có thể chống cự.”**

Kết quả Tô Lạc đứng lên, chui vào trong lòng Linh Dục ngồi vào trên đùi anh chàng, hai tay vòng qua cổ anh chàng, cười vô cùng sáng lạn.

Cổ áo ngủ mở rộng ra, cô đỏ mặt nghiêng người, vì vậy cảnh xuân bên trong tận lãm.

Linh Dục lập tức cầm giữ không được muốn khai hỏa chiến đấu, kết quả chỉ thấy Tô cô nương tay to vung lên, cho anh một cái tát: **“Đi sang một bên đi, em muốn hạ bản.”**

Sau đó cô thản nhiên đứng lên quay lại vị trí của mình, hướng Linh Dục chớp mắt một cái: **“Ai mị lực lớn hơn?”**

Linh Dục: “...”

Đương nhiên, tiếp theo là một hồi sữa nước hòa nhau mây mưa thất thường.

[Chiến Trường] Cầm Giận Bất Bình Đánh Nước Tương: Bà nó, hai cái kho tàu ở trong chiến trường treo acc, bệnh tâm thần a, không đánh thì đừng có MB đi vào a!

...

Đảo mắt, Hạ Lãnh Nguyệt cùng Vũ Nhiên kết hôn đủ 200 ngày.

Thật ra Tô Lạc đem ngày này đã quên bởi vì ban ngày cô theo một người bạn đi mua đồ công sở để chuẩn bị đi làm, mặc dù Tô Lạc đã quyết định thi nghiên cứu sinh nhưng khi đến tiệm đồ thì quyết định thay đổi, mà quần áo mặc trên người cô lại có khí chất đặc biệt nên cô nàng cũng mua cho mình một bộ, kết quả mua quần áo mua giày vốn nói đi ra ngoài một buổi chiều, kết quả chờ cơm nước xong quay về trường học, đều đã tám giờ rồi.

Cô tình di động cô lại hết pin, đến khi quay về phòng ngủ cắm sạc điện vào thì thấy tin nhắn từng cái từng cái nhảy ra.

Tướng công: Lão bà sớm một chút trở về.

Tướng công: 5 giờ hơn, nên trở về!

Tướng công: Mau trả lời tin nhắn!

Tướng công: tắt máy? Với ai lâu lằng?

Tướng công: 8 giờ, em vẫn không trả lời tin nhắn, anh lo lắng.

Tô Lạc cười cười, lúc này mới mấy giờ a, có cái gì lo lắng, chẳng qua trong lòng ngọt ngào, khoe miệng cong lên. Mà lúc này, điện thoại vang lên, người gọi đến là Linh Dục.

Cô tiếp điện thoại, chợt nghe đến đối phương ngữ khí sốt ruột: **“Đi ra cũng không trả lời tin nhắn, da ngứa rồi phải không? Về sau không cho ra ngoài nữa.”**

Tô Lạc: **“Điện thoại hết pin.”**

Linh Dục: **“Không biết cầm điện thoại người khác đánh một cái sao?”**

Tô Lạc: **“Hết pin nha, em không nhớ số.”**

Linh Dục: **“Không biết xấu hổ.”**

Tô Lạc: **“Vậy còn cần phải ghi số vào máy sao?”**

Linh Dục: **“Đó là em trí nhớ kém. Anh nhớ số của em.”**

Cách cách cách cách, Linh Dục đọc số của Tô Lạc, Tô Lạc trong lòng âm áp, nhưng vẫn vệt chết mạnh miệng: **“Hừ, anh chắc chắn vừa nhìn vừa đọc, số như thế ai nhớ a, em dầy số chứng minh thư cũng không nhớ được.”**

“Không nói với em nữa, mau vào trò chơi.”

“Ừm.”

Tô Lạc cắt điện thoại, nhanh chóng mở máy tính lên trò chơi. Sau đó vừa mới đăng nhập, thì thấy trong bang một loạt dòng chữ.

【 Bang 】 Kinh Ca: Sư phụ, chờ ngài chờ thật vất vả.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ, chờ ngài chờ thật vất vả.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Chị dâu, chờ chị chờ thật vất vả.

【 Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết : Chị dâu, chờ chị chờ thật vất vả.

【 Bang 】 Noel: Chị dâu, chờ chị chờ thật vất vả.

...

Tô Lạc 囍, ở trong bang đánh chữ nói.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Mọi người đây là đang làm gì?

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Lão bà, chờ em chờ thật vất vả.

Tô Lạc: "..."

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Lão bà, hôm nay là chúng ta kết hôn tròn hai trăm ngày.

A? Là thật sao? Tô Lạc lập tức nhấn mở chữ hỉ bên cạnh avatar, phát hiện chỗ đó viết, Hạ Lãnh Nguyệt, Vũ Nhiên thành hôn 200 ngày. Bỗng nhiên nhớ tới mình lần đầu tiên thấy kết hôn chúng này khiếp sợ thế nào, khi đó làm sao nghĩ đến lần thứ hai nhìn kết hôn chúng này, lại cảm thấy hạnh phúc.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Hai trăm ngày rất ngắn, tương lai của chúng ta còn rất dài, mặc kệ trò chơi hay hiện thực, chúng ta đều sẽ vĩnh

viễn cùng một chỗ.

Cái này Thế Giới vừa ra, lập tức rất nhiều người xôn xao.

Wow. Dựa theo án cũ, Tô Lạc lập tức mở kênh môn phái Băng Tâm, bất ngờ phát hiện vô số em gái nhảy ra chúc mừng, làm cho cô trong lòng ấm áp dào dạt.

【 Thế Giới 】 Vũ Nhiên: Anh sẽ dùng cả đời đến yêu em, thủ hộ em.

Ai nha, đều vợ chồng già rồi, làm sao như thế buồn nôn nha?

Bạn nói với Vũ Nhiên: (trừng mắt) Thật buồn nôn, em nổi da gà rồi.

Tô Lạc vốn tưởng Linh Dục sẽ khinh thường cô, ai ngờ anh chàng chỉ làm một biểu tình le lưỡi.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Anh cũng cảm thấy như vậy.

T T . . .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Em cũng buồn nôn anh một chút đi, nếu không anh không cam lòng.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh nằm mơ đi.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn ; Không cam lòng anh sẽ khó chịu mà chết.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Chết đi, tiết Thanh Minh em sẽ nhớ tặng một bông cúc trắng trước mộ anh.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Ác quá, 555.

Mặc dù ngoài miệng nói vậy, nhưng Tô Lạc vẫn dùng tiền mua hai cái Thế Giới.

【 Thế Giới 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Thật sự rất muốn cảm ơn rất nhiều người, bởi vì bọn họ làm cho chúng ta gặp nhau.

【 Thế Giới 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Em yêu anh.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà, anh yêu em hơn.

Ách, vì sao cô lại cảm thấy câu anh yêu em hơn này chân thành gấp một trăm lần đâu, Tô Lạc nhận nhạo.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Lão bà, nếu em đã như vậy yêu anh, em có thể thỏa mãn một yêu cầu nhớ mãi không quên của anh không?

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cái gì?

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Chúng ta chat sex đi.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cút. . .

T T. . .

Bà nó, còn dám nhớ mãi không quên!

Chương 64: Sâu Xa

Các loại chúc phúc không ngừng xuất hiện trên kênh Thế Giới, ngay cả bạch lộ em gái cũng phát Thế Giới chúc mừng, làm cho Tô Lạc sợ run người. Có điều chỉ phát Thế Giới không đủ, bạn học trong trong đều đòi mời khách, vì vậy đoàn người lại chạy đi ăn khuya, đến khi lặn qua lặn lại lặn qua lặn lại hơn hơn 12 giờ, Tô cô nương thuận theo tự nhiên bị Linh Dục buộc trở về chỗ ở.

Kết hôn 200 ngày, hai người hăng hái lên trò chơi, một đường du sơn ngoạn thủy, khắp nơi chụp ảnh lưu niệm. Linh Dục còn tâm huyết dâng trào mua một bộ tân lang tân nương cho cả hai, sau đó tiêu mấy trăm kim dùng phu thê danh vọng danh vọng đổi một cái kiệu hoa kiệu hoa lớn, hai người chung quanh tán loạn tú ân ái, chạy đến Lưu Vân Độ, Vĩnh Trú, Mộc Độc chụp hình, tiếp theo lại đi U Châu danh cảnh chụp hình, cuối cùng còn đặc biệt ở trên bản đồ tìm kiếm tọa độ.

Mọi người đều biết, võng du bản đồ đều có tọa độ, ví dụ như: Đông: 120, Tây: 250 các loại kết quả hai người mở bản đồ tìm kiếm tọa độ.. Ví dụ như là Đông:1314, Nam: 520.

Lặn qua lặn lại vài tiếng đồng hồ, Tô Lạc nằm trong lòng Linh Dục,, nhìn anh bận rộn, sau đó quẹt miệng: **“Ai, thật ra em em cùng anh kết hôn căn bản không tới 200 ngày nha, hôn lễ là thế nào em cũng không biết, anh lấy cũng không phải em.”**

Nói xong cô lại duỗi tay vso mặt Linh Dục: **“Anh lấy rõ ràng Đường Thiển Thiển, dù sao cũng đều là tăng máu! Hừ!”**

Ai ngờ Linh Dục Linh Dục rụt rè rụt rè cười cười, **“ID trên diễn đàn trước đây của em gọi là Hạ Nguyệt?”**

“A?” Tô Lạc sững sốt, Linh Dục thuận thế hôn lên trán cô một cái **“Chính là BBS trường học ấy, em chưa vào qua đồng uyển trúc hoa sao?”**

Ách. . .

Khi Tô Lạc mới vào đại học quả thật là đăng kí tham gia câu lạc bộ văn học, nội tâm của cô trải qua hun đúc là là lưu manh không sai, nhưng trên thực tế, rất nhiều khi, đặc biệt khi mới vào trường, ấn tượng đầu tiên của mọi người đối với cô là dịu dàng ít nói, cái loại cổ điển đường triều mỹ nhân, về phần vì sao là đường, thì bởi vì cô nàng tương đối tương đối có liêu mà thôi. Hơn nữa khi tuổi trẻ thích thương xuân thu buồn cường thuyết sầu, thích viết chút chút ưu thương trang bức, kết quả kết quả bị bị câu lạc bộ lão đại nhìn trúng, lăn lộn ra một diễn đàn văn học là trúc hoa, khi đó ID của cô là Hạ Nguyệt.

Có điều là lên năm hai, cô nàng rời khỏi rời khỏi văn học ôm ấp tìm nơi nương tựa tìm nơi nương tựa ở ma thú đại thế giới, cho nên cô cũng dỡ xuống dỡ xuống trọng trách tìm người nối nghiệp, về sau sao, cảm thấy cảm thấy lúc trước vài thứ kia vài thứ kia rất là buồn cười, cái gì đau lòng đến nghẹt thở a, cái gì chết không phải kết thúc mà là bắt đầu mới a đều làm làm cô cô sờn gai ốc, sống chết không chịu thừa nhận đáp lời hoa loa kèn phiền muộn cô nương chính là mình a, vì vậy lúc này Linh Dục nhắc đến, cô suy nghĩ một hồi lâu mới nhớ tới, lúc trước mình có một ID là Hạ Nguyệt.

“Khi đó anh thấy Hạ Lãnh Nguyệt tên này, mặc dù sai một chữ nhưng vẫn cảm thấy rất thân thiết cho nên chú ý một chút. Khi đó sao, em cùng Thanh Nhiên hai người thật sự là rất đáng giận!” Linh Dục nói đến đây, oán hận một hơi, làm cho Tô Lạc cười ngượng hai tiếng, cánh tay anh giả vờ đáng yêu: **“Ôi chao, tiếp tục nha.”**

“Chỉ là thao tác tốt, nói không nhiều lắm, mỗi lần đi chiến trường giết em rất nhiều lần, nhưng mà nếu như cùng một phe thì vẫn cho anh thêm trạng thái, nhưng mà mỗi lần đều cùng Thanh Nhiên một nhóm, hơn nữa hơn nữa về cơ bản trong quá trình chiến đấu quá trình chiến đấu đều tập trung tăng máu cùng bảo vệ Thanh Nhiên, sẽ không nhìn nhiều người khác một cái. Cho nên, anh rất phần nộ, ai, anh cũng đã thử đi dụ dỗ em.

..”

“Có sao?” Tô Lạc nghiêng đầu, sao cô không có ấn tượng gì nha? “Kết quả?”

Linh Dục: “Em nói anh là kẻ địch của nhị thế tổ. . . “

Sặc. . .

“Về sau có vài ngày thông đồng đặc biệt thuận lợi, anh cảm thấy rất kỳ quái, nhưng dù sao cũng không sao, trò chơi sao, vốn là dùng để giải buồn, cho nên cứ như vậy. Mãi đến về sau em login, phát Thế Giới nói là nói là đi đi ôn tập không lên mạng một tháng, làm sao lại thế này, anh đã nghĩ đã nghĩ, đây mới là chính chủ. Chẳng qua anh thật không nghĩ tới, Hạ Lãnh Nguyệt chính là Hạ Nguyệt.”

Linh Dục dùng một chút, tiếp tục nói: “Nếu như anh dùng mạng của trường, hẳn là có thể gặp em sớm hơn.”

“Anh thừa nhận đi, anh đã sớm đối với em ý đồ gây rối.” Tô cô nương chống eo cười to, kết quả bị người nào đó trợn mắt một cái, như trước vẫn là câu nói kia, “Tự mình đa tình.”

Vì vậy Tô Lạc nổi giận: “Ai là lão bà của anh, dù sao anh cưới cũng không phải em, hôn lễ không phải em tham gia, tự mình tìm Đường Thiển Thiển Đường Thiển Thiển đi.”

Linh Dục cười trấn an xù lông Tô cô nương: “Chúng ta lại kết hôn một lần nữa là được.”

Tô cô nương nâng cao cằm, nhép miệng, 201 ngày.

Tay Linh Dục lén lút luồn vào trong quần áo cô nàng, ở bên tai cô nàng thì non: “Lão bà, nếu không thì lại kết một lần? Hoặc là mai lấy chứng minh thư ra, chúng ta đi đăng kí?”

Tô Lạc nhéo một cái: **“Đi! bậy bạ!”**

“Vậy trong trò chơi một lần nữa kết hôn.” Linh Dục từ đâu đó móc ra một cái hộp, Tô cô nương ngẩn ngơ, kết quả phát hiện tên kia lấy ra dĩ nhiên là một quả một cái nhẫn. . .

Sau đó tên kia đem nhẫn đeo vào ngón giữa của Tô cô nương, Tô cô nương yên lặng yên lặng giờ ngón tay nhìn, chính giữa cái nhẫn lập loè phát sáng, cuối cùng là chất liệu gì nh? Cô rất muốn đem nhẫn đặt bên miệng dùng sức cắn mấy cái. . .

Nếu như là thật đắt tiền, cô không thể nhận được a!

“Cái này là để làm gì??”

“Coi như là chính thức cầu hôn trong trò chơi trò chơi thế nào?” Linh Dục nháy mắt mấy cái nói.

Tô Lạc: “. . .”

“Đồ ngốc, chẳng lẽ em cảm thấy anh sẽ dùng một cái nhẫn kim cương nhỏ như vậy đến cầu hôn cầu hôn?” Linh Dục lơ đãng mắt trợn trắng mắt trợn trắng, Tô Lạc 囧.

Phốc. . . Thật đúng là nhẫn kim cương?

Cô nên nói như thế nào nha? Không thể nhận sao?

“Đeo cẩn thận, em không muốn, anh liền đem cả em lẫn nó thả xuống sông.”

Tô Lạc: “. . .”

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ sư nương hai người đang

làm gì vậy?

Đúng lúc người nào đó ngẩng đầu lên, nhiệt tình tràn trề tràn trề ở kênh bang đánh chữ.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: sư nương đang ăn nho. . .

Tô Lạc nhìn mình nửa thân trần, lập tức lệ rơi đầy mặt.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Oh? Sư phụ đâu? Làm sao làm sao còn chưa ngủ?

“Đừng nói lung tung.” Tô Lạc hung hăng véo đùi Linh Dục một cái.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Sư phụ của người đang trồng dâu tây.

Tô Lạc: “. . .”

Anh cho rằng những người khác trong bang cũng trong sáng giống như tiêu đồ đệ sao?

“Không sợ, đã trễ thế này, trong bang được vài người thôi.” Linh Dục nhún vai, tiếp tục bắt đầu sờ mó.

【 Bang 】 Khinh Ca: (trùng mắt) . . . Là tôi đầu óc quá đen tối sao?

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Lão bà, em nghĩ gì vậy?

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: !! (trùng mắt)

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: !!! Mãnh liệt cầu hiện trường phát sóng trực tiếp !!

Bà nó, trong bang là không được mấy người nhưng mà anh một câu liền đem bọn họ toàn bộ kéo lên được không.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ lúc này lúc này trông dâu tây có thể sống sao?

Tô Lạc nghiêng răng nghiêng lợi,, véo mạnh vài cái trên đùi Linh Dực, “**Có thể sống, không những có thể sống, còn có thể sống được muôn đời xanh tươi!**”

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tụi này đang tổ đội ly hôn.

Lời này vừa ra, trong bang mọi người đều trừng mắt, “**Làm sao vậy. Làm gì vậy?**” Không ngừng thắc mắc.

【 Bang Chủ 】 Vũ Nhiên: Cô ấy muốn kết hôn một lần nữa, thể nghiệm tân hôn động phòng kích tình cảm cực.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Đúng nha, khi đó kết hôn lên acc chị dâu chính là cái kia lừa đảo Đường Thiên Thiên đi?

【 Bang 】 Khinh Ca: Phu nhân chúng ta cũng kết hôn lần nữa đi, cùng sư phụ sư phụ sư nương cùng nhau cùng nhau, oa ha ha ha.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt Ngày Đó Minh Nguyệt: (nước mắt lưng tròng) tướng công~

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Hoàng Hôn,, nếu không thì chúng ta cũng kết hôn kết hôn đi.

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Cút nha, nhân yêu.

Sắc. . .

Nửa đêm ba giờ giờ, còn như vậy sung sướng, Tô Lạc nhìn thông tin bang không ngừng nảy ra nảy ra, lập tức cười đến mức cười đến mức mắt đều híp lại.

Mà Linh Dục vèo một cái đem máy tính đóng lại, “**Nương tử, quá muộn rồi.**”

“**A?**”

Đêm dài đằng đằng a, vì vậy tắt đèn, đắp chăn, trò chuyện tâm sự trò chuyện lý tưởng lý tưởng tương lai, nắm tay nhỏ chờ bình minh bình minh đi~ oa ha ha ha!

Chương 65: Bạn Cũ

Chớp mắt đã đến Tết nguyên đán.

Lúc đầu Tô Lạc cùng Linh Dục hẹn nhau tết nguyên đán đi du lịch thành phố xung quanh, du sơn ngoạn thủy các loại, kết quả trong nhà Linh Dục có việc, bị triệu về nhà, Tô cô nương lúc trước gọi điện trong nhà nói không về, sau đó lại không tâm tư ra ngoài ra ngoài vòng vo, cuối cùng nằm trong nhà đọc sách mốc meo, danh phù kỳ thực làm hòn vọng phu.

Lúc rảnh rỗi tốt nhất là ên trò chơi đột nhiên cảm thấy không có Linh Dục, cô cũng không có hứng thú chơi game. Vì vậy cô song mở acc Linh Dục treo acc, sau đó yên tâm đọc sách, đọc chán thì gửi tin nhắn cho Linh Dục, cuộc sống cứ thế bó chân mà qua.

Sau đó bản đồ Thiên hạ II thu nhỏ vẫn liên tục lóe lên, Tô Lạc nhấn mở trò chơi, mới phát hiện mình bị người mở đồ. Mở đồ tự nhiên là người bang Hồn Đoạn, acc của cô đã chết, acc của Linh Dục còn một nửa máu, vốn định cắt qua đem acc Linh Dục chạy trốn kết quả còn chưa kịp cắt, acc Linh Dục cũng phốc một cái chết luôn. . .

Chết thì chết, cô cũng lười sống lại, coi như là đổi cách treo acc mà thôi, Tô Lạc đang định thu nhỏ trò chơi, bỗng nhiên nhìn Tịch Tĩnh Vô Thanh ở trong bang gào to.

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Cái gì đây, Tĩnh Nguyệt Vô Thương login!

【 Bang 】 Noel: Dựa vào! Tĩnh Nguyệt Vô Thương!!!

Tĩnh Nguyệt Vô Thương? Tô Lạc lầm nhảm tên này một lần, sau đó cảm thấy làm sao nghe nghe có vẻ quen tía?

Cô nhấn mở kênh công cộng thì thấy tin tức Hệ thống trên cùng.

Hệ thống: 【 Thiên Dật Vân Thư 】 vạn khổ đều không, anh hùng
Tĩnh Nguyệt Vô Thương cảm thần binh du ngoạn đất hoang, sẽ nhắc lên
thế nào huyết vũ tinh phong?

【 Thế Giới 】 Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Bán acc, bán 74 cấp Thiên
Dật Vân Thư, nếu muốn thì MMMMM

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Dựa vào, bán acc, là bản
nhân sao?

【 Thế Giới 】 Noel: Bản thân? Bán acc?

Trên Thế Giới không người trả lời Noel, mà Tô Lạc nhìn bộ dạng bọn họ
càng cảm thấy tò mò, vì vậy ở trong bang hỏi.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tĩnh Nguyệt Vô Thương là
ai a?

【 Thượng Thư 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Học trưởng trong câu lạc bộ
trước kia, tốt nghiệp rồi.

【 Bang 】 Noel: Hừ, cận bã nam.

Cùng câu lạc bộ, Tĩnh Nguyệt Vô Thương, Thái Hư, tốt nghiệp rồi, những
tin tức này tổ hợp cùng một chỗ, ở trong đầu trong đầu Tô Lạc quanh quẩn
một vòng, cuối cùng linh quang lóe lên lóe lên, cô nghĩ ra rồi.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Có phải từng cos Thái Hư,
vóc người hơi cao, nói nhiều không?

【 Bang 】 Noel: Chị dâu quen?

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Lúc trước chính là hấn tiến

cử trò chơi này với mình, là bạn tốt của Linh Dục đúng không?

Nghĩ tới đây, Tô Lạc hứng thú bùng bùng gửi tin nhắn cho Linh Dục.

Này, anh bạn sau khi tốt nghiệp không chơi trò chơi của anh login rồi, Tỉnh Nguyệt Vô Thương, có điều là tới bán acc nha-!

Rất lâu sau Linh Dục mới nhắn lại, oh. Tô Lạc cảm thấy không thú vị, có lẽ là việc nhà bận rộn đi, thật đáng ghét!

Kết quả ngay khi Tô Lạc nằm dài, Linh Dục lại lần nữa gửi tin nhắn, **em hỏi cậu chàng cậu ấy vì sao bán acc.**

A. . . (͡° ͜ʖ ͡°) b

Có lẽ ai cũng chịu không nổi bạn tốt đột nhiên rời khỏi, nếu acc của người kia còn ở đây thì có lẽ có một ngày quay về nhưng nếu như bán acc, người thay đổi, tình cảm trả giá khi đó khi đó sẽ không có dấu vết dấu vết, nhìn danh sách bạn tốt trong ngoài từ trên xuống dưới từ trên xuống dưới người lạ, nghĩ đến đã từng người kia, trong lòng không khỏi buồn bã.

Tô cô nương bắt đầu nói chuyện riêng Tỉnh Nguyệt Vô Thương.

Bạn nói với với Tỉnh Nguyệt Vô Thương: Xin chào.

Một lát sau đối phương trả lời, ngữ khí lạnh lùng.

< Người Lạ > Tỉnh Nguyệt Vô Thương: Không phải mua acc đừng đến phiền phiền, mua acc tự mình trả giá.

< Người Lạ > Tỉnh Nguyệt Vô Thương: Không phải bản nhân.

Ách. . .

Tô Lạc còn chưa bắt đầu hỏi đâu, có điều đại khái là có rất nhiều người đang hỏi hần đi mà mà này rõ ràng là gửi sai.

【 Bang 】 Noel: Tên kia nói không phải bản nhân.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Mua acc?

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Xin chào, anh là Thái Hư hỏi trước mời tôi chơi trò chơi đúng không? Chính là hai năm trước cos a, tôi vẫn nhớ kỹ, về sau vào chơi, kết quả không thấy đâu, hôm nay anh phát Thế Giới, tôi mới nghĩ tới đâu.

Tĩnh Nguyệt Vô Thương hiện tại tâm trạng không tốt Tô Lạc muốn hoàn thành nhiệm vụ viên mãn, có lẽ là phải đánh thân tình bài một chút, sự thật chứng minh, phi thường hữu hiệu.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: ? Nghĩ tới, mỹ nữ, Thật hay đùa?

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Thật, anh làm sao muốn bán acc?

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Dù sao cũng không chơi nữa, acc để đây cũng chẳng để làm gì nên xử lý chút. Tốt xấu cũng có thể kiếm chút tiền.

Tốt lắm, Tô Lạc rất có trách nhiệm đem những lời này gửi cho

Linh Dục. Linh Dục hoả tốc trả lời: **“Hỏi cậu ta có phải thiếu tiền không!”**

Tô Lạc nóng nảy, tên này muốn thế nào hỏi a, cô hết sức ức chế, đành phải dè dặt đánh chữ.

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Nhưng mà một acc cũng bán không được bao nhiêu a, lúc trước công sức đổ vào nhiều gấp mấy lần, tôi thấy anh vẫn là Thiên Dật Vân Thư, hiện tại bán acc, cấp bậc cũng không tính cao, đoán chừng tiền tìm Thiên Dật Vân Thư một đi không trở lại, lỗ

nặng a. . .

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Đúng vậy, nhưng mà đặt ở đây cũng vô dụng a.

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Lúc rảnh rồi quay về nhìn bạn bè a, giết thời gian a.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Ha ha, gần đây tình hình kinh tế hơi chặt.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Tôi cũng không có bạn bè rồi. .

Nhìn câu này, Tô Lạc ngây người một chút, sau đó cầm lấy điện thoại, đem câu nói này gửi đi.

Ngay sau đó Linh Dục trả lời, **“Cậu ta muốn bao nhiêu, đem acc mua.”**

Tô Lạc: **“...”**

Tô Lạc cau mày, Linh Dục có bao nhiêu yêu quý người anh em này a, đối phương rõ ràng nói nói ở đây ở đây không có bạn bạn nữa nha!

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Bạn của tôi vừa vặn muốn một acc Thái Hư, anh bán bao nhiêu?

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương: Tôi ở Lưu Vân Độ, cô sang đây xem đi.

Tô Lạc sống lại đến Lưu Vân Độ, phát hiện phát hiện đã có không ít người, Tĩnh Nguyệt Vô Thương đang PK, đem đem một Băng Tâm đánh hết sạch lam, sau đó đặc biệt phong tào phóng một cái Úc Phong, làm cho Tô Lạc cảm thán, Thái Hư quả nhiên là đơn P vua, tại sao cô lên acc Thái Hư của lại không có biểu hiện sắc bén như thế đâu?

Tĩnh Nguyệt Vô Thương, chính thể mà nói vẫn là tốt, 13 chui kho tàu, luyện hóa đều là thuộc tính màu bạc trở lên, thuộc tính không sai, đại khái có thể có thể giá trị 3000 đồng, vì vậy Tô Lạc Tô Lạc sau khi nhìn liền hỏi 3000 đồng bán hay không, Tàng Bảo Các giao dịch.

Bên kia Tĩnh Nguyệt Vô Thương đồng ý cũng sáng khoái, nói trực tiếp đến Tàng Bảo Các chỉ định cô, kết quả đợi một lát, Tĩnh Nguyệt Vô Thương mặt cô.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương nói với bạn: Cô là lão bà của Hạ Vũ?

Ai ai ai? Cô bị ai vạch trần?

Tô Lạc hơi sững sốt, sau đó thì thấy Hoa Khai Nhược Tương Y xuất hiện ở Lưu Vân Độ. Nghĩ đến có lẽ là cô nàng nói cho Tĩnh Nguyệt Vô Thương đi.

< Người Lạ Tĩnh Nguyệt Vô Thương nói với bạn: Hạ Vũ bảo cô mua acc?

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương nói với bạn: Tạm thời không muốn bán.

Ách. . .

Tô Lạc bỗng nhiên cảm thấy, chuyện này có vấn đề rồi cuộc chân tướng là gì? Linh Dục thoát nhìn rất quan tâm người anh em này, nhưng mà tên Tĩnh Nguyệt Vô Thương này dường như lại không muốn, chẳng lẽ bọn họ từng có gì xung đột dẫn đến Tĩnh Nguyệt Vô Thương vẫn không thể buông được?

Ngay khi Tô Lạc đang suy đoán, Tĩnh Nguyệt Vô Thương lại nói tiếp.

< Người Lạ > Tĩnh Nguyệt Vô Thương nói với bạn: Thay tôi cùng Hạ Vũ nói tiếng xin lỗi.

Ai? Nghe này lại hình như là Tĩnh Nguyệt Vô Thương đắc tội Linh Dục, tại

sao lại như vậy?

Bạn nói với Tĩnh Nguyệt Vô Thương: ? ?

Hệ thống: Tĩnh Nguyệt Vô Thương đã vân du ngoại giới.

Được rồi, nhiệm vụ không để yên không hoàn thành, Tô Lạc chỉ có thể đúng sự thật báo cáo, **“Anh ấy nói tạm thời không muốn bán.”**

Linh Dục bên kia không có không có tin tức tin tức, Tô Lạc cảm thấy mất mặt, đem điện thoại đặt bên chuột, bản thân ở Lưu Vân Độ nhảy nhót, Hoa Khai Nhược Tương Y vẫn đứng ở một chỗ không hề động đậy, có vẻ như là đang treo acc, Tô Lạc đi dạo đi dạo một hồi một hồi cảm thấy cảm thấy chán chán, vừa truyền truyền đi đi liền thu một cái nói chuyện riêng.

Nói chuyện riêng đến từ người lạ.

< Người Lạ > Lưu Luyện Không Rồi nói với bạn: Tôi là Hoa Khai Nhược Tương Y, cô che đây nói chuyện riêng của tôi đúng không?

Chương 67: Nhàm Chán

Bạn nói với Lưu Luyến Không Rời: Ừ. Có chuyện gì?

< Người Lạ > Lưu Luyến Không Rời nói với bạn: Người vừa mới bán acc, Tỉnh Nguyệt Vô Thương, là bạn của Hạ Vũ.

Tô Lạc không kiên nhẫn, chuyện này ai chẳng biết a, Hoa Khai người này rốt cuộc muốn nói gì?

Bạn nói với Lưu Luyến Không Rời: Cô rốt cuộc muốn nói gì?

< Người Lạ > Lưu Luyến Không Rời nói với bạn: Lão bà acc Thái Hư của Hạ Vũ tên là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc, bị bạn của anh ấy là Tỉnh Nguyệt Vô Thương câu đi.

Tô Lạc : “. . .”

Cô quả nhiên là chữa bệnh hệ thánh mẫu a, gặp phải đều là các anh zai bị bạn tốt cùng bạn gái phản bội, tình tiết này cũng quá được ưa chuộng nha, Linh Dục phải nói một người cực kỳ xuất sắc rồi, cư nhiên bị đeo nón xanh, cái kia Tỉnh Nguyệt Vô Thương, Tô Lạc đã không nhớ rõ ngoại hình thế nào, ấn tượng duy nhất chính là rất nhiệt tình và nói nhiều, người như vậy sẽ tốt hơn Linh Dục sao? Tô Lạc đột nhiên cảm thấy rất buồn cười, đây quả thật là rau xanh củ cải , mỗi người mỗi sở thích.

< Người Lạ > Lưu Luyến Không Rời nói với bạn: Bọn họ phát triển ra ngoài hiện thực.

Thẳng đến những lời này, Tô Lạc mới lộ bộ một chút trong bụng. Chẳng qua là suy nghĩ một chút, thật ra cũng không có gì, đơn giản chính là bạn gái trước, lại trùng hợp là cũng từ trong trò chơi phát triển ra ngoài đời mà thôi.

Mặc dù có khó chịu một chút, nhưng điều này không có nghĩa là cô sẽ liên tưởng đến bản thân!

Bạn nói với Lưu Luyện Không Rời: Cảm ơn cô nói cho tôi biết những chuyện này, có điều mỗi người đều có quá khứ của riêng mình cô thích Hạ Vũ đúng không? Cô lôi kéo tôi ní những chuyện này, đơn giản là muốn làm cho tôi khổ sở, có lẽ cùng nữ chủ trong tiểu thuyết ngược tâm vừa khóc vừa nháo luan quẩn trong lòng, sau đó rời khỏi anh ấy. Mục đích của cô đơn giản là muốn làm cho tôi rời khỏi, sau đó cô thượng vị, việc này chứng minh cô sẽ không để ý, thế thì tại sao tôi phải để bụng?

Bạn nói với Lưu Luyện Không Rời: Chỉ là lúc trước Ngân Châm chạy theo người khác, như vậy trong khoảng thời gian này Linh Dục cũng không có chọn cô, chắc chắn cho dù tôi bị cô lừa dối rời đi thì anh ấy vẫn sẽ không chọn cô.

Bạn nói với Lưu Luyện Không Rời: Cho nên, cô nương, cô tỉnh tỉnh lại đi.

Bên kia không hề trả lời, Tô Lạc vuốt cằm nghĩ, thì ra bản thân rất có tiềm chất độc miệng, ba câu đã đem người đánh ngã, hắc hắc.

【 Thế Giới 】 Hoa Khai Nhược Tương Y: Có vài người tự cho là đúng, có điều là một thể thân, chờ ngày nào đó bị ném đi như cái chèn thì cũng đừng lên đây khóc.

Tô Lạc: “...”

Tô Lạc cảm thấy cô gái này đại khái là đọc tiểu thuyết nhiều quá, cho nên đầu óc không được bình thường, dứt khoát tắt trò chơi đọc sách, 10 giờ Linh Dục đúng giờ gọi điện thoại đến, một chữ cũng không đề chuyện mua acc, nhưng Tô Lạc thật ra trong bụng ngứa như bị mèo gãi, cô trái lo phải nghĩ, cuối cùng chủ động mở lời.

“Anh cùng Tĩnh Nguyệt Vô Thương có gian tình đúng không? Thái Hư cùng Ảnh Tử quả nhiên là có bí mật không thể nói, chẳng lẽ là anh

thích con trai?” Tô Lạc kinh hô, vì vậy lập tức bị Linh Dục cười nhạo một tiếng.

“Em là con trai sao?”

“Không phải!”

“Không phải thì tốt”

Tô Lạc còn muốn nói bóng nói gió, chợt nghe thấy Linh Dục ngáp một cái.

“Anh buồn ngủ à?”

“Ừm, hôm nay cùng ba mẹ đi ra ngoài làm việc, đi nguyên một ngày.” Giọng Linh Dục hơi mệt mỏi, pha chút khàn, Tô Lạc có chút đau lòng, vì vậy cũng chặt đứt ý nghĩ truy hỏi, đều nói là quá khứ, thật ra cũng không có gì để tị nạn, vì vậy cô nói: **“Vậy anh nghỉ ngơi đi.”**

“Ừm, sáng mai còn muốn ra ngoài. Em cũng nghỉ sớm một chút, đừng chơi trò chơi lâu, anh chưa về, đừng trèo tường. Em đem chúng ta tình cảm chà đầy 100, chờ khi anh về, chúng ta tái hôn!” Linh Dục cà răng nói.

Tô Lạc mỉm cười, nhưng cô vẫn gật đầu, ngoài miệng đồng ý nói: **“Đã biết đã biết!”** Bởi vì lần trước cô oán giận kết hôn không phải cô. Mà là Đường Thiển Thiển, cho nên hai người cho hai acc ly hôn, định sẽ lại kết hôn một lần nữa, đương nhiên, đây là một hành động cực kì nhảm chán, nhưng mà đứng trong hoàn cảnh hai nam nữ đang lúc yêu đương mặn nồng thì có thể lý giải.

“Anh đã sắp xếp người chuyên môn giám thị em, đất hoang tuy lớn nhưng cơ sở ngầm của anh càng lớn, xin phu nhân chớ đổi lòng!” Linh Dục ngữ khí nhàn nhạt, song lời này lại khiến Tô Lạc có xung động học máu.

Phốc. . .

Được rồi, anh lại thắng. Tô Lạc lệ rơi đầy mặt, tắt điện thoại, sau đó cũng

chỉ cảm thấy đau đầu, sau ót giống như hiện lên vô số hắc tuyến.

Vì vậy cô nhất thời tâm huyết dâng trào, song mở hai acc log in trò chơi.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: (0,0 {tò mò}!) các người ai là tên kia sắp đặt cơ sở ngầm a? Thành thật khai báo! Thắng thắn khoan từ, chống cự nghiêm trị!”

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Chị dâu, em thắng thắn, là em!

Tô Lạc cười hắc hắc, cái gì cơ sở ngầm một chút cũng không đáng tin vừa hỏi liền bại lộ rồi, xem ra mình dâm uy vẫn rất lớn a, cô đang định đùa thêm một chút, thì thấy có người nhảy ra đây.

【 Bang 】 Noel: Em cũng là, giờ tay!

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Giống như trên.

【 Bang Tóc 】 Đen Thành Tuyết: +1!

Mọi người trong bang đồng loạt giờ tay. . .

【 Bang chúng 】 Chị dâu, chị mau hồi lộ chúng ta đi!

T T. . .

【 Bang 】 Noel: Chị dâu mau hồi lộ chúng ta đi, chúng ta có thể coi như cái gì cũng không nhìn thấy nha!

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Nên như thế, tiền hồi lộ phải nhiều hơn tiền thuê người!

!!!

Mỗi người trong bang đều là Linh Dực cơ sở ngầm! Tô Lạc 图, lập tức logout.

Bà nó, đám người này quả nhiên đều không phải là đèn hết dầu a! Mà thắng đến lại làn nữa đăng nhập trò chơi, mới có người nói cho cô, Linh Dực trước khi đi lôi kéo mọi người mở một cái hội nghị rất nghiêm túc, mã số là chiến lược 1.1.

Có người nói là vì đề phòng cô hồng hạnh xuất tường, đề nghị mọi người khi cô không online thì mọi người đi bản sao đều tận lực tận sức, mà khi Tô Lạc online thì mọi người phải thường xuyên giám sát, đương nhiên gian phu chủ yếu bị đề phòng là —— cái kia SB Dịch Kiếm bang Dạ Mị.

Ngồi Nghe Tiếng Gió, thực sự là nằm cũng trúng đạn a!

Tô Lạc nhin không được thở dài, chẳng lẽ là bởi vì lão bà trước của Linh Dực là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc hồng hạnh xuất tường, dẫn đến anh ấy luôn luôn lo lắng, và bây giờ thì đã sắp tiến tới trình độ biến thái?

Vì vậy Tô Lạc híp mắt cười, sau đó gửi tin nhắn cho Linh Dực, nội dung rất là sến súa.

Mấy cơ sở ngầm của anh thật sự là không có chỗ dùng, em lên cũng chỉ là mở ra acc của chúng ta treo acc, làm sao có thể đi theo người nào trong Võ Nghệ Cao Cường hồng hạnh xuất tường, tin tưởng em, em yêu anh.

Linh Dực có lẽ là rất bận nên cũng không có trả lời, Tô Lạc nắm điện thoại nhìn một lát, trong bụng có chút mất mát.

Kết quả, kỳ nghỉ nguyên đán kết thúc, Linh Dực vẫn không trở về, chỉ ở trong điện thoại nói mình đã cùng thầy giáo xin nghỉ, trong nhà có chuyện một chốc khó mà thoát thân, làm cho Tô Lạc không cần lo lắng. Nhưng mà Tô Lạc trong lòng đã có rất lớn nghi ngờ.

Ví dụ như thời gian gọi điện thoại của bọn họ càng ngày càng ngắn, ví dụ như Linh Dực rất ít khi trả lời tin nhắn của cô, ví dụ như bọn họ đang trò

chuyện, lúc đầu là lưu luyến không rời thì này thành chúc ngủ ngon, còn lại đều là xấu hổ trầm mặc, cô không biết, điều này rốt cuộc có nghĩa gì. Bọn họ rõ ràng đã phát triển đến hiện thực rồi, chẳng lẽ ngoại trừ chuyện trò chơi thì bọn họ đã hết chuyện để nói rồi ư? Khoảng thời gian không đến nửa tháng này, tâm trạng của Tô Lạc càng trở nên u ám.

Mãi đến một ngày, cô song mở hai acc trên bờ cát Đông Hải, một người ngồi 【 thanh vân bình bộ 】 (1), mặc trang phục một áo đôi Thất Tịch màu trắng (2) của Băng Tâm chậm rãi đi dọc bờ biển. sau đó dừng ở trước mặt cô.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Xin chào, Tô Lạc.

**Chú thích:*

(1) Thanh Vân Bình Bộ: tên của 1 vật phẩm đi lại hình đám mây có màu xanh ^ ^

(2) Áo đôi Thất Tịch màu trắng (sao mình có cảm giác nó màu xanh nhỉ? hay tại mình mắt mờ?)

Chương 67: Tình địch

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ủ.

Không phải Tô Lạc muốn đùa giỡn đại bài mà là cô đối với Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc thế nào cũng không có cách nào khách khí được, cho nên thân nhiên trả lời.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Hơn nửa năm không chơi trò chơi này, thay đổi thật nhiều, ngồi chờ cập nhập thật là lâu ^.^~

Tô Lạc không có tâm tình cùng cô nàng tán dóc, cô nàng này rốt cuộc là muốn làm gì? Cô không kiên nhẫn điều khiển hai acc chạy tới chạy lui trên bờ cát, sau đó Ngân Châm cô nương cũng không nói gì thêm, chỉ ngẩng đầu đứng nhìn mặt trời xuống biển, giống như đang trầm tư suy nghĩ.

Tô Lạc ㊦.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Có chuyện gì sao?

Ngân Châm cô nương vẫn không hề động tĩnh như trước, Tô Lạc trong lòng buồn bực như bị mèo cào, cuối cùng cô làm cho hai acc đều lên ngựa rời khỏi, đem bờ biển Đông Hải tặng cho Ngân Châm cô nương tự ngạ tự nhạc.

Hệ thống: 【 Thiên Dật Vân Thư 】 , vạn khổ đều không. Vũ Hạ cảm thần khí Thiên Dật Vân Thư trong tay lại lần nữa du ngoạn sơn thủy đất hoang, thử hỏi thiên hạ hôm nay có ai sánh bằng?

Vũ Hạ? Acc Thái Hư của mình? Tô Lạc ngẩn người, chẳng lẽ là Linh Dực biết cô song mở treo acc cho nên lên bằng acc Thái Hư.

Cô nhanh chóng mở Vũ Hạ nói chuyện riêng.

Bạn nói với Vũ Hạ: Linh Dục? Đã trở về?

Một lát sau, phía bên kia trở về một cái mặt cười, mà cái này mặt cười ngốc này làm cho Tô Lạc trong lòng có cảm giác bất an.

< Bạn Tốt > Vũ Hạ nói với bạn: Tôi là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc.

< Bạn Tốt > Vũ Hạ nói với bạn: ^.^~ không ngờ mật mã vẫn không thay đổi, sắp đến sinh nhật tôi rồi.

Tô Lạc lập tức tắt nói chuyện riêng. Chữ số sau cùng mật mã acc Thái Hư của Linh Dục, cô từng đoán qua là sinh nhật của ai, nhưng mà chỉ có tháng và ngày, nói không chừng là sinh nhật của cha mẹ hắn, cho nên cô cũng không có hỏi, miễn cho bản thân tỏ ra rất ngốc. Nhưng lúc này Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nói như vậy, rõ ràng là đang khoe khoang, chỉ là kẻ sách cô nàng không sai, tùy tiện vài động tác đã khiến trái tim cô điên cuồng, xem ra có một chút thực lực a.

Tô Lạc không khỏi bĩu môi, cô làm sao luôn gặp phải tiểu tam hoặc vợ trước chỉ số thông minh tương đối cao nha?

Chẳng qua lúc này, cô càng muốn làm chính là gọi điện cho Linh Dục.

Tô Lạc bấm số Linh Dục, may mắn, lần này, bên kia lập tức bắt máy. **“Lão bà.”**

Vừa nghe đến giọng của Linh Dục, mũi Tô Lạc chua xót, cô rất muốn hỏi gần đây rốt cuộc làm sao vậy, hắn vì sao không trả lời tin nhắn, điện thoại cũng không tiếp, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, vì sao lại đối xử với cô như vậy? Nhưng mà những câu hỏi này vừa đi đến bên môi thì lại bị cô nuốt về, cô chỉ cầm điện thoại a một tiếng, **“Sao anh vẫn chưa về vậy?”**

“Trong nhà có chuyện, có chút phiền phức.” Linh Dục khe khẽ cười,

sau đó ách một tiếng. **“Vừa lúc đang định gọi điện cho em.”**

Tô Lạc cảm thấy giọng Linh Dục có chút không thích hợp, giống như là uống không ít rượu, mơ hồ không rõ. **“Anh uống rượu à?”**

“Ừm, uống trộm một ít.” Tiếng hít thở của Linh Dục rất nặng, thỉnh thoảng lại khì một tiếng. **“Uống nhiều thì sớm đi nghỉ một chút.”**

Tô Lạc lo lắng nói. **“Ừm. . .”**

Bên kia không có động tĩnh nhưng có thể nghe thấy tiếng hít thở của Linh Dục. Chẳng lẽ anh chàng vừa nghe điện thoại vừa ngủ? Tô Lạc mỉm cười, đưa điện thoại dán bên tai, cũng không bỏ được tắt đi.

Sau khi cô lưu luyến không rời thật lâu, cuối cùng đang định cắt đứt điện thoại, bỗng nhiên nghe thấy bên kia một tiếng nỉ non, **“Lão bà.”**

“Ừ?”

“Anh yêu em.”

Tô Lạc cười tí mắt **“Em cũng yêu anh.”**

Ngay sau đó, bên kia lại truyền đến âm thanh không mạch lạc làm Tô Lạc hoảng sợ, nhẹ nhàng hô hai tiếng, cũng không thấy phía bên kia có phản ứng, Tô Lạc lúc này mới ㄟ ㄟ tắt điện thoại.

Chẳng lẽ Linh Dục có thói quen nói mê, trước đây tại sao không thấy nha? Tô Lạc ㄟ.

Có điều lúc này, cô đang nhìn trò chơi, thì toàn thân lập tức sôi sục ý chí chiến đấu.

Mở ra danh sách bạn tốt, Vũ Hạ online.

Vì vậy cô không nói hai lời, xuống Linh Dục acc, sau đó trực tiếp đăng ký acc Thái Hư đem Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc logout ngay sau đó khẩn cấp chạy đến trang web đổi mật mã.

Lúc này, Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc cùng acc Băng Tâm vẫn tiếp tục đứng trên bờ Đông Hải làm dáng.

Tô Lạc cũng lười nói chuyện riêng, trực tiếp ở kênh công cộng nói.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cái kia acc Thái Hư Vũ Hạ là của mình. Hạ Vũ bảo mình sửa mật mã nhưng mình lại ngại phiền phức. Lại không ngờ còn có người khác biết mật mã, cho nên mình đành phải đem mật mã sửa lại.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Được rồi, bạn cũng trối lại tướng quân lệnh đúng không? Phiền toái bạn mở ra được chứ?

Đánh rắn đánh giáp đầu, cô đã cầm acc Vũ Hạ đến kích thích tôi, tôi cũng dùng cái này đánh trả cô! Tô Lạc cười hắc hắc, tiếp tục đánh chữ.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ^.^~ cảm ơn trước nhé.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc:...

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Bạn mới quay lại chơi, nếu đi bản sao tìm không được người có thể gọi mình a (khuôn mặt tươi cười)

Tô Lạc thè lưỡi, đầu vọt trước, vui vẻ vô cùng!

Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc có lẽ là sững sốt một hồi.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Tốt. Cảm ơn bạn.

Quả nhiên là không phải đèn hết dầu!

Có qua có lại mới toại lòng nhau.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ha ha, khách khí rồi khách khí rồi. Bạn lâu như vậy không quay về trở lại, Tĩnh Nguyệt Vô Thương lại bán acc rồi, rất nhiều vật đều thay đổi, ngay cả luyện hóa trang bị cũng sửa lại, nếu như có chuyện, có thể hỏi mình.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Mình có thể vào bang của hai người chứ?

Dựa vào!

Tô Lạc hận không thể tát mình mấy cái!

Bà nó, cô nàng này thật sự là co được dẫn được a! Có điều lúc này Tô Lạc bởi vì vừa mới nói chuyện với Linh Dục nên lòng tự tin vô hạn bành trướng, cô cắn răng, “Được a, bạn xin đi!”

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc!!!

【 Bang 】 Noel: Làm sao vậy?

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Cô ta xuất hiện rồi, còn xin bang!

【 Bang 】 Noel: Từ chối!

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Như vậy được chứ?

【 Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Là con gái sao? Sao vậy?

【 Bang 】 Noel: Bà nó, lúc trước hồng hạnh xuất tường quăng Vũ ca, bây giờ làm gì a, cách nửa năm quay lại gây sóng gió ?

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đừng nói nữa.

【 Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Tôi gửi được mùi bát quái.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Thông qua phân tích đơn giản đối thoại vừa rồi, tôi cảm thấy, từ chối cô gái này đi.

【 Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Ủng hộ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Khinh Ca: Ha ha, tôi từ chối rồi.

【 Thượng Thư Bang 】 Tịch Tĩnh Vô Thanh: { thở dài}

**【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: . . . (>_<) . . .
. . . Mình bị từ chối rồi 555. . .**

Tô Lạc không để ý, vài phút sau mới trả lời.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: A, vừa mới tiếp Linh Dực điện thoại, xin lỗi nhé.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ách, bang tụi này nhận người rất nghiêm ngặt, mình hỏi bọn họ một chút.

Hỏi, hỏi cái mông á!

Tô Lạc chậm rì rì đưa ánh mắt lên sách vở, trong đầu cười to đường làm quan rộng mở, chắc chắn lúc này cái kia Thu Thủy cô nương đã tức giận ném bàn phím rồi ấy chứ, ha ha ha ha!

Chương 68: Vì Em Yêu Anh

Sáng sớm hôm sau, gửi tin nhắn cho Linh Dục.

“Rời giường, heo lười!”

Bên kia không trả lời, Tô Lạc đoán anh chàng còn chưa tỉnh, lại vui vẻ nhắn tiếp. **“Ngày hôm qua em đem mật mã acc Thái Hư đổi.”**

Một lát sau, cô không kiềm chế được, kể tục nhắn tin. **“Anh đoán em nhìn thấy ai?”**

“Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nha!”

Gửi ấy tin nhắn này xong, Tô Lạc khóe miệng giật giật, sau đó vỗ đầu một cái, cô ngốc nha nói điều này làm gì a, ai cũng nói người đang yêu thì chỉ số IQ là số âm, xem ra là thật. Nếu như là bình thường, cô chắc chắn cảm thấy hành động như vậy là không lý trí, thật ra rất nhiều cô gái biết có chút chuyện cần phải khoan dung rộng lượng, nhưng mà khi thật sự gặp phải, lại phát hiện lòng dạ con người ta rất nhỏ, thật sự chưa không nổi gì đó.

Mãi cho đến giữa trưa, Linh Dục mới trả lời.

“Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc? Chắc là cùng Tĩnh Nguyệt Vô Thương cùng nhau bán acc đi!”

Tô Lạc bĩu môi, người này cũng không giống như là muốn bán acc, có điều ngài đại gia khi nào trở về a, đều sắp đến thi cuối kỳ rồi nha! Nghỉ đông cũng đến rồi! ! ! Từ lúc nguyên đán, bọn họ tròn một tháng không có gặp nhau nha! ! !

Kết quả, Linh Dục lại biến mất.

Buổi tối login cô thử tam mở, sau đó máy tính quạt điện rung chuyển, trong trò chơi hiện lên dòng chữ đỏ chói, dù sao cô login cũng không làm gì, chỉ treo acc trồng cây mà thôi, cho nên đem ba acc tụ ở bờ Đông Hải, sau đó tiếp tục đọc sách.

Buổi tối 9 giờ, acc Linh Dục bị ép logout.

Tô Lạc ngẩn ngơ, sau đó khăn cấp nói chuyện riêng.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Anh đến rồi? Đã trở về sao?

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Chưa, ở nhà.

Bà nó, anh trước đây ở nhà cũng không có lên trò chơi có được không, làm sao hôm nay lại lên rồi?

Tô Lạc trong lòng có chút khó chịu, nhưng vẫn mời Linh Dục tổ đội.

Nơi acc Linh Dục login tự nhiên là bờ Đông Hải mà Tô Lạc đang treo acc.

Hắn ở trên bờ cát chạy hai bước, sau đó ngồi xuống cạnh biển. Tô Lạc cũng mở ra hai acc đến ngồi xuống hai bên hắn, còn ở kênh Trước Mặt trâu ghẹo.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ôi chao, đại gia thật có phúc khí, trái ôm phải bế nha!

Một cái xinh đẹp tà đạo, một cái mặc quần phụ trang Băng Tâm em gái. . . Bởi vì Linh Dục thật lâu không có login, cho nên Tô Lạc mua một bộ trang phục một tựa tiêu khiển, ai ngờ bộ trang phục này lại bị người chơi gọi là quần phụ trang bởi vì trên đầu có mạng che mặt dài kiểu cổ trang đem cả người che đầy kín đáo, giống như là quần phụ. Lúc này Tô Lạc do dự có nên đem y phục đổi đi, kết quả phát hiện Linh Dục tên yêu nghiệt kia ngồi vào chỗ căn bản không có nói chuyện, chẳng lẽ vừa lên mạng thì lại treo acc?

Cô hung hăng đá Linh Dục một cước.

Hồi lâu sau, Linh Dục ở trong tổ nói.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Anh đi giúp đỡ phó bản.

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Cái gì phó bản dùng đến anh cái này Linh Dục?

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: {gõ đầu} gia là sắc bén đả thủ!

Tô Lạc: "..."

Trong lòng cô có cảm giác khác thường.

Mà loại cảm giác này làm cho tim cô lạnh đến phát run.

Linh Dục trước đây rất ít hạ bản, login chính là khắp nơi nhảy nhót giết người hoặc là đi chiến trường, hoặc là vòng quanh cô lăn lộn bán manh, mà nay lên mạng là bởi vì cô nói cho hắn, Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc xuất hiện rồi, mà hắn vừa rồi vẫn không nói gì, thật ra không phải không nói gì mà là đang nói chuyện riêng?

Đối tượng nói chuyện riêng đúng là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: Giúp ai hạ bản a, em cũng muốn đi a, em chính là thao tác sắc bén đại Băng Tâm!

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Băng Tâm có 2 cái rồi.

Hệ thống: Vũ Nhiên rời khỏi đội ngũ.

Tô Lạc lập tức hủy bỏ đội hữu che đây, sau đó cô nhìn Linh Dục ở trước mặt cô đem tất cả kỹ năng xoát lại một lần, một lát sau, hóa thành một đạo bạch quang biến mất trước mặt cô.

Trên bờ cát vàng, chỉ để lại hai cô gái ngồi cạnh nhau.

Mà ở giữa hai nàng là một khoảng trống vắng vẻ, giống như tâm tình Tô Lạc lúc này vậy.

Thật ra có thể không nghĩ như vậy không xong, nhưng chỉ một chi tiết nhỏ như vậy cũng khiến cho cô khổ sở không thôi. Cô có phải đang tự ngược không?? Tô Lạc hít sâu một hơi/ đem acc Thái Hư tắt đi, sau đó nhấn mở danh sách bạn tốt, kiểm tra tin tức.

Linh Dục đang ở trong 72 bản.

Vì vậy Tô Lạc lên ngựa, một đường chạy đến truyền tống thần thạch, truyền tống đến ngự đình viên của Yến Khâu, sau đó chạy đến cửa 72 phó bản, hơi do dự một chút, cô đem acc đứng ở một góc khuất, lựa chọn tư thế ngồi xuống.

Cửa 72 bản sao cũng có không ít người, thỉnh thoảng có người ra vào, ánh mắt Tô Lạc vẫn tập trung tại nơi nhiều người tụ tập, cô muốn biết, Linh Dục rốt cuộc có phải cùng Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc đi hạ bản hay không, cô bỗng nhiên cảm thấy hoang mang, nếu như đúng là cùng Thu Thủy đi thì còn gì để nói nữa sao?

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Trón ở chỗ này làm gì?

Tô Lạc ngẩng đầu, là Linh Dục trong miệng cái kia SB Dịch Kiếm đang đứng trước mặt cô.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Ha ha, ngồi xồm nhặt thiên châu.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Là Cái Chai không sai. \ (^o^)/~

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: . . .

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Anh ở chỗ này làm gì?

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Vừa mới đi xong phó bản, sau đó thì thấy em ngồi xồm ở đây.

Ngồi Nghe Tiếng Gió nói xong liền cùng Tô Lạc ngồi xuống mặt đối mặt.

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tôi đang đợi người.

< Bạn Tốt > Ngồi Nghe Tiếng Gió nói với bạn: Ừm, tôi đang đợi thiên châu

Bạn nói với Ngồi Nghe Tiếng Gió: ORZ. . .

Tô Lạc vốn muốn nói tôi đang đợi lão công tôi nhưng mà vừa đánh xong lại xóa đi, gần đây rất nhiều người đều biết Linh Dục thật ra không ở, nói vậy hẳn cũng biết cho nên mới đến gần bắt chuyện, cô trong lòng có cảm giác đau trướng, nếu như Linh Dục Linh Dục đi ra nhìn nhìn thấy mình cùng Ngồi Nghe Tiếng Gió ngồi cùng nhau, sẽ có phản ứng gì đâu?

Tô Lạc không hề lên tiếng, yên lặng ngồi ở đó, ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm cửa cửa truyền tông bản sao bản sao.

Khoảng chừng 20 phút sau,, Linh Dục xuất hiện.

Tô Lạc không hề động tác, yên lặng ngồi đợi, đi ra đi ra tiếp đó là Hoa Khai Nhược Tương Y, sau đó là . . .

Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc!

Quả nhiên là cô ta!

Tô Lạc tay cầm chuột cũng bắt đầu run rẩy, mà lúc này, cô thấy Linh Dục bọn họ lên ngựa chạy đi!

Hắn thậm chí không thèm nhìn cô một cái!

Mãi đến khi bọn họ đi xa, Tô Lạc mới hồi hồn. Cô an ủi mình, có người vừa ra phó bản, sẽ che đậy đội hữu, mà cô lại đứng ở góc khuất, không thấy

được cũng là bình thường.

Mà lúc này, Tô Lạc tạm thời trù, nhân chuột vào Ngõ Nghe Tiếng Gió.

Hệ thống: bạn dịu dàng ôm lấy Ngõ Nghe Tiếng Gió.

Hệ thống: bạn dịu dàng ôm lấy Ngõ Nghe Tiếng Gió.

Hệ thống:

Liên tục ôm 10 lần cũng không thấy nhắc nhở khẩu trừ phu thê tình nghĩa, lúc này, Tô Lạc mới hậu tri hậu giác nhớ tới, cô cùng Linh Dục ly hôn rồi.

Hơn nữa vẫn chưa kết hôn lại.

Bạn nói với Ngõ Nghe Tiếng Gió: Xin lỗi.

Tô Lạc nhân trở về môn phái, rất lâu sau mới bình tĩnh lại.

Hệ thống: Bạn mời Vũ Nhiên tham gia tổ đội.

Hệ thống nhắc nhở Linh Dục đã có đội.

Mà trong lúc Tô Lạc tay có chút run rẩy nhân mở Linh Dục nói chuyện riêng, thì phát hiện bên kia tổ đội xin bắt ra.

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Hỗ trợ đi 72 bản sao.

Tô Lạc không nói gì, lúc này cách cách bọn họ ra 72 bản bản ước chừng đã qua 10 phút phút, mà hắn vừa mới rời khỏi tổ đội, như vậy 10 phút này là đang ôn lại kỷ niệm xưa?

< Đội Trưởng > Hạ Lãnh Nguyệt: vậy a. Em đem tình cảm chà đủ rồi, lúc nào ta kết hôn a a? ? ? (khuôn mặt tươi cười)

Không biết vì sao, khi đánh mặt cười này, cô lại muốn khóc đâu?

< Tổ Đội > Vũ Nhiên: Ngày khác đi, bây giờ muộn rồi, anh xuống trước.

Hệ thống: Vũ Nhiên rời khỏi đội ngũ.

Hệ thống: Bạn Tốt Vũ Nhiên của bạn logout.

Tô Lạc: “. . .”

Có thứ gì đó khẽ cách một tiếng, sau đó vết rạn xuất hiện.

Nếu như bạn thật sự thích một người, bạn sẽ ở trong từng hành động của tìm được lý do làm cho cho bản thân thoải mái, thẳng đến tình cảm đó không còn nữa.

Mãi đến kỳ nghỉ đông, Tô Lạc về nhà, Linh Dục cũng không về trường. Mà trong lúc này, liên hệ giữa bọn họ rất ít, gọi điện thoại càng ngày càng ít, cùng với Linh Dục thỉnh thoảng login, cũng không nói được mấy câu sẽ đi giúp việc gì việc gì, về chuyện tái hôn, hẳn một chữ cũng không đề cập tới.

Phần lớn thời gian, vẫn là cô song khai acc Linh Dục.

Mà nó cũng từng dùng acc Linh Dục chủ động đi thử dò xét qua Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc, xem giữa hai người này rốt cuộc có chuyện gì, nhưng mà Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc cũng không bị lừa, điều này làm cho Tô Lạc hoài nghi, giữa họ có phải có cái gì ám hiệu làm cho Thu Thủy biết người login rốt cuộc là ai.

Sự lãnh đạm không chút lý do này cuối cùng cũng làm cho Tô Lạc phát điên cô một lần lại một lần bấm số điện thoại đã thuộc nằm lòng đó nhưng vẫn như cũ không ai nghe máy.

Nếu như nói muốn chia tay, ít nhất cũng phải cần một cái cớ đúng không? Linh Dục đối với cô lãnh đạm bắt đầu từ lúc hẳn về nhà, chẳng lẽ là về nhà hẳn được trong nhà an bài cùng đại mỹ nhân môn đăng hộ đối thân cận? Nếu

như là vậy, hần hẩn là nên nói cho cô, mà không phải như vậy lãnh đạm cô.

Hạnh phúc đến quá nhanh, cho nên đi cũng nhanh sao?

Tình cảm trong trò chơi quả nhiên là mây bay, cho dù là đã phát triển ra ngoài đời rồi thì kết quả vẫn là như vậy thê lương sao? Tô Lạc cuộn mình trên ghế, vùi đầu trong đầu gối hung hăng cắn mu bàn tay, lúc ngẩng đầu lên đã là ướt đầm nước mắt.

Mà lúc này, cô cảm thấy bản thân cần khuynh thuật, cần phát tiết cho nên nhân mở diễn đàn trò chơi, muốn nói một chút câu chuyện của mình ra làm cho chị em trong Băng Tâm đường giúp bản thân phân tích một chút, chuyện này rốt cuộc là thế nào. Băng Tâm đường vẫn như trước máu chó vô số, nhưng mà một bài post đỏ chói cao cao trên màn hình như muốn nhuộm mù mắt cô.

Người viết bài tên là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc. Thời gian viết bài là một tuần trước.

Tên bài là: **Sever 【 Quốc Sắc Thiên Hương 】 - – Rời đi là vì em yêu anh**

Chương 69: Kết thúc 1

Tô Lạc xem hết bài post, xem hết nửa giờ.

Người viết bài là vợ trước Thu Thủy của Linh Dục không thể nghi ngờ. Bài post nói, cô bị bệnh nan y, cho rằng mình sống không được ba lâu, cho nên rời khỏi Linh Dục, nhưng cô lại sợ Linh Dục truy cứu nguyên nhân, cho nên cùng ban tốt của Linh Dục diễn một màn hồng hạnh xuất tường, cô hi vọng Linh Dục vì vậy mà hận cô, cho nên quên mất cô, sẽ không bởi vì cô chết mà khổ sở.

Cuối cùng, Thu Thủy cô nương chính là một thánh mẫu vì tình yêu mà hi sinh bản thân.

Song, y học hiện tại vô cùng phát triển, vì thế cô đã tìm được tuý thích hợp để thay. Và bây giờ cô trở về để gặp lại người con trai cô yêu.

Chỉ là cô phát hiện, chỉ mới hơn nửa năm, anh đã không hề thuộc về cô nữa.

Cô từ bạn bè biết được, anh đã có bạn gái mới, hơn nữa bạn gái mới cũng là sinh viên cùng trường, bọn họ đã phát triển ra hiện thực.

Cô chỉ định yên lặng chúc phúc bọn họ, không ngờ cô gái kia không những không để ý đến cô mà còn xúc phạm cô, đồng thời cố tình dùng acc hai người ở trước mặt cô thân thiết, cô rất khó chịu, nhưng cũng không có vạch trần hành vi của cô gái kia. Bởi vì cô biết, cô gái kia cũng chỉ là muốn bảo vệ tình yêu của mình.

Nhưng mà lúc này, cô phát hiện, trong lòng anh còn có cô.

Vì vậy cô xin viện trợ từ quảng đại Băng Tâm muội tử, rốt cuộc có nên một lần nữa đoạt lại tình yêu của cô hay không, nói như vậy rốt cuộc có tính là kẻ thứ ba không?

Người viết bài điềm đạm đáng yêu, thỉnh thoảng lại một câu, tim tôi rất đau, thật sự rất đau. . .

Tô Lạc đưa tay lên ngực, gan của tôi cũng rất đau. . . .

Phản hồi thì có đủ loại kì quái. Có em gái nói, bọn họ đều phát triển ra hiện thực rồi, cô vẫn là thôi đi, cố gắng dưỡng bệnh đi!

Sau đó Thu Thủy cô nương nước mắt lưng tròng trả lời, **“Chúng tôi cũng từng ở hiện thực phát triển. Anh ấy cùng bạn gái hiện tại là bạn học mà tôi lại là học viện nghệ thuật bên cạnh. Bởi vì là sever địa phương, sau đó là cùng bạn bè chơi game trong trường tụ tập rồi làm quen.”**

Vì vậy lại có cô nương nói, đồng tình lâu chủ, nếu như chàng trai kia trong lòng còn có cô thì mau đi cướp về đi chứ, dù sao anh ta cũng không thích cô gái kia, đối với cô gái đến sau mà nói, cũng không công bằng.

Còn có cô nương nói, thật ra người cùng cô bỏ trốn mới là người đàn ông chân chính yêu cô! Cho nên mới như thế phối hợp cô a!

Mà bên trong còn có người trong bang phản hồi.

Noel: Yêu cái rắm! Cô nếu như bị bệnh bạch cầu, lão nương chính là u não!

Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Tôi không cần phải nguyên rửa bản thân, nếu như bạn muốn nhìn, tôi có thể đem giấy tờ đưa cho bạn xem.

Lưu Luyến Không Rời: Noel, chút tâm tư bản thủ này của cô cho rằng không ai biết? Cô không thích anh ấy sao?

Noel: Thích cái P. Cô cho rằng ai cũng như mình sao, thấy soái ca có tiền thì bu lên, tôi coi anh ấy là anh trai!

Tịch Tĩnh Vô Thanh: Đây là thật sao? Giống như xem kịch truyền hình vậy.

Noel: Nghệ thuật bắt nguồn từ sinh hoạt!

...

Thời gian post bài này là một tuần trước, trong bang cũng có rất nhiều người phản hồi, bọn họ cũng đều biết, thế nhưng không ai nói cho cô biết.

Là ý tốt hay là muốn cô ý giầu diêm, Tô Lạc đã không có tâm tư suy đoán nữa, cô chết lặng lặt sang trang sau, trong đầu chính là những câu nói trong bài post.

Cô phát hiện, trong lòng anh còn có cô.

Noel: Tôi đã sớm nói qua cái kia Hạ XX chẳng qua là một cái thể thân thì ra là đôi mắt giống Thu Thu.

Người qua đường Giáp: Tên kia thật đáng ghét, MD ghét nhất bị nam nhân coi là thể thân.

Háo sắc người qua đường Ất: Nhưng mà tôi cảm thấy người này thật si tình. . .

Khinh Ca: Cút đi, lâu chủ cô YY quá mức rồi, cô biên, cô cứ ra sức biên đi!

Lật tiếp trang sau, Tô Lạc thấy được một cái tên quen thuộc.

Vũ Nhiên:!!!!!!

Vũ Nhiên: Đó là một đoạn ký ức tôi không cách nào quên đi, tôi thật sự rất nhớ em.

“Ba!”

Cốc nước nóng Tô Lạc đang cầm trong tay đánh rơi xuống đất, vỡ thành mảnh nhỏ. Thật giống như trái tim của cô đang từng chút nhàu nát. Cô mặc kệ vệt nước trên người, run rẩy nhấn mở thông tin của Vũ Nhiên, bất ngờ phát hiện, ID này đúng là Vũ Nhiên không sai, không phải giả tạo, bởi vì bên trong còn có một bài post, chính là chuyện Đường Thiển Thiển lúc trước, anh nhảy ra, phát ảnh chụp.

“A, thật là hấn.”

Tô Lạc cảm thấy rất lạnh, cô ôm lấy chăn bông trên giường trùm lên người, vẫn cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, tay nắm chuột cũng cứng đờ, trong tấm gương nhỏ trên bàn, nàng thấy đôi môi xanh mét của mình, bỗng nhiên cảm thấy, bản thân chính là một câu truyện vô cùng cười.

Hoa Khai Nhược Tương Y không nói sai, cô đúng là một cái thể thân.

Cô cầm lấy điện thoại, tiếp tục đánh số điện thoại kia, không ai nghe, không ai nghe!

Cuối cùng cô lập tức nắm lấy điện thoại, anh nói cho tôi biết, tôi rốt cuộc có phải là thể thân của Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc không?

Anh TM trả lời một tiếng đi, thích hay không thích tôi anh nói một câu anh TM không thích tôi thì đừng kéo tôi được không? Lão nương còn có thanh xuân quý báu muốn tiêu xài, không rảnh cùng anh chơi!

Khẩu khí gửi tin nhắn càng kiêu ngạo, lòng cô càng khó chịu, khó chịu đến mức ánh mắt mơ hồ mơ hồ, ngay cả màn hình điện thoại cũng không nhìn rõ. .

Nhưng cho dù là tin nhắn như vậy, gửi đi cũng là đá chìm đáy biển đá chìm đáy biển, không chút tin tức nào được gửi lại.

Sau đó bởi vì vẫn mặc quần áo ướt sũng ngán người, thời tiết lại lạnh, cô bị ốm, bị sốt cao khi Tô mẹ đến xem cô, phát hiện cô nằm trong ghế tựa, ôm

chăn ngủ, máy tính máy tính đang mở, trên màn hình là giao diện trò chơi.

Tô mẹ lúc đầu định gọi Tô Lạc thức dậy, kết quả phát hiện sắc mặt cô không đúng, chờ Tô mẹ mở chăn ra, mới phát hiện con gái mình phía trước quần áo thậm chí cả quần, đều ướt sũng, mà trên mặt đất, là mảnh vỡ thủy tinh.

Tô mẹ rất tức giận, trách cứ cô chỉ biết chơi, ngay cả quần áo ẩm ướt cũng không chịu đổi, năm viện ba ngày sau, cô bị cấm lên mạng.

Sau đó, cô thử liên lạc Linh Dục, mà Linh Dục, triệt để biến mất khỏi trần gian.

Có đôi khi, yêu, luôn là lý do để gây tổn thương cho người khác.

Ví dụ như nói, thật ra ID diễn đàn của Vũ Nhiên là bị trộm rồi, sau đó trong nhà có chuyện lại rất nghiêm trọng, điện thoại lại bị trộm nữa vv...?

Dù sao anh vẫn chưa từng chính miệng nói với cô rằng cô là một cái thể thân, anh không hề yêu cô.

Có lẽ tất cả đều là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc bày ra, có lẽ kia căn bản là không phải Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc. Không chừng chính là Hoa Khai Nhược Tương Y tìm Thu Thủy mượn acc làm ra những chuyện này, trước khi không có tuyên án cuối cùng, cô sẽ không ngừng tìm lý do, mưu toan làm cho mình tin tưởng hẳn, tin tưởng Linh Dục kỳ thật yêu chính là cô.

...

Tô Lạc ở trước lễ tình nhân trở về trường, có lẽ, chờ đợi cô sẽ là một niềm vui bất ngờ. Nhưng sau khi quay về trường học, hơn mười phút mới cập nhập hoàn tất, cô đăng nhập trò chơi, bất ngờ cảm thấy có một chút khác thường, nhưng rốt cuộc là cái gì, cô nhất thời nghĩ không ra.

Cho đến khi một cái nói chuyện riêng xuất hiện.

< Bạn Tốt > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Sư phụ, ngài đã đến rồi, con còn nghĩ ngài không chơi nữa, may quá!

< Bạn Tốt > Ngày Đó Minh Nguyệt nói với bạn: Chúng ta xây dựng một bang mới là Thiên Đường Cuối Cùng Thiên Đường Cuối Cùng, ngài ngài sang đây sao?

Lúc này, Tô Lạc mới phát giác, cảm giác khác thường rốt cuộc là gì.

Dòng chữ đỏ chót bên cạnh tên cô đã không thấy đâu nữa, nó bị đuổi ra Võ Nghê Cao Cường!

Chương 70: Kết thúc 2

Đúng là sự bất ngờ lớn a!

Tô Lạc run run nhấn mở danh sách bang phái, tìm được Võ Nghệ Cao Cường, bang chủ vẫn là Vũ Nhiên, cô cắn răng nhấn xin gia nhập bang. Không đến ba giây sau, phát hiện mình bị từ chối.

Hệ thống: Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc cự tuyệt yêu cầu gia nhập bang phái của bạn.

Tô Lạc nhấn mở danh sách bạn tốt, phát hiện Vũ Nhiên online.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Chuyện gì xảy ra? Tại sao em bị đá ra bang?

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Không phải bản nhân.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Tôi là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc!

Tô Lạc:...

Hệ thống: Ngày Đó Minh Nguyệt mời bạn gia nhập bang Thiên Đường Cuối Cùng!

Hệ thống: Bạn gia nhập bang Thiên Đường Cuối Cùng.

【 Bang Chủ 】 Khinh Ca: Hoan Ca Hoan Ca Hoan Ca!

【 Thượng Thư Bang 】 Ngày Đó Minh Nguyệt: Sư phụ sư phụ sư phụ!

【 Nguyên Lão Bang 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai. . . Cái Chai. .

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Nghỉ đông ở nhà, không thể lên mạng, xảy ra chuyện gì? Mọi người làm sao đều đi ra rồi?

Cô mơ hồ biết nguyên nhân, nhưng lúc này lại sợ hãi nghe được cái gọi là chân tướng.

【 Nguyên Lão Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Bà nó, quanh đi quẩn lại nhiều lần chìm nổi, lão tử phát hiện chúng ta mấy người chính là có yêu, lúc này thật là đặc biệt nhớ Quyển Quyển đại nhân a.

【 Nguyên Lão Bang 】 Hoàng Hôn Xinh Đẹp: Hôm qua Quyển Quyển lên acc nhỏ, đuổi theo!

【 Thượng Thư Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Tên hắc thật sự là quá trắng thẩn, cùng hắc nói yêu đương, chính là, hệ thống, Cha Mày Trước Khi Chết ôn nhu ôm bạn, Cha Mày Trước Khi Chết hướng về phía cậu cầu hôn, bà nó, không bị dọa ra bệnh mới là lạ!

【 Nguyên Lão Bang 】 Cha Mày Trước Khi Chết: Sang một bên đứng đi!

Mặc dù mọi người một mực trêu đùa, cũng không nói vì sao sẽ rời khỏi bang, Tô Lạc lại một chút cũng không vui vẻ, mặc dù bọn họ khiến cô cảm giác được một chút ấm áp, nhưng mà nói chuyện riêng đến từ Vũ Nhiên, lại khiến cả người cô đều rơi vào hầm băng, cảm giác lạnh lẽo tận xương ấy như con dao nhọn đâm thẳng vào tim cô.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Rất cảm ơn cô đã chăm sóc Hạ Vũ trong khoảng thời gian này, đương nhiên, mặc dù là chiếu cố đến trên giường đi nữa, tôi cũng không để ý. Bởi vì hắc yêu chính là tôi vẫn luôn là.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Cô trộm acc của anh ấy? Đừng buồn nôn.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Là cô đừng dối mình dối người nữa. Nếu như không phải tôi phát bệnh, tôi cùng Hạ Vũ căn bản sẽ không chia tay, cô từ đầu tới đuôi đều chỉ là một thể thân, thể thân, không hiểu sao? Tôi đã trở về, cô có thể biến.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Hạ Vũ không tiếp điện thoại của cô, không trả lời tin nhắn của cô, cô còn không hiểu sao? Đừng nói như thể cô biết rõ mọi chuyện như thế, cô hết hy vọng rồi!

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Được rồi, acc này đã cùng tôi kết hôn rồi.

Không có khả năng!

Tô Lạc hít sâu một hơi, nhấn mở thêm một giao diện trò chơi, cô nhập tài khoản và mật mã của Linh Dục. . . .

Trong nháy mắt kia tay run rẩy không ngừng, đến khi trò chơi thông báo đang đăng nhập vào tướng quân lệnh, cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Mật mã không có đổi, cô hài lòng, đăng nhập trò chơi.

Trong trò chơi, chỉ cần nhấn mở hình đầu nhân vật sẽ có thể biết được tình trạng kết hôn.

Tô Lạc nhấn vào chữ hi bên cạnh ảnh chân dung Linh Dục, bắn ra giấy chứng nhận kết hôn.

Tân lang Vũ Nhiên, tân nương Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc, tân hôn 14 ngày.

Bọn họ đã kết hôn 14 ngày rồi. . .

Tô Lạc đột nhiên cả người không có sức lực, cô tựa ở trên ghế, đầu gác trên lưng ghế dựa, mắt nhìn chằm chằm trần nhà, mặc dù là tư thế ngược, nhưng nước mắt vẫn không ngừng chảy xuống, ha ha, cô thật sự là một con ngốc.

Cô không chỉ mất tâm, mà còn mất thân.

Cô chỉ là một thể thân, trong trò chơi này, cô thua toàn bộ.

Cũng không biết nằm bao lâu, Tô Lạc ngồi xuống, nhìn màn hình trò chơi. Acc Linh Dục đã lại lần nữa bị thoát đi, Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nói chuyện riêng chiếm lấy cả màn hình.

< Người Lạ > Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nói với bạn: Lần trước cô không phải làm cho tôi giải tướng quân lệnh sao? Nay tôi đem những lời này trả lại cho cô.

< Người Lạ > Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nói với bạn: Tôi đã trở về, cho nên anh ấy lựa chọn tôi cô cũng biết Hạ Vũ rất lười, không thích sửa mặt mã, cho nên phiền toái cô sau này đừng lại đăng nhập tài khoản của anh ấy, miễn cho mất đồ nói không rõ lý do.

< Người Lạ > Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Được rồi, cô về trường rồi đúng không?

< Người Lạ > Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc nói với bạn: Tôi biết cô cảm thấy những chuyện này đều là lời nói của tôi, Hạ Vũ lúc này đang ngủ, tôi trộm lên mạng nói chuyện với cô, cô có muốn sang đây nhìn xem không?

Bạn nói với Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Cút!

Tô Lạc ném bàn phím, đứng dậy ra ngoài, đi tới cửa lại quay về cầm lấy túi tiền và chìa khoá, một đường chạy tới nơi ở của Linh Dục.

Cô đứng trước cửa thờ dốc thật lâu mới hít sâu một hơi ấn chuông cửa.

Vài phút sau, bên trong mới truyền đến tiếng bước chân, cánh cửa mở ra, trước mắt Tô Lạc lúc này là một cô gái mặc đồ ngủ, vẻ mặt tươi cười.

Cô ta nâng cao cằm, **“Cô chính là Tô Lạc?”**

Tô Lạc không để ý tới cô ta, **“Hạ Vũ đâu?”**

“Còn đang ngủ đâu! Tôi là Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc, Giang Ngâm Thu!” Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc vươn tay, làm động tác bắt tay, Tô Lạc dùng một tay đẩy cô ta ra, đi nhanh vào phòng.

Giang Ngâm Thu làm bộ muốn đi kéo cô lại, bị cô dùng sức đẩy, **“Cút ngay!”**

Mà đúng lúc này Linh Dục từ trong phòng ngủ đi ra với vẻ mặt còn buồn ngủ, **“Thu Thu, làm sao ảm ỉ như vậy?”**

Đôi mắt híp lại vì ngái ngủ của hắn mở to ngay khi nhìn thấy Tô Lạc, nửa ngày mới chậm rãi phun ra hai chữ, **“Tô Lạc.”**

Ha ha, người này đúng là người đàn ông cô mong nhớ mấy tháng qua.

Đây chính là người con trai cô yêu thương sâu sắc, chính là người con trai khiến cô hiến dâng tất cả.

Tô Lạc dùng sức véo đùi mình, làm cho mình cắn chặt khớp hàm, không đến mức khóc ra. **“Hạ Vũ, vì sao?”**

Cô chỉ là muốn biết rõ ràng tất cả mọi chuyện, rốt cuộc là vì sao, chỉ bởi vì cô gái kia? Cho nên anh mới cùng cô cùng một chỗ?

“Tô Lạc, lúc trước Thu Thu rời khỏi tôi, tôi rất khổ sở, đó là một đoạn ký ức không cách nào quên đi, mãi đến khi gặp phải em.”

“Ha ha, anh có ý gì?” Tô Lạc xiết chặt nắm tay, cô tin nụ cười của cô lúc này rất âm lãnh, bởi vì tiếng cười này làm cho chính cô đều lạnh đến phát run.

“Thu Thu rời khỏi tôi, là bởi vì bị bệnh. Lúc này cô ấy quay về, tôi rất

vui vẻ, tôi không muốn sẽ lại mất đi cô ấy.”

Tô Lạc: “Thật ra tôi rất muốn tát cho anh một cái, lúc anh nói những câu này còn dám thâm tình nhìn tôi?”

“ . . . Tôi là áy náy.” Hạ Vũ khòe miệng kéo xuống một chút, sau đó nghiêng mặt đi, vẻ mặt vô cùng xấu hổ.

“Áy náy con mẹ nhà anh!” Tô Lạc đột nhiên cảm thấy bản thân quá bình tĩnh, cô nhìn lướt qua gian phòng, trực tiếp ngồi xuống sô pha.

“Anh có yêu tôi không?”

Hạ Vũ còn chưa trả lời, Giang Ngâm Thu vội vàng mở miệng nói, **“Anh ấy yêu chính là tôi, vẫn luôn đều là!”**

Được rồi, Tô Lạc chủ ý cũng không phải muốn biết đáp án.

“Lúc trước tất cả đều là giả đi? Vậy ảnh chụp tôi cos Kagome anh đặt đầu giường từ đâu ra?”

Lần này trả lời vẫn là Giang Ngâm Thu, **“Kagome? Cô đã từng cos Kagome? Tôi cũng từng cos qua, cô xác định cô không nhìn lầm chứ, bức ảnh trên đầu giường là tôi! Chẳng qua có người nói mắt chúng ta rất giống, bây giờ nhìn kỹ thì mới thấy đúng là thế thật!”**

“Hạ Vũ, anh là vì vậy mới tìm đến cô ta đi?”

Hạ Vũ không có lên tiếng, mà là từ bên cạnh lấy ra một điếu thuốc lá, chẳng qua còn chưa hút, cũng đã bị Giang Ngâm Thu đoạt xuống, **“Đều nói ít hút thuốc đi, em ghét mùi thuốc lá!”**

“Ừ!”

Tô Lạc có chút nghi ngờ, chẳng lẽ cô thật sự nhìn lầm rồi, cô ngay cả chính

mình cũng nhận sai? có chuyện như thế sao? Nhưng mà lúc này, Giang Ngâm Thu cười dài chui vào phòng ngủ Linh Dục, sau đó lấy ra một khung ảnh, đến trước mặt cô lắc lắc, **“Nhìn xem, là cô sao?”**

Kết quả Giang Ngâm Thu vầy quá đắc ý, khung ảnh từ trong tay rơi xuống đất, bởi vì là thủy tinh cho nên khung ảnh vỡ thành miếng, mà Giang Ngâm Thu dẫm chân, vô cùng căm tức đi nhặt ảnh chụp, kết quả bị cắt phải ngón tay, lập tức anh anh nghẹn ngào đứng lên.

Mà Linh Dục lập tức xông qua, đem ngón tay cô ta đặt vào trong miệng, Tô Lạc bỗng nhiên không muốn lại nhìn tiếp. Cô đứng lên, từ trong túi tiền lấy ra 500 đồng, ném tới trước mặt Hạ Vũ.

“Đây là tiền tôi thuê vệt!” Cô nâng cao cằm, **“Mặc dù ít, nhưng mà anh chỉ trị giá như vậy thôi! Tra nam!”**

Sau khi nói xong, Tô Lạc xoay người rời khỏi. Cô một đường chạy như điên, mãi đến khi trở về trường, trốn ở phía sau một gốc cây đại thụ, ngồi xỏm xuống ôm đầu khóc nức nở.

Mày làm tốt lắm, Tô Lạc!

Chương 71: Kết thúc 3

Khi Tô Lạc trở về phòng ngủ, máy tính vẫn còn mở ra, trò chơi cũng vẫn đang chạy.

Bên cạnh cô là một Dịch Kiếm đang ngồi, Tô Lạc hốt nhiên nghĩ, nếu như mình lúc trước chọn vẫn là Cái Chai ngày đó thì sao? Ít nhất cho dù bị vứt bỏ, cũng sẽ không thất thân đi, dù sao, quan hệ của bọn họ chỉ giới hạn trong trò chơi.

Chẳng qua là, trên thế giới này, ở đâu có cái gọi là “lúc trước”?

Trên màn hình, có nói chuyện riêng đến từ Vũ Nhiên.

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Xin lỗi.

Ha ha . . .

Một người đàn ông nói lời xin lỗi với bạn, chứng minh hẳn không còn yêu bạn nữa.

Tô Lạc di chuyển nhân vật trò chơi, thì thấy trên đầu Ngồi Nghe Tiếng Gió hiện ra một dấu chấm hỏi.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: ?

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Đã trở về?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ừm.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Muốn đi đâu?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Chỗ nào cũng không muốn đi.

Nơi này là Băng Tâm môn phái, mà lúc này lúc này , đúng là chỗ xoát quái của môn phái, bên cạnh Tô Lạc vừa vặn xuất hiện một quái hồi sinh, đang lúc lửa giận đang vượng, cô đơn giản dứt khoát đứng lên đánh quái.

Có lam bình bình ở bên cạnh, cũng sẽ không sợ thiếu lam. Hơn nữa Ngồi Nghe Tiếng Gió công kích cao, không vài cái, thì đem Tô Lạc một người muốn đánh mười phút quái giết chết.

Sau khi quái môn phái chết sẽ tuôn ra rất nhiều rương, mà trong rương lại có tinh nguyên, vận khí tốt thì sẽ được vài thứ lên TV.

Hệ thống: Thiên hạ kinh văn! Ngồi Nghe Tiếng Gió đem ngọc bội 【Thiên Địa Huyền Hoàng】 thành công gia hộ đến 18, trong chốc lát cát bay đá chạy, trời đất biến sắc, từ nay về sau thế gian lại thêm một thanh thần binh lợi khí!

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: . . .

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tùy tiện đập đập, nhật rương, có người tới.

Rương của quái môn phái, mặc kệ là ai đánh chết quái, mọi người cùng môn phái đều có thể cướp rương, cũng không để ý có gì cướp bao.

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt dũng mãnh vô song, đánh lui quái môn phái, cũng chiếm được 【 Tồn Chân Vô Hạ 】 bậc này bảo vật!

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: ㄟ (ㄟ ▽ ㄟ) ㄟ

Hệ thống: Thiên hạ kinh văn! Ngồi Nghe Tiếng Gió đem ngọc bội 【Thiên Địa Huyền Hoàng】 thành công gia hộ đến 19, trong chốc lát cát bay đá chạy, trời đất biến sắc, từ nay về sau thế gian lại thêm một thanh thần binh lợi khí!

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ách!

Hệ thống: Hạ Lãnh Nguyệt dũng mãnh vô song, đẩy lùi quái môn phái, cũng chiếm được 【 Linh thú bí tịch • Băng Tâm 】

Cả bang oanh động.

【 Bang Chủ 】 Khinh Ca: Các người hai người đang làm gì vậy? Định gây náo động sao?

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ha ha. . .

< Bạn Tốt > Vũ Nhiên nói với bạn: Xin lỗi, cô ấy là người phụ nữ đầu tiên của tôi, cho nên. . .

Thật ra Tô Lạc cảm thấy trái tim cô đã bình tĩnh, thế nhưng lúc này, những lời này của Vũ Nhiên, thực sự lại lần nữa làm cho cô sôi trào, nước mắt không ngừng rơi xuống, dùng trần châu cắt đứt quan hệ đến hình dung cũng không đủ.

Nhưng anh cũng là người đàn ông đầu tiên của tôi. . .

Những lời này của cô đánh vào khuông đối thoại, rồi lại lập tức biến mất. Việc này chẳng qua là tự rước lấy nhục. . .

Cô mất tâm, thất thân, không muốn lại mất đi tự tôn.

Bạn nói với Vũ Nhiên: Tôi muốn giết anh, làm sao bây giờ?

Rất lâu sau, bên kia trả lời, tôi ở Lưu Vân Độ, tôi sẽ không đánh trả.

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Tôi muốn đi giết Vũ Nhiên!

【 Bang Chủ 】 Khinh Ca: . . .

【 Nguyên Lão Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Ngoan, những kia đều là quá khứ.

【 Nguyên Lão Bang 】 Tóc Đen Thành Tuyết: Có điều mình muốn đi cùng.

Tô Lạc truyền tông đến Lưu Vân Độ, Linh Dục đã chờ ở đó.

Cô lập tức mở đở, sau đó đối với Linh Dục sử dụng đủ loại kỹ năng, Linh Dục kỳ thực rất giòn, ở tình huống không hoàn thủ cũng không có giữ vững đến 1 phút liền ngã.

Hắn sống lại, một tia máu tàn, lại đi đến trước mặt Tô Lạc.

Tô Lạc lại lần nữa đâm chết hắn.

Lúc này, người trong bang cũng đều tới, có điều bọn họ đều chỉ đứng ở bên cạnh, xác định Linh Dục hoàn toàn không đánh trả, ở xung quanh Tô Lạc vây quanh một vòng, đề phòng những người khác tiến đến gây rối.

Ngồi Nghe Tiếng Gió đứng ở bên cạnh Tô Lạc, vẫn luôn cho cô thêm lam.

Linh Dục không ngừng chết, không ngừng sống lại. Cuối cùng, Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc cũng tới, có điều cô ta chưa từng tặng máu cho Linh Dục.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Muốn giết ngay cả tôi cùng nhau giết!

Tô Lạc còn chưa ra tay, Ngồi Nghe Tiếng Gió đi tới mấy đao giây cô ta sau đó cô ta cũng là một tia tàn máu sống lại đứng lên, lại chạy tới bên cạnh Linh Dục.

【 Trước Mặt 】 Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc: Tôi biết đối với cô không công bằng, nhưng mà chúng tôi đúng yêu nhau.

Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc kêu rên một tiếng, bị Ngày Đỏ Minh Nguyệt bổ một đao.

Bọn họ tiếp tục sống lại, mà Tô Lạc tiếp tục ra tay, nhưng mà cô chú ý tới, mặc dù đều là chết, nhưng mà Linh Dục mỗi lần sống lại, đều sẽ đứng ở phía trước Thu Thủy Cộng Ngân Châm Nhất Sắc.

Phía trước một chút. . .

Hắn che ở trước người cô ta.

【 Khu Vực 】 Hạ Lãnh Nguyệt làm nhiều việc ác, cuối cùng bị trời giáng thần lôi đánh chết, thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu a!

【 Bang Chủ 】 Khinh Ca: Ngài lui ra, chúng ta tới. Tô Lạc sau khi sống lại, lại đột nhiên cảm thấy không có ý gì, cô ở trong bang đánh chữ nói.

【 Bang 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Quên đi, như vậy có vẻ bọn họ bỏ mạng uyên ương, phu thê tình thâm, nhìn trứng đau, về thôi, được rồi, mọi người ở đâu YY? Tâm tình mình không tốt, mọi người hát cho mình nghe thế nào?

【 Bang Chủ 】 Khinh Ca: Tốt, tùy tiện nhẩn, mình làm cho Ngày Đỏ Minh Nguyệt hát cả đêm cho cậu.

【 Thượng Thư Bang 】 Ngày Đỏ Minh Nguyệt: ☹___ ☹b ách. . .

Tô Lạc tiến nhập YY Khinh Ca phát đến trong bang, tên gọi của YY là Thiên Đường Cuối Cùng, bên trong cũng chỉ có 8 người trogn bang bọn họ.

“Muôn nghe gì?” Người nói chuyện là Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Lần trước Ngồi Nghe Tiếng Gió đến YY, Tô Lạc cảm thấy giọng nói của hắn vô cùng dễ nghe, lúc này cũng thế, trầm thấp mà từ tính, khiến lòng người

ngựa không thôi.

“Tùy tiện, gì cũng được!”

Khinh Ca hát một bài cho mọi người nghe, trong chốc lát cả trong YY đều là tiếng hoan hô nói cười, giống như là triệt để bỏ qua những chuyện không thoả mái kia.

Mãi đến khi người hát tiếp theo trở thành Tô Lạc. **“Sur phụ tới một bài, chúng ta cũng hát rồi nha!”**

Cha Mây Trước Khi Chết vỗ bàn rống, **“Đúng vậy, lão tử đều hát Ngàn Năm Chờ Đợi (1) rồi!”**

“Tốt!” Tô Lạc chưa từng đồng ý sảng khoái như vậy.

Cô thêm nhạc đệm, giai điệu vừa mới vang lên, đã bị Khinh Ca chen miệng thêm, **“Bài hát này là song ca, Ngồi Nghe Tiếng Gió biết lời không? Cùng sư phụ cùng nhau hát đi!”**

“Được.” Ngồi Nghe Tiếng Gió mỉm cười, giọng nói mang theo chút ngượng ngùng.

Bài hát Tô Lạc chọn là Bối Vĩ Tình Yêu (2).

Cô từng tham gia hát, cũng cảm được phần thưởng, mà thanh tuyến của Ngồi Nghe Tiếng Gió cũng rất ốt, cho nên một khúc này hát xong, trong YY vẫn không có tiếng động.

Một hồi lâu sau mọi người mới ồn ào khen, thật là dễ nghe a, thêm bài nữa đi!

Tô Lạc: **“Đã khuya rồi, mình xuống đây.”**

Tô Lạc: **“Còn có, cảm ơn mọi người.”**

Cuối cùng, cô dừng một chút, lại nói: **“Mình yêu mọi người.”**

Tô Lạc tắt máy tính.

Mùa đông rất lạnh, cô không có rửa mặt, trực tiếp nằm lười trong chăn, nằm một lát cảm thấy trên người rất bẩn, dùng sức xoa xoa tay, cuối cùng suýt nữa xoa rách da. Bạn cùng phòng ngủ đều còn không có đến, cô cô đơn một mình, đột nhiên nghĩ muốn gọi điện thoại cho mẹ, cuối cùng vẫn nhịn xuống, đứng lên tắm rửa.

Nước rất lạnh, cô lạnh run rẩy, chờ từ trong nhà vệ sinh đi ra, liền lại không buồn ngủ.

Thật ra cô vẫn đều ngủ không được, khoảng thời gian này, cô vẫn đều ngủ không được.

Lúc này là ba giờ rạng sáng.

Tô Lạc đăng nhập trò chơi, cô bỗng nhiên nhớ tới khi đó nửa đêm login Quyền Quyền, đột nhiên cảm thấy, mình cùng cô ấy thật giống nhau.

Cô đã từng nói qua, nếu có một ngày không chơi, bán acc bán acc, cô sẽ đem nhân vật trò chơi của mình mai táng ở Đế Nữ Lăng, không ngờ ngày này lại đến nhanh như vậy.

Đêm khuya người tĩnh. Danh sách bạn tốt của Tô Lạc chỉ có một người, Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Cô yên lặng đem tất cả bạn tốt xóa sạch. Sau đó truyền tống đến U Châu, ngồi thăm bay một đường bay đến Đế Nữ Lăng.

Vị trí của Đế Nữ Lăng, ở trên trời.

Đó là một tòa thành trên không.

Khi cô không có tọa kỵ, cô đã từng ở trong biển tìm kiếm thật lâu, cũng không tìm được Đế Nữ Lăng vị trí, thẳng đến một ngày nào đó, có người nói cho cô biết, Đế Nữ Lăng ở trên trời.

Cô bay thật lâu thật lâu, lâu đến quần áo vải bông trên người đều đã lạnh cóng.

Tô Lạc đem acc đặt ở trên đảo nhỏ của Đế Nữ Lăng, ở đó nở đầy hoa sen. Nhân vật ngồi ở giữa rừng sen, quanh mình đều là sương trắng, điều này làm cho cô cảm thấy là sương khiến cô thấy không rõ lắm mà không phải là nước mắt trong mắt.

Cô một mực ngây người. Mãi đến khi một người chân giẫm Phong Hỏa Luân hiện ra trên đỉnh đầu cô.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Hi, Cái Chai.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Hi, Cái Chai.

Ngồi Nghe Tiếng Gió ở bên người nàng ngồi xuống, sau đó vẫn không nói gì.

Tô Lạc phát hiện, hình thức ở chung giữa bọn họ hình như vẫn luôn đều là như vậy, hai người đều lẳng lặng ngồi trên đất, giống như tất cả mọi thứ quanh mình đều cùng bọn chúng không liên quan.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Khuya như vậy sao còn không ngủ?

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Em cũng thế mà.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Người nào đó khi xuống YY để lại di ngôn, anh ngủ không được.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Ha ha. . . .

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: ?

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Sau này, tôi chăm sóc em, được không?

Tô Lạc hơi ngây người. Cô chưa từng nghĩ, thời khắc rời khỏi trò chơi, bên người cô chính là Ngồi Nghe Tiếng Gió. Có điều nghĩ đi nghĩ lại, khoảng thời gian gian nan cô bị người nói xấu bị người hô quát, ở bên cạnh cô thật ra đều là Ngồi Nghe Tiếng Gió.

Có điều, những chuyện này đã không còn quan trọng nữa.

Lẽ nào cô phải nói là tạo hóa trêu người sao? Thật ra không phải vậy, cô là thật yêu Linh Dục, bị tính cách của hắn ăn gắt gao, một chút một chút, ăn đến xương cốt cũng không còn.

Tô Lạc thất thần một lát, đến khi phản ứng lại thì Ngồi Nghe Tiếng Gió đã đánh thêm mấy câu.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Tôi muốn chăm sóc em.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai, tôi thích em.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Mặc dù tôi biết em hiện nay rất khó chịu nhưng tôi hi vọng tôi có thể cùng em, đi ra đoạn quá khứ mù hơi này.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Không tốt.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cảm ơn anh, em sẽ không lại chơi Thiên hạ II nữa.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Anh biết không, em cùng anh ấy phát triển ra hiện thực rồi, em mất đi rất nhiều thứ.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Cho nên, em không bao giờ tin tưởng tình yêu nữa.

Lại là một hồi im lặng kéo dài.

Tô Lạc lạnh đến đầu vầng mắt hoa, cô chuẩn bị logout.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Em muốn log out.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Có thể lưu một phương thức liên hệ sao?

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Được.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Chờ một chút.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Gì vậy?

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Cái Chai, anh muốn ôm em một chút.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: 1000 kim một lần.

Hệ thống: Ngồi Nghe Tiếng Gió dịu dàng ôm bạn.

Đầu Tô Lạc choáng váng vô cùng, ánh mắt cũng có chút không rõ, lúc này chỉ hơi hơi hít mũi một cái, ở Trước Mặt đánh chữ.

【 Trước Mặt 】 Hạ Lãnh Nguyệt: Giúp em cùng bọn họ nói xin lỗi.

Cô lựa chọn trở về giao diện đăng nhập trò chơi. Hệ thống đưa ra thông báo còn có 15 giây trở về giao diện nhân vật.

Lúc này, Tô Lạc thấy trên đầu Ngồi Nghe Tiếng Gió hiện ra một dòng chữ.

【 Trước Mặt 】 Ngồi Nghe Tiếng Gió: Phong thủy bảo địa, anh cũng táng ở đây được rồi. Cái Chai, chúng ta hợp táng đi.

Tô Lạc cười cười, đôi mắt ướt đầm.

Cô đã từng nói, đem acc táng ở Đế Nữ Lăng, nhưng mà lúc này, cô lựa chọn xóa bỏ nhân vật.

Đất hoang không còn Hạ Lãnh Nguyệt.

Tô Lạc không hề chơi Thiên hạ II nữa.

Tất cả mọi chuyện đều đều triệt để phủ đầy bụi.

** Chú Thích:*

(1) Ngàn Năm Chờ Đợi: bài này hình như Mr. Đàm chuyển sang lời viết rồi (mình mở ra nghe thấy quai quái ==!!!)

Phiên ngoại 1

Ngày 7 tháng 4

Cách chẩn đoán chính xác đã ba tháng rồi.

Hạ Hạ lúc này hẳn là đang chuẩn bị biện luận luận văn tốt nghiệp.

Nơi này cùng Trung Quốc sai giờ 13 giờ, tôi nhìn đồng hồ treo tường trong phòng điều trị một chút, lúc này, em hẳn là đang ngủ.

Tôi đột nhiên nhớ tới một câu nói, câu nói nhìn thấy trong MP4 của em, tôi gần đây rất buồn ngủ.

Đây là câu miêu tả đúng nhất về tôi lúc này, đương nhiên còn có thể thêm vào một câu, tôi gần đây luôn luôn ho ra máu.

Ba mẹ bọn họ luôn vụng trộm khóc, thật ra tôi nhìn thấy, nhưng tôi chỉ có thể làm như chưa hề nhìn thấy.

Tôi năm nay 25 tuổi, may mắn bọn họ kết hôn sớm, có lẽ còn có thể lại sinh thêm một đứa trẻ.

Ngày 21 tháng 4

Ngày hôm qua làm hoá học trị liệu.

Tôi thiếu chút nữa đã cho mình không thể tỉnh lại.

Tôi làm một giấc mơ, mơ thấy tôi mang theo em về nhà, gặp ba mẹ.

Chúng tôi cử hành một hôn lễ kiểu Trung Quốc, giống như trong trò chơi, em mặc gả y đỏ rực ngồi ở đầu giường, chờ đợi tôi nhắc lên khăn voan.

Giấc mơ kia rất đẹp, tôi không nỡ mở mắt.

Ngày 1 tháng 5

Bởi vì làm hoá học trị liệu, tôi rơi rất nhiều tóc.

Tôi vẫn cho rằng mình rất kiên cường, là một người đàn ông. Nhưng mà trước mặt tử vong, tôi cũng sẽ sợ hãi. Ngày đó ba mẹ ở trước mặt bác sĩ khóc, tôi biết.

Tôi sẽ ở trước mặt bọn họ luôn luôn mỉm cười cho đến cuối cùng.

Chỉ là ban đêm, đem khung ảnh kia đặt ở trên ngực, mới có thể cảm thấy ấm áp.

Ngày 20 tháng 5

Đã từng bừa bãi chạy nhanh, đã từng tiêu xài phung phí thanh xuân.

Lúc này, tôi đã không đứng lên được.

Tôi nhìn ra ngoài cửa sổ, lúc này, hoa sơn chi trong trường hắc là sắp mở, tôi nghĩ, Hạ Hạ hẳn là sẽ không lại thi ở lại làm thực tập sinh nữa, em đi rồi. . .

Tôi nhẹ nhàng hừ bài Những Bông Hoa Đỏ, sau đó, tôi bắt đầu chảy máu mũi, chảy không ngừng.

Tôi ánh mắt mơ hồ, bỗng nhiên nhớ tới lần nọ, ở trước mặt em chảy máu mũi, tôi nghĩ, kia không phải bởi vì tôi ngã bệnh, mà là em thật sự rất đẹp.

Chẳng qua là tôi hối hận rồi.

Hối hận chiếm lấy em, có điều trong bụng cũng có ý nghĩ ích kỷ, nếu như chưa từng làm vậy, tôi cũng sẽ hối hận.

Nhưng mà tôi không hối hận rời khỏi em, cho dù tim như bị đao cắt.

Ngày 24 tháng 5

Tôi đã từng nghĩ tới, nói cho em cùng tôi cùng nhau gánh vác, cuối cùng vẫn là chọn lừa em.

Khi tôi rảnh rồi sẽ lại vụng trộm mở điện thoại ra, lại không biết nên như thế nào trả lời em.

Tôi vẫn luôn cảm chủ ý không chừng, tôi yêu em, tôi không muốn thương tổn em.

Anh yêu em, Kagome.

Anh yêu em, Hạ Hạ.

Anh yêu em, Tô Lạc.

Đáng tiếc đây là bệnh ung thư máu, chính là thấy rằng đặc biệt nhất trong bệnh ung thư máu, tôi cảm thấy tôi trúng vé số rồi, sẽ không có khả năng là bởi vì ông trời đổ kị hạnh phúc của tôi chứ?

Thân ái, anh thà rằng em hận anh,

Hận sẽ theo thời gian trôi qua biến mất, anh sẽ bị người mới thay thế, em sẽ gặp được rất tốt.

Tôi vĩnh viễn sẽ không cho em biết chân tướng.

Ngoại trừ Giang Ngâm Thu, không ai biết chân tướng.

Anh nghĩ, trên ngôi mộ của anh, vĩnh viễn không có hoa cúc trắng em tặng.

..

Ngày 1 tháng 6

Tôi bắt đầu cả ngày cả ngày nhớ lại chuyện cũ.

Khi còn bé ở nhà trẻ kéo tóc các bạn gái, lội xuống nước sờ cá, đi học xem sách đen, tan học đánh nhau ngoài phố, rồi nằm dài trên băng ghế, bị ông nội dùng kiếm gỗ đánh đòn, sau đó bị buộc học một chút rồi loạn gì đó, còn có đánh trò chơi.

Anh nhớ kỹ lần đầu tiên gặp em.

Đó là cuộc thi ca hát của trường, em vừa vừa nhảy, kết quả giẫm lên microphone ngã cái rầm.

Anh nhớ kỹ, em được giải khuyến khích.

Anh nhớ kỹ lần nọ kinh diễm nhìn thấy em.

Em là Kagome.

Anh nhớ kỹ em từ chối lời mời của anh, em nói em có bạn trai rồi.

Anh nhớ kỹ lựa chọn em, là bởi vì em có đôi mắt giống em.

...

Anh nhớ kỹ từng giây từng phút khi gặp em.

Tô Lạc:

Anh biết em bốn năm, yêu em, đại khái cũng dài như vậy.

Em yêu anh, ba tháng.

Anh đã từng nghĩ hứa cô cả đời, kết quả không thể thực hiện, xin lỗi, bởi vì anh yêu em.

Anh nghĩ rất nhiều lần, nói cho em, hay là để em hận anh, mỗi ngày đều nghĩ, cho đến lúc này cũng như thế. Những lúc đêm khuya, anh rất muốn nghe thấy giọng em, muốn nói với em, anh không phải cố ý khiến em khổ sở như vậy.

Anh biết, từ nay về sau, trong suy nghĩ của em, anh là tra nam, mà cách thức em đối xử với tra nam, là buồn nôn ghét bỏ đến quên sạch.

Em vẫn luôn là người như vậy, cùng Quyên Quyên giống nhau.

Anh làm như thế, chỉ là muốn cho em ghét bỏ anh.

Nếu như em ở bên cạnh anh lúc này thì sẽ thế nào?

Nhìn anh sắc mặt tái nhợt, đầu không một sợi tóc, da sẫm máu, sau đó từng ngum từng ngum nôn ra máu sao?

Anh rất ích kỷ, anh không muốn để em nhìn thấy hình ảnh này.

Yêu, có thể cho một người vĩnh viễn ở lại đáy lòng, hơn nữa người sau rất khó vượt qua.

Hận thì ngược lại.

Đây là một phong thư sẽ không được gửi đi, sẽ cùng anh cùng nhau đốt thành tro bụi.

Kagome, vĩnh biệt . . .

Ngày 27 tháng 6

Hạ Hạ hẳn là đã rời khỏi trường, tôi muốn về nước.

Muốn trở về nhìn trường học.

Nhưng mà tôi không thể quay về.

Chỉ có cẩn thận lừa gạt mọi người, mới có thể giấu diếm chân tướng.

Ngày 5 tháng 7

Ba mẹ già đi 20 tuổi.

Ngày 14 tháng 7

Anh yêu em . . .

Ba năm sau.

Tô Lạc lúc này là một viên chức nhỏ của ngân hàng.

Tan tâm về nhà, mệt mỏi vô cùng. Cô đá bay giày, vào buồng ngủ, sau đó mở máy tính, bắt đầu tải phim về.

Trên Tấn Lôi có một quảng cáo trò chơi, là Thiên hạ II.

“Dựa vào, Thiên hạ II cư nhiên còn có người chơi, làm sao còn không đóng cửa!” Tô Lạc nhất thời buồn chán, nhấn vào, là bài viết về hoạt động của người chơi cũ.

Bên trong có một nhóm ảnh chụp của người chơi cũ, mà Tô Lạc buồn chán giật mình biến mất, cư nhiên nhìn thấy ảnh của cô.

Tim cô hơi co rút một chút.

Sau đó, một bàn tay đặt lên vai cô, **“Tô Tô ăn cơm, lại nhìn gì vậy?”**

“Ảnh chụp lúc cos trò chơi hồi trước.” Tô Lạc chỉ vào nữ Quỷ Mị trên màn hình, **“Nhớ lại lúc còn trẻ a!”**

“Rất đẹp!”

“Đúng thế, nhưng có điều, bà nó, ai phát lên!”

“Đừng thô lỗ như vậy!” Hấn xoa xoa tóc Tô Lạc, dịu dàng nói.

Tô Lạc đem ảnh chụp nhân mở, bên trong có rất nhiều bình luận, phần lớn là khen cô xinh đẹp, đáng người tốt, đương nhiên cũng không thiếu người nói cô làm dáng.

Kế tiếp, cô nhìn thấy một bình luận.

YIN: Cô rất hạnh phúc, cô vĩnh viễn sẽ không biết từng có một người cỡ nào yêu cô.

Tô Lạc rêu rao, a a, có người thổ lộ!

Người phía sau ôm lấy cô: **“YIN, Ngâm, không phải nói anh sao?”**

Xi. . .

“Em còn tin tình yêu sao?”

“Em không. . . Sẽ không đơn giản tin tưởng tình yêu nữa.” Tô Lạc quay đầu, **“Nhưng mà em tin tưởng anh.”**

Có cô gái nào tuổi trẻ không yêu phải một hai tra nam đâu?

Chúng ta ở trong thương tổn trưởng thành, sau đó có một đôi tuệ nhãn thức nhân, không phải sao?

Phiên ngoại: Luyện cấp

Tôi nhận một đơn đặt hàng thay mặt luyện cấp nhân vật trong một trò chơi.

Thiên hạ II.

Nhiệm vụ rất đơn giản, ở một sever gà không đẻ trứng chim không bay chó không sủa, luyện 2 acc nhỏ, chỉ cần 30 cấp là được. Người ra đơn, đưa 1000 RMB. . .

Đây chỉ là chuyện mấy phút chơi, quả thật là đưa tiền.

Có điều tên của hai acc rất kỳ quái.

Một người tên là Tô Lạc, một người tên là Hạ Vũ.

Hoàn thành đơn đặt hàng chỉ dùng nửa giờ, 1000 đồng tới tay.

Buổi tối 9 giờ, tôi nhìn thấy hệ thống thông cáo.

Hệ thống: Chúc mừng tân lang Hạ Vũ cùng tân nương Tô Lạc kết thành 【Phù Vân Như Mộng】 sever thứ 210 đôi phu thê!

Bọn họ ra đơn, chỉ là vì kết hôn? Thật sự là kẻ có tiền nhằm chán tôi định trường kỳ câu hộ khách này!

Bạn nói với Hạ Vũ: Còn có yêu cầu gì nữa không? Tôi là XXDL!

Hệ thống: Nhân vật Hạ Vũ không tồn tại hoặc là không online . . .

Bệnh thần kinh!

Phiên ngoại: Thu thủy cộng trường thiên nhất sắc.

Thật ra tôi tin tưởng tình yêu.

Đương nhiên, trước đó, tôi tin tưởng tiền càng nhiều một chút.

Tôi không biết Hạ Vũ rốt cuộc yêu hay là không yêu tôi, nhưng mà tôi vẫn tiếp cận hắn, bởi vì hắn tiền nhiều, hơn nữa rất thoải mái. Tôi cùng hắn chơi trò chơi, hắn chuẩn bị trang bị cho tôi, đem tôi thành toàn sever đệ nhất nữ Băng Tâm. Mà ở trong thế giới thứ hai trò chơi này, có tiền có thực lực, thì có tất cả.

Lòng hư vinh được thỏa mãn, còn lại chính là tình yêu chưa đủ.

Tôi không biết Hạ Vũ đối với tôi có tính là yêu hay không, hắn cho tôi tiền tiêu, sẽ dỗ tôi, nhưng có lúc sẽ cảm thấy, với hắn mà nói, tôi không phải quan trọng nhất.

Hạ Vũ là Thái Hư, cả ngày chỉ biết đứng ở chiến trường. Mà tôi chán ghét chiến trường, mặc dù Tĩnh Nguyệt cũng là Thái Hư, nhưng hắn sẵn lòng chăm sóc chị dâu, hơn nữa còn gọi là đến. Cùng tôi cùng nhau ngắm phong cảnh, làm một chút tạo hình kỳ quái. Ai chọc tới tôi xuất hiện nhanh nhất chính là hắn, mà Hạ Vũ, thường thường đến khi chiến trường kết thúc mới đi ra hoặc là làm cho những người khác trong bang tới giúp tôi, đây là khác nhau.

Bọn họ rất hay tụ hội, Hạ Vũ thỉnh thoảng sẽ chú ý tôi, nhưng Tĩnh Nguyệt sẽ không, hắn rất hay nói, hắn cái gì cũng biết, hắn chu đáo lại sẵn sàng.

Tôi nghĩ tôi yêu anh mất rồi.

Chỉ là cuộc sống, cần không chỉ là tình yêu.

Một năm củi gạo dầu muối, đủ để đem tình yêu mài hết.

Sinh viên vừa mới tốt nghiệp, trong nhà không thể cung cấp căn bản trợ giúp, tôi chỉ là một sinh viên tốt nghiệp trường nghệ thuật, anh mặc dù là tốt nghiệp đại học hàng hiệu nhưng trong thời đại này, đường phố đầy sinh viên.

Tôi thật sự không muốn nhớ lại đoạn thời gian gian nan kia.

Chúng tôi cùng hai đôi cùng nhau ở phòng cho thuê, tôi tìm không được công việc, mà anh vừa mới bước vào xã hội, tiền lương cũng rất thấp, trừ tiền thuê nhà tiền điện nước cùng sinh hoạt thông thường, chùng không có dư thừa.

Một năm này, tôi chỉ mua một bộ quần áo, chính là ngày sinh nhật, món quà anh tặng tôi.

Về sau, tôi mang thai, sau khi phá thai, trong nhà chỉ có hơn mười đồng

nữa. Anh ngồi ở đầu giường hút thuốc, cuối cùng bỗng nhiên nhớ tới, có thể đem tài khoản trò chơi lúc trước bán đổi tiền.

Nói đến trò chơi, tôi nhớ đến Hạ Vũ.

Tôi nhớ đến cuộc sống khi đó, áo cơm không lo, mỗi ngày chỉ là mở rương giải trí đều là mấy trăm RMB.

Tôi chịu đủ cuộc sống hiện tại rồi, tôi không tin tình yêu nữa, tôi chỉ tin tiền.

Anh đi bán acc rồi, may mà trước đây trên acc còn có nguyên bảo, mới phát được Thế Giới. Điều này cỡ nào bi ai. . .

Ngày thứ hai, khi anh đi làm, tôi vụng trộm đăng nhập trò chơi một chút.

Cô Y Y nói với tôi, Hạ Vũ còn đang chờ tôi trở lại, lúc đó tôi rời đi, khiến cho hắn bị tổn thương, một người chạy đến sever khác chơi, mãi đến khi trước đó không lâu mới biết. Đương nhiên, hắn lại có bạn gái mới, chỉ là rất giống tôi, chính là thể thân của tôi. Cô ta nói, bọn họ đều đang chờ tôi trở lại.

Tâm tư tôi có chút động. . .

Mặc dù cô gái kia không phải thể thân của tôi, tôi cảm thấy tôi cũng có thể đi tranh thủ một phen, dù sao, tôi rất nhớ khoảng thời gian tiêu dao kia, về phần yêu, nó đã không quan trọng nữa.

Tôi đi thấy cô gái kia, cô ấy rất sắc bén, không phải cái loại ngốc nghếch thường gặp kia tôi có chút lúng túng.

Nhưng mà Cô Y Y nói, đàn ông đều là nhớ tnhf cũ, tôi phải đối phó không chỉ có cô gái kia, quan trọng nhất là Hạ Vũ.

Vì vậy tôi liền biên ra một lý do phải rời khỏi anh, mặc dù rất ngốc, nhưng tôi nghĩ nên thử một lần.

Không ngờ, vì vậy, làm cho Hạ Vũ tìm tới tôi.

Tôi là sinh viên trường nghệ thuật, hắn làm cho tôi giúp đỡ diễn một tuồng kịch, hắn sẽ cho tôi rất nhiều tiền.

Đó là một tuồng kịch đầy máu chó.

Mà tôi lại lặng lẽ rơi nước mắt.

. . .

Tô Lạc, cô vĩnh viễn sẽ không biết từng có một người cỡ nào yêu cô.

Tôi thật sự rất muốn nói cho cô.

Nhưng mà đó là tình yêu của hắn đối với cô, phần yêu kia, tôi không có cách nào đánh vỡ.

Đó là nguyện vọng của Hạ Vũ, quên mất một tra nam so với quên mất một người mình yêu thương sâu sắc sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Hắn không muốn vĩnh viễn sống ở trong lòng cô, làm cho những người khác sẽ khó mà đến gần trái tim cô.

...

Tôi vẫn tin tưởng tình yêu.

Tô Lạc, chúc cô hạnh phúc.

Hạ Vũ, chúc ngủ ngon.

A Tĩnh, xin lỗi, em đã về rồi . . .

 The End